จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับรวมเล่ม ๑๗ ปี

(ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๗ – พ.ศ.๒๕๖๓)

คำนำ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับรวมเล่ม ๑๗ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓) ได้รวบรวมเท่าที่มีต้นฉบับอยู่ในขณะนี้ เดิมตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ได้จัดทำเป็นเอกสารแจ้งเวียนเผยแพร่ ใช้ชื่อว่า “กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย” และตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา ได้เปลี่ยนชื่อใหม่โดยใช้ชื่อว่า “จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม” ซึ่งได้เผยแพร่ทั้งที่เป็นเอกสารแจ้งเวียน และลงในเว็ปไซต์ของหน่วยงาน จุลสารดังกล่าวได้รวบรวมกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น คดีปกครอง และระเบียบต่างๆ สำหรับจุลสารฉบับก่อนปี ๒๕๔๗ นั้น มีต้นฉบับอยู่ไม่ครบทุกฉบับและไม่ครบทุกปี จึงนำมารวบรวมไว้แนบท้ายเป็นภาคผนวก

หวังว่าจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับรวมเล่ม ๑๗ ปี นี้จะเป็นประโยชน์สำหรับทุกท่าน

เสมอ กาฬภักดี
ผู้รวบรวม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 1/2547
ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

สำหรับกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม นั้น ปัจจุบันสังกัดอยู่ใน สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

1. ความผิดฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง

ผิดคำสัญญา

1.1 นายสีมา เจ้าพนักงานควบคุมโรค 6 ซึ่งมีภรรยาอยู่แล้ว ได้ถูกร้องเรียนว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวและล่วงละเมิดทางเพศกับนางศรีอีสาน ซึ่งเป็นภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายของนายเฉย ตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน 2541 ถึงวันที่ 26 มิถุนายน 2542 และนายสีมา ได้ให้คำมั่นสัญญากับนางศรีอีสาน ว่าจะรับผิดชอบต่อการกระทำผิดของตนเองทั้งหมดและจะให้ค่าตอบแทนแก่นางศรีอีสาน แต่ต่อมานายสีมา กลับเพิกเฉยไม่ได้ปฏิบัติตามคำพูดที่ให้สัญญาไว้กับนางศรีอีสาน โดยพยายามบ่ายเบี่ยงเรื่อยมาและไม่รับผิดชอบในการกระทำของตนเอง ซ้ำยังพูดจาเหยียดหยามนางศรีอีสาน ให้ได้รับความช้ำใจ จากการสอบสวน นายสีมาให้การรับว่าเมื่อปี 2540-2541 ตนได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางศรีอีสานจริงโดยนางศรีอีสาน ได้บอกกับตนว่าถูกสามีทิ้งร้างไปในระหว่างที่นางศรีอีสานถูกจำคุกเมื่อปี 2536-2539 ต่อมาในปี 2543 นายสีมาและนางศรีอีสานได้ทำสัญญายอมความกันและนายสีมาได้ชดใช้เงินให้แก่นางศรีอีสาน แล้ว

พฤติการณ์7ดังกล่าวของ นายสีมา เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรม จึงได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

/ ชกเพื่อศักดิ์ศรี ..

ชกเพื่อศักดิ์ศรี

1.2 นายสิงห์ชัย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 ได้ไปสอบถามนางน้ำตาล ที่วัดแห่งหนึ่งในเรื่องที่นางน้ำตาล พูดกล่าวหาตนว่าไปลักเรือของวัดไปขาย แต่นางน้ำตาลไม่ยอมรับว่าพูดเช่นนั้นและบอกว่าจะฟ้องนายสิงห์ชัย ขณะที่นายสิงห์ชัย เดินกลับนางน้ำตาลได้พูดขึ้นว่า “ข้าราชการชั่วๆ เลวๆ อย่างนี้ก็มีด้วย” นายสิงห์ชัยจึงเดินกลับไปหาและถามนางน้ำตาล ว่าด่าทำไม ด่าตนก็พอ ทำไมต้องต้องด่าว่าข้าราชการชั่วๆเลวๆ ด้วย นางน้ำตาลได้ตบหน้านายสิงห์ชัย นายสิงห์ชัย จึงบันดาลโทสะ ชกหน้านางน้ำตาล หลังจากนั้น ทั้งคู่ได้เข้าทำร้ายซึ่งกันและกันและได้เลิกกันไปเอง ทั้งคู่ได้ไปทำแผลที่โรงพยาบาล ปรากฏว่านางน้ำตาลได้รับบาดเจ็บมีแผลช้ำที่แก้มซ้าย ปากแตก ฟันหน้าโยก 1 ซี่ ส่วนนายสิงห์ชัย ได้รับบาดเจ็บที่คางและนิ้วกลางมือซ้าย

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายสิงห์ชัย เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จังหวัด จึงได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

2. ความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

จับคามือ

นางสวรรค์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 มีกรณีกระทำผิด คือ เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2544 เวลาประมาณ 07.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าตรวจค้นบ้านพักส่วนตัวของนายรวย ซึ่งเป็นสามีของนางสวรรค์ และได้พบยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) จำนวน 33 เม็ด อยู่ในมือของนางสวรรค์ ในขณะที่กำลังจะนำไปทิ้งถังขยะในห้องครัว เจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงได้ทำการจับกุมและดำเนินคดีอาญาแก่นางสวรรค์ ในข้อหามียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย ร่วมกับนายรวยซึ่งเป็นสามี ทั้งนี้ นายรวย ได้ให้การรับสารภาพความผิด ศาลจังหวัด ได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนายรวย เป็นเวลา 5 ปี และลดโทษ เป็นให้จำคุก 3 ปี 4 เดือน ส่วนนางสวรรค์ นั้น ปฏิเสธข้อกล่าวหา ศาลจังหวัด พิจารณาแล้วเห็นว่านางสวรรค์ กระทำความผิดจริง จึงได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนางสวรรค์เป็นเวลา 15 ปี

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางสวรรค์ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อัน

/ได้ชื่อว่า...

ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จังหวัด จึงได้มีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

3.ความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

<u>หลงลืม</u>

นางอารยา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 6 มีหน้าที่จัดทำเช็ค และประทับตรา A/C PAYEE ONLY (ขีดคร่อม) เช็ค นางอารยาได้จัดทำเช็คสั่งจ่ายให้กับบริษัทแห่งหนึ่งโดยไม่ได้ขีดคร่อมเช็ค ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.2520 ข้อ 38 ทวิ ด้วยความหลงลืมเพราะพลั้งเผลอ แล้วเสนอเช็คต่อผู้มีอำนาจลงนามในเช็ค นางสาวสวย ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง และนางงาม นักวิชาการเงินและบัญชี 6 ซึ่งมีอำนาจลงนามในเช็ค ได้ลงนามสั่งจ่ายเช็คดังกล่าวด้วยความประมาทโดยไม่สั่งให้ผู้มีหน้าที่ดำเนินการขีดคร่อมเช็คให้ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าวเสียก่อนที่จะลงนามในเช็ค ต่อมาได้มีการส่งมอบเช็คดังกล่าวให้แก่บุคคลภายนอกไป โดยไม่ได้มีการขีดคร่อมเช็คตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางอารยา นางสาวสวย และนางงาม เป็นการกระทำผิดวินัยฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 กรม จึงได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์แก่นางสาวอารยา ส่วนนางสาวสวย และนางงาม นั้น เห็นว่าไม่เคยกระทำความผิดทางวินัยมาก่อน จึงงดโทษให้โดยทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือและ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการทั้ง 3 รายนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

4. ความผิดฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

<u>ภูมิทัศน์</u>

นายธัญญะ ตำแหน่งนายแพทย์ 8 ในฐานะผู้อำนวยการ คิดทำภูมิทัศน์ด้านข้างบริเวณที่เหลือของอาคารอำนวยการให้เป็นผืนเดียวกันกับด้านหน้า จึงได้ปรึกษาเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไปและหัวหน้างานพัสดุ ว่าจะทำการจ้างทำภูมิทัศน์ด้านข้างต่อจากการทำด้านหน้าได้หรือไม่ และจะใช้เงินอะไร ซึ่งได้รับคำตอบว่าทำได้โดยใช้เงินที่กันไว้เป็นเงินฉุกเฉิน นายธัญญะ จึงมอบให้หัวหน้างาน

/พัสดุ...

พัสดุไปดำเนินการติดต่อหาผู้รับจ้างซึ่งได้ผู้รับจ้างคือ ร้านรวยเกษตร วงเงิน 67,162.50 บาท แต่ยังไม่ได้ทำเอกสารสั่งจ้างหรือทำสัญญาจ้าง หัวหน้าฝ่ายบริหารและหัวหน้างานพัสดุได้แจ้งให้นายธัญญะ ทราบว่าการจ้างรายนี้ใกล้สิ้นปีงบประมาณ 2544 อาจทำให้การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างไม่ทัน เห็นควรยกเลิกการจ้างรายนี้ นายธัญญะ จึงให้ไปแจ้งเรื่องนี้ให้ผู้รับจ้างทราบ หัวหน้างานพัสดุไปดำเนินการแล้วและกลับมาแจ้งให้นายธัญญะ ทราบว่าไม่อาจบอกเลิกการจ้างได้เนื่องจากผู้รับจ้างได้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และทำงานไปบางส่วนแล้ว นายธัญญะ จึงต้องดำเนินการสั่งจ้างทำภูมิทัศน์ดังกล่าวเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อผู้รับจ้างและหน่วยงานในภาพรวม ต่อมาหัวหน้างานพัสดุได้แจ้งให้คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ซึ่งมีนายธัญญะ เป็นประธานกรรมการตรวจการจ้าง ดำเนินการตรวจรับงานในวันที่ 30 สิงหาคม 2544 เพื่อส่งเอกสารก่อหนี้ผูกพันให้งานการเงินในวันที่ 31 สิงหาคม 2544 ตามหนังสือเวียนของกรม คณะกรรมการทุกคนได้ตรวจรับงานซึ่งขณะนั้นงานจัดภูมิทัศน์ด้านข้างยังไม่แล้วเสร็จ โดยเข้าใจว่าการเซ็นตรวจรับไปนั้น เป็นการดำเนินการด้านเอกสารเท่านั้นเพื่อให้ทันต่อการก่อหนี้ผูกพันตามหนังสือเวียนของกรม เมื่อตรวจรับงานจ้างไปแล้ว นายธัญญะได้กำชับงานการเงินให้จ่ายเงินแก่ผู้รับจ้างเมื่องานแล้วเสร็จ ต่อมาวันที่ 28 กันยายน 2544 เมื่อผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จ งานการเงินจึงได้จ่ายเงินให้ผู้รับจ้าง จำนวน 67,162.50 บาท

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายธัญญะ ที่ตรวจรับงานจ้างโดยงานยังไม่แล้วเสร็จ เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 ข้อ 72(4) เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 กรม พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้รับจ้างได้ทำงานจริงและวงเงินการจ้างไม่มาก การตรวจรับงานของนายธัญญะ ก่อนงานแล้วเสร็จจริงนั้น เชื่อว่าเป็นการเข้าใจระเบียบคลาดเคลื่อน สมควรลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน แต่เนื่องจากนายธัญญะ ปฏิบัติงานมานานทำคุณประโยชน์ให้แก่ทางราชการมามาก ประกอบกับไม่เคยทำความผิดทางวินัยมาก่อน อีกทั้งทางราชการก็ไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด กรม จึงได้พิจารณาลดโทษให้ โดยมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์แก่นายธัญญะ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

/5. ความผิด…

5.ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

<u>อมเงินหลว 4 ปี 82 ครั้ง</u>

นางสร้อยทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 มีหน้าที่รับผิดชอบการเบิกจ่ายเงิน นำเงินฝากธนาคาร และจัดทำบัญชีต่างๆ ของโรงพยาบาลชุมชน นางสร้อยทองได้ปลอมลายมือชื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลและหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปซึ่งเป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็คของโรงพยาบาลชุมชนโดยทำการปลอมลายมือชื่อลงในเช็คของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 2 ฉบับ คือ เช็คเลขที่ 6621564 ลงวันที่ 27 กันยายน 2543 เป็นเงินจำนวน 150,000 บาท และเช็คเลขที่ 6623091 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2544 เป็นเงินจำนวน 120,000 บาท จากนั้นได้นำเช็คทั้ง 2 ฉบับไปเบิกเงินจากบัญชีเงิน สปร.ของโรงพยาบาลชุมชน เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2543 จำนวน 150,000 บาท และวันที่ 5 กรกฎาคม 2544 จำนวน 120,000 บาท แล้วนำเงินทั้งหมดไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว นอกจากนี้ ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม 2541 ถึงวันที่ 3 กรกฎาคม 2544 นางสร้อยทอง ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากผู้มารับบริการของโรงพยาบาลชุมชนในแต่ละวัน ทั้งนี้ นางสร้อยทอง มีหน้าที่จะต้องนำเงินไปฝากเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ให้ครบถ้วน แต่ปรากฏว่านางสร้อยทองได้นำเงินฝากเข้าบัญชีของธนาคารไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ได้รับไว้โดยได้นำเงินบางส่วนไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว รวมจำนวน 84 ครั้ง เป็นเงิน 763,234.00 บาท ต่อมาเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2544 นางสร้อยทอง ได้นำเงินจำนวน 270,000 บาท ส่งคืนเข้าบัญชีของธนาคาร ตามจำนวนเงินที่ตนได้ปลอมเช็คไปจำนวน 2 ฉบับ

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางสร้อยทอง เป็นการกระทำความผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัด จึงได้มีคำสั่งไล่ออกจากราชการ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>การพิจารณาอุทธรณ์</u>

นายพิษณุ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งผู้ช่วยเหลือคนไข้ ได้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายพิษณุ ออกจากราชการ ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 46 วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537 โดยอุทธรณ์ว่าคำสั่งลงโทษดังกล่าว

/ไม่ชอบ...

ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเหตุผล ตนมิได้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ไม่เคยมีเจตนาทุจริตเบียดบังทรัพย์สินใดๆ มาเป็นของตน ไม่มีพฤติกรรมข่มขู่ เอารัดเอาเปรียบเพื่อนร่วมงาน ไม่เคยปล่อยเงินกู้นอกระบบแต่อย่างใด

จากการสอบสวนของจังหวัด ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นางจน ได้เคยกู้ยืมเงินจากนายพิษณุ 7,000 บาท โดยต้องส่งดอกเบี้ย เดือนละ 1,500 บาท และยังมีหนี้เงินยืมค้างอยู่ เมื่อประมาณเดือนมีนาคม 2544 นายพิษณุ ได้พานางจน ไปที่ร้านขายรถจักรยานยนต์ เพื่อจะเช่าซื้อรถจักรยานยนต์แต่ทางร้านไม่ขายให้ จากนั้นบุคคลทั้งสองได้ไปดูที่ร้านขายรถอีก 3 ร้าน เพื่อจะดูรถมอเตอร์ไซด์ป๊อบและรถสามล้อแดง แต่ไม่ได้ซื้อเนื่องจากต้องวางเงินดาวน์และส่งค่างวดสูง ทั้งนี้ในการไปดูรถดังกล่าว นายพิษณุ ได้บอกกับนางจน ว่าจะให้นางจน เป็นผู้ซื้อและนายพิษณุเป็นผู้ค้ำประกัน แล้วจะนำรถไปขายเพื่อจะนำเงินไปคืนเจ้าของเงินที่นายพิษณุ ยืมเงินมา โดยจะให้นางจน ช่วยส่งเงินประมาณ 3-4 งวด เพื่อหักหนี้ที่ค้างอยู่ให้หมด และมักจะพูดข่มขู่ว่าถ้าไม่ไปทำสัญญาให้ ก็จะไปฟ้องสามีของนางจน เพราะรู้ว่าถ้าหากนำเรื่องเงินทองไปฟ้องแล้วนางจน จะต้องถูกสามีตบตีและด่าว่าต่างๆนาๆ ต่อมาเมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม 2544 นายพิษณุ ได้ไปที่ร้านสมชายยนต์ และติดต่อให้ทางร้านประกอบรถสามล้อเครื่องให้ ต่อมานายพิษณุ และนางจน ได้ไปทำสัญญาซื้อขายรถสามล้อเครื่อง เป็นเงิน 50,000 บาท โดยเกลี้ยกล่อมให้นางจน ลงนามเป็นผู้ซื้อในสัญญาซื้อขายกับนายสมชาย เจ้าของร้านสมชายยนต์ ตามสัญญาได้กำหนดให้วางเงินดาวน์จำนวน 10,000 บาท และผ่อนชำระเดือนละ 3,000 บาท โดยมีนายพิษณุ ลงนามเป็นผู้ค้ำประกัน จากนั้น นายสมหมาย บุตรชายของเจ้าของร้าน ได้นำรถสามล้อเครื่อง ไปส่งที่บ้านพักของนายพิษณุ ซึ่งอยู่บริเวณหลังสถาบันราชภัฏ นายพิษณุ ได้จ่ายเงินดาวน์ให้ จำนวน 7,000 บาท สำหรับเงินดาวน์ที่เหลือรับว่าจะจ่ายให้พร้อมกับการส่งเงินงวดแรก จากนั้นก็ไม่มีการส่งเงินค่างวดให้แก่ทางร้านสมชายยนต์แต่อย่างใด ทางร้านได้ออกติดตามกับนายพิษณุ หลายครั้งก็ไม่พบรถสามล้อเครื่องคันดังกล่าว ทางร้านเชื่อว่านายพิษณุ น่าจะนำรถไปขายให้กับคนอื่นไปแล้ว นอกจากนี้ นายพิษณุยังมีพฤติการณ์ปล่อยเงินกู้ให้แก่ลูกจ้างของโรงพยาบาลของตน จำนวนหลายราย โดยคิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 20 ต่อเดือน เช่น กู้เงินจำนวน 5,000 บาท ส่งดอกเบี้ยเดือนละ 1,000 บาท หรือกู้เงินจำนวน 7,000 บาท ส่งดอกเบี้ยเดือน 1,400 บาท โดยมีเงื่อนไขให้ลงลายมือชื่อเป็นผู้กู้ไว้ในสัญญา และไม่ต้องกรอกหรือระบุรายละเอียดในสัญญา

/อ.ก.พ.กระทรวง...

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าคำให้การของนายสมหมาย และนางจน ในเรื่องการไปซื้อรถสามล้อเครื่องที่ร้านสมชายยนต์และการนำรถไปส่งที่บ้านของนายพิษณุ ซึ่งอยู่หลังสถาบันราชภัฏ ได้ให้การสอดคล้องกัน คือ เมื่อทำสัญญาซื้อขายแล้วได้นำรถสามล้อเครื่องไปส่งที่บ้านของนายพิษณุ แต่นายพิษณุ กลับปฏิเสธว่าเมื่อนายสมหมาย นำรถไปส่งที่บ้านของตนแล้วตนออกไปธุระที่อื่นไม่ได้กลับไปที่บ้านเช่าหลังนั้นอีกจึงไม่ทราบว่าใครเอารถไปอย่างไร อีกทั้งนายสมหมาย ยังให้การว่า ก่อนที่นายพิษณุ จะพานางจน ไปทำสัญญาซื้อขายรถคันดังกล่าว นายพิษณุ ก็ได้ไปที่ร้านสมชายยนต์เพื่อดูรถหลายครั้ง และหลังจากนำรถไปส่งให้ที่บ้านแล้วก็ยังออกไปติดตามเรื่องรถและเงินค่าผ่อนรถ กับนายพิษณุ จำนวนหลายครั้ง ประกอบกับไม่ปรากฏว่านายสมหมาย เคยมีเรื่องโกรธเคืองกับนายพิษณุ มาก่อนแต่อย่างใด ดังนั้น คำให้การของนายสมหมาย จึงเชื่อว่าได้ให้การไปตามความเป็นจริง หากรถคันดังกล่าว นางจน ต้องการซื้อเพื่อเป็นของตนเองจริงตามที่นายพิษณุให้การไว้ในชั้นสอบสวน ก็ไม่มีเหตุผลใดที่จะต้องให้นำรถคันดังกล่าวไปส่งไว้ที่บ้านของนายพิษณุ คำให้การของนายพิษณุ จึงไม่มีน้ำหนัก และเชื่อว่าข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เป็นไปตามคำให้การของนายสมหมาย และนางจน ดังนั้น จึงเชื่อว่านายพิษณุให้นางจน เป็นผู้ลงนามในสัญญาซื้อขายกับนายสมชาย แล้ว นายพิษณุ เป็นผู้นำรถสามล้อเครื่องไปโดยอาจจะนำไปขายต่อให้ผู้อื่นหรือให้ผู้อื่นนำไปใช้ประโยชน์ โดยไม่ชำระเงินค่างวดและเงินดาวน์ที่ยังค้างอยู่จำนวน 3,000 บาท สำหรับเรื่องการให้กู้ยืมเงิน เมื่อพิจารณาคำให้การของนางจน ประกอบกับคำให้การของนางชะอม นางสาวชะเอม และนางพิมเสน แล้ว เชื่อว่านายพิษณุมีพฤติกรรมปล่อยเงินกู้นอกระบบโดยคิดอัตราดอกเบี้ยที่สูงร้อยละ20 บาท ต่อเดือนหรือมากกว่าซึ่งเป็นอัตราเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดโดยให้ลูกหนี้ที่กู้เงินลงชื่อไว้ในสัญญากู้โดยไม่ได้กรอกรายละเอียด เมื่อตนต้องการเงินที่ให้กู้คืน ก็บีบบังคับลูกหนี้ให้เป็นผู้ซื้อสินค้าแล้วตนก็นำสินค้าไปหรือให้ลูกหนี้เป็นผู้ค้ำประกันสินค้าที่ตนเองซื้อหรือให้เป็นผู้ประกันในการซื้อสินค้าของผู้อื่น รวมทั้งเพิ่มวงเงินกู้มากกว่าที่มีการกู้ไปจริง นอกจากนี้ยังข่มขู่บีบคั้นลูกหนี้ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามที่ตนต้องการก็ขู่ว่าจะทำให้ลูกหนี้ต้องออกจากงาน ทั้งนี้ พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติกรรมโดยรวมของนายพิษณุ เป็นการเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นเพื่อมุ่งประโยชน์ทางการเงินขาดจริยธรรมและคุณธรรม สำหรับเรื่องการซื้อรถสามล้อเครื่องจากร้านสมชายยนต์ นั้น จากคำให้การของนางจนและนายสมหมาย เห็นได้ชัดเจนว่านายพิษณุ ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน ว่าจะเช่าซื้อรถสามล้อเครื่อง เพื่อจะนำไปขายต่อหรือนำไปให้แก่ผู้อื่นโดยให้ลูกหนี้ของตนลงนามเป็นผู้ซื้อใน

/สัญญาจ้าง…

สัญญาซื้อขายกับทางร้านสมชายยนต์ และตนเป็นผู้ค้ำประกัน อันเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเบียดบังเอาทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตนหรือของบุคคลที่สาม การกระทำของนายพิษณุจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 46 วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537 การที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายพิษณุ ออกจากราชการ นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว อุทธรณ์ของนายพิษณุ จึงฟังไม่ขึ้น อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์ของ นายพิษณุ ดังกล่าว

<u>ของฝากจากกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม</u>

1. ตามที่ได้มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ลาออกจากราชการ ตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ว่าจะต้อง *"ไม่เป็นผู้ถูกสอบสวนหรือสอบหาข้อเท็จจริงทางวินัย* ***พิจารณาโทษทางวินัย รายงานการลงโทษทางวินัย*** *หรือพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย..."* นั้น

ที่ผ่านมามีผู้เข้าใจว่า เมื่อทางจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการและได้รายงานไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ถือว่าเรื่องเกี่ยวกับวินัยเสร็จสิ้นแล้ว จึงมีคุณสมบัติที่จะสมัครขอลาออกจากราชการตามมาตรการดังกล่าว ขอเรียนว่าความเข้าใจดังกล่าวยังไม่ถูกต้อง เรื่องในทำนองเดียวกันนี้ สำนักงาน ก.พ. เคยตอบข้อหารือ สรุปว่า *"เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดีได้ดำเนินการทางวินัยแล้วรายงานการดำเนินการทางวินัย ไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงตามข้อ 14 แห่งระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.2539 และ* ***อ.ก.พ.กระทรวงได้พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย รวมทั้งเห็นชอบกับการดำเนินการตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวงแล้ว*** *โดยผลของมาตรา 109 วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535* ***กรณีจึงต้องถือว่า การรายงานการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นเสร็จสิ้นแล้ว...โดยไม่ถือว่าเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างพิจารณาโทษทางวินัย และไม่อยู่ในระหว่างการรายงานการดำเนินการทางวินัย****..."* (หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 0709.1/240 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2544) สำหรับกรณีผู้ถูกลงโทษบางรายที่อุทธรณ์ไปยัง ก.พ.หรือ อ.ก.พ.กระทรวง เมื่อยังไม่ได้มีการพิจารณาอุทธรณ์ ก็ถือว่าขาดคุณสมบัติการขอลาออกจากราชการตามมาตรการดังกล่าวด้วย นอกจากนี้แม้ว่าตนเองจะไม่ได้อุทธรณ์ไปยัง ก.พ. แต่เรื่องที่ถูกดำเนินการทางวินัยนั้นมีผู้ถูกลงโทษทางวินัยจำนวนหลายรายและมีผู้หนึ่งผู้ใดได้ยื่นเรื่องอุทธรณ์ต่อ ก.พ. เมื่อ ก.พ.ให้ส่งสำนวนการสอบสวนทั้งหมดไปประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ ก็ถือว่าเรื่องนั้นยังอยู่ในระหว่างการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น นายจน หัวหน้าสถานีอนามัย และนายรวย ลงชื่อในใบถอนเงินของสถานีอนามัย โดยไม่กรอกจำนวนเงินในใบถอนเงิน ปรากฏว่านายจน ได้นำใบถอนเงินดังกล่าวไปกรอกจำนวนเงินแล้วถอนเงินของทางราชการไปใช้ส่วนตัว จังหวัด ได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายจน

/ออกจาก...

ออกจากราชการ ส่วนนายรวย ไม่ได้ร่วมทุจริตด้วยเพียงแต่ปฏิบัติผิดระเบียบของทางราชการ จังหวัดจึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นายรวย แล้วรายงานไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ต่อมาปรากฏว่านายจนได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. กรณีนี้จะต้องส่งสำนวนการสอบสวนและรายงานการลงโทษทางวินัยทั้งของนายจน และนายรวย ไปให้ ก.พ.พิจารณาพร้อมกัน ตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.2539 ข้อ 13 ดังนั้น กรณีของนายรวยการดำเนินการทางวินัยจึงยังไม่เสร็จสิ้น จนกว่า ก.พ.จะพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จและได้ตอบรับทราบแล้ว ทั้งนี้เพราะว่า ก.พ.อาจพิจารณาเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ หรือดำเนินการอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่แก่นายรวยอีกได้

2. การออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนแก่ข้าราชการที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงโดยได้มีการรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนและกันเงินไว้ก่อน จำนวนเกินกว่า 1 ครั้ง เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ถ้าผู้นั้น**จะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน** จะต้องพิจารณาออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นเสียก่อน **แล้วจึงจะออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน** ทั้งนี้ ตามนัยกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 ข้อ 13 (2) ที่กำหนดว่า *" (2) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน **จะต้องถูกลงโทษ** ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนในครั้งที่จะถูกลงโทษ... ส่วนในครั้งอื่นให้เลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้"* เหตุผลในเรื่องนี้เพราะว่าจะต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อให้จำนวนเงินเดือนของผู้นั้นเป็นปัจจุบันเสียก่อนสำหรับเป็นฐานในการลดขั้นหรือตัดเงินเดือน ถ้าหากออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน โดยใช้ฐานของเงินเดือนในขณะเมื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (บางกรณีอาจมีการรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ประมาณ 2-3 ปี) และต่อมาเมื่อได้ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอไว้แล้ว ในทางปฏิบัติก็จะต้องออกคำสั่งแก้ไขคำสั่งลงโทษทางวินัยและแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ซ้ำซ้อนกันอีก ซึ่งทำให้ยุ่งยากในทางปฏิบัติ ดังนั้น จึงขอให้ผู้ปฏิบัติทั้งนิติกรหรือบุคลากรหรือผู้รับผิดชอบ ประสานกันในเรื่องการจัดทำคำสั่งดังกล่าวให้ถูกต้องต่อไปด้วย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0 2590 1314, 0 2590 1417, 0 2590 2492
โทรสาร 0 2591 8589
w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 2

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

สำหรับกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม นั้น ปัจจุบันสังกัดอยู่ในสำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

1. **ความผิดฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง**

นำยาส่วนตัวมาขาย

นางปรียา ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 สถานีอนามัย ได้กระทำความผิดในกรณีนางนงคราญ เป็นผู้มารับบริการตรวจปัสสาวะการตั้งครรภ์ ในวันเสาร์ นอกเวลาราชการ จากการตรวจพบว่านางนงคราญ ตั้งครรภ์ จึงแนะนำให้มาในเวลาราชการ แต่นางนงคราญ ขอร้องให้บริการให้แล้วเสร็จในวันนั้น เพราะไม่อยากลางานและยินยอมให้ค่าบริการตามความเหมาะสม นางปรียา จึงทำให้ตามความประสงค์ พร้อมให้วิตามินรวมและยาบำรุงเลือด ซึ่งเป็นยาส่วนตัว โดยเรียกเก็บเงินค่าน้ำยาตรวจการตั้งครรภ์และออกใบเสร็จรับเงิน เป็นเงินจำนวน 60 บาท ตรงกับรายการค่ายา ที่บันทึกอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนจำนวนเงินอีก 210 บาท ที่เป็นค่ายาส่วนตัว ไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางปรียา เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา 82 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จึงได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นางปรียา จังหวัดเห็นชอบด้วย และ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

2. ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

<u>เอาเงินหลวงไปใช้ก่อน</u>

นางกรองทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 โรงพยาบาลชุมชน มีหน้าที่จัดทำบัญชี และนำเงินสดของโรงพยาบาล เข้าฝากธนาคาร และมีหน้าที่เบิกจ่าย เงินค่าอยู่เวรนอกเวลาราชการให้กับเจ้าหน้าที่ มีพฤติกรรม ดังนี้

1.ไม่จัดทำบัญชีให้เป็นปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบเงินสดคงเหลือได้เมื่อมีการตรวจสอบจึงพบว่ามีเงินสดขาดบัญชี โดยในระหว่างวันที่ 3 กรกฎาคม 2543 ถึงวันที่ 7 มิถุนายน 2544 ในบัญชีแสดงรายการ มีเงินสดคงเหลือ จำนวน 113,589.03 บาท แต่ไม่มีเงินสดจริงซึ่งนางกรองทองให้การรับสารภาพว่านำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และนำเงินมาใช้คืน จำนวน 113,839.03 บาท ยังขาดบัญชีอีก 20 บาท และในระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2539 – วันที่ 30 มิถุนายน 2544 ไม่นำเงินเข้าฝากธนาคาร จำนวน 6 ครั้ง ทำให้มีเงินขาดบัญชี จำนวน 311,225 บาท

2. เบิกเงินค่าอยู่เวรนอกเวลาราชการของเจ้าหน้าที่พยาบาล ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2544 จำนวนเงิน 12,550 บาท และเดือนพฤษภาคม 2544 จำนวนเงิน 19,810 บาท รวมเป็นเงิน 32,360 บาท แต่ไม่นำไปจ่ายให้แก่ผู้ขอเบิกภายหลัง นางกรองทอง ได้นำเงินมาคืนให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล จำนวน 19,810 บาท ส่วนอีก 12,550 บาท ยังไม่นำมาคืน

3. รับเงินค่ายาตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ 40860 เลขที่ 96-100 เป็นเงินรวม 2,608 บาท แต่ลงบัญชีเงินสดเพียง 2,518 บาท ต่ำกว่าความเป็นจริง จำนวน 90 บาท

พฤติการณ์ ดังกล่าวของนางกรองทอง เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 โดย อ.ก.พ. จังหวัดได้พิจารณาแล้ว มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จังหวัดลงโทษไล่ นางกรองทอง ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ. จังหวัดนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>ยืมเงินทดรองไปใช้ส่วนตัว</u>

นายยูโร ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ 5 ยืมเงินทดรองราชการเป็นจำนวนเงิน 875,800 บาท และได้ส่งคืน เป็นจำนวน 440,800 บาท คงเหลือ จำนวนเงินที่ต้องส่งคืนอีก 435,000 บาท แต่กลับนำเงินที่ไม่ได้ส่งคืนไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายยูโร เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 กรมจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>หลอกว่าใบเสร็จรับเงินหาย</u>

นางรสนา ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 โรงพยาบาลได้กระทำผิดในกรณี เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2541 นางอรนุช ได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ด้วยอาการของโรคภูมิแพ้ หลังจากที่แพทย์สั่งยาแล้วได้มาที่ห้องจ่ายยา 3 คลินิก โสต ศอ น าสิก เพื่อคิดเงินและชำระเงินค่ายา ขณะนั้นมีนางรสนา ซึ่งทำหน้าที่รักษาการหัวหน้าฝ่ายการเงินและพัสดุได้เข้าทำการคิดเงินค่ายาและรับชำระเงินจากนางอรนุช จำนวน 1,580 บาท (หนึ่งพันห้าร้อยแปดสิบบาทถ้วน) โดยออกใบเสร็จรับเงินเล่มที่ 256 เลขที่ 05 ให้แก่นางอรนุช แทนการใช้เครื่องออกสลิปใบเสร็จ ต่อมา นางรสนา ได้ไปแจ้งความใบเสร็จรับเงินสูญหายไว้ที่สถานีตำรวจภูธรตำบลโพธิ์แก้วและแจ้งเวียนใบเสร็จรับเงินสูญหายให้หน่วยงานต่าง ๆ ทราบ ต่อมาเมื่อมีการตรวจสอบไปยังสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด พบว่าใบเสร็จเล่มที่ 256 เลขที่ 05 ที่แจ้งสูญหายนั้น ได้นำไปใช้เป็นหลักฐานในการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับ นางอรนุช ผู้ป่วยแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางรสนา เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรมจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่นางรสนาออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กระทรวง สาธารณสุข ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิด และระดับโทษแล้ว

<u>ทำผิดหลายกรรม หลายกระทง</u>

นางลูกเกด ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 มีพฤติกรรม ดังนี้

1. เบิกเงินงบประมาณจากคลังจังหวัด แล้วไม่นำไปจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินให้ครบถ้วน ภายใน 15 วันทำการนับจากวันรับเงินจากคลัง หรือนำไปจ่ายแต่เพียงบางส่วน แล้วนำเงินส่วนที่ยังมิได้จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินไปใช้ส่วนตัว

2. ดำเนินการออกเช็คสั่งจ่ายซ้ำและเกินฎีกา เป็นเงินจำนวน 19,294.80 บาท (หนึ่งหมื่นเก้าพันสองร้อยเก้าสิบสี่บาทแปดสิบสตางค์) แล้วนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้เป็นการส่วนตัว

3. รับเงินสมทบค่าไฟฟ้าและโทรศัพท์ จำนวน 2,806.50 บาท (สองพันแปดร้อยหกบาทห้าสิบสตางค์) แล้วนำไปใช้ส่วนตัว

4. ได้รับเงินชดใช้การยืมเงินจากนายใหม่ และนายเคน แล้วไม่นำเงินเข้าบัญชี แต่นำไปใช้ส่วนตัว

5. เบิกเงินงบประมาณ ตามใบสำคัญสำรองจ่าย แล้วไม่นำเงินเข้าบัญชีหรือนำเข้าบัญชีไม่ครบถ้วน แต่นำไปใช้เป็นการส่วนตัว

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางลูกเกด เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 กรมจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิด และระดับโทษแล้ว

3. **<u>ความผิดฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ</u>**

<u>เหม่อลอย สับสน</u>

เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2544 นางสาวอรชา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 4 โรงพยาบาลชุมชน ได้ฉีดยาป้องกันบาดทะยักให้กับผู้ป่วย โดยนำยาฉีดของผู้ใหญ่ไปฉีดให้กับเด็ก ต่อมาในวันที่ 22 มกราคม 2545 ได้ฉีดยาให้แก่ผู้ป่วย โดยนำยาลดระดับน้ำตาลในกระแสเลือด ซึ่งต้องฉีดให้แก่ นายประวิทย์ (ผู้ป่วย) ไปฉีดให้แก่นายอาลัยผู้ป่วยอีกราย ในวันที่ 26 มกราคม 2545 แพทย์ได้สั่งจำหน่ายคนไข้กลับบ้าน และให้ยากลับไปรับประทาน แต่นางสาวอรชาฯไม่ได้แนะนำวิธีรับประทาน และไม่ได้เขียนรายละเอียดที่ซองยาให้แก่ผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยไม่สามารถรับประทานยาได้ถูกต้อง และประมาทเลินเล่อ กรณีนำขวด CBC ให้แก่ผู้ป่วยเพื่อเก็บปัสสาวะส่งตรวจ ซึ่งขวดดังกล่าวมีสารกันเลือดแข็งตัวผสมอยู่ ทั้งที่ผู้ร่วมงานได้เตือนแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวอรชา ฯ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีแก่ราชการ และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 83 และมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 โรงพยาบาลจึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ จังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

4. **<u>ความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ</u>**

<u>ผิดระเบียบ แต่ได้ประโยชน์</u>

นายธงเงิน ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้รับทรายอะเบทจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเพื่อนำไปจ่ายให้แก่ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนเพื่อนำไปจำหน่ายแก่ประชาชนได้เรียกเก็บเงินจากศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน ทั้ง 4 แห่ง เป็นเงิน 8,400 บาท โดยไม่ได้นำเงินที่ได้รับส่งเข้าบัญชีเงินบำรุง

แต่ได้นำเงินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาสถานีอนามัย มิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ ฯ เมื่อสำนักงาน สาธารณสุขอำเภอเมืองได้ตรวจพบข้อบกพร่อง ได้นำส่งคืนให้แก่ศูนย์สาธารณสุขชุมชนดังกล่าวแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายธงเงิน เป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จึงได้มีคำสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน นายธงเงิน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

5. ความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

<u>หนี้สินมาก เลยไม่อยากมาทำงาน</u>

นายจำลอง ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 สถานีอนามัย ได้ขาดราชการไปตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2542 ถึงวันที่ 4 มกราคม 2543 เป็นเวลา 15 วัน เพื่อไปพักที่ บ้านญาติโดยไม่มีผู้ใดทราบ และได้ใช้รถจักรยานยนต์ของสถานีอนามัยเป็นพาหนะในการเดินทาง สาเหตุเนื่องจากมีอาการเครียดเรื่องหนี้สินส่วนตัว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายจำลอง เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายจำลอง 5% เป็นเวลา 3 เดือน และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>ไม่ไปรายงานตัว</u>

เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 นายเอกราช ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ควบคุมโรค ได้รับทราบคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการที่หน่วยงานแห่งใหม่ เป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 7 สิงหาคม 2543 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2543 แต่เมื่อรับทราบคำสั่งแล้ว ไม่ได้ไปรายงานตัว เพื่อปฏิบัติราชการที่หน่วยงานแห่งใหม่ ตั้งแต่วันที่ 2 สิงหาคม 2543 ถึงวันที่ 14 สิงหาคม 2543 รวม 13 วัน ติดต่อในคราวเดียวกัน และได้ไปรายงานตัว เพื่อปฏิบัติราชการที่หน่วยงานแห่งใหม่ ในวันที่ 15 สิงหาคม 2543

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายเอกราช เป็นการกระทำผิด ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรมจึง มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายเอกราช จำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้

<u>เพิ่มโทษ</u>

นายสรยุทธ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 ไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันตั้งแต่วันที่ 1-22 สิงหาคม 2544 เป็นเวลา 22 วัน โดยไม่ทราบสาเหตุ และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายสรยุทธ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จังหวัดพิจารณาแล้วสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นว่าการดำเนินการของจังหวัดไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว.234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 ซึ่งมีมติว่า กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลา เกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ กรณีนี้ควรเพิ่มโทษเป็นไล่ออกจากราชการ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงมีมติให้เพิ่มโทษ นายสรยุทธ จากปลดออกเป็นไล่ออกจากราชการ

<u>หมายเหตุ</u> กรณีทำนองเดียวกันนี้ มีอีกหลายจังหวัดที่สั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ซึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วมีมติให้เพิ่มโทษเป็นไล่ออกทุกราย

6. <u>ความผิดฐานไม่สุภาพเรียบร้อย และไม่รักษาความสามัคคี</u>

<u>คุมอารมณ์ไม่อยู่</u>

นางสาวนกน้อย ตำแหน่งนิติกร 8 ได้ขว้างปาถ้วยน้ำแข็งและหนังสือไปที่นางสาวหงส์เหิร โดยมีประจักษ์พยานให้ข้อเท็จจริงได้แสดงพฤติกรรมอันเป็นอันธพาลก้าวร้าวระราน และท้าทายให้ดำเนินการทางวินัย ประกอบกับพฤติกรรมของ นางสาวนกน้อย ในการใช้อารมณ์ รุนแรง ขาดสติยั้งคิด ก้าวร้าว ระรานแสดงกิริยา วาจาไม่สุภาพ ขว้างปาสิ่งของใส่บุคคลอื่นได้ประพฤติปฏิบัติเป็นประจำเสมอมาหลายปีแล้ว จนเป็นที่โจษจานกันทั่วสำนักงาน ฯ รวมทั้ง กรณีที่ประชาชนมาติดต่อ และเจ้าหน้าที่ต้องติดต่อประสานงานด้วย จะไม่ได้รับการต้อนรับและความ ร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ลุล่วงด้วยดี

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวนกน้อย เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และฐานไม่สงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อ ด้วยความสุภาพเรียบร้อย ตามมาตรา 93 และมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรมจึงได้ว่ากล่าวตักเตือน นางสาวนกน้อย และ อ.ก.พ.

กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นว่าการที่กรมว่ากล่าวตักเตือนนางสาวนกน้อยนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดแล้ว

8. ความผิดฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง

<u>เผลอใจรัก</u>

นายสาธิต ตำแหน่งนักวิชาการสุขาภิบาล 7ว. และนางปนัดดา ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข 7ว.ประพฤติคนไม่เหมาะสม ด้วยการคบหา และมีความสัมพันธ์สนิทสนมเกินกว่า ฐานะเพื่อนร่วมงาน ทั้ง ๆ ที่ต่างฝ่ายต่างมีภรรยาและสามีอยู่แล้วเป็นที่ประจักษ์แก่เพื่อนร่วมงาน การกระทำดังกล่าวยังเป็นสาเหตุทำให้เกิดความแตกแยกภายในครอบครัวโดย นายบัญชา สามี นางปนัดดาได้หย่าร้างกับนางปนัดดา อีกทั้งผู้บังคับบัญชาเคยเรียกบุคคลทั้งสองมาตักเตือนให้แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังกล่าวด้วยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว แต่ไม่ได้รับการใส่ใจ แก้ไขปรับปรุง แต่ประการใด

พฤติการณ์ของ นายสาธิต และ นางปนัดดา เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรมจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัด เงินเดือน นายสาธิตและนางปนัดดา จำนวน คนละ 5% เป็นเวลา 3 เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิด และระดับโทษแล้ว

<u>โชว์นกเขา</u>

เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2541 นายไก่แจ้ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้แต่งกายชุดนอนใส่กางเกงขาสั้น และเสื้อคอกลมสีขาว มาที่โรงพยาบาลให้ นางสาวเหมยฟ้า พยาบาลเวร ห้องฉุกเฉิน ทำแผลที่นิ้วชี้ข้างซ้าย และบริเวณต้นขาซ้าย เมื่อทำแผลเสร็จ นางสาวเหมยฟ้าได้ออกไปที่ห้องฉุกเฉิน เนื่องจากมีคนไข้ถูกน้ำกรดจากแบตเตอรี่รถยนต์เข้ามารับการรักษา นายไก่แจ้ ได้เดินมาดูคนไข้ เมื่อดูคนไข้เสร็จนายไก่แจ้ ได้กลับมาที่ห้องทำงานของตนปรากฏว่าผ้าก๊อสที่ปิดแผลไว้หลุดออก จึงได้โทรศัพท์ไปที่ห้องฉุกเฉิน เพื่อขอพลาสเตอร์ นางสาวนกน้อย พยาบาลเวรห้องฉุกเฉินเป็นผู้รับสายและเป็นผู้นำพลาสเตอร์มาให้เมื่อเดินเข้าไปถึง นายไก่แจ้ ได้ขอให้ นางสาวนกน้อย ช่วยติดพลาสเตอร์ให้พร้อมกับลุกขึ้นจากเก้าอี้และถอดกางเกงขาสั้นรูดลงไปที่หัวเข่า โดยที่นายไก่แจ้ ไม่ได้นุ่งกางเกงชั้นใน และนายไก่แจ้ ลงไปนั่งเก้าอี้ นางสาวนกน้อยถามว่าจะให้ติดตรงไหน นายไก่แจ้ ชี้ไปที่บริเวณขาด้านซ้าย ซึ่งมีผ้าก๊อสพันอยู่ ซึ่งขอบผ้าก๊อสด้านบนอยู่ห่างจากขาหนีบประมาณ 10 เซนติเมตร เมื่อนกน้อย ติดด้านหน้าเสร็จ นายไก่แจ้ บอกว่ายังไม่เสร็จ และชี้ไปตรงอวัยวะเพศของตน โดย นางสาวนกน้อย เข้าใจว่าให้ติดพลาสเตอร์ตรงด้านในต้นขาซ้าย เมื่อ นางสาวนกน้อย ก้มลงเพื่อจะติดพลาสเตอร์ นายไก่แจ้ ยื่นมือมาจับมือ นางสาวนกน้อย แล้วดึงลงไปให้

จับอวัยวะเพศ ด้วยความตกใจ นางสาวนกน้อย พยายามดึงมือสุดแรง จึงหลุดออกมาได้ จากนั้นได้วิ่งร้องไห้ไปยังห้องฉุกเฉิน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายไก่แจ้ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษา ชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรม จึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสม แก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>หน้ามืด</u>

นายสาธิต ตำแหน่งสาธารณสุขกิ่งอำเภอ ได้รู้จักกับ นางสมมุติ ซึ่งมาศึกษาต่อ หลักสูตรพยาบาล ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีฯ โดยทั้งคู่ได้มีการติดต่อกันโทรศัพท์ เป็นระยะ ๆ และได้นัดพบชวนกันไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง เมื่อจอดรถริมถนนขณะที่อยู่บนรถยนต์ นายสาธิต ได้กระชากตัวของ นางสมมุติ เข้าไปเพื่อโอบกอดและพยายามไซ้ซอกคอ นางสมมุติ จึงดิ้นรนป้องกันตัวและออกแรงผลักโดยใช้หัวเข่าถีบตัวออก พร้อมกับให้พาตน มาส่ง ถ้าไม่หยุดการกระทำจะแจ้งเรื่องนี้ให้ภรรยาของ นายสาธิตทราบ นายสาธิต จึงขับรถยนต์พา นางสมมุติ มาส่งยังที่พัก

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายสาธิต เป็นการกระผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด จึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายสาธิต 5% เป็นเวลา 2 เดือน จังหวัดและสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบด้วย อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

9. **<u>ความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง</u>**

นายพิษณุ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 3 โรงพยาบาลมีกรณีกระทำผิดคือ ในระหว่างวันที่ 18-28 เมษายน 2543 โรงพยาบาลได้จัดโครงการโรงพยาบาลสีขาว เฝ้าระวังให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำ โดยการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติด ปรากฏว่าในวันที่ 18 กันยายน 2543 นายพิษณุ ไม่มาปฏิบัติราชการและโทรศัพท์ขอลาป่วย หัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลจึงส่งเจ้าหน้าที่ไปนำปัสสาวะของ นายพิษณุ จากห้องพักของ นายพิษณุ ไปตรวจหาเมทแอมเฟตามีนสารเสพติดให้โทษประเภท 1 ที่งานชันสูตรโรงพยาบาล และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผลการตรวจพบสารเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะของนายพิษณุ

พฤติการณ์ ดังกล่าวของนายพิษณุ เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรมจึงได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายพิษณุ ออกจากราชการ และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้นเหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>พยายามข่มขืนเด็ก</u>

นายมังกร ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 6 โรงพยาบาลได้ พาเด็กหญิงดุจดาวไปจากผู้ปกครองโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร และพยายามข่มขืนกระทำชำเรา ต่อมาหลังจากนั้นอีก 2 วัน นายมังกร ได้ถูกจับกุมตัว โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และถูกกล่าวหาว่า กระทำการพรากเด็กอายุ ไม่เกิน 15 ปี ไปจากผู้ปกครองและข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งมิใช่ ภรรยาของตนโดยใช้กำลังประทุษร้าย

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายมังกร เป็นการกระทำผิด ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 กรมจึงได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายมังกร ออกจากราชการ และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้นเหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>การพิจารณาอุทธรณ์</u>

นายเอกราช ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 โรงพยาบาลทั่วไป ได้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด โดยมติ อ.ก.พ.จังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายเอกราช ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 โดยอุทธรณ์ว่าตนมิได้มีเจตนาจะทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่มีความเครียดจึงทำเงินของทางราชการมาเก็บไว้ที่บ้าน จำนวน 2,449,632 บาท

ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนได้ความโดยสรุปว่า นายเอกราช เป็นหัวหน้าการเงินและงบประมาณ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับ-จ่ายเงินบำรุง และเงินงบประมาณทั้งหมด ทำเงินเดือนและทำหน้าที่ไปตัดยอดเงินตามจุดต่าง ๆ เพื่อนำมามอบให้ นางพจมาน หัวหน้าฝ่ายการเงินและพัสดุของโรงพยาบาล เพื่อนำเงินดังกล่าวฝากธนาคารการเกษตรและสหกรณ์เพื่อการเกษตร (ธกส.) แต่ในทางปฏิบัตินางพจมานได้มอบหมายให้ นายเอกราช ปฏิบัติหน้าที่แทนในการนำเงินฝากธนาคาร ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกันยายน 2543 นายเอกราชได้ทำใบฝาก 2 ชุด ชุดที่เจ้าหน้าที่ธนาคารเซ็นรับยอดเงินจะต่ำกว่าชุดที่นำให้เจ้าหน้าที่ลงบัญชี ซึ่งชุดที่ลงบัญชีนี้จะเซ็นชื่อแทน เจ้าหน้าที่ของธนาคาร และยอดเงินจะตรงตามที่ตัดยอดตามจุดต่าง ๆ ปรากฏว่าตั้งแต่เดือนมกราคม - กันยายน 2543 ยอดเงินขาดบัญชีจำนวน 2,449,632 บาท (สองล้านสี่แสนสี่หมื่นเก้าพันหกร้อยสามสิบสองบาทถ้วน) ซึ่ง นายเอกราชยอมรับว่าเป็นผู้นำเงิน จำนวน

2,449,632 บาท ไปจริงโดยนำเงิน จำนวนดังกล่าวไปเก็บไว้ที่บ้าน สาเหตุที่กระทำการดังกล่าวเนื่องจากมีความรู้สึกว่าไม่ได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา รวมทั้งไม่มีความก้าวหน้าในการทำงานทั้ง ๆ ที่งานมีหน้าที่รับผิดชอบสูง แต่ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญและคิดว่าก่อนสิ้นปีงบประมาณจะนำเงินมาคืน แต่เมื่อมีการตรวจสอบพบจึงได้นำเงินมาคืนทันที (3 ตุลาคม 2543) ซึ่งการกระทำนี้ไม่มีผู้อื่นร่วมกระทำผิดด้วย และทราบว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง แต่คิดว่าเมื่อนำเงินมาส่งคืนแล้ว ความผิดจะไม่ร้ายแรงความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า นายเอกราช ได้ให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้นำเงิน จำนวน 2,449,632 บาท ตั้งแต่เดือนมกราคม – กันยายน 2543 ไปจริง ข้ออ้างที่ นายเอกราช อ้างว่าเงินจำนวนดังกล่าวได้นำไปเก็บไว้ที่บ้าน โดยไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และจะนำเงินมาคืนก่อนสิ้นปีงบประมาณ เมื่อคืนเงินแล้ว ความผิดวินัยจะไม่ร้ายแรง แต่เมื่อมีการตรวจพบจึงได้นำเงินมาคืน สาเหตุที่กระทำดังกล่าวเนื่องจากผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญ นั้น ข้ออ้างนี้ยังรับฟังไม่ขึ้น เห็นว่า พฤติการณ์ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา 82 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ อ.ก.พ.จังหวัด ในการประชุม ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2544 พิจารณาแล้ว เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน จึงได้มีมติให้ลงโทษไล่ นายเอกราช ฯ ออกจากราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มีคำสั่งที่ 16/2544 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ลงโทษไล่ออกจากราชการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่จังหวัดมีคำสั่งลงโทษไล่นายเอกราช ออกจากราชการนั้น ระดับโทษเหมาะสมแก่กรณีกระทำผิดแล้ว เนื่องจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดว่า ต้องลงโทษไล่ออก สถานเดียว จะลงโทษปลดออกจากราชการไม่ได้ การนำเงินมาคืนจนครบ ก็ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษ แต่เนื่องจาก กรณีดังกล่าว นายเอกราชได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ต่อ ก.พ. ดังนั้น จึงเห็นควรส่งสำเนาการสอบสวนและเอกสารหลักฐานทั้งหมดไปให้ ก.พ.

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์รายนี้ เสนอนายกรัฐมนตรี สั่งการแล้ว รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้ว มีคำสั่ง ให้ยกอุทธรณ์

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 3/2547

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่

w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย</u>

1. ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

อาศัยหน้าที่ราชการนำเงินไปใช้ส่วนตัว

นายประชา ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งคนงาน ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ออกใบหน้างบสรุปรายการค่ารักษาพยาบาล ได้อาศัยช่วงเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ ทำเอกสารเท็จโดยนำหลักฐานการชำระค่ารักษาพยาบาลของผู้อื่น มาเขียนชื่อตนเอง และนำหลักฐานดังกล่าวไปใช้ประกอบกับใบหน้างบสรุปรายการค่ารักษาพยาบาลขอเบิกเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในนามของตนเอง โดยกระทำการดังกล่าวตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม 2541 ถึงเดือนพฤษภาคม 2542 รวม 24 ครั้ง ได้เงินจากทางราชการไปทั้งสิ้น 7,506 บาท โดยอ้างว่าเหตุที่ทำไปเนื่องจากครอบครัวมีปัญหาด้านการเงินภรรยาตกงานและได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาใช้คืนครบถ้วนแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายประชา เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ 30 วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ และต้องถูกดำเนินคดีอาญา ด้วย

/2.ความผิด.....

2. ความผิดฐานไม่รักษาความสามัคคี

แย่งไมโครเวฟ

นางกมลชนก ตำแหน่งวิทยาจารย์ 5 กับนางบรมี ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6 ได้มีปากเสียงกันในสถานที่ทำงานในเวลาพักรับประทานอาหาร เนื่องจากนางกมลชนก ได้นำอาหารของตนมาอุ่นในเครื่องไมโครเวฟ ในขณะเดียวกันนางบรมี ก็กำลังจะนำอาหารของตนเข้ามาอุ่นในเครื่องไมโครเวฟเช่นเดียวกัน ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมกัน จึงเกิดปากเสียงแย่งการใช้ไมโครเวฟขึ้น และมีการทำร้ายร่างกายกันด้วยส้อมกับช้อน ได้รับบาดเจ็บตามเนื้อตัวด้วยกันทั้งสองฝ่าย พฤติการณ์ดังกล่าวของนางกมลชนก และนางบรมี เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535ได้รับโทษตัดเงินเดือนคนละ จำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

3. ความผิดฐานประพฤติชั่ว

เข้าใจผิด

นายวิทยา ตำแหน่งนายช่างอิเลคทรอนิกส์ 5 ได้นำเศษเหล็ก ซึ่งเป็นทรัพย์สินของราชการ ที่ได้เปิดประมูลขายแล้ว และผู้ชนะการประมูลยังนำออกจากสถานที่ ราชการไม่แล้วเสร็จ นายวิทยา เข้าใจว่าทรัพย์สินดังกล่าว ทางราชการไม่ใช้แล้ว จึงถือวิสาสะร่วมกับพวกนำเศษวัสดุที่เหลือออกจากสถานที่ราชการไปขายให้กับร้านค้าของเก่า แม้ยามรักษาการจะทักท้วงก็ไม่เชื่อฟัง และต่อมาได้นำเงินที่ได้จากการขายเศษวัสดุ ดังกล่าว มาคืนให้กับทางราชการ พฤติการณ์ดังกล่าวของนายวิทยา เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

4. ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

นางวิถี ตำแหน่งนายแพทย์ 8 มีหน้าที่ตรวจรักษาและเก็บเอกสารประวัติการรักษาผู้ป่วย ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา ให้ส่งเอกสารประวัติการรักษาพยาบาล /

ผู้ป่วย.....

ผู้ป่วยให้สำนักงานประกันสังคม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเงินทดแทน ตาม พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ.2537 แต่นางวิถีไม่ปฏิบัติตามโดยอ้างว่าคนไข้ไม่ยินยอม และการส่งประวัติผู้ป่วย เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ต่อมาผู้บังคับบัญชาแจ้งว่าสำนักงานประกันสังคมมีอำนาจตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ที่จะเรียกให้สถานพยาบาลในความตกลงของกองทุนเงินทดแทนส่งเอกสารประวัติการรักษาของผู้ป่วยให้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเงินทดแทน จึงสั่งการให้นางวิถี รีบส่งเอกสารการรักษาผู้ป่วยให้สำนักงานประกันสังคม แต่นางวิถีไม่ปฏิบัติตาม พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

5.ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่

นายยโส ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 3 มีหน้าที่เตรียมเลือดให้กับผู้ป่วยที่มาเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล แพทย์ได้สั่งการให้นายยโส เตรียมเลือดกรุ๊ป บี จำนวน 2 ถุง เพื่อทำการผ่าตัดผู้ป่วย นายยโส ได้นำถุงเลือด ไปทำการทดสอบและเตรียมไว้สำหรับผู้ป่วยรายนี้แล้ว จากนั้นได้ออกไปทำธุระส่วนตัว เมื่อแพทย์ได้ให้เลือดแก่ผู้ป่วยและเวลาผ่านไปได้ประมาณ 1 ชั่วโมง ผู้ป่วยมีอาการผิดปกติมีเลือดไหลออกจากแผลที่ผ่าตัดไม่หยุด เมื่อตรวจเช็คกับทะเบียนสมุดจ่ายเลือดแล้วพบว่านายยโส ได้เบิกถุงเลือดที่เป็นกรุ๊ป เอ ไปทำการทดสอบ แพทย์สามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยไว้ทัน พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

6.ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

นางจันทร์ เจ้าพนักงานการเงิน ได้เบิกเงินของสถานีอนามัยที่เปิดบัญชีไว้กับธนาคาร เพื่อนำไปชำระหนี้ของสถานีอนามัย เมื่อถอนเงินมาแล้ว นางจันทร์ กลับไม่

/ยอม....

ยอมนำเงินดังกล่าว ไปชำระหนี้ในวันนั้น แต่จะไปชำระในวันถัดมา และมีพฤติกรรมเช่นนี้หลายครั้ง อีกทั้งไม่ลงลายละเอียดการถอนเงินในสมุดรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ทำให้ยอดเงินคงเหลือประจำวันคลาดเคลื่อน เป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

7.ปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่

นายพังพวย เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ 4 ทำการตรวจอุลตร้าซาวด์ คนไข้สาวตามคำสั่งแพทย์ ในขณะทำการอุลตร้าซาวด์ ได้ใช้มือจับและดันอวัยวะเพศ จากนั้น ได้ใช้นิ้วสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศ แล้วหมุนนิ้วไปรอบๆ จนคนไข้รู้สึกเจ็บ การกระทำดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการอุลตร้าซาวด์แต่อย่างใด พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษปลดออกจากราชการ

8. ละทิ้งหน้าที่ราชการ

นายสุรินทร์ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 2 ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรเพิ่มขีดความสามารถแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในการขูดหินน้ำลายเป็นระยะเวลา 4 วัน แต่นายสุรินทร์ ไม่ได้เข้าร่วมอบรมตามโครงการฯ ดังกล่าว เนื่องจากระหว่างเดินทางไปอบรมฯ ได้พบเพื่อนสนิทชวนไปดื่มเหล้าที่บ้านจนมีอาการเมาและเห็นว่าถึงเข้าอบรมก็คงไม่รู้เรื่อง และทำไม่เป็น จึงไม่เข้าอบรมตลอดระยะเวลา 4 วัน เป็นความผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0 2590 1314, 0 2590 1414

โทรสาร 0 2591 8589

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 5/2547 ♣♣ ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ♣♣ โทร 0 2590 1314

จุลสารวินัยและคุณธรรมจะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน หากต้องการแลกเปลี่ยนหรือมีข้อสงสัยประการใดติดต่อคณะผู้จัดทำได้ตามที่อยู่ข้างต้น หรือทางเวบไซต์ www.moph.go.th/ops/discipline/

ฉบับนี้มีกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัยรวมทั้งแง่มุมมองทางด้านกฎหมายที่น่าสนใจหลายเรื่องให้ลองศึกษาดู เผื่อว่าจะนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติงาน หรือหากท่านไม่ได้เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านนี้โดยตรงแต่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ทั่วไปเหตุการณ์ตามกรณีตัวอย่างเหล่านี้ก็สามารถใช้เป็นอุทธาหรณ์ไว้คอยเตือนใจท่านเวลาจะคิดจะทำอะไรได้บ้างตามสมควรไม่มากก็น้อย

♣ ชอบเก็บเงินสดไว้ในมือเยอะ ๆ

นายไม้แก่ ณ มหาชัย มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัยบ้านป่า ขออนุมัติสาธารณสุขอำเภอดำเนินการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงานด้วยเงินบำรุงโดยวิธีตกลงราคา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 21,700 บาท แบ่งซื้อออกเป็น 3 ครั้ง เนื่องจากเห็นว่าถ้าหากซื้อรวมกันจะเกินอำนาจของสาธารณสุขอำเภอ หลังจากได้รับอนุมัตินายไม้แก่ได้นำใบถอนเงินไปให้หัวหน้าสถานีอนามัยลงชื่อร่วมถอนเงินบำรุง 2 ฉบับ แล้วนำไปถอนเงิน 2 ครั้ง คือ ครั้งแรก 21,700 บาท ตามจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อพัสดุ แต่ยังไม่ดำเนินการจัดซื้อจนกระทั่ง 3 เดือนผ่านไป หัวหน้าสถานีอนามัยทวงถามจึงไปจัดซื้อจากร้านอื่นแล้วให้ทางร้านออกหลักฐานย้อนหลังและนำมาส่งมอบให้กับสถานีอนามัย ส่วนครั้งที่ 2 ถอนจำนวน 9,500 บาท โดยไม่มีการอนุมัติให้มีการใช้จ่ายเงินใด ไม่ได้ความว่าเอาเงินไปใช้ประโยชน์อย่างไรหรือไม่ แต่ได้เก็บเงินสดไว้ในมือ นอกจากนี้ ยังไม่มาปฏิบัติราชการ เป็น

เวลา 50 วัน ไม่ติดต่อกัน เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ของทางราชการ กับฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตาม มาตรา 85 วรรคหนึ่ง และ 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

หมายเหตุท้ายเรื่อง

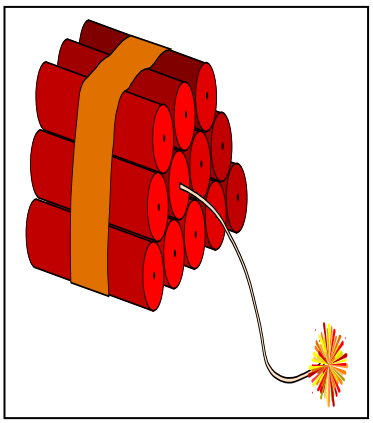
1. กรณีนี้ หากมีหลักฐานว่ามีการนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อผู้อื่น นายไม้แก่ จะมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ต้องลงโทษไล่ออกสถานเดียว เท่านั้น ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536

2. การไม่ลงชื่อและเวลาปฏิบัติงานเป็นเรื่องทั่วไปที่ข้าราชการทุกคนพึงต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลา พ.ศ.2534 หากข้าราชการผู้ใดไม่ถือปฏิบัติตามย่อมเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยตามมาตรา 91 แต่การละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นความผิดตามมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ดังนั้น ในการสอบสวนจะต้องให้ได้ความว่าพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดที่แท้จริงคืออะไร แล้วปรับบทกฎหมายลงโทษให้ตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้รับ บางแห่งสอบสวนได้ความว่า ไม่ลงชื่อปฏิบัติงานแต่ลงโทษฐานละทิ้งหน้าที่ราชการซึ่งไม่ถูกต้อง และมีผลแตกต่างกันในเรื่องของการเลื่อนเงินเดือนประจำปี เนื่องจากการขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเพียงแค่ครึ่งวันก็จะไม่ได้รับการเลื่อนขั้นตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 ข้อ 7 (2) แต่หากเป็นเรื่องที่มาปฏิบัติงานจริงเพียงการไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้นเงินเดือนก็จะต้องดูว่าระดับโทษที่ได้รับคืออะไร ถ้าระดับโทษไม่สูงกว่าภาคทัณฑ์ก็สามารถสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้

3. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาฯ เป็นระเบียบทั่วไปที่ข้าราชการทุกคนพึงต้องถือปฏิบัติตาม หากข้าราชการคนใดฝ่าฝืนย่อมเป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา 91 มิได้เป็นระเบียบที่เฉพาะข้าราชการบางรายที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านนั้น ๆ เท่านั้นที่ต้องปฏิบัติตาม เช่น เจ้าหน้าที่พัสดุ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ คณะกรรมการรับและเปิดซอง คณะกรรมการตรวจการจ้าง มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 เป็นต้น ซึ่งหากฝ่าฝืนย่อมเป็นความผิดตามมาตรา 85 ที่สำคัญอย่าลืมระบุให้ชัดเจนว่า เป็นความผิดตามกฎหมายหรือระเบียบฉบับไหน ข้อที่เท่าไร

4. การที่ผู้ใต้บังคับบัญชาขาดราชการหลายครั้งแต่ไม่มีการดำเนินการใด แล้วรวบยอดลงโทษย้อนหลังครั้งเดียว แสดงถึงความย่อหย่อนในการกำกับดูแล สมควรต้องพิจารณาโทษผู้บังคับบัญชาที่ปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำผิดซ้ำซากด้วย

♣ คนไม่รักดี

นายตุ้งติ้ง โอ่งระทวย ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ สอบไปศึกษาดูงานต่างประเทศได้และอยู่ในระหว่างการลาไปเรียนภาษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการไปศึกษาดูงานที่ต่างประเทศแต่เงินทองขาดมือ จึงหลอกเพื่อนว่าตนเองสามารถติดต่อคนที่สามารถช่วยเพื่อนที่เป็นพยาบาลระดับต้น (2 ปี) ให้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์หลักสูตรต่อเนื่อง (ปี 3-4) ได้ แล้วเรียกเงินจากเพื่อน 50,000 บาทอ้างว่าจะนำเงินไปให้คนที่จะช่วยเหลือโดยได้ทำเอกสารสัญญากู้และหนังสือราชการปลอมมอบให้เพื่อนไว้เป็นหลักประกัน ผู้บังคับบัญชามีหนังสือเรียกตัวนายตุ้งติ้งให้กลับมาปฏิบัติราชการแต่ นายตุ้งติ้งไม่ไปรายงานตัวปฏิบัติงานอีกเลยและถูกฟ้องคดีอาญา ศาลมีคำพิพากษาว่ามีความผิด ฐานฉ้อโกง ปลอมเอกสาร และใช้เอกสารปลอม ให้จำคุก 2 ปี ปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอลงอาญา เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 92 วรรคสอง และ 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

♣ ปลอมผลการตรวจเลือดเป็นเรื่องร้ายแรง

นายแก่งกระจาน เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 3 ได้รับคำสั่งจากแพทย์ให้เจาะโลหิตผู้ป่วยเพื่อตรวจเลือดหา T3, Total T4 และ Free T4 โดยการตรวจดังกล่าวโรงพยาบาลตรวจเองไม่ได้ จะต้องส่งไปตรวจที่โรงพยาบาลอื่นและห้องตรวจชันสูตรเอกชนรับเงินค่าตรวจโลหิตจากผู้ป่วยไว้รวม 2 ราย เป็นเงิน 900 บาท และ 600 บาท อาสาจะนำไปชำระแทน แล้วไม่นำโลหิตส่งตรวจรวมทั้งไม่นำเงินค่าตรวจที่รับไว้ไปชำระ กลับทำหลักฐานรายงานผลการตรวจอันเป็นเท็จให้แพทย์ใช้ประกอบการตรวจวินิจฉัยโรค ซึ่งรายงานผลการตรวจโรคทางห้องปฏิบัติการนับว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะแพทย์จะต้องนำไปใช้ประกอบการวินิจฉัยโรคและพิจารณาสั่งการรักษาผู้ป่วย การที่นายแก่งกระจานทำเอกสารรายงานผลการตรวจเลือดหาฮอร์โมนไทรอยด์อันเป็นเท็จให้แพทย์ใช้ตรวจวินิจฉัยโรค เป็นการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>หมายเหตุท้ายเรื่อง</u> กรณีนี้หาก นายแก่งกระจานมีหน้าที่รับเงินค่าตรวจด้วย จะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ต้องลงโทษไล่ออกจากราชการสถานเดียวตามมติ

คณะรัฐมนตรีแจ้งเวียนตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536

♣ เหตุเกิดเพราะรับซื้อสายไฟฟ้า (ของโจร)

นายโอ่งแตก เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 ขยันทำมาหากินแต่ไม่ถูกวิธี หาลำไพ่พิเศษรับซื้อของเก่า โดยได้รับซื้อสายไฟฟ้าอลูมิเนียมขนาด 50 ตารางมิลลิเมตร น้ำหนัก 9.5 กิโลกรัม ยาว 53.20 เมตร ในราคากิโลกรัมละ 45 บาท ซึ่งเป็นทรัพย์ส่วนหนึ่งของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่คนร้ายได้ลักไป นายโอ่งแตกถูกตำรวจจับดำเนินคดี ศาลพิพากษาว่าความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 357 วรรคแรก รวม 2 กระทง จำคุกกระทงละ 3 ปี และปรับกระทงละ 10,000 บาท รวมจำคุก 6 ปี และปรับ 20,000 บาท นายโอ่งแตกให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปีให้คุมประพฤติโดยให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือนต่อครั้ง กับให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและนายโอ่งแตกเห็นสมควร เป็นเวลา 24 ชั่วโมง <u>โดยระหว่างการพิจารณาคดีนายโอ่งแตกได้รับการปล่อยชั่วคราวและมาปฏิบัติราชการตามปกติ</u> ลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

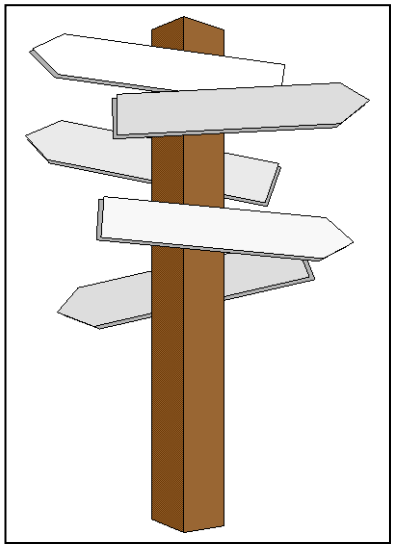
♣ นายหน้าค้าประกัน

นางน้ำตาลและสามีต้องศาลพิพากษาอันถึงที่สุดว่ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 83, 264, 265, 268 กรณีร่วมกันปลอมใบรับเงินเบี้ยประกันภัยซึ่งสมุห์บัญชีลงชื่อไว้ล่วงหน้าแล้วไปถ่ายเอกสารสี ทำให้ได้เอกสารใบรับเงินเบี้ยประกันภัยปลอม และร่วมกันลงชื่อผู้รับเงินในช่องผู้รับเงินเพื่อให้ลูกค้าที่เอาประกันหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารใบรับเงินเบี้ยประกันภัยที่แท้จริงโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่คนอื่นและบริษัทประกันชีวิต และร่วมกันใช้เอกสารปลอมดังกล่าวข้างต้น โดยการมอบใบรับเงินเบี้ยประกันภัยปลอมให้แก่ผู้เอาประกันแทนเอกสารใบรับเงินเบี้ยประกันที่แท้จริง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ลูกค้าผู้เอาประกันและบริษัทประกันชีวิต ให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 6 เดือน จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งจำคุกคนละ 3 เดือน โทษจำคุกเปลี่ยนเป็นกักขัง 3 เดือน และศาลมีหมายให้กักขัง นางน้ำตาลไว้ที่สถานีตำรวจตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม – 8 มิถุนายน 2545 ทั้งนี้ จังหวัดได้มีคำสั่งให้พักราชการ นางน้ำตาล ตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม 2545 เพื่อรอฟังผลการสอบสวน

อนึ่ง ก่อนหน้าที่ศาลจะอ่านคำพิพากษานางน้ำตาลไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 7-10 มีนาคม 2545 และได้โทรศัพท์ถึงหัวหน้าสถานีอนามัยบอกให้ทราบว่า ตนป่วยต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลแต่ไม่ได้ยื่นใบลาและแสดงหลักฐานให้ผู้บังคับบัญชา

พิจารณาอนุญาต นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในวันที่ 18 มีนาคม 2545 นางน้ำตาล ได้ให้บิดานำใบลาออกมายื่นขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2545 ซึ่งสาธารณสุขอำเภอผู้บังคับบัญชาชั้นต้นไม่ได้นำเสนอผู้มีอำนาจให้พิจารณาสั่งการใด ๆ แต่ได้นำไปรวมพิจารณาในรายงานการสอบสวนทางวินัยด้วย

หมายเหตุท้ายเรื่อง : เรื่องนี้เมื่อสาธารณสุขอำเภอได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการ จะต้องเสนอใบลาให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาว่า จะอนุญาตให้ลาออกจากราชการหรือไม่ จะเก็บไว้ไม่ได้ เพราะหากครบกำหนดเวลา 30 วัน ผู้ที่ขอลาออกก็จะพ้นจากการเป็นข้าราชการไปโดยผลของกฎหมายทันที (โปรดศึกษาเพิ่มเติมจากระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.2536) มีสาธารณสุขอำเภอและผู้อำนวยการโรงพยาบาลหลายแห่งคิดว่าตัวเองมีอำนาจยับยั้งการลาออกแล้วเก็บเรื่องไว้ ซึ่งไม่ถูกต้อง การยับยั้งการลาออกจากราชการเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ (ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีหรือปลัดกระทรวงแล้วแต่กรณี) และทำได้เฉพาะกรณีเพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้น หากเก็บเรื่องไว้แล้วมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะต้องรับผิดชอบ

♣♣♣ส่งท้ายจุลสารฉบับนี้มีเรื่องการเพิ่มโทษข้าราชการมาเล่าสู่กันฟัง เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เรา ท่านทั้งหลายที่ปฏิบัติงานด้านวินัยหรือผู้บังคับบัญชาอาจต้องพบเจอเข้าสักวัน คือเรื่องการเพิ่มโทษข้าราชการ สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 มาตรา 109 และระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.2539 กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่ดำเนินการทางวินัยกับผู้ใต้บังคับบัญชาแล้ว ไม่ว่าผลการดำเนินการจะออกมาเป็นอย่างไร จะยุติเรื่อง หรือจะมีการลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงหรือร้ายแรงหรือไม่ก็ตามก็จะต้องรายงานตามลำดับชั้น สาธารณสุขอำเภอ หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลต้องรายงานนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดต้องรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ต้องรายงานไปยังอธิบดีที่เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นเช่นกัน หากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วย ปัญหาสำคัญก็คือจะลงโทษอย่างไร คำตอบคือ ก.พ. ได้เคยตอบข้อหารือเรื่องในลักษณะนี้ว่า

1. จะต้องลงโทษให้มีผลย้อนหลังไป ณ วันสั่งลงโทษครั้งก่อน ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 โรงพยาบาลแห่งหนึ่งมีคำสั่งลงวันที่ 1 สิงหาคม 2547 ภาคทัณฑ์ นาย ก. ตั้งแต่บัดนี้เป็นตนไป แล้วรายงานนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยฯ หากพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับการลงโทษและต้องการจะเพิ่มโทษ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดจะต้องมีคำสั่งเพิ่มโทษ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2547 อันเป็นวันที่คำสั่งลงโทษเดิมมีผลใช้บังคับ ไม่ใช่ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตัวอย่างที่ 2 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่งมีคำสั่งลงวันที่ 1 มีนาคม 2547 ภาคทัณฑ์ นาย ก. ตั้งแต่บัดนี้เป็นตนไป แล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยฯ หากพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับการลงโทษและต้องการจะเพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องมีคำสั่งเพิ่มโทษโดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2547 อันเป็นวันที่คำสั่งลงโทษเดิมมีผลใช้บังคับ ไม่ใช่ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โดยจะต้องแก้ไขขั้นเงินเดือนย้อนหลังตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ให้ถูกต้องตรงกับที่คำสั่ง หากมีการเลื่อนขั้นเงินเดือนในระหว่างนี้ ก็จะต้องแก้ไขให้ย้อนหลังทุกครั้งด้วย เช่นกรณีตามตัวอย่าง เมื่อลดขั้นเงินเดือนที่ได้รับอยู่ ณ วันที่ 1 มีนาคม 2547 จำนวน 1 ขั้น แล้ว จังหวัดต้องแก้ไขคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน 2547 และ 1 ตุลาคม 2547 หรือครั้งอื่น ๆ (ถ้ามี) ให้สอดคล้องกับขั้นเงินเดือนที่ได้รับหลังจากถูกเพิ่มโทษด้วย

2. ผลกระทบต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่เกิดจากการเพิ่มโทษ

2.1 หากโทษเดิมเป็นภาคทัณฑ์แล้วเพิ่มเป็นลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนจะถือว่าในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่มีการสั่งเพิ่มโทษข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตาม กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 ข้อ 7(2) หรือพูดจาแบบชาวบ้านหน่อยก็คือ แป๊กขั้นเงินเดือนครั้งที่มีการเพิ่มโทษ ไม่ใช่ถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ (งงไหมครับ ถ้าไม่บอกคงไม่รู้แน่นอน แต่ ก.พ.เขาว่ามาอย่างนั้นจริง ๆ เสียด้วยครับ)

ถ้าดูจากตัวอย่างที่ 1 ในข้อ 1 หากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมีคำสั่งลงวันที่ 15 ธันวาคม 2547 เพิ่มโทษนาย ก.เป็นตัดเงินเดือน ถือว่า ณ วันที่ 1 เมษายน 2548 นาย ก. เป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะเลื่อนขั้นตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้อ 7(2) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ไม่เป็นเหตุให้ต้องงดเลื่อนขั้นเงินเดือน ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2547

2.2 ถ้าเดิมลงโทษตัดเงินเดือนแล้วเพิ่มโทษเป็นตัดเงินเดือนแต่มากเดือนกว่าหรือมากเปอร์เซนต์กว่า หรือลดขั้นเงินเดือนจะครึ่งขั้นหรือหนึ่งขั้นก็ตาม ไม่มีผลต่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกเพราะผลจากการตัดเงินเดือนทำให้ไม่ได้รับการเลื่อนขั้น

เงินเดือนมาแล้วตั้งแต่ถูกตัดเงินเดือน หรือไม่ต้องถูกแป๊กขั้นซ้ำสองนั่นเอง (ลองอ่านกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 ข้อ 7(2) วรรคสอง ดูนะครับ)

3. ข้าราชการผู้นั้นไม่ต้องคืนส่วนต่างของเงินเดือนระหว่างขั้นทั้งหมดที่ได้รับไปแล้ว

ยังมีเรื่องน่ารู้น่าสนใจที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยมาเล่าสู่กันฟังอีกมาก หากท่านสนใจ ติดตามอ่านได้ในฉบับหน้า ฉบับนี้เอาไว้แค่นี้ก่อน สวัสดีครับ

♣♣♣♣

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 1/2548
ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

1. ความผิดวินัยฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

สายเสมอ

นางสาวสายเสมอ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 ได้ให้นางช่วย และนางเหลือ ลูกจ้างชั่วคราวของโรงพยาบาลชุมชน เขียนชื่อของนางสาวสายเสมอ พร้อมลงเวลาในสมุดลงเวลามาปฏิบัติราชการไว้ล่วงหน้าเป็นการจองคิวไว้ก่อน และเมื่อนางสาวสายเสมอ มาปฏิบัติงานในช่วงสาย ก็เพียงแต่เซ็นชื่อเพิ่มเข้าไปอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งเวลาที่มีการลงไว้ดังกล่าวไม่ตรงกับเวลาที่มาปฏิบัติงานจริงโดยกระทำเช่นนี้เป็นประจำ และมีบางวันพบว่านางสาวสายเสมอ ได้ลงชื่อและลงเวลาในสมุดลงเวลามาปฏิบัติราชการด้วยตนเองโดยเขียนไว้ที่ด้านล่างข้างนอกของลำดับการลงชื่อ (นอกตารางของแบบฟร์อมการลงชื่อ) โดยลงเวลาว่ามาปฏิบัติราชการเร็วกว่าเจ้าหน้าที่คนอื่นที่มาลงชื่อและลงเวลาไว้ตามลำดับก่อนแล้ว ทั้งๆที่นางสาวสายเสมอ นั้นมาปฏิบัติราชการสายกว่าคนอื่น

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางสาวสายเสมอ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 90 วรรคหนึ่ง และมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

2. ความผิดวินัยฐานประพฤติชั่ว

จะหย่า หรือไม่อย่า

นายเบื่อ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 ได้แต่งงานอยู่กินกับนางแก่ และได้จดทะเบียนสมรสและมีบุตรด้วยกัน จำนวน 1 คน ต่อมานายเบื่อ ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่นและอยู่กินร่วมกันกับหญิงอื่นนั้นอย่างเปิดเผยจนมีบุตรด้วยกัน จำนวน 1 คน อายุ 6 ปีเศษ ต่อมานายเบื่อ ได้บังคับขู่เข็ญโดยใช้กำลังทำร้ายบังคับนางแก่ เพื่อจะให้ยินยอมจดทะเบียนหย่าให้กับตน แต่นางแก่ ไม่ยอมไปหย่า เนื่องจากสงสารบุตรว่าจะมีปมด้อย

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายเบื่อ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายเบื่อ จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

3. ความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

แหวนซ่อนอยู่ที่ไหน

นางสาวซ่อน ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 ได้ชวนเพื่อนไปดูแหวนที่ร้านเพชรราชินี ของนายรวย ซึ่งอยู่ในตลาดใกล้กับที่ทำงานของนางสาวซ่อน พนักงานของร้านได้หยิบแหวนให้นางสาวซ่อนดูและทดลองสวมใส่ทีละวง ขณะนั้นได้มีลูกค้าเข้ามาในร้านอีก 2 คน พนักงานขายของร้านจึงไปให้บริการลูกค้ารายใหม่โดยปล่อยให้นางสาวซ่อนกับเพื่อน ทดลองสวมแหวน จำนวน 3 วง เมื่อเสร็จแล้วได้คืนแหวน ปรากฏว่าแหวนหายไป 1 วง ราคา 60,000 บาท พนักงานของร้านได้ขอค้นตัวนางสาวซ่อนและเพื่อน แต่ก็ไม่พบแหวนวงที่หายไปแต่อย่างใด และต่อมาเมื่อเปิดเทปวิดีโอวงจรปิดที่ร้านบันทึกไว้แล้วพบว่านางสาวซ่อนได้ใช้มือขวาถลกกระโปรงของตนขึ้นแล้วเอาของซุกใส่เข้าไปในกางเกงชั้นในบริเวณร่องก้นของตนเอง ต่อมาเจ้าของร้านได้ไปแจ้งความไว้กับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง พนักงานสอบสวนได้จับกุมนางสาวซ่อนพร้อมของกลาง จังหวัดจึงได้มีคำสั่งพักราชการ นางสาวซ่อน ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2542 เป็นต้นไป นางสาวซ่อน ได้ให้การรับสารภาพในชั้นศาล ศาลจังหวัดจึงมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกนางสาวซ่อน เป็นเวลา 6 เดือน ฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 คดีอาญาถึงที่สุดแล้ว ทั้งนี้นางสาวซ่อน ได้ให้การรับสารภาพกับคณะกรรมการสอบสวนว่าตนได้ลักแหวนดังกล่าวไปจริงเนื่องจากอารมณ์เพียงชั่ววูบ

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวซ่อน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงมีคำสั่งลงโทษไล่นางสาวซ่อน ออกจากราชการ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

4. ความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ยังมีอีกไหม

นายถอน ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย (เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6) ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินบำรุงของสถานีอนามัยตำบลทรัพย์ดี และสถานีอนามัยตำบลเงินงาม เมื่อปี 2543 และปี 2544 นายถอน ได้ทำการเบิกถอนเงินของสถานีอนามัยทั้ง 2 แห่ง แล้วนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยยักยอกเงินไปรวมทั้งสิ้นจำนวน 394,410 บาท และได้หลบหนีไปตั้งแต่วันที่ 13 กรกฎาคม 2544 โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย จากการตรวจสอบที่สถานีตำบลเงินงาม พบว่านางสาวใจดี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 4 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินบำรุงของสถานีอนามัยตำบลเงินงามและเป็นผู้มีอำนาจลงชื่อถอนเงินจากธนาคารร่วมกับนายถอน ปรากฏว่าเมื่อปี 2543-2544 นางสาว

/ใจดี...

ใจดี ได้ลงชื่อในใบถอนเงินร่วมกับนายถอน จำนวน 4 ครั้ง รวมเป็นเงิน 170,000 บาท โดยไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องว่ามีรายการจ่ายจริงตามใบถอนเงินและได้รับการอนุมัติจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หรือไม่ ต่อมานายถอน ได้นำใบถอนเงินดังกล่าวไปเบิกเงินจากธนาคารแล้วยักยอกเงินไปใช้ส่วนตัว นอกจากนี้ยังพบว่านางสาวใจดี ได้ลงชื่อในใบถอนเงินร่วมกับนางใหญ่ อดีตหัวหน้าสถานีอนามัยเงินงามโดยไม่ได้กรอกจำนวนเงินและเก็บไว้ที่สถานีอนามัย ต่อมานางใหญ่ ได้ลาออกจากราชการ เมื่อนายถอน มารับตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัยแทนนางใหญ่ ก็พบใบถอนเงินดังกล่าวจึงนำไปกรอกจำนวนเงินและถอนเงินไปใช้ส่วนตัว จำนวน 65,000 บาท สำหรับสถานีอนามัยทรัพย์ดี นั้น ตรวจสอบแล้วพบว่านางเชื่อใจ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 4 ได้ร่วมลงชื่อในใบถอนเงินกับนายถอน โดยไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องว่ามีรายจ่ายจริงตามใบถอนเงินและมีการอนุมัติถูกต้องหรือไม่ เช่นกัน ทั้งนี้ นางสาวใจดีและนางเชื่อใจมิได้ร่วมกระทำการทุจริตกับนายถอน แต่อย่างใด

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายถอน นางสาวใจดี และนางเชื่อใจ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ทำการไต่สวนแล้วและมีมติว่า พฤติการณ์ของนายถอน เป็นความผิดในทางอาญา และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง มาตรา 95 และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และพฤติการณ์ของนางสาวใจดี และนางเชื่อใจ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการและประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการและฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายถอน ออกจากราชการ และลงโทษตัดเงินเดือน นางสาวใจดี และนางเชื่อใจ คนละจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

5. ความผิดวินัยฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

2,000 บาท รักษาหมดทุกโรค

นางอาสา ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 3 โรงพยาบาลทั่วไป ได้กระทำความผิดวินัย กล่าวคือ เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2546 โรงพยาบาลชุมชน ได้ส่งตัวนายบุญมี มารักษาต่อที่โรงพยาบาลทั่วไป โดยผู้ป่วยมีอาการตัวเหลือง ตาเหลือง ท้องอืด แพทย์ได้ตรวจอัลตราซาวด์ช่องท้องและตรวจเลือดดูการทำงานของตับแล้วนัดฟังผลในวันรุ่งขึ้นพร้อมกับสั่งจ่ายยาบำรุงและให้กลับบ้าน ขณะที่ญาติผู้ป่วยรอรับยาอยู่ที่ห้องจ่ายยาผู้ป่วยนอก นางอาสา ซึ่งเป็นพยาบาลคัดกรองหน้าห้องตรวจอายุรกรรม งานผู้ป่วยนอก ได้พูดคุยกับญาติและผู้ป่วย ซึ่งญาติผู้ป่วยได้ปรึกษากับนางอาสา ว่าจะให้น้ำเกลือผู้ป่วยได้หรือไม่ เนื่องจากเห็นว่าผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลียและแพทย์ไม่ได้ให้นอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล นางอาสา ก็บอกว่าได้ โดยตนจะไป

/ฉีดยา...

ฉีดยาและให้น้ำเกลือให้ที่บ้านของผู้ป่วย พร้อมกับขอเงินค่ายาและค่าน้ำเกลือ จำนวน 2,000 บาท เมื่อกลับไปที่บ้านแล้วญาติผู้ป่วยได้สอบถามเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลคนหนึ่งเกี่ยวกับการจ่ายเงินซื้อยาและน้ำเกลือดังกล่าวได้รับคำแนะนำว่าให้ไปขอเงินคืนจากนางอาสา ต่อมาวันรุ่งขึ้น ญาติผู้ป่วย ได้มาขอเงินคืนและได้รับเงินทั้งหมดคืนไปจากนางอาสา แล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางอาสา เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 โรงพยาบาลจึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ แก่นางอาสา และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

6. ความผิดวินัยฐานไม่ให้ความสะดวกและไม่ให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนด้วยความสุภาพเรียบร้อย

ลุงแก่ ทำเหตุ

นางระอา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลทั่วไป ได้กระทำผิดวินัย กล่าวคือ เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2546 นายแก่ อายุ 71 ปี ได้เข้ารับการรักษาพยาบาลที่หอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจโดยใส่เครื่องช่วยหายใจไว้ด้วย ในวันที่ 15 เมษายน 2547 ผู้ป่วยมีอาการผุดลุกผุดนั่งและมองไปที่ประตูเพราะญาติไม่มาเยี่ยมหลายวันแล้วผู้ป่วยพยายามจะปลดเครื่องช่วยหายใจ และพยายามลงข้างเตียง ได้หันไปด้านข้างเตียงและปัสสาวะลงพื้น ทำให้มีปัสสาวะรดที่นอน นางระอา จึงเปลี่ยนผ้าปูที่นอนใหม่ ขณะที่เปลี่ยนผ้ายาง ผู้ป่วยนอนหงาย ไม่ยอมพลิกตัว นางระอา จึงดันสะบักผู้ป่วยไปอีกข้างเพื่อเปลี่ยนผ้ายาง นายแก่ก็ลุกขึ้นมาจะชก นางระอาจึงสะบัดมือผู้ป่วยออกไปและต่อว่าผู้ป่วยว่า “ยังไงนี่ลุงแก่ เปลี่ยนผ้าให้ จะลุกขึ้นมาชกเลยหรือ” ผู้ป่วยพยายามจะปลดข้อต่อเครื่องช่วยหายใจและลุกขึ้นนั่งจึงทำให้สายเครื่องช่วยหายใจหลุด นางระอา จึงพูดว่า “ลุงแก่ ลุกขึ้นมาเลย จะได้กลับบ้าน” ขณะนั้นเสียงเครื่องช่วยหายใจได้ดังขึ้น นางระอา พูดว่า“ลุงแก่หายใจเองไหม ไม่ต้องเอาแล้วกัน” นางระอา จึงปิดเครื่องช่วยหายใจเพื่อให้ผู้ป่วยหายใจเองแต่ยืนสังเกตุอาการอยู่ที่ข้างเตียง นางระอาได้พูดว่า “เห็นไหมเหนื่อยแล้ว จะไปไหวได้ยังไง ลงมานอนก่อนจะต่อเครื่องให้ลุงแก่ขยับตัวเร็ว” เมื่อผู้ป่วยเริ่มมีอาการหายใจเหนื่อยหอบจึงต่อเครื่องช่วยหายใจให้ใหม่ โดยผู้ป่วยไม่มีอาการตัวเขียวแต่อย่างใด ต่อมาปรากฏว่าญาติของผู้ป่วยได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหานางระอา ว่ากระทำรุนแรงแก่ผู้ป่วยรายนี้และมีการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางระอา คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่านางระอา มีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและการพยาบาลผู้ป่วยเป็นอย่างดี แต่ไม่พูดหรือให้ข้อมูลผู้ป่วย จึงทำให้ผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน โรงพยาบาลทั่วไปได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติกรรมของนางระอา เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ให้ความสะดวกและไม่ให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนด้วยความสุภาพเรียบร้อย ตามมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และเห็นว่าเป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและนางระอา ไม่เคยกระทำความผิดใดๆมาก่อน จึงได้พิจารณางดโทษให้โดยได้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือแก่นางระอา และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยแก่นางระอา ดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดแล้ว

/7.ความ…

7. ความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

กระดูกแขวนคอ

นางสาวใจเสีย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 3 ได้ลาศึกษาต่อหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต่อเนื่อง 2 ปี ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตั้งแต่วันที่ 27 พฤษภาคม 2545 ถึงวันที่ 26 พฤษภาคม 2547 ประมาณปลายเดือนมีนาคม 2546 นางสาวใจเสีย ไม่ได้ไปเรียนรวม 15 วันทำการ และในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ซึ่งเปิดเรียนตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2546 นางสาวใจเสีย ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนและไม่ได้ไปเรียน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ได้แจ้งให้ผู้ปกครองช่วยติดตาม 2 ครั้ง ผู้ปกครองติดต่อนางสาวใจเสีย ไม่พบจึงไม่ได้ติดต่อกลับไปที่วิทยาลัยพยาบาลฯ ต่อมาวิทยาลัยพยาบาลฯ จึงได้มีหนังสือส่งตัวนางสาวใจเสีย กลับมาปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลต้นสังกัดตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม 2546 ขณะส่งตัวกลับนางสาวใจเสีย ก็ไม่ทราบว่าทางวิทยาลัยพยาบาลฯ ส่งตัวตนกลับมาโรงพยาบาล เหตุที่เกิดกรณีดังกล่าวเนื่องจากนางสาวใจเสีย มีความเครียดในเรื่องที่ได้ไปเป็นผู้ค้ำประกันการกู้เงิน จำนวน 30,000 บาท ให้กับเพื่อนคนหนึ่ง และเพื่อนไม่ยอมชำระหนี้เงินกู้ ทำให้ตนต้องรับภาระชดใช้หนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยแทน จึงไม่ได้ไปเรียนและตั้งใจจะไปประกอบอาชีพค้าขายกับเพื่อนอีกคนหนึ่งโดยไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อนที่อยู่ต่างจังหวัด ต่อมาวันที่ 8 สิงหาคม 2546 ผู้ร่วมงานได้โทรศัพท์ติดต่อกับนางสาวใจเสีย แจ้งเรื่องราวให้ทราบและให้กลับมารายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาล ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม 2546 และหากไม่มารายงานตัว จะถูกไล่ออกจากราชการ นางสาวใจเสีย ทราบเรื่อง แต่ก็ยังไม่มาปฏิบัติราชการ ต่อมาวันที่ 11 สิงหาคม 2546 เพื่อนร่วมงานได้เดินทางไปพบนางสาวใจเสีย และได้พูดตักเตือนให้ข้อคิด นางสาวใจเสีย จึงได้สติและเดินทางกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลเมื่อเวลา 13.00 น. ของวันที่ 11 สิงหาคม 2546 รวมเวลาที่ขาดราชการไปเป็นเวลา จำนวน 13 วันครึ่ง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวใจเสีย เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงได้มีคำลงโทษตัดเงินเดือนนางสาวใจเสีย จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

8. ความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ไม่รู้อยู่ไหน

นายบุญน้อย ตำแหน่งนายแพทย์ 4 ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2540 ได้มาปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาล ต่อมาเวลาประมาณ 12.00 น. นายบุญน้อย ได้บอกกับเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ว่าจะไปติดต่อกับธนาคารที่อยู่ในตลาดอีกอำเภอหนึ่ง หลังจากนั้นก็หายตัวไปโดยไม่มีผู้ใดทราบว่าไปที่ไหนและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย นายบุญน้อย เป็นคนจริงจังในการทำงานและไม่มีปัญหากับเพื่อนร่วมงาน เวลาจะออกไปที่ใดจะบอกให้เจ้าหน้าที่ทราบทุกครั้ง การปฏิบัติงานไม่มีปัญหากับผู้ใด ไม่มีปัญหาทางการเงินและยังไม่แต่งงานคิดแต่จะลาศึกษาต่อ นายบุญน้อย จะกลับบ้านที่อยู่ต่างจังหวัด เดือนละ 2 ครั้ง และจะโทรศัพท์คุยกับบิดา มารดา และพี่สาวทุก 3 วัน ทั้งนี้ ทางบ้านของนายบุญน้อยไม่มีผู้ใดทราบว่าไปที่ไหนและไม่ได้รับการติดต่อจากนายบุญน้อย แต่อย่างใด พี่สาวของนายบุญน้อย

/ได้ไป...

ได้ไปแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอ และต่อมาได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองในจังหวัดหนึ่งซึ่งอยู่ห่างออกไปมาก ว่าพบรถยนต์ของนายบุญน้อย จอดทิ้งอยู่ริมตึกแถวร้านค้าในอำเภอเมืองของจังหวัดดังกล่าว โดยไม่พบตัวนายบุญน้อยและไม่มีใครทราบว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ต่อมาศาลจังหวัดได้มีคำสั่งลงวันที่ 2 เมษายน 2545 สั่งให้นายบุญน้อย เป็นคนสาบสูญ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 61

จังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวของนายบุญน้อย เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายบุญน้อย ออกจากราชการ

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าตามที่จังหวัดลงโทษปลดนายบุญน้อย ออกจากราชการ นั้น ยังไม่ถูกต้อง โดยเห็นว่าการที่นายบุญน้อย ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีข้อเท็จจริงว่าไม่มีใครทราบว่านายบุญน้อย อยู่ที่ใด กรณีจึงยังไม่อาจฟังได้แน่ชัดว่านายบุญน้อย มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการหรือถูกลักพาตัวหรือถูกฆาตกรรม ซึ่งกรณีเช่นนี้เมื่อจังหวัดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้วจะต้องสั่งให้นายบุญน้อย ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา 107 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และหากต่อมาศาลมีคำสั่งให้นายบุญน้อย เป็นคนสาบสูญแล้วถือว่านายบุญน้อย ถึงแก่ความตาย ซึ่งย่อมเป็นผลให้ต้องถือว่านายบุญน้อยออกจากราชการเพราะตายตามมาตรา 112(1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 30 มกราคม 2545 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 61 และมาตรา 62 เมื่อผลของกฎหมายถือว่านายบุญน้อย ได้ถึงแก่ความตายแล้วจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยต่อไปได้และสามารถสั่งยุติการสั่งให้นายบุญน้อย ออกจากราชการไว้ก่อนได้ แต่กรณีของนายบุญน้อย นั้น จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายบุญน้อย ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา92วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ซึ่งคำว่า “เหตุผลอันสมควร” จะต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์ของการละทิ้งหน้าที่ราชการนั้นมีสาเหตุอย่างไรและเป็นสาเหตุที่มีเหตุผลความจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องละทิ้งหน้าที่ราชการไปหรือไม่ แต่ในกรณีของนายบุญน้อย นั้น ไม่มีใครทราบว่านายบุญน้อย อยู่ที่ใด จึงยังไม่อาจฟังได้แน่ชัดว่านายบุญน้อย มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการ หรือถูกลักพาตัว หรือถูกฆาตกรรม จึงเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่พอรับฟังได้ว่านายบุญน้อยกระทำความผิดวินัยตามที่ถูกลงโทษ กรณีจึงไม่อาจลงโทษทางวินัยแก่นายบุญน้อย ได้ ประกอบกับศาลจังหวัดได้มีคำสั่งให้นายบุญน้อย เป็นคนสาบสูญแล้ว จึงถือว่านายบุญน้อย ถึงแก่ความตาย ซึ่งย่อมเป็นผลให้ต้องถือว่านายบุญน้อย ได้ออกจากราชการเพราะตายตามมาตรา 112(1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 30 มกราคม 2545 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 61 และมาตรา 62 จึงเห็นควรยกโทษทางวินัยดังกล่าวแก่นายบุญน้อย ดังนั้น อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข จึงได้มีมติให้ยกโทษปลดออกจากราชการ ให้แก่นายบุญน้อย

<u>หมายเหตุ</u> การดำเนินการทางวินัยกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ มักพบบ่อยว่า ไม่มีรายละเอียดว่าละทิ้งไปเพราะเหตุใด เช่น หนีเจ้าหนี้ เบื่อหน่ายการทำงาน มีปัญหาครอบครัว เมาสุรา ดังนั้น จึงขอให้ระบุไว้ในสำนวนด้วย

/กรณี...

<u>กรณีตัวอย่างความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่</u>

เมื่อเกิดความเสียหายแก่ทางราชการแล้ว มีกรณีใดบ้างที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องรับผิดชดใช้ หรือไม่ต้องรับผิดชดใช้ความเสียหาย ให้แก่ทางราชการบ้าง

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 มาตรา 10 และมาตรา 8 บัญญัติไว้สรุปว่า **"กรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกเจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่หน่วยงานของรัฐได้"**

ดังนั้น ถ้าหากปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วเกิดความเสียหายแก่ทางราชการโดยเจ้าหน้าที่กระทำไปโดยไม่ได้จงใจหรือได้กระทำโดยประมาทแต่ไม่ถึงกับประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือไม่ได้ประมาทเลินเล่อหรือเป็นเหตุสุดวิสัยแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้นั้น ก็ไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการแต่อย่างใด และในทางกลับกัน ถ้าหากกระทำไปด้วยความจงใจหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ก็จะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วย ซึ่งบางกรณีก็ไม่จำเป็นจะต้องชดใช้เต็มจำนวนก็ได้โดยกฎหมายให้พิจารณาถึงความร้ายแรงในการกระทำและความเป็นธรรม และถ้าเกิดจากความผิดและความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบดำเนินการส่วนรวมด้วยแล้ว ก็ให้หักส่วนความรับผิดของทางราชการออกได้อีกด้วย

<u>กรณีที่ไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหาย</u>

1. นายกำแพง ขับรถยนต์ไปราชการแล้วเกิดอุบัติเหตุเสียหายเป็นเงินจำนวน 374,463 บาท การประสบอุบัติเหตุเนื่องจากมีคนวิ่งตัดหน้ารถยนต์ในระยะกระชั้นชิด ทำให้นายกำแพง ตัดสินใจหักพวงมาลัยหลบลงไหล่ทาง รถยนต์กระแทกครูดกับเสาข้างทางได้รับความเสียหาย กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของนายกำแพง จึงไม่ต้องรับผิดใช้ค่าเสียหาย

2. นายสงขลา ขับรถยนต์ไปราชการขณะเดินทางกลับได้ขับรถด้วยความเร็วประมาณ 60 กม./ชั่วโมง ถนนมีสภาพเป็นเนินสูง-ต่ำ สลับกันตลอดระยะทาง ขณะมาถึงที่เกิดเหตุได้มีรถจักรยานยนต์ซึ่งขับอยู่บนไหล่ทาง ได้ขับขึ้นมาบนถนนโดยไม่ให้สัญญาณไฟในระยะที่กระชั้นชิด ทำให้นายสงขลา จำเป็นต้องหักหลบไปทางขวาเพื่อมิให้เฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์ เป็นเหตุให้รถเสียหลักไปชนรถยนต์ที่แล่นสวนมา ทั้งนี้รถยนต์ราชการเสียหายเป็นเงินรวม 376,543 บาท กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นอย่างกระทันหันและฉับพลัน จึงเป็นเหตุสุดวิสัย กรณีมิได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของนายสงขลา จึงไม่ต้องรับผิดใช้ค่าเสียหาย

3. นายคมคาย ขับรถตู้พยาบาลนำผู้ป่วยไปส่งโรงพยาบาลในจังหวัด ขากลับได้เกิดอุบัติเหตุพลิกคว่ำโดยไปเฉี่ยวชนรถไถนาเดินตาม ทำให้รถราชการเสียหาย กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่ามูลกรณีที่เกิดขึ้นเนื่องจากนายคมคาย ได้ปฏิบัติงานต่อเนื่องกันตั้งแต่วันที่เกิดเหตุทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อน เมื่อขับรถไปส่งคนไข้ขณะเดินทางกลับได้เกิดเผลอสติไปจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุดังกล่าว เนื่องจากนายคมคายรู้ตัวอยู่ว่าตนเองพักผ่อนไม่เพียงพอก็ไม่ควรขับรถกลับมาควรที่จะพักผ่อนเสียก่อน แต่นายคมคายก็ไม่หยุดพักกลับฝืนขับรถกลับ ถือได้ว่านายคมคาย ได้กระทำการโดยประมาทเลินเล่อ แต่ยังไม่ถึงขั้นกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ดังนั้น จึงไม่ต้องรับผิดใช้ค่าเสียหาย

/4. นาง...

4. นางอุดร พักอาศัยอยู่บ้านพักของทางราชการ ปรากฏว่าได้เกิดเพลิงไหม้เสียหายคิดเป็นเงินจำนวน 304,340 บาท จากการตรวจสอบของวิทยาการจังหวัด สรุปว่าเพลิงไหม้เกิดจากการสปาร์คหรืออาร์คของอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือจุดที่เชื่อมต่อของไฟฟ้าทำให้เกิดความร้อนสะสมและลุกไหม้ ความร้อนหรือสะเก็ดไฟร่วงหล่นไปถูกเชื้อเพลิงที่ติดไฟง่ายจึงเกิดการลุกไหม้ขึ้น กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่าเหตุที่เกิดเพลิงไหม้ดังกล่าว มิได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ใด จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดใช้ค่าเสียหาย

5. นายอุบล ได้อยู่เวรปฏิบัติหน้าที่ราชการ และต่อมาได้เกิดเพลิงไหม้อาคารสถานีอนามัย ค่าเสียหายเป็นเงิน 79,345 บาท จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้นายอุบล รับผิดชดใช้เป็นเงินจำนวน 26,080 บาท แต่กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นายอุบล ได้อยู่เวรปฏิบัติหน้าที่จริงและเมื่อเลิกใช้งานได้ปิดประตูสถานีอนามัยอย่างเรียบร้อย ถือว่าได้ระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ของบุคคลในภาวะเช่นนั้นแล้ว ส่วนห้องที่เกิดเหตุเพลิงไหม้นั้นมีเครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ 4 ชิ้น มีเพียงพัดลมตั้งพื้นเพียงชิ้นเดียวที่เสียบปลั๊กอยู่และอีกทั้งผลการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุก็ปรากฏว่าเกิดจากวัตถุติดไฟตกอยู่ตกไปถูกกับเบาะเก้าอี้โซฟาจึงเกิดไฟขึ้นทำให้เกิดเพลิงไหม้ สาเหตุที่เกิดเพลิงไหม้จึงไม่ได้เกิดจากเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ตั้งอยู่ในห้องเกิดเหตุแต่อย่างใด กรณีนี้จึงยังมิอาจถือได้ว่านายอุบล กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้เกิดเพลิงไหม้ดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่ต้องรับผิดใช้ค่าเสียหาย

<u>กรณีที่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหาย</u>

1. นายกรุงเทพ ได้ขับรถยนต์ไปราชการ ขณะที่รถยนต์วิ่งอยู่บนถนนสายเอเชียได้ไปชนท้ายรถบรรทุก ทำให้รถราชการเสียหายเป็นเงิน 202,509.27 บาท กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่านายกรุงเทพ ขับรถตามหลังรถบรรทุกในภาวะเช่นนั้นจะต้องลดความเร็วของรถลงให้รถอยู่ระยะห่างจากคันหน้าพอสมควรเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ แต่นายกรุงเทพ ก็มิได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอ เมื่อรถยนต์บรรทุกดังกล่าวซึ่งเกิดการชำรุดและวิ่งช้าๆขวางหน้าอยู่ จึงเป็นเหตุให้ไปเฉี่ยวชนท้ายรถบรรทุก พฤติการณ์ของนายกรุงเทพ เป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงให้นายกรุงเทพ ชดใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ 60 เป็นเงินจำนวน 121,505.56 บาท

2. นายสวรรค์ ได้ขับรถยนต์กะบะ ถอยหลังไปชนรถเบ็นซ์ของนางเคราะห์ร้าย ทำให้เกิดความเสียหายเป็นเงิน 46,000 บาทกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่านายสวรรค์ กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ได้ถอยรถยนต์ไปชนรถของผู้อื่นที่จอดอยู่ด้านหลัง กรณีนี้นายสวรรค์ สามารถมองเห็นรถยนต์ของผู้อื่นได้อย่างชัดเจนเนื่องจากเป็นเวลาช่วงบ่ายโมง แต่ก็มิได้ใช้ความระมัดระวังตามสมมควรซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่านายสวรรค์ พึ่งขับรถยนต์มาได้เพียง 1 ปี ทำให้ไม่มีความชำนาญพอ ประกอบกับนายสวรรค์ เป็นพนักงาน
ขับรถยนต์สำรองมิได้มีตำแหน่งหน้าที่โดยตรงแต่ต้องมาทำหน้าที่แทนผู้อื่นทำให้เป็นภาระที่หนักเกินกว่าปกติ ดังนั้น จึงให้ลดความรับผิดชอบลงให้รับผิดในค่าเสียหายเพียงอัตราร้อยละ 20 เป็นเงินจำนวน 9,200 บาท

3. นางสกล ได้ทุจริตเบียดบังยักยอกเงินของราชการโดยไม่ได้นำเงินบำรุงเข้าฝากในบัญชีของธนาคาร รวมเป็นเงินจำนวน 311,222 บาท กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า นางสกล มีหน้าที่ทำบัญชีและฝากเงินเข้าธนาคารแต่ไม่ได้นำเงินไปฝาก อันเป็นการจงใจนำเงินราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือของผู้อื่นกรณีไม่ถือว่าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้รับผิดชดใช้ค่าเสียหายทั้งหมด

/ตาม...

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือ จำนวน 311,222 บาท สำหรับนายเชื่อใจ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของนางสกล ได้ปล่อยปละละเลยไม่กำกับ ควบคุมดูแล และตรวจสอบการทำงานของนางสกลให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการอย่างเคร่งครัด จนเป็นเหตุให้นางสกล นำเงินของทางราชการไปใช้บ่อยครั้ง ถือว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้รับผิดชดใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ 60 เป็นเงินจำนวน 217,855.40 บาท อนึ่ง หากทางราชการได้รับชำระหนี้จากนางสกล โดยเมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นายเชื่อใจ นำเงินมาชดใช้แล้ว ปรากฏว่าเกินมูลค่าของความเสียหาย ก็ให้คืนเงินส่วนที่รับไว้เกินให้แก่นายเชื่อใจ ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดที่ได้ชำระไว้

4. นายเด็ดขาด ได้สั่งการด้วยวาจาให้นายยินยอม ดำเนินการจัดซื้อวัสดุการแพทย์จากกลุ่มผู้ขายที่กำหนด โดยให้มีการแบ่งซื้อโดยวิธีตกลงราคาเพื่อเสนอเรื่องต่อตนให้เป็นผู้อนุมัติจัดซื้อ และสิ่งของที่จัดซื้อมีราคาแพงเกินกว่าความเป็นจริง ทำให้ทางราชการเสียหายเป็นเงินรวม 395,190.40 บาท กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่านายเด็ดขาด เป็นผู้บริหารย่อมมีความรู้ความเข้าใจระเบียบของทางราชการเป็นอย่างดี และมีการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ จึงเป็นการจงใจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ให้รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ 70 เป็นเงินรวม 276,633.28 บาท สำหรับนายยินยอมนั้น แม้จะได้ทักท้วงเชิงคัดค้านแล้ว แต่ในที่สุดก็ดำเนินการจัดซื้อตามการสั่งการของนายเด็ดขาด โดยไม่ได้คำนึงถึงความเสียหายของทางราชการที่จะเกิดขึ้น ถือว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้รับผิดชดใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ 30 เป็นเงิน 118,557.12 บาท

<u>ถ้าจะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว หากไม่มีเงินชดใช้จะทำอย่างไร</u>

กรณีที่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย หากไม่สามารถชดใช้ตามจำนวนที่ถูกเรียกได้ ก็อาจขอผ่อนชำระได้ นอกจากนี้ระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับเรื่องนี้ ยังกำหนดให้ทางราชการพิจารณาผ่อนผันตามความเหมาะสมและต้องไม่ดำเนินคดีล้มละลายแก่เจ้าหน้าที่ผู้นั้น เว้นแต่จะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเพื่อให้ทางราชการไม่ได้รับชำระหนี้ให้ครบถ้วนเท่านั้น ซึ่งการเป็นบุคคลล้มละลาย ทางราชการจะต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ เพราะถือว่าขาดคุณสมบัติในการเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

จัดทำโดย นายเสมอ กาพภักดี นิติกร 7 ว. (ด้านวินัย)
นายสุภาพ ศิริไกรวัฒนาวงศ์ นิติกร 6 ว. (ด้านวินัย)
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกร 5

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0 2590 1314, 0 2590 1417, 0 2590 2492
โทรสาร 0 2591 8589
w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 2/2548 ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โทร 0 2590 1314

จุลสารฉบับนี้ออกล่าช้าไปหน่อย แต่คงไม่ว่ากันนะครับ ฉบับนี้มีตัวอย่างกรณีการกระทำผิดวินัยหลากหลายมาให้อ่านกัน มีทั้งการกระทำที่ผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำที่เป็นเรื่องความประพฤติส่วนตัว ซึ่งทุกเรื่องได้ผ่านความเห็นชอบจาก อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขแล้ว และในตอนท้ายมีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องการเบิกค่าเช่าบ้านและเรื่องที่ข้าราชการถูกสั่งพักราชการอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงว่าจะมีผลหรือไม่อย่างไร หากต่อมาภายหลังปรากฏว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ฯ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย แล้วฉบับหน้าพบกันใหม่นะครับ

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

1. นำเงินหลวงไปใช้ส่วนตัว

นางรังสินา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 6 โรงพยาบาลทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบในการรับเงิน จ่ายเงิน ตรวจสอบและรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการเงินของโรงพยาบาลได้อาศัยการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของตนกระทำการทุจริตเงินของทางราชการไปหลายครั้งหลายรายการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,182,128 บาท ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางรังสินา เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ของทางราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 **ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ**

2. ชีวิตมีแต่หนี้สิน เลยไม่อยากทำงาน

นางทาดายัง ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี โรงพยาบาลชุมชน มีหน้าที่จัดทำรายงานการเงินประเภทต่าง ๆ จัดทำเอกสารการเบิกจ่ายเงิน นำส่งเงินและเบิกจ่ายเงินของโรงพยาบาล

ช่วงก่อนเดือนเมษายน 2546 นางทาดายัง หยุดงานบ่อยครั้งเนื่องจากมีภาระหนี้สินมาก และมีเจ้าหนี้ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกโรงพยาบาล หลายรายมาเร่งรัดหนี้สินที่ที่ทำงานเป็นประจำนอกจากนี้ ยังประสบกับปัญหาครอบครัวขาดรายได้เพราะสามีไม่สามารถประกอบอาชีพค้าขายได้ตามปกติ เนื่องจากต้องอยู่ดูแลมารดาของนางทาดายัง ที่ป่วยเป็นโรคมะเร็ง ผู้บังคับบัญชาได้เรียก นางทาดายัง มาตักเตือนให้รีบหาทางแก้ไขแล้ว ต่อมานับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2546 นางทาดายัง ได้ขาดราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15วันโดยมิได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบเหตุผล และมิได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยสอบถามญาติไม่มีผู้ใดติดต่อกับนางทาดายัง เชื่อได้ว่าเพราะมีปัญหาภาระหนี้สินจำนวนมากไม่สามารถหาเงินมาชำระได้ จึงได้หลบหนีไป

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางทาดายัง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 85 วรรคสอง และ มาตรา 92 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 **ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ**

3. กลัวเจ้าหนี้ทำร้าย

นางระเบียบพัด พยาบาลเทคนิค 4 กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ปฏิบัติงานที่งานผู้ป่วยในโรงพยาบาล มีหน้าที่อยู่เวรตามตารางเวร ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม 2546 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชา และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยเนื่องจากเป็นหนี้เงินที่กู้ยืมจากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลจำนวนประมาณหนึ่งล้านแปดแสนบาทเศษ ต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 บาท ต่อเดือน และถูกเจ้าหนี้ตามข่มขู่ทวงหนี้ นางระเบียบพัด เกรงว่าเจ้าหนี้จะทำร้าย จึงพาบุตรชายซึ่งมีอายุประมาณ 4 ปีเศษ หลบหนีเจ้าหนี้ไปอาศัยอยู่ต่างจังหวัด

พฤติการณ์ของนางระเบียบพัด เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 **ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ**

4. มียาบ้าไว้ในครอบครอง

นายเล่าปี่ เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ 6 กลุ่มโรคเอดส์ วัณโรค โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเรื้อน สำนักงานควบคุมโรค กรมควบคุมโรค ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมโดยต้องหาคดีอาญาฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายโดยผิดกฎหมายและถูกดำเนินคดีที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง ต่อมาถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัด และคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุด

พฤติการณ์ของ นายเล่าปี่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 **ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ**

5. ลักเงินสด และบัตร เอ.ที.เอ็ม.)

นายอิออน ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 สถานีอนามัย ลักทรัพย์ของนางสาวแป้ง ไปโดยทุจริต ซึ่งเป็นกระเป๋าเงิน ภายในกระเป๋ามีเงินสดจำนวน 800 บาท บัตรประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตขับรถยนต์ตลอดชีพ บัตรเงินสดทันใจ (บัตร เอ.ที.เอ็ม.)ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัตรเงินสดทันใจ (บัตร เอ.ที.เอ็ม.) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และภายหลังเกิดเหตุนายอิออน ได้นำบัตร เอ.ที.เอ็ม.ทั้งสองใบดังกล่าวไปถอนเงินจากเครื่องจ่ายเงินอัตโนมัติของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เป็นเงินจำนวน 10,030 บาท หรือมิฉะนั้นในวันเดียวภายหลังเกิดเหตุลักทรัพย์แล้ว นายอิออน รับเอาบัตรเงินสดทันใจ(บัตร เอ.ที.เอ็ม.) ธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) สาขาสันกำแพง และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาสันป่าข่อย ของนางสาวแป้ง ที่ถูกลักไป ไว้โดยประการใด แล้วช่วยพาเอาไปเสียช่วยซ่อนเร้น ซึ่งทรัพย์ดังกล่าวโดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาโดยการกระทำความผิด ฐานลักทรัพย์ โดยศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่า นายอิออน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ฐานลักทรัพย์ลงโทษ จำคุก 2 ปี

พฤติการณ์ของนายอิออน เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 **ได้รับโทษปลดออกจากราชการ**

6. เมาแล้วพูดจาหมิ่นนายอำเภอ

เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2546 เวลาประมาณ 11.00 น นายโภชิน นายช่างโยธา 5 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและเพื่อนได้ไปดื่มสุราที่ร้านอาหารในอำเภอจนเกิดอาการมึนเมา ต่อมาเวลาประมาณ 12.00 น. นายอำเภอได้เดินทางมารับประทานมารับประทานอาหารที่ร้าน นายโภชิน ได้พูดจาหมิ่นประมาท ก้าวร้าวนายอำเภอ เช่น “นายอำเภอเฮงซวย นายอำเภอไม่พัฒนา” โดยมีเพื่อนที่ไปด้วยเป็นผู้คอยพูดจายุยงส่งเสริมและร่วมพูดจาหมิ่นประมาทนายอำเภอตลอดเวลา แม้จะมีบุคคลอื่นมาห้ามปรามก็ไม่หยุด ยังส่งเสียงเอะอะโวยวาย ใส่บุคคลอื่นที่พยายามห้ามปรามด้วย และไม่กลับมาปฏิบัติราชการในวันดังกล่าว

พฤติการณ์ของนายโภชิน เป็นความผิดวินัยวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและฐานไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 92

วรรคหนึ่ง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับ **โทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 3 เดือน**

7. นวดไหล่ แล้วไฉนจึงเป็นอนาจารได้

เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2544 นายศักดา ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้กระทำอนาจารต่อเพื่อนร่วมงาน โดยหลอกให้เพื่อนร่วมงานไปหาที่ห้องแพทย์แผนไทย แล้วล็อคประตูห้องพร้อมพูดว่า "มากูจะนวดไหล่ให้" แล้วต่อมานายศักดา พูดว่า "กูขอเย็ดมึงจักเถื่อแน่" เพื่อนร่วมงานก็วิ่งหนีออกมาได้

พฤติการณ์ของนายศักดา เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับ**โทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน**

8. แบ่งซื้อ แบ่งจ้าง

นายเจ็บ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลชุมชน ได้อนุมัติให้ จ้างเหมาปรับปรุงอาคารผู้ป่วยนอก ตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2541 ถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2542 โดยแบ่งรายการ จัดซื้อจัดจ้างรวม 38 ฉบับ รวมเป็นเงิน 891,740 บาท อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 22 วรรคสอง

พฤติการณ์ของ นายเจ็บเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2535 **ได้รับโทษภาคทัณฑ์**

9. กอด จูบลูกน้องต่อหน้าผู้อื่น

วันที่ 15 กรกฎาคม 2545 เวลา 17.00 น.นายยอดชาย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 สถานีอนามัย ได้ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพกับนางสาวอรปรีดา ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 ว่า"มึงทำบันทึกเสนอ สา"สุขอำเภอเข้ามาเลยว่าใครเป็น 01 ใครเป็น 02 ให้มึงไปตกลงกันเองว่าใครจะเป็นหัวหน้า ให้มึงรู้ไว้นี่หัวหน้า มึงลูกน้องเสือกมาตรวจสอบกู" และยังใช้กริยาทางกายที่แสดงออกไม่ควรกระทำ คือโน้มตัวลงไปจนใกล้ใบหน้าของนาสาวอรปรีดา การกระทำเช่นนี้มิใช่วิสัยอันดีของข้าราชการจะพึงกระทำ

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าตามที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นายยอดชายและจังหวัดเห็นชอบแล้วนั้น ยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับ

โทษ เนื่องจาก นายยอดชาย ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสถานีอนามัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของ นางสาวอรปรีดา ควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพนับถือและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้บังคับบัญชาทั่วไป แต่กลับปฏิบัติตัวเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าประพฤติชั่วโดยเข้ามากอดจูบ นางสาวอรปรีดา ต่อหน้านางมิ่งขวัญ และนายสรวุฒิ เพื่อนร่วมงานทั้ง ๆ ที่สภาพร่างกายของ นางสาวอรปรีดา ยังบาดเจ็บอยู่คือ แขนซ้ายหักเข้าเฝือก ใบหน้าและไหล่ด้านขวาบวมช้ำ และหลังจากนายยอดชายกระทำอนาจารแล้วยังมิได้รู้สึกผิด “กลับเอามือล้วงกระเป๋าสองข้าง แล้วยิ้มให้ นางสาวอรปรีดา” กริยาดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความสะใจ มิได้รู้สึกถึงศีลธรรมอันดีเป็นการดูหมิ่นเกียรติและขาดคุณธรรม และเรื่องดังกล่าวมิได้ยุติเพียงเท่านั้น กลับไปเล่าเหตุการณ์ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขคนอื่น ๆ ฟังถึงการกระทำที่นายยอดชายได้กระทำต่อ นางสาวอรปรีดา การที่จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นายยอดชาย ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 นั้นยังไม่เหมาะสมกับฐานความผิดและระดับโทษ โดยมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของ นายยอดชาย เป็นการกระทำผิดไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงมีมติให้เพิ่มโทษ นายยอดชาย จากภาคทัณฑ์เป็นลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

10. กินทิฟฟี่แล้วตาลาย

เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2544 นายพารา ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์4 กลุ่มงานพยาธิวิทยาคลินิก โรงพยาบาลทั่วไป ได้บกพร่องต่อหน้าที่ในการจ่ายเลือดให้ผู้ป่วยรายหนึ่งผิดกลุ่ม เพราะผู้ป่วยรายนี้ต้องการเลือดด่วน และก่อนขึ้นปฏิบัติหน้าที่ได้รับประทานยาทิฟฟี่ 2 เม็ด อาจทำให้เกิดอาการ ง่วงซึม แต่ภายหลังการให้เลือดผิดกลุ่มดังกล่าว ปรากฏว่าผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติหลังให้เลือดผิดกลุ่มแต่ประการใด

พฤติการณ์ของนายพารา เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ และฐานประมาทในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 83 และมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

11. เจ็บแค้นแทนลูกน้อง

เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2545 นายนักรบ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล โรงพยาบาลชุมชนได้เดินทางพร้อมคณะเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลจำนวนหนึ่งไปร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์ที่โรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดเดียวกัน ถึงบริเวณงานเวลาประมาณ 20.00 น. ระหว่างงานเลี้ยงได้ทราบจากพยาบาล ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาที่ร่วมเดินทางไปงานเลี้ยงกับตนว่าถูก นายนักรัก ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนอีกอำเภอหนึ่งลวนลามและพูดจาไม่เหมาะสมขณะที่ออกจากบริเวณงานไปทำธุระที่ห้องฉุกเฉิน ทำให้รู้สึกไม่พอใจ กระทั่งเวลาประมาณ 23.00 น. นายนักรบ เดินทางกลับและได้ไปจอด

รถรออยู่ที่บริเวณทางแยก เมื่อรถตู้ของโรงพยาบาล ที่นายนักรักเป็นผู้อำนวยการอยู่ผ่านมาจึงโบกมือให้หยุดแล้ว ต่อว่านายนักรัก ซึ่งนั่งอยู่ตอนหลังพร้อมกับพยายามดึงตัวลงมาจากรถมาเจรจา แต่นายนักรักปัดป้องและไม่ยอมลงจากรถ จึงเกิด การดึงกันไปดึงกันมา จนมือปัดไปถูกใบหน้าและแว่นตาของ นายนักรักตกลงกับพื้น โดยขณะนั้น นายนักรบ ได้นำอาวุธปืนสั้นติดตัวไปด้วย แต่ไม่ได้ใช้ข่มขู่หรือเล็งไปที่ผู้ใด นายนักรัก ได้ร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีอาญากรณีดังกล่าวกับ นายนักรบ ผลการดำเนินคดีจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลพิพากษาให้ลงโทษ ปรับ 2,000 บาท คดีถึงที่สุด

พฤติการณ์ของนายนักรบเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้ว่ากล่าวตักเตือน อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบด้วย

12. ความหึงหวงเป็นเหตุ

นายราวี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 2 สถานีอนามัย ได้ถูกนางสาวกิ๊กกล่าวหาว่าเล่นการพนัน กักขังหน่วงเหนี่ยวและทำร้ายร่างกาย ซึ่งจากการสืบสวนข้อเท็จจริงฟังได้ว่าในกรณีเล่นการพนันไม่ปรากฏข้อเท็จจริงตามที่กล่าวหาสำหรับ กรณีกักขังหน่วงเหนี่ยวและทำร้ายร่างกายนั้น ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า และนางสาวกิ๊ก ได้คบหาและมีความสัมพันธ์เสมือนเป็นสามีภรรยากันในวันที่เกิดเหตุ นางสาวกิ๊กได้ดื่มเบียร์จนเมาและได้มีการด่าว่านายราวีว่าไปติดพันหญิงอื่นจนมีการทะเลาะกันและทำร้ายร่างกาย ซึ่งกันและกัน จนเป็นเหตุให้ นางสาวกิ๊ก บาดเจ็บได้รับอันตรายแก่กายและมีการแจ้งความดำเนินคดีอาญากับ นายราวี ซึ่งภายหลังศาลได้มีคำพิพากษาว่า นายราวี มีความผิดฐานทำร้ายร่างกาย นางสาวกิ๊ก ให้ลงโทษจำคุก 3 เดือน ปรับ 2,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ 2 ปี และคุมความประพฤติไว้ 1 ปี

พฤติการณ์ของนายราวีเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้ว่ากล่าวตักเตือน อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบด้วย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด...ที่น่าสนใจ

คำพิพากษาเกี่ยวกับสวัสดิการข้าราชการ

หน่วยงานทางปกครองมีคำสั่งให้ข้าราชการออกจากบ้านพักข้าราชการเพื่อจัดบุคคลอื่นเข้าพักอาศัยตามความจำเป็นของลักษณะงานอันก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ถือว่าการออกจากบ้านพักมิใช่ความประสงค์ของข้าราชการผู้นั้น กรณีเท่ากับทางราชการยังไม่ได้จัดบ้านพักให้

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1(โรงพยาบาลป่าพะยอม) อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการเข้าพักอาศัยในบ้านพักของโรงพยาบาลฯ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากบ้านพักตามมติคณะกรรมการบ้านพักและจัดบุคคลเข้าพักอาศัย คำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงชอบด้วยระเบียบและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ต้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนคำสั่งตามมาตรา 88 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และถือว่าการออกจากบ้านพักมิใช่ความประสงค์ของผู้ฟ้องคดี กรณีเท่ากับทางราชการยังมิได้จัดบ้านพักให้ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ได้ตามมาตรา 7 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการฯ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2(สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง) ที่ไม่อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้าน และให้เรียกค่าเช่าบ้านที่เบิกไปแล้วคืน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

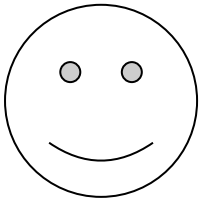
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. 15/2547)

คำพิพากษาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

เมื่อข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการผู้นั้นแล้ว แม้ว่าต่อมาภายหลังจะปรากฏว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม แต่เมื่อคำสั่งพักราชการเป็นผลสืบเนื่องมาจากการมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ และผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีเหตุให้สั่งพักราชการแล้ว การใช้อำนาจสั่งพักราชการจึงถูกต้องตามมาตรา 107 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ 11

เมื่อผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดี(ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีแล้ว แม้ว่าต่อมาภายหลังจะปรากฏว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม แต่เมื่อคำสั่งพักราชการเป็นผลสืบเนื่องมาจากการมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ และผู้ถกฟ้องคดีเห็นว่ามีเหตุให้สั่งพักราชการแล้ว การใช้อำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพักราชการจึงถูกต้องตามมาตรา มาตรา 107 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ 11 ส่วนการที่คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ให้ถูกต้องต่อไปนั้น หาได้มีผลทำให้คำสั่งที่สั่งโดยชอบให้ผู้ฟ้องคดีพักราชการดังกล่าวเสียไปด้วยไม่

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. 62/2547)

รวบรวมและจัดทำ โดย นายเสริมศักดิ์ ชัยฤทธิ์
นิติกร 8 ว. กลุ่มเสริมสร้างวินัยฯ
โทร. 0 2590 1417

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 3/2548

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ทางออกสุดท้ายของคนรายได้น้อย

นายรอบคอบ ตำแหน่งเจ้าพนักงานเภสัชกรรม มีรายรับไม่พอรายจ่าย ต้องการกู้เงินฉุกเฉินจากสหกรณ์ออมทรัพย์จึงนำสลิปเงินเดือน ซึ่งเป็นของตนเองมาแก้ไขจำนวนเงินรายได้ให้สูงขึ้น จากนั้นได้ปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่การเงินผู้รับผิดชอบในการออกสลิปเงินเดือนและนำเอกสารดังกล่าวไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการกู้เงิน

พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน และต้องถูกดำเนินคดีอาญา ด้วย

ไม่พอใจผู้บังคับบัญชา

นางอารมณ์ ได้เข้าไปในห้องผู้บังคับบัญชา พร้อมเอกสารที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้องตามมติที่ประชุมคณะกรรมการฯ เนื่องจากผู้บังคับบัญชาตรวจพบข้อผิดพลาด เมื่ออยู่ต่อหน้าผู้บังคับบัญชาแล้ว ได้เหวี่ยงเอกสารดังกล่าวใส่หน้าผู้บังคับบัญชาและชี้หน้าต่อว่าด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ มีเพื่อนร่วมงานและเจ้าหน้าที่อื่น ๆเห็นการกระทำดังกล่าวหลายคน

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และฐานไม่สุภาพเรียบร้อยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา 88 วรรคหนึ่ง และมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

ถูกจับได้

นางสินธุ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่รับผิดชอบงานการเงิน-บัญชี ไม่จัดทำบัญชีเงินบำรุง บัญชีเงินสดให้เป็นปัจจุบันทำให้ไม่สามารถทราบสถานะการเงินของสถานีอนามัย ถอนเงินฝากจากธนาคารแล้วไม่จ่ายให้กับเจ้าหนี้ ถอนเงินโดยไม่มีโครงการ/แผนงานรองรับ หลายครั้ง เมื่อถูกตรวจสอบจึงได้นำเงินมาคืน นอกจากนี้ยังไม่ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ และไม่บันทึกการปฏิบัติงานอยู่เวรนอกเวลาราชการและไม่กำกับควบคุมการลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัด

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

เหตุที่มาทำงานสายประจำ

นายอุดร ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 ได้ใช้บ้านพักข้าราชการที่ตนอาศัยอยู่เล่นการพนันและมีพฤติกรรมมาทำงานสายเป็นประจำ นอกจากนี้พบว่าชอบล่ารายชื่อเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเพื่อใช้ร้องเรียนบุคคลที่ตนไม่พอใจ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 83 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กลัวอยู่ใต้เส้นแดง

นางสีดา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ได้เซ็นชื่อลงเวลามาปฏิบัติราชการของตนในสมุดลงเวลาแล้วได้เขียนชื่อสามีต่อจากชื่อของตน เพื่อเรียงลำดับไว้ก่อน โดยสามีนั่งรออยู่ในรถยนต์ส่วนตัวเพราะจะต้องไปส่งบุตรไปโรงเรียน เมื่อนางอุบลเดินกลับไปที่รถยนต์แล้ว

สามีได้มา เซ็นชื่อของตนตรงช่องที่นางสีดาเว้นไว้ให้ จากนั้น ทั้งคู่จึงได้ไปส่งบุตรที่โรงเรียนพร้อมกัน โดยนางสีดา เกรงว่าหากไปส่งบุตรที่โรงเรียนก่อนจะมาเซ็นชื่อไม่ทันเวลา

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

ทำโดยพลการ

นางเรวดี ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ว่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวของโรงพยาบาล ทำการต่อเติมโรงรถด้านหลังบ้านพักราชการโดยไม่ได้ขออนุญาตต่อคณะกรรมการบ้านพักของ โรงพยาบาล

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับการว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

ปากเป็นภัย

นายทักษิณ ตำแหน่งผู้ช่วยทันตแพทย์ ขณะที่ทันตแพทย์กำลังถอนฟันให้ผู้ป่วย ได้เรียกนายทักษิณมาช่วยจับอุปกรณ์ที่ใช้ถอนฟัน ระหว่างนั้นผู้ป่วยเกิดอาการอยากอาเจียน จึงบอกนายทักษิณว่า “มือ มือ” (หมายถึงให้นายทักษิณเอามือออกจากปากผู้ป่วย) แต่นายทักษิณ กลับพูดว่า “ก็มือซิน้อง จะให้เอาตีนทำหรือ” ทำให้ผู้ป่วยไม่พอใจอย่างมาก เมื่อถอนฟันเสร็จแล้วขณะที่ผู้ป่วยกำลังจะกลับ นายทักษิณได้พูดจาในลักษณะข่มขู่ห้ามมิให้เอาเรื่อง

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยฐานไม่สุภาพเรียบร้อยต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ตามมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กลัวส่งไม่ทัน

นายสนับสนุน ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ได้ปลอมลายมือชื่อของผู้บังคับบัญชาในแบบประเมินบุคคลและผลงานเพื่อรับรองสัดส่วน/ผลการปฏิบัติงานในแบบประเมินบุคคลและผลงานของตนเองที่ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นเนื่องจากผู้บังคับบัญชาไปราชการ นายสนับสนุน ต้องแก้ไขแบบประเมินบุคคลและผลงานหลายครั้งและต้องรีบส่ง

ผลงานให้ผู้บังคับบัญชาสูงขึ้นไปลงนาม จึงต้องปลอมลายมือชื่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เมื่อผู้บังคับบัญชาที่ถูกปลอมลายมือชื่อ กลับจากราชการและทราบเรื่องก็ไม่ได้คัดค้านการกระทำดังกล่าว

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 91 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น

<u>ผิดคำพูด</u>

นายพิบูล ตำแหน่งนายช่างอิเลคทรอนิกส์ เช่าบ้านบุคคลภายนอกอยู่อาศัย และใช้สิทธิของราชการเบิกค่าเช่าบ้าน ได้ค้างชำระค่าบ้านเป็นเวลา 2 เดือน ผู้ให้เช่าติดตามทวงถาม นายพิบูล ขอร้องให้ผู้ให้เช่า ออกใบเสร็จรับเงินค่าเช่าบ้านให้ก่อน และรับปากว่าเมื่อเบิกค่าเช่าบ้านได้แล้วจะนำเงินมาชำระ แต่นายพิบูล ไม่กระทำตามที่รับปากไว้ พร้อมกับขอให้ผู้ให้เช่าออกใบเสร็จให้อีก ผู้ให้เช่าจึงรายงานพฤติกรรมต่อผู้บังคับบัญชา จากนั้นนายพิบูล จึงชำระค่าเช่าบ้านที่ค้างอยู่ทั้งหมด

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

<u>หาประโยชน์ให้ตนเอง</u>

นางสำรวย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค ได้ลักเอาบัตรประจำตัวข้าราชการของเพื่อนร่วมงาน จำนวน 2 คน พร้อมกับปลอมลายมือชื่อของเพื่อนร่วมงานดังกล่าว ในเอกสารหลักฐานการขอกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ และปลอมลายมือชื่อผู้อำนวยการ โรงพยาบาล ในคำขอกู้เงินสามัญจากสหกรณ์ เมื่อถูกตรวจสอบพบได้รับสารภาพ และนำเงินมาชำระคืนพร้อมบัตรประจำตัวข้าราชการ โดยผู้เสียหายทุกคนไม่ติดใจเอาความแต่อย่างใด

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

<u>ผิดประเภท</u> (ไม่รู้หรือเจตนา ?)

นายเมืองชัย ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้อยู่เวรให้การรักษาผู้ป่วย ในช่วงเวลา 16.30-0830 น. ในลักษณะรอให้คำปรึกษาโดยไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานประจำอาคารที่พร้อมจะให้บริการผู้ป่วยได้ทันท่วงที (ซึ่งจะได้ค่าตอบแทนในอัตรา 400 บาท ต่อ 1 เวร ตามข้อ 1.3(2) แห่งหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544) แต่จากหลักฐานการเบิกค่าตอบแทนการอยู่เวร ในช่วงเวลาดังกล่าวกลับขอเบิกค่าตอบแทนในลักษณะของการอยู่เวรที่พร้อมจะให้บริการผู้ป่วยได้ทันท่วงที (ซึ่งจะได้ค่าตอบแทนในอัตรา 900 บาท ต่อ 1 เวร ตามข้อ 1.3(1) แห่งหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2544) ซึ่งจะต้องขออนุมัติการเบิกค่าตอบแทนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งในการเบิกค่าตอบแทนดังกล่าว ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ย่อมทราบและเข้าใจระเบียบของทางราชการ และควรรู้ว่าการอยู่เวรของตนอยู่ในลักษณะใด แต่กลับขอเบิกค่าตอบแทนการ อยู่เวรที่ไม่ถูกต้อง

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 83 มาตรา 90 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

<u>งานราษฎร์สำคัญกว่า</u>

นายอุบล ตำแหน่งนายแพทย์ เป็นเจ้าของไข้ผู้ป่วยโรคเนื้องอกในรังไข่ ขณะกำลังผ่าตัดผู้ป่วยโรคเนื้องอกในรังไข่ ได้รับโทรศัพท์ให้ไปทำคลอดที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งโดยด่วน นายอุบล จึงทำการห้ามเลือดผู้ป่วยที่กำลังผ่าตัดอยู่โดยการจับเส้นเลือดผูกไว้และใช้ผ้าซับเลือดอุดไว้แล้วรีบออกจากโรงพยาบาล เพื่อไปทำคลอดให้กับคนไข้ที่โรงพยาบาลเอกชน ต่อมาปรากฏว่าผู้ป่วยโรคเนื้องอกในรังไข่มีอาการไม่ดี ความดันโลหิตต่ำลง วัดได้ 80/60 mmHg ชีพจรเต้นเร็วขึ้น ประมาณ 100 ครั้ง/นาที ความเข้มของเลือดต่ำลง ทีมผ่าตัดที่เฝ้าระวังอยู่จึง ตัดสินใจช่วยเหลือผู้ป่วย และมีแพทย์ของโรงพยาบาลอีกคนหนึ่งมาช่วยผ่าตัดผู้ป่วย โดยทำการรักษาได้ประมาณ 5-10 นาที นายอุบล ได้กลับเข้ามาที่ห้องผ่าตัด และผ่าตัดผู้ป่วยรายนี้จนเสร็จ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการและประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิด มีมติให้เพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

นางรอง ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ได้เปิดสถานพยาบาล และประกอบกิจการพยาบาล และประกอบวิชาชีพเวชกรรม ได้ทำการรักษาโรคเด็กชายคนหนึ่ง ด้วยการฉีดยาเข้าที่สะโพก ต่อมาปรากฏว่าเด็กชายคนนั้น มีอาการเดินผิดปกติ มารดาเด็กได้ร้องเรียนให้รับผิดชอบ นางรอง ได้แก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยรับผิดชอบบำบัดรักษาผู้ป่วยจนสามารถเดินได้เกือบเป็นปกติ และมารดาเด็กไม่ติดใจเอาความ แต่ตรวจพบว่าสถานพยาบาลดังกล่าวไม่มีใบอนุญาต และนางรอง ก็มิได้เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแต่อย่างใด และต่อมาศาลพิพากษาจำคุกและปรับ โทษจำคุกให้รอลงอาญาไว้

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0 2590 1314, 0 2590 1417
โทรสาร 0 2591 8589

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔/๒๕๔๘
ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การอุทธรณ์ ร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเป็นแนวทาง ข้อพึงปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้สนใจสามารถเข้าดูในเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ W.W.W.moph.go.th/discipline

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ปลาหมอตายเพราะปาก

นายถือตัว แพทย์ประจำโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ได้ออกตรวจผู้ป่วยนอกอายุรกรรมและได้มีการสั่งยา Isordil 10 mg 1x2 ac (รับประทาน 1 เม็ด 2 เวลา ก่อนอาหาร) ให้กับผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยนำใบสั่งยามารับยากับเภสัชกร เมื่อเภสัชกรเห็นใบสั่งยาดังกล่าว เห็นว่ายา Isordil ตามปกติแล้วต้องรับประทานหลังอาหาร เภสัชกรจึงได้เขียนบันทึกกลับมาเพื่อให้นายถือตัว ยืนยันการสั่งยาดังกล่าวว่าให้ผู้ป่วยรับประทานก่อนอาหารจริงหรือไม่ ซึ่งการเขียนใบสั่งยา นายถือตัว ได้เขียนในลักษณะชัดเจน อ่านง่าย แต่การที่เภสัชกรท้วงติงมาก็เพื่อให้ยืนยัน เนื่องจากนายถือตัว เคยจ่ายยาชนิดเดียวกันให้คนไข้ แต่กลับระบุให้รับประทานหลังอาหาร เพราะว่ายาดังกล่าว หากรับประทานก่อนอาหาร จะมีผลข้างเคียง อาจเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยได้ การท้วงติงดังกล่าว ทำให้นายถือตัว เกิดความไม่พึงพอใจเป็นอย่างมากและกล่าวหาว่าเภสัชกรกลั่นแกล้งท้วงติงการจ่ายยาทำให้ศักดิ์ศรีของแพทย์ไม่เหลืออีกต่อไป และต่อว่าเภสัชกรด้วยเสียงอันดังว่า **"เภสัชกรเฮงซวย เก่งจริงทำไมไม่สอบให้เป็นหมอ"** โดยไม่ฟังการชี้แจงของเภสัชกรแต่อย่างใด พร้อมกับพูดด้วยถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมอีกหลายประการ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏทำให้ทราบอีกว่านายถือตัว มีพฤติกรรมชอบด่าว่าคนไข้ที่รักษาที่โรงพยาบาล เคยถูกคนไข้และญาติคนไข้ร้องเรียนความประพฤติหลายครั้ง

พฤติการณ์ของนายถือตัว เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีต่อผู้ร่วมงาน ตามมาตรา ๘๓ และฐานไม่ให้การสงเคราะห์ประชาชนผู้มารับบริการ ด้วยความสุภาพเรียบร้อย ตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ผู้ว่าราชการจังหวัดฯ มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า มีปากไว้พูด แต่เวลาพูดให้คิดก่อนพูด******

/หึงมาก...

หึงมากไปหน่อย

นางสาวอ้อนใจ ได้ร้องเรียนกล่าวหา นายบุญหนัก ว่าเล่นการพนัน กักขังหน่วงเหนี่ยว และทำร้ายร่างกาย จากการสอบสวนข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในกรณีเล่นการพนันไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานบุคคลว่านายบุญหนัก ได้เล่นการพนันตามที่ร้องเรียน สำหรับกรณีกักขังหน่วงเหนี่ยวและทำร้ายร่างกายนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายบุญหนัก และนางสาวอ้อนใจ ได้คบหาและมีความสัมพันธ์เสมือนเป็นสามีภรรยากัน ในวันที่เกิดเหตุนางสาวอ้อนใจ ได้ดื่มเบียร์จนเมาไม่ได้สติ และตัดพ้อต่อว่านายบุญหนัก ด้วยความหึงหวงว่า นายบุญหนัก ไปติดพันหญิงอื่นและพยายามจะตีตัวออกห่าง นายบุญหนัก พยายามอธิบายเหตุผลและชักแม่น้ำทั้งห้า แต่นางสาวอ้อนใจ ก็ไม่มีท่าทีว่าจะเข้าใจ เป็นเหตุให้นายบุญหนัก ทนไม่ไหว ด้วยความโมโห จึงใช้ความหนักทั้งมือและเท้า ประกอบกับแม่ไม้มวยไทยทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้นางสาวอ้อนใจ ได้รับบาดเจ็บบริเวณหัวไหล่ หน้าอกและกรามด้านซ้ายบวมช้ำ นางสาวอ้อนใจ จึงแจ้งความดำเนินคดีอาญากับนายบุญหนัก ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาว่านายบุญหนัก กระทำผิดฐานทำร้ายร่างกายนางสาวอ้อนใจ ให้ลงโทษจำคุก ๓ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ ๒ ปี และคุมความประพฤติไว้ ๑ ปี

พฤติการณ์ของนายบุญหนัก เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัด มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน นายบุญหนัก จำนวน ๑ ขั้น

******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าเพราะลงมือหนัก...หลักฐานเลยปรากฏ*******

เพราะว่าเป็นจักษุแพทย์

มหาวิทยาลัยล้านช้าง ได้แจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยนายพัน กรณีเมื่อครั้งเป็นนักศึกษาแพทย์ประจำบ้านภาคจักษุวิทยา มหาวิทยาลัยล้านช้าง โดยนายพัน ได้นำกล้องถ่ายรูปภาพดิจิตอล ไปติดตั้งที่กระจกเหนือประตูห้องของนางสาวหมวย ซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ ที่มีรูปร่างอวบขาว เพื่อบันทึกภาพการทำกิจธุระส่วนตัวในห้องพัก ซึ่งนายพันได้ให้การยอมรับต่อคณะกรรมการสอบสวนของมหาวิทยาลัยล้านช้าง ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มอบหมายให้คณะบุคคลเดินทางไปสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่านายพัน ได้นำกล้องถ่ายรูปภาพระบบดิจิตอลและสามารถเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ได้ไปติดตั้งที่กระจกเหนือประตูห้องของนางสาวหมวย ซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ เพื่อบันทึกภาพการทำกิจธุระส่วนตัวในห้องพัก แม้จากการสืบสวนนั้นเห็นว่าบริเวณหน้าห้องพักของนางสาวหมวย ไม่สามารถที่จะติดตั้งกล้องดังกล่าวได้ แต่น่าเชื่อว่านายพัน ได้นำกล้องถ่ายรูประบบดิจิตอลดังกล่าวไปบันทึกภาพการทำกิจส่วนตัวภายในห้องพักก่อให้เกิดความอับอายแก่นางสาวหมวย เป็นอันมาก

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายพัน เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน แต่มีเหตุลดหย่อนโทษ เนื่องจากนายพัน ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และการกระทำผิดในครั้งนี้เป็นการกระทำผิดครั้งแรกควรให้โอกาสในการแก้ไขปรับปรุงตนเองจึงลดโทษเป็นภาคทัณฑ์

*******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าจักษุแพทย์ มีหน้าที่รักษาตา ไม่ใช่เอาตาไปแอบดูสาวขาวสวยหมวยอึ๋ม*******

สองขั้นเป็นเหตุ

ในขณะพักกลางวันนายฟักทอง ได้ออกไปรับประทานอาหารและดื่มสุรา จนมีอาการมึนเมา ขณะเดินทางกลับมาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลได้พบนายวัฒน์ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาล นายฟักทอง ได้กล่าวคำพูดหยาบคายหลายประการและพูดจาในลักษณะขู่อาฆาตนายวัฒน์ สาเหตุเนื่องจากนายฟักทอง ไม่ได้พิจารณาความดีความชอบพิเศษ ในขณะที่นายวัฒน์ ได้ชี้แจงเหตุผลให้ นายฟักทองฟังแล้ว แต่นายฟักทองก็ไม่ยอมฟัง เมื่อเห็นว่าไม่สามารถอธิบายเหตุผลให้นายฟักทอง เข้าใจได้ ผู้อำนวยการ จึงเดินหลบออกไป

พฤติการณ์ของนายฟักทอง เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดจึงสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนายฟักทอง จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าสองขั้น เขาไว้ให้คนทำงาน ไม่ได้ให้คนเมา********

ปากเสีย

นางรักษ์ ได้ร้องเรียนพฤติกรรมของนายชิน กรณีเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ นางรักษ์ ได้มารับบริการถอนฟัน แต่เนื่องจากฟันที่ถอนเป็นฟันกรามซึ่งถอนยาก ทำให้ทันตแพทย์ผู้ทำการถอนฟันได้เรียกนายชิน มาช่วยเหลือในการถอนฟัน ขณะที่กำลังถอนฟันนางรักษ์ เกิดอาการอยากอาเจียน จึงบอกนายชิน ว่า **“ มือ..มือ..”** (หมายความว่า ขอให้หมอ เอามือออกจากปากก่อน กำลังจะอาเจียน) แต่นายชิน ได้พูดตอบกลับไปว่า **”ก็มือชิน้อง จะให้เอาตีนทำฟันหรือไง”** และทำการถอนฟันต่อไปจนเสร็จเรียบร้อย การพูดดังกล่าวของนายชิน แม้เป็นการพูดในลักษณะไม่จริงจัง แต่ก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจเป็นอย่างมากต่อนางรักษ์ และในขณะที่กำลังจะเดินทางกลับ นายชิน ได้เข้ามาพูดในลักษณะข่มขู่มิให้เอาเรื่อง ที่ได้กล่าวคำพูดไม่เหมาะสมเช่นนั้น แต่นางรักษ์ไม่ยอมและทำเรื่องร้องเรียน ซึ่งภายหลังนายชิน ได้ให้การยอมรับกับคณะกรรมการสอบสวนว่าได้พูดดังกล่าวจริง แต่มิได้พูดจาข่มขู่นางรักษ์ แต่อย่างใด

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายชิน เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนไข้บอกว่ามือ..เฉยๆ อย่างอื่นไม่ต้อง*******

สัญญารับเงินพิเศษ

นายสังข์ ได้ทำสัญญาขอรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับแพทย์ฯ ที่ปฏิบัติงานในสถานบริการสาธารณสุขและไม่ทำเวชปฏิบัติส่วนตัว และหรือปฏิบัติงานโรงพยาบาลเอกชน โดยให้สัญญาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ไว้กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่ง โดยนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นผู้ลงนามรับสัญญาดังกล่าว ในระหว่างสัญญามีผลใช้บังคับ นายสังข์ ได้สมัครเป็นแพทย์ทำหน้าที่ตรวจสุขภาพผู้สมัครทำประกันชีวิตของบริษัท AIA ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๗ โดยนายสังข์ เข้าใจว่าตามสัญญาขอรับเงินเพิ่มพิเศษฯ ผู้ให้สัญญาจะต้องไม่ทำเวชปฏิบัติส่วนตัวในคลีนิคหรือปฏิบัติงานในสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลเอกชนเท่านั้น ต่อมาภายหลังเมื่อ นายสังข์ ถูกร้องเรียนในเรื่องดังกล่าว และรู้ว่าไม่สามารถกระทำดังกล่าวได้ จึงได้ลาออกจากการเป็นแพทย์ตรวจสุขภาพผู้สมัครทำประกันชีวิตของบริษัท AIA เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ซึ่งหากไม่มีผู้ใดร้องเรียนนายสังข์ ก็คงจะรับเงินพิเศษต่อไป และอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ การกระทำดังกล่าวของนายสังข์ เป็นการผิดสัญญาขอรับเงินเพิ่มพิเศษที่ได้ทำสัญญาไว้ ต่อมาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ได้แจ้งให้นายสังข์ ทราบในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๓ ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการผิดสัญญาขอรับเงินเพิ่มพิเศษ หลังจากนั้นนายสังข์ จึงได้นำเงินมาชดใช้คืนแก่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โดยรวมระยะเวลาที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวทั้งสิ้น ๕๖ เดือน รวมเป็นเงินพร้อมเบี้ยปรับที่ได้ชดใช้คืนราชการทั้งหมด ๒,๐๑๓,๕๗๑.๒๕ บาท โดยนายสังข์ ได้นำมาชดใช้ให้ครบเต็มจำนวนในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓

พฤติการณ์ของนายสังข์ เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการไม่ให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ แต่เนื่องจาก นายสังข์ ไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดฯ มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าอย่าตุกติก แกล้งทำเป็นไม่รู้******

ทิ้งแฟนไปหาทอม

นางสาวชมพูศรี ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ถึงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นเวลา ๗๒ วันโดยไม่ได้ส่งใบลา และไม่ได้แจ้งล่วงหน้า สาเหตุเกิดจากบิดา

/มารดา...

มารดาของนางสาวชมพูศรี ต้องการให้แต่งงานกับนายรงค์ ซึ่งอยู่บ้านใกล้เคียงกัน แต่นางสาวชมพูศรี ไม่ยินยอม เนื่องจากนางสาวชมพูศรี คบหากับนางสาวโบ้ ซึ่งมีพฤติกรรมทำตัวแบบผู้ชาย ทำให้บิดา มารดาของนางสาวกาญจนา ชมพูศรี ไม่พึงพอใจและเข้าใจว่านางสาวชมพูศรี อาจถูกกระทำทาง ไสยศาสตร์ จึงได้เชิญผู้เก่งกล้าด้านไสยศาสตร์มาทำพิธีรักษาที่บ้าน เมื่อไม่ได้ผล จึงพานางสาว ชมพูศรีไปหมอหาเขมรทำการรักษา โดยหมอเขมรใช้กำลังทำร้ายตามความเชื่อทางไสยศาสตร์ โดย การใช้น้ำมนต์ราดและต้องกินรากไม้ฝนผสมน้ำและต้องกินทุกวัน เมื่อกินแล้วทำให้อาเจียนและถ่าย ท้อง จนสภาพร่างกายทรุดโทรม นางสาวชมพูศรี ได้ร้องขอให้มารดา นำกลับมาบ้าน ญาติของนางสาว ชมพูศรี พยายามที่จะให้แต่งงานกับนายรงค์ แต่นางสาวชมพูศรี ได้ปฏิเสธ ทำให้บิดามารดาและญาติ ไม่พอใจเป็นอย่างมากและไล่ให้ไปฆ่าตัวตาย ทำให้นางสาวชมพูศรี เสียใจเป็นอันมาก จนมีสภาพ จิตใจที่ย่ำแย่ แต่ก็ยังไปปฏิบัติหน้าที่ที่โรงพยาบาล ด้วยความเสียสละและมีความสำนึกต่อหน้าที่ เมื่อมา ทำงานญาติของนางสาวชมพูศรี และบรรดาเพื่อร่วมงานที่ไม่ประสงค์ดี ได้เฝ้าติดตามพฤติกรรม และ รายงานให้บิดามารดาและญาติของนางสาวชมพูศรี ทราบ จนทำให้นางสาวชมพูศรี เกิดความเครียด สับสนและเกิดความอับอาย ประกอบกับจิตใจที่ว้าวุ่นและถูกบีบคั้นทำให้ตัดสินใจ จะไม่กลับไป บ้านอีก เพื่อหนีให้พ้นจากสภาพเช่นนั้น และได้เดินทางออกจากบ้านในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันที่เริ่มไม่มาปฏิบัติปฏิบัติหน้าที่ราชการ หลังจากนั้นได้เดินทางไปที่จังหวัดชุมพร ไปหา นางสาวโบ้ และพักอยู่กับญาติของนางสาวโบ้ ซึ่งต่อมาพี่สาวของนางสาวโบ้ ได้พาไปหาสารวัตร สืบสวนสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองชุมพรโดยได้เล่าความจริง และเหตุการณ์ทั้งหมด และ ขอให้สารวัตรสืบสวนอย่าแจ้งทางบ้านว่าอยู่ที่ไหน ขอให้แจ้งแต่เพียงว่านางสาวชมพูศรี ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งทางสารวัตรสืบสวนฯ ได้รับทราบ พร้อมแจ้งว่าหากต้องการจะให้ติดต่อทางบ้าน ให้แจ้งมาอีกครั้ง หนึ่ง หลังจากที่พักที่จังหวัดชุมพรไม่นาน บิดามารดาได้ตามมาหาพร้อมสารวัตรสืบสวน นางสาว ชมพูศรี ขออยู่กับเพื่อนที่จังหวัดชุมพรไปก่อน ทำให้บิดามารดาของนางสาวชมพูศรี ไม่พอใจเป็น อย่างมาก ถึงกับจะเข้ามาทำร้ายต่อหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังจากนั้นประมาณ ๒-๓ อาทิตย์ ทางบ้าน ของนางสาวชมพูศรี ได้โทรศัพท์มาบอกว่าทางโรงพยาบาล ได้แจ้งว่า ต้องชดใช้ทุนเป็นเงิน ๑๓๕,๐๐๐ บาท ทำให้นางชมพูศรี ตกใจและกลัดกลุ้มมากในปัญหาที่เกิดขึ้นและประดังเข้ามา จึงได้พยายามกินยาฆ่าตัวตายแต่ไม่สำเร็จ หลังจากนั้นได้กลับมาทำงาน ทางผู้บังคับบัญชาได้ทราบ ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงให้เข้าทำการปรึกษาและรักษาทางสุขภาพจิตที่โรงพยาบาลนิติจิตเวช หลายครั้ง ซึ่งแพทย์ผู้ทำการรักษาเห็นควรให้พักรักษาตัวตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ – ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓ และกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกครั้งในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๓ ซึ่งผลการพิจารณาด้าน การปฏิบัติงานของนางสาวชมพูศรี นั้น ปรากฏว่าปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมานะอุตสาหะ เสียสละและ มีความรับผิดชอบต่อผู้ร่วมงานและผู้มาใช้บริการดีมาก และปฏิบัติงานต่อประชาชนผู้มารับบริการ ด้วยดี ซึ่งเป็นการแสดงถึงพฤติกรรมที่มิได้มีเจตนาหรือจงใจในการกระทำความผิดดังกล่าว

/พฤติกรรม...

พฤติการณ์ของนางสาวชมพูศรี เป็นการกระทำความวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัด มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน

******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า รักผู้ชายพ่อแม่ไม่ว่า..... แต่รักทอม.. หาว่าผีเข้า*******

จับปลามาเลี้ยงน้อง

นายเทพ กับพวก ได้ร่วมกันวิดน้ำในหนองสาธารณเพื่อจับปลามาทำอาหารเพื่อจัดเลี้ยงต้อนรับนักเรียนพยาบาล เนื่องจากที่สถานีอนามัยไม่มีเงินงบประมาณที่จะมาใช้จ่ายในส่วนนี้ ซึ่งภายหลังได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับและฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาล และศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๑ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอลงอาญาไว้ ๒ ปี

พฤติการณ์ ของนายเทพ เป็นการกระทำความวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัดมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าปลาในหนองสาธารณะหลวงเป็นเจ้าของ********

นั่งข้างวงไพ่

นางเอี่ยม ได้มาตามนางภรณ์ ให้ไปดูแลผู้ป่วยที่บ้านซึ่งในขณะนั้นคนในบ้านกำลังตั้งวงเล่นไพ่อย่างเมามัน ขณะกำลังดูแลผู้ป่วยอยู่นั้นได้มีชาย ๔ คน เข้ามาในบ้านพร้อมแสดงตนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมทุกคนในบ้านและกล่าวหาว่านางภรณ์ ร่วมเล่นการพนันไพ่แปดเก้า ซึ่งนางภรณ์ ได้ปฏิเสธข้อกล่าวหามาตลอด แต่เนื่องจากนางภรณ์ อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์เล่นการพนันทางเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เชื่อและส่งฟ้องต่อศาล ภายหลังศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษปรับนางภรณ์ในข้อหาเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต

พฤติการณ์ของนางภรณ์ เป็นการกระทำความวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัด มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน

*******เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ไปดูแลคนป่วย ไม่ใช่ไปนั่งข้างวงไพ่*******

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๑๔ , ๐ ๒๕๙๐ ๑๔๑๗
โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 5/2548 ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โทร 0 2590 1314

จุลสารวินัยและคุณธรรมฉบับนี้เป็นฉบับส่งท้ายปีเก่า 2548 ต้อนรับปีใหม่ 2549 ชาวกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมจึงขอถือโอกาสนี้ส่งความสุขความหวังดีมายังผู้อ่านทุก ๆ ท่าน ขอให้มีความสุข สดชื่น และสมหวังตลอดไป

สำหรับเนื้อหาของจุลสารฉบับยังคงนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การอุทธรณ์ และคดีปกครองที่น่าสนใจ ซึ่งก็หนีไม่พ้นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่กับเรื่องความประพฤติทั่วไป แถมท้ายด้วยย่อคำสั่งคำร้องศาลปกครองสูงสุดที่ 875/2547 ซึ่งได้อธิบายให้เหตุผลเรื่องสัญญารับทุนการศึกษา กับสัญญาค้ำประกันสัญญารับทุนการศึกษา ว่าเป็นสัญญาประเภทใดเพราะเหตุใด หากจะต้องฟ้องคดี จะต้องฟ้องต่อศาลใด คงจะทำให้ผู้อ่านได้มองเห็นแนวคิดของศาลปกครองได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

อนึ่ง หากต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ติชม หรือมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อคณะผู้จัดทำได้ตามที่อยู่ข้างต้น หรือทางเวบไซต์ www.moph.go.th/ops/discipline/ เชิญพบกับเนื้อหาในฉบับได้เลยครับ

@ พลอยฟ้าพลอยฝน โดนหางเลขไปด้วย

นางทรัพย์จาง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ประจำโรงพยาบาลร่ำรวยทรัพย์จังหวัดนับแสน มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินค่าบริการทางการแพทย์โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ขอเบิกใบเสร็จรับเงินจาก นางเฉื่อยชา ลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งทำหน้าที่เก็บรักษาใบเสร็จรับเงิน เมื่อรับเงินประจำวันเสร็จแล้วต้องนำเงินสดพร้อมต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินไปมอบให้ นางสาวละเลย เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วลงนามกำกับที่ด้านหลังใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายของแต่ละวัน จากนั้นจึงจะลงบัญชีนำเข้าเป็นเงินบำรุงของโรงพยาบาลและเก็บรักษาในตู้นิรภัยหรือนำฝากธนาคารตามระเบียบของทางราชการต่อไป แต่ระหว่างเดือนกันยายน - พฤศจิกายน 2544 นางทรัพย์จางนำส่งเงินเพียงบางส่วนที่รับไว้จากผู้รับบริการพร้อมกับกระดาษจดรายละเอียดการรับเงินเท่าจำนวนที่นำเงินส่งและไม่นำต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินไปแสดงเพื่อให้นางสาวละเลยตรวจสอบความถูกต้อง และลงชื่อกำกับใบเสร็จรับเงินใบสุดท้ายของวันด้านหลังตามระเบียบ ซึ่งนางสาวละเลยก็มิได้เรียกต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินจากนางทรัพย์จางมาตรวจสอบตามหน้าที่ รวมแล้วนางทรัพย์จางไม่ได้

นำส่งเงินตามใบเสร็จรับเงินฉบับละ 30 บาท เล่มละ 100 ฉบับ รวม 30 เล่ม เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 90,000 บาท ทั้งนี้ เงินที่เบียดบังไปนางทรัพย์จางอ้างว่านำไปช่วยเหลือบิดามารดา และภายหลังได้นำเงินทั้งหมดพร้อมทั้งดอกเบี้ยมาคืนให้กับทางราชการเรียบร้อยแล้ว

การกระทำของ นางทรัพย์จาง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรายอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่บกพร่องก็ถูกลงโทษทางวินัยด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ตัดเงินเดือน นางสาวละเลย ที่ไม่เรียกต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินมาตรวจสอบ จำนวน 5 % เป็นเวลาสามเดือน ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ภาคทัณฑ์ นางสาวโชคร้าย หัวหน้าฝ่ายการเงินและพัสดุ ผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายการเงินและพัสดุ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และลงโทษภาคทัณฑ์ นายปล่อยปละผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของ นางปล่อยปละ ที่ไม่ควบคุม กำกับดูแล และไม่จัดทำรายงานการใช้ใบเสร็จรับเงินทุกสิ้นปีงบประมาณ ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ และฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา 83 และมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

@ อยากได้ดี ต้องทำดี อย่าใช้วิธีไม่สะอาด

นายทะเยอทะยาน ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอใจ รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบ จังหวัดวุ่นวาย อยากได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ (1 ขั้น) จึงไปขอร้องให้ นายปั่นป่วน สาธารณสุขอำเภอใจ ให้เสนอชื่อตนเป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ ตอนแรกขอร้องไม่สำเร็จเพราะนายปั่นป่วนใจยังใจแข็ง ต่อมาเมื่อที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบของสาธารณสุขอำเภอใจไม่ได้มีมติให้เสนอรายชื่อนายทะเยอทะยานเป็นผู้ที่สมควรได้รับการเลื่อนขั้นกรณีพิเศษครั้งนี้ด้วย นายทะเยอทะยานจึงได้พยายามขอร้องนายปั่นป่วนอีกครั้งจนนายปั่นป่วนยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยเสนอรายชื่อให้นายทะเยอทะยานเป็นผู้ที่สมควรได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษแทนนางตกรอบซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้การเห็นชอบจาก

คณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบ ให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ จนจังหวัดวุ่นวายมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนนายทะเยอทะยานสมดังความต้องการ และเพื่อไม่ให้ใครรู้ว่าตัวเองได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ เมื่อได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษแล้วก่อนส่งคำสั่งไปให้โรงพยาบาลใจเบิกจ่ายเงินเดือนอัตราใหม่ นายทะเยอทะยานซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวยังได้ลบข้อความว่า “ข้อ 8” ในบัญชีแนบท้ายคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนของตนอันหมายถึงได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ (1 ขั้น) ออกไปอีกด้วย

การกระทำของนายทะเยอทะยานเป็นเรื่องที่ทำให้เสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของตนเอง กระทบต่อขวัญและกำลังใจของเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนความเชื่อถือของระบบคุณธรรม กรณีเป็นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม ตามมาตรา 82 วรรคหนึ่ง และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลาหนึ่งเดือน

กรณีนี้มีข้อสังเกตดังนี้

1. หากข้อเท็จจริงได้ความชัดเจนว่า เป็นการลงมือกระทำการแก้ไขด้วยตนเอง หรือมีการให้หรือรับว่าจะให้ประโยชน์ใด ๆ กับนายปั่นป่วน กรณีอาจเข้าข่ายเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

2. กรณีนี้ นายปั่นป่วน สาธารณสุขอำเภอใจ เกษียณอายุก่อนที่จะมีการดำเนินการทางวินัย

@ อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคน จะจนใจเอง

นายยอดเซียน เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน เห็นว่านางหน้าซีด หัวหน้าสถานีอนามัยคนกันเอง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ร่วมกันเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินและลงนามสั่งจ่ายเช็คไว้วางใจ มิได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสถานีอนามัยและกรรมการเก็บรักษาเงินประจำวันโดยเคร่งครัด ไม่ตรวจสอบการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันและเช็คซึ่งเป็นเอกสารแทนตัวเงินอย่างสม่ำเสมอทุกวัน จึงแอบปลอมลายมือชื่อตนลงนามสั่งจ่ายเช็คของสถานีอนามัย หลังจากปลอมลายมือชื่อถอนเงินไปใช้จ่ายส่วนตัวสำเร็จและไม่ถูกธนาคารตรวจสอบลายมือชื่อได้ เป็นเหตุให้ นายยอดเซียน รู้สึกย่ามใจอาศัยโอกาสดังกล่าวปลอมลายมือชื่อนางหน้าซีดสั่งจ่ายเช็คอีก 3 ครั้ง ในช่วงเวลาไม่ถึงหนึ่งเดือน แล้วนำเงินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ทำให้

ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน 30,000 บาท นอกจากนี้ นายยอดเซียนยังไม่จัดทำรายงานทางการเงินต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบอีกด้วย

การกระทำของนายยอดเซียนเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

สำหรับนางหน้าซีดถูกลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลาสองเดือน ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 83, และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

@ คิดให้ดี ก่อนที่จะอุทธรณ์

นางใจดี บุคลากรโรงพยาบาลมังกรแก้ว จังหวัดมังกรทอง มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานการเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล มีพฤติกรรมในการทำงานดังนี้

กรณีที่ 1 หลอกลวง นางสาวหลงไหล พยาบาลเทคนิค ซึ่งมีความประสงค์จะขอย้ายจากหอผู้ป่วยวิกฤติศัลยกรรม กลุ่มงานการพยาบาล ไปปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยวิกฤติอายุรกรรม กลุ่มงานเดียวกัน เนื่องจากปรับตัวให้ปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นในหอผู้ป่วยเดียวกันไม่ได้ โดย นางใจดี ได้ให้ นางส่งเสริม เจ้าพนักงานธุรการ โทรศัพท์เรียก นางสาวหลงไหล มาพบที่โต๊ะทำงาน แนะนำการเขียนบันทึกขอย้ายและเสนอว่าจะช่วยพูดคุยกับผู้ใหญ่ให้ พร้อมกับขอเงิน จำนวน 5,000 บาท เพื่อไปจัดการซื้อผ้าไหมเป็นของขวัญตอบแทน นางเมตตาธรรม หัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาล ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ย้ายสถานที่ปฏิบัติงานภายในกลุ่มงานการพยาบาล แต่ นางสาวหลงไหล ยังไม่มีเงินขอผัดผ่อนไปอีกสองสามวัน ต่อมา นางสาวหลงไหล ได้ไปพบพี่สาวแล้วเล่าเรื่องให้ฟังพร้อมทั้งขอยืมเงินและเดินทางพร้อมกับพี่สาวและพี่เขยนำเงินมามอบให้ นางใจดี ที่โรงพยาบาลมังกรทอง เมื่อเดินทางถึงโรงพยาบาลได้โทรศัพท์บอก นางใจดี ทราบ นางใจดี ได้นัดแนะให้ นางสาวหลงไหล นำเงินไปมอบให้ที่ห้องน้ำของโรงพยาบาลเดียวกัน นางสาวหลงไหล จึงนำเงินไปให้ นางใจดี ตามนัด ต่อมาอีกประมาณ 1-2 เดือน นางสาวหลงไหล ได้รับอนุญาตให้ย้ายไปปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมทรวงอกและหลอดเลือดตามความประสงค์

กรณีที่ 2 นางหลงเชื่อ ลูกจ้างประจำตำแหน่งผู้ช่วยเหลือคนไข้ กลุ่มงานการพยาบาล ปฏิบัติงานหอผู้ป่วยไฟไหม้น้ำร้อนลวก ได้ยื่นเรื่องขอย้ายไปปฏิบัติงานที่งานเวชระเบียน กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพวิชาการ ต่อมา นางหลงเชื่อ ได้ทราบจาก นางเมตตาธรรม ว่าไม่ขัดข้องยินดีให้ นางหลงเชื่อ ไปปฏิบัติงานที่ใหม่ได้ตามความประสงค์ ในคืนวันเดียวกัน นางใจดี โทรศัพท์แจ้งให้ นางหลงเชื่อ ทราบว่าผู้อำนวยการโรงพยาบาลมังกรทอง อนุญาตให้ นางหลงเชื่อย้ายตามความประสงค์ พร้อมกับแนะนำให้ซื้อของขวัญให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมังกรทอง เพื่อเป็นการขอบคุณ โดยให้ นางหลงเชื่อ นำเงินจำนวน 2,000 บาท ไปให้ นางใจดี เป็นผู้จัดซื้อ สองสามวันต่อมา นางหลงเชื่อ ได้นำเงินสด จำนวน 2,000 บาท ไปมอบให้ นางยับยั้ง ซึ่งเป็นพี่สาว เป็นผู้นำไปมอบให้ นางใจดี แทนตน แต่ นางยับยั้ง เห็นว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสมจึงไม่นำเงินไปมอบให้ นางใจดี และได้เล่าเรื่องให้ นางกรุณาธรรม ผู้ช่วยหัวหน้าพยาบาลฟัง เมื่อ นางกรุณาธรรม ทราบเรื่องก็ได้นำความไปเล่าให้ นางเมตตาธรรม ฟัง ทำให้นางเมตตาธรรม ไม่พอใจ

หมายเหตุ กรณีนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดมังกรทองได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นางใจดี และได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 สั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน นางใจดี จำนวน 1 ขั้น นางใจดี ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่ได้รับจากการสอบสวนของจังหวัดมังกรทองทั้งสองกรณีมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน มีน้ำหนักน่าเชื่อถือฟังได้ว่า นางใจดี หลอกลวงเอาเงินจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองรายจริง อุทธรณ์ของ นางใจดี ฟังไม่ขึ้นทั้งสองประเด็น อนึ่ง พฤติการณ์ของ นางใจดี ที่อาศัยโอกาสจากการที่ตนปฏิบัติงานด้านการเจ้าหน้าที่ แอบอ้างชื่อผู้มีอำนาจไปหลอกลวงเอาเงินเพื่อนข้าราชการและลูกจ้าง เป็นการแสวงหาประโยชน์และสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นโดยมิชอบ เป็นการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และมีลักษณะเป็นเรื่องในทำนองเดียวกับการเรียกร้องเงินจากราษฎรเพื่อฝากเข้าทำงาน ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.3/ว.2 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2538 เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น พฤติการณ์ของ นางใจดี จึงถือว่าเป็นการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงแล้ว การที่จังหวัดมังกรทองลงโทษลดขั้นเงินเดือนนางใจดี จำนวนหนึ่งขั้นจึงยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิดและระดับโทษ **มีมติให้เพิ่มโทษ นางใจดี เป็นปลดออกจากราชการ ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535**

@ เรียกเงินฝากคนเข้าเรียนพยาบาล

นายหลอกลวง พยาบาลเทคนิค ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลลูกหิน ไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาที่วิทยาลัยพยาบาล ได้เรียกเงินจาก นายหลงทางเพื่อช่วยเหลือให้ นางสาวสุดซื่อบุตรสาวของนายหลงทางให้เข้าศึกษาต่อหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ที่วิทยาลัยพยาบาลหินอ่อโดยอ้างว่าตนเป็นกรรมการที่วิทยาลัยพยาบาลหินอ่อน นายหลงทางได้จ่ายเงินให้ นายหลอกลวง จำนวน 3 ครั้ง คือ วันที่ 3 ตุลาคม 2543 จำนวน 10,000 บาท วันที่ 5 กุมภาพันธ์ จำนวน 30,000 บาท วันที่ 16 มีนาคม จำนวน 17,500 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 57,500 บาท เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2544 นายหลงทาง ได้ไปพบ นายหลอกลวง ที่โรงพยาบาลหินกรวด เพื่อสอบถามความคืบหน้า แต่ นายหลอกลวง บอกว่าช่วยไม่ได้ ต่อมานายหลงทาง ได้ไปพบนายหลอกลวง เพื่อขอเงินคืนเพียง 30,000 บาท เงินส่วนที่เหลือยินดียกให้ แต่ นายหลอกลวง ปฏิเสธไม่ยอมคืนเงิน นายหลงทาง จึงได้ไปร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลหินกรวด หลังจากที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหินอ่อนได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ นายหลอกลวง แล้ว นายหลอกลวง ได้นำเงินไปคืนให้ นายหลงเชื่อ เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2544 จำนวน 30,000 บาท คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้เสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหินอ่อนว่าสมควรลงโทษปลด นายหลอกลวง ออกจากราชการ ฐานกระทำผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหินอ่อนได้ลงโทษปลดนายหลอกลวง ออกจากราชการ และได้รายงานการดำเนินการทางวินัยต่อปลัดกระทรวงฯ ปลัดกระทรวงฯ ได้รายงานต่อ อ.ก.พ.กระทรวงฯ อ.ก.พ.กระทรวงฯได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าการที่จังหวัดหินอ่อนลงโทษปลด นายหลอกลวง ออกจากราชการ ยังไม่เหมาะสมกับความผิดเนื่องจากตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.3/ว 2 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2538 แจ้งความเห็นของ ก.พ.ว่า การกระทำผิดวินัยกรณีเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกด้วยวิธีต่างๆ ควรลงโทษผู้กระทำผิดระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการคือลงโทษไล่ออกจากราชการ เหตุอันควรปรานีใด ๆ ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ มีมติให้ให้เพิ่มโทษ นายหลอกลวง เป็นไล่ออกจากราชการ

@ ถ้าผิดสัญญารับทุนไปศึกษาหลักสูตรของกระทรวงสาธารณสุข จะต้องฟ้องผู้รับทุนศึกษากับผู้ค้ำประกันที่ศาลไหน เพราะอะไร ?

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ 875/2547 ความโดยสรุปว่าสัญญารับทุนเพื่อศึกษาวิชาประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ระหว่างสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขผู้ฟ้องคดี กับ นาย ก. ผู้รับทุน มีวัตถุประสงค์แห่งสัญญาคือ เมื่อผู้รับทุนสำเร็จ

การศึกษาตามหลักสูตรแล้วให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการหรือเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา **เป็นสัญญาที่มุ่งให้คู่สัญญาเข้าร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ** สัญญารับทุนเพื่อเข้ารับการศึกษาวิชาประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์จึงมีลักษณะ**เป็นสัญญาทางปกครอง** ตามนัยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ซึ่งการฟ้องคดีพิพาททางปกครอง**อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง** ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4)

ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาค้ำประกัน นาย ก. ผู้ได้รับทุนเพื่อศึกษาวิชาประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ซึ่งสัญญาดังกล่าวได้กำหนดว่า หากผู้ได้รับทุนปฏิบัติผิดสัญญาที่ให้ไว้ต่อผู้ฟ้องคดีไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด หรือกระทำการอันก่อให้เกิดความเสียหายด้วยประการใด ๆ จนผู้ได้รับทุนต้องชดใช้เงินแก่ทางราชการหรือผู้รับสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดียินยอมชดใช้เงินที่ต้องชดใช้ดังกล่าวแทนผู้ได้รับทุน ซึ่งกรณีลักษณะของสัญญาค้ำประกันนั้นมีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเป็นสัญญาที่มีลักษณะเป็นการเฉพาะของสัญญาและเป็นสัญญาทางแพ่ง หากมีข้อพิพาทเกิดขึ้นตามสัญญาดังกล่าว คดีย่อมอยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

อย่างไรก็ตาม แม้สัญญาค้ำประกันดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นสัญญาทางแพ่ง แต่โดยที่มาตรา 680 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติให้ผู้ค้ำประกันต้องผูกพันตนต่อเจ้าหนี้เพื่อการชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้นั้น สัญญาค้ำประกันดังกล่าวจึงเป็นสัญญาอุปกรณ์ของสัญญารับทุนเพื่อศึกษาวิชาประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ ประกอบกับตามคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ 35/2547 ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2547 วินิจฉัยว่า **เมื่อข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาหลักอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาค้ำประกันซึ่งเป็นสัญญาอุปกรณ์จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองด้วย** การฟ้องคดีตามสัญญาผู้ได้รับทุนเพื่อศึกษาวิชาประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ซึ่งเป็นสัญญาทางปกครองอันเป็นสัญญาหลักและผู้ค้ำประกันตามสัญญาค้ำประกันอันเป็นสัญญาอุปกรณ์ของสัญญาหลักจะต้องผูกพันตนต่อเจ้าหนี้เพื่อการชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้นั้นจึงต้องยื่นฟ้องต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีสัญญาหลัก **ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิฟ้องผู้ค้ำประกันมาพร้อมกับการฟ้องผู้ได้รับทุนต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ได้รับทุนและผู้ค้ำประกันชำระหนี้ที่ผู้ได้รับทุนปฏิบัติผิดสัญญาที่ให้ไว้ต่อผู้ฟ้องคดี หรือยื่นฟ้องผู้ค้ำประกันในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองและศาลปกครองย่อมมีอำนาจรับคำฟ้องในส่วนนี้ของผู้ค้ำประกันไว้พิจารณาด้วยได้**

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 1/2549
ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ ขอนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย และการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำ รวมทั้งความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

1. ความผิดวินัยฐานประพฤติชั่ว

เกือบติดคุก

นางรวย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือ คนหางานได้ร้องทุกข์ว่าได้สมัครไปทำงานประเทศสวีเดน กับนางรวย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 ซึ่งรับสมัครคนหางานไปทำงานต่างประเทศโดยใช้สถานีอนามัยเป็นสถานที่ในการติดต่อรับสมัครงานโดยผิดกฎหมาย พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องนางรวย ในข้อหาความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองแรงงานและความผิดฐานฉ้อโกง ต่อศาลจังหวัด จำเลยได้ให้การรับสารภาพต่อศาลและศาลพิพากษาความสรุปว่าเมื่อต้นเดือนเมษายน 2543 ถึงวันที่ 25 กรกฎาคม 2543 นางรวยได้จัดหางานให้แก่คนงานที่จะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศโดยเรียกและรับเงินค่าบริการจากคนหางานโดยไม่ได้รับอนุญาตจัดหางานจากนายทะเบียนจัดหางานกลาง อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และได้หลอกลวงประชาชนจำนวน 6 คน ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จว่าสามารถติดต่อและจัดส่งผู้เสียหายทั้งหกไปทำงานยังประเทศสวีเดนได้ แต่ผู้เสียหายทั้งหกจะต้องเสียค่าใช้จ่ายและค่าบริการเป็นเงินคนละ 3,000 บาท ซึ่งความจริงแล้วไม่สามารถจัดส่งและไม่มีเจตนาจัดส่งผู้เสียหายทั้งหกไปทำงานยังประเทศสวีเดนแต่อย่างใด และโดยการหลอกลวงของนางรวยดังกล่าวทำให้ผู้เสียหายทั้งหกหลงเชื่อว่าเป็นความจริง จึงได้สมัครไปทำงานยังประเทศสวีเดน กับนางรวยและได้จ่ายเงินให้ไปคนละ 3,000 บาท รวมเป็นเงิน 18,000 บาท อันเป็นการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง จึงพิพากษาว่านางรวย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองแรงงาน จำคุก 3 ปี และปรับ 60,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 30,000 บาท และไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอการลงโทษจำคุกไว้ 2 ปี ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์จำนวน 18,000 บาท แก่ผู้เสียหาย

พฤติกรรมดังกล่าวของนางรวย เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน นางรวย จำนวน 1 ขั้น และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

/เพราะเฉย...

เพราะเฉยจึงได้ใจ

นายหื่น ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 4 ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือ นายหื่น ปฏิบัติงานอยู่ที่เดียวกันกับนางสาวสวย ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน ปรากฏว่านายหื่นได้กระทำการละเมิดสิทธิทางร่างกายและจิตใจนางสาวสวย หลายครั้งหลายคราว คือ เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2543 เวลา 22.30 น. ขณะที่นางสาวสวย กำลังล้างจานอยู่ในห้องน้ำที่ทำงาน นายหื่น ได้เข้าไปในห้องน้ำและปิดประตูแล้วลวนลาม วันที่ 7 มกราคม 2544 เวลาประมาณ 23.00 น. ในงานเลี้ยงปีใหม่ของกลุ่มงานที่ร้านอาหาร นางสาวสวยได้เข้าห้องน้ำและในขณะเดินกลับ นายหื่นได้ดึงตัวไว้และพยายามใช้กำลังบังคับหอมแก้ม และต่อจากนั้นเป็นต้นมา นายหื่น ก็จะพยายามตีสนิทและกระทำการลวนลามโดยอาศัยโอกาสที่นางสาวสวย กำลังปฏิบัติหน้าที่ เช่น ในขณะปฏิบัติงานหรือขณะออกจากเวรนอกเวลา นายหื่น ก็จะอาศัยโอกาสที่อยู่สองต่อสอง ใช้กำลังดึงตัวหรือฉุดกระชากนางสาวสวย เข้าไปในห้องน้ำหญิงหรือเข้าไปในห้องทำงานที่ไม่มีคน แล้วพยายามลวนลามกอดจูบ นางสาวสวยได้ดิ้นรนขัดขืนโดยการนั่งงอตัวลงก้มหน้าชิดเข่าแล้วพยายามพูดดีด้วยจนนายหื่นหยุดลวนลาม หรือในขณะที่นางสาวสวยนั่งทำงานและใช้มือทั้งสองข้างทำงานอยู่ นายหื่น ได้เข้ามาพูดคุยและโฉบหอมแก้มโดยที่นางสาวสวยไม่ทันระวังตัว นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรม ฉวยโอกาสเข้าแตะเนื้อต้องตัวตีก้นบ้าง แตะไหล่บ้าง แทบทุกครั้งที่เดินผ่าน เมื่อถูกกระทำดังกล่าวนางสาวสวยได้พูดต่อว่าไม่ให้กระทำพฤติกรรมเช่นนั้นกับตน และบอกด้วยว่าตนไม่ชอบ และพยายามพูดดีด้วยเพื่อเอาตัวรอดในลักษณะใช้ไม้นวมและพยายามข่มอารมณ์ไว้ไม่โวยวาย จนเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2544 ขณะนั่งทำงานอยู่ นางสาวสวยได้พูดแนะนำนายหื่น เกี่ยวกับการส่องกล้องจุลทรรศน์ดูสไลด์นับเม็ดเลือดแดงและเม็ดเลือดขาวโดยให้นับแยกจำนวนกัน แล้วทั้งคู่พูดโต้ตอบกันไปมาในลักษณะประชดประชันกัน ซึ่งตามปกติก็จะพูดกระแนะกระแหนกันเป็นประจำอยู่แล้ว แต่ครั้งนี้นายหื่น รู้สึกมีอารมณ์โกรธ และอ้างว่านางสาวสวย ดูถูกตนด้วยคำพูดว่า “ทำสไลด์แค่นี้ไม่ได้จะทำอะไรกิน” นายหื่นจึงใช้กำปั้นซ้ายชกไปที่ไหล่ขวาของนางสาวสวย ซึ่งนั่งอยู่ห่างประมาณหนึ่งช่วงแขน เซไปเล็กน้อย นายหื่น ลุกขึ้นทำท่าจะเข้าไปชกอีก แต่มีคนเข้าห้ามไว้เสียก่อนนางสาวสวย ได้ต่อว่านายหื่นว่าทำอย่างนี้ไม่ดีและรู้สึกโกรธ เสียใจ และน้ำตาซึม แต่แกล้งทำงานต่อทั้งที่ดูสไลด์ไม่รู้เรื่อง ต่อมาโรงพยาบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นายหื่น ได้ยอมรับสารภาพว่า ตนได้ชกนางสาวสวยและยอมรับว่าตนได้ทำการลวนลามนางสาวสวยตามที่ถูกกล่าวหาจริงโดยอ้างว่านางสาวสวยหน้าตาน่ารัก แต่เป็นการหยอกล้อไม่ได้คิดอะไรเกินเลย ที่กระทำหลายครั้งเพราะนางสาวสวย เป็นคนไม่ถือตัวและไม่ทราบว่านางสาวสวยชอบตนด้วยหรือเปล่า เพราะนางสาวสวย เป็นคนเฉยจนดูไม่ออกว่าเป็นคนอย่างไร

พฤติกรรมดังกล่าวของนายหื่น เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาความสามัคคีในระหว่างข้าราชการด้วยกัน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 93 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนายหื่นจำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้นเหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

/คิดถึง...

<u>คิดถึงตอนเที่ยงคืน</u>

นายเมา ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 3 ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือ นายเมา และนางสาวดวงใจ พักอาศัยอยู่ในบ้านพักของโรงพยาบาลชุมชนเดียวกัน เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2544 เวลา 23.30 น. นายเมา มีอาการเมาสุราจนไม่สามารถครองสติได้และได้ใช้เท้าพังประตูบ้านพักของนางสาวดวงใจ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 5 ซึ่งเป็นบ้านพักที่อยู่ภายในโรงพยาบาลโดยขณะนั้นนางสาวดวงใจพักอยู่บ้านพักชั้นล่างเพียงคนเดียว นายเมา พยายามที่จะเข้าไปหานางสาวดวงใจ นางสาวดวงใจ จึงโทรศัพท์เรียกยามและเจ้าหน้าที่ให้มานำตัวนายเมา ออกไป โดยนายเมา อยู่ในอาการมึนเมาและบอกกับยามว่า “จะมาคุยกับเขา” ซึ่งการกระทำครั้งนี้ของนายเมา สร้างความตกใจให้แก่นางสาวดวงใจ และทำให้กลอนประตูบ้านพักของทางราชการเสียหาย ทั้งนี้ นายเมา ได้ให้การรับสารภาพว่าตนได้กระทำความผิดดังกล่าวจริง เนื่องจากตนขาดสติ

พฤติกรรมดังกล่าวของนายเมา เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนายเมา จำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

2. ความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

<u>ติดคุกเพราะ เอ.ที.เอ็ม.</u>

นายลักษณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กล่าวคือ เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2545 ศาลจังหวัดได้อ่านคำพิพากษาของศาลฎีกา ที่ 9762/2544 วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2544 คดีที่พนักงานอัยการจังหวัดเป็นโจทก์ฟ้องนายลักษณ์ เป็นจำเลย ในข้อหาลักทรัพย์ของนางสาวจันทร์ ไปโดยทุจริต ซึ่งเป็นกระเป๋าเงินภายในกระเป๋ามีเงินสดจำนวน 800 บาท บัตรประจำตัวประชาชน ใบอนุญาตขับรถยนต์ตลอดชีพ บัตร เอ.ที.เอ็ม. ของธนาคารกรุงไทย จำกัด บัตร เอ.ที.เอ็ม. ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด และภายหลังเกิดเหตุ นายลักษณ์ ได้นำบัตร เอ.ที.เอ็ม.ทั้งสองใบดังกล่าวไปถอนเงินจากเครื่องจ่ายเงินอัตโนมัติของธนาคารกสิกรไทย จำกัด เป็นเงินจำนวน 10,030 บาท หรือมิฉะนั้นในวันเดียวภายหลังเกิดเหตุลักทรัพย์แล้ว นายลักษณ์ รับเอาบัตร เอ.ที.เอ็ม. ทั้งสองใบไปไว้โดยประการใดแล้วช่วยพาเอาไปเสียช่วยซ่อนเร้นซึ่งทรัพย์ดังกล่าวโดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาโดยการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เหตุเกิดเมื่อครั้งนายลักษณ์ ปฏิบัติราชการอยู่ที่โรงพยาบาลชุมชนโดยศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ที่ให้ยกฟ้องนายลักษณ์ และพิพากษาแก้เป็นว่านายลักษณ์ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ฐานลักทรัพย์ ลงโทษจำคุก จำนวน 2 ปี

พฤติกรรมของนายลักษณ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จังหวัดจึงมีคำสั่งลงโทษปลดนายลักษณ์ ออกจากราชการ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

/ขายยาบ้า...

ขายยาบ้าหวังว่าจะรวย

นางรวยลัด ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 5 ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กล่าวคือ เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2545 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุม นายปี๊ด ข้อหาจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) จำนวน 50 เม็ด นายปี๊ด ได้ให้การซัดทอดว่าได้ซื้อมาจากนางรวยลัด และสามี คือ จ่าสิบตำรวจดำ (อดีตข้าราชการตำรวจ) เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ทำการวางแผนจับกุม โดยเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2545 ได้โทรศัพท์ติดต่อขอซื้อยาบ้า ไปยังหมายเลขโทรศัพท์มือถือของนางรวยลัด หมายเลข 0 9XXX XXXX และนัดส่งมอบยาบ้าบริเวณข้างโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอ และเมื่อเวลาประมาณ 21.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการตรวจค้นรถยนต์ที่จ่าสิบตำรวจดำ เป็นผู้ขับ และนางรวยลัด นั่งมาด้วย ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุมและเปิดประตูรถยนต์ทางด้านที่นางรวยลัด นั่งอยู่ นางรวยลัด ได้ลุกขยับไปนั่งทับบริเวณที่วางเมทแอมเฟตามีนและไม่ยอมลงจากรถยนต์ เมื่อค้นภายในรถพบว่ามีเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ลักษณะกลมแบน บรรจุในถุงพลาสติกสีฟ้า จำนวน 190 เม็ด วางอยู่ข้างที่ดึงเบรคมือภายในรถด้านซ้ายและโทรศัพท์มือถือ หมายเลข 0 9XXX XXXX เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงจับกุม จ่าสิบตำรวจดำ และนางรวยลัด ดำเนินคดีอาญาในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต่อมาพนักงานอัยการได้ฟ้องนางรวยลัด และสามี เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัด จ่าสิบตำรวจดำ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ ส่วนนางรวยลัด จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2546 ว่านางรวยลัด มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 , 66 วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ลงโทษจำคุก 7 ปี

พฤติกรรมดังกล่าวของนางรวยลัด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่นางรวยลัด ออกจากราชการ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้วอย่าขวางเพลงที่ชื่นชอบ

เพลงที่ชื่นชอบ

นายร้อน ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งยามของโรงพยาบาลชุมชน ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กล่าวคือนายร้อน และนายเซ็ง ปฏิบัติงานอยู่ที่โรงพยาบาลชุมชนเดียวกัน เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2546เวลาเย็น นายเซ็ง และนายร้อน ได้ไปร่วมงานเลี้ยงต้อนรับและเลี้ยงส่งเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลซึ่งจัดขึ้นที่หอประชุมโรงเรียนประจำอำเภอ ในงานได้มีการเปิดเพลงคาราโอเกะร้องเพลงกัน ต่อมาเวลาประมาณ 23.00 น. ผู้มาร่วมงานต่างทะยอยกันกลับบ้าน และระหว่างงานใกล้เลิก เวลาประมาณ 24.00 น. นายร้อนได้ขอร้องเพลงประมาณ 3 เพลง เมื่อร้องถึงเพลงที่ 3 ซึ่งเป็นเพลงที่นายร้อน ชื่นชอบ นายเซ็ง ได้ตะโกนบอกว่าเพลงไม่ดี ให้เปลี่ยนเพลง เมื่อเพลงถูกเปลี่ยน นายร้อน รู้สึกโมโหและเดินออกจากบริเวณที่ร้องเพลง เมื่องานเลี้ยงเลิกหลังจากเก็บของแล้ว เมื่อเวลาประมาณ 00.30 น. (วันที่ 31 พฤษภาคม 2546) นายเซ็ง ได้ขับรถจักรยานยนต์กลับไปที่บ้านพัก และนายร้อน ได้ขับรถตามไปที่บ้านของนายเซ็ง แล้วเกิดการต่อว่าและโต้เถียงกันในเรื่องที่ร้องเพลงในงานเลี้ยง นายร้อน จึงล้วงเอาอาวุธปืนที่พกติดตัว ยิงไปที่นายเซ็ง จำนวน 2 นัด จากนั้นก็มีการกอดปล้ำกันแล บุคคลทั้งสองล้มลง นายร้อน จึงใช้ปืนยิงนายเซ็ง อีกจำนวน 2 นัด จากนั้นนายร้อน ได้หลบหนีไปและทิ้งปืนลงข้างทาง ต่อมาได้มีผู้นำนายเซ็ง ไปส่งโรงพยาบาลและได้ถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา ต่อมาวันที่ 5 มิถุนายน 2546 นายร้อน ได้เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนและรับสารภาพทุกข้อกล่าวหา ผลการชันสูตรพลิกศพของนายเซ็ง พบว่ามีบาดแผลที่บริเวณหน้าอก

ด้านหน้า 3 แห่ง ด้านหลัง 2 แห่ง พบหัวกระสุนปืนฝังอยู่ จำนวน 1 ลูก และสาเหตุการตายเนื่องจากถูกยิงผ่านหัวใจซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญ พนักงานสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้องนายร้อน ในความผิดทางอาญา ฐานฆ่าผู้อื่นตายโดยเจตนา และมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพาอาวุธปืนไปในเมืองหมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ในระหว่างที่ถูกดำเนินคดี นายร้อน ได้ถูกควบคุมตัวและฝากขังไว้ที่เรือนจำจังหวัดตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2546 และต่อมาศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกนายร้อน รวม 10 ปี 9 เดือน และคดีอาญาถึงที่สุด

พฤติกรรมดังกล่าวของนายร้อน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ 46 วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537 และจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายร้อน ออกจากราชการ ต่อมานายร้อน ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ซึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ของนายร้อน

3. ความผิดวินัยฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

<u>อยากจะรู้ว่าใครแอบอ้าง</u>

นางสาวเงียบ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ 5 ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือ เมื่อปี2546 ผู้บริหารของโรงพยาบาลได้รับทราบว่ามีการเรียกเงินจากผู้ที่สมัครเพื่อคัดเลือกเข้าทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวของโรงพยาบาลโดยมีการติดต่อกับผู้ถูกเรียกเงินทางโทรศัพท์เพื่อขอรับเงินโดยอ้างชื่อของนางสาวเงียบซึ่งปฏิบัติงานอยู่ที่ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ดังนั้น จึงได้วางแผนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อล่อจับผู้ที่เรียกรับเงินจากผู้สมัครเข้าทำงาน โดยการล่อจับดังกล่าวได้ให้ผู้ถูกเรียกรับเงินโทรศัพท์นัดให้นางสาวเงียบ มารับเงิน และนางสาวเงียบ ได้สอบถามทางโทรศัพท์ว่าเป็นเงินค่าอะไร ผู้ถูกเรียกรับเงินจึงบอกไปว่าเป็นเงินค่าเข้างานโดยฝากเอาไปให้นางสมศรี ซึ่งมีอาชีพค้าขาย ต่อมานางสาวเงียบ ก็ได้มาตามที่นัดไว้และรับเงินไปจากผู้ถูกเรียกรับเงิน จำนวน 4,000 บาท จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เข้าทำการจับกุมนางสาวเงียบ นางสาวเงียบได้ให้การปฏิเสธข้อกล่าวหาโดยให้การว่าตนอยากรู้ความจริงว่าใครเป็นผู้แอบอ้างใช้ชื่อของตนไปเรียกรับเงินจากผู้สมัครเข้าทำงาน ตนจึงรับเงินไว้เพื่อตรวจสอบให้รู้ความจริง ซึ่งต่อมาสำนักงานอัยการจังหวัดได้มีคำสั่งไม่ฟ้องนางสาวเงียบและผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วย

พฤติกรรมดังกล่าวของนางสาวเงียบ ที่ทราบว่ามีผู้แอบอ้างชื่อของตนไปเรียกเงินจากผู้สมัครสอบและได้รับมอบเงินไว้จากผู้ที่ถูกเรียกรับเงิน เพื่อจะทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงด้วยตนเอง โดยไม่ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบก่อน ตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

/4. ความผิด...

4. ความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

<u>น้อยใจผู้บริหาร</u>

นายน้อย ตำแหน่งนายแพทย์ 6 ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2547 นายน้อย ไม่มาปฏิบัติราชการและไม่ได้ยื่นใบลาตามระเบียบว่าด้วยการลาแต่ประการใด ทำให้ผู้ป่วยที่นัดไว้ไม่ได้รับการผ่าตัด จนต้องให้แพทย์คนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลได้พยายามติดต่อทางโทรศัพท์มือถือและโทรศัพท์บ้านก็ไม่สามารถติดต่อได้แต่ประการใด ซึ่งนายน้อย ให้การว่าในวันดังกล่าวตนอยู่ที่บ้านและได้โทรศัพท์มาที่ตึกผู้ป่วย ได้ถามอาการคนไข้โดยมาตรวจเยี่ยมผู้ป่วยแล้ว และตนน้อยใจผู้บริหารของโรงพยาบาลที่ไม่ให้ทำ Case off plate จึงไม่ยอมรับโทรศัพท์ที่ตามตัวดังกล่าว

พฤติกรรมดังกล่าวของนายน้อย เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ มาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 โรงพยาบาลจึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

5. ความผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

<u>ปล่อยน้ำทิ้งระวังจะท่วมโรงพยาบาล</u>

นายบุญ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งยาม โรงพยาบาลชุมชน ได้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือ นายบุญ ได้มาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันหยุดราชการและมีหน้าที่ผลิตน้ำประปาให้เพียงพอในการใช้ภายในโรงพยาบาล และซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบประปาให้ใช้งานได้ตลอดเวลา นายบุญ ได้มาปั้มน้ำประปาทิ้งไว้แล้วออกไปนอกเขตโรงพยาบาลในระหว่างเวลาที่ปฏิบัติงานโดยกระทำเช่นนี้บ่อยครั้งทำให้น้ำประปาไหลทิ้งตลอดเวลาและทำให้เจ้าหน้าที่ ผู้ป่วย และญาติ ไม่มีน้ำใช้ในการอุปโภคและบริโภค และเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2548 นายบุญ ได้ปั้มน้ำทิ้งไว้จนถึงเช้าของวันที่ 13 มกราคม 2548 นายบุญ อ้างว่าตนปั้มน้ำลืมทิ้งไว้ และเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2547 หัวหน้างานพัสดุและซ่อมบำรุง ได้รับแจ้งว่าน้ำประปาไม่ไหลและได้แจ้งให้นายบุญ ทราบ ต่อมาวันที่ 25 สิงหาคม 2547 หัวหน้างานพัสดุและซ่อมบำรุง ได้จ้างบุคคลภายนอกขุดท่อระบบประปาและแล้วเสร็จในเวลา 17.30 น. และได้แจ้งให้นายบุญ ขึ้นปฏิบัติงานนอกเวลาราชการเพื่อทำการต่อท่อระบบประปาที่ชำรุดให้แล้วเสร็จ แต่นายบุญ ก็ไม่ขึ้นมาปฏิบัติงานเพื่อทำการต่อท่อประปา โดยอ้างว่าฝนตก ทำให้เจ้าหน้าที่ ผู้ป่วยและญาติ ไม่มีน้ำใช้ และต่อมาวันที่ 26 สิงหาคม 2547 นายบุญ จึงมาดำเนินการต่อท่อประปาแล้วเสร็จในเวลา 10.00 น.

พฤติกรรมดังกล่าวของนายบุญ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามข้อ 31 และข้อ 40 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537 โรงพยาบาลชุมชนจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายบุญ จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

/6. ความผิด...

6. ความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

<u>หนีหนี้เป็นล้าน</u>

นายไป ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ 4 ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กล่าวคือ นายไปไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่กลุ่มงานรังสีวิทยา ตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2546 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันโดยไม่กลับมาอีกเลย ทั้งนี้ในวันที่ 24 มิถุนายน 2546 นายไป ได้โทรศัพท์มาที่หัวหน้ากลุ่มงานรังสีวิทยา แจ้งขอลากิจด่วน จำนวน 4 วัน ตั้งแต่วันที่ 24-27 มิถุนายน 2546 หัวหน้ากลุ่มงานรังสีวิทยาได้แนะนำให้ยื่นใบลากิจหลังจากเสร็จภาระกิจกลับมาแล้ว หลังจากนั้นนายไป ก็ไม่ได้มายื่นใบลากิจแต่อย่างใด การขาดราชการของนายไป ดังกล่าว เชื่อว่าเกิดจากนายไป มีปัญหาเรื่องหนี้สิน โดยมีหนี้สินเกี่ยวกับการผ่อนชำระค่ารถยนต์สหกรณ์ออมทรัพย์ และหนี้กับเพื่อนร่วมงานและบุคคลภายนอก เป็นจำนวนหลายล้านบาท

พฤติกรรมดังกล่าวของนายไป เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายทิ้ง ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2546 เป็นต้นไป และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนั้นเหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

<u>ยังไงก็ไล่ออกไม่ได้</u>

นายบุญทิ้ง ได้ยื่นหนังสือลาออกจากราชการผ่านหัวหน้ากลุ่มงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2544 เพื่อไปประกอบอาชีพอื่นตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2544 เป็นต้นไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้มีบันทึกลงวันที่ 30 ตุลาคม 2544 รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดกรณีที่นายบุญทิ้งขอลาออกจากราชการดังกล่าว ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีหนังสือลงวันที่ 7 ธันวาคม 2544 ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด แจ้งวันออกจากราชการของนายบุญทิ้ง โดยผลของกฎหมายว่าลาออกจากราชการในวันที่ 24 พฤศจิกายน 2544 เป็นต้นไป เมื่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้รับทราบวันออกจากราชการโดยผลของกฎหมายดังกล่าวแล้ว จึงพบว่าในระหว่างวันที่ 1-23 พฤศจิกายน 2544 นายบุญทิ้ง ไม่ได้ลงเวลาปฏิบัติราชการจึงแจ้งให้หัวหน้ากลุ่มงานตรวจสอบ และได้มีการรายงานเรื่องนี้ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทราบเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2544 ว่านายบุญทิ้ง ไม่ได้มาปฏิบัติราชการในระหว่างวันที่ 1–23 พฤศจิกายน 2544 จริง ต่อมาได้มีการดำเนินการทางวินัยแก่นายบุญทิ้ง โดยผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งลงวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ.2546 ลงโทษไล่นายบุญทิ้ง ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2544 เป็นต้นไป กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีดังกล่าวเมื่อนายบุญทิ้ง ยื่นแบบหนังสือขอลาออกจากราชการ ผ่านหัวหน้ากลุ่มงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อไปประกอบอาชีพอื่นตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2544 เป็นต้นไป ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่านายบุญทิ้ง ได้ยื่นใบลาออกล่วงหน้า

/ก่อน...

ก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน และมิได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ จึงไม่พิจารณาการลาออกของนายบุญทิ้ง เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก มิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและมิได้มีคำสั่งยับยั้ง ดังนั้น จึงถือว่านายบุญทิ้ง ออกจากราชการโดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ 24 พฤศจิกายน 2544 ตามนัยข้อ 3 วรรคสี่ แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.2536 ที่กำหนดไว้ว่า **"หนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มิได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด 30 วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก"** แม้ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนจะปรากฏว่านายบุญทิ้ง มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่ามีเจตนาที่จะละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่า 15 วันจริง อันเข้าข่ายเป็นการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อนายบุญทิ้ง ไม่เคยถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ก่อนออกจากราชการ เพราะผู้บังคับบัญชาเพิ่งทราบว่านายบุญทิ้ง ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเกินกว่า 15 วัน เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2544 แต่นายบุญทิ้งได้ออกจากราชการโดยผลของกฎหมายไปเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2544 เนื่องจากมาตรา 106 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ว่า **"ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น...แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า ...แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ตามมาตรา 99 และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ..."** จากข้อกฎหมายดังกล่าว กรณีที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วได้นั้นจะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นต้องถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ก่อนออกจากราชการ ดังนั้น เมื่อนายบุญทิ้งไม่เคยถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ก่อนออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่นายบุญทิ้งได้ การดำเนินการทางวินัยแก่นายบุญทิ้งในกรณีดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นควรยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่นายบุญทิ้ง ออกจากราชการ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องนี้ได้มีการรายงานเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2544 ว่านายบุญทิ้ง ละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 1-23 พฤศจิกายน 2544 อันเป็นการรายงานภายหลังซึ่งผู้นี้พ้นสภาพการเป็นข้าราชการไปแล้ว ย่อมไม่สามารถที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้อีก จึงมีมติให้ยกเลิกคำสั่งจังหวัดที่สั่งลงโทษไล่นายบุญทิ้ง ออกจากราชการ (กรณีนี้จะต้องมีการรายงานระหว่างวันที่ 17-23 พฤศจิกายน 2544)

จัดทำโดย นายเสมอ กาพภักดี นิติกร 7 ว ด้านวินัย
นายสุภาพ ศิริไกรวัฒนาวงศ์ นิติกร 6 ด้านวินัย
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกร 5
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0 2590 1314, 0 2590 1417, 0 2590 2492

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 2/2549 ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โทร 0 2590 1314

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย</u>

1. <u>ความผิดฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการหาประโยชน์ให้กับตนเอง และประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง</u>

นายลับแล ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 4 โรงพยาบาลศูนย์ ได้นำยา Ammon Carb (ยาแก้ไอ) จำนวน 2 ขวด ขวดละ 120 CC. และ ยา Alummilk (ยาเคลือบกระเพาะ) จำนวน 2 ขวด ขวดละ 120 CC. ออกจากหอผู้ป่วยโดยไม่ได้รับอนุญาต และนอกจากนี้ยังแก้ไขการลงชื่อในสมุดปฏิบัติงานเพื่อให้ตนเองสามารถเบิกเงินค่าเวรได้

โดยข้อเท็จจริงสรุปได้ว่าในปี 2543 ที่หอผู้ป่วยแยกโรค ก็จะมียาที่สำรองไว้เพื่อนำไปให้ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยแยกโรครับประทาน ซึ่งในงานหอผู้ป่วยแยกโรค จะเกี่ยวกับโรคปอด ซึ่งคนไข้จะมีทั้งที่ ติดเชื้อ H.I.V.และเป็นวัณโรค ซึ่งจะต้องสำรองยาไว้ รวมทั้งยา Ammon Carb และยา Alummilk โดยที่ยาดังกล่าว จะมีวันหมดอายุ ซึ่งเมื่อหมดอายุแล้วโดยปกติแล้วเจ้าหน้าที่ในงานหอผู้ป่วยแยกโรค จะส่งขึ้นคลังยา นอกจากนี้ คนไข้ที่เป็นวัณโรคที่ติดเชื้อ H.I.V. ตาย โดยส่วนมากญาติของคนไข้ จะไม่นำยาที่คนไข้ที่เสียชีวิตดังกล่าวกลับไปด้วย ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ประจำหอผู้ป่วยแยกโรค จะนำไปสำรองไว้เพื่อใช้กับคนไข้อื่นๆ แต่ในบางครั้งเภสัชกรประจำโรงพยาบาลฯ มาตรวจ แล้วพบว่ามียาเกินที่จะต้องสำรองไว้ ก็อาจให้นำยาดังกล่าวที่เกินส่งคืนคลังยาของโรงพยาบาลฯ ต่อไป และในทางการสอบสวนพบว่านายลับแล ได้มาบอกกับหัวหน้าเวร ว่ามีอาการปวดท้อง และไอด้วย นายลับแล ได้มาขอนำยา Ammon Carb และยา Alummilk ไปรับประทาน ขนาด 120 CC. ซึ่งเป็นยาที่สำรองใช้มีเกินจำนวนนั้น

ไปใช้รักษาอาการ การที่ นายลับแล ไม่มารักษาตัวโดยไม่ใช่สิทธิตามระเบียบของทางราชการ อาจเป็นเพราะระยะทางที่จะมาพบแพทย์ที่หน่วยงานอุบัติเหตุ-ฉุกเฉินจะอยู่ห่างจากหอผู้ป่วยแยกโรคมาก เดินไปกลับประมาณ 1 กม. ทำให้ต้องเหนื่อยมาก ถ้าหากมีอาการเจ็บป่วยดังกล่าวและมียาที่สำรองไว้นั้นตรงกับโรคที่เป็น และยาที่สำรองไว้นั้นเกินสต๊อกก็จะนำยานั้นมาใช้ทานเพื่อรักษาอาการของโรคให้ทุเลากันก่อน แต่การมีอาการมากๆ ก็จะไปพบแพทย์ต่อไป

พฤติกรรมดังกล่าวของ นายลับแล ที่ได้นำยา Ammon Carb (ยาแก้ไอ) จำนวน 2 ขวด ขวดละ 120 CC. และ Alummilk (ยาเคลือบกระเพาะ) จำนวน 2 ขวด ขวดละ 120 CC.มาใช้ทานเพื่อรักษาอาการของโรคให้ทุเลา แต่ได้มีการบอกกล่าวการนำยาดังกล่าวไปใช้กับหัวหน้าเวรแล้ว การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา 82 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

ส่วนกรณีการแก้ไขการลงชื่อในสมุดปฏิบัติงานเพื่อให้ตนเองสามารถเบิกเงินค่าเวร

ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่านายลับแล ได้ขึ้นปฏิบัติงานเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2543 เวลา 24.00 – 08.00 น. และนายลับแล ได้ขึ้นปฏิบัติงานอีกครั้งวันที่ 16 กรกฎาคม 2543 เวลา 16.00–24.00 น. เนื่องจากติดธุระส่วนตัวกระทันหัน ซึ่งตามตารางเวรจริง นายลับแล จะต้องขึ้นปฏิบัติงาน วันที่ 17 กรกฎาคม 2543 เวลา 24.00 – 08.00 น. จึงได้เปลี่ยนเวรกับนายก้านกล้วยโดยไม่ได้แจ้งหัวหน้าหอผู้ป่วยเพื่อเปลี่ยนเวรดังกล่าว เนื่องจากเป็นนอกเวลาราชการ และนายลับแลได้เซ็นสลับกับนายก้านกล้วย พยาบาลเทคนิค 6 หอผู้ป่วยแยกโรค เพื่อที่จะเบิกค่าเวรได้ ซึ่งทางหอผู้ป่วยบางหอผู้ป่วยก็สามารถเบิกค่าเวรดึกต่อบ่ายเหมือนกับที่นายลับแลขึ้นได้ ทำให้นายลับแล คิดว่าน่าจะเบิกได้เหมือนกัน แต่หัวหน้าหอผู้ป่วยได้กำชับไว้ว่าจะไม่เบิกค่าเวรดึกต่อบ่ายจึงได้เซ็นสลับเวรกันเพื่อจะได้สามารถเบิกค่าเวรได้ แต่เมื่อ พยาบาลวิชาชีพ 7 หัวหน้าหอผู้ป่วยแยกโรค ทราบภายหลัง ก็ได้ว่ากล่าวตักเตือนและไม่ได้มีการเบิกค่าเวรดังกล่าวจากทางราชการแต่ประการใด หัวหน้าหอผู้ป่วยแยกโรค ได้เขียนรายงานความผิดเกี่ยวกับการเซ็นชื่อไม่ตรงกับการขึ้นเวรจริงและการหยิบยาของหอผู้ป่วยรับประทานก่อนได้รับอนุญาตให้คณะกรรมการของ โรงพยาบาลทราบ แล้ว

พฤติกรรมดังกล่าวของ นายลับแล ที่ได้เปลี่ยนเวรกับนายก้านกล้วยโดยไม่ได้แจ้งหัวหน้าหอผู้ป่วยเพื่อเปลี่ยนเวร ดังกล่าว เนื่องจากเป็นนอกเวลาราชการและนายลับแล ได้เซ็นสลับกับโดยเข้าใจเอาเองว่าสามารถเบิกค่าเวรได้ แต่ยังไม่ได้มีการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว ทางราชการจึงยังมิได้รับความเสียหายแต่ประการใด นอกจากนี้ หัวหน้างานหอผู้ป่วยแยกโรค ผู้บังคับบัญชาได้ตรวจพบก่อนและได้ว่ากล่าวตักเตือนนายลับแล และนายก้านกล้วย ด้วยวาจาและได้ให้บุคคลทั้ง 2 ชี้แจงความผิดในเรื่องดังกล่าว ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาล ด้วยพฤติกรรม ดังกล่าวของนายลับแล เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

สรุปทั้งสองกรณี พฤติการณ์ของนายลับแลเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา 82 วรรคสอง และฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย

2. ความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

นายวาดสะหนา เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ได้ยอมรับว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางเมย์ ภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายของนายทนทุกข์ การมีความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นเหตุให้ครอบครัวของนายวาดสะหนาแตกแยก โดยนางเมย์ เคยเรียกร้องเงินจากภริยาของนายวาดสะหนา เพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยนที่นางเมย์ จะเลิกกับนายวาดสะหนา แต่ภริยาของนายวาดสะหนา ไม่ยอมให้นางเมย์ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดว่าตนมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับ นายวาดสะหนา และมีบุคคลใกล้ชิดเห็นบุคคลทั้งสองไปด้วยกันในเวลากลางคืน และนอกจากนี้ ยังมีพยานบุคคลหลายคนให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่านายวาดสะหนา กับนางเมย์ ไปด้วยกันสองต่อสองบ่อยครั้ง และนางเมย์ เคยไปพบนายวาดสะหนา ที่ทำงานเดิม จนเป็นเหตุให้ ทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่า นายวาดสะหนา และนางเมย์ มีความสนิทสนมกันฉันชู้สาว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายวาดสะหนา เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษปลดออกจากราชการ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย

3. ความผิดฐานไม่ตั้งใจปฏิบัตหน้าที่ราชการ และละทิ้งหน้าที่ราชการ

นางสายสวาท ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 5 กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในเวรดึก เนื่องจาก นางสายสวาท มีปัญหาครอบครัวดื่มสุราประชดสามีจนเมา จึงไม่สามารถเดินทางมาขึ้นเวรได้ จนกระทั่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลจัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในเวรดึกแทน ต่อมาวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2548 ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้นางสายสวาท ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สถานีอนามัยในครึ่งวันเช้า แต่ภาคบ่ายนางสายสวาทไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงพยาบาล เพราะไปทำธุระส่วนตัวที่ต่างอำเภอ โดยไม่แจ้งผู้บังคับบัญชาทราบ นอกจากนี้เพื่อนร่วมงานเคยพบว่าขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการในหอผู้ป่วยใน นางสายสวาท เคยหลับในขณะอยู่เวร เล่นเกมคอมพิวเตอร์ ไม่สนใจดูแลผู้ป่วย

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสายสวาท เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 83 และมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

4. ความผิดฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา และละทิ้งหน้าที่ราชการ

นางช่อผกา พยาบาลวิชาชีพ 6 ว (ด้านการพยาบาล) โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ไม่ได้ติดต่อหอผู้ป่วยนรีเวช เพื่อยืนยันการอยู่เวร On call ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2545 ที่งานหอผู้ป่วย ศัลยกรรมชาย ตั้งแต่เวลา 00.30–08.30 น.ซึ่งนางช่อผกาได้ยอมรับว่าเป็นความจริง ซึ่งตามข้อตกลงการเรียกอัตรากำลังสำรองให้ ผู้ที่อยู่เวร อัตรากำลังเสริม ให้โทรศัพท์ถามไปที่หน่วยงานของตนเอง เวรเช้า เวลา 07.00 น. ,เวรบ่าย เวลา 15.00 น. และเวรดึก เวลา 21.00 น. แต่กรณีของ นางช่อผกา ไม่ได้โทรศัพท์ถาม และเมื่อเจ้าหน้าที่จากหอผู้ป่วยนรีเวชโทรศัพท์ตาม แต่หาตัว นางช่อผกา ไม่พบ นางช่อ

ผกาได้โทรศัพท์มาแจ้งว่าขอโทษ ที่ไม่ได้ขึ้นเวรดึก ที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรม ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2545 เนื่องจากบุตรไม่สบาย

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางช่อผกา เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานขัดคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 88 วรรคหนึ่ง และมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

5. ความผิดฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง

นายรากหญ้า นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ 4 กลุ่มงานพยาธิวิทยาคลินิก โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ได้ดื่มสุราในวันที่ 11 – 14 ตุลาคม 2547 ก่อนที่จะมาปฏิบัติราชการ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเอาเปรียบเพื่อนข้าราชการด้วยกันในการทำงาน เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่ข้าราชการ

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายรากหญ้า เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

6. ฐานไม่สุภาพ เรียบร้อย และฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง

6.1 นางสาวลิเดีย เภสัชกร ปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ได้กล่าววาจาไม่สุภาพต่อผู้ร่วมงาน เช่น คำว่า “ไอ้สันดาน ไอ้ขี้ข้า ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ ไอ้หมา ไอ้สถุน ไอ้ระยำ ไอ้ชาติชั่ว” ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ ในฝ่ายเภสัชฯ หลายคน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวลิเดีย เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติงาน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนเอง และ ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 93 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับ

โทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

6.2 นางสาวจูหลง นายแพทย์ 5 โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด ได้ใช้วาจาไม่เหมาะสมกับเพื่อนร่วมงานหลายครั้ง เช่น คำว่า “จะรายงานอะไร กู ไม่ได้หลับได้นอนโว้ย” และคำว่า “เธอเป็นพยาบาลเวร รายงานไม่รู้เรื่อง อย่ามาขึ้นเวรเจอ ฉันอีกนะ ฉันเบื่อพยาบาลโง่ ๆ ดูแลผู้ป่วยไม่เป็น” และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อ ผู้ร่วมงาน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวจูหลงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ระหว่าง ข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติงาน และ ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนเอง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 93 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 สมควรลงโทษ ภาคทัณฑ์

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 3/2549

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

1.อาศัยตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์

นายพรเจริญ ตำแหน่งนายแพทย์ 9 แพทย์เวรได้รับส่งต่อผู้ป่วยจากโรงพยาบาลชุมชน ไว้ทำการผ่าตัดรักษา จำนวน 3 ราย (ในระยะเวลาต่างกัน) ผู้ป่วยรายแรกเป็นโรคคอพอกเป็นพิษ รายที่สองเป็นโรคม้ามโต รายที่ 3 ป่วยเป็นโรคนิ่วในถุงน้ำดี ผู้ป่วยทั้ง 3 รายต้องได้รับการผ่าตัดรักษาอาการของโรคจึงจะหาย นายพรเจริญฯ ได้ตรวจอาการผู้ป่วยเบื้องต้นแล้วสั่งให้ผู้ป่วยกลับบ้านโดยไม่แจ้งให้ผู้ป่วยหรือญาติของผู้ป่วยทราบถึงอาการของโรค ผู้ป่วยและญาติของผู้ป่วย ได้รับทราบจากผู้ป่วยรายอื่นที่เคยมารับการผ่าตัดรักษากับนายพรเจริญฯ ว่า “หากจะให้หมอรายนี้ผ่าตัดรักษาต้องนำเงินใส่ซองให้หมอก่อน” เมื่อทราบข้อเท็จจริงเช่นนั้น ทั้งผู้ป่วยและญาติได้ไปที่คลินิกของนายพรเจริญฯ ผู้ป่วยรายแรกได้เข้าไปพบและขอให้รีบผ่าตัดรักษา พร้อมยื่นซองใส่เงินจำนวน 2,000 บาท นายพรเจริญฯ ได้เขียนใบนัดผ่าตัดให้ แต่เมื่อเปิดซองแล้ว จึงพูดบ่นว่า “เสียเวลาพักผ่อน วันนี้เป็นวันพักผ่อนของผม” พร้อมกับดึงใบนัดผ่าตัดคืน เมื่อผู้ป่วยยื่นเงินให้เพิ่มเป็น 3,000 บาท จึงนัดผ่าตัดให้ ซึ่งผู้ป่วยรายที่ 2 และรายที่ 3 นายพรเจริญฯ จะมีพฤติกรรมในทำนองเดียวกัน คือต้องให้ผู้ป่วยมอบเงินรายละจำนวน 3,000 บาท ให้ก่อนถึงจะนัดผู้ป่วยให้ไปโรงพยาบาลเพื่อทำการผ่าตัด และดูแลสอบถามอาการผู้ป่วย แจ้งอาการผู้ป่วยกับญาติเป็นอย่างดี ต่างจากก่อนที่ได้รับเงินเป็นอย่างมาก

ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้ว เชื่อว่ามีการรับเงินจากผู้ป่วยจริง แม้พฤติการณ์เรียกรับเงินไม่ชัดเจน เนื่องจากนายพรเจริญฯมิได้แสดงออกชัดในการเรียกเงิน และการรับเงินเกิดจากผู้ป่วยหรือญาติผู้ป่วยที่มอบเงินให้เอง แต่เห็นว่าตำแหน่งหน้าที่ของนายพรเจริญฯ เอื้อต่อการได้รับผลประโยชน์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณา เห็นว่านายพรเจริญฯ เป็นข้าราชการระดับสูง กระทำการอันเป็นการอาศัยหน้าที่ของตนในการรับเงินจากผู้ป่วยเพื่อประโยชน์ตนเองไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ขัดต่อนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วยอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 82 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

2.ลูกน้องทุจริต ผู้บังคับบัญชาขาดความระมัดระวัง

นางสมุทรฯ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ทำหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินค่าบริการทางการแพทย์ตามโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค เมื่อเสร็จสิ้นการรับเงินประจำวันแต่ละวันแล้วจะต้องนำเงินสดพร้อมต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงิน ไปมอบให้นางอัมพวาฯ ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบและรับมอบเงินประจำวัน ทำการตรวจสอบความถูกต้องและลงนามกำกับด้านหลังใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายของแต่ละวัน นางสมุทรฯ ได้นำส่งเงินที่รับไว้จากผู้มารับบริการเพียงบางส่วน พร้อมกระดาษจดรายละเอียดการรับเงินเท่าจำนวนที่นำส่ง โดยไม่ได้นำต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินไปแสดงเพื่อให้นางอัมพวาฯ ตรวจสอบความถูกต้อง ส่วนนางอัมพวาฯ ก็มิได้เรียกดูต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงิน จากการตรวจสอบพบว่านางสมุทรฯ ไม่ได้นำส่งเงินตามใบเสร็จรับเงินฉบับละ 30 บาท เล่มละ 100 ฉบับ รวม 29 เล่ม เป็นเงินทั้งสิ้น 86,850 บาท นางสมุทรฯ อ้างว่านำไปช่วยเหลือบิดามารดา และภายหลังนำเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ยมาคืนให้ทางราชการแล้ว พฤติกรรมขอนางสมุทรฯ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 แม้ว่าภายหลังจะนำเงินมาคืนครบถ้วนแล้วก็ไม่ทำให้พ้นจากความรับผิดไปได้ ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ และต้องถูกดำเนินคดีอาญาอีกด้วย

ส่วนนางอัมพวาฯ ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบและรับมอบเงินประจำวัน ไม่ได้ทำการตรวจสอบหรือขอเรียกดูต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินในแต่ละวันจากนางสมุทรฯ จนเป็นเหตุให้มีการทุจริตเกิดขึ้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 และ ข้อ 20 แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของ

ส่วนราชการ พ.ศ.2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการรับเงินและออกใบเสร็จรับเงินของสถานบริการ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2527 พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

นอกจากนี้ นายสงครามฯ หัวหน้าฝ่ายการเงินและพัสดุ ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ไม่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายอย่างเคร่งครัด เป็นเหตุให้เกิดการทุจริตและทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

3.<u>ราชการได้ประโยชน์ แต่ผิดระเบียบ เลยถูกลงโทษทางวินัย</u>

นายลพฯ ตำแหน่งนายแพทย์ 8 และนายวานรฯ ตำแหน่งวิศวกรไฟฟ้า ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการ และกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาในการจัดซื้อระบบโทรศัพท์อัตโนมัตพร้อมติดตั้ง ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อจัดซื้อกำหนดว่า ระบบโทรศัพท์ดังกล่าว แต่ละ spc-pabx ต้องมี microprocessor 32 bit **แต่นายลพฯ และนายวานรฯ** ได้มีความเห็นให้สั่งซื้อระบบโทรศัพท์อัตโนมัติจากบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งมี microprocessor 8 bit ในแต่ละ spc-pabx ซึ่งต่างจากที่กำหนดคุณสมบัติไว้ถึง 4 เท่า และเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการทำงานโดยเฉพาะการประมวลผลข้อมูล โดยนายวานรฯกลับมีความเห็นว่า คุณลักษณะดังกล่าวเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อยในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ จึงร่วมกันลงนามในบันทึก รายงานพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด โดยระบุว่าคณะกรรมการพิจารณาประกวดราคาได้ตรวจคุณสมบัติของผู้เสนอราคา และรายละเอียดในคุณลักษณะของสิ่งของแล้ว ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ทุกประการ เป็นเหตุให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้สั่งซื้อ แม้ว่าราคาที่ซื้อจะต่ำกว่าราคาประมาณการ เป็นเงินจำนวน 302,997 บาท

แต่การกระทำของนายลพฯ และนายวานรฯ เป็นการไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 50 (1) ,(2) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์ทั้ง 2 ราย

4.หมอดู

นางสาวอุบลฯ ตำแหน่งนายแพทย์ โรงพยาบาลชุมชน ในขณะปฏิบัติหน้าที่ได้พูดจาว่ากล่าวนางสาวพิบูลฯ พยาบาลเวร เนื่องไม่พอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพยาบาลว่า “เป็นพยาบาลแต่รายงานไม่รู้เรื่อง อย่ามาขึ้นเวรให้เจออีกนะ เบื่อพยาบาลโง่ๆดูแลผู้ป่วยไม่เป็น” พฤติกรรม เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมงาน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 93 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

5.ไม่ให้การรักษาที่สถานีอนามัย แถมไปด่าว่าที่บ้านพักอีก

นายกำแพงฯ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 4 มีหน้าที่ให้การบริการรักษาผู้ป่วยประจำสถานีอนามัย เมื่อเวลาประมาณก่อนเที่ยงเล็กน้อย นางเพชรฯ ชาวบ้านในท้องที่นั้น ได้มาขอรับบริการรักษาที่สถานีอนามัยดังกล่าว เมื่อพบกับนายกำแพงฯ จึงแจ้งอาการป่วยของตน โดยบอกว่ามีอาการหน้ามืด นายกำแพงฯ ได้ยินดังนั้น จึงบอกว่า “นี่เป็นเวลาพักเที่ยงนะ ชอบมาตอนเที่ยงทุกที” และสั่งให้นางเพชรฯ กลับไปก่อนและให้มาใหม่ในช่วงบ่าย แต่นางเพชรฯ ยังมีอาการหน้ามืดอยู่ ไม่สามารถเดินทางกลับไปที่บ้านพักได้ จึงนอนอยู่ที่โต๊ะใต้ถุนสถานีอนามัย นายกำแพงฯ รู้เห็นตลอดกลับไม่ยอมมาดูอาการป่วย อีกทั้งไม่ให้ขึ้นไปนอนพักบนสถานีอนามัย ทำให้บุตรของนายงเพชรฯ ทนไม่ไหว จึงไปเรียกเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยคนอื่นที่บ้านพักให้มาช่วยรักษา เมื่อนางเพชรฯกลับไปที่บ้านพัก จึงโทรศัพท์ไปร้องเรียนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เมื่อนายกำแพงฯ ทราบเรื่องดังกล่าวเกิดความไม่พอใจ และได้ไปที่บ้านพักของนางเพชรฯ และต่อว่านางเพชรฯว่า “ มึงโทรฯ ไปที่จังหวัดทำไม กูไม่เห็นมึงเป็นอะไร เรื่องอะไรก็ทำให้ทุกอย่าง ต่อไปอย่ามาที่สถานีอนามัยกูอีก” พฤติกรรม เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวกและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ ตามมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

6.ปฏิบัติงานนอกสถานที่

นายสุรินทร์ฯ หัวหน้าสถานีอนามัย ในวันทำการปกติจะไม่เคยปฏิบัติงานบนสถานีอนามัย โดยบอกกับผู้ใต้บังคับบัญชาว่าออกท้องที่เพื่อประสานราชการกับผู้นำชุมชน แต่ปรากฏว่ามีผู้พบเห็นนายสุรินทร์ฯ นั่งดื่มสุราในหมู่บ้านในเวลาราชการเป็นประจำ ไม่เคยกลับเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ที่สถานีอนามัยเลย ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องนำเอกสารมาให้เซ็นที่หมู่บ้านและในขณะที่นั่งดื่มสุราอยู่ นอกจากนี้

ในขณะเข้าร่วมประชุมระดับจังหวัด ได้พูดจาในที่ประชุมด้วยอาการมึนเมาสุรา และใช้วาจาไม่สุภาพขณะประชุม พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 83 มาตรา 92 วรรคหนึ่ง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

7.<u>นำเงินหลวงไปให้ญาติยืมใช้ก่อน</u>

นางจันทร์ฯ พนักงานธุรการ 5 ปฏิบัติงานฝ่ายพัสดุ มีหน้าที่จัดซื้อจัดจ้าง ได้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุ ประเภทแก้วกรวยกระดาษ เป็นเงินจำนวน 6,420 บาท โดยยืมเงินสวัสดิการโรงพยาบาล เพื่อสำรองจ่ายค่าวัสดุดังกล่าว ปรากฏว่านางจันทร์ฯ ไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปสำรองจ่ายเป็นค่าวัสดุแต่อย่างใด กลับนำเงินไปให้ญาติของตนยืมไปใช้ เมื่อถึงกำหนดส่งใช้เงินยืม จึงไม่มีหลักฐานที่จะส่งใช้เงินคืน เมื่อผู้บังคับบัญชาทวงถามจึงนำเงินจำนวน 6,420 บาท มาคืน พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ตามมาตรา 82 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

8.<u>พลั้งเผลอ</u>

นางสาวยาใจฯ เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 6 มีหน้าที่จัดทำเช็คและประทับตรา AC PAYEE ONLY (ขีดคร่อม) ได้เขียนเช็คเสนอผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่าย เพื่อสั่งจ่ายเงินให้แก่บุคคลภายนอก แต่ด้วยความรีบร้อน นางสาวยาใจฯ ไม่ตรวจสอบรายละเอียดในเช็คให้ครบถ้วน โดยไม่ประทับตรา AC PAYEE ONLY ตามระเบียบของกระทรวงการคลัง และผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายในเช็คดังกล่าว ไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดในเช็ค จึงลงนามในเช็คเพื่อสั่งจ่ายเงินให้บุคคลภายนอก พฤติกรรมดังกล่าวของนางสาวยาใจฯ และผู้มีอำนาจลงนามในเช็ค เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 นางสาวยาใจฯได้รับโทษภาคทัณฑ์ ส่วนผู้มีอำนาจลงนามในเช็คถูกทำทัณฑ์บน

9.<u>ปลอมลายมือเพื่อน</u>

นางอุบลฯ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค ได้ลักเอาบัตรประจำตัวข้าราชการของเพื่อนร่วมงาน จำนวน 2 คน พร้อมกับปลอมลายมือชื่อของเพื่อนร่วมงานดังกล่าว ในเอกสารหลักฐานการขอกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ และปลอมลายมือชื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล ในคำขอกู้เงินสามัญจากสหกรณ์ ในส่วนของคำรับรองว่าเป็นลายมือชื่อผู้กู้และผู้ค้ำประกัน เมื่อถูกตรวจสอบพบ ได้รับสารภาพและนำเงินมาชำระคืนพร้อมบัตรประจำตัวข้าราชการ โดยผู้เสียหายทุกคนไม่ติดใจเอาความแต่อย่างใด

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นการปลอมลายมือชื่อผู้อื่นเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ถือได้ว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ 4(3) ของกฎ ก.พ.ฉบับที่ 13 ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการตามมาตรา 104 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ และการกระทำความผิดในลักษณะเช่นนี้ คณะรัฐมนตรีได้วางแนวทางการลงโทษไว้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้ลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ ตามหนังสือสำนักราชเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 197 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2548 จึงเพิ่มโทษนางอุบลฯ เป็นปลดออกจากราชการ

รวบรวมและจัดทำโดย นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0 2590 1314, 0 2590 1417
โทรสาร 0 2591 8589

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔/๒๕๔๙
ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย</u>

ของมันลืมกันได้

นายเที่ยงตรง หัวหน้าสถานีอนามัย ได้รับเงินค่าอยู่เวรแทนเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย จำนวน ๔ คน เป็นเงิน ๖,๔๐๐ บาท เมื่อรับมาแล้ว ได้จ่ายให้กับผู้มีสิทธิได้รับไม่ครบถ้วนเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่บางคนที่อยู่เวร อยู่ระหว่างลาศึกษาต่อประกอบกับเอกสารเกี่ยวกับการอยู่เวรของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวสูญหายไม่สามารถหาได้ เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนั้นเหมือนผีผลัก นายเที่ยงตรงจึงนำเงินส่วนดังกล่าวเก็บไว้กับตนเอง ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าตรวจสอบการเงินและบัญชีของสถานีอนามัยและได้ทักท้วงในเรื่องดังกล่าว จึงมีการดำเนินการทางวินัยซึ่งผลการพิจารณามีความเห็นว่าเงินค่าอยู่เวรจำนวนดังกล่าวนั้นเมื่อนายเที่ยงตรง ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นเงินค่าอยู่เวรของเดือนใดและเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้ใดก็ควรเก็บเงินจำนวนนั้น เพื่อตรวจสอบให้แน่ชัดก่อน มิใช่นำเงินจำนวนดังกล่าวมาแบ่งให้กับตน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายเที่ยงตรง เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓จึงลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ของร้อนอย่าเก็บไว้กับตัว...หรือว่ามันยั่วน้ำลาย.

มอบอำนาจให้ลงชื่อแทน

นายมะเดื่อ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้ให้เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ที่ตนเองให้ความสนิทสนมเป็นพิเศษลงนามแทนตนเสนอหนังสือของทางราชการต่อนายอำเภอ โดยนายมะเดื่อทราบและให้ความยินยอมมาตลอดจนทำให้เกิดมีการลักไก่ เสนอรายชื่อและลงนามในหนังสือส่งเรื่องการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน อันไม่เป็นธรรมและไม่มีหลักเกณฑ์เป็นเหตุให้ข้าราชการที่อยู่ในเกณฑ์จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษกลับไม่ได้เลื่อนและเสียโอกาสไป ทำให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างข้าราชการด้วยกัน และยังมีกรณีลงชื่อในบัญชี

/ปฏิบัติ...

ปฏิบัติราชการ ทั้ง ๆ ที่ขออนุญาตไปราชการ หรือไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งเป็นการลงชื่อในการปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้ล่วงหน้า แต่จากการสอบสวนไม่สามารถทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ลงนามให้กับนายมะเดื่อ การกระทำดังกล่าว เป็นการทำลายความสามัคคี และระบบการบริหารงานบุคคล ก่อให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีในฐานะที่ตนเป็นถึงผู้บังคับบัญชาในสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายมะเดื่อ เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ของทางราชการ และฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จึงลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๑ ขั้น

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าไว้ใจลูกน้อง....มันนาจะพาซวย.....

อย่าเล่นกับของคนอื่น

นางสาวมิ่งแก้ว พยาบาลสาวโสด ได้มีการนัดพบไปมาหาสู่กับนายบุญหนัก สามีของนางแช่มช้อย และไปไหนด้วยกันสองต่อสองโดยลำพังเป็นประจำเป็นที่ตำตาตำใจของนางแช่มช้อย และนางแช่มช้อยทราบมาว่านายบุญหนักได้โอนเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ให้แก่นางสาวมิ่งแก้ว ซึ่งตลอดเวลาที่อยู่กินกันมา กล้วยทอดซักถุงยังไม่เคยซื้อเข้าบ้าน ซึ่งนางสาวมิ่งแก้ว อ้างว่าเป็นเงินที่นายบุญหนัก จ่ายให้เป็นค่ายาของมารดาซึ่งฝากตนเองซื้อและมีการขอบัตรผ่านเข้า-ออก โรงพยาบาลเพื่อความสะดวกในการไปมาหาสู่กัน ก่อให้เกิดความแตกแยกในครอบครัวของนางแช่มช้อย การประพฤติตัวอย่างอาจหาญดังกล่าวของนางสาวมิ่งแก้ว นั้น ผู้บังคับบัญชาได้เคยเรียกไปตักเตือนแล้วแต่นางสาวมิ่งแก้ว ยังคงประพฤติปฏิบัติเหมือนเช่นเดิม

พฤติการณ์นางสาวมิ่งแก้ว ดังกล่าว เป็นการกระทำความวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จึงลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.. อย่าไปใกล้ชิดคนที่มีเจ้าของ

หวังดีเกินไป

นางเล็ก เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ในขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สถานีอนามัยเมื่อมีผู้มารับการบริการในการจ่ายยา หรือฉีดยาให้กับผู้มารับบริการนั้น นางเล็กจะไม่ออกใบเสร็จให้โดยอ้างว่ายาดังกล่าวที่จ่ายให้นั้นเป็นยาที่จัดซื้อมาเอง และที่สถานีอนามัยไม่มียาและยาบางชนิดที่คนไข้ต้องการสถานีอนามัยไม่มี โดยในการให้การรักษานั้น ก่อนจะใช้ยาของตนเอง นางเล็กจะถามผู้มาใช้บริการว่ายาที่จะใช้มิใช่ยาของทางสถานีอนามัย และจะต้องเสียค่ายา หากผู้มารับบริการยินยอมจึงใช้ยาส่วนตัวที่จัดหามาเองโดยมิได้ใช้ยาของทางราชการแต่อย่างใด

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางเล็ก ดังกล่าว เป็นการกระทำความวินัยไม่ร้ายแรงฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จึงลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.. ได้อาจไม่เท่ากับเสีย.....

อย่าหูเบา..

เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๒๙ นางนารี ได้สมรสกับนายชิตและมีบุตรด้วยกัน ๑ คน หลังจากสมรสและขณะที่ตั้งครรภ์นายชิต ไม่เคยส่งเสียดูแลรับผิดชอบครอบครัวโดยบอกว่าไปทำงานต่างจังหวัดและจะกลับมาหานางนารี ประมาณ ๓-๔ เดือนต่อครั้ง หลังจากนั้นก็ไม่ได้มาหานางนารี กับบุตรอีกเลย คงมีแต่เพียงโทรศัพท์มาเป็นครั้งคราวจนสุดท้ายก็เงียบหายไปและไม่มีการส่งเสียเงินค่าใช้จ่ายใดๆ เป็นเวลานานถึง ๑๔–๑๕ ปี

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ นางนารี ได้รับแจ้งว่านายชิต ถูกยิงได้รับบาดเจ็บสาหัส โดยพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล และต้องการให้นางนารี ใช้สิทธิข้าราชการทำการเบิกค่ารักษาพยาบาล ซึ่งนางนารี เห็นว่าถึงแม้นายชิต จะทิ้งร้างตนไปแต่ก็ยังเป็นบิดาของบุตรชายที่เกิดกับตนเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๐ จึงยินยอมทำหนังสือรับรองสิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาล หลังจากนั้นได้เดินทางมาเยี่ยมนายชิต ขณะที่มาเยี่ยมพบว่ามีผู้หญิงคอยดูแลอยู่ เมื่อมีการซักถามจึงทราบว่าเป็นภรรยาของนายชิตซึ่งได้จดทะเบียนสมรสก่อนตน จึงทำให้ทราบว่าเหตุที่นายชิต ทิ้งร้างตนไปนั้นเนื่องจากมีภรรยาอยู่แล้วและยังมาจดทะเบียนสมรสกับตนอีก(สมรสซ้อน) นางนารี เห็นว่าหากตนใช้สิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลให้กับนายชิต อาจเกิดปัญหาในภายหลังเกี่ยวกับการใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลโดยไม่สุจริต จึงไม่ยอมใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลให้ ทำให้นายชิต โกรธแค้น และทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่านางนารี ว่าไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายโสพิศ สามีของนางนก และไม่ยอมดูแลช่วยเหลือตนที่ถูกยิงได้รับบาดเจ็บจนต้องเป็นบุคคลพิการ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนจึงทำให้ทราบว่านางนารี และนายโสพิศ รู้จักกันเนื่องจากนางนารี มีปัญหาเรื่องการเสียภาษีเงินได้ จึงไปปรึกษากับนายโสพิศ หลังจากนั้นได้มีการติดต่อกันมาตลอด เมื่อนางนก ภรรยาของนายโสพิศ ทราบเรื่องดังกล่าวจากมีบุคคลบอกเล่าและกล่าวถึง นางนกจึงโทรศัพท์มาต่อว่านางนารี ด้วยถ้อยคำอันหยาบคาย จากการสอบสวนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องต่างให้การว่าทั้งสองคบหากันในลักษณะคนรู้จักกันไม่ได้มีลักษณะในทางชู้สาวแต่อย่างใด คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าแม้ไม่ปรากฏหลักฐานหรือพยานบุคคลใดๆที่ระบุหรือสันนิษฐานได้ว่านางนารี ไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายโสพิศ แต่การที่นางนารี ไปรับประทานอาหารกับนายโสพิศ ในเวลากลางวันบ่อยครั้งจนทำให้มีการเข้าใจผิดว่าทั้งสองมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกัน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของนารี ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ สมควรลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน แต่มีเหตุลดหย่อนโทษเนื่องจากรับราชการมานาน มีความประพฤติเรียบร้อย และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ดี จึงได้ลดโทษให้เป็นลงโทษภาคทัณฑ์

/สำนักงาน...

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นยังฟังไม่ได้ว่านางนารีไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายโสพิศ ประกอบกับบุคคลที่ใกล้ชิดและพยานแวดล้อมต่างให้การว่าบุคคลทั้งสองคบหากับในลักษณะคนรู้จักกันไม่ได้มีลักษณะในทางชู้สาว ประกอบกับมูลเหตุแห่งการร้องเรียนเกิดจากนางนารี ไม่ยอมใช้สิทธิในการเบิกค่ารักษาพยาบาลให้นายชิต เนื่องจากมาทราบภายหลังว่านายชิต ได้มีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนมาจดทะเบียนสมรสกับตน และเกรงว่าหากใช้สิทธิเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลดังกล่าวโดยรู้ว่าการสมรสของตนนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายย่อมเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เมื่อนางนารี ไม่ยอมใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาล จึงทำให้นายชิต โกรธแค้นและไม่พอใจ และได้ทำเรื่องร้องเรียนดังกล่าวขึ้นมา จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเห็นว่าพฤติการณ์ของนางนารี ดังกล่าว แม้จะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับนายโสพิศ แต่ยังไม่สามารถฟังได้ว่าทั้งสองมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกันจนเป็นเหตุให้ครอบครัวของนางนกเกิดความแตกแยก การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลงโทษภาคทัณฑ์นางนารี โดยอาศัยข้อเท็จจริงเพียงว่าทั้งสองสนิทสนมกัน นั้น เห็นว่าข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่านางนารี กระทำผิดวินัยดังกล่าว จึงเห็นควรยกโทษ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบ และมีมติให้ยกโทษแก่นางนารี

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...จะเอาอะไรกับตูนัก.....

เลิกได้มีใหม่โดน..

นางวรรณ ได้ ร้องเรียนขอความเป็นธรรมกล่าวหานางวัฒนา ไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายอนันต์ ซึ่งอยู่กินฉันสามีภรรยากับนางวรรณ โดยมิได้จดทะเบียนสมรส และมีบุตรด้วยกัน ๓ คน ต่อมาได้มีเรื่องทะเลาะกับนายอนันต์ จึงเลิกรากันไปและเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม หลังจากนั้นนางวรรณ ได้ทราบว่านายอนันต์ ได้คบหากับนางสาววัฒนา จึงได้เดินทางไปพบนางสาววัฒนา และได้มีการทะเลาะวิวาทกัน ผู้บังคับบัญชาของนางวัฒนา ได้เชิญบุคคลทั้งสามมาตกลงกันเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งนางสาววัฒนา ได้ให้การว่าได้จดทะเบียนสมรสกับนายอนันต์ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ เนื่องจากนายอนันต์ ได้บอกกับตนว่าได้เลิกกับนางวรรณแล้ว และตลอดเวลาที่คบหากันไม่ปรากฏว่านางวรรณ ไปมาหาสู่กับนายอนันต์ หลังจากนั้นนางวรรณ ได้ทำหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ ร้องเรียนกล่าวหาว่านางสาววัฒนา เป็นชู้กับสามีตนและทำให้ครอบครัวแตกแยก จึงมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนางสาววัฒนา และดำเนินการสอบสวนเป็นเวลานานถึง ๒ ปี เศษ เป็นเหตุให้นางสาววัฒนา เสียสิทธิในความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ต่อมาภายหลังนางวรรณ ได้ยอมถอนเรื่องที่ได้ร้องเรียนทั้งหมดและไม่ติดใจเอาความใดๆแก่นางสาววัฒนา และในปัจจุบันทั้งนายอนันต์ และนางสาววัฒนา ได้มีบุตรด้วยกัน ๑ คน คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของนางสาววัฒนา ดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนและฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ และจังหวัดได้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน นางสาววัฒนา จำนวน ๑ ขั้น

/สำนักงาน...

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าพฤติการณ์ของนางสาววัฒนา ยังฟังไม่ได้ว่าก่อให้เกิดความแตกแยกตามที่นางวรรณ กล่าวอ้างเนื่องจากว่าการติดต่อคบหาระหว่างนางสาววัฒนา และอนันต์ จนมีการจดทะเบียนสมรสกันนั้น ระยะเวลาเกิดขึ้นภายหลังจากที่นายอนันต์ ได้เลิกกับนางวรรณ แล้วและไม่ปรากฏว่านางสาววัฒนา เป็นต้นเหตุแห่งการที่นางวรรณ เลิกกับนายอนันต์ อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงมูลเหตุแห่งการร้องเรียนนั้นเกิดจากนางวรรณ ได้เรียกร้องเงินและรถยนต์จากบุคคลทั้งสอง เมื่อไม่ได้ตามที่ต้องการจึงทำเรื่องร้องเรียนกล่าวหานางสาววัฒนา ก่อให้เกิดความแตกแยกในครอบครัว การที่จังหวัดลงโทษลดขั้นเงินเดือนนางสาววัฒนา จำนวน ๑ ขั้น โดยอาศัยข้อเท็จจริงจากคำให้การของนางวรรณ เพียงฝ่ายเดียว โดยมิได้พิจารณาถึงคำให้การและเหตุผลของนายอนันต์ และนางสาววัฒนา ดังนั้นเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและมูลเหตุแห่งการร้องเรียน กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่านางสาววัฒนา กระทำความผิดตามที่ถูกร้องเรียน เห็นควรยกโทษ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และมีมติให้ยกโทษแก่นางวัฒนา

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า.. ไม่มีอะไรที่ได้มาง่าย ๆ

สมภารพยายามกินไก่วัด

นางสาวสุดสวย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ว่านายบุญเถิก ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้ทำการลวนลาม จับมือถือแขน ใช้สายตาและคำพูดแทะโลมในทางชู้สาว จับไหล่และโน้มตัวลงมาจะจูบที่ปาก แต่นางสาวสุดสวยหลบทัน เลยจูบลม จากการสอบสวนพยานที่อยู่ในเหตุการณ์ต่างให้การว่านายบุญเถิกได้กระทำดังกล่าวต่อนางสาวสุดสวย จริง แต่ไม่มีใครกล้าตักเตือนหรือทำอะไรแก่นายบุญเถิก เนื่องจากนายบุญเถิก เป็นสาธารณสุขอำเภอและเป็นผู้บังคับบัญชา และเกรงว่าหากไปเกี่ยวข้องแล้วอาจจะถูกนายบุญเถิก กลั่นแกล้ง คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการกระทำดังกล่าวของนายบุญเถิก เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ และจังหวัดพิจารณาแล้วได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์แก่นายบุญเถิก

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่านายบุญเถิก เป็นผู้บังคับบัญชา ควรประพฤติตนให้เป็นที่เคารพนับถือ ยำเกรง และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั่วไป กลับมีความประพฤติเป็นที่เสื่อมเสียต่อนางสาวสุดสวย ผู้ใต้บังคับบัญชาจนทำให้นางสาวสุดสวย ไม่อาจทนพฤติกรรมอันทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อกายและชื่อเสียงของตนได้ การที่จังหวัดมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นายบุญเถิก นั้น เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสม เมื่อพิจารณาถึงความรู้สึกของผู้ถูกกระทำซึ่งด้อยกว่าทั้งตำแหน่งและสถานภาพอันไม่อาจจะตอบโต้ใด ๆ ได้โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและศีลธรรมอันดี เห็นควรเพิ่มโทษนายบุญเถิก เป็นลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยและได้มีมติให้เพิ่มโทษนายบุญหนัก เป็นลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น และย้ายออกจากพื้นที่

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ไก่ก็ไม่ได้กิน แถมยังถูกย้ายวัด...ดีนะที่ไม่ให้ไปธุดงค์ในป่า

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 5/2549 กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โทร. 0 2590 1314

วันเวลาไม่เคยคอยใคร เผลอประเดี๋ยวเดียวก็ผ่านไปอีก 1 ปี แล้ว เพราะฉะนั้น หากคิดจะทำอะไรที่ดี ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นเรื่องที่อย่างไรเสียก็ต้องทำอยู่วันยังค่ำด้วยแล้วละก็อย่ารอช้านะครับ รีบลงมือทำทันทีเลย หากสิ่งที่ต้องทำมีมากกว่าหนึ่งอย่าง ขอให้ลองจัดลำดับความสำคัญก่อนว่าสิ่งไหนควรจะต้องทำก่อนทำหลัง จะได้ไม่ต้องมาคิดเสียดายเวลาเสียดายโอกาสทีหลัง ชาวกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมขอถือโอกาสนี้ส่งความสุขความหวังดีมายังทุก ๆ ท่าน ขอให้มีแต่ความสุข สดชื่น และสมหวังตลอดไป

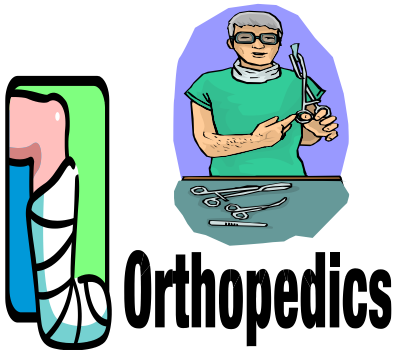
สำหรับเนื้อหาของจุลสารฉบับนี้ยังคงนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย การอุทธรณ์ ซึ่งก็หนีไม่พ้นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ กับเรื่องความประพฤติทั่วไป นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สคก. 27/2542 แถมท้ายด้วยย่อคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 367/2549 คดีหมายเลขแดงที่ 1516/2549 ซึ่งได้อธิบายหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการโดยไม่ปฏิบัติตามกฎและมติของ ก.พ. อันจะทำให้ผู้อ่านได้มองเห็นแนวคิดของศาลปกครองได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านแน่นอน

อนึ่ง หากต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ติชม หรือมีข้อสงสัยประการใดกรุณาติดต่อคณะผู้จัดทำได้ตามที่อยู่ข้างต้น หรือทางเว็บไซต์ www.moph.go.th/ops/ discipline/ เชิญพบกับเนื้อหาในฉบับได้เลยครับ

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

@รีดเลือดกับปู

นายโลภมาก ตำแหน่งนายแพทย์ 6 โรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้า ได้เรียกและรับเงินที่คลินิกส่วนตัวของนายโลภมาก จำนวน 4 ราย คือ

รายที่ 1 เรียกและรับเงิน จำนวน 8,000 บาท เพื่อทำการผ่าตัดให้ลูกเขย ของเหยื่อซึ่งประสบอุบัติเหตุแขนซ้ายและต้นขาขวาหัก โดยนายโลภมากได้ทำการดามเหล็กที่แขนซ้ายให้ผู้ป่วยก่อนแต่ไม่ได้ผ่าตัดขาขวาที่หักให้แต่อย่างใด ผู้ป่วยได้สอบถามนายโลภมากก็ได้รับคำตอบว่าถ้าจะผ่าตัดขาขวาอีกต้องจ่ายเงิน 8,000 บาท ญาติของผู้ป่วยได้กลับบ้านไปขายควายแล้วนำเงินตามจำนวนที่เรียกไปจ่ายให้แก่นายโลภมาก นายโลภมากจึงได้ทำการผ่าตัดขาขวาให้แก่ผู้ป่วยรายนี้ในค่ำวันเดียวกัน

รายที่ 2 เรียกและรับเงิน จำนวน 10,000 บาท จากผู้ป่วยซึ่งไปรับการรักษาที่คลินิกส่วนตัวด้วยอาการปวดหลัง นายโลภมากได้ตรวจอาการแล้วสงสัยว่ากระดูกสันหลังยุบตัว นายโลภมากอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจแผนการรักษากระดูกสันหลังยุบตัวว่ามี 3 ทาง คือ วิธีที่ 1 รักษาด้วยยารับประทาน วิธีที่ 2. รักษาด้วยกายภาพบำบัดและใส่เสื้อเกราะเหล็ก วิธีที่ 3. รักษาด้วยการผ่าตัด นายโลภมากได้แนะนำผู้ป่วยว่าจะจ่ายยาให้ไปรับประทานก่อนถ้าไม่หายจะต้องทำผ่าตัด ต่อมาผู้ป่วยได้ไปรับการตรวจที่คลินิกของนายโลภมากอีก นายโลภมากได้แจ้งกับผู้ป่วยว่าต้องทำการผ่าตัดโดยผู้ป่วยจะต้องจ่ายเงินค่าผ่าตัด ถ้าใส่เหล็กต้องจ่าย 15,000 บาท ถ้าไม่ใส่เหล็กต้องจ่าย 10,000 บาท พร้อมกันนั้นได้เขียนจดหมายส่งตัวผู้ป่วยให้ไปนอนเป็นผู้ป่วยในที่โรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้าโดยนายโลภมากได้บอกกับผู้ป่วยว่าจะทำผ่าตัดให้ในวันที่ 3 ของการรักษาโดยมีข้อแม้ว่าจะต้องนำเงินไปชำระก่อน ผู้ป่วยได้ไปนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้าเป็นเวลา 2 วัน ก็ยังไม่ได้รับการผ่าตัด ต่อมาวันรุ่งขึ้นเมื่อสามีและน้องชายของผู้ป่วยได้นำเงิน จำนวน 10,000 บาท ไปชำระให้นายโลภมากที่คลินิก โดยขอต่อรองให้ลดจำนวนลงแต่นายโลภมากไม่ยอม หลังจากได้รับเงินแล้วนายโลภมากจึงได้ผ่าตัดกระดูกสันหลังให้แก่ผู้ป่วยรายนี้

รายที่ 3 ผู้ป่วยซึ่งประสบอุบัติเหตุถูกรถชนและถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้า นายโลภมากเป็นเจ้าของไข้ได้ทำการผ่าตัดขาท่อนล่างให้ หลังจากนั้นมีเจ้าหน้าที่เวรเปลได้บอกว่าใครเป็นญาติของผู้ป่วยให้ไปพบนายโลภมากที่คลินิก วันรุ่งขึ้นญาติของผู้ป่วยรายนี้ไปพบนายโลภมากตามนัด นายโลภมากได้บอกกับญาติของผู้ป่วยว่า กระดูกของผู้ป่วยแตกละเอียดไม่สามารถผ่าตัดที่โรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้าได้เนื่องจากไม่มีเครื่องมือและแนะนำให้ไปผ่าตัดที่โรงพยาบาลเอกชน โดยจะเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 30,000 บาท และยังบอกว่าสามารถทำให้เบิกค่า

รักษาพยาบาลจากทางราชการได้ทั้งหมด ญาติของผู้ป่วยได้บอกกับนายโลภมากว่าไม่มีเงินจ่ายตามจำนวนดังกล่าว นายโลภมากบอกว่าถ้าไม่ผ่าตัดผู้ป่วยก็จะไม่หาย ถ้าจะผ่าตัดที่โรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้าจะต้องผ่าตัดตามคิว จะผ่าตัดได้หลังจากนี้เป็นเวลาเกือบเดือน ญาติของผู้ป่วยขอร้องให้นายโลภมากช่วยลัดคิวผ่าตัดให้ด้วย นายโลภมากจึงขอเงินค่าตอบแทน จำนวน 5,000 บาท ญาติของผู้ป่วยขอต่อรองลงเหลือ 3,000 บาท แต่นายโลภมากไม่ยอม ญาติของผู้ป่วยจึงต้องจ่ายเงิน จำนวน 5,000 บาท หลังจากนั้นประมาณหนึ่งสัปดาห์ ผู้ป่วยก็ได้รับการผ่าตัดกระดูกขาเป็นที่เรียบร้อย

รายที่ 4 ผู้ป่วยประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนกันได้รับบาดเจ็บที่ข้อเท้าขวาเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้าแพทย์ได้ตรวจอาการแล้ววินิจฉัยว่ากระดูกข้อเท้าขวาแตกได้ใส่เฝือกและอนุญาตให้กลับบ้านได้ ผู้ป่วยปวดแผลจึงเอาเฝือกออกเองและไปรักษากับนายโลภมากที่คลินิก นายโลภมากได้ตรวจอาการแล้วแนะนำให้ผ่าตัดโดยได้เรียกเงินค่าผ่าตัดจำนวน 5,000 บาท ภรรยาของผู้ป่วยได้นำเงินสดตามจำนวนที่เรียกไปจ่ายให้แก่นายโลภมาก นายโลภมากจึงได้เขียนใบส่งตัวไปรักษาที่โรงพยาบาลร้อยแปดพันเก้าและผู้ป่วยได้รับการผ่าตัดจนหายดีเป็นปกติ

อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วมีมติว่าพฤติการณ์ดังกล่าวของ นายโลภมาก เป็นความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สมควรลงโทษปลดออกจากราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายโลภมากออกจากราชการ ตามมติของ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

@ ขยันทำงานหารายได้พิเศษแล้วอย่าลืมงานประจำ มิฉะนั้นอาจมีเคราะห์

นางสาวไฟแรง พยาบาลวิชาชีพประจำโรงพยาบาลบ้านไร่นาเรา ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรผลัดให้บริการผู้ป่วยประจำเดือนพฤศจิกายน 2545 แต่ไม่มาปฏิบัติราชการในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2545 ตั้งแต่เวลา 08.00 – 16.00 น. รวม 1 วันทำการ เนื่องจากลืมว่าได้รับคำสั่งให้อยู่เวรในวันดังกล่าว จึงไปอยู่เวรปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง เมื่อถึงเวลา นางสาวไฟแรงไม่มาปฏิบัติงานเพื่อนร่วมงานได้โทรศัพท์ติดต่อและแจ้งให้ทราบว่าจะต้องมาปฏิบัติราชการตามตารางเวร เมื่อทราบว่าต้องอยู่เวรนางสาวไฟแรงได้รีบติดต่อหาผู้มาอยู่เวรปฏิบัติงานแทนที่โรงพยาบาลเอกชนแต่เคราะห์ร้ายหาใครมาอยู่เวรแทนไม่ได้ นางสาวไฟแรงจึงแจ้งขอแลกเวรที่โรงพยาบาลบ้านไร่นาเรา แต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุมัติให้แลกเปลี่ยนอีก

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านไร่นาเราซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง และวางโทษภาคทัณฑ์นางสาวไฟแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 92 วรรค

หนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 แล้วสั่งงดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นางสาวไฟแรง

<u>หมายเหตุท้ายเรื่อง</u> เนื่องจากการละทิ้งหน้าที่ราชการไปอยู่เวรที่โรงพยาบาลเอกชนแม้เพียงแค่หนึ่งวันก็เป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร นางสาวไฟแรงจึงขาดคุณสมบัติที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนในรอบการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ขาดราชการ ตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 ข้อ 7 (4) หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่ช่วยเหลือกันหรือปล่อยปละละเลยแล้ว จะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่นางสาวไฟแรงในรอบการเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้นมิได้ครับ ซึ่งหากตรวจสอบพบว่ามีการช่วยเหลือกันดังกล่าวแล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอาจถูกดำเนินการทางวินัยถึงขั้นร้ายแรงได้ เพราะเข้าข่ายแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับผู้อื่น หรือที่เรียกว่า “**ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ**” ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 นั่นเอง ดังนั้นบรรดาท่านที่เป็นแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาล ฯลฯ ที่ชอบไปเป็นมือปืนรับจ้างตามคลินิกหรือสถานพยาบาลเอกชนควรตระหนักให้มาก ๆ

@ ชีวิตคนนั้นสำคัญ

นายจิ้มสุ่ม ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ประจำโรงพยาบาลไกลปืนเที่ยงได้คำสั่งจากแพทย์ให้เจาะโลหิตผู้ป่วยเพื่อตรวจเลือดหา T3, Total T4 และ Free T4 โดยการตรวจดังกล่าวโรงพยาบาลไกลปืนเที่ยงไม่สามารถตรวจเองได้ จะต้องส่งไปตรวจที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดและศูนย์ตรวจชันสูตรของเอกชนที่กรุงเทพฯ นายจิ้มสุ่มจึงทำการเจาะโลหิตและรับเงินค่าตรวจโลหิตจากผู้ป่วยไว้ 2 ราย เป็นเงิน 900 บาท และ 600 บาท ตามลำดับ แต่ไม่นำโลหิตส่งตรวจ รวมทั้งไม่นำเงินค่าตรวจที่รับไว้ไปชำระ กลับทำหลักฐานรายงานผลการตรวจอันเป็นเท็จให้แพทย์ใช้ประกอบการวินิจฉัยโรค เคราะห์ดีที่แพทย์รู้เรื่องไม่นำเอาผลการตรวจไปใช้ประกอบการตรวจวินิจฉัยหรือสั่งการรักษาโรค ผู้ป่วยจึงไม่ได้รับอันตรายจากการรายงานผลการตรวจเท็จ

อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง มีมติให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน นายจิ้มสุ่มจำนวนครึ่งขั้น ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 แล้วรายงานการดำเนินการทางวินัย

ไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ซึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากรายงานผลการตรวจโรคทางห้องปฏิบัติการนับว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะแพทย์จะต้องนำไปใช้ประกอบการวินิจฉัยโรคและสั่งการรักษาผู้ป่วย การที่ นายจิ้มสุ่ม ทำเอกสารรายงานผลการตรวจเลือดหาฮอร์โมนไทรอยด์อันเป็นเท็จให้แพทย์ใช้วินิจฉัยโรค เป็นการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบและอาจทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ป่วยถึงชีวิตได้ พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออกจากราชการ ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 นายจิ้มสุ่มไม่เห็นด้วยที่ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการต่อ ก.พ. ซึ่งเมื่อ ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า นายจิ้มสุ่มรับฝากเงินจากคนไข้ไว้ชำระค่าตรวจโลหิต ถือว่านายจิ้มสุ่มมีหน้าที่ทางพฤตินัยในเรื่องการรับเงินด้วย กรณีจึงเป็นผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราช - บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 อีกฐานหนึ่ง มีมติให้เพิ่มโทษเป็นไล่ออกจากราชการ

<u>หมายเหตุท้ายเรื่อง</u> กรณีนี้น่าจะเป็นอุทาหรณ์เตือนสติผู้ที่ถูกลงโทษและกำลังคิดว่าจะอุทธรณ์เป็นอย่างดี เราต้องประเมินตัวเองให้ได้ว่าเราทำอะไรไว้แค่ไหน กฎหมายบัญญัติเอาไว้อย่างไร แล้วลองถามผู้ที่รู้จริงดูก่อนว่าโทษที่ได้รับเหมาะสมกับกรณีความผิดหรือไม่ ถ้าโทษที่ได้รับเป็นคุณ (เบา) ก็อย่าทุรนทุรายอุทธรณ์เลย หากฝืนดันทุรังทั้ง ๆ ที่เราเองก็บกพร่องมากในสายตาของกฎหมายแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความผิดฐานทุจริต แม้จำนวนเงินจะดูเหมือนไม่มากก็ตาม อาจได้ไม่เท่าเสียหรือไม่ได้อะไรเลย ที่สำคัญอาจจะต้องถูกดำเนินคดีอาญาอีกต่างหากครับ

@ กรอกตัวเลขเพลินไปหน่อย

นางสาวสับสนรับผิดชอบงานเรียกเก็บเงินเกี่ยวกับการประกัน ได้จัดทำเอกสารเรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ประสบภัยจากรถจากบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ไม่ตรงกับความเป็นจริง รวม 2 ราย คือ จัดทำเอกสารเรียกเก็บเงินค่าเอกซเรย์ เด็กชายจูล่ง ซึ่งประสบอุบัติเหตุถูกรถจักรยานยนต์เฉี่ยวชนได้รับบาดเจ็บเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชาวไร่พร้อมกับนายเหลียงผู้เป็นบิดา ทั้ง ๆ ที่เด็กชายจูล่งไม่ได้รับการเอกซเรย์ สาเหตุที่คิดค่าบริการผิดพลาดเนื่องจาก นางสาวสับสนเห็นลายมือชื่อของนายเล่าปี่ซึ่งลงนามมอบอำนาจให้โรงพยาบาลชาวไร่เรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลเด็กชายจูล่งเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด แล้วสำคัญผิดว่าเป็นเอกสารเรียกเก็บเงินของนายเหลียงที่ได้รับการเอกซเรย์ด้วย จึงระบุจำนวนเงินในช่องรายการค่าเอกซเรย์ ส่วนอีกกรณี นางสาวสับสนกรอกตัวเลขค่ารักษาพยาบาล นายอู่จงเซินผิดพลาด จาก 190 บาท เป็น 2,190 บาท หลังจากจัดทำเอกสารเสร็จแล้ว นางสาวสับสนได้เสนอเรื่องให้ นายเล่าปี่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชาวไร่ลงนาม

ในหนังสือปะหน้าขอรับเงินค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด และได้รับเงินตามจำนวนที่เรียกเก็บ แต่หลังจากตรวจสอบพบว่าจำนวนเงินที่เรียกเก็บไม่ถูกต้อง โรงพยาบาลชาวไร่ได้คืนเงินส่วนที่เรียกเก็บเกินให้กับบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด แล้ว

การกระทำของนางสาวสับสนเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดผลดีและความก้าวหน้าแก่ราชการ ตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เมื่อพิจารณาสภาพการทำงานในแต่ละวันที่มีผู้รับบริการหลายราย และ นางสาวสับสนเพียงผู้เดียวต้องรับผิดชอบงานด้านการประกันสุขภาพหลายสาขา เช่น การประสบภัยจากรถ การประกันสังคมและบัตรสุขภาพ ซึ่งการคิดค่าบริการแต่ละอย่างมีความแตกต่างกัน ประกอบกับการจัดใบสรุปค่ารักษาพยาบาลเพื่อเบิกจากบริษัทประกันภัยต่าง ๆ รวมทั้งบริษัทกลางฯ ไม่สามารถดำเนินการทันทีได้ ต้องจัดทำหลังจากการรักษาพยาบาลเสร็จสิ้นแล้วเพราะมีการรักษาต่อเนื่องหลายครั้งหรือหลายวัน บางกรณีจึงต้องรอให้การรักษาเสร็จสิ้นเสียก่อนจึงจะสามารถสรุปยอดค่าใช้จ่ายได้ อันอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการหลงลืมหรือเกิดการผิดพลาดได้ง่าย เชื่อว่าการกระทำดังกล่าวไม่ได้เกิดจากความจงใจของนางสาวสับสน ถือว่าเป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันสมควรงดโทษภาคทัณฑ์โดยว่ากล่าวตักเตือนนางสาวสับสน

สำหรับ นายเล่าปี่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชาวไร่ในฐานะเป็นผู้ลงนามในหนังสือเรียกเก็บเงินที่เจ้าหน้าที่เสนอมา ตามพฤติการณ์เป็นความผิดพลาดในรายละเอียดซึ่งไม่อยู่ในวิสัยของผู้บริหารที่จะตรวจดูความถูกต้องของเอกสารที่มีอยู่มากทุกรายได้ จึงยังไม่ถือเป็นความผิดทางวินัย

<u>หมายเหตุท้ายเรื่อง</u> ครั้งนี้ต้องถือว่านางสาวสับสนกับนายเล่าปี่โชคดีมากที่จากการสอบสวนไม่พบว่ามีเจตนา หากเป็นการกระทำโดยเจตนา นอกจากทั้งคู่จะต้องถูกลงโทษทางวินัยหนักกว่านี้ แล้ว ก็ยังอาจถูกดำเนินคดีอาญาฐานรับรองเอกสารเท็จตามที่ผู้เสียหายร้องเรียนด้วย ดังนั้น หลายคนที่ชอบกรอกตัวเลขค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเกินความเป็นจริง หรือโดยไม่ได้ป่วยจริงหรือให้บริการจริง เช่น ค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยใน โดยเฉพาะในรายที่ต้องเบิกจากหน่วยอื่น อย่างเช่น กระทรวงอื่น บริษัทประกันภัย บริษัทไปรษณีย์ไทย การไฟฟ้าต่าง ๆ เป็นต้น พึงระวังให้จงหนักเพราะเขาเข้มงวดกว่าเรามากครับ

@ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้านสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค. 27/2542

อดีตข้าราชการสถานีประมงน้ำจืดจังหวัดแม่ฮ่องสอน กรมประมง มีหนังสือลงวันที่ 9 มิถุนายน 2542 25 มิถุนายน 2542 และ2 กรกฎาคม 2542 อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ขอให้กรมประมงเปิดเผยและถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนผิดทางวินัย จำนวน 4 รายการ

1. สำนวนการสอบสวนของผู้กล่าวหาและพยานทุกคนทุกฉบับ
2. สำเนาสรุปการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทุกฉบับ
3. สำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยทุกฉบับ
4. สำเนารายงานการประชุมของคณะ อ.ก.พ.กรมประมงในส่วนที่เกี่ยวข้อง

กรมประมงพิจารณาแล้วแจ้งผู้อุทธรณ์พร้อมส่งเอกสารสำเนารายงานสอบสวนผู้อุทธรณ์ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน 62 แผ่น สำเนาใบรับฝากถอนข้ามเขตธนาคารกรุงเทพฯ จำกัด จำนวน 3 แผ่น สำเนาบันทึกการอยู่เวรยามประจำวันที่ 7 มีนาคม 2541 จำนวน 1 แผ่น และสำเนาบันทึกสั่งการตรวจรับอาหารปลา จำนวน 1 แผ่น ส่วนถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหาไม่ส่งให้เพราะเพราะอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน รวมทั้งรายงานการประชุม อ.ก.พ.กรมประมง เนื่องจากมีเรื่องการพิจารณากรณีอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย และอยู่ในชั้นความลับของทางราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ 4 สิงหาคม 2542 อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และแจ้งว่าได้รับเฉพาะสรุปการสอบสวนของคณะกรรมการทางวินัยโดยกรมประมงได้ลบชื่อผู้กล่าวหาและพยานออกจนหมดสิ้น ทำให้ยากที่จะคาดเดาได้ว่าบุคคลใดให้การอย่างไร ส่วนเอกสารที่ต้องการ กรมประมงก็ไม่จัดหาให้ จึงขอให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรมประมงได้สั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์แล้ว เอกสารการสอบสวนทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จำนวน 4 รายการ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกรมประมง ซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผย

ส่วนข้อมูลข่าวสารในเอกสารสรุปการสอบสวนของคณะกรรมการทางวินัยที่กรมประมงใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนต้องห้ามไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา 15 (4) คือ ชื่อ และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคลนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าการดำเนินการของกรมประมงถูกต้องแล้วเพราะเอกสารส่วนที่กรมประมงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ สมประโยชน์ของผู้อุทธรณ์แล้ว ไม่มีความจำเป็นจะต้องทราบถึงชื่อหรือตำแหน่งของผู้กล่าวหาและพยานบุคคลแต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 มาตรา 35 คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมีมติให้กรมประมงเปิดเผยโดยถ่ายสำเนาเอกสารจำนวน 4 รายการข้างต้น เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์ เอกสารรายใดที่มีส่วนต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (4) ชื่อของผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล รวมทั้งข้อความที่สามารถทำให้ทราบชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคลให้เป็นดุลพินิจของกรมประมงลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนนั้นตามมาตรา 9 วรรคสอง ส่วนเอกสารรายการใดที่มีส่วนอื่นๆ ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรมประมงอาจลบหรือตัดทอนออกเสียได้

หมายเหตุท้ายเรื่อง น่าจะใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานของเพื่อน ๆ ที่ปฏิบัติงานด้านกฎหมายได้พอสมควร อะไรพอให้ได้ให้ไปจะดีกว่าจะลดภาระการทำงานข้างหน้าไปได้เยอะทีเดียว

@ การไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการต้องดำเนินการอย่างไร

ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ 1516/2549 ความสรุปว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540 ให้ใช้ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการเพิ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ 2541 (1 ตุลาคม 2540) เป็นต้นมา โดยให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการประเภทต่าง ๆ วางหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้เป็นไปตามมติดังกล่าว ซึ่ง ก.พ. ได้มีมติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2540 กำหนดแนวปฏิบัติให้ส่วนราชการต่าง ๆ ปฏิบัติเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญไว้หลายประการ ได้แก่ (1) ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการ

พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี รวมทั้งมาตรฐานการปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร กำหนดให้ข้าราชการทราบทั่วกันก่อนประเมินผลการปฏิบัติงาน (2) ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานแจ้งผลการประเมินให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินทราบเป็นรายบุคคลทุกครั้งที่มีการประเมิน (3) ให้ประกาศรายชื่อผู้ที่มีผลการประเมินแต่ละครั้งอยู่ในระดับดีและดีเด่นให้ข้าราชการทราบทั่ววันทุกครั้งที่มีการประเมิน (4) ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ประเมินเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินชี้แจงให้ความเห็นหรือขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมินดังกล่าวก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยเฉพาะผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีสิทธิพบผู้บังคับบัญชาทันทีที่ทราบผลการพิจารณา เห็นได้ว่าหลักเกณฑ์และวิธีการตามระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามมติคณะรัฐมนตรีและมติ ก.พ. มีเจตนารมณ์ที่จะให้การประเมินผลการปฏิบัติงานผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อประโยชน์ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนมีเหตุผลและเปิดเผยตรวจสอบได้ เพื่อความยุติธรรมแก่ข้าราชการที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนอย่างเท่าเทียมกัน ในเรื่องนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ยอมรับว่าการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่เป็นข้อพิพาทอยู่ในสภาวะที่เร่งรีบ ต้องพิจารณาข้าราชการพนักงานของรัฐและลูกจ้างประจำเป็นจำนวนมาก ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นจึงไม่ได้แจ้งผลการประเมินและผลการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงให้ความเห็นเกี่ยวกับผลของการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบ จึงฟังได้ว่าการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีและมติ ก.พ. ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ให้การ ซึ่งการที่ผู้บังคับบัญชามิได้ดำเนินการตาม (2) และ (4) ของหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ ก.พ. กำหนด ถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่คณะรัฐมนตรีและ ก.พ.ได้กำหนดไว้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ การเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ข้อโต้แย้งอื่นในคดีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัด...เฉพาะส่วนของผู้ฟ้องคดี โดยมีเงื่อนไขที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กำกับดูแลเพื่อให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล... พิจารณาเสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีในครึ่งปีแรกของปีงบประมาณ 2545 ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนและหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดในเรื่องดังกล่าวด้วยความเป็นธรรม รวมทั้งจ่ายเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2545 และเงินตอบแทนพิเศษตามสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับเมื่อได้การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในครึ่งปีแรกของปีงบประมาณ 2545 พร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันทำละเมิดจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

รวบรวมโดย นายสมพงษ์ สุรินทร์ และ นายปกาสิต คำจันทร์

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 1/2550
ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

รักนี้มีขวากหนาม

นางสาวน้อยใจ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 ปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเงียบเหงา จังหวัดเดียวดาย ได้ขอย้ายไปดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 โรงพยาบาลรื่นเริง จังหวัดแสนสุข ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งย้ายนางสาวน้อยใจ ให้ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2546 เป็นต้นไป เมื่อนางสาวน้อยใจ รับทราบคำสั่งย้ายแล้ว ก็ยังปฏิบัติงานอยู่ที่เดิมโดยได้ลงชื่อในบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเงียบเหงา จังหวัดเดียวดาย จนถึงวันที่ 24 ธันวาคม 2546 ต่อมาวันที่ 29 ธันวาคม 2546 นางสาวน้อยใจ ได้ไปรับหนังสือส่งตัวที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเดียวดายเพื่อจะไปรายงานตัวปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จังหวัดแสนสุข หลังจากนั้นเวลาได้ล่วงเลยไปประมาณ 2 เดือนเศษ ปรากฏว่านางสาวน้อยใจ ก็ยังไม่ได้ไปรายงานตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จังหวัดแสนสุข แต่อย่างใด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแสนสุขได้ทำการสืบสวนแล้วทราบว่านางสาวน้อยใจ ได้เคยโทรศัพท์คุยกับน้าสาวของตนเพื่อขอให้ไปสู่ขอนางกัญญา สาวคนรักซึ่งอยู่ที่จังหวัดแสนสุข เมื่อไปสู่ขอกับมารดาของนางกัญญากลับไม่ได้รับความยินยอม นางสาวน้อยใจและนางกัญญา จึงพากันหนีไปอยู่กินด้วยกันโดยไม่มีใครทราบว่าอยู่ที่ใดและไม่สามารถติดต่อได้

พฤติกรรมของนางสาวน้อยใจ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงมีคำสั่งลงโทษไล่นางสาวน้อยใจ ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2546 ซึ่งเป็นวันเริ่มละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นต้นไป

มันง่ายดี

นายง่ายดาย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสถานีอนามัย ได้ดำเนินการจ้างนางสมใจ เป็นลูกจ้างชั่วคราวตำแหน่งคนงาน ให้มีหน้าที่ทำความสะอาดทั่วไปมีกำหนดตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2548 นางสมใจ ได้มาปฏิบัติงานตั้งแต่

/วันที่

...

วันที่ 1 ตุลาคม 2547 จนถึงวันที่ 7 ธันวาคม 2547 และในวันที่ 8 ธันวาคม 2547 นางสมใจ ไม่ได้มาทำงานที่สถานีอนามัย เพราะได้งานใหม่ นายง่ายดาย ทราบเรื่องดังกล่าวในตอนบ่ายของวันที่ 7 ธันวาคม 2547 และคิดว่าในวันรุ่งขึ้น (วันที่ 8 ธันวาคม 2547) จะมีผู้มารับบริการที่สถานีอนามัยเป็นจำนวนมาก และเห็นว่าสถานีอนามัยมีความสกปรก และเครื่องมือแพทย์ต่างๆยังไม่ได้ทำความสะอาดเป็นจำนวนมาก หากปล่อยทิ้งไว้จะทำให้เกิดผลเสียต่อประชาชนผู้มารับบริการ อาจทำให้เกิดการติดเชื้อได้ นายง่ายดายจึงได้ให้นางบุญ มาทำงานแทนนางสมใจ โดยพลการตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม 2547 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2548 นายง่ายดายอ้างว่าหากจะทำเรื่องว่าจ้างลูกจ้างคนใหม่เกรงว่าไม่ทันและนายง่ายดาย ได้ทำการเบิกเงินค่าจ้างจากโรงพยาบาลชุมชนในนามของนางสมใจตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม 2547 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2548 ทั้งๆที่นางสมใจ ไม่ได้มาทำงานแล้วนำมาจ่ายเป็นค่าจ้างให้แก่นางบุญ โดยไม่ได้ดำเนินการจ้างนางบุญให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขการจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวหรือลูกจ้างรายคาบของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2545

พฤติกรรมของนายง่ายดาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล และฐานไม่รายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือเป็นรายงานเท็จ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง และมาตรา 90 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนายง่ายดาย จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

รอไม่ไหวไปก่อนดีกว่า

นางสาวสมปอง ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 5 ทำหน้าที่คัดกรองผู้ป่วย และมี นางสมสวย ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 เป็นหัวหน้าห้องตรวจโรค มีหน้าที่คอยควบคุมดูแลการปฏิบัติงานบริเวณห้องตรวจ เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2546 ที่ห้องตรวจศูนย์ประกันสุขภาพถ้วนหน้าของโรงพยาบาลใกล้กรุง มีผู้ป่วยมารับบริการทั้งสิ้น 172 คน มีห้องตรวจจำนวน 3 ห้อง มีเจ้าหน้าที่ให้บริการ คือ นางสาวสมปอง และนางสมสวย นอกจากนี้ยังมีผู้ช่วยเหลือคนไข้อีกสองคน ในวันดังกล่าวนายบุญน้อย อายุ 67 ปี ซึ่งมีประวัติว่ามีอาการหัวใจโตแพทย์นัดตรวจวันที่ 26 มกราคม 2546 ได้มาพบแพทย์ก่อนกำหนดเมื่อเวลาประมาณ 08.40 น.แรกรับผู้ป่วยหายใจ 50 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 120/90 มิลลิเมตรปรอท มีอาการเหนื่อยหอบ แต่ปรากฏว่านางสาวสมปอง มิได้จัดลำดับให้ผู้ป่วยเข้าตรวจก่อน และเมื่อญาติผู้ป่วยมาตามก็ไม่ได้ไปดูผู้ป่วยเพื่อประเมินสภาวะผู้ป่วยแต่ประการใด ต่อมาผู้ป่วยได้รับการตรวจรักษากับแพทย์เมื่อเวลาประมาณ 11.30 น.แพทย์ได้ให้การรักษาแล้วสั่งให้พักรักษาตัว แต่ขณะนั้นตึกผู้ป่วยเต็ม ขณะที่รอเข้าพักรักษาผู้ป่วยมีอาการหน้าซีด หายใจเหนื่อยหอบ จึงได้นำผู้ป่วยส่งไปยังแผนกฉุกเฉินทันที ซึ่งแพทย์ได้ให้การรักษาตามแผนการรักษาและได้ให้นอนศีรษะสูงพร้อมกับให้อ็อกซิเจน ต่อมาได้นำผู้ป่วยเข้าพักรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม และผู้ป่วยได้เสียชีวิตเมื่อเวลา 15.30 น. ของวันดังกล่าว

/พฤติกรรม..

พฤติกรรมของนางสาวสมปอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 เห็นสมควรลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน แต่เนื่องจาก นางสาวสมปอง ไม่เคยกระทำผิดมาก่อน ประกอบกับนางสาวสมปอง มิได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นการประจำที่งานผู้ป่วยนอก แต่ได้มาปฏิบัติหน้าที่เสริมนอกเวลาการปฏิบัติงานของตน ตามประกาศการรับสมัครเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานที่งานผู้ป่วยนอกของกลุ่มพยาบาลเป็นการอุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ ทั้งในวันดังกล่าวมีผู้ป่วยในอยู่ถึง 172 คน มีพยาบาลคัดกรองเพียงคนเดียว นางสาวสมปองเป็นพยาบาลเทคนิคไม่มีประสบการณ์ ในการคัดกรองผู้ป่วยจึงเป็นเหตุสมควรลดหย่อนโทษให้เป็นลงโทษภาคทัณฑ์ ดังนั้น จึงได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นางสาวสมปอง

สำหรับพฤติกรรมของนางสมสวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากในวันดังกล่าวมีผู้ป่วยมาตรวจที่ห้องตรวจศูนย์ประกันสุขภาพถ้วนหน้าจำนวน 172 คน มีห้องตรวจทั้งสิ้น 3 ห้อง แต่มีผู้ปฏิบัติงานเป็นพยาบาลวิชาชีพ 1 คน และพยาบาลเทคนิค 1 คน ทำให้การดูแลอาจเป็นไปโดยไม่ทั่วถึงเป็นเหตุอันควรงดโทษทางวินัย ผู้บังคับบัญชาจึงได้งดโทษและได้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแก่นางสมสวย

กลัวจะส่งไม่ทัน

นายรีบร้อน ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข 6ว ประจำสถานีอนามัยตำบลรุ่งเรือง ได้จัดทำแบบประเมินบุคคลและผลงานขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข 7ว (ด้านบริการทางวิชาการ) ที่สถานีอนามัยตำบลรุ่งเรือง โดยผลงานที่จะเสนอขอประเมินนั้นเป็นผลงานการปฏิบัติงานเมื่อครั้งปฏิบัติงานที่สถานีอนามัยตำบลบัวโรย เป็นผลงานย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545-2547ซึ่งเป็นผลงานที่ได้ปฏิบัติจริง ด้วยความรีบร้อนและต้องการให้ผ่านการรับรองผลงานโดยเร็วเพื่อจัดส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขภายในวันที่ 20 กันยายน 2548 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะแต่งตั้งได้ เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2548 นายรีบร้อนจึงได้ทำการปลอมลายมือชื่อของนายสมชาย หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลบัวโรย ลงในแบบประเมินบุคคลและผลงานตอนที่ 3 การรับรองผลงานจากนั้นก็ได้นำไปเสนอให้สาธารณสุขอำเภอลงนามรับรองผลงานพร้อมกับประเมินคุณลักษณะของบุคคลตามเอกสารหมายเลข 2 เมื่อเสร็จแล้ว นายรีบร้อนได้นำแบบประเมินบุคคลและผลงานไปส่งที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพื่อให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลงนามประเมินและรับรองผลงานอีกชั้นหนึ่ง และในขณะนั้นปรากฏว่าได้มีผู้ร้องเรียนเรื่องที่มีการปลอมลายมือชื่อดังกล่าว นายรีบร้อน จึงได้นำแบบประเมินที่ส่งไปนั้นกลับคืนมา และนายรีบร้อนได้นำแบบประเมินดังกล่าวไปให้หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลบัวโรยตรวจสอบและลงนามรับรองความถูกต้องพร้อมกับขอโทษที่ตนได้ทำไปโดยพลการ ซึ่งหัวหน้าสถานีอนามัยตำบลบัวโรยได้ว่ากล่าวตักเตือนและไม่ติดใจเอาความกับนายรีบร้อน แต่อย่างใ

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนายรีบร้อน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สมควรลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน แต่เนื่องจากนายรีบร้อน รับราชการมานาน ทำคุณประโยชน์ให้กับทางราชการและไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อนจึงลดหย่อนโทษให้ และได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์แก่นายรีบร้อน

เงินหลวงหรือว่าเงินเรา

นางอารี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 รับผิดชอบงานด้านการเงินบัญชีและพัสดุและงานสาธารณสุขมูลฐานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห่ร้อง นางอารี ได้วางฎีกาเบิกเงินงบประมาณงานสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อจ่ายให้กับศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ของอำเภอโห่ร้อง จำนวน 44 หมู่บ้าน เป็นเงินรวม 330,000 บาท เมื่อนางอารี ได้รับเช็คเงินดังกล่าวมาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแล้วก็นำเข้าบัญชีของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอแล้วออกเช็คสั่งจ่ายในชื่อของนางอารีหรือผู้ถือ จากนั้นนางอารี ได้นำเช็คไปเบิกและรับเงินจำนวนดังกล่าวเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2543 แล้วนำมาเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนซึ่งเป็นโต๊ะเหล็ก 4 ลิ้นชัก มีกุญแจติดอย่างแน่นหนาเนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห่ร้องไม่มีตู้นิรภัยเก็บรักษาเงิน เมื่อนางอารี ได้รับสมุดคู่ฝากของ ศสมช มาครบถ้วนแล้วก็มิได้ดำเนินการนำเงินฝากเข้าบัญชีในเวลาอันควร คือ ได้นำเงินเข้าบัญชีในระหว่างวันที่ 20 กรกฎาคม 2543 ถึงวันที่ 23 สิงหาคม 2543 เหตุที่นำเงินเข้าบัญชีล่าช้าเนื่องจากในช่วงนั้นสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้เร่งรัดการจัดทำบัตรผู้มีรายได้น้อยประเภทต่างๆ ให้เสร็จสิ้นภายในสิ้นเดือนพฤษภาคม 2543 ซึ่งนางอารี มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำบัตรดังกล่าวจึงได้ดำเนินการจัดทำบัตรให้ทันเวลาก่อนโดยยังไม่ได้นำเงินเข้าบัญชีให้กับ ศสมช. อีกทั้งได้นำเงินบางส่วนไปสำรองจ่ายในการอบรมโครงการป้องกันไข้เลือดออกและจ่ายค่าวัสดุสำนักงานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห่ร้อง และนำเงินในส่วนที่เหลือทยอยจ่ายให้ ศสมช. ของหมู่บ้านแต่ละแห่งจนครบถ้วน ทั้งนี้ในการจัดทำบัญชีของนางอารี มิได้มีการจัดทำสมุดเงินสดและลงรายการให้ครบถ้วนในทะเบียนคุมเงินงบประมาณเพื่อเป็นหลักฐานให้สามารถตรวจสอบได้และการฝากถอนเงินงบประมาณของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห่ร้อง นางอารี จะถือและปฏิบัติมาตลอดว่าเมื่อมีการฝากก็จะเบิกออกมาจากบัญชีทั้งหมดเพื่อทำให้บัญชีคงเหลือเป็นศูนย์และส่วนมากจะเบิกในนามของนางอารี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการเงินและบัญชี กรณีจึงยังไม่มีพยานหลักฐานที่จะชี้ชัดได้ว่านางอารีได้นำเงินที่เบิกออกมาจำนวน 330,000 บาท ไปหมุนเวียนใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่น่าเชื่อว่านางอารี ได้ดำเนินการไปตามความเข้าใจและแนวปฏิบัติที่เคยปฏิบัติมาโดยไม่มีเจตนาทุจริต ซึ่งการกระทำของนางอารี เป็นการไม่ถือปฏิบัติตามข้อ 18 และข้อ 35 แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ.2520 ข้อ 54 แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ.2520

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนางอารี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมและฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของทางราชการ ตามมาตรา 82 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนางอารี จำนวน 1 ขั้น

ไม่ได้หักเงินค่าเสาเข็ม

นายบารมี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 8 และนายใหญ่ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจรับการจ้างก่อสร้างอาคารสถานีอนามัยและบ้านพักข้าราชการ โดยมีนายดำ นายช่างโยธาของเทศบาล เป็นผู้ควบคุมงานและเป็นกรรมการตรวจการจ้างด้วย นายดำ มิได้จัดทำและรายงานบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมประจำวันส่งให้นายบารมีและนายใหญ่ทราบ และเมื่อผู้รับจ้างส่งมอบงาน นายดำ ได้ลงลายมือในใบส่งมอบงานของผู้รับจ้างว่างานแล้วเสร็จ จากนั้นนายบารมี นายใหญ่ และนายดำ ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้างรับรองว่างานแล้วเสร็จถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาทุกประการ ต่อมาได้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการก่อสร้างและจากการตรวจสอบพบว่ามีการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้างจำนวนหลายรายการ และไม่ได้มีการหักค่าทดสอบดินและค่าเสาเข็มจากเงินค่างานในงวดที่ 1 รวมเป็นเงิน 300,000 บาท ระหว่างการสอบสวนนายบารมี ได้แจ้งให้ผู้รับจ้างนำเงินค่าทดสอบดินและค่าเสาเข็มส่งคืนซึ่งผู้รับจ้างได้นำเงินจำนวน 300,000 บาท มาส่งคืนทางราชการ และจากการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานว่าการกระทำของบุคคลดังกล่าวเป็นการปฏิบัติเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้

พฤติกรรมของนายบารมีและนายใหญ่ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 84 วรรคสอง มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 90 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จึงมีคำสั่งลงโทษปลดนายบารมีและนายใหญ่ ออกจากราชการ

ใช้บ้านหลวงเสพยาบ้า

นายเมา ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย มีพฤติกรรมคบค้าสมาคมกับกลุ่มบุคคลและวัยรุ่นที่เสพยาบ้าเป็นประจำโดยใช้บ้านพักของสถานีอนามัยเป็นสถานที่เสพยาบ้า นายเมาให้การยอมรับว่าในปี 2545 –2546 ตนได้เสพยาบ้าจริงโดยให้เหตุผลว่าใช้ยาบ้าแทนยากลุ่มมอร์ฟีนเพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวดจากโรคกระดูกสันหลังร้าวแต่หลังจากนั้นตนไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาบ้าอีก แต่จากข้อมูลของฝ่ายความมั่นคงของทางอำเภอและจากการสอบสวนของตำรวจภูธรอำเภอได้ข้อเท็จจริงตรงกันว่านายเมามีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในฐานะผู้เสพ

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนายเมา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงมีคำสั่งลงโทษปลดนายเมา ออกจากราชการ

ขอโทษพี่เมาไปหน่อย

นายหื่น ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ 5 ได้พยายามข่มขืนกระทำชำเรา นางสาวอวบ อายุ 16 ปี บุตรสาวของนายสุข ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ที่เดียวกัน หลังเกิดเหตุนางสาวอวบได้แจ้งเรื่องนี้ให้บิดาทราบ ด้วยความโมโหนายสุขจึงได้ไปต่อว่านายหื่นที่ห้องพักทันที และนายหื่นได้ยกมือขอโทษและพูดว่า**"พี่เมา พี่ขอโทษ"** ต่อมานายสุขได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายหื่น และพนักงานสอบสวนได้จับกุมนายหื่น หลังจากนั้นพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนสั่งฟ้องส่งไปให้พนักงานอัยการฟ้องคดีอาญาแก่นายหื่นฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเราและกระทำอนาจารต่อนางสาวอวบ

พฤติกรรมของนายหื่น ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงมีคำสั่งลงโทษปลดนายหื่น ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง</u>

การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบข้อเท็จจริง แล้วมีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการในทันที โดยไม่ได้ดำเนินการทางวินัยให้ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 1011/ว19 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 เป็นผลให้คำสั่งลงโทษทางวินัยนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และจะต้องเพิกถอนคำสั่งในภายหลัง

การดำเนินการทางวินัยที่ถูกต้องตามหนังสือเวียนดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

(1) ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา และถามว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร ถ้าให้การรับสารภาพก็ให้แจ้งให้ทราบด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากยังยืนยันคำสารภาพก็ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ เหตุผลที่รับสารภาพ และสาเหตุแห่งการกระทำผิดไว้ด้วย

(2) ถ้าไม่รับสารภาพ ให้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วพิจารณาพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

(3) ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

(4) พิจารณาเปรียบเทียบพยานหลักฐาน และพิจารณาผลการสอบสวน หากเห็นว่าไม่เป็นความผิดทางวินัยก็ให้สั่งยุติเรื่อง หรือเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้สั่งลงโทษ หรือเห็นว่าเป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ก็ให้งดโทษโดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน

รวบรวมโดย นายเสมอ กาพภักดี นิติกร 8 (ด้านวินัย)
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกร 6 (ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกร 6 (ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 2/2550 ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โทร 0 2590 1314

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

<u>เบี้ยวหนี้</u>

เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ 2546 ห้างหุ้นส่วนจำกัด อวดรวย โดยนายกู๋ พี่ชายของนายเบี้ยว หัวหน้าสถานีอนามัยเดียวดาย(เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6) ได้ทำสัญญาซื้อขายที่ดิน จำนวน 8 แปลง กับนายบุญน้อย เป็นเงิน 972,287 บาท โดยชำระแล้ว 600,000 บาท ส่วนที่เหลือแบ่งจ่ายเป็นสามงวด ด้วยเช็คธนาคาร รวม 3 ฉบับ นายกู๋เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คทั้งสามฉบับ และมีนายเบี้ยว ลงนามสลักหลังเช็คทั้งสามฉบับดังกล่าว เมื่อเช็คถึงกำหนดการใช้เงิน นายบุญน้อยได้นำเช็คทั้งสามฉบับดังกล่าวไปขึ้นเงิน ปรากฏว่าธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน ซึ่งกรณีดังกล่าวนายบุญน้อยอาจนำไปฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับชำระหนี้ได้ ส่วนราชการไม่มีอำนาจที่จะไปบังคับนายเบี้ยว ให้ชำระหนี้แก่นายบุญน้อย นอกจากนี้มีกรณีว่าเมื่อปลายปี 2546 นายเบี้ยว ได้ว่าจ้าง นายวงเวียน ก่อสร้างโรงสีข้าว แล้วไม่ชำระหนี้ค่าจ้างก่อสร้างโรงสีข้าว ดังกล่าว จนถูกฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลจังหวัด

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายเบี้ยว เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

<u>ชอบแก้ และชอบเมา</u>

นางสุดสวย ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลชุมชน ละทิ้งหน้าที่ราชการในวันที่ 1,3,6,9,10,16,17 ตุลาคม 2546 และวันที่ 8,9 ธันวาคม2546 รวม 9 วัน นอกจากนี้นางสุดสวยได้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเวลาในการปฏิบัติราชการในบัญชี ลงเวลาในวันที่ 1,3,6,9,10,16,17 ตุลาคม 2546 โดยอ้างว่าลืมลงเวลา มีประวัติการมาทำงานสาย บางวันมาปฏิบัติราชการด้วยอาการเมาสุรา

พ ฤติการณ์ดังกล่าว ของนางสุดสวย เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนเอง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย อันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่ว ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง มาตรา 91 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5%เป็นเวลา 2 เดือน

หลงลืม ไม่รอบคอบ

นายกู้ชาติ ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 4 โรงพยาบาลชุมชน ขาดราชการในวันที่ 11 พฤษภาคม 2548 โดยไปทำธุระส่วนตัว และจากการตรวจสอบสมุดลงเวลาทำงานปรากฏว่านายกู้ชาติไม่ได้ลงลายมือชื่อในวันที่ 23 พฤษภาคม 2546 วันที่ 14 กรกฎาคม 2547 และวันที่ 7 เมษายน 2548 นอกจากนี้นายกู้ชาติ ยอมรับว่าได้ลงผลการตรวจสิ่งส่งตรวจผิดพลาดจริงเมื่อมีการตรวจสุขภาพประจำปีของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล และรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการล่าช้าและคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงบ่อยครั้ง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายกู้ชาติ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 83 และมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

พูดไม่เข้าหู

เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2547 เวลาประมาณ 18.00 น. นางสาวเย็นชา ได้มารับบริการที่โรงพยาบาลเพื่อทำแผลที่บริเวณหลัง ในขณะนั้นมีผู้ป่วยอีกรายหนึ่งรอตรวจด้วย ต่อมานางสาวแรมพิศวาสตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6 โรงพยาบาลชุมชน ได้เรียกนางสาวเย็นชา พร้อมผู้ป่วยรายนี้ เข้าทำการตรวจรักษาโดยใช้คำพูดที่ห้วนซึ่งนางสาวแรมพิศวาส เป็นผู้ทำแผลให้นางสาวเย็นชาในขณะที่ทำแผล นางสาวแรมพิศวาส ได้ใช้คำพูดไม่สุภาพว่า “แผลอยู่สิเหร่อ เป็นสิเหร่อมา” ในขณะที่ นางสาวเย็นชา กำลังลงจากเตียงผู้ป่วย นางสาวแรมพิศวาส ได้ถามผู้ป่วยอีกรายซึ่งเป็น ผู้สูงอายุว่า “นึกอย่างไรถึงมา” 2 ครั้ง เมื่อนางสาวแรมพิศวาส ยื่นบัตรประจำตัวผู้ป่วยให้นางสาวเย็นชา จึงพูดว่าคำว่า “นึกอย่างไรถึงมา” ฟังดูไม่เข้าท่าเท่าไหร่ ต่อมานางสาวเย็นชา กำลังเดินไปที่รถยนต์ของตน นางสาวแรมพิศวาส ได้เดินออกมานอกห้องทำแผลแล้วตะโกนว่า “ห่ามึงเอ้ย”

พฤติกรรมของนางสาวแรมพิศวาสดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยกับประชาชน ผู้มาติดต่อราชการตามมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และได้มีคำสั่งว่ากล่าวตักเตือน นางสาวแรมพิศวาส (ว่ากล่าวตักเตือน ไม่ใช่โทษ แต่ถือว่าได้มีการกระทำผิดวินัยแล้ว)

ปลอมลายเซ็นกู้สหกรณ์

นางสุดรัก ตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล(พยาบาลวิชาชีพ 7) โรงพยาบาลชุมชน ได้รู้จักกับนางใจดี เป็นอย่างดีเสมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน นางใจดี ได้สมัครเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขจังหวัด โดยมีทุนเรือนหุ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2548 จำนวน 126,200 บาท ซึ่งเป็นเงินของนางสุดรักจำนวน 123,400 บาท อันเป็นการยืนยันถึงความสัมพันธ์ที่เสมือนครอบครัวเดียวกันได้เป็นอย่างดี ก่อนที่นางสาวสุดรัก จะขอกู้เงินจาก

สหกรณ์ออมทรัพย์ฯในนามของนางใจดี ประมาณเดือนพฤษภาคม 2548 นางสาวสุดรัก ได้โทรศัพท์ขอยืมเงินจากนางใจดี ซึ่งนางใจดี ยังไม่ได้รับปาก แต่นางสาวสุดรักเข้าใจว่า นางใจดี อนุญาตให้ตนใช้สิทธิยืมเงินในนามนางใจดี ประกอบกับเห็นว่าทุนเรือนหุ้นของนางใจดี ก็เป็นของนางสุดรักต่อมาเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2548 นางสุดรัก ได้จัดทำหนังสือขอกู้เงินสามัญ หนังสือกู้เงินสามัญ และเอกสารแนบท้ายสัญญากู้ พร้อมทั้งจัดทำหนังสือมอบอำนาจให้รับเงินในวันที่ 14 มิถุนายน 2548 โดยปลอมลายมือชื่อนางใจดี และนายเชื่อใจ สามีของนางใจดี ในเอกสารการขอกู้ หนังสือกู้เงินสามัญ เอกสารแนบท้ายสัญญากู้ และหนังสือมอบอำนาจให้รับเงินกู้ จำนวน 500,000 บาท ซึ่งทั้งนางใจดี และนายเชื่อใจต่างยืนยันว่าลายมือในเอกสารการกู้ดังกล่าวไม่ใช่ลายมือของตน และนางสุดรัก ได้ยอมรับว่าตนปลอมลายมือชื่อดังกล่าวจริงเนื่องจากเข้าใจว่านางใจดี อนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้ และได้รับเงินกู้ไปเมื่อเดือนมิถุนายน 2548 ต่อมาเมื่อทราบว่านางใจดี ไม่อนุญาตให้ใช้สิทธิกู้ยืมเงินดังกล่าว นางสุดรักได้ชำระคืนสหกรณ์ฯทันทีเมื่อเดือนกรกฎาคม 2548 ซึ่งการกระทำของนางสุดรักดังกล่าวได้กระทำขึ้นในขณะดำรงตำแหน่งประธานสหกรณ์ฯ

พฤติการณ์ ดังกล่าวของนางสุดรัก เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษปลดออกจากราชการ

<u>เมาแล้วชอบหาเรื่อง</u>

เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2544 นายเรียบร้อย ซึ่งไม่เคยมีเรื่องโกรธเคืองกับนายโซเซ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ 5 โรงพยาบาลชุมชนมาก่อน ได้ไปตามภริยาของนายโซเซ ตามที่พยาบาลสั่ง แต่นายโซเซ ได้ใช้กระป๋องแป้งฟาดหน้า นายเรียบร้อย และต่อมาเมื่อมีงานกีฬาของโรงพยาบาล ในขณะที่นายเรียบร้อยกำลังร้องเพลงกับทันตแพทย์ นายโซเซได้เข้ามาทำร้ายร่างกายนายเรียบร้อย ต่อมานายเรียบร้อย ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน นอกจากนี้ นายโซเซ มีอาการเมาสุรา ได้ไปบ้านพักของนายไวลาก้า เภสัชกรประจำโรงพยาบาล ซึ่งกำลังนั่งรับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ ที่บ้าน โดยที่นายไวลาก้า ไม่เคยมีเรื่องกับนายโซเซ มาก่อน แต่นายโซเซ ซึ่งอยู่ในอาการเมาสุรา ได้ถือมีดมาด้วย จะฟันนายไวลาก้า ต่อมาวันที่ 27 กันยายน 2546 นายโซเซ และเพื่อนได้มาทำแผลที่ห้องทำแผลของโรงพยาบาลในขณะนั้นมีนางสาวอั้มเป็นพยาบาลเวรและเป็นผู้ทำแผลให้นายโซเซ ขณะที่นางสาวอั้ม เตรียมจะเย็บแผลให้นายโซเซ เพื่อนของนายโซเซ ได้หยิบผ้ากอซที่ชุดเย็บแผล นางสาวอั้ม จึงบอกว่าอย่าจับชุดเย็บแผลและให้ออกไปรอข้างนอก นายโซเซ บอกว่าเขาไม่รู้เพราะไม่ได้เรียนมา และด่านางสาวอั้ม ว่า “อีเปรต อีควาย” แล้วเอื้อมมือจะทำร้ายนางสาวอั้ม

พฤติการณ์ของนายโซเซดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ชอบเมียชาวบ้าน

เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. 2547 นายสองรัก ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 (หัวหน้าสถานีอนามัย) ได้เดินทางมาประชุมรับฟังการเสนอขายสินค้าระบบขายตรงของบริษัทฯแห่งหนึ่ง ที่โรงแรมพิศวาส เลิกประชุมเวลาประมาณ 21.00 น. แล้วขับรถยนต์ไปส่งนางสวยดี ที่อำเภอสองเรา เมื่อเดินทางมาถึงหลักกิโลเมตรที่ 6 – 7 นายทรมาน สามีของนางสวยดี ได้ขับรถยนต์ตามมาและขับรถยนต์ปาดหน้ารถยนต์ของนายสองรัก แล้วนายทรมาน ได้ลงมาตบตีนางสวยดี และได้ ชกต่อยนายสองรัก หลายเดือนต่อมานายสองรักได้ไปพบกับ นางสวยดี ที่รีสอร์ทฯ แห่งหนึ่ง เนื่องจากว่าได้รับการติดต่อจาก ตัวแทนบริษัทฯ ที่ขายสินค้าระบบขายตรง ได้ขอร้องให้จัดหาสถานที่ประชุมให้ จึงได้เดินทางไปในตัวจังหวัด ซึ่งนายสองรัก ได้โทรศัพท์นัดหมายกับนางสวยดี เสร็จแล้วก็ไปรับประทานอาหารเที่ยงด้วยกันสองคนแล้วก็แยกย้ายกันเดินทางกลับบ้าน ต่อมาวันที่ 18 กรกฎาคม 2547 เวลาประมาณ 22.00 น. นายทรมาน กับพวก 5 คน ได้เข้าไปที่บ้านพักข้าราชการในบริเวณสำนักงานสาธารณสุขกิ่งอำเภอ ที่นางสวยดี พักอยู่ เมื่อเข้าไปถึงในบ้านพักพบว่า นายสองรัก อยู่ในบ้านพักหลังดังกล่าว โดยแต่งตัวไม่เรียบร้อย ส่วนนางสวยดี นุ่งกระโจมอก นอกจากนี้มีพยานบุคคลให้การว่านายสองรัก กับนางสวยดี มีความสนิทสนมกันเกินสมควร ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็มีภริยาและสามีอยู่แล้ว

พฤติการณ์ของ นายสองรัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคแห่ง แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ได้รับโทษ ตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ชอบ คุยโทรศัพท์และใกล้ชิดกับหญิงอื่นที่มิใช่ภรรยา

นายบ่าวลี ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 สถานีอนามัยสุขสบาย ได้ทำตัวสนิทสนมกับนางนุ้ย ภรรยาของนายทนทุกข์ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนสมรสแต่มีบุตรด้วยกัน 1 คน นางนุ้ยได้ให้ความไว้วางใจ นายบ่าวลีโดยปรึกษาปัญหาครอบครัวและปัญหาต่างๆ ทั้งในลักษณะพูดคุยกันสองต่อสอง และทางโทรศัพท์ เคยไปด้วยกันในเวลากลางคืน เป็นเหตุให้เกิดคำครหานินทาไปในทางเสื่อมเสีย ตลอดจนให้ความสนิทสนมกันเกินกว่าบุคคลที่รู้จักคุ้นเคยกันตามปกติธรรมดาจะประพฤติปฏิบัติต่อกัน

พฤติกรรมของนายบ่าวลีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษ ตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

ขายบ้านหนี

นางเมย์ พยาบาลเทคนิค 5 โรงพยาบาลศูนย์ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม 2546 เป็นต้นมา โดยไม่ทราบสาเหตุ จนถึงปัจจุบันโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ซึ่งนางเมย์ มีที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน คณะกรรมการสอบสวนได้ไปที่บ้านของนางเมย์ปรากฏว่ามีบุคคลอื่นเช่าอยู่แต่เจ้าของบ้านย้ายไปอยู่กรุงเทพฯและประกาศขายบ้านหลังดังกล่าว

พฤติกรรมของนางเมย์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และเป็นความผิดปรากฏชัดแจ้ง ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2539) ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ

ข่าวคราว ความคืบหน้า เรื่องพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ

เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2550 ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี อนุมัติร่าง พ.ร.บ.ล้างมลทิน ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมายุ 80 พรรษา พ.ศ. ..สืบเนื่องมาจากที่รัฐบาลมีนโยบายให้มีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว และสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ อันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อน หรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษ หรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไปด้วย

ทั้งนี้กำหนดให้ร่างพ.ร.บ.ฉบับนี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 ธันวาคม 2550 เป็นต้นไปและร่างพ.ร.บ.ดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวข้องกับกรณีของนักการเมือง เป็นเรื่องเฉพาะในกรณีของนักโทษ หรือผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัยในส่วนของข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ

รวบรวมและจัดทำโดย

นายเสริมศักดิ์ ชัยฤทธิ์ นิติกร 8 ว.

นางสาวนิภาพร วงษ์ธนสุภรณ์ นิติกร 7 ว.

กลุ่มงานตรวจสำนวน

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 3/2550

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ลงลายมือชื่อถอนเงินโดยไม่ตรวจสอบเอกสาร

นายนิลกาฬฯ สาธารณสุขอำเภอ ได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินบำรุงสถานีอนามัย ร่วมกับนางวิจารณ์ฯ หัวหน้าสถานีอนามัย จำนวน 12 ครั้ง เป็นเงินจำนวน 231,061 บาท โดยในแต่ละครั้ง นายนิลกาฬฯ ไม่เคยตรวจสอบหลักฐานประกอบการขออนุมัติเบิกเงินว่านางวิจารณ์ฯ ขอเบิกเงินตามแผนงาน หรือโครงการใด มีเอกสารหลักฐานใบสำคัญในการเบิกจ่ายเงินหรือไม่ จากการตรวจสอบพบว่าการถอนเงินแต่ละครั้งไม่มีหลักฐานในสำคัญประกอบการเบิกจ่ายเงิน เป็นเหตุ ให้นางวิจารณ์ฯ นำเงินไปใช้ส่วนตัว (นางวิจารณ์ฯ ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ)

พฤติกรรมของนายนิลกาฬฯ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

ทำโดยพลการ

นางสาวมุกดาฯ นักวิชาการสาธารสุข รับผิดชอบงานด้านยาเสพติด ได้ขออนุมัติผู้บังคับบัญชาจัดอบรมโครงการคลินิกอดบุหรี่ต้านภัยยาเสพติด เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ได้ปรับเปลี่ยนงบประมาณค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มจากที่เสนอขออนุมัติไว้ จำนวน 1,200 บาท /แห่ง เป็น 500 บาท/แห่ง

และขยายพื้นที่การดำเนินการตามโครงการจาก 66 แห่ง เป็น 85 แห่ง โดยไม่รายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ความเห็นชอบ ทำให้การดำเนินการไม่เป็นไปตามโครงการที่ได้รับอนุมัติ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ทำหลักฐานย้อนหลัง

นายกำแพงฯ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ ได้ลงนามในบันทึกขออนุมัติจ้างทาสีอาคารโรงพยาบาล ปรากฏว่าในวันที่ลงนามอนุมัติ ผู้รับจ้างได้ดำเนินการเสร็จแล้วและได้ขอเบิกเงินค่าจ้างแล้ว เมื่อทราบเรื่อง นายกำแพงฯ จึงสั่งการให้เจ้าหน้าที่พัสดุทำเอกสารขออนุมัติจ้างย้อนหลัง และให้กรรมการตรวจรับพัสดุลงนามรับพัสดุ เพื่อเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างในวันเดียวกัน

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

ประหยัด ?

นางสีมาดาฯ หัวหน้าสถานีอนามัย ขณะทำการตรวจหมู่โลหิตเด็กนักเรียน จำนวน 160 คน แต่นางสีมาดาฯ ได้ใช้เข็มเจาะเลือดเพียง 12 อัน โดยนำเข็มที่ใช้แล้วนำมาแช่แอลกอฮอล์ 70 % แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ แต่ไม่พบว่าเด็กนักเรียนมีการติดเชื้อแต่อย่างใด

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

นำรถราชการไปใช้ส่วนตัว

นายเลยฯ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ได้รับอนุญาตให้ใช้รถราชการ หลังจากปฏิบัติหน้าที่ราชการเสร็จแล้ว ได้นำรถยนต์คันดังกล่าว ไปใช้ในกิจส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา แต่ไม่ปรากฏว่ารถยนต์ราชการได้รับความเสียหายหรือเกิดอุบัติเหตุแต่อย่างใด พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

ไม่ตรวจสอบ

นายบรรจบฯ เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 กรรมการเก็บรักษาเงิน มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และจัดทำบัญชีของสถานีอนามัย ไม่ดำเนินการจัดทำบัญชีให้เป็นไปตามระเบียบ บันทึกบัญชีเงินสดบางรายการโดยไม่อ้างเล่มที่ เลขที่ ในใบเสร็จรับเงินออกใบเสร็จรับเงินแล้วไม่ลงรับเข้าบัญชีเงินสดทั้งจำนวน หรือไม่ลงในวันที่รับเงินทั้งหมด โดยส่วนที่เหลือจะลงรับในวันถัดมา เป็นเหตุให้เงินขาดบัญชีจำนวน 1,973 บาท เมื่อทราบว่าเงินขาดบัญชีจึงชดใช้เงินดังกล่าว

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และฐานรายงานเท็จ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับ โทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

รับปากว่าจะเลิกแต่ไม่เลิก

นางสาวรื่นรมฯ พยาบาลวิชาชีพ 4 ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายแดงสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของนางดำฯ โดยมีผู้พบเห็นนายแดง มาหาที่บ้านพักของนางสาวรื่นรมฯ และนอนพักค้างคืนด้วยบ่อยครั้ง เมื่อนางดำทราบเรื่องจึงร้องเรียนต่อผู้อำนวยการฯ โดยนางสาวรื่นรมฯ รับว่าจะเลิกติดต่อคบหากับนายแดงอย่างเด็ดขาด แต่ยังมีผู้พบเห็นบุคคลทั้งสองไปมาหาสู่กันเช่นเดิม

พฤติกรรมของนางสาวรื่นรมฯ เป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกรทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

ดื่มแล้วขับ

นายภูมิชัยฯ เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 ในช่วงบ่ายของวันทำการ หลังจากปฏิบัติงานในหน้าที่เสร็จแล้ว แต่ยังไม่เลิกงาน ชอบลงมานั่งดื่มสุราที่ชั้นล่างของสถานีอนามัย เมื่อดื่มสุรา ได้พักหนึ่งก็ขับรถออกจากสถานที่ราชการไปโดยไม่มีใครทราบว่าไปที่ใด และจะมีพฤติกรรมทำนองนี้บ่อยครั้ง

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

ขอซื้อแต่ไม่ยอมซื้อ

นางอุดรฯ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ดำเนินการขออนุมัติจัดซื้อพัสดุเพื่อใช้ในสถานีอนามัย รวมเป็นเงินจำนวน 106,295 บาท เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ไม่นำเงินไปซื้อพัสดุแต่กลับเก็บเงินไว้กับตัวโดยไม่แจ้งเหตุผล และในระหว่างถูกสอบสวน จึงได้ดำเนินการจัดซื้อพัสดุตามที่ขออนุมัติไว้ หลังจากนั้น ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

นางสาวไทรงามฯ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 3 ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการ ณ สถานีอนามัยในอีกท้องที่หนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2549 แต่พบหลักฐานว่านางสาวไทรงามฯ ยังคงลงชื่อมาปฏิบัติงานที่สถานีอนามัยเดิม จนถึงวันที่ 24 ธันวาคม 2549 และได้ไปรับหนังสือส่งตัวเพื่อมารายงานตัวในวันที่ 27 ธันวาคม 2549 แต่ปรากฏว่านางสาวไทรงามฯ ไม่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่ได้รับคำสั่งแต่อย่างใดและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

เคยใช้ยา (กรณีที่ 1)

นายอุดมฯ เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 มีพฤติกรรมสมาคมกับกลุ่มวัยรุ่นเสพยาบ้า และได้ใช้บ้านพักสถานีอนามัยเป็นสถานที่เสพยา นายอุดมฯ รับว่าเคยเสพยาจริงในช่วงปี 2545 - ต้นปี 2546 เนื่องจากป่วยเป็นโรคกระดูกสันหลังร้าว จึงเสพยาบ้าเพื่อบรรเทาอาการปวดแทน

ยากลุ่มมอร์ฟิน หลังจากนั้นไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับยาอีกเลย จากการตรวจสอบข้อมูลของฝ่ายมั่นคงและพนักงานตำรวจพบว่านายอุดมฯ เคยมีประวัติเกี่ยวข้องในฐานะผู้เสพ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>เคยใช้ยา (กรณีที่ 2)</u>

นายศรีฯ เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุขชุมชน 6 มีพฤติกรรมเสพยาบ้า โดยรับว่าในปี 2544 เคยเสพ 5 ครั้ง โดยวิธีสูดดมควัน เนื่องจากต้องการเข้ากับชุมชน และลองเพื่อแก้อาการปวดขา แต่ภายหลังเมื่อรัฐบาลมีนโยบายปราบปรามยาเสพติด นายศรีฯ ได้เข้ารายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามโครงการ “คืนคนดีสู่แผ่นดิน” และสาบานว่าจะไม่ยุ่งกับยาเสพติดอีก จากการตรวจสอบข้อมูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่านายศรีฯ อาจเคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาแต่ไม่ปรากฏรายชื่อในบัญชีผู้ค้าและพยานหลักฐานอื่นๆที่ชัดเจน

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

รวบรวมโดย นางสาวยุพิน ตันวิสุธิ์ นิติกร 8 (ด้านวินัย)
นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์ นิติกร 7 (ด้านวินัย)
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น นิติกร 7 (ด้านวินัย)
กลุ่มงานอุทธรณ์และร้องทุกข์
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สป.สธ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 4/2550
ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน หากต้องการแลกเปลี่ยนหรือมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อคณะผู้จัดทำได้ตามที่อยู่ข้างต้น หรือทางเว็บไซต์ **www.moph.go.th/ops/discipline/**

♦กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

►เมาซ้ำซากแล้วยังเอะอะโวยวาย

นายวินัย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 6 (หัวหน้าสถานีอนามัย) มีพฤติกรรมชอบดื่มสุรา ด้วยการนำสุรามาดื่มหรือบางครั้งจะให้ผู้อื่นไปซื้อสุรามาดื่มที่สถานีอนามัยในเวลาทำงานบ่อยครั้ง ในช่วงเวลา 09.00-10.00 น. หรือเวลา 14.00-16.30 น. บางครั้งก็ละทิ้งหน้าที่และขับรถจักรยานยนต์เข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ในเขตรับผิดชอบและกลับมาที่สถานีอนามัยด้วยอาการมึนเมาสุรา และพูดจาดุด่า เอะอะ โวยวาย เจ้าหน้าที่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน ตามมาตรา 93 และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

อนึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข มีมติให้ตั้งข้อสังเกตว่า ขอให้ผู้บังคับบัญชาติดตามความประพฤติของ นายวินัย เกี่ยวกับการดื่มสุราในเวลาราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นระยะ หากปรากฏว่ายังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้นให้ดำเนินการตามมาตรา 115 ฐานหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการต่อไปด้วย

►ไม่เข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียง

นายแพทย์ประหยัด รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ได้สั่งการให้ นายรักชาติ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ดำเนินการสั่งซื้อสั่งจ้างและก่อสร้างปรับปรุงต่อเติมอาคารผู้ป่วย ห้องทำงาน ด้วยเงินบำรุง โดยสั่งการด้วยวาจา ด้วยวิธีตกลงราคา ในลักษณะแบ่งซื้อแบ่งจ้าง เพื่อให้อยู่ในวงเงินที่มีอำนาจตามที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยไม่มีแผนงานหรือรายละเอียดของพัสดุที่จะซื้อหรือจ้าง รวมทั้งประมาณราคากลางหรือราคามาตรฐาน เป็นเหตุให้สถานะเงินบำรุงของโรงพยาบาลติดลบต่ำกว่ายอดเงินบำรุงคงเหลือ โดยค้างชำระหนี้ค่ายาและเวชภัณฑ์ ประมาณ 5 ล้านบาท และเจ้าหนี้ค่ายาและเวชภัณฑ์ได้มีหนังสือทวงหนี้ที่ค้างชำระ หากไม่เช่นนั้นก็จะไม่จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่โรงพยาบาลอีกต่อไป ซึ่งหนี้ค้างชำระดังกล่าว เกิดจากการที่นายแพทย์ประหยัด ได้นำเงินบำรุงไปจัดซื้อครุภัณฑ์และปรับปรุงต่อเติมอาคาร ห้องทำงานต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 นับแต่ปีแรกที่เข้าโครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค จนกระทั่งถึงเดือนมิถุนายน 2546 เป็นเงินจำนวนมาก ทำให้โรงพยาบาลไม่มีเงินบำรุงคงเหลือเพียงพอที่จะชำระหนี้ค่ายาและเวชภัณฑ์ได้ โดยที่มิได้ลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินบำรุงว่า ควรบริหารจัดการเงินบำรุง เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ ค่ายาและเวชภัณฑ์ เป็นลำดับแรก การนำเงินบำรุงไปใช้จ่ายในการปรับปรุงอาคารสถานที่และจัดซื้อครุภัณฑ์เป็นจำนวนมาก เกินความจำเป็นที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนจนเป็นเหตุให้เงินบำรุงขาดสภาพคล่อง ก่อให้เกิดผลกระทบในการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 ข้อ 22 วรรคสองและ ข้อ 27 (2) (3) และระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริหารในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2544

พฤติกรรมของ นายแพทย์ประหยัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาล และนายรักชาติ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือนนายแพทย์ประหยัด จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน ส่วน นายรักชาติ ลงโทษภาคทัณฑ์

►ขอหักหนี้เงินกู้ได้ไหม

นางร่ำรวย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินและเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการ ได้เขียนเช็คธนาคารกรุงไทย สั่งจ่ายค่ารักษาพยาบาล เป็นค่ารักษาพยาบาลของบิดา นายทองแท้ เลขที่ CH.A 0002284 จำนวน 11,057 บาท แต่ปรากฏว่า นางร่ำรวย เขียนเช็คสั่งจ่ายชื่อ นายทองแท้ แต่มิได้ขีดฆ่าคำว่า ‘‘หรือผู้ถือ’’ ในเช็คฉบับดังกล่าว โดยมีเจตนาเพื่อจะให้ นายทองแท้ มอบฉันทะหรือสลักหลังเช็คเพื่อที่ตนเองจะขอหักหนี้รายเดือนพร้อมดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งนายทองแท้ เป็นหนี้นางร่ำรวย จำนวน 100,000 บาท (สัญญาเงินกู้กำหนดชำระเงินต้น เดือนละ 5,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อเดือน) แต่ นายทองแท้ ไม่ยินยอมให้หักเงินและจะขอรับเช็คเพื่อไปขึ้นเงินที่ธนาคารเอง นางร่ำรวย บ่ายเบี่ยงและประวิงเวลา ไม่ยอมส่งมอบเช็คให้แก่นายทองแท้ จนกระทั่งต่อมา นายทองแท้ ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ทำให้ นางร่ำรวย ส่งมอบเช็คฉบับดังกล่าวให้แก่ นายพานทองแท้ ซึ่งเป็นบิดาของนายทองแท้ แทนที่จะส่งมอบเช็คให้แก่ นายทองแท้ เพราะไม่พอใจที่ นายทองแท้ ไม่ยอมให้หักหนี้เงินกู้และยังไปร้องเรียนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดด้วย

พฤติกรรมของ นางร่ำรวย เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่า การทำทัณฑ์บน นางร่ำรวย ยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษ เนื่องจากพยานหลักฐานชี้ชัดว่า นางร่ำรวย มีเจตนาหน่วงเหนี่ยงและประวิงเวลา ไม่ยอมส่งมอบเช็คให้แก่ นายทองแท้ เพื่อจะหักหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย โดยที่ตนเองมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับจ่ายเงินและเขียนเช็คสั่งจ่าย เป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ แม้ว่า นายทองแท้ จะเป็นหนี้เงินกู้ นางร่ำรวย แต่ก็ไม่อาจหักกลบลบหนี้กันได้ หากไม่ได้รับความยินยอม ประกอบกับการที่เขียนเช็คสั่งจ่ายโดยมิได้ขีดฆ่าคำว่า ‘‘หรือผู้ถือ’’ โดยเจตนาเพื่อจะให้ตนเองหรือผู้อื่นสามารถนำเช็คไปขึ้นเงินสดและหักเงินไว้ได้ ประกอบกับที่ผ่านมา นางร่ำรวย มีพฤติกรรมในลักษณะนี้กับข้าราชการอื่น ๆ แต่ไม่มีบุคคลใดกล้าร้องเรียน เนื่องจากเกรงว่าจะไม่ได้รับความสะดวกในกรณีที่ต้องติดต่อราชการกับ นางร่ำรวย จึงให้เพิ่มโทษ นางร่ำรวยเป็นตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

►เจ้าหน้าที่พัสดุทักท้วงแล้ว

นายแพทย์รวดเร็ว ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ได้ลงนามบันทึกการขออนุมัติสั่งจ้างทาสีอาคารโรงพยาบาล ในวงเงิน 98,806 บาท แต่ปรากฏว่าในวันลงนามนั้น ผู้รับจ้างได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วและขอเบิกเงินค่าจ้าง จากการที่นายแพทย์รวดเร็วได้สั่งการด้วยวาจาให้ นายสมยอม ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 ดำเนินการไปก่อนหน้านั้นประมาณหนึ่งเดือน เมื่อผู้รับจ้างได้ทาสีอาคารเสร็จและขอเบิกเงินค่าจ้าง จึงสั่งการให้นางสาวระเบียบ เจ้าหน้าที่พัสดุ จัดทำหลักฐานการขออนุมัติจ้างย้อนหลัง เพื่อให้กรรมการตรวจรับพัสดุลงนามตรวจรับและเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างในวันเดียวกัน แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่พัสดุ (นางสาวระเบียบ) ได้ทักท้วงและไม่ยินยอมจัดทำหลักฐานการจ้างย้อนหลัง ทำให้ นายสมยอม เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 เป็นผู้จัดทำหลักฐานการขออนุมัติย้อนหลังแทน เพื่อส่งให้กรรมการตรวจรับดำเนินการต่อไปได้ ต่อมา นางสาวระเบียบ เกรงกลัวว่าหากไม่ลงนามในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ จะทำให้ไม่อาจทำงานร่วมกับ นายแพทย์รวดเร็ว ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ซึ่งยินยอมปฏิบัติตามคำสั่งของนายแพทย์รวดเร็ว จึงได้ดำเนินการจัดทำเอกสารการจ้างและลงนามในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุดังกล่าว

พฤติกรรมของ นายแพทย์รวดเร็ว ผู้อำนวยการโรงพยาบาล นายสมยอม เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 และนางสาวระเบียบ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษภาคทัณฑ์ นายแพทย์รวดเร็วและนายสมยอม ส่วนนางสาวระเบียบ ให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

►ไม่เซ็นชื่อปฏิบัติงานล่วงเวลา

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่า นายแพทย์ ก. และนายแพทย์ ข. โรงพยาบาลชุมชน เบิกเงินค่าล่วงเวลาเป็นเท็จ มิได้ปฏิบัติงานจริง แต่ได้ไปปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลเอกชน จากการตรวจสอบเอกสารการเบิกเงินค่าตอบแทนการทำงานนอกเวลาราชการ บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่พบว่า นายแพทย์ ก. และนายแพทย์ ข. ลงเวลาปฏิบัติราชการ ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการแต่อย่างใด มีเพียงคำสั่งโรงพยาบาลฯ ที่กำหนดให้แพทย์ปฏิบัติงานในแต่ละวันว่าแพทย์คนใดต้องปฏิบัติงานในเวลาราชการและนอกเวลาราชการเท่านั้น โดยเห็นว่าไม่มีหลักฐานให้ตรวจสอบว่า นายแพทย์ ก.และนายแพทย์ ข.ได้การปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการจริง เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.2535 ข้อ 11 ที่กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัดและระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.2520 ข้อ 21 ข้อ 34 และไม่ชอบด้วยหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0502/ว 10353 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2517 เรื่องหลักฐานการจ่ายเงินของส่วนราชการ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฯ จึงแจ้งให้โรงพยาบาลเรียกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการคืนจากบุคคลทั้งสอง ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2539 — เมษายน 2540 รวมเป็นเงิน 331,200 บาท และขอให้ผู้บังคับบัญชาของแพทย์ทั้งสองดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยต่อไปด้วย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฯ ผลการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานว่าแพทย์ทั้งสองได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติงานทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ แต่จากหลักฐานอื่น เช่น พยานบุคคล บัตรตรวจโรคคนไข้นอกเวลาราชการ เห็นว่าแพทย์ทั้งสองจะตรวจคนไข้หลังเลิกงานตอนเย็นเป็นประจำจนถึงประมาณสองทุ่มก็จะกลับบ้านพัก หากมีคนไข้มารับการรักษาที่เกินความสามารถเจ้าหน้าที่พยาบาล ก็จะไปตามแพทย์ที่บ้านพัก น่าเชื่อว่าแพทย์ได้อยู่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการจริงและมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามข้อบังคับของกระทรวงสาธารณสุข ส่วนกรณีการไม่ลงชื่อปฏิบัติราชการทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการและตามหลักฐานการเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังกำหนด ของ นายแพทย์ ก.และนายแพทย์ ข. เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง และฐานไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากบุคคลทั้งสองไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และได้ปฏิบัติราชการเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ จึงงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

◙ ข้อสังเกต

เรื่องนี้มีประเด็นที่น่าสนใจ เกี่ยวกับการที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฯ แจ้งให้หน่วยงานเรียกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานล่วงเวลา จำนวนเงิน 331,200 บาท ซึ่งแพทย์ทั้งสองได้โต้แย้งและนำไปฟ้องคดีต่อศาลปกครองภูมิภาคฯ และมีการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาแล้ว เนื่องจาก ผู้เขียนมีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะที่รับผิดชอบสำนวนการดำเนินการทางวินัยของแพทย์ทั้งสอง (ไม่ขอระบุชื่อและนามสกุลจริง) และได้รับมอบหมายจากรองปลัดกระทรวงสาธารณสุข (นายแพทย์จักรธรรม ธรรมศักดิ์) ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ในขณะนั้น เพื่อทำความเห็นในเรื่องที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฯ เรียกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการจากแพทย์ทั้งสองจึงขอนำคำวิเคราะห์จากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด เพื่อเป็นกรณีศึกษาและชี้ให้เห็นหลักปฏิบัติราชการในโอกาสต่อไป

ก่อนอื่นเพื่อความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว ขอสรุปความเป็นมาโดยสังเขป ดังนี้ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคฯ ได้ตรวจสอบสืบสวนตามหนังสือร้องเรียนกล่าวหานายแพทย์ ก. และนายแพทย์ ข. โรงพยาบาลชุมชน เบิกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการเป็นเท็จ เพราะไปปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลเอกชน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเรียกเงินค่าล่วงเวลาคืนจากแพทย์ทั้งสอง จำนวนเงิน 331,200 บาท โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีหลักฐานการลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ซึ่งเป็นหลักฐานประกอบในการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.2520 ข้อ 21 และข้อ 34 และไม่เป็นไปตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค 0502/ว 10353 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2517 เรื่องหลักฐานการจ่ายเงินของส่วนราชการ และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.2535 ข้อ 11 ที่กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัด ส่วนกรณีที่แพทย์ทั้งสองอ้างว่าไม่เข้าใจระเบียบดังกล่าวและเป็นการประพฤติปฏิบัติตามแพทย์รุ่นพี่และแพทย์ทั่วประเทศที่ไม่ต้องลงลายมือชื่ออยู่เวร นั้น ไม่อาจรับฟังได้ ต่อมา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง มีความเห็นว่า จากหลักฐานน่าเชื่อว่าแพทย์ทั้งสองได้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการจริงเพียงแต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานไว้เป็นหลักฐาน การที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ให้เรียกเงินคืนจากแพทย์ทั้งสองนั้น ไม่ถูกต้องและขอให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้พิจารณาแล้วยืนยันตามความเห็นเดิม จึงต้องส่งเรื่องให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เพื่อพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นพ้อง

กับความเห็นของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและไม่เห็นชอบที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เรียกแพทย์ทั้งสองชดใช้เงินคืน สุดท้ายจึงต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของระเบียบฯเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด และกระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นชอบกับความเห็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ดังกล่าว จึงเป็นเหตุให้แพทย์ทั้งสองยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองภูมิภาค และศาลปกครองสูงสุดตามลำดับ ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชดใช้เงินคืนจากแพทย์ดังกล่าว

มีข้อสังเกตว่า การที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฯ ตรวจสอบพบว่า ข้าราชการซึ่งเป็นแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชน สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เบิกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและในวันหยุดราชการ โดยไม่มีหลักฐานบัญชีลงเวลาการปฏิบัติงาน สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยข้อ 6 และข้อ 10 ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ พ.ศ.2536 ข้อ 21 และ ข้อ 34 ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.2520 และข้อ 4 ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2536 จึงวินิจฉัยว่าข้าราชการดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนข้างต้นและได้แจ้งให้หน่วยราชการต้นสังกัดเรียกเงินที่ได้เบิกไปแล้วคืนทั้งหมด เมื่อพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าข้าราชการผู้เบิกเงินค่าตอบแทนการทำงานนอกเวลาราชการได้อยู่เวรปฏิบัติงานในช่วงเวลาที่เบิกจริง เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการจ่ายเงินค่าตอบแทนฯ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4 และข้อ 11 ของข้อบังคับกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2536 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อ 9 วรรคสอง และข้อ 16 ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ข้าราชการดังกล่าวจึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนข้างต้น **แม้ว่าในการเบิกเงินค่าตอบแทน จะไม่มีหลักฐานบัญชีลงเวลาการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการก็ตาม** ทั้งนี้ เนื่องจากหลักเกณฑ์ตามระเบียบที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหยิบยกมาเป็นเหตุวินิจฉัยว่า ข้าราชการผู้เบิกเงินค่าตอบแทนฯ ปฏิบัติไม่ชอบ ทำให้ไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว อันได้แก่หลักเกณฑ์ตามข้อ 6 และข้อ 10 ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการฯ นั้น มีวัตถุประสงค์ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินได้ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการของผู้ปฏิบัติงานว่าคุ้มค่าเหมาะสมกับค่าตอบแทนที่ทางราชการจ่ายให้หรือไม่และหลักเกณฑ์ตามข้อ 21 และข้อ 34 ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการฯ มีวัตถุประสงค์ให้มีหลักฐานการจ่ายเงินเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ **ซึ่งหลักเกณฑ์ตามระเบียบทั้งสองฉบับไม่ใช่หลักเกณฑ์ที่กำหนดสิทธิในการได้รับเงินค่าตอบแทนฯ เพราะสิทธิในการได้รับเงินดังกล่าวได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามข้อบังคับของกระทรวง**

สาธารณสุข ว่าด้วยเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขฯ การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินวินิจฉัยว่าข้าราชการผู้เบิกเงินค่าตอบแทนฯ

ไม่มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว เนื่องจากไม่มีหลักฐานบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการ จึงไม่ถูกต้องและคำสั่งของหน่วยงานต้นสังกัดที่เรียกให้ข้าราชการคืนเงินค่าตอบแทนฯ ตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งให้ดำเนินการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุด พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้คืนเงินดังกล่าว

สรุป

ในการพิจารณาสิทธิเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและในวันหยุดราชการของข้าราชการนั้น ต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของกฎหมายซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการได้รับสิทธิดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ ทั้งนี้ หน่วยงานทางปกครองไม่อาจนำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายในส่วนที่กำหนดเกี่ยวกับการจัดให้มีหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของข้าราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการมาพิจารณาวินิจฉัยว่าข้าราชการที่ไม่ได้จัดให้มีหลักฐานตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายดังกล่าวเป็นผู้ไม่มีสิทธิจะได้รับเงินค่าตอบแทนฯ เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่มีเจตนารมณ์แตกต่างกัน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.23/2548)

เป็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งว่า ปัญหาการไม่ลงลายมือชื่อปฏิบัติงานของข้าราชการมักเกิดปัญหาขึ้นเป็นประจำ ไม่ว่าจากการร้องเรียนหรือกลั่นแกล้งกันเอง ทางที่ดีข้าราชการทุกคน ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ ควรต้องลงลายมือชื่อปฏิบัติราชการ ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น หากมีกรณีการร้องเรียนอาจถูกลงโทษฐานละทิ้งหน้าที่ราชการอีกด้วย นอกจากนี้การลงชื่อปฏิบัติงานยังเป็นเอกสารหลักฐานยืนยันหรือพิสูจน์ได้เป็นอย่างดี

รวบรวมโดย...นายสุรชัย รัตนกรกุล นิติกร 7 (ด้านวินัย)
กลุ่มงานเสริมสร้างระบบคุณธรรม
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สป.สธ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 5/2550 กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โทร. 0 2590 1314

ในที่สุดเราท่านทั้งหลายก็แก่กันไปอีกปี ตลอดเวลาหนึ่งขวบปีที่ผ่านไปของชีวิต บ้างก็สุข บ้างก็ทุกข์ บ้างก็สมหวัง บ้างก็ผิดหวัง คละเคล้ากันไป ก็ขอให้ท่านผู้อ่านถือเสียว่า เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องปกติธรรมดาของโลก หรือที่เรียกว่า โลกธรรม ๘ ตามหลักของพุทธศาสนานั่นเอง คือ มีสุขก็ต้องมีทุกข์ มีลาภก็ต้องมีเสื่อมลาภ มียศก็ต้องมีเสื่อมยศ มีสรรเสริญก็ต้องมีนินทา จึงไม่ควรที่เราจะไปยึดมั่นถือมั่น เพราะไม่มีอะไรจีรังยั่งยืน เลือกเดินทางสายกลางและตั้งอยู่ในความไม่ประมาทไว้ก่อนจะดีกว่า แล้วเผื่อใจไว้สำหรับความผิดหวังบ้าง จะได้ไม่สุขหรือทุกข์จนเกินไป ชาวกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมขอถือโอกาสนี้ส่งความสุขความหวังดีมายังทุก ๆ ท่าน ขอให้มีแต่ความสุข สดชื่น และสมหวังตลอดไป

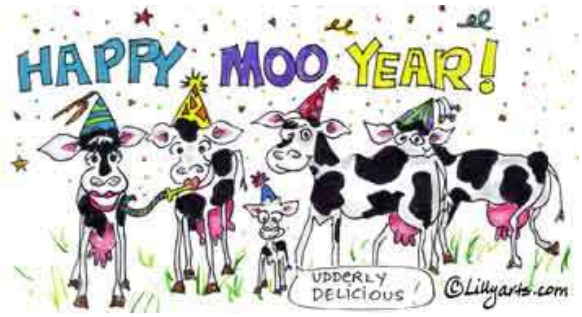
จุลสารฉบับนี้เนื้อหาส่วนใหญ่ยังคงนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย กับกรณีการร้องทุกข์เกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการ น่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกคนอย่างแน่นอน

อนึ่ง หากต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ติชม หรือมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อคณะผู้จัดทำได้ตามที่อยู่ข้างต้น หรือทางเว็บไซต์ www.moph.go.th/ops/ discipline/ เชิญพบกับเนื้อหาในฉบับได้เลยครับ

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

@ รายงานตัวล่าช้ามีก็อาจความผิดได้

จังหวัดพงไพรมีคำสั่งให้นางสาวหรูเลิศ ปฏิบัติราชการสถานีอนามัยตำบลดงอีแร้ง อำเภอท่าจะแย่ ไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลป่าดง จังหวัดพงไพร โดยอำเภอท่าจะแย่ได้มีหนังสือส่งตัวนางสาวหรูเลิศให้ไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลป่าดงตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 แต่นางสาวหรูเลิศไม่ได้ไปรายงานตัวปฏิบัติราชการทันที จนกระทั่งวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 จึงไปรายงานตัวปฏิบัติราชการอ้างว่าเข้าใจว่าทางราชการให้เวลาเดินทางไปรายงานตัว 15 วัน และวันที่ 15 กรกฎาคม 2548 นางสาวหรูเลิศ ได้ยื่นใบลาพักผ่อนตั้งแต่วันที่ 28-29 กรกฎาคม 2548 และวันที่ 18 กรกฎาคม 2548 นางสาวหรูเลิศไม่มาปฏิบัติราชการโดยได้โทรศัพท์แจ้งผู้บังคับบัญชาว่าญาติเสีย ขออนุญาตลากิจ และไม่ได้มาปฏิบัติงานจนกระทั่งวันที่ 2 สิงหาคม 2548 จึงกลับมาปฏิบัติงานและยื่นหนังสือลงวันที่ 2 สิงหาคม 2548 ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 2 สิงหาคม 2548 เพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว แต่ได้ยื่นบันทึกลงวันที่ 5 สิงหาคม 2548 ยกเลิกหนังสือขอลาออกโดยระบุว่าบิดามารดายังไม่พร้อมที่จะให้ลาออกจากราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพงไพรลงโทษภาคทัณฑ์นางสาวหรูเลิศ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

หมายเหตุ

1 อ.ก.พ.เห็นว่ากรณีนี้นางสาวหรูเลิศสมควรถูกลงโทษมากกว่านี้ แต่เนื่องจากนางสาวหรูเลิศได้ถูกไล่ออกจากราชการเสียก่อนจึงเพิ่มโทษไม่ได้

2 ยังมีข้าราชการจำนวนมากมีความเข้าใจว่า ตนจะเดินทางไปปฏิบัติราชการเมื่อใดก็ได้ภายในกำหนดเวลา 15 วัน หลังจากหน่วยงานมีหนังสือส่งตัว อันเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเพราะที่ถูกต้องแล้ว ตามแบบธรรมเนียมของทางราชการ เมื่อผู้มีอำนาจมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดไปปฏิบัติราชการยังสถานที่ใหม่และได้แจ้งคำสั่งให้ทราบโดยชอบแล้ว และทางราชการกำหนดให้ข้าราชการผู้นั้นเดินทางไปรายงานตัวไปปฏิบัติราชการภายใน 15 วัน ย่อมหมายความว่าข้าราชผู้

นั้นต้องมอบหมายหน้าที่การงานให้เรียบร้อยและเดินทางไปรายงานตัวไปปฏิบัติราชการภายใน 15 วัน นับแต่รับทราบคำสั่ง ทั้งนี้โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในเรื่องของการส่งมอบภารกิจที่รับผิดชอบ ระยะทาง และอื่น ๆ ด้วย ไม่ได้หมายความว่าเป็นสิทธิของเรา เรานึกอยากจะไปรายงานตัววันไหนก็ได้ภายใน 15 วัน ตามอำเภอใจ แต่อย่างใด

@ สามีภรรยาถือว่ามีส่วนได้เสีย

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุปถัมภ์เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุปถัมภ์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 โรงพยาบาลค้ำชู ซึ่งเป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียงขึ้นไป เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 โดยมีนายบูชา ผู้อำนวยการโรงพยาบาลค้ำชูเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยในฐานะผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย มีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกครั้งนี้หลายคนรวมทั้ง นางเลขา เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 โรงพยาบาลค้ำชู ภรรยาของนายบูชา ซึ่งขณะนั้นได้ไปช่วยราชการเป็นเลขานุการนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุปถัมภ์ ด้วย ในการพิจารณาคัดเลือกนายบูชาได้ให้คะแนนนางเลขาเกือบเต็มทุกหัวข้อ หลังจากคัดเลือกเสร็จแล้วนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุปถัมภ์มีบันทึกถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุปถัมภ์รายงานผลการคัดเลือกให้ทราบ และส่งรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 ให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขทราบ กับได้มีการจัดทำประกาศสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบูชาประกาศผลการคัดเลือกแต่เก็บเรื่องไว้ มิได้ปิดประกาศให้ใครทราบ และได้มีการแต่งตั้งผู้ได้รับการคัดเลือกทั้งหมดในเวลาต่อมา

นายส่วนเกิน ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกคนหนึ่งจึงร้องทุกข์ไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกครั้งนี้ย่อมจะได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 กรณีนี้จึงเป็นการพิจารณาทางปกครองเพื่อเตรียมจัดทำคำสั่งทางปกครอง ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณีจะร่วมพิจารณาทางปกครองมิได้ทั้งนี้ ตามมาตรา 5 ประกอบมาตรา 13 (2) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ดังนั้นการที่จังหวัดอุปถัมภ์ แต่งตั้งให้นายบูชาสามีของนางเลขาหนึ่งในผู้เข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการคัดเลือกนี้และนายบูชาได้ร่วมดำเนินการพิจารณาคัดเลือกครั้งนี้ด้วย จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้จะกระทำในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งตามนัย

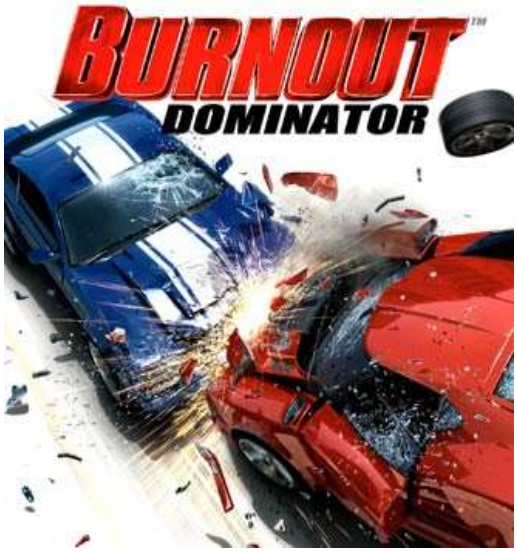

หนังสือสั่งการของ ก.พ. ก็กระทำได้เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำปกครอง ประกอบกับนายบูชาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลค้ำชู และนางเลขาปฏิบัติงานใกล้ชิดผู้บริหารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุปถัมภ์และทำหน้าที่เลขานุการนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุปถัมภ์มานาน หลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและส่งตัวไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลค้ำชูตามตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งได้ประมาณสองสามเดือนก็ถูกสั่งให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่เลขานุการนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุปถัมภ์ตามเดิม แสดงให้เห็นว่ามีความใกล้ชิดสนิทสนม หรือคุ้นเคยกับผู้บริหารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นอย่างดี เมื่อนายบูชา เข้าร่วมพิจารณาย่อมอาจจะทำให้ผู้บริหารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุปถัมภ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล หรือสาธารณสุขอำเภอที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการคัดเลือกบางคนรู้สึกเกรงใจไม่กล้าให้คะแนนตามความเป็นจริงได้ นอกจากนี้ ยังปรากฏว่าในการสอบสัมภาษณ์ นายบูชาให้คะแนนเต็มนางเลขาหลายหัวข้อและเกือบเต็มในหัวข้อที่เหลือ แต่มิได้ให้คะแนนผู้เข้ารับการคัดเลือกรายใดเต็มหรือสูงเท่ากับนางเลขา เลย ส่อให้เห็นว่าไม่เป็นกลาง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขจึงมีมติเพิกถอนการคัดเลือกและการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 ของจังหวัดอุปถัมภ์ทั้งหมด แล้วดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 เสียใหม่ให้ถูกต้องต่อไป

ข้อสังเกต การมีส่วนได้เสียเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก แม้ในระดับประเทศหากมีการดำเนินการไม่ถูกต้องโดยคณะกรรมการนั้นเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ศาลก็จะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนกระบวนการทั้งหมด มีการฟ้องร้องเมื่อใดก็แพ้ตลอดครับ ผู้บริหารห้ามพลาดเรื่องนี้เด็ดขาด

@ ขนาดเอาไปทำบุญ ยังไม่วายดวงซวย

นายธรรมโม ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัยแห่งหนึ่งในจังหวัดภูเขางาม เป็นคนใจดี มีธรรมะ และชอบทำบุญ วันเสาร์อาทิตย์นายธรรมโมได้นำรถยนต์ของทางราชการทะเบียนหมายเลข งง - 9999 ไปทอดผ้าป่าที่วัดเสาร์อาทิตย์ซึ่งอยู่ที่จังหวัดทะเลสวย โดยไม่ได้ขออนุญาตผู้บังคับบัญชา ระหว่างเดินทางกลับจากจากทอดผ้าป่า นายธรรมโมขับรถมาด้วยความเร็วประมาณ 110 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ได้ประสบ

อุบัติเหตุชนท้ายรถยนต์ของชาวบ้านที่ขับมาตามปกติ เนื่องจากมิได้ระมัดระวัง ขับรถตามรถคันหน้าในระยะใกล้เกินสมควร เมื่อรถคันหน้าห้ามล้อจึงหยุดรถไม่ทัน พฤติการณ์ของนายธรรมโมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนายธรรมโม จำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

@ เป็นหัวหน้าต้องดูแลลูกน้อง

นายแพทย์ตามใจ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภอใจ ได้มอบหมายหน้าที่การงานให้เภสัชกรเรื่อยเปื่อยรับผิดชอบการดำเนินการจัดซื้อเวชภัณฑ์ วัสดุการแพทย์ และเครื่องมือแพทย์ ในช่วงเวลาประมาณ 4 ปี นายแพทย์ตามใจได้อนุมัติให้เภสัชกรเรื่อยเรื่อยจัดหาเวชภัณฑ์ วัสดุการแพทย์และเครื่องมือแพทย์หลายครั้ง รวมเป็นมูลค่าหลายล้านบาท ทั้งที่ไม่มีความจำเป็นจะต้องซื้อหรือจ้าง นอกจากนี้ยังปล่อยปละละเลยให้นายเรื่อยเปื่อยจัดหาพัสดุก่อนได้อนุมัติจากผู้มีอำนาจ หรือจัดซื้อโดยการแบ่งซื้อแบ่งจ้าง อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 โดยที่นายแพทย์ตามใจไม่เคยตรวจสอบ กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานของเภสัชกรเรื่อยเปื่อยเลย เป็นเหตุให้เวชภัณฑ์ ตลอดจนวัสดุการแพทย์และเครื่องมือแพทย์ที่จัดซื้อจัดหามาจำนวนหลายรายการหมดอายุ หรือเสื่อมคุณภาพ คิดเป็นมูลค่าความเสียหายหลายล้านบาท พฤติการณ์เช่นนี้ถือเป็นความผิดทางวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนายแพทย์ตามใจ จำนวนหนึ่งขั้น ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดผลดีต่อทางราชการ ตามมาตรา 83 และลงโทษปลดเภสัชกรเรื่อยเปื่อย ออกจากราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

@ ก่อนลงนามถอนเงินหรือสั่งจ่ายเช็คต้องดูให้ดี

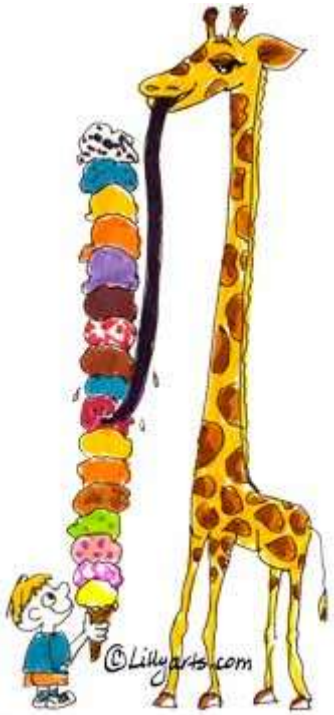

นายย่ามใจ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน สถานีอนามัยนาเกลือ จังหวัดหนองน้ำกร่อย มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง จัดทำบัญชีการเงิน ได้ดำเนินการสั่งซื้อ สั่งจ้าง หลายครั้งโดยที่ไม่ได้ขออนุมัติก่อหนี้ผูกพัน แล้วนำใบถอนเงินไปให้หัวหน้าสถานีอนามัยร่วมลงนามถอนเงิน

บำรุงของสถานีอนามัยหลายครั้ง ถอนเกินจำนวนที่ต้องจ่ายบ้าง ถอนโดยที่ไม่มีรายการต้องจ่ายจริงบ้าง หรือออกอุบายว่าให้ลงชื่อในใบถอนเงินสองฉบับโดยอ้างว่าจะเอาไว้ใช้กรณีธนาคารบอกว่าลายมือชื่อไม่เหมือนกับตัวอย่างที่ให้ไว้กับธนาคาร นอกจากนี้นายย่ามใจไม่ได้ทำบัญชีทางการเงินเป็นเวลากว่าสองปี ซึ่งนายเกรงใจ หัวหน้าสถานีอนามัยผู้มีหน้าที่กำกับดูแล และควบคุมการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ในสถานีอนามัยก็ไม่ได้ตรวจสอบระบบการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย หรือขอดูหลักฐานใบสำคัญต่าง ๆ ในขณะทำการการลงนามถอนเงินเลย เนื่องจากกลัวว่าลูกน้องจะหาว่าไม่ไว้ใจ เป็นเหตุนายย่ามใจถอนเงินจากธนาคารไปใช้จ่ายทั้งในกิจการของทางราชการและเรื่องส่วนตัวโดยสะดวกเป็นเงินหลายแสนบาท

@ ช่องทางหาเงินบำรุงเข้าโรงพยาบาลกับการรับคนไข้นอนเตียง

นายแพทย์หัวแหลม ผู้อำนวยการโรงพยาบาลป่าดง ได้สั่งรับผู้เจ็บป่วยเล็กน้อยเข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในของโรงพยาบาลโดยไม่มีความจำเป็น สั่งรับตนเองและบุตรไว้เป็นผู้ป่วยในโดยตนเองเป็นทั้งผู้ป่วยและแพทย์ผู้ตรวจวินิจฉัยการรักษาและสั่งจ่ายยา ทั้งที่ตนเองและบุตรพักมิได้นอนพักในอาคารผู้ป่วยในของโรงพยาบาล แต่พักอยู่ที่บ้านพักของโรงพยาบาล รวมทั้งสั่งรับมารดาของตนไว้เป็นผู้ป่วยในโดยได้ตรวจวินิจฉัย สั่งการรักษา และสั่งจ่ายยา ทั้งที่ความจริงมารดาของตนไม่ได้นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล นอกจากนี้นายแพทย์หัวแหลมในฐานะผู้อำนวยการโรงพยาบาลป่าดงยังได้ลงนามในเอกสารการเบิกจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยในที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดจากทางราชการนำเข้าเป็นเงินบำรุงของโรงพยาบาล พฤติการณ์เช่นนี้เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา 83 และมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

ข้อควรตระหนัก ระยะหลังมีกรณีการร้องเรียนเกี่ยวกับการรับผู้ป่วยในอันเป็นเท็จเพื่อหวังเบิกเงินงบประมาณนำเข้าเป็นเงินบำรุงโรงพยาบาลและมีผู้ถูกลงโทษมากขึ้น จึงนับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหารโดยเฉพาะในโรงพยาบาลชุมชนพึงต้องตระหนัก เพราะเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและยังกระทบต่อวินัยทางการเงินการคลังของประเทศโดยรวมอีกด้วย หากข้อเท็จจริงรับฟังได้ความชัดเจนว่า เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น กรณีจะอาจกลายเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกลงโทษปรับทางปกครอง รวมทั้งยังอาจมีความผิดทางอาญา ในความผิดฐานเป็นเจ้า

พนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และฐานเป็นเจ้าพนักงานจัดทำเอกสารเท็จ หรือปลอมเอกสาร แล้วแต่กรณีอีกด้วย

@ ร่วมมือกับผู้ป่วยแก้ไขหลักฐานการเกิด

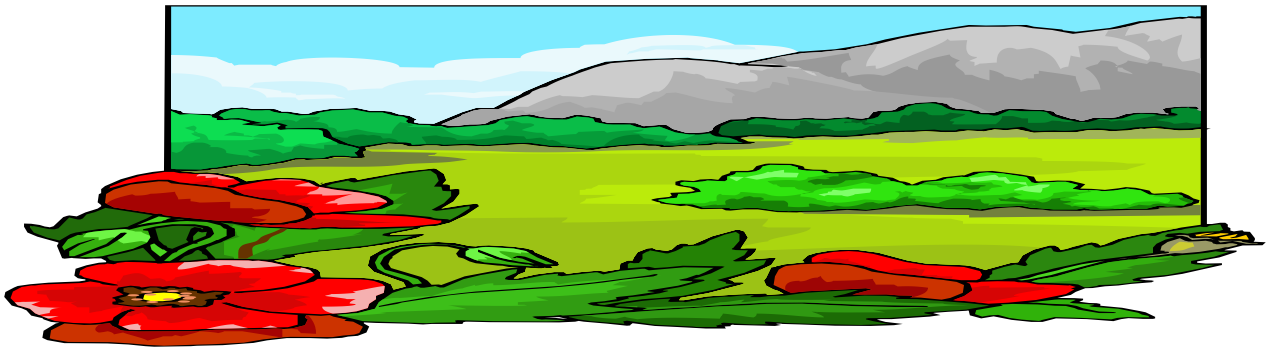
สิบตำรวจโทใหญ่ ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการ ได้พานางละมุด อายุ 20 ปี ลูกสะใภ้ ไปคลอดบุตรที่โรงพยาบาลเอกเทศ โดยแจ้งกับเจ้าหน้าที่ว่านางละมุดคือนางลิ้นจี่ อายุ 50 ปี ภรรยาของตน เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตรวจพบความผิดปกติจึงแจ้งให้นางลำไย หัวหน้าหอผู้ป่วยสูติกรรมทราบ แต่นางลำไยได้รับทราบความจริงดังกล่าวเกี่ยวกับคนไข้รายนี้แล้วยังคงแจ้งให้ญาติผู้ป่วยกรอกข้อมูลในเอกสารการยินยอมให้แพทย์ทำการรักษาระบุว่า เป็นนางลิ้นจี่ตามข้อมูลในบัตร OPD Card ต่อมาเมื่อนางละมุดไม่สมัครใจรับการรักษาต่อและขอกลับบ้านโดยมีญาติมาขอหนังสือรับรองการเกิด นางลำไยได้ลงชื่อในช่องเจ้าบ้านผู้มอบอำนาจให้ไปแจ้งเกิด (แบบ ท.ร.1/1 ตอนที่ 1) โดยตรวจเฉพาะสำเนาทะเบียนบ้าน ไม่ตรวจสอบบัตรประจำตัวประชาชนบิดามารดาของเด็กก่อนลงชื่อมอบอำนาจให้ไปแจ้งเกิด และไม่ตรวจสอบบัตรประจำตัวประชาชนของผู้คลอดและสามีให้ถูกต้องตามใบรับรองการเกิดก่อนให้หนังสือรับรองการเกิด อันเป็นการเจตนาออกหนังสือรับรองการเกิดซึ่งมีรายการสาระสำคัญ ได้แก่ ชื่อบิดาชื่อมารดาที่แท้จริงอันเป็นเท็จ ทำให้ทารกแรกเกิดมีสิทธิต่าง ๆ ในฐานะเป็นบุตรข้าราชการ พฤติการณ์ของนางสาวลำใยเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

รวบรวมโดย นายสมพงษ์ สุรินทร์
นางสาวสมใจ ฉัตรไทย
นายปกาสิต คำจันทร์

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 1/2551

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คดีปกครอง และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ **w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/**

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

หวังรวย

นายอยากรวย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ 5 ได้อาศัยความเป็นเพื่อนร่วมงานซึ่งมีความสนิทสนมกัน ร้องขอให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลทั่วไปที่ตนทำงานอยู่จำนวน 4 คน และนางซื่อ ซึ่งเป็นน้องสาวของนายอยากรวย และนายทอง ซึ่งเป็นคนรู้จักกัน รวม 6 คน ให้ช่วยกู้เงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินโดยอ้างเหตุผลในการขอความช่วยเหลือต่างกันเช่น ซื้อที่ดินเพื่อสร้างบ้านของตน ขอให้ช่วยซื้อที่ดินโดยจะหาคนมาเปลี่ยนให้ในภายหลัง โดยนายอยากรวยบอกว่าจะเป็นผู้ดำเนินการส่งเงินให้กับทางธนาคารเองและตกลงจะโอนที่ดินที่ซื้อขายดังกล่าวให้กับนายอยากรวย หลังจากชำระเงินกับธนาคารครบถ้วนแล้ว บุคคลดังกล่าวทั้ง 6 ราย หลงเชื่อและได้มอบหลักฐานต่างๆของตนให้กับนายอยากรวย ไปดำเนินการ และต่อมาบุคคลทั้ง 6 ราย ได้ไปทำสัญญากู้ยืมเงินกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ โดยนายอยากรวย ได้มอบเงินเป็นสินน้ำใจให้คนละ 10,000 บาท ยกเว้นรายนางซื่อ และนายทอง นั้น ไม่ได้มอบเงินให้แต่อย่างใด ต่อมาบุคคลทั้ง 6 ราย ก็ได้รับการทวงหนี้จากทางธนาคารอาคารสงเคราะห์และได้แจ้งให้นายอยากรวย ทราบ นายอยากรวย รับว่าตนจะดำเนินการจ่ายเงินเองแต่ก็ไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด ต่อมาบุคคลทั้ง 6 ราย ได้ถูกฟ้องคดีและที่ดินถูกบังคับจำนอง และธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้เรียกให้ชำระหนี้ในส่วนที่ยังเหลืออยู่โดยแต่ละรายมีหนี้ค้างชำระตั้งแต่สามแสนบาทเศษถึงเจ็ดแสนบาทเศษ

พฤติกรรมของนายอยากรวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 โรงพยาบาลทั่วไปได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนายอยากรวย จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

/ใบเสร็จ...

ใบเสร็จสับสน

นายหัวดี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 ได้เขียนใบเสร็จรับเงินของสถานีอนามัย มีข้อความและจำนวนเงินในใบเสร็จรับเงินต้นฉบับไม่ตรงกับฉบับสำเนา โดยเขียนต้นฉบับว่าได้รับเงินเป็นค่ายามีจำนวนเงินที่มากกว่าฉบับสำเนา และฉบับสำเนากลับเขียนว่าได้รับเงินเป็นค่าบริการจำนวน 30 บาท และนำเงินตามจำนวนที่ระบุในสำเนาใบเสร็จรับเงินส่งเป็นรายได้เงินบำรุงของสถานีอนามัย ทั้งนี้ นายหัวดีได้นำยาสมุนไพรและเครื่องสำอางจากสมุนไพรมาจำหน่ายให้กับประชาชนทั่วไปและข้าราชการหรือผู้มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากภาครัฐโดยเขียนใบเสร็จรับเงินของสถานีอนามัยฉบับจริงและสำเนาระบุข้อความไม่ตรงกัน วันที่รับเงินมีบางฉบับไม่ตรงกัน ชื่อของผู้ป่วยหรือผู้มารับบริการไม่ตรงกัน ผู้ป่วยไม่ได้มาตรวจรักษาที่สถานีอนามัย ชื่อผู้ป่วยในใบเสร็จรับเงินไม่มีชื่ออยู่ในบันทึกการตรวจรักษา รายการยาระบุว่ารับเงินเป็นค่ายาในบัญชียาหลักแห่งชาติ โดยจำนวนเงินในฉบับจริงสูงกว่าสำเนา และนำเงินตามฉบับสำเนาส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินของสถานีอนามัย รวม 20 ครั้ง และได้เขียนใบเสร็จรับเงินสถานีอนามัยฉบับสำเนาโดยใช้ชื่อบุคคลที่ไม่ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลและไม่ได้มาตรวจรักษา และระบุจำนวนเงิน 30 บาท แล้วนำเงินนั้นส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงินสถานีอนามัยรวม 26 ครั้ง

พฤติกรรมของนายหัวดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายหัวดี ออกจากราชการ อนึ่ง ตามมติของคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 กำหนดว่าการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น กรณีของนายหัวดี จึงควรลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

ลูกกตัญญู

นายบุญมี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 ได้เขียนใบเสร็จรับเงินของสถานีอนามัย(ต้นฉบับ) ว่าได้รับเงินค่ายาจากนางบุญน้อย มารดาของตนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สังกัดหน่วยงานหนึ่ง และเขียนชื่อของตนเองและเขียนชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่อื่นของสถานีอนามัยลงในใบเสร็จรับเงินทั้งต้นฉบับและฉบับสำเนาว่าเป็นผู้รับเงินจากนางบุญน้อย โดยที่นางบุญน้อย ไม่ได้มาตรวจและรักษาพยาบาลที่สถานีอนามัยแต่อย่างใด ส่วนสำเนาใบเสร็จรับเงินนั้น

/นายบุญมี...

นายบุญมี ได้เขียนวันที่รับเงินมีทั้งที่ตรงและไม่ตรงกับต้นฉบับและเขียนว่าได้รับเงินค่าบริการจำนวน 30 บาท จากผู้มารับบริการรายอื่น และนำเงินตามจำนวนที่ระบุในสำเนาใบเสร็จรับเงินจำนวน 9 ฉบับ ๆละ 30 บาท รวมจำนวน 270 บาท ส่งเป็นรายได้เงินบำรุงของสถานีอนามัย ส่วนใบเสร็จรับเงินต้นฉบับจำนวน 9 ฉบับ เขียนว่าได้รับเงินค่ายาจากนางบุญน้อย จำนวน 2,400 บาท 2,850 บาท 760 บาท 3,240 บาท 3,610 บาท 4,730 บาท 3,750 บาท 4,620 บาท และ 4,500 บาท ตามลำดับ จากนั้นได้นำไปให้กับนางบุญน้อย ใช้เป็นหลักฐานและเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานต้นสังกัด เป็นเงินรวมจำนวน 30,100 บาท นายบุญมีได้ให้การยอมรับว่าตนได้ออกใบเสร็จรับเงินดังกล่าวจริง โดยให้เหตุผลว่าตนต้องการช่วยเหลือมารดาที่ต้องการใช้เงิน ตนไม่มีเงินเก็บ มีบุตร 2 คน และมีหลานฝ่ายภรรยาที่ตนต้องรับผิดชอบส่งเรียนอีก 3 คน ทั้งนี้ ได้มีการคืนเงินที่เบิกค่ารักษาพยาบาล จำนวน 30,100 บาท ให้กับหน่วยงานต้นสังกัดของนางบุญน้อย แล้ว

พฤติกรรมของนายบุญมี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษปลดนายบุญมี ออกจากราชการ อนึ่ง กรณีของนายบุญมี ควรลงโทษไล่ออกจากราชการตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 ดังกล่าว

ของปลอมไม่ได้ใช้ ของที่ใช้ไม่ได้ปลอม

นางสาวสมศรี ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6 โรงพยาบาลชุมชน เป็นตัวแทนขายประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิต จำกัด ได้ทำการออกใบรับรองผลการตรวจเลือด Anti – Hiv ของนายน้อย ซึ่งเป็นลูกค้าของตน โดยบุคคลดังกล่าวไม่ได้มาตรวจเลือดที่โรงพยาบาล โดยปลอมลายมือชื่อของผู้เจาะเลือด ผู้ตรวจเลือด และพยาน และประทับตราของโรงพยาบาล ในใบรับรองผลการตรวจเลือดดังกล่าว โดยไม่ผ่านระบบขั้นตอนการให้บริการของโรงพยาบาล สาเหตุที่นางสาวสมศรี กระทำการเช่นนั้นเนื่องจากนายน้อย ได้นำใบรับรองผลการตรวจ Anti-Hiv ของตนที่ได้ไปตรวจเลือดที่คลินิกนายแพทย์สมชาย ให้กับตัวแทนประกันชีวิตรายอื่นไปเพราะคิดว่าเป็นบุคคลในทีมงานเดียวกันกับนางสาวสมศรี เมื่อนางสาวสมศรี ออกใบรับรองผลการตรวจดังกล่าวแล้วได้นำไปให้บริษัทประกันชีวิต จำกัด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการทำประกันชีวิตของนายน้อย ต่อมานางสาวสมศรี เห็นว่าการกระทำดังกล่าวของตนไม่ถูกต้องจึงทำการแก้ไขโดยได้พานายน้อย ไปเจาะเลือดที่คลินิกนายแพทย์สมชายอีกครั้งหนึ่งโดยผลเลือดเป็นปกติและได้จัดส่งใบรับรองผลการตรวจเลือดฉบับใหม่ให้กับบริษัทประกัน

/ชีวิต...

ชีวิต จำกัด ซึ่งบริษัทได้ใช้ใบรับรองผลการตรวจเลือดฉบับใหม่ ประกอบการพิจารณาออกกรมธรรม์ประกันชีวิตให้กับนายน้อย โดยไม่ได้ใช้ใบรับรองผลการตรวจเลือดที่ปลอมขึ้นดังกล่าวประกอบการพิจารณาแต่อย่างใด หลังจากนั้นได้มีผู้โทรศัพท์แจ้งเรื่องการปลอมใบรับรองผลการตรวจเลือดฉบับดังกล่าวให้หัวหน้างานชันสูตรของโรงพยาบาลทราบ

พฤติกรรมของนางสาวสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการใดๆ อัน ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น

โกงพระและโกงหลวง

นางสาวกรรมสนอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 มีหน้าที่รับ-จ่ายเงินสดประจำวันและจ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ป่วยและออกใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิต่างๆ ของโรงพยาบาล นางสาวกรรมสนอง ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจาก ผู้มารับบริการ ตามเอกสารเวชระเบียนและตามใบเสร็จรับเงิน (ต้นฉบับ) จำนวน 4 ครั้ง รวมเป็นเงิน 8,400 บาท แต่เขียนสำเนาใบเสร็จรับเงินมีจำนวนเงินน้อยกว่าต้นฉบับและนำเงินส่งให้กับโรงพยาบาล เป็นเงิน 4,400 บาท และได้นำเงินส่วนต่างไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว รวมจำนวน 4,000 บาท เหตุที่ตรวจสอบพบการทุจริตดังกล่าวเพราะว่ามีพระภิกษุรูปหนึ่ง ได้นำใบเสร็จขอรับเงินค่าเลนส์ตาเทียมมาติดต่อเพื่อจะขอเงินคืน จำนวน 4,000 บาท เนื่องจากไม่ได้เปลี่ยนเลนส์ตา เมื่อตรวจสอบก็พบว่าสำเนาคู่ฉบับของใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าว ระบุจำนวนเงินเพียง 2,000 บาท และเมื่อตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังเทียบกับรายการค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารเวชระเบียนคนไข้ในกับสำเนาใบเสร็จรับเงินแล้วพบว่าจำนวนเงินไม่ตรงกันอีก 3 ฉบับ

พฤติกรรมของนางสาวกรรมสนอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษไล่นางกรรมสนอง ออกจากราชการ

อนุญาตให้ลาแล้วก็ยังมีความผิด

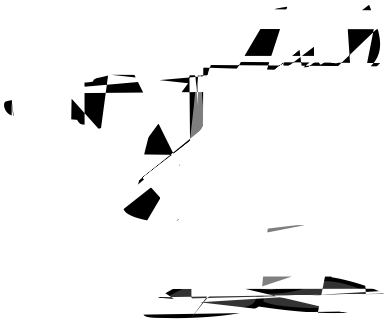
นายสุวรรณ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ 5 ไม่ได้มาปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตั้งแต่วันที่ 28-29 กรกฎาคม 2548 และวันที่ 1- 5 สิงหาคม 2548 รวม 7 วันทำการ โดยนายสุวรรณ อ้างว่ามีปัญหาครอบครัว ทำให้เกิดอาการเครียดและป่วย และระหว่างที่นายสุวรรณ ไม่มาปฏิบัติงานในช่วงวันดังกล่าวก็ไม่ได้รายงานหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด เมื่อนายสุวรรณ มาปฏิบัติงานในวันที่ 8 สิงหาคม 2548 ได้ยื่นใบลาป่วยย้อนหลังและได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนายสุวรรณ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมและจรรยาบรรณของข้าราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ (เมื่อได้รับอนุญาตการลาแล้วจึงไม่มีความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ สำหรับกรณีที่ไม่มาปฏิบัติงานและสามารถแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบเหตุจำเป็นได้ แต่ก็ไม่ได้แจ้งให้ทราบนั้นเป็นความผิดวินัยในฐานดังกล่าว)

ปลอมได้เหมือนจริง

นายหมอดี ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข 5 ได้กระทำความผิด คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบสถานพยาบาลโพลีคลีนิก และพบนายหมอดี อยู่ที่สถานพยาบาลดังกล่าว นายหมอดีได้แสดงตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและแสดงสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมเลขที่ 12345 ซึ่งปรากฏชื่อของนายหมอดีว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมและมีรูปถ่ายของนายหมอดี นายหมอดีได้มอบสำเนาใบอนุญาตที่12345 และลงนามรับรองสำเนาให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ เมื่อส่งเอกสารไปให้แพทยสภาตรวจสอบก็ได้รับแจ้งผลว่าใบอนุญาตเลขที่ดังกล่าวได้ออกให้กับนายเจริญและรูปถ่ายที่ปรากฏไม่ตรงกับทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และไม่มีชื่อของนายหมอดี ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแต่อย่างใด นายหมอดี ได้ให้การยอมรับว่าได้แสดงตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เข้าตรวจสอบโดยใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่ทำปลอมขึ้นเอง และคลินิกดังกล่าวมีนายบุญ เป็นผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการและเป็นผู้ดำเนินกิจการ ต่อมานายหมอดีได้ถูกดำเนินคดีในเรื่องเกี่ยวกับการปลอมเอกสารและศาลจังหวัดได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุกนายหมอดี เป็นเวลา 1 ปี และปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอลงอาญาไว้ 2 ปี

พฤติกรรมของนายหมอดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ

รายได้เสริม

นางบัว ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 ได้กระทำความผิด คือ นางบัว ได้ทำหนังสือรับรองเงินเดือนและตำแหน่งของตนเองโดยได้ปลอมลายมือชื่อของนายยอดชาย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนางบัว ลงในหนังสือรับรองฉบับดังกล่าว จากนั้นได้นำไปแสดงต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจนครบาล เพื่อขอใช้ประกันตัวนางนกน้อย ผู้ต้องหาในคดี “ร่วมกันจัดหางานเพื่อให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต หลอกลวงผู้อื่นหลอกลวงคนหางานว่าสามารถหางานหรือจัดส่งไปฝึกงานในต่างประเทศได้และการหลอกลวงคนหางานดังกล่าวได้ไปซึ่งเงินทองหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวงและฉ้อโกง” ต่อมาโรงพยาบาลได้รับแจ้งจากศาลจังหวัด ขอให้ตรวจสอบ

/หนังสือ...

หนังสือรับรองของโรงพยาบาลที่นางบัวได้นำหนังสือรับรองฉบับดังกล่าวไปใช้ในการขอประกันตัวนายสมจิตร ผู้ต้องหาในคดีลักทรัพย์ เมื่อโรงพยาบาลตรวจสอบแล้วพบว่าหนังสือรับรองฉบับดังกล่าวทางโรงพยาบาลมิได้

เป็นผู้ออกและลายมือชื่อของผู้อำนวยการในหนังสือรับรอง ก็เป็นลายมือชื่อปลอม และเป็นลายมือชื่อเดียวกันกับลายมือชื่อในหนังสือรับรองที่ใช้ในการประกันตัวนางนกน้อย นางบัว ได้ให้การรับสารภาพว่าตนเป็นผู้ปลอมลงลายมือชื่อของผู้อำนวยการโรงพยาบาลในหนังสือรับรองทั้งสองฉบับโดยให้เหตุผลว่าตนต้องหาเลี้ยงครอบครัว สามีมิได้ประกอบอาชีพใด ตนต้องอุปการะลูกชายลูกสะใภ้และหลานชายอีก 1 คน มีความขัดสนด้านการเงิน โดยตนจะได้รับค่าตอบแทนจากการใช้ตำแหน่งประกันตัวเป็นเงินครั้งละ 5,000-10,000 บาท

พฤติกรรมของนางบัว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษปลดนางบัว ออกจากราชการ

ตัวอย่างคดีปกครอง

ว. ยี่สิบสอง

นาย ก. และ นาย ข. ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงสาธารณสุขอำเภอ ซึ่งมีการดำเนินการคัดเลือกโดยคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมเพื่อเลื่อนข้าราชการ และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้ออกประกาศผลการคัดเลือก แล้วเสนอเรื่องไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและได้มีคำสั่งแต่งตั้งนาย ก. ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 เป็นสาธารณสุขอำเภอ (เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 7) ต่อมา นาย ข. ได้ฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งและประกาศของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดดังกล่าว คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาและวินิจฉัยประเด็นต่างๆ และได้มีความเห็นส่วนหนึ่งความสรุปว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมเพื่อเลื่อนข้าราชการ โดยมิได้รับมอบหมายจาก อ.ก.พ.จังหวัด การแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวจึงมิได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 0708.1/ว 22 ลงวันที่ 30 กันยายน 2540 จึงเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการโดยมิชอบ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดได้มีประกาศของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดว่านาย ก. ได้รับการคัดเลือกไปดำรงตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอโดยไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้” นอกจากเรื่องดังกล่าวแล้ว ศาลยังได้พิจารณาและวินิจฉัยในประเด็นอื่นอีกว่าการคัดเลือกครั้งนี้ไม่เป็นไปตามวิธีการที่ ก.พ.กำหนด และไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย โดยศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนประกาศของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและคำสั่งแต่งตั้ง นาย ก. โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันออกประกาศและคำสั่งดังกล่าว และคดีนี้ได้ถึงที่สุดแล้วเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีไม่อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

หมายเหตุ การแต่งตั้งหัวหน้าสถานีอนามัยระดับ 7 สาธารณสุขอำเภอระดับ 7 และเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 นั้น ต้องใช้หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกตาม ว.22 ดังกล่าว ดังนั้น การดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งตำแหน่งต่างๆดังกล่าวนั้น จะต้องดูรายละเอียดที่ ก.พ.กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ให้ดี

/คดีขาด...

คดีขาดอายุความ

นายเสริม ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 4 ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการจำนวน 11 ครั้ง รวม 117 วัน และได้ขาดราชการไปตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2547 โดยไม่กลับมาอีกเลย จังหวัดได้มีคำสั่งลงวันที่ 31 มกราคม 2548 ลงโทษไล่นายเสริม ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จากนั้นสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้มีหนังสือลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2548 แจ้งให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอที่นายเสริมสังกัดอยู่ ส่งคืนเงินเดือนที่นายเสริมได้รับไปตั้งแต่วันที่ขาดราชการจนถึงวันไล่ออก เป็นเงินจำนวน 33,976.65 บาท แต่ไม่มีการคืนให้แต่อย่างใด ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ผู้ฟ้องคดี) ได้ฟ้องนายเสริม (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2549 ต่อมาศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว

เห็นว่าคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการมีผลเป็นการเพิกถอนสถานะภาพการเป็นข้าราชการและสิทธิประโยชน์อันเนื่องมาจากการเป็นข้าราชการของนายเสริมในช่วงที่ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปอันรวมถึงการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่นายเสริมในช่วงดังกล่าวด้วยจึงก่อให้เกิดความรับผิดแก่นายเสริมที่จะต้องคืนเงินเดือนที่ได้รับไปในระหว่างนั้น คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองและผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดีนี้ แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษไล่นายเสริมออกจากราชการอันเป็นเหตุให้ต้องเรียกเงินเดือนคืนจากนายเสริมเมื่อใดก็ตาม แต่เมื่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอันเป็นหน่วยงานในสังกัดของผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2548 แจ้งให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอส่งเงินเดือนที่จ่ายให้นายเสริมคืน จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างช้าที่สุดในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2548 ฉะนั้น การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2549 จึงล่วงพ้น 1 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดี จึงไม่เข้าเงื่อนไขในการฟ้องคดี ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาได้ พิพากษายืน (คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ 548/2550) สรุปแล้วคดีนี้ขาดอายุความจึงฟ้องนายเสริมไม่ได้

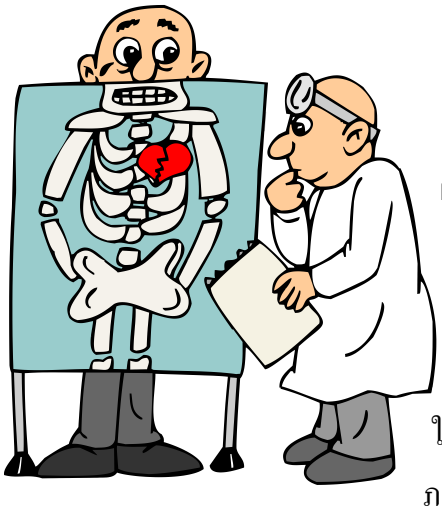
<u>หมายเหตุ</u> กรณีที่มีการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่า 15 วัน ควรรีบดำเนินการระงับการเบิกจ่ายเงินเดือนไว้ก่อน อย่าปล่อยให้ผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการรับเงินเดือนไปเรื่อย ๆจนถึงวันออกคำสั่งลงโทษ ไล่ออก เพราะการสอบสวนและการสั่งลงโทษทางวินัยจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ หากปล่อยไปเช่นนั้นแล้วก็จะทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และเมื่อมีคำสั่งลงโทษแล้วก็ต้องรีบส่งเรื่องไปฟ้องคดีภายใน 1 ปี การที่ปล่อยให้มีการรับเงินไปและทำให้คดีขาดอายุความดังคดีตัวอย่างดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องรับผิดทางละเมิด โดยอาจถูกเรียกให้ชดใช้เงินแทนผู้ถูกฟ้องคดีได้

รวบรวมโดย นายเสมอ กาพภักดี นิติกร 8 (ด้านวินัย)
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกร 6 (ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกร 6 (ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ 2/2551

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ขอเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นอุทาหรณ์เพื่อจะได้ไม่กระทำความผิดทางวินัยเกิดขึ้น ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ **w.w.w.moph.go.th./ops/discipline**/

ผู้ป่วยใน (บ้าน)

นายธันวา ตำแหน่งนายแพทย์ 8 ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนได้ใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยตรวจรักษาไม่เหมาะสมกับความเจ็บป่วยหรือ ผู้ป่วยไม่มีอาการป่วยถึงขนาดที่ต้องเข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาลฯ รวมทั้งกรณีที่ตนเองและบุตร เข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน แต่มิได้นอนพักในอาคารผู้ป่วยในของโรงพยาบาล แต่ได้นอนรักษาที่บ้านพักซึ่งอยู่ภายในบริเวณโรงพยาบาล โดยที่ตนเองเป็นทั้งผู้ป่วยและแพทย์ผู้ตรวจวินิจฉัยการรักษาและสั่งจ่ายยา และได้สั่งการวินิจฉัยรักษาพยาบาลมารดาตนเอง ให้นอนพักรักษาตัวเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาลแต่มิได้พักรักษาที่อาคารผู้ป่วยใน กลับนอนพักรักษาตัวที่บ้าน

พฤติการณ์ของนายธันวา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการและฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา 83 และ มาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

โกงหลวงครั้งใหญ่

นางสดสวย เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 6 โรงพยาบาลร่ำรวย มีหน้าที่และรับผิดชอบงานการเงิน บัญชี และจัดทำหลักฐานการเบิกจ่าย รวมทั้งมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินฝากธนาคาร ร่วมกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ หรือรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ ฝ่ายการแพทย์ ได้เบิกถอนเงินใน บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของโรงพยาบาลฯ เพื่อนำฝากเข้าบัญชีกระแสรายวัน เงินบำรุงของโรงพยาบาลฯ และได้มอบฉันทะให้นางสดสวยฯ เป็นผู้รับเงิน แต่ปรากฏว่าเมื่อ นางสดสวยฯได้รับเงินที่เบิกจากธนาคารแล้ว มิได้นำเงินที่ได้รับฝากเข้าบัญชีกระแสรายวัน เงินบำรุงของโรงพยาบาลฯ แต่ได้ทุจริตยักยอกเงินของโรงพยาบาลฯ ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ดังนี้

/1. บัญชี...

1. บัญชีเลขที่ 603-1-XXXXX-4 ชื่อบัญชีค่าใช้จ่ายพัฒนาสถานบริการโรงพยาบาล 5% รวม 5 ครั้ง เป็นเงินจำนวน 2,233,000 บาท

2. บัญชีเลขที่ 603-1-XXXXX-3 ชื่อบัญชีกองทุนพัฒนาโรงพยาบาล 60% รวม 30 ครั้ง เป็นเงินจำนวน 13,696,063.03 บาท

3. บัญชีเลขที่ 603-1-XXXXX-8 ชื่อบัญชีประกันสังคม รวม 8 ครั้ง เป็นเงินจำนวน 4,953,162.09 บาท

นอกจากนี้ นางสดสวย ยังได้ทุจริตยักยอกเงินฝากธนาคาร บัญชีกองทุนและมูลนิธิต่าง ๆ ของโรงพยาบาลฯ รวมทั้งหมด 13 บัญชี เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น 26,344,148.88 บาท และนางสดสวย ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไป โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

พฤติการณ์ของนางสดสวย ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>อารมณ์บ่จอย</u>

นายโอลิมปิค ตำแหน่งนายแพทย์ 5 โรงพยาบาลรุ่งเรือง ได้กระทำผิดกล่าวคือเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2547 ในช่วงเวรเช้า ณ หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง ขณะนางสาวสายหยุด ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 3 ปฏิบัติงานประจำหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง กำลังแนะนำจะจ่ายยา Digoxin และยา Coumadin ให้ผู้ป่วยรับประทาน นายโอลิมปิค ซึ่งตรวจคนไข้อยู่เตียงใกล้เคียง ได้เดินเข้ามาสอบถามและเห็นว่านางสาวสายหยุดจะจ่ายยา Digoxin ให้คนไข้กิน 1 เม็ด ทั้งที่ตนเพิ่งจะสั่งให้คนไข้กินเพียงครึ่งเม็ด จึงต่อว่านางสาวสายหยุดเกี่ยวกับการจ่ายยาทำนองว่าจ่ายยามั่ว และด่าว่า “ โง่ งี่เง่า เป็นพยาบาลประสาอะไร ไม่รู้เรื่อง “ และพูดท้าทายให้นางสาวสายหยุด กินยานั้นเอง เพื่อจะได้รู้ว่าจะเกิดผลอย่างไร พร้อมโยนถ้วยยาลงตรงหน้านางสาวสายหยุดและยังพูดต่อว่าซ้ำๆ แบบเดิมหลายครั้งท่ามกลางการได้ยินและเห็นเหตุการณ์ของผู้ป่วยและญาติในตึกคนไข้ นางสาวสายหยุดรู้สึกอับอายจนต้องลุกหนีไปห้องน้ำ และเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2547 นายโอลิมปิค ได้เขียนข้อความลงในใบคำสั่ง

/แพทย์...

แพทย์ซึ่งอยู่ในชุดประวัติคนไข้ว่า “ 1/11 ประมาณ 10 น. มีแพทย์ศัลย์ เตี้ยๆ+ ผมบางๆ หน่อยมาบอกว่า Med ยังไม่ดูคนไข้ จี้ให้ดูคนไข้ + โวยวาย+ ถามว่า คุณดูคนไข้หรือยัง ข้อเท็จจริง pt เป็นคนไข้ Med อยู่แล้ว มีเจ้าของไข้ดูตลอดอยู่แล้ว ศัลยแพทย์? โผล่มาแล้วแหกปากหาคนมาดู Case นอกจากไม่รู้เรื่องว่าใครดู Case แล้ว ยังมั่วอีก หัวล้านแล้ว +ใจน้อยจริงๆ ” โดยการเขียนข้อความดังกล่าวเพื่อตอบโต้ตอบนายสิทธิโชคฯ ที่ต่อว่าไม่ดูคนไข้ และถามย้ำตนว่าดูคนไข้หรือยัง

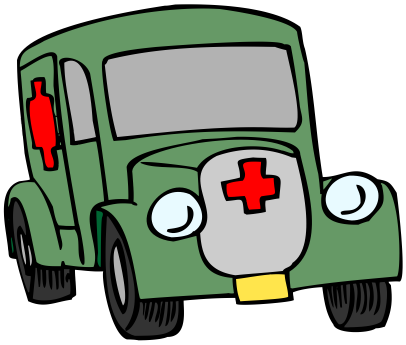
พฤติการณ์ของนายโอลิมปิค ดังกล่าว ปีนความวินัย ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

ลาออกกลางคัน

นายนกเขา ตำแหน่งนายแพทย์ 6 โรงพยาบาลเจริญดี ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาแพทย์ประจำบ้าน สาขาอายุรศาสตร์ ระบบทางเดินหายใจ (หลักสูตร 2 ปี) ณ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2547- 31 พฤษภาคม 2549 แต่นายนกเขา ได้ขอลาออกจากการศึกษาตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม2547 และได้กลับมารายงานตัวปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลฯในวันที่ 25 มกราคม 2548 โดยให้เหตุผลตามบันทึกการรายงานตัวว่า การที่ไม่ได้กลับมารายงานตัวปฏิบัติงานในทันที เนื่องจากต้องส่งมอบงานและสะสางงานให้กับผู้ร่วมงาน ในวันที่ 11 มกราคม 2548 มีอาการปวดศรีษะ และวันที่ 19 มกราคม 2548 มีอาการท้องเสีย และหลังจากนั้นได้หยุดงานไป (นายนกเขา ได้รับอนุญาตให้ลาป่วยในวันที่ 11 มกราคม 2548 และวันที่ 19 มกราคม 2548)

พฤติการณ์ของนายนกเขา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

อย่ามายุ่งกับดิชั้น

นายพันธมิตร ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 ได้เดินทางไปเข้าร่วมประชุมที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในระหว่างเดินทาง ได้มีการพูดโทรศัพท์ตอบโต้ระหว่าง นายพันธมิตร กับเพื่อนร่วมงาน ด้วยเสียงดัง ทุกคนที่โดยสารในรถตู้ได้ยินและยืนยันว่านายพันธมิตรได้พูดพาดพิงถึง นางพรด้วยเสียงอันดังว่า “วันนี้มีอีนางงูพิษไปด้วย รอฟังข่าวก็แล้วกัน จะสะสางคดี และจะตบมันที่ห้องประชุม” ต่อมาเวลา 12.10 น. นายพันธมิตร พบกับนางพร ที่หน้าประตูห้องน้ำ ห้องประชุมสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ได้เหวี่ยงกระเป๋าถือใส่

/นางพร...

นางพร อย่างแรง และทุบประตูอย่างแรงพร้อมกับด่าด้วยวาจาอันหยาบคายว่า “กูบอกแล้วว่าอย่ามายุ่งกับกะเทย มึงออกมาเดี๋ยวนี้ กูจะตบมึง และจะฆ่ามึงให้ตาย ออกมากูจะตบมึงที่ห้องประชุม กูจะฆ่ามึงให้ตาย... ออกมามึงอย่าคมในฝัก” พยานผู้อยู่ในเหตุการณ์ได้กัน นายพันธมิตรและนางพรฯ เพื่อมิให้มีการทำร้ายกัน และเวลาประมาณ 15.40 น. นายพันธมิตรได้เปิดกระจกรถตู้โผล่หน้า และชี้หน้า นางพร ซึ่งนั่งรถอีกคันหนึ่ง ขณะขับผ่านกันบนถนน และตะโกนด่าด้วยเสียงอันดัง นายพันธมิตร ยอมรับว่าได้กระทำผิดจริง โดยให้เหตุผลว่าที่กระทำไปเนื่องจากอารมณ์ชั่ววูบบันดาลโทสะ และเข้าใจว่า นางพรเป็นผู้มีส่วนสำคัญและอยู่เบื้องหลังการร้องเรียนทำให้ตัวเองถูกย้ายออกจากสถานีอนามัย พร้อมทั้งถูกผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือน

พฤติการณ์ของนายพันธมิตร ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และกระทำการกลั่นแกล้งระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

<u>ก๊งเหล้า จนเสียงาน</u>

เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2548 และ 19 ธันวาคม 2548 ในเวลากลางคืน นายตำจอก ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 4 ได้ดื่มสุราที่บ้านพักโรงพยาบาล เป็นเหตุไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ที่ห้องปฏิบัติการทางเคมีของโรงพยาบาลฯ ได้ ในวันรุ่งขึ้น (วันที่ 13 ธันวาคม 2548 และวันที่ 20 ธันวาคม 2548) และไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล นายตำจอกได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าตนดื่มสุราและมีอาการมึนเมาจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้และไม่ได้ยื่นใบลา และมีผลเสียต่องานราชการ

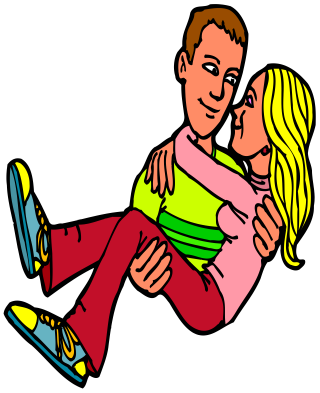
พฤติการณ์ของนายตำจอก ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐาน ไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

<u>เพราะไก่นา ตาจึงฟาง</u>

นางสาวไก่นา ตำแหน่งเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข 5 โรงพยาบาลเงียบเหงา ได้รู้จักกับ นายตาฟาง ซึ่งเป็นสามีของนางใจเดียว ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2542 โดยนายตาฟางได้ไปมาหาสู่กับนางสาวไก่นาอย่างสม่ำเสมอและนายตาฟาง ได้บอกว่าได้เลิกกับภรรยาแล้ว และได้ส่งเสียค่าเลี้ยงดูบุตรอยู่ นางสาว

/ไก่นา...

ไก่นา จึงได้คบกับ นายตาฟาง เป็นเวลา 7 ปี และตกลงอยู่ร่วมกับนายตาฟางเมื่อปี พ.ศ.2546 ต่อมา

ในปี พ.ศ. 2548 นางสาวไก่นาได้ตั้งครรภ์ 2 เดือน นายตาฟาง จึงได้ทำพิธีสู่ขอระหว่างญาติพี่น้องซึ่งความจริงแล้วนั้น นายตาฟาง ยังไม่ได้หย่าขาดจาก นางใจเดียว แม้จะแยก กันอยู่ แต่ความสัมพันธ์ในการเป็นสามีภรรยายังคงมีอยู่ตามกฎหมายและการรับรู้ของสังคม นางใจเดียว ได้เคยร้องเรียนผู้บังคับบัญชาของนางสาวไก่นาและผู้บังคับบัญชาได้เคยตักเตือนแล้ว สมควรที่นางสาวไก่นา จะต้องสอบถามการหย่าร้างให้ชัดเจนก่อนตกลงอยู่กินกับนายตาฟางเมื่อปี พ.ศ. 2546 ถึงแม้นางใจเดียวจะหย่าขาดจากนายตาฟาง แล้วก็ตาม พฤติการณ์ของนางสาวไก่นา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

ตาลาย

นางสาวนุ้ย ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลชุมชน ได้ปฏิบัติงานเวรเช้า เวลาประมาณ 11.30 น. เพื่อนร่วมงานได้บอกว่ายา Ampicilin สำหรับฉีดให้ผู้ป่วยเวลาเที่ยงไม่พอหนึ่งคน นางสาวนุ้ย จึงได้ไปขอยืมยา Ampicilin จากตึกผู้ป่วยข้างเคียง โดยหยิบขวดยาผิด เป็นยา Chloramphenical ซึ่งลักษณะสีของขวดยา Chloramphenical จะเหมือนกับขวดยา Ampicilin นางสาวนุ้ย นำไปฉีดให้ผู้ป่วยแล้ว ผู้ป่วยมีอาการขมคอมากและปวดมาก บริเวณที่ฉีดมีอาการแดง มีผื่นขึ้นบริเวณที่ฉีด แต่คนไข้ไม่ได้รับอันตรายรุนแรง และไม่ติดใจเอาความหรือเรียกร้องค่าเสียหายใดๆ

พฤติการณ์ของนางสาวนุ้ย ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่เอาใจใส่ระมัดระวัง และประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

ส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับคดีใหม่

วันที่ 29 ธันวาคม 2549 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอครึกครื้น ได้จัดงานสังสรรค์ปีใหม่ของหน่วยงานขึ้น โดยมอบหมายให้นางสาวนกน้อย และนางสาวนกต่อ รับผิดชอบเรื่องอาหาร แต่ทั้งสองคนไม่ประสานงานกัน มีการสั่งอาหารซ้ำซ้อน และยกเลิกรายการอาหารที่นางนกเอี้ยง สั่งมาทำให้

/นาง...

นางนกเอี้ยงไม่พอใจและต่อว่านายรุ่มร้อน ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ก่อนเวลาเริ่มงานเลี้ยง งานได้เริ่มเมื่อเวลาประมาณ 18.00 น. และมีข้าราชการและครอบครัวเข้าร่วมงานสังสรรค์ จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 21.30 น. ผู้ร่วมงานสังสรรค์เริ่มเดินทางกลับ ปรากฏว่านางนกเอี้ยง ได้เข้ามาในงานพร้อมเพื่อน 1 คน ขณะที่เดินไปหานายรุ่มร้อนเพื่อจะแนะนำเพื่อนให้รู้จัก ก็ได้ถูกนายรุ่มร้อน เดินมาล็อคคอ นางนกเอี้ยง หลังจากนั้นได้ยินเสียงนางนกเอี้ยงพูดเสียงดัง เอะอะโวยวายและเกิดการชุลมุนขึ้น ผู้อยู่ในเหตุการณ์จึงได้แยกทั้งสองคนออกจากกัน หลังจากนั้น นางนกเอี้ยง ได้ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธร และไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล แพทย์วินิจฉัยว่า พบรอยช้ำรอบตาซ้าย เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร อาการบาดเจ็บหายได้ภายใน 7 วัน ถ้าไม่มีผลแทรกซ้อน

พฤติการณ์ของนายรุ่มร้อน เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

<u>ปากไม่ดี</u>

นายพายุ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ให้บริการรักษาพยาบาลประชาชนที่มารับบริการด้วยถ้อยคำไม่สุภาพและไม่ให้ความสะดวกแก่ผู้มารับบริการ ไม่ตรวจร่างกายให้คนไข้ และพูดว่า “ไม่มียา ยาหมด” เป็นผลให้ต้องไปรับการรักษาที่สถานีอนามัยบ้านอื่นซึ่งอยู่ห่างจากสถานีอนามัยที่ตนทำงานอยู่ ประมาณ 2 กิโลเมตร คนไข้บางรายไปขอรับยาแก้ผื่นคัน แต่พูดว่า “ต้องไปเอาน้ำมนต์มารดมั้ง” และมีคนไข้ไปรับยาเม็ดคุมกำเนิดก็มักพูดว่า “เวลาทำอะไรก็ไม่คิด” และ “แต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์รู้สึกอย่างไร” พูดกับคนไข้ซึ่งมีอาการปวดท้องว่า “ชอบเที่ยวคาราโอเกะ” คนไข้ตัวร้อน ก็พูดกับมารดาคนไข้ว่า “ชอบเที่ยวซิจึงได้ป่วย” ญาติคนไข้ซึ่งป่วยเป็นลมวิงเวียนศีรษะ ขอร้องให้เปิดพัดลมให้ นายพายุ กลับพูดว่า “หากบริการดีก็ไม่มีเวลาหยุดพักผ่อน” ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นต่างกรรมต่างวาระกัน และเกี่ยวข้องกับการให้บริการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นหน้าที่ของนายพายุ

พฤติการณ์ของนายพายุ ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ให้การต้อนรับไม่ให้ความสะดวก และไม่ให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มารับบริการ ตามมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

/รักแท้...

<u>รักแท้ แพ้ใกล้ชิด</u>

นางสาวแป้ง ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 3 โรงพยาบาลเดียวดาย ได้ไปทำงานที่สถานพยาบาลโรงงานปูนซิเมนต์ หลังจากเลิกงานที่โรงพยาบาลแล้ว นางสาวแป้ง ได้รู้จักกับ นายทันตกุมาร (ฟันเด็ก) พนักงานของโรงงานปูนซิเมนต์ ซึ่งเป็นสามีของ นางใจพระ โดยได้อาศัยรถยนต์ของ นายทันตกุมาร ไปทำงานที่โรงงานปูนซิเมนต์และกลับบ้านเป็นประจำ เนื่องจาก นายทันตกุมาร มีบ้านพ่อแม่อยู่ใกล้โรงงานปูนซิเมนต์ จนกระทั่งต่อมา นายทันตกุมาร ได้ย้ายมา อยู่บ้านของ นางสาวแป้ง ซึ่งอยู่อีกอำเภอหนึ่ง โดยไม่กลับบ้านพักที่โรงงานปูนซิเมนต์ หากกลับบ้านก็จะหาเรื่องทะเลาะและทำร้ายร่างกาย นางใจพระ เป็นประจำ

พฤติการณ์ของนางสาวแป้งดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

<u>ไม่ทำตามระเบียบ</u>

นางฟ้า ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและนะนำแก่ อสม. ทางราชการได้โอนเงินเข้าบัญชี ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศส.มช.) จำนวน 6 หมู่บ้าน เป็นเงิน 45,000 บาท เพื่อให้ อสม.ดำเนินงานทางด้านสาธารณสุขมูลฐานกันเอง แต่นางฟ้า กลับรับเป็นผู้ดำเนินโครงการและเบิกจ่ายเงินเอง โดยจัดทำโครงการจำนวน 3 โครงการ ซึ่งมีโครงการส่งเสริมสุขภาพเด็ก 0 – 5 ปี และผู้สูงอายุในชุมชน รวมอยู่ด้วย ต่อมาพบว่าการจัดกิจกรรมตามโครงการต่างๆยังไม่ครบถ้วน ผู้บังคับบัญชาจึงแจ้งให้ดำเนินการให้ครบถ้วน แต่สุดท้ายการดำเนินการตามโครงการส่งเสริมสุขภาพเด็ก 0 –5 ปี ก็ไม่ได้จัดทำครบถ้วน สาเหตุเนื่องจากมติที่ประชุม อสม.ให้นำเงินไปใช้ในโครงการศึกษาดูงานแทน และนางฟ้า ได้จัดพา อสม. ไปศึกษาดูงาน โดยไม่ได้ขอปรับเปลี่ยนโครงการและจัดทำโครงการรองรับ ทั้งนี้นางฟ้า ได้จัดทำและรวบรวมเอกสารตามโครงการเดิมตามที่ได้รับอนุมัติเสนอต่อผู้บังคับบัญชาว่าได้มีการดำเนินการตามกิจกรรมต่างๆครบถ้วนทั้ง 3 โครงการแล้ว ซึ่งไม่เป็นความจริง

พฤติการณ์ของนางฟ้า ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการ ตามมาตรา 90 วรรคหนึ่ง และมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 3/2551

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

อ้างว่างานยุ่ง

นางแอนนาฯ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับคืนเงินยืมทดรองราชการเพื่อนำส่งคลัง ในเดือนมีนาคม 2547 นางสาวฟ้าฯ ได้ส่งคืนเงินยืมทดรองไปราชการ จำนวน 25,000 บาท นางแอนนาฯ กลับไม่ดำเนินการนำเงินส่งคืนคลัง ในเดือนเมษายน 2547 นางรุ่งฯ ได้คืนเงินยืมทดรองไปราชการ จำนวน 30,000 บาท นางแอนนาฯ ก็ไม่รีบดำเนินการเพื่อนำเงินส่งคลัง จนกระทั่งเดือนกรกฎาคม 2547 จึงได้ดำเนินการทำเรื่องส่งเงินยืมทดรองราชการ จำนวน 55,000 บาท ส่งคืนคลัง โดยอ้างว่าหลงลืม ประกอบกับในช่วงเดือนมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม 2547 ต้องไปราชการต่างจังหวัดหลายวัน ทำให้ส่งเงินคืนล่าช้า

พฤติกรรมของนางแอนนาฯ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

ทำงานต่อเนื่อง

นายสินธุฯ ตำแหน่งนายช่างโยธา ไม่ลงลายมือชื่อมาปฏิบัติราชการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนพฤษภาคม 2549 รวมทั้งสิ้น 77 วัน โดยอ้างว่าสาเหตุที่ไม่ได้ลงชื่อมาปฏิบัติราชการเนื่องจากต้องออกควบคุมงานก่อสร้างนอกสถานที่ บางช่วงต้องปฏิบัติงานนอกสถานที่ตลอดทั้งสัปดาห์ จึงไม่ได้มาลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ แต่ยืนยันว่าในช่วงเวลา

ดังกล่าวได้ไปปฏิบัติราชการจริงและได้บันทึกผลการปฏิบัติงานในแต่ละวันไว้และรายงานผู้บังคับบัญชาหลังจากกลับมาจากการปฏิบัติราชการทุกครั้ง

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ถือและปฏิบัติระตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

จั่วเพลิน

นางเพลิดเพลินฯ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ หลังจากปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว ระหว่างพักผ่อนอยู่ในบ้านพักราชการ เกิดนึกอยากทบทวนวิชาคณิตศาสตร์เมื่อวัยเยาว์ จึงเชิญเพื่อนบ้านบริเวณข้างเคียง มาฝึกนับเลขกันที่บ้านพัก โดยตกลงกันว่าจะใช้วิธีนำเลขมาบวกกันให้ได้สิบ (เล่นไพ่ผสมสิบ) ในระหว่างสนุกสนานกับการบวกเลขอยู่นั้น นางเพลิดเพลินฯ ได้ยินเสียงเคาะประตูหน้าบ้านพัก เข้าใจว่ามีสมาชิกใหม่มาช่วยบวกเลข จึงเปิดประตูต้อนรับ และต้องถึงกับเข่าอ่อนเมื่อขาใหม่กลายเป็นเจ้าพนักงานในเครื่องแบบ ผู้ร่วมบวกเลขทั้งคณะจึงถูกเชิญไปเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

เมาระหว่างเดินทาง

นายแก่นศักดิ์ฯ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ได้รับมอบหมายให้เดินทางไปจัดการอบรมที่จังหวัดเชียงใหม่ นายแก่นศักดิ์ฯ เดินทางโดยรถไฟและเนื่องจากจะต้องใช้เวลาเดินทางหลายชั่วโมงกว่าจะถึงจุดหมายประกอบกับวิวทิวทัศน์ข้างทางก็เขียวขจีร่มรื่น นายแก่นศักดิ์ฯ จึงเดินไปที่ตู้เสบียงและสั่งเบียร์พร้อมกับแกล้ม 2-3 อย่าง นั่งดื่มไปเรื่อยๆ จนกระทั่งรถไฟมาถึงจังหวัดเชียงใหม่ นายแก่นศักดิ์ฯ ก็เมาได้ที่พอดี และไม่สามารถจัดเตรียมความพร้อมของห้องจัดอบรมตามที่ได้รับมอบหมายได้เดือดร้อนถึงเพื่อนร่วมงานที่ต้องจัดการแทนและต้องพานายแก่นศักดิ์ฯ ไปพักผ่อนที่ห้องพัก

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

<u>รับลม</u>

นางสุดสวยฯ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย นางสดใสฯ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข และนางสายสร้อยฯ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุของสถานีอนามัย ซึ่งนายอุดรฯ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ขออนุมัติและดำเนินการจัดซื้อพัสดุรวม 3 รายการ ได้แก่ 1.เครื่องปริ้นเตอร์ จำนวน 1 เครื่อง 2.ป้ายหินอ่อน จำนวน 1 แผ่น 3.อุปกรณ์สำหรับทำป้ายสถานีอนามัย จำนวน 1 ชุด กำหนดตรวจรับของวันที่ 10 มีนาคม 2551 ครั้นถึงกำหนดคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ได้ทำการเซ็นรับของจากลูกค้า โดยไม่ได้ทำการตรวจสอบพัสดุทั้ง 3 รายรายการว่ามีอยู่จริงหรือไม่ ซึ่งภายหลังปรากฏว่าเครื่องปริ้นเตอร์จำนวน 1 เครื่อง นั้น นายอุดรฯ มิได้ดำเนินการจัดซื้อแต่อย่างใด แต่ภายหลังจากเกิดเรื่องแล้วนายอุดรฯ ได้จึงดำเนินการจัดซื้อเครื่องปริ้นเตอร์ตามรายการที่ขออนุมัติ

พฤติกรรมของนายสุดสวยฯ นางสดใสฯ และนางสายสร้อยฯ เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์ ส่วนนายอุดรฯ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

<u>ติดภารกิจส่วนตัว</u>

นางสาวนิออนฯ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่อยู่เวรปฏิบัติราชการในวันที่ 14 -15 ธันวาคม 2548 แต่ปรากฏว่าในช่วงวันดังกล่าว นางสาวนิออนฯ กลับไม่ได้อยู่เวรปฏิบัติราชการ และไม่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ โดยอ้างว่าในวันที่ 14 ธันวาคม 2548 ต้องไปเฝ้าคุณยายที่ป่วยรักษาตัวที่โรงพยาบาลอีกแห่งหนึ่ง และวันที่ 15 ธันวาคม 2548 เข้าใจผิดคิดว่าไม่มีหน้าที่ต้องอยู่เวรปฏิบัติราชการในช่วงบ่าย

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา 91 และ มาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับ โทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

<u>บอกให้ไปนอนก็ไม่ฟัง อัด....ซะ!</u>

นายอิทธิฯ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรพยาบาลผู้ป่วย เมื่อเวลาประมาณ 20 นาฬิกาเศษ นายสิงห์ ผู้ป่วยรายหนึ่งได้ส่งเสียงเอะอะโวยวาย นายอิทธิฯ จึงไปสอบถามอาการจึงทราบว่านายสิงห์ หิวข้าว แต่เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ป่วยต้องพักผ่อน จึงแนะนำให้นายสิงห์ หยุดร้องและนอนพักผ่อน จากกรณีดังกล่าวทำให้นายเสือ ผู้ป่วยเตียงข้างเคียงนอนไม่หลับและลุกขึ้นจากเตียง นายอิทธิฯ บอกให้นายเสือ ไปที่เตียงนอน 2 ครั้ง แต่นายเสือ ไม่ทำตาม นายอิทธิฯ จึงถามว่า “นอนเองได้ไหม ....ทำไมบอกยากจัง.....ถ้าไม่นอนจะเอาผ้ามัดไว้นะ” นายอิทธิฯ ได้บอกให้ นายเอกชัยฯ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ไปเอาผ้ามา ทำให้นายเสือ ปัดมือนายอิทธิฯ และตรงเข้ามาหานายอิทธิฯด้วยท่าทางหงุดหงิด นายอิทธิฯ เกรงว่านายเสือฯ จะทำร้ายตน จึงชกไปที่คางนายเสือ 1 ครั้ง จากนั้น นายอิทธิฯ และนายเอกชัยฯ ร่วมกันจะจับนายเสือ แต่นายเสือกระโดดขึ้นบนเตียงและพูดว่า “งั้นต่อยตัวต่อตัว” เมื่อพูดจบนายเสือ ได้กระโดดลงจากเตียง แต่ได้เข้าชกต่อยนายเอกชัยฯแทน โดยนายเอกชัยฯ ไม่ได้ตอบโต้แต่อย่างใด นายอิทธิฯ อยู่ในที่เกิดเหตุกลับไม่แยกทั้งคู่ออกจากกัน ปล่อยให้ทั้งคู่ชุลมุนกันประมาณ 5 นาที จึงแยกจากกันเอง

พฤติกรรมของนายอิทธิฯ เป็นความผิดวินัยฐาน ไม่ให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ด้วยความสุภาพเรียบร้อย โดยกระทำการข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 94 วรรคหนึ่ง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

<u>กรณีตัวอย่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ</u>

นายคาวีฯ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ไม่เข้าร่วมประชุมประจำเดือนตามคำสั่งของนายชัดเจนฯ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เมื่อนายชัดเจนฯ ให้ทำหนังสือชี้แจงสาเหตุที่ไม่เข้าประชุม จึงไม่พอใจ และในวันรุ่งขึ้นได้มาดักรอพบนายชัดเจนฯ ที่บริเวณด้านหน้าอาคารสำนักงาน เมื่อนายชัดเจนฯ เดินทางมาถึง นายคาวีฯ จึงถามว่า “อยากได้คำตอบนักรึ” นายชัดเจนฯ กลับพูดว่าแน่จริงตามขึ้นมา นายคาวีฯ จึงเดินตามขึ้นไปบนชั้น 2 ของสำนักงาน แต่เมื่อนายชัดเจนฯ เดินเข้าไปในห้องธุรการ นายคาวีฯ ไม่ได้ตามเข้าไป และกำลังจะเดินกลับลงมาที่ชั้นล่าง ผู้นายชัดเจนฯ ก็พูดขึ้นอีกว่า “แน่จริงตามมา” ทำให้นายคาวีฯ เกิดโทสะวิ่งตามไปที่หน้าห้องทำงานของนายชัดเจนฯ เมื่อเห็นนายชัดเจนฯ ทำท่าทางพร้อมที่จะ

ทำการต่อสู้ ประกอบกับมีความไม่พอใจนายชัดเจนฯ เป็นทุนเดิมอยู่แล้วในเรื่องที่เข้าใจว่าไม่ให้ความเป็นธรรมกับตน เมื่อครั้งที่ขอประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับ แต่นายชัดเจนฯ ไม่รับรองผลงานให้ เมื่อถูกท้าทายนายคาวีฯ จึงเตะไปที่ร่างกายนายชัดเจนฯ 1 ครั้ง เพื่อนร่วมงานที่เห็นเหตุการณ์จึงได้เข้าห้ามและนำตัวนายคาวีฯ ลงมาชั้นล่างของสำนักงาน

พฤติกรรมของนายคาวีฯ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 88 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

นายคาวีฯ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข โดยอ้างเหตุประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ว่า เหตุที่ทำร้ายร่างกาย เนื่องจากบันดาลโทสะที่ถูกนายชัดเจนฯ ท้าทาย อีกทั้งไม่พอใจที่ให้ทำบันทึกชี้แจงกรณีไม่เข้าประชุม และมีปัญหาส่วนตัวอื่นๆที่สะสมไว้มานาน โดยเห็นว่าจ้องจับผิด และไม่ให้ความเป็นธรรม และคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น นั้น เป็นการลงโทษที่หนักเกินกว่ากรณีกระทำผิด เป็นการกลั่นแกล้งและเลือกปฏิบัติ ผลของการถูกลดขั้นเงินเดือนทำให้ได้รับความเดือนร้อน มีเงินไม่พอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติกรรมของนายคาวีฯ ที่ทำร้ายร่างกายผู้บังคับบัญชา ที่สั่งให้ชี้แจงกรณีไม่เข้าร่วมประชุมประจำเดือน เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมและโทษที่ได้รับเหมะสมแก่กรณีกระทำผิดแล้ว มีมติยกอุทธรณ์

<u>หมายเหตุ</u> กรณีนี้คณะจัดทำ มีข้อสังเกตว่า พฤติการณ์ของผู้บังคับบัญชาที่พูดจาในทำนองท้าทาย และแสดงกิริยาพร้อมที่จะต่อสู้นั้น เข้าข่ายที่อาจจะ ถูกดำเนินการทางวินัย ฐานไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้

<u>กรณีตัวอย่างความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่</u>

<u>หลุดโค้ง</u>

นายสุดซิ่งฯ ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ ได้รับมอบหมายให้ขับรถราชการ รับ-ส่ง เจ้าหน้าที่ไปประชุมสัมมนาที่โรงแรมรวยสวน เมื่อส่งเจ้าหน้าที่ที่โรงแรมแล้ว ได้กลับมาที่ทำงานเพื่อปฏิบัติงานอื่นๆ และมีหน้าที่จะต้องขับรถยนต์ไปรับเจ้าหน้าที่ที่โรงแรมในเวลา 16.30 น. ครั้นถึงเวลา 16.00 น. นายสุซิ่งฯ ได้ขับรถยนต์ออกจากที่ทำงาน เมื่อขับรถยนต์มาได้ไม่เกิน 10 นาที ขณะรถยนต์วิ่งด้วยความเร็วประมาณ 80 กม/ชม. ถนนบริเวณนั้นเป็นทางโค้งที่เคยมีรถยนต์ประสบอุบัติเหตุหลุดโค้งบ่อย เป็นที่ขึ้นชื่อของผู้ใช้เส้นทางนี้อย่างดี เมื่อวิ่งมาถึงบริเวณโค้งดังกล่าว นายสุดซิ่งฯ ก็มิได้ลดความเร็วลงแต่อย่างใดอาจเป็นเพราะมั่นใจในประสิทธิภาพของเครื่องจักรบวกด้วยฝีมือตนเอง เนื่องจากใช้เส้นทางนี้เป็นประจำ แต่ครั้งนี้หาได้เป็นอย่างเก่าก่อนไม่ รถยนต์เสียหลักแฉลบเข้าข้างทางและพุ่งชนเสาไฟฟ้าข้างทางหักเสียหาย การไฟฟ้าฯ คิดค่าเสียหายเป็นเงิน 20,000 บาท รถยนต์เสียหายคิดเป็นเงินประมาณ 174,460 บาท นายสุดซิ่งฯ ให้การว่าหักหลบคนจูงสุนัขข้ามถนนทำให้รถยนต์เสียหลัก แต่จากพฤติการณ์ในการขับขี่ ถนนบริเวณนั้น มีรถยนต์ประสบอุบัติเหตุบ่อยครั้งเพราะถนนมีความโค้งมาก ประกอบกับพยานบุคคลอื่นๆ ที่ใช้เส้นทางนี้ประจำต่างยืนยันว่าบริเวณโค้งที่เกิดเหตุไม่ควรใช้ความเร็วเกิน 60 กม/ชม หากใช้ความเร็วเกินกว่านี้จะบังคับรถได้ยากมาก

กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาข้อเท็จจริงกรณีนี้แล้ว มีความเห็นว่า พฤติการณ์ของนายสุดซิ่งฯ เป็นการขับรถยนต์โดยใช้ความเร็วสูงในขณะเข้าโค้งทำให้ไม่สามารถควบคุมรถได้ จากพฤติการณ์และการกระทำถือได้ว่าอุบัติเหตุดังกล่าวเกิดจากการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชดใช้ในอัตราร้อยละ 75 ของค่าเสียหายจำนวน 194,760 บาท คิดเป็นเงิน 146,070 บาท ตามนัยมาตรา 10 ประกอบมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

<u>ญาติเพื่อนป่วย</u>

นายเห็นใจฯ ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ ได้ขับรถยนต์ราชการไปส่งเจ้าหน้าที่เพื่อเข้าร่วมประชุมที่โรงพยาบาลร่มไม้ หลังจากส่งเจ้าหน้าที่แล้ว ได้ขับรถยนต์เพื่อเดินทางกลับสถานที่ทำงาน เมื่อรถยนต์วิ่งเข้ามาภายในสถานที่ทำงานแล้ว ได้พบกับนายนิวัฒน์ฯ เพื่อนร่วมงาน กำลังเดินออกจากสถานที่ทำงาน นายเห็นใจฯ จึงสอบถามนายนิวัฒน์ฯ ทราบว่า

มารดาฯ ของนายนิวัฒน์ฯ ประสบอุบัติเหตุที่บ้านพักซึ่งอยู่ห่างสถานที่ทำงานประมาณ 20 นาที นายเห็นใจฯ เห็นว่าการเดินทางไปบ้านพักของเพื่อนร่วมงานกว่าจะมีรถประจำทางผ่านซักคัน ต้องรอนานมาก และไม่มีรถรับจ้างหรือจักรยานยนต์รับจ้างในบริเวณนั้น จึงอาสานำนายนิวัฒน์ฯ กลับไปดูอาการมารดาที่บ้านพัก จนสามารถนำมารดารักษาตัวได้ และเดินทางกลับเพื่อนำรถมาจอดไว้ที่ทำงาน ระหว่างเดินทางกลับสถานที่ราชการ นายนิวัฒน์ฯ ให้การว่าระหว่างนั่งคู่มากับนายเห็นใจฯ และพูดคุยกันมาระหว่างทางอยู่ดีๆรถยนต์เกิดเสียหลักตกลงไปในร่องน้ำเกาะกลางถนนและพุ่งชนเสาไฟฟ้า นายนิวัฒน์ฯ สลบไปพักหนึ่งและฟื้นขึ้นหลังจากเจ้าหน้าที่กู้ภัยเข้าช่วยเหลือ ทราบภายหลังว่านายเห็นใจฯ เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ รถยนต์ได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน 133,033 บาท

กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง พิจารณาแล้ว เห็นว่ากรณีนี้ถือว่าความเสียหายมิได้เกิดในขณะปฏิบัติราชการ เพราะเป็นการนำรถไปใช้หลังจากปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายสิ้นสุดแล้ว จึงเป็นการกระทำในทางส่วนตัว เมื่อเกิดอุบัติเหตุทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย ถือได้ว่าความเสียหายดังกล่าวมิได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นายเห็นใจฯ จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามนัยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 แต่เนื่องจากนายเห็นใจเสียชีวิตในที่เกิดเหตุ จึงต้องดำเนินการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากทายาทต่อไป

รวบรวมโดย **นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ นิติกร 8 (ด้านวินัย)**
นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์ นิติกร 7 (ด้านวินัย)
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น นิติกร 7 (ด้านวินัย)
กลุ่มงานอุทธรณ์และร้องทุกข์
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 4/2551

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ได้บุญเก่าช่วย

เรื่องมีอยู่ว่า นางช้อย ซึ่งเป็นภรรยาของนายปลั่ง ได้ร้องเรียนกล่าวหาว่านางสาวเย็น ไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายปลั่ง ทำให้ครอบครัวแตกแยก จากการสอบสวนข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติว่าตลอดเวลาที่นายปลั่ง แต่งงานอยู่กินกับนางช้อยนั้น ได้มีปากเสียงและทะเลาะกันมาโดยตลอด ไม่เว้นแม้เวลาพักเที่ยงหรือหยุดพักทานอาหาร นายปลั่ง ได้ขอให้ไปจดทะเบียนหย่าหลายครั้ง แต่นางช้อย ไม่ยินยอม หลังจากนั้น บุคคลทั้งสองได้สมัครใจแยกกันอยู่ โดยนายปลั่ง ยังส่งเสียเลี้ยงดูบุตรที่เกิดจากนางช้อย แต่ต่อมา นายปลั่ง ได้รู้จักกับนางสาวเย็น ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่ ทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมและมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งนางสาวเย็นได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานะทางครอบครัวของนายปลั่ง แต่เพียงว่านายปลั่ง ได้เลิกกับภรรยาและแยกกันอยู่ ต่อมา เมื่อนางสาวเย็น ได้ตั้งครรภ์ได้ประมาณ ๗ เดือน นางช้อยทราบเรื่องดังกล่าว จึงเรื่องร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาของ นายปลั่ง และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งลงโทษปลดนายปลั่ง ออกจากราชการ และมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนางสาวเย็น จำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่าการที่จังหวัดลงโทษบุคคลทั้งสองโดยอาศัยข้อเท็จจริงเพียงว่าบุคคลทั้งสองมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกันจริงและให้การยอมรับต่อคณะกรรมการสอบสวน ฯ โดยมิได้พิจารณาถึงสาเหตุและความจริงที่ปรากฏอยู่ซึ่งการลงโทษดังกล่าวนั้น เห็นว่าระดับโทษหนักเกินไปในกรณีความผิดและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจึงแยกพิจารณากรณีของผู้ถูกลงโทษทั้งสองดังนี้

กรณีของนายปลั่ง จากข้อเท็จจริงจะเห็นได้ว่า บุคคลทั้งสองไม่สามารถอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขได้ประกอบกับนางช้อย ไม่ยอมหย่ากับนายปลั่ง แต่กลับสมัครใจแยกกันอยู่ โดยในการส่งเสียเลี้ยงดูบุตรนั้น นายปลั่ง เป็นผู้ส่งเสียก่อนถูกปลดออกจากราชการ เมื่อนางช้อย ทราบว่านายปลั่ง ไปมีความสัมพันธ์ กับนางสาวเย็น กลับนำเรื่องดังกล่าวมาร้องเรียนกล่าวหาว่า นางสาวเย็น ทำให้ครอบครัวเกิดความแตกแยกทั้งๆ ที่การที่ ไปมีความสัมพันธ์กับนางสาวเย็น เกิดขึ้นภายหลังจากที่นายปลั่ง แยกกันอยู่กับนางช้อย การกระทำของนายปลั่ง มิใช่เป็นการกระทำในลักษณะทอดทิ้งหรือไม่รับผิดชอบในครอบครัวเดิม อีกทั้งการไปมีความสัมพันธ์กับนางสาวเย็น นั้น มิได้มีการหลอกลวงหรือปกปิดข้อเท็จจริง แต่อย่างใด เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงทีเกิดขึ้นยังฟังไม่ได้ว่านายปลั่ง กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การที่ทราบและรู้ว่าตนเองมีปัญหาครอบครัวที่ยังไม่สามารถแก้ไขหรือหย่าขาดจากภรรยาเดิมได้กลับไปมีความสัมพันธ์กับนางสาวเย็น เป็นการกระทำที่ขาดการไตร่ตรองถึงปัญหาที่จะตามมาในฐานะที่ตนเองเป็นถึงข้าราชการควรมีจิตและสำนึกในสิ่งที่จะกระทำและปัญหาที่อาจเกิดมาได้ พฤติกรรมดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ฐานความผิดที่ลงโทษมานั้น ถูกต้องแล้ว แต่ระดับโทษหนักเกินไป เห็นควรลดโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น

สำหรับนางสาวเย็น ที่ให้การรับสารภาพว่ามีความสัมพันธ์กับนายปลั่ง เห็นว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นายปลั่ง มีปัญหาครอบครัวกับนางช้อยและมีการแยกกันอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งการเกิดปัญหาครอบครัวหรือการทะเลาะของบุคคลทั้งสอง มิได้มีสาเหตุเกิดขึ้นจากการกระทำของนางสาวเย็นโดยตรง แต่นายปลั่งและนางสาวเย็นได้มีความสัมพันธ์กันในภายหลังจากการที่นายปลั่งและภรรยาไม่สามารถอยู่กินฉันสามีภรรยากันโดยปกติสุข ข้อเท็จจริงที่เกิดจึงยังฟังไม่ได้ว่าปัญหาครอบครัวที่เกิดขึ้นและสภาพครอบครัวแตกแยก เกิดจากการกระทำของนางสาวเย็น การรับสารภาพของนางสาวเย็น ไม่มีข้อเท็จจริงใดแสดงให้เห็นว่านางสาวเย็น มีส่วนรู้เห็นในเหตุการณ์หรือจงใจกระทำการตามที่ถูกร้องเรียน การที่จังหวัดลงโทษตัดเงินเดือน นางสาวเย็น จำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน นั้น จึงเป็นการลงโทษที่ไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษ จึงเห็นควรลดโทษเป็นภาคทัณฑ์

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติให้ลดโทษนายปลั่ง จากโทษปลดออกจากราชการ เป็นลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น และสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามเดิม และให้ลดโทษนางเย็น จากโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน เป็นลงโทษภาคทัณฑ์

ปากพาจน

ข้อเท็จจริงเรื่องนี้เกิดจากการที่นางสาวดารา และนายเชย กับบุคคลภายนอก อีก 2 คน ได้ทำสัญญาค้ำประกัน การเช่าซื้อรถยนต์จากบริษัทซิตี้ลิซซิ่งจำกัด โดย นายเชย เป็นผู้ครอบครองและใช้ประโยชน์ในรถยนต์ดังที่เช่าซื้อ และตกลงกับผู้ค้ำประกันว่าจะเป็นผู้ผ่อนชำระเช่าซื้อ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 303,084 บาท ต่อมา นายเชยไม่ชำระค่าเช่าซื้อและไม่นำรถยนต์ไปคืนบริษัทฯที่เช่าซื้อ บริษัทที่เช่าซื้อจึงติดตามและยึดรถยนต์คืนและฟ้องเรียกค่าเสียหายเป็นเงิน 84,000 บาท และดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี จนกว่าจะชำระเสร็จ โดยยื่นฟ้องนางสาวดารา เป็นผู้ชำระหนี้แต่เพียงผู้เดียว เมื่อนางสาวดารา ชำระหนี้ให้กับบริษัทฯ แล้ว ได้มาขอให้นายเชย ชำระเงินในส่วนที่ต้องรับผิดชอบ แต่นายเชย มีพฤติกรรมหลบหนี้บ่ายเบี่ยง ไม่ยอมชำระหนี้ จนภายหลังได้ยินยอมทำหนังสือรับสภาพหนี้ โดยจะผ่อนชำระเป็นรายเดือน เดือนละ 4,000 บาท หลังจากทำหนังสือรับสภาพหนี้แล้ว นายเชยได้ผ่อนชำระเงินเพียงงวดเดียว จำนวนเงิน 2,000 บาท และไม่ได้ผ่อนชำระอีกเลย นางสาวดารา จึงไปพบนายเชย เพื่อให้ชำระหนี้และบรรเทาความเดือดร้อน แต่ปรากฏว่านายเชย ไม่ยินยอมผ่อนชำระเงินตามที่ตกลงไว้และอาศัยโอกาสที่นางสาวดาราไม่ฟ้องไล่เบี้ย เนื่องจากหากต้องฟ้องคดีแพ่ง นางสาวดาราจะเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าเงินที่จะได้จากการไล่เบี้ยเอากับนายเชย และนายเชยยังพูดด้วยว่า “ไม่กลัว อย่างมากก็ตัดเงินเดือน 5**%** เป็นเวลา 2 เดือน” พฤติกรรมและการกระทำของนายเชย ที่ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่สามารถช่วยเหลือจุนเจือ แบ่งเบาภาระความเดือดร้อนได้แต่กลับไม่กระทำการใด ๆ และมีพฤติกรรมหลบหนีการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ ทั้ง ๆ ที่หนี้ผ่อนชำระดังกล่าวตนเองสามารถชำระหนี้ได้และเป็นหนี้ที่ตนเองก่อขึ้นและได้ทำสัญญารับสภาพหนี้เป็นหลักฐาน แต่ได้บิดพลิ้ว บ่ายเบี่ยงไม่กระทำการชำระหนี้ให้กับนางสาวดารา พฤติการณ์ของนายเชย เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5**%** เป็นเวลา 1 เดือน

ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน

นายมดดำ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 สถานีอนามัยดงมดแดง ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการที่สถานีอนามัยดงผักหวาน ได้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ว่าจังหวัดมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ 2 (ตั้งแต่ 1 เมษายน – 30 กันยายน 2545) ไม่ชอบและไม่เป็นธรรม ทำให้เสียสิทธิและกระทบต่อการเลื่อนตำแหน่งเป็นระดับ 6

ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของนายมดแดง ครั้งที่ 1 (ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2544 – 31 มีนาคม 2545) หัวหน้าสถานีอนามัยดงผักหวาน ซึ่งเป็นผู้บังคับ บัญชาชั้นต้นได้ประเมินว่านายมดดำ สมควรได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน 0.5 ขั้น และนำเสนอให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับ (สาธารณสุขอำเภอ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัด) มีคำสั่งเลื่อนนายมดดำจำนวน 0.5 ขั้น ต่อมาในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ 2 (ตั้งแต่ 1 เมษายน – 30 กันยายน 2545) ปรากฏว่าหัวหน้าสถานีอนามัยได้ระบุในแบบประเมินผลการปฏิบัติงานว่า **“ปฏิบัตินอกหน้าที่ เกิดความเสียหายแก่ราชการ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ มีผลงานไม่เป็นไปตามที่ สอ.และสสอ.กำหนด”** โดยให้คะแนนเพียง 84 คะแนน จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน และไม่สมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนและนำเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับ (สาธารณสุขอำเภอและนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด) และเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดออกคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน

จากการตรวจสอบหลักฐานพบว่า หัวหน้าสถานีอนามัยมิได้เป็นผู้ระบุข้อความในแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของนายมดดำตามที่กล่าวข้างต้น แต่เป็นลายมือของสาธารณสุขอำเภอ เป็นผู้กรอกข้อความ แต่ให้หัวหน้าสถานีอนามัย เป็นผู้ลงลายมือชื่อย้อนหลังว่าได้ประเมินในวันที่ 30 กรกฎาคม 2545 (ความจริงแล้วจัดทำแบบประเมินในวันที่ 3 มีนาคม 2546) ซึ่งหัวหน้าสถานีอนามัยไม่เห็นด้วย แต่จำต้องกระทำตามที่สาธารณสุขอำเภอสั่งการ พยานหลักฐานรับฟังได้ว่าไม่ได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจริง แต่เป็นการจัดทำขึ้นในภายหลังที่นายมดดำได้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. โดยมิได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 การที่สาธารณสุขอำเภอให้เหตุผลว่า เหตุที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนนายมดดำ เพราะปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ตามเป้าหมายที่สถานีอนามัยและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอกำหนด แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสถานีอนามัยดงผักหวานและสถานีอนามัยแห่งอื่น รวมทั้งสำนักงานสาธารณสุขอำเภอได้มีการกำหนดแผนงาน โครงการ เป้าหมายหรือผลสำเร็จของงานให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติและเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือได้ดำเนินการประเมินตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับ ครั้งที่ 1 นอกจากนี้ยังให้เหตุผลว่านายมดดำมีกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย แต่ก็ไม่ปรากฏเช่นกันว่าได้มีการสอบสวนหรือลงโทษทางวินัยนายมดดำแต่อย่างใด

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่าคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่ 2 (วันที่ 1 เมษายน – 30 กันยายน 2545) ไม่ชอบ จึงสั่งให้จังหวัดเลื่อนขั้นเงินเดือนให้นายมดดำจำนวน 0.5 ขั้น และเห็นว่าพฤติกรรมของผู้บังคับบัญชา (สาธารณสุขอำเภอ) มีมูลกรณีเป็นการกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชา จึงให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวด้วย

ข้อสังเกต

ปัจจุบันการสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการได้มีการฟ้องต่อศาลปกครองเป็นคดีจำนวนมาก การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งไม่เลื่อนขั้นเดือนเดือนข้าราชการรายใด โดยมิได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เป็นผลให้การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ขอยกตัวอย่างคดีที่ศาลปกครองได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐาน เพื่อเป็นอุทาหรณ์และแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือผู้บังคับบัญชา ควรต้องศึกษา ทำความเข้าใจ เพื่อมิให้เกิดความผิดพลาดเกิดขึ้นในอนาคต

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.41/2548

คำวินิจฉัยสรุปได้ว่า ในการประเมินผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครู นาย ก.... โดยผู้ประเมินไม่แจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานให้ทราบและใช้อำนาจพิจารณาความดีความชอบเพียงฝ่ายเดียว แล้วเสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีเพียงครึ่งขั้น ตามข้อ 9 ของกฎ ก.ค. ฉบับที่ 20 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ.2523 ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ได้กำหนดกรอบในการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาว่า จะต้องนำผลการประเมินการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนดมาประกอบการพิจารณา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้รับการประเมินเป็นผู้ประเมินเบื้องต้น โดยประเมินตามหัวข้อที่กำหนด เช่น ผลงานการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐาน คุณลักษณะในการปฏิบัติงาน แล้วให้นำเสนอผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้รับการประเมิน จัดให้มีการประเมินอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และเมื่อเสร็จสิ้นการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้งแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ประเมินต้องแจ้งการประเมินและผลการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินทราบเป็นรายบุคคลทุกครั้งที่มีการประเมิน เพื่อให้มีการแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงาน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินได้ชี้แจงให้ความเห็นหรือขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมินดังกล่าว ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว***จะทำให้การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการมีความเป็นธรรม โปร่งใส สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ อีกทั้งยังให้โอกาสผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีโอกาสทราบผลการประเมินเพื่อการโต้แย้งหรือปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น*** เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดีไม่ได้จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามที่ ก.ค.กำหนด

จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดโอกาสที่จะได้รับทราบผลการประเมินของผู้บังคับบัญชา และหากจัดให้มีการประเมินอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง กับแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบผลการประเมิน ตั้งแต่ครั้งแรกก็จะทำผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้ประเมินทราบ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในกรณีนี้ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองดังกล่าว ได้ชี้ให้เห็นว่าคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการเป็นคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น หากมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเป็นกรอบในการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา หากผู้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ย่อมเป็นผลให้การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่ชอบด้วยกฎหมายและศาลสั่งเพิกถอนได้

รวบรวมโดย.... นายสุรชัย รัตนกรกุล นิติกร 7 ว (ด้านวินัย)
นายขวัญชัย พาสนยงภิญโญ นิติกร 7 ว (ด้านวินัย)

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 5/2551

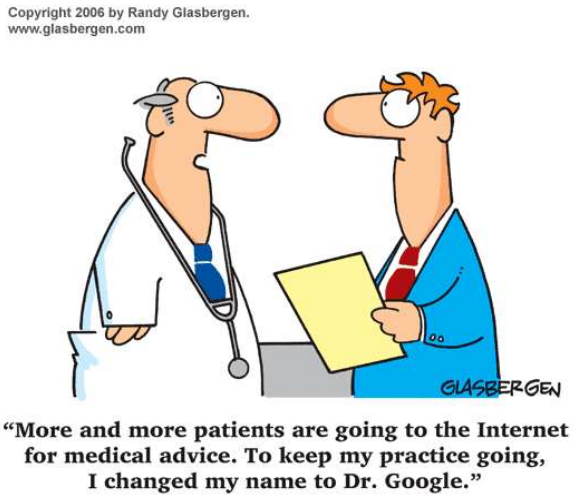
ปีงบประมาณเก่าผ่านไป ปีงบประมาณใหม่เริ่มย่างเข้ามา บางคนคงดีอกดีใจที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ อีกหลายคนซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ที่ไม่ได้เลื่อนขั้นกรณีพิเศษก็อย่าไปคิดอะไรมาก ได้ก็ดีไม่ได้ก็ไม่เป็นไร เป็นเรื่องธรรมดาครับ มีสุขก็มีทุกข์ มีสรรเสริญก็มีนินทา มีลาภก็มีเสื่อมลาภ มียศก็มีเสื่อมยศ

เนื่องจากเนื้อหาเรื่องราวหรือพฤติการณ์ที่กระทำผิดทางวินัยของหน่วยงานต่าง ๆ ที่พบมักจะคล้ายกัน (เป็นพฤติกรรมการลอกเลียนแบบหรือเปล่าก็ไม่ทราบ) จุลสารข่าวกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมฉบับนี้คณะผู้จัดทำจึงขอเปลี่ยนบรรยากาศจากตัวอย่างการกระทำผิดทางวินัยไว้ชั่วคราว ออกจะเป็นแนววิชาการมากขึ้นนิดหน่อย โดยได้นำเอาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และหนังสือหารือมานำเสนอ ก่อนนี้ยังไม่เคยมีใครบอกว่าสิ่งที่เราทำผิดหรือถูก เราคิดอย่างไรเราก็ทำของเราไปเรื่อยเปื่อย ซ้ำร้ายผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติบางคน มีอคติ ปัญหาวุ่นวายจึงเกิดขึ้นไม่สิ้นสุด จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องศึกษาหาความรู้ไว้

เรื่องที่ 1 คัดมาจากคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 410/2550 วันที่ 27 มิถุนายน 2551 ซึ่งเป็นการฟ้องขอให้ประเมินย้อยหลังไปถึงก่อนออกจากราชการ อธิบายวิธีการประเมินคุณลักษณะบุคคลและประเมินผลงานไว้อย่างชัดเจน และปิดท้ายคำพิพากษาด้วยความเห็นเกี่ยวกับการฟ้องคดีเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยด้วย ทำได้หรือไม่ได้อย่างไร ลองศึกษาดู เกี่ยวข้องกับพวกเราที่คิดจะประเมินเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการและอยากจะร้องเรียนทุกคน

@ ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินคุณลักษณะของบุคคลจาก สำนักบริหารจัดการด้านพลังงานปรมาณู ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ถือว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการคัดเลือกให้ส่งผลงานเข้ารับการประเมิน การที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ให้ผู้ฟ้องคดียืนยันว่าประสงค์จะขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 8 ว หรือไม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือยืนยันเสนอผลงานเข้ารับการประเมินอีกครั้งหนึ่ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549ให้คณะทำงานพิจารณา

"More and more patients are going to the Internet for medical advice. To keep my practice going, I changed my name to Dr. Google."

บุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดำเนินการต่อไป จึงเป็นการมอบหมายให้คณะทำงานไปพิจารณาการ ประเมินคุณลักษณะของบุคคลเพื่อคัดเลือกผู้ที่มีคุณลักษณะเหมาะสมและให้ส่งผลงานเข้ารับการประเมินผลงานว่าเป็นผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือไม่ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการแล้วตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2549 ก่อนนำคดีมาฟ้องศาล โดยยังไม่ทราบผลการพิจารณาของคณะทำงาน สถานภาพการเป็นข้าราชการของผู้ฟ้องคดีจึงสิ้นสุดลง ดังนั้น ถึงแม้ศาลจะพิพากษาให้เพิกถอนการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 และให้มีการประเมินคุณลักษณะบุคคลของผู้ฟ้องคดีใหม่หรือเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549 และให้แต่งตั้งคณะทำงานหรือคณะกรรมการที่มีความเป็นกลางตามคำขอของผู้ฟ้องคดีก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ไม่อาจนำเสนอผลงานเข้ารับการประเมิน และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุก็ไม่อาจสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นได้ และไม่อาจแต่งตั้งย้อนหลังไปถึงวันที่ฟ้องคดีได้ยื่นเรื่องขอรับการประเมินครั้งแรกได้เช่นเดียวกัน จึงไม่ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ส่วนคำขอให้พิจารณาความผิดทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นั้น การดำเนินการทางวินัยเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของศาล นอกจากนั้นการลงโทษทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ไม่มีผลเป็นการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับได้ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ แล้วว่า ผู้ขอรับการประเมินมีคุณสมบัติครบถ้วนสามารถเข้ารับการประเมินได้

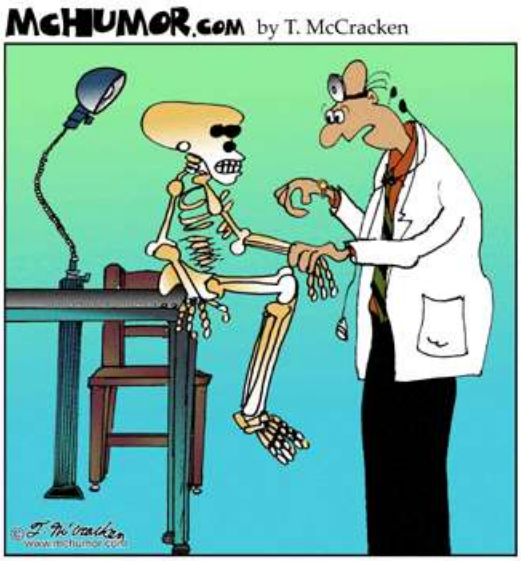
ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า การประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นนั้นมิได้ระงับลงเนื่องจากเหตุที่ผู้ขอรับการประเมินลาออกจากราชการหรือเกษียณอายุราชการ เพราะหากผลงานของผู้รับการประเมินมีคุณภาพเหมาะสมกับตำแหน่งที่ขอประเมิน ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานก็สามารถออกคำสั่งแต่งตั้งย้อนหลังไปจนกระทั่งถึงวันที่คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกหรือเจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคลที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบแล้วว่า ผู้ขอรับการประเมินมีคุณสมบัติครบถ้วนสามารถเข้ารับการประเมินได้ ดังนั้น การพิจารณาแต่งตั้งย้อนหลังจึงสามารถกระทำได้ เช่น ข้าราชการเกษียณอายุที่ได้รับการเลื่อนให้ดำรง

ตำแหน่งสูงขึ้นแม้ครบวาระเกษียณอายุราชการแล้วก็ตาม หรือกรณีผู้ที่กระทำความผิดวินัยก็ยังมีความผิดและถูกลงโทษในภายหลังได้ สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการแล้ว แต่ก็ยังมีสิทธิที่จะขอกลับเข้าราชการใหม่ได้ เพราะมิได้เป็นการลาออกจากราชการเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์พิเศษ ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน ผู้ฟ้องคดีก็ยังปรารถนาที่จะกลับเข้ารับราชการใหม่อีก นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 น่าจะมีผลเยียวยาความเสียหายทางจิตใจของผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า หลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งระดับ 8 ลงมา ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1006/ว10 ลงวันที่ 15 กันยายน 2548 ได้กำหนดให้มีการคัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมก่อนที่จะให้ส่งผลงานประเมิน สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน นั้น ได้กำหนดให้ อ.ก.พ. กรม หรือคณะกรรมการที่ อ.ก.พ. กรม แต่งตั้ง เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่ผ่านการประเมินคุณลักษณะของบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด หลังจากคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมแล้ว จึงให้บุคคลนั้นส่งผลงานเข้ารับการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งจะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานอีกชุดหนึ่งพิจารณาผลงานของผู้นั้น หากผ่านการประเมินผลงาน จึงจะรายงานให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นต่อไป ดังนั้น การประเมินจึงมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่หนึ่ง การประเมินคุณลักษณะของบุคคล และขั้นตอนที่สอง การประเมินผลงาน ซึ่งผู้ประเมินจะต้องผ่านการประเมินคุณลักษณะของบุคคลเสียก่อน จึงจะส่งผลงานประเมินได้ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินคุณลักษณะของบุคคลจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านขั้นตอนที่หนึ่ง ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ให้ผู้ฟ้องคดียืนยันว่าประสงค์จะขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ 8 ว หรือไม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือยืนยันที่จะเสนอผลงานเข้ารับการประเมินอีกครั้งหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549 ให้คณะทำงานพิจารณาบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

ดำเนินการต่อไป จึงเป็นการมอบหมายให้คณะทำงานไปพิจารณาประเมินคุณลักษณะของบุคคลเพื่อคัดเลือกผู้ที่มีคุณลักษณะเหมาะสม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจึงยังอยู่ในขั้นตอนที่หนึ่ง การประเมินคุณลักษณะของบุคคล เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2549 อันเป็นวันก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีมาฟ้องต่อศาล จึงทำให้สถานะภาพการเป็นข้าราชการของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง ดังนั้น แม้ศาลจะพิพากษาให้เพิกถอนการประเมินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549 และให้แต่งตั้งคณะทำงานหรือคณะกรรมการที่มีความเป็นกลางตามคำขอของผู้ฟ้องคดีก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ไม่อาจนำเสนอผลงานเข้ารับการประเมิน และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุก็ไม่อาจสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นได้ ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่คำขอต่อศาลปกครองให้ออกคำบังคับได้นั้นไม่มีผลเป็นการเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ส่วนคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ดำเนินการลงโทษทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นั้น เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา และไม่มีผลเป็นการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับให้ได้ ตามมาตรา 72 แห่งระราชบัญญัติข้างต้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

เรื่องที่ 2 เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องอายุความ ซึ่งอายุความในแต่ละประเภทของคดีนั้น ศาลมีวิธีพิจารณาต่างกัน ในคดีอาญาหากศาลเห็นว่าคดีขาดอายุความศาลจะต้องมีคำพิพากษายกฟ้องจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(2) ในคดีแพ่งถ้าคู่ความไม่ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ศาลจะเอามาเป็นเหตุยกฟ้องไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/29 ส่วนคดีปกครองนั้นหากเห็นว่าศาลปกครองจะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เว้นแต่ศาลเห็นว่าคดีนี้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่น โดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลจะรับไว้พิจารณาก็ได้ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2543 ข้อ 30 วรรคสอง

"I wish you'd come to me sooner."

@ ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาการรับทุน ก.พ. เพื่อศึกษาวิชาในต่างประเทศ ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2540 ที่ผู้ฟ้องคดีที่ 1 ทำกับผู้ฟ้องคดี มีใจความว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เข้ารับราชการในกระทรวง ทบวง กรม ใด เมื่อใด โดยได้รับเงินเดือนตามที่ ก.พ. กำหนด ผู้ถูกฟ้องที่ 1 จะเข้ารับราชการในกระทรวง ทบวง กรม ตามที่ผู้ฟ้องคดีกำหนด และจะรับราชการอยู่ต่อไปอีกในกระทรวง ทบวง กรม นั้น และหรือกระทรวง ทบวง กรม อื่น ที่ผู้ฟ้องคดีเห็นชอบ ติดต่อกันเป็นเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้รับเงินเดือนรวมทั้งเงินเพิ่มจากทางราชการในระหว่างศึกษาวิชาในต่างประเทศตามสัญญาดังกล่าว ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่กลับประเทศไทยภายในเวลาที่ผู้ฟ้องคดีกำหนดหรือไม่ยอมเข้ารับราชการในกระทรวง ทบวง กรม ตามที่ผู้ฟ้องคดีกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ยินยอมรับผิดชดใช้ทุน ก.พ. ที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายไปแล้วทั้งสิ้น กับใช้เงินอีกสองเท่าของจำนวนทุน ก.พ. ดังกล่าว ให้เป็นเบี้ยปรับแก่ผู้ฟ้องคดีด้วยทันที ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 รับราชการไม่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ยินยอมรับผิดชดใช้ทุน ก.พ. ที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายไปแล้ว รวมทั้งเบี้ยปรับดังกล่าวโดยลดลงตามส่วนจำนวนเวลาที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการไปบ้างแล้ว เว้นแต่ในกรณีซึ่ง ก.พ. และกระทรวงการคลังจะใช้ดุลพินิจพิจารณาเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 พ้นความรับผิด สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง และมีลักษณะเป็นสัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ จึงเป็นสัญญาทางปกครอง ตามนัยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 เมื่อคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ประพฤติผิดสัญญาการรับทุน ก.พ. เพื่อศึกษาวิชาในต่างประเทศ ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2540 โดยไม่ยอม รับราชการในกระทรวง ทบวง กรม ที่ผู้ฟ้องคดีกำหนดหรือให้ความเห็นชอบ ให้ครบระยะเวลาที่สัญญาดังกล่าวกำหนดและไม่ชดใช้ทุน ก.พ. ที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายไป พร้อมเบี้ยปรับตามสัญญา ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชำระเงินแก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน 2,740.26 ดอลลาร์สหรัฐ กับอีก125,245.08 โครนสวีเดน (คิดเป็นเงินไทย ณ วันที่ 26 มีนาคม 2550 จำนวน 96,046.11 + 627,164.74 บาท) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 723,210.85 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ซึ่งมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 บัญญัติให้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง อย่างไรก็ตาม การฟ้องคดีต่อศาลปกครองต้องยื่นฟ้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

โดยการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองนั้น มาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในเวลาที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ บัญญัติให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี คำฟ้องที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว ข้อ 30 วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2543 กำหนดให้ศาลปกครองมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เว้นแต่ศาลเห็นว่าคดีนี้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่น โดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลจะรับไว้พิจารณาก็ได้ กรณีจึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เมื่อใด และได้ยื่นฟ้องคดีนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดกำหนดหรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชำระหนี้อันได้แก่ทุน ก.พ. ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้รับไปทั้งสิ้น และเบี้ยปรับ โดยฟ้องขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชำระหนี้ดังกล่าวให้แก่ตนได้เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ประพฤติผิดสัญญาการรับทุน ก.พ. เพื่อศึกษาวิชาในต่างประเทศ ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2540 โดยไม่ยอมรับราชการในกระทรวง ทบวง กรม ที่ผู้ฟ้องคดีกำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้ครบระยะเวลาตามที่สัญญาดังกล่าว

กำหนด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้มีคำสั่งกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ ที่ 71/2549 เรื่อง อนุญาตให้ข้าราชการลาออกจากราชการ ลงวันที่ 26 มกราคม 2549 อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ลาออกจากราชการ คือ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 และวันดังกล่าวคือวันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ และเมื่อกระทรวงการต่างประเทศมีหนังสือที่ กค 0202/2127 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2549 แจ้งเลขาธิการ ก.พ. ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 โดยยังปฏิบัติราชการชดใช้ทุนไม่ครบตามสัญญาการรับทุน และกระทรวงการต่างประเทศได้มีคำสั่งที่ 71/2549 ลงวันที่ 26 มกราคม 2549 อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 แล้ว ซึ่งเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวตามเลขรับที่ 9134 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549 จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รู้หรือควรจะได้รู้ถึงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ประพฤติผิดสัญญา

การรับทุน ก.พ. เพื่อศึกษาวิชาในต่างประเทศ ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2540 อันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549 หาใช่วันที่ 17 เมษายน 2549 ซึ่งเป็นวันที่ที่ปรึกษาระบบราชการ ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ. ได้ลงนามในหนังสือทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้ทุนการศึกษาและเบี้ยปรับ ตามหนังสือ ที่ นร 1007.3/1791 ลงวันที่ 17 เมษายน 2549 ดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างมาในคำร้องอุทธรณ์ไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าว โดยยื่นฟ้องต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันดังกล่าว คือภายในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2550 แม้จะได้ความว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้มีหนังสือลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2549 ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอชดใช้ทุนการศึกษาและเบี้ยปรับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 โดยขอผ่อนชำระปีละไม่น้อยกว่า 120,000 บาท โดยไม่คิดดอกเบี้ย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้นำเงินมาชำระหนี้ทุนและเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน 127,395.50 บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้ออกใบเสร็จในนามของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 แล้ว ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ทราบ และขอให้ชำระหนี้ที่ยังค้างอยู่ก็ตาม แต่พฤติการณ์ดังกล่าวก็คงถือได้แต่เพียงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 รับสภาพหนี้ที่ตนต้องรับผิดชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และเป็นเหตุให้อายุความหรือระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 สะดุดหยุดลง ตามนัยมาตรา 193/14 และมาตรา 193/15 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ เท่านั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้ออกใบเสร็จรับเงิน จำนวน 127,395.50 บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 นำมาชำระ โดยระบุไว้ในใบเสร็จรับเงินดังกล่าวว่าได้รับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ทราบและขอให้ชำระหนี้ที่ค้างอยู่ ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้รับสภาพหนี้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และในนามของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ซึ่งจะเป็นเหตุให้อายุความหรือระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 สะดุดหยุดลงตามนัยแห่งบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวด้วยแต่ประการใด ทั้งยังไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายบทใดบัญญัติให้อายุความสะดุดหยุดลงเป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันย่อมเป็นโทษแก่ลูกหนี้ด้วย การที่ผู้ฟ้องยื่นฟ้องต่อศาลขอให้พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชำระหนี้ดังกล่าวแก่ตน เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2550 จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่มาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในเวลาที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้กำหนดแล้ว ทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เป็นคดีนี้เป็นไปเพียงเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ชดใช้เงินและเบี้ยปรับให้เท่านั้น กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าการรับคำฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไว้พิจารณาจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไว้พิจารณานั้น ชอบแล้ว ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างเวลาที่ศาลปกครองสูงสุดกำลังพิจารณาคำร้องนี้อยู่ได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2551 ขึ้นใช้บังคับ ซึ่งมี

ผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 โดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ยกเลิกความในมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แล้วบัญญัติให้การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ต้องยื่นฟ้องภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี และโดยที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ เมื่อไม่มีบทเฉพาะกาลกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น จึงมีผลใช้บังคับกับการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองทุกคดีในทันที เมื่อนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้จนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นยังไม่พ้นระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่มาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2551 บัญญัติกำหนดคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงเป็นคำฟ้องที่ศาลปกครองอาจรับไว้พิจารณาได้ จึงมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไว้พิจารณา

เรื่องที่ 3 เป็นเรื่องตอบข้อหารือตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1011/354 ลงวันที่ 26 กันยายน 2551 ตีความคำว่า “สอบสวนพิจารณา” ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ 4 ว่าหมายความรวมถึงการพิจารณาในชั้นศาลด้วย ซึ่งเป็นผลร้ายต่อผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ทำให้ยังไม่สามารถกลับเข้ารับราชการได้แม้ศาลอุทธรณ์จะพิพากษากลับให้ยกฟ้องและได้รับการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวระหว่างโจทก์ฎีกาก็ตาม

@ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร่ำรวยได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการขอกลับเข้ารับราชการของข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า นายทองแท้ แพ้ไฟ นักวิชาการสาธารณสุข 6 (ด้านบริการทางวิชาการ) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอมั่งมี ได้ต้องหาคดีอาญาข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา และถูกฝากขังอยู่ที่เรือนจำจังหวัดร่ำรวย ตั้งแต่วันที่ 11 พฤษภาคม 2547 เป็นเวลา

ติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน จังหวัดร่ำรวยได้มีคำสั่งพักราชการผู้นี้ในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และถูกฝากขังอยู่ที่เรือนจำจังหวัดร่ำรวยเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน โดยขณะนี้การสอบสวนทางวินัยได้รอผลคดีอาญาจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ส่วนการดำเนินคดีอาญาปรากฏว่า พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้นี้ต่อศาลจังหวัดร่ำรวย

ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาว่าผู้นี้มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่ในชั้นอุทธรณ์ ศาลได้มีคำพิพากษายกฟ้องแต่ให้ขังจำเลยไว้ในระหว่างฎีกา ต่อมาเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2551 ศาลฎีกาได้อนุญาตให้ปล่อยตัว นายทองแท้ แพ้ไฟ ชั่วคราว ระหว่างฎีกา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร่ำรวยจึงหารือว่าในระหว่างที่รอฟังคำพิพากษาของศาลฎีกา นายทองแท้ แพ้ไฟ จะขอกลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าตามคำสั่งพักราชการของ นายทองแท้ แพ้ไฟ ระบุว่าเป็นกรณีต้องหาว่ากระทำผิดอาญาและถูกขังเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน ดังนั้น เมื่อผู้นี้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวจากศาลฎีกา เหตุในการสั่งพักราชการดังกล่าวจึงน่าหมดสิ้นไป เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานในทางปฏิบัติที่ถูกต้อง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงหารือว่า กรณีนี้ นายทองแท้ แพ้ไฟ จะขอกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในขณะนี้ได้หรือไม่ อย่างไร สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ข้อ 4 ได้กำหนดว่า “การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา...” ซึ่งคำว่า “สอบสวนพิจารณา” หมายถึง การสอบสวนพิจารณาในเรื่องที่ถูกสอบสวนทางวินัย และหมายความรวมถึงการพิจารณาคดีของศาลด้วย ซึ่งหลักการนี้ ก.พ. ได้เคยวินิจฉัยและตอบข้อหารือกรมการปกครอง ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0711/49867 ลงวันที่ 28 เมษายน 2525 ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามที่หารือปรากฏว่าคดีอาญาเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ซึ่งศาลยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด จึงต้องถือว่า กรณียังอยู่ระหว่างการสอบสวนพิจารณาตามนัยข้อ 4 ของกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดร่ำรวยจึงไม่อาจสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการได้

รวบรวมโดย นายสมพงษ์ สุรินทร์ นิติกร 8
นายปกาสิต คำจันทร์ นิติกร 7
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 1/2552

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม เป็นจุลสารที่นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับวินัย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คดีปกครอง และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ **w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/**

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ยังไงก็ไม่ยอมให้หัก

นายโชค ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้หักเงินเดือนของนายแข็ง ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 จำนวนหลายเดือนรวมเป็นเงินจำนวน 2,049 บาท โดยอ้างว่าสำหรับเป็นค่ากิจกรรมต่างๆ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากนายแข็ง นายโชคให้การยอมรับว่าตนได้หักเงินเดือนของนายแข็งจริงและไม่ได้หักเงินเดือนเฉพาะนายแข็ง เพียงคนเดียวเท่านั้น แต่จะหักเงินเดือนเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ไปร่วมงานรวมทั้งตนเองด้วย เพราะสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ไม่มีรายได้ใดๆ และที่ผ่านมาก็ไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดขัดข้อง โดยเรื่องนี้มีความเป็นมา คือ เมื่อปี 2545 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอได้มีการประชุมประจำเดือนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและที่ประชุมได้มีการตกลงกันว่า ให้มีการหักเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ในวันสิ้นเดือนเพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกุศลต่างๆ หรืองานอื่นๆ เช่น งานศพเจ้าหน้าที่ งานวันอาสาสมัครสาธารณสุข งานกีฬาสาธารณสุขจังหวัด งานเลี้ยงรับและส่งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ และให้ทุกคนถือเป็นมติที่ประชุมว่ายอมให้หักเงินเดือนได้ ซึ่งต่อมาก็ได้มีการหักเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ทั้งบนสำนักงานสาธารณสุขอำเภอและเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยตำบลทุกคนตลอดมา หลังจากนั้นก็ได้มีการร้องเรียนเรื่องการหักเงินดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

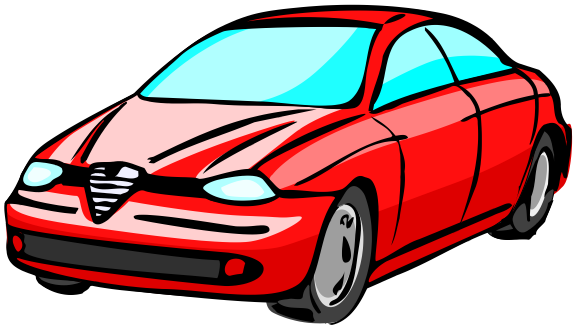

พฤติกรรมของนายโชค ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

/ชอบถอด...

ชอบถอดจริง ๆ

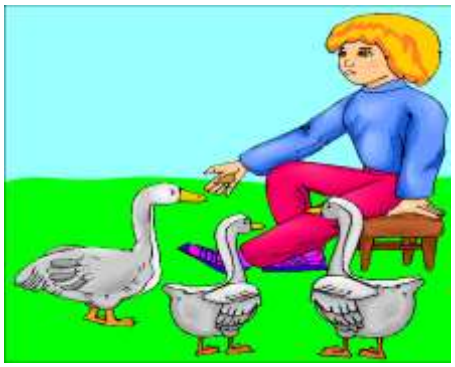
นายถอด ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ 5 ได้ทำการถอดชิ้นส่วนรถแทรกเตอร์และรถยนต์หกล้อของทางราชการเพื่อนำไปซ่อม ทั้งที่ทราบว่ารถยนต์ทั้ง 2 คัน ได้มีการขายทอดตลาดแล้ว โดยนายถอด ทำไปโดยพลการและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ยังได้ถอดสายไมล์ของรถราชการ แล้วขับรถออกไปจากสถานที่ราชการเพื่อรับปั๊มน้ำสูบและปั๊มน้ำไฟฟ้า ที่ใช้ในงานราชการจากร้านซ่อมอะไหล่ โดยไม่ขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชา

พฤติกรรมของนายถอด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 91 และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น

เก็บกลับบ้าน

นางเก็บ ตำแหน่งโภชนากร 5 มีหน้าที่ดูแลอาหารผู้ป่วย กำหนดเมนูอาหาร สั่งซื้อตามเมนูรายวัน และถือกุญแจสต๊อกอาหาร นางเก็บ ได้ขึ้นเวรปฏิบัติงานติดต่อกัน 4 วัน เพียงคนเดียว โดยในวันสุดท้าย คือ วันที่ 24 กรกฎาคม 2549 เวลาประมาณ 18.30 น. ยามของโรงพยาบาลได้พบเห็นนางสาวหน่อย ลูกจ้างชั่วคราวลูกน้องของนางเก็บ ขนกล่องกระดาษภายในบรรจุโครงไก่ อกไก่ และขนกระเป๋าหนังสีดำภายในบรรจุไข่ไก่ จำนวน 30 ฟอง และนมสด UHT จำนวน 12 กล่อง นำออกมาจากโรงครัว ยามจึงได้ขอตรวจค้นและพบสิ่งของดังกล่าวและถ่ายรูปเก็บไว้เป็นหลักฐาน นางเก็บ อ้างว่าของทั้งหมดเป็นของส่วนตัวที่ซื้อมาจากร้านค้า ยามจึงยอมให้นางเก็บ นำของทั้งหมดออกไป หลังจากนั้นนางเก็บ ได้ติดต่อร้านค้าที่ประมูลอาหารได้ในโรงพยาบาล ขอให้ร้านออกใบเสร็จรับเงินให้โดยระบุรายการ 3 รายการ คือ โครงไก่ 10 กิโลกรัม ไข่ไก่ 30 ฟอง นมพร่องมันเนย 1 โหล เจ้าของร้านค้าได้ออกใบเสร็จรับเงินลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2549 นำไปให้ในตอนเช้า ต่อมาในตอนเย็น นางเก็บ ได้โทรศัพท์ติดต่อเจ้าของร้านค้า ขอให้ออกใบเสร็จย้อนหลังเป็นวันที่ 24 กรกฎาคม 2549 แต่เจ้าของร้านได้ปฏิเสธ นางเก็บอ้างว่า “ในตอนเช้าเวลาประมาณ 08.30 น. ตนได้ขับรถยนต์ของตนไปจอดที่ตลาด ได้ซื้อโครงไก่ 10 กิโลกรัม จากร้านค้า 3 ร้าน โดยนำโครงไก่ 3 กิโลกรัม 2 ถุง และ 4 กิโลกรัม 1 ถุง และซื้อไข่ไก่ 30 ฟอง นม UHT โฟโมสต์ 1 โหล ได้นำมาใส่รถยนต์ของตนและขับรถยนต์กลับมาที่โรงพยาบาล เวลา

/ประมาณ...

ประมาณ 09.30 น.จากนั้นได้นำโครงไก่เก็บไว้ในตู้เย็นของฝ่ายโภชนาการ ส่วนนมและไข่ไก่ นำเก็บไว้ในห้องทำงานโดยขนของขึ้นไป 2 เที่ยว ในตอนเย็นเวลาประมาณ 18.00 น.ได้นำโครงไก่ทั้ง 3 ถุงออกจากตู้เย็น นำมาวางซ้อนกันลงในถุงดำ และนำถุงดำใส่ลงในลังกระดาษน้ำส้ม อสร. ซึ่งเป็นลังเปล่าและใส่รถเข็น ส่วนไข่ไก่และนมอยู่ในกระเป๋าสะพายสีดำอยู่แล้ว” จากการสอบสวนเห็นว่าการนำโครงไก่ 10 กิโลกรัม ไปเก็บไว้ในตู้เย็นของฝ่ายโภชนาการ ก็เป็นการสมควรเนื่องจากเกรงว่าโครงไก่มีกลิ่นเหม็นกว่าจะนำกลับบ้าน สำหรับไข่ไก่และนม UHT โฟโมสต์ เหตุใดจะต้องนำไปไว้ในห้องทำงานสามารถเก็บไว้ในรถยนต์ได้ซึ่งรถยนต์ก็จอดในโรงรถไม่ถูกแดด อันจะเหตุให้ไข่ไก่และนมเสียง่าย ซึ่งเป็นเหตุผลไม่เพียงพอ และนางเก็บ ได้นำใบเสร็จรับเงินลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2549 ของร้านค้าดังกล่าวมาอ้างว่าตนได้ซื้อโครงไก่ ไข่ไก่และนมจากร้านค้า หากนางเก็บซื้อของจากตลาด เหตุใดต้องไปขอใบเสร็จรับเงินจากร้านค้าซึ่งไม่ตรงกับข้อเท็จจริง นอกจากนี้ นางเก็บได้ถือกุญแจสต๊อกอาหารเพียงผู้เดียวและไม่มีการตรวจสอบอาหารแห้งประจำวัน อีกทั้งได้อยู่เวรวันหยุดราชการต่อเนื่องกัน 4 วัน แต่เพียงผู้เดียว ในการปฏิบัติงานมีช่องทางในการนำอาหารสดและอาหารแห้งออกนอกโรงพยาบาลได้ และนางเก็บ จะนำกระเป๋าสีดำใบใหญ่ถือมาทำงานทุกวัน มีโอกาสที่จะนำสิ่งของต่าง ๆของโรงพยาบาลนำกลับไปได้ และยามรายงานว่าพบเห็นนางเก็บ มักขนกล่องกระดาษใส่ของพร้อมกระเป๋าสีดำใส่ของออกจากโรงครัว ในตอนเย็นหลังเลิกงานประมาณ 18.00 น.

บ่อยครั้ง และในวันที่ 24 กรกฎาคม 2549 ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุได้มีรายการซื้อโครงไก่ อกไก่ และไข่ไก่ เช่นเดียวกัน แต่สำหรับนม UHT โฟโมสต์ ได้มีการซื้อไว้ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นยี่ห้อและขนาดเหมือนกัน ส่วนนางสาวหน่อย นั้น นางเก็บ มักจะเรียกมาช่วยขนของ รวมทั้งในวันเกิดเหตุ นางเก็บก็ได้ให้ช่วยเข็นรถเข็นซึ่งมีลังกระดาษบรรจุ โครงไก่ อกไก่ รวมทั้งช่วยถือกระเป๋าสีดำภายในบรรจุไข่ไก่ดังกล่าว จากการสอบสวนจึงน่าเชื่อว่าโครงไก่ อกไก่ ไข่ไก่จำนวน 30 ฟอง และนมสด UHT จำนวน 12 กล่อง ที่นางเก็บ นำไปเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2549 นั้น เป็นของโรงพยาบาลที่จัดซื้อไว้เพื่อประกอบอาหารสำหรับผู้ป่วยของโรงพยาบาล

พฤติกรรมของ นางเก็บ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตน ตามมาตรา 82 วรรคสอง และฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น

/หนูลืม...

หนูลืมค่ะ

นางสาวดำขำ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ 3 มีหน้าที่รับคืนเงินยืมทดรองราชการเพื่อนำส่งคืนคลังแต่หลงลืมส่งเงินยืมทดรองราชการ จำนวน 52,500 บาท โดยส่งล่าช้าเกินระยะเวลาที่กำหนดให้ส่งคืน เนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัดหลายวัน โดยนางสาวดำขำ เข้าใจว่าตนเองส่งเงินคืนไปแล้ว ทั้งนี้ไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้นำเงินราชการไปใช้ส่วนตัว

พฤติกรรมของนางสาวดำขำ ดังกล่าว เป็นการกระทำกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

เห็นใจผู้ซื้อ

นางพวงแก้ว ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 6 และพวกรวม 3 คน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการดำเนินการจำหน่ายพัสดุ ได้ดำเนินการจำหน่ายรถยนต์ราชการจำนวน 4 คันโดยวิธีการขายทอดตลาดตามราคากลางที่กำหนดไว้ ปรากฏว่ามีผู้มาขอซื้อจำนวน 3 ราย ซึ่งผู้ซื้อทั้ง 3 รายจะต้องวางเงินมัดจำจำนวน 40% ของราคาทรัพย์ที่จำหน่ายคิดเป็นเงินจำนวน 31,200 บาท แต่เนื่องจากผู้ขอซื้อทั้ง 3 ราย ไม่มีเงินพอที่จะวางมัดจำ คณะกรรมการฯ ได้ให้ผู้ซื้อทำบันทึกว่าได้จ่ายเงินมัดจำ จำนวน 31,200 บาท เรียบร้อยแล้ว ทั้งๆที่ในวันนั้นผู้ซื้อไม่ได้วางเงินมัดจำไว้แต่อย่างใด จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามวิธีการขายทอดตลาด แต่ต่อมาผู้ซื้อ ทั้ง 3 รายได้นำเงินมาชำระตามราคาที่ทางราชการกำหนดไว้และรับรถยนต์ดังกล่าวไป โดยในการขายทอดตลาดครั้งนี้ไม่ปรากฏว่าทางราชการเสียประโยชน์และไม่มีหลักฐานแสดงว่าคณะกรรมการมีเจตนาทุจริต

พฤติกรรมของนางพวงแก้ว กับพวก ดังกล่าวเป็นการกระทำกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากเป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน จึงงดโทษให้โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ นางพวงแก้ว กับพวก

/ไปไม่กลับ...

ไปไม่กลับ

นางสาวขวัญวาริน ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 3 ไม่ได้มาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2546 ติดต่อกันเป็นเวลาจนเกินกว่า 15 วัน โดยไม่ได้ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ

จากการสอบสวนนางสาวงามตา ซึ่งเป็นเพื่อนที่เรียนมาด้วยกันได้ความว่าหลังจากจบการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลมาแล้ว ทั้งคู่ได้มาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลเดียวกัน นางสาวขวัญวาริน ได้ยืมเงินนางสาวงามตา ไปจำนวน 450,000 บาท แต่ไม่ยอมชดใช้คืน ต่อมานางสาวขวัญวาริน ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2546 นางสาวงามตา ได้พยายามติดต่อแต่ก็ไม่สามารถติดต่อได้ ต่อมาเมื่อเดือนสิงหาคม 2547 ทราบว่านางสาวขวัญวาริน ได้ไปทำงานที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งและเปลี่ยนชื่อใหม่ หลังจากนั้นก็ได้ลาออกไปและไม่ทราบข่าวอีกเลย จากการสอบถามพี่สาวของนางสาวขวัญวาริน ได้ยืนยันว่านางสาวขวัญวาริน นั้นยังมีชีวิตอยู่ แต่ไม่สามารถที่จะติดต่อได้

พฤติกรรมของนางสาวขวัญวาริน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เอาเงินมาคืนหลวงแล้วก็ยังไล่ออกอีก

นายรวย ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่รับผิดชอบการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และเป็นผู้เบิกจ่ายเงินของสถานีอนามัย ได้กระทำการเบิกจ่ายเงินของสถานีอนามัย ด้วยการเพิ่มตัวเลขลงในเช็คเกินไปจากจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติจำนวน 4 ครั้ง ซึ่งเป็นเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 4 ฉบับ และได้ปลอมลายมือชื่อของสาธารณสุขอำเภอซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ลงนามในเช็คของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 7 ฉบับ และได้นำเงินไปใช้ส่วนตัว รวมจำนวนทั้งสิ้น 183,468.02 บาท ต่อมานายรวย ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาคืนเข้าบัญชีของสถานีอนามัยจนครบถ้วนแล้ว

พฤติกรรมของนายรวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการทำให้ทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/เกร็ด...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับวินัย

<u>การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ</u>

การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายไม่เช่นนั้นแล้วอาจถูกเพิกถอนโดยคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) หรือศาลปกครอง กล่าวคือ ตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2551 เป็นต้นมา ผู้ที่มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ไม่ว่าจะเป็นการสืบสวน สอบสวนทางวินัยทั้งกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและอย่างไม่ร้ายแรง รวมทั้งการพิจารณาสั่งการ และการสั่งลงโทษทางวินัย **จะต้องกระทำโดยผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 เท่านั้น** ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 หมวด 7 การดำเนินการทางวินัย มาตรา 90 ได้บัญญัติไว้ว่า “เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ ... อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้”

แต่เดิมการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 กรณีที่เป็นการสืบสวนทางวินัย การสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และการสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นั้น ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย เช่น สาธารณสุขอำเภอ นายอำเภอ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน/โรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป ผู้อำนวยการกอง/สำนัก/สถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก มีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยในเรื่องต่างๆดังกล่าวแก่ข้าราชการในสังกัดได้ แต่ขณะนี้อำนาจดังกล่าวไม่มีแล้วเริ่มตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2551 เป็นต้นมา ดังนั้น หากมีกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทและระดับต่างๆ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวข้างต้น จะต้องรายงานไปตามลำดับจนถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 คือ

1. ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ (ระดับ 1-8 เดิม) และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน/อาวุโส (ระดับ 1-8 เดิม)

2. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ในฐานะอธิบดีของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนกลาง และเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น (ระดับ 8 เดิม) และตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ/ชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ (ระดับ 1-8 เดิม) และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน/ชำนาญงาน/อาวุโส (ระดับ 1-8 เดิม) และระดับทักษะพิเศษ

3. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนกลาง และกรมต่างๆ และเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่ง ดังนี้

/- ประเภท...

- ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ (ระดับ 9 เดิม)

- ตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และประเภทอำนวยการระดับสูง (รองอธิบดีและผู้บริหารระดับ 9 เดิม)

- ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (รองปลัดกระทรวง/อธิบดี/ผู้ตรวจราชการระดับ 10)

4. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นปลัดกระทรวงสาธารณสุข และกรณีเป็นข้าราชการสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนกลาง และกรมต่างๆ ที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับทรงคุณวุฒิ (ระดับ 10-11 เดิม)

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มาตรา 114 และกฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.2551 (ประกาศบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2551 **ดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/**) ได้กำหนดให้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) สรุปดังนี้

ก.ผู้ที่มีสิทธิอุทธรณ์และยื่นอุทธรณ์แทน

1. ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้ถูกสั่งลงโทษกรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้ถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์

2. ผู้รับมอบหมายจากผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตาม 1. โดยจะมอบหมายให้ทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการอุทธรณ์แทนได้ด้วยเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด คือ 1) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ 2) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด และ 3) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ก.พ.ค. หรือองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นสมควร

ข. กำหนดเวลาในการยื่นอุทธรณ์ ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลา คือ 1) 30 วัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์สำหรับกรณีผู้ที่ถูกสั่งลงโทษทางวินัย และ 2) 90 วัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ หรือ 1 ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษถึงแก่ความตาย สำหรับกรณีที่ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเป็นผู้ที่ใช้สิทธิอุทธรณ์

ค. การยื่นอุทธรณ์ ทำได้ 2 วิธี คือ 1) ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ที่สำนักงาน ก.พ. และ 2) ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน โดยถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสืออุทธรณ์ เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

รวบรวมโดย นายเสมอ กาพภักดี นิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกร ระดับชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกร ระดับชำนาญการ
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 2/2552 ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โทร 0 2590 1314

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

<u>ส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคมล่าช้า</u>

นางสดใส หัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่ต้องนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม ทั้งส่วนของนายจ้าง และส่วนของลูกจ้าง ภายใน 15 วันของเดือน ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด แต่ไม่ได้นำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม ตามที่กฎหมายกำหนด โดยได้รวบรวมส่งครั้งละ 5-6 เดือน ครั้งสุดท้ายได้รวบรวมส่งครั้งเดียว จำนวน 15 เดือน รวมเงินสมทบทั้งสิ้นเป็นจำนวน 16,922 บาท และรวมเงินเพิ่มทั้งสิ้นเป็นจำนวน 1,767 บาท ซึ่งการที่นางสดใส ละเลยต่อหน้าที่โดยการส่งเงินล่าช้าต้องจ่ายเงินเพิ่มอีก ร้อยละ 20 นั้น นางสดใสเป็นผู้จ่ายเงินเพิ่มเอง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสดใสเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551)

ได้รับโทษภาคทัณฑ์

<u>แก้ไขตัวเลขในเช็คแล้วยักยอกเงิน</u>

นางแดง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีของโรงพยาบาลชุมชน ได้อาศัยโอกาสตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนแก้ไขเพิ่มเติมตัวเลขและตัวหนังสือข้อความในเช็คเงินสดของโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งจะต้องจ่ายให้แก่เจ้าหนี้ต่างๆ ได้แก่เช็คเลขที่ 1292045 ธนาคารไทยจำกัด ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2546 ซึ่งเดิมทีนายเหลืองผู้อำนวยการโรงพยาบาล และนางขาว หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป เป็นผู้ลงนามในเช็คเพียงสองคน สั่งจ่ายเงินจำนวน 928,131 บาท เพื่อเป็นการชำระหนี้ค่าซื้อรถยนต์แก่บริษัทรถพัฒนา จำกัด แต่นางแดง ได้จงใจเขียนชื่อ

บริษัทให้มีรอยตำหนิ เพื่อหลอกให้นายเหลือง เซ็นชื่อกำกับในเช็คตรงที่มีรอยตำหนิ เมื่อได้เช็คกลับคืนเพื่อดำเนินการต่อตามขั้นตอน นางแดง ก็เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเช็ค โดยเขียนขีดฆ่าชื่อเจ้าหนี้เดิมออก แล้วเขียนข้อความเป็นชื่อตนลงไปแทนพร้อมกับเซ็นชื่อกำกับ จากนั้นนำไปเบิกเงินและยักยอกเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต นอกจากนี้นางแดง ยังแก้ไขเพิ่มเติมตัวเลขและตัวหนังสือในเช็คให้มีจำนวนเงินสูงขึ้นแล้วยักยอกเอาเงินไป

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางแดง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 85 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551)

ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ

<u>สั่งยาเพิ่มเติมจากที่แพทย์สั่ง</u>

นางสาวยาใจ พยาบาลวิชาชีพ ในขณะที่ปฏิบัติงานเป็นหัวหน้าเวรดึก ระหว่างเวลา 24.00 – 08.30 น. แพทย์เวรได้เขียนใบสั่งยาและใบ ย.ส.5 ไว้เพื่อกรอกจำนวนยา Pethidine ซึ่งเป็นยาเสพติดประเภท 2 เพื่อฉีดให้กับผู้ป่วยตามคำสั่งของแพทย์เวร แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้กรอกจำนวนยาเพิ่มเติมจากที่แพทย์สั่งเพื่อนำยาไปฉีดให้แก่ตนเอง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวยาใจ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม มาตรา 82 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551)

ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

<u>นำยาส่วนตัวมาจำหน่าย</u>

นายขอบยา เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ให้การรักษาพยาบาลแก่ผู้มารับบริการที่บนสถานีอนามัยหรรษา โดยนำยาส่วนตัวของตนมาใช้ร่วมกับยาของสถานีอนามัยหรรษา และได้เรียกเก็บเงินเป็นค่ายาส่วนตัวจากผู้มารับบริการเป็นของตนเองต่างหาก โดยไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายขอบยา เป็นการกระทำผิดวินัยฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง มาตรา 82 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 83 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551)

ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

<u>ให้เลือดผิดกรุ๊ป</u>

นายโลหิต เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีหน้าที่ตรวจกรุ๊ปเลือดและจ่ายเลือดแก่ผู้ป่วย เมื่อมีผู้ป่วย 2 ราย ซึ่งขอเลือดจากธนาคารเลือดเข้ามาพร้อมกันได้รีบทำการตรวจกรุ๊ปเลือดผู้ป่วย 2 รายพร้อมกัน โดยขาดความระมัดระวัง เป็นเหตุให้ตรวจเลือดผู้ป่วยสลับกัน ทำให้แพทย์ให้เลือดผู้ป่วยผิดกรุ๊ป แต่แพทย์ได้ทำการรักษาผู้ป่วยได้ทัน และย้ายผู้ป่วยไปห้อง I.C.U. ต่อมาผู้ป่วยอยู่ในขั้นปลอดภัย

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายโลหิต เป็นการกระทำผิดวินัยฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ มาตรา 84 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 83 (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551)

ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น (ปัจจุบันมาตรา 88 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 บัญญัติว่า “ลดเงินเดือน” เนื่องจากไม่มีขั้นเงินเดือนแล้ว)

<u>เรียนจบแล้วถ้าจะเรียนเพิ่มต้องขออนุมัติใหม่</u>

นายจันทร์ ได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาให้ลาศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเวชนิทัศน์ ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2547 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2549 ในระหว่างที่ศึกษาพบว่าวิชาภาษาอังกฤษผลการเรียนอยู่ในระดับที่อ่อนมากและอาจารย์แนะนำว่าควรจะเรียนเพิ่มเติม ประกอบกับหลักสูตรที่ลาศึกษาได้สิ้นสุดเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2549 นายจันทร์ จึงลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยเงินส่วนตัว ที่ศูนย์ภาษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนั้น ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2549 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2549 เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ต่อมาเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2549 นายจันทร์ ได้รายงานตัวกลับมาปฏิบัติราชการ โดยอ้างอิงระยะเวลาที่ขออนุมัติตามสัญญา

พฤติการณ์ของนายจันทร์ที่ ไม่ได้รายงานการกลับเข้ารับราชการตามปกติภายใน 7 วัน นับแต่จบการศึกษา โดยมิได้มีเจตนาที่จะละทิ้งหน้าที่ราชการจึงไม่เป็นการกระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันตรงกับมาตรา 82 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551) แต่การไม่มารายงานตัวหลังจากจบการศึกษาแม้จะยังไม่ครบกำหนดตามที่อนุมัติก็ตาม จึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 82 (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551) และถือว่าขาดราชการให้นายจันทร์ คืนเงินให้แก่ราชการในวันที่ขาดราชการ

ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

<u>เบิกถอนเงินโดยไม่ได้รับอนุมัติให้จ่ายได้ ไม่มีหลักฐานการจ่าย และปลอมลายมือชื่อผู้อื่น</u>

นายคดโกง ได้เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินบำรุงของสถานีอนามัยแห่งหนึ่ง บัญชีเลขที่ 12345 ธนาคารออมเงิน ในวันที่ 17,20,25 และ 27 ตุลาคม 2548 วันที่ 2 พฤศจิกายน 2548 วันที่ 1,7,16,27 และวันที่ 30 ธันวาคม 2548 วันที่ 6,10,13,17,20,23,25,27 และ 31 มกราคม 2549 และวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549 โดยมีพฤติกรรมการเบิกถอนเงินโดยไม่ได้รับอนุมัติให้จ่ายได้ และไม่มีหลักฐานการจ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ จำนวน 20 ครั้ง รวมจำนวนเงิน 151,640 บาท ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอ และกิ่งอำเภอ พ.ศ. 2520 ข้อ 31 และข้อ 34 กรณีการปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วงวันที่ 1 ตุลาคม 2548 ถึงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2549 นายคดโกง ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดทำรายงานทางด้านการเงินและบัญชี ไม่ได้บันทึกรายการเกี่ยวกับเงินนอกงบประมาณ กล่าวคือไม่ได้บันทึกรายการรับ-จ่ายเงิน ในสมุดเงินสด ไม่ได้บันทึกรายการในทะเบียนคุมเงินนอกงบประมาณประเภทเงินบำรุงให้เป็นปัจจุบันทุกวันที่มีการรับจ่ายเงินตามคู่มือการบัญชีสำหรับหน่วยงานย่อย พ.ศ.2515 ตามระเบียบของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง กรณีของการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ได้จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้เป็นไปตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ. 2520 ข้อ 57 กรณีการปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วง 1 ตุลาคม 2548 ถึงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2549 นายคดโกง ในฐานะที่เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน ร่วมกับนางฟ้า และนายเทา(ลูกจ้างประจำ) ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้อง กล่าวคือ ไม่ได้ตรวจนับเงิน หลักฐานแทนตัวเงิน และไม่ได้ลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินประจำวันทุกวันที่มีการรับจ่ายเงิน ตามระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอ และกิ่งอำเภอ พ.ศ. 2520 ข้อ 59 และกรณีคดโกง ได้ปลอมลายมือชื่อของฟ้า ผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินและนำใบถอนเงินไปเบิกถอนเงินจากบัญชีของสถานีอนามัย บัญชีดังกล่าว ในวันที่ 17,20,25 และ 27 ตุลาคม 2548 วันที่ 7, 16 และ 27 ธันวาคม 2548 วันที่ 6,10,13,17,20,23,25,27 และ 31 มกราคม 2549 และวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549 รวมจำนวน 17 ครั้ง เป็นจำนวนเงิน 120,380 บาท โดยไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

พฤติการณ์ของนายคดโกง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 85 (1) มาตรา 82 (2) ประกอบกับมาตรา 85 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 85 (4))

ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ไม่ไปปฏิบัติราชการตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา</u>

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งให้นางสาวปริทนต์ ตำแหน่งทันตแพทย์ สังกัดกลุ่มงานบริการทางการแพทย์ โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนึ่ง ให้ไปปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานทันตกรรม โรงพยาบาลจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสอง ต่อมานางสาวปริทนต์ ไม่ยอมเดินทางไปปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าว โดยได้ไปเขียนขอย้ายที่โรงพยาบาลจังหวัด เพื่อขอกลับมาปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดสอง

พฤติการณ์ของนางสาวปริทนต์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ มาตรา 88 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันเป็นความผิดตามมาตรา 82 (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551)

ได้รับโทษภาคทัณฑ์

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับฐานความผิด

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้ใช้บังคับมานาน จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 22 ก ในวันที่ 25 มกราคม 2551 จนกระทั่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ประกาศ การจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญของทุกส่วนราชการเข้าประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่งตาม มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ในวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ทำให้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 เริ่มใช้บังคับ ซึ่งตามมาตรา 133 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใด**มีกรณีกระทำผิดวินัย**หรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการ**ไว้ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ 4** ข้าราชการพลเรือนสามัญ... แห่งพระราชบัญญัตินี้**ใช้บังคับ** ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ **มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น** *ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้* เว้นแต่...” จึงมีข้อสังเกตดังนี้

1. ตามบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวคำว่า “ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้” หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

2. ส่วนการปรับฐานความผิด ให้พิจารณาวันที่ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นกระทำผิดวินัยเป็นสำคัญ

2.1 หากกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ต้องปรับฐานความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

2.2 หากกระทำผิดวินัยในหรือหลังวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ต้องปรับฐานความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

3. หากมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยในหรือหลังวันที่ 11 ธันวาคม 2551 ในส่วนของการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

ดังแผนผังต่อไปนี้

วันที่ 11 ธันวาคม 2551

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
เรื่อง การจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ
ของทุกส่วนราชการเข้าประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่งตาม
มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
ทำให้พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 เริ่มใช้บังคับ

ก่อนวันที่ 11 ธันวาคม 2551

ถ้าผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือสมควร
ให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่บทบัญญัติ
ในลักษณะ 4 ข้าราชการพลเรือนสามัญ แห่ง
พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551
ใช้บังคับ

หากมีการกล่าวหาตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2551
การสอบสวน การพิจารณา การดำเนินการ
เพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ
ให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.2551

ส่วนฐานความผิดทางวินัย ใช้กฎหมายเดิม
(พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535) ตาม
มาตรา 133 วรรคหนึ่ง แห่งพ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.2551

ข้อยกเว้น 3 ประการ มาตรา 133 (1) – (3)
แห่งพ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551
ที่ การสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อ
ลงโทษ หรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตาม
กฎหมายเดิม (พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ.2535)

หลังวันที่ 11 ธันวาคม 2551

ถ้าผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือสมควร
ให้ออกจากราชการอยู่หลังหรือในวันที่
บทบัญญัติ ในลักษณะ 4 ข้าราชการพลเรือน
สามัญ แห่งพ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ.2551 ใช้บังคับ

ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.2551 ทั้งในส่วนการ
สอบสวน การพิจารณา การดำเนินการ
เพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ และ
ฐานความผิด ตาม พ.ร.บ.ระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

รวบรวมและจัดทำโดย
นายเสริมศักดิ์ ชัยฤทธิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวนิภาพร วงษ์ธนสุภรณ์ นิติกรชำนาญการ
กลุ่มงานตรวจสำนวน

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่3/2552

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย</u>

<u>ใช้ยาส่วนตัว</u>

นายบุญเลยฯ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ได้ทำการตรวจรักษาผู้ป่วยบนสถานีอนามัย โดยใช้ยาส่วนตัวของตนทำการฉีดรักษา โดยคิดค่าบริการเข็มละ 30 บาท และมีพฤติกรรมทำนองนี้มาโดยตลอด จนถูกชาวบ้านที่มาทำการรักษาร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา

พฤติกรรมของนายบุญเลยฯ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ตามมาตรา 82 วรรคสอง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ แต่ อ.ก.พ.กระทรวงฯ เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิด เนื่องจากการกระทำผิดในลักษณะดังกล่าว อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข เคยกำหนดมาตรฐานการลงโทษไว้ว่าพฤติการณ์เช่นนี้ต้องลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน เป็นอย่างน้อย จึงมีมติให้เพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

ข้อสังเกต กรณีนำยาส่วนตัวมาจำหน่ายให้แก่ผู้ป่วยในสถานที่ราชการหรือบ้านพักราชการ ได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้หน่วยงานทราบแล้วว่ามาตรฐานโทษขั้นต่ำต้องตัดเงินจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน เป็นอย่างน้อย

<u>บังคับชำระหนี้</u>

นางสุดยอดฯ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ เป็นเจ้าหนี้นายขัดสนฯ ข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 600,000 บาท โดยในสัญญากู้ยืมระบุว่านายขัดสนจะต้องชำระให้เสร็จสิ้นภายในระยะที่กำหนดไว้ ครั้นเมื่อครบกำหนดตามสัญญากู้เงินแล้ว ปรากฏว่านายขัดสนฯ ไม่ชำระหนี้ นางสุดยอดฯ ได้ติดตามทวงถามมาโดยตลอดแต่ถูกลูกหนี้บ่ายเบี่ยงไม่ยอมชำระหนี้เรื่อยมา จนสุดความอดทนต่อไป จึงใช้วิธีบังคับชำระหนี้แนวใหม่ โดยทำหนังสือโรงพยาบาลที่ตนสังกัด และ**ทำการปลอมลายมือชื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ** ลงนามในหนังสือถึงผู้บังคับบัญชาของนายขัดสนฯ ขอให้ตัดโอนเงินเดือนของนายขัดสนฯ เป็นรายเดือนเดือนละ 13,000 บาท เพื่อชำระหนี้ให้ตน

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

<u>สรรพคุณเกินจริง</u>

นายสกลฯ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรบรรยายผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร แก่ประชาชนและผู้สนใจ ในการบรรยายช่วงหนึ่ง นายสกลฯ ได้โฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ สรรพคุณ ของเอโดซี (Adoxy) ว่าสามารถบรรเทาและรักษาโรคร้ายแรง เช่น โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง อัมพฤกษ์ ได้เป็นอย่างดี เมื่อผู้ป่วยดื่มเข้าไปแล้วจะช่วยเพิ่มออกซิเจนในร่างกาย รักษาโรคที่เกิดจากการขาดออกซิเจนได้ เมื่อหยดสารชนิดนี้ลงในน้ำแล้วสามารถเพิ่มพลังงานทำให้หลอดไฟฟ้าเกิดความสว่างได้ อันเป็นการเชิญชวนให้ประชาชนผู้สนใจเข้าร่วมสมัครเป็นสมาชิกเพื่อประโยชน์ทางการค้า ซึ่งความจริงแล้วผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ไม่มีคุณสมบัติในการรักษาโรคแต่อย่างใด และไม่ได้มีการรับรองยืนยันจากกระทรวงสาธารณสุข ด้วยว่าสามารถรักษาโรคได้ ถือได้ว่าเป็นการหลอกลวงทำให้ประชาชนเกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร ต่อมาได้ถูกฟ้องคดีต่อศาลและถูกลงโทษในข้อหาร่วมกันโฆษณาสรรพคุณอาหารอันเป็นเท็จ ได้รับโทษจำคุก และปรับ แต่มีเหตุบรรเทาโทษเนื่องจากไม่เคยถูกลงโทษจำคุกมาก่อนจึงให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 2 ปี

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ แต่ อ.ก.พ.กระทรวงฯ เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิด จึงมีมติให้เพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

ข้อสังเกต กรณีนี้ผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แต่กลับมีพฤติการณ์โฆษณาสรรพคุณสินค้าเกินความเป็นจริง การกระทำดังกล่าวอาจทำให้ประชาชนหลงเชื่อได้ง่ายซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภค

<u>ทำที่คลินิกก็ผิดวินัยได้</u>

นายเมฆาฯ ตำแหน่งนายแพทย์ เปิดคลินิกส่วนตัวรักษาโรค ถูกประชาชนที่มารักษาร้องเรียนในเรื่องการจ่ายยา Domicum ให้แก่ผู้ป่วยโดยไม่มีการควบคุม เคยมีผู้ป่วยไปรักษาและรับยาชนิดนี้มารับประทานติดต่อกันเป็นเวลา 2 ปี แล้วมีอาการเพ้อไม่ได้สติ จากการตรวจสอบพบว่านายเมฆาฯ ได้ทำบัญชีรับจ่าย วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทที่คลินิกของตนโดยไม่ถูกต้องตามความจริง มีการนำรายชื่อผู้ป่วยที่เสียชีวิตไปแล้ว และรายชื่อบุคคลที่ไม่มีฐานข้อมูลในทะเบียนราษฎร์ มาจัดทำบัญชีเบิกจ่ายยา พฤติการณ์เป็นการจงใจจัดทำบัญชีรับจ่ายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นเท็จตามพระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท พ.ศ.2518

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง หน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

<u>ล่าช้า</u>

นางผอูนฯ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ และทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุ ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงินทุกประเภท ติดตามการยืมเงิน การคืนเงินยืมและการหักล้างหนี้เงินยืมของโรงพยาบาล แต่จากการตรวจสอบภายในของโรงพยาบาลพบว่า ในระหว่างปี 2548-2549 ลูกหนี้เงินยืมหลาย

รายมีหนี้เกินกำหนด และยังไม่ส่งใช้เงินยืม นางผอูนฯ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าวรับว่าเมื่อผู้ยืมได้ส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างหนี้เงินยืมแล้ว ไม่ได้นำเงินไปหักล้างหนี้เงินในทันที แต่ได้เก็บเงินสดไว้ที่ลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนจึงหลงลืม ทำให้ส่งคืนเงินยืมล่าช้าไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าสาเหตุน่าจะเกิดจากทำบัญชีเงินสดไม่ทันและไม่เป็นปัจจุบัน รวมทั้งหลงลืมเนื่องจากนางผอูนฯ มีโรคประจำตัว ทำงานล่าช้ากว่าคนอื่นและต้องรับผิดชอบงานหลายด้านในเวลาเดียวกัน

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 82 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน 1 ขั้น

<u>รถหายแต่ไม่รายงาน</u>

นางสายหยุดฯ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ได้ขับรถจักรยานยนต์ของทางราชการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ ระหว่างเดินทางกลับมาสถานที่ราชการ ได้จอดรถแวะซื้อของใช้ที่ร้านสะดวกซื้อ เมื่อออกจากร้านปรากฏว่ารถจักรยานยนต์สูญหายไป นางสายหยุดฯ ได้แจ้งความไว้แล้ว แต่ไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ จนกระทั่งเวลาผ่านไป 2 ปี ผู้บังคับบัญชาจึงทราบเรื่อง

พฤติกรรมของนางสายหยุดฯ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 83 และมาตรา 90 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน (และต้องชดใช้เงินค่ารถจักรยานยนต์ให้แก่ทางราชการ)

<u>วางเฉย</u>

นายวิชาฯ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ได้รับรายงานจากนางจันทร์ฯ เจ้าหน้าที่การเงิน ผู้ใต้บังคับบัญชาว่านายอังคารฯ หัวหน้าสถานีอนามัย ได้ปลอมลายมือชื่อของตนในเอกสารการเบิกจ่ายเงิน เป็นประจำ เมื่อนายวิชาฯ ทราบเรื่องกลับไม่ได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

พฤติกรรมของนายวิชาฯ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

<u>วงแชร์</u>

นางยอดรักฯ ตำแหน่งจ้าพนักงานเวชกรรมฟื้นฟู ตั้งวงแชร์จำนวน 7วง มีเพื่อนร่วมงานและประชาชนทั่วไปร่วมเล่นแชร์ดังกล่าว ต่อมามีสมาชิกในวงที่เปียแชร์ได้ หลบหนี ไม่ยอมส่งแชร์ นางยอดรักฯ ต้องรับผิดชอบส่งเงินต้นและดอกเบี้ยแทนลูกแชร์ที่หลบหนี ทำให้หมุนเงินไม่ทัน เมื่อไม่สามารถหมุนเงินมาให้ลูกแชร์รายใหม่ที่เปียแชร์ได้ทันภายในกำหนด นายยอดรักฯ ได้เปียแชร์โดยใช้ชื่อสมาชิกวงแชร์รายอื่นที่ยังไม่ได้เปียแชร์ นำเงินมาใช้โดยที่สมาชิกรายนั้นไม่ทราบ สุดท้ายเกิดปัญหาจึงยกเลิกวงแชร์ โดยนางยอดรักฯ ยอมรับผิดต่อลูกแชร์ที่เสียหายทุกคน

พฤติการณ์ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง หน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 3 เดือน

<u>ไม่มีจะคืน</u>

นายรัตน์ฯ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ได้กู้ยืมเงินนางศุกร์ฯ จำนวน 30,000 บาท สัญญาว่าจะคืนเงินให้ภายในกำหนด 1 เดือน นับจากวันยืม เมื่อถึงกำหนดกลับไม่คืนเงินตามที่รับปากไว้ นางศุกร์ฯ ได้พยายามติดต่อทวงถามทางโทรศัพท์แต่ไม่สามารถติดต่อได้ มาตามทวงถามที่ทำงานก็ไม่พบ นอกจากนี้ ยังได้หลอกประธานชมรมอาสาสมัครสาธารณสุข ว่าสาธารณสุขอำเภอให้มายืมเงินของชมรมอาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 120,000 บาท เพื่อใช้จ่ายในโครงการฝึกอบรมเนื่องจากงบประมาณยังไม่โอนมา แต่กลับนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ของตนและไม่สามารถนำเงินมาชดใช้เงินของชมรมฯ ได้

พฤติการณ์ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง หน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

ใช้ยาส่วนตัวอีกแล้ว

นายพุธฯ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการบนสถานีอนามัย ได้วัดความดันโลหิตผู้ป่วยที่กำลังตั้งครรภ์ เมื่อพบว่าผู้ป่วยความดันต่ำ จึงแนะนำให้ใช้ยาบำรุง (วิตะมิน บี 1-6-12) และน้ำเกลือเพื่อป้องกันอาการหน้ามืดเป็นลม และแจ้งว่าเป็นยาส่วนตัวมิใช่ของราชการ บัตร 30 บาท รักษาทุกโรคไม่สามารถใช้ได้ ต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง ผู้ป่วยยินยอม เมื่อตรวจรักษาเสร็จได้เรียกเงินค่ารักษาจำนวน 250 บาท และไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้

พฤติกรรม เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองตาม มาตรา 82 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงลงโทษภาคทัณฑ์ แต่ อ.ก.พ.กระทรวงฯ เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิด เนื่องจากการกระทำผิดในลักษณะดังกล่าว อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ได้วางมาตรฐานการลงโทษไว้ว่าต้องลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน เป็นอย่างน้อย จึงมีมติให้เพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือนจำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

รวบรวมโดย **นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ**
นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์ นิติกรชำนาญการ
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น นิติกรชำนาญการ
กลุ่มงานอุทธรณ์และร้องทุกข์
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สป.สธ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 4/2552

ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

เมาค้าง

หลังเลิกงานวันหนึ่งนายบุญหนัก ได้ตั้งวงดื่มสุรากับเพื่อนอย่างเมามัน จนถึงเวลาเที่ยงคืนเศษและได้เกิดอาการเมาสุด ๆ จึงนอนที่บ้านเพื่อน ในเวลาเช้าขณะตื่นขึ้นมาได้มีอาการเมาค้าง เนื่องจากดื่มกินไปหลายขนาน และได้มาปฏิบัติราชการตามปกติที่โรงพยาบาลในตอนเช้าเวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น.ได้มีประชาชนผู้มารับบริการ มารออยู่ที่หน้าห้องประมาณ ๗-๘ คน และในขณะนั้น ผู้ช่วยของนายบุญหนักที่มีหน้าที่ในการลงทะเบียนและแจกอุปกรณ์แก่ผู้มารับบริการยังไม่มาช่วยปฏิบัติงาน ทำให้นายบุญหนักเกิดอารมณ์หงุดหงิดและโมโห บวกกับอาการเมาค้างที่ต้องปฏิบัติงานคนเดียว จึงบันดาลโทสะเตะประตู ๑ ครั้ง พร้อมกับพูดว่า “เมาโว้ย เจาะเลือดไม่ได้” และเดินออกไปทางประตูด้านทางขึ้นฝ่ายบริหาร เพื่อสงบสติอารมณ์แล้วจึงกลับเข้ามาทำงานต่อ การแสดงออกดังกล่าวของบุญหนักเป็นเหตุให้ผู้รับบริการคนหนึ่งปฏิเสธการเจาะโลหิต พฤติการณ์ของนายบุญหนัก แม้จะกระทำไปด้วยอารมณ์หงุดหงิดที่ต้องปฏิบัติหน้าที่คนเดียว เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน มิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๘๓ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

....มีอาการอย่างนี้คงจะมีแต่พวกของนายบุญหนัก เมื่อคืนแหละที่ยอมให้เจาะเลือด

๓๐ บาท ใช้ไม่ได้

เรื่องนี้เกิดที่สถานีอนามัยแห่งหนึ่ง ขณะที่นายบุญรอด กำลังปฏิบัติหน้าที่ราชการ ได้มีประชาชนมารับบริการที่สถานีอนามัย หลังจากมีการตรวจร่างกายนายบุญรอดเห็นว่าผู้ป่วยมีอาการความดันต่ำและอยู่ระหว่างการตั้งครรภ์ จึงแนะนำผู้ป่วยว่าควรให้ยาบำรุง(วิตามิน บี ๑-๖-๑๒) และน้ำเกลือ เพื่อป้องกันผู้ป่วยมีอาการหน้ามืดหรือเป็นลม ซึ่งอาจเกิดอันตรายต่อเด็กที่อยู่ในครรภ์ และแจ้งว่ายาที่จะให้เป็นยาส่วนตัว มิใช่ของสถานีอนามัย ต้องเสียค่าใช้จ่าย บัตร ๓๐ บาท ไม่สามารถใช้ได้ ซึ่งผู้ป่วยก็ยินยอม มิได้มีการทักท้วงแต่อย่างใด หลังจากให้น้ำเกลือและวิตามินดังกล่าวเสร็จแล้ว นายบุญรอดได้เรียกเก็บเงินค่ายาดังกล่าวเป็นเงิน ๒๕๐ บาท โดยไม่มีการออกใบเสร็จรับเงินให้ การกระทำของบุญรอด ที่นำยาของตนเองมาให้บริการโดยแจ้งให้ผู้ป่วยทราบว่าจะต้องเสียค่ายาดังกล่าว แม้ผู้ป่วยจะยินยอมก็ตาม เป็นการแสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนเอง พฤติการณ์ของบุญรอดเป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ สมควรลงโทษเป็นภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวนั้น อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ได้วางมาตรฐานการลงโทษไว้ว่า ต้องลงโทษไม่ต่ำกว่าตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ จึงเพิ่มโทษนายบุญรอด เป็นให้ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

.....นายบุญรอดก็เลยไม่รอดสมชื่อ

อยู่ด้วยกันไม่ได้จริง ๆ

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๗ นางสาวนิพรได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ซึ่งในขณะนั้นยังมิได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ และได้มารู้จักสนิทสนมกับนายรักแท้ ลูกจ้างชั่วคราวตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ โดยบุคคลทั้งสองได้ติดต่อคบหากันมาประมาณ ๓ ปี โดยนางสาวนิพร ทราบแต่เพียงว่านายรักแท้มีปัญหาทางครอบครัวและแยกกันอยู่กับภรรยา ก่อนที่จะมาคบหากับตนเอง ต่อมานายรักแท้ ได้ลาออกจากการเป็นพนักงานขับรถยนต์ของโรงพยาบาล เพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัวและได้อยู่กินกับนางสาวนิพรในฐานะสามีภรรยากันโดยเปิดเผย มิได้ปกปิดแต่อย่างใด หลังจากนั้นประมาณปี พ.ศ.๒๕๔๙ นางสาวนิพรได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ นางริษยาได้ร้องเรียนกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของนางสาวนิพรว่า นางสาวนิพรมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายรักแท้ ซึ่งเป็นสามีของตน ทำให้เกิดความ

แตกแยกในครอบครัว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าว และมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของนางสาวนิพรที่อยู่กินกันโดยเปิดเผยกับนายรักแท้ และให้การยอมรับว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษภาคทัณฑ์นางสาวนิพร

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าการที่ลงโทษภาคทัณฑ์นางสาวนิพรเป็นการลงโทษที่ไม่ถูกต้องจากข้อเท็จจริงและมูลเหตุที่เกิดขึ้น เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่านายรักแท้ได้สมรสกับนางริษยา เมื่อปี ๒๕๔๒ มีบุตรด้วยกัน ๒ คน ขณะอยู่กินฉันสามีภรรยามีปัญหาภายในครอบครัวมาโดยตลอดไม่สามารถอยู่ร่วมกันโดยปกติสุขได้จึงแยกกันอยู่ประมาณ ๓ ปีเศษ แต่ยังส่งเสียเลี้ยงดูบุตร ๒ คน ตามปกติและไปมาหาสู่เพื่อดูแลบุตรเป็นครั้งคราว ต่อมาในปี ๒๕๔๗ นายรักแท้ ได้มารู้จักสนิทสนมกับนางสาวนิพร โดยที่นางสาวนิพรทราบเพียงว่านายรักแท้มีปัญหาครอบครัวและแยกกันอยู่กับภรรยามาก่อนที่จะมารู้จักกับตน นางริษยาจึงมาพบหัวหน้าของนายรักแท้ เพื่อร้องเรียนกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ซึ่งทำให้นายรักแท้ลาออกจากการเป็นพนักงานขับรถยนต์ของโรงพยาบาลและไปประกอบอาชีพส่วนตัว ต่อมาประมาณปี ๒๕๔๙ นายรักแท้ ได้ตกลงขอหย่ากับนางริษยา เมื่อไปติดต่อที่ว่าการอำเภอเพื่อลงนามในใบหย่าร่วมกัน ปรากฏว่านางริษยาได้ขอไปเข้าห้องน้ำและหายตัวไป ไม่ยอมลงนามในใบหย่า โดยกระทำลักษณะนี้ถึง ๒ ครั้ง อ้างว่าไม่ต้องการให้บุตรมีปัญหาและในปีเดียวกันนั้นนางสาวนิพรได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ นางริษยาจึงนำเรื่องที่เกิดขึ้นมาร้องเรียนกล่าวหาว่านางสาวนิพรว่ามีความสัมพันธ์กับสามีของตนและทำให้ครอบครัวแตกแยก จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เห็นว่าปัญหาทางครอบครัวที่เกิดขึ้น มิได้เกิดจากการกระทำของนางสาวนิพร ข้อเท็จจริงจากการสอบสวนฟังเป็นที่ยุติว่านายรักแท้กับนางริษยาไม่สามารถอยู่กินด้วยกันอย่างปกติสุขและได้แยกกันอยู่ก่อนที่นายรักแท้ จะมารู้จักกับนางสาวนิพรประมาณ ๓ ปี เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของนายรักแท้ กับนางสาวนิพร บุคคลทั้งสองมีความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยาโดยเปิดเผย มิได้มีการลักลอบได้เสียกันและมีความประสงค์ที่จะแต่งงานกันแต่ที่ไม่สามารถแต่งงานได้ก็ด้วยเหตุที่นางริษยาไม่ยอมหย่า อีกทั้งบุตรที่เกิดจากนางริษยานั้นนายรักแท้ ก็ยังส่งเสียเลี้ยงดู โดยที่นางสาวนิพรมิได้ขัดขวางหรือมีสั่งให้ทอดทิ้งแต่อย่างใด การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลงโทษภาคทัณฑ์นางสาวนิพร เพียงเพราะว่าให้การรับสารภาพว่ามีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับนายรักแท้ จึงเป็นการพิจารณาลงโทษที่ไม่เหมาะสมแก่กรณี พฤติการณ์ยังฟังไม่ได้ว่าการกระทำของนางสาวนิพร เป็นการกระทำผิดวินัย สมควรยกโทษ และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วมีมติยกโทษ

....ร้ายอย่างนี้สามีถึงขอหย่า....จดทะเบียนนั้นแสนง่าย แต่หย่านั้นแสนยาก

<u>หนีดีกว่า ยังไงก็ไม่รอด</u>

เรื่องราวนี้เกิดจากนายบุญพริ้วไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งจากการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏข้อเท็จจริงว่านายบุญพริ้วได้ปลอมเอกสารราชการใบสำคัญการหย่าเพื่อแสดงว่านายบุญพริ้วกับนางจองจำ ได้หย่าขาดกันแล้วและนำไปแสดงต่อนางสาวสมหวัง เป็นเหตุให้นางสาวสมหวัง หลงเชื่อว่านายบุญพริ้ว ได้หย่าขาดกับนางจองจำจริง ๆ จึงยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับนายบุญพริ้ว มาโดยตลอด ต่อมานายบุญพริ้ว ได้เรียกเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท จากนางสาวสมหวัง โดยขู่เข็ญว่าหากไม่ยอมมอบเงินให้จะเปิดเผยความลับ กรณีที่นางสาวสมหวัง เคยมีเพศสัมพันธ์และอยู่กินฉันสามีภรรยากับนายสิทธิพร ให้บุคคลอื่นทราบ การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้นางสาวสมหวัง ยินยอมมอบเงินจำนวนดังกล่าวให้ นายบุญพริ้ว หลังจากนั้น นางสมหวังให้นำเรื่องดังกล่าวแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน และได้มีการดำเนินคดีอาญากับนายบุญพริ้ว ในข้อหาปลอมเอกสาร ใช้เอกสารปลอม และรีดเอาทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔,๒๖๕,๒๖๙ และ ๓๓๘ ต่อมา ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาว่านายบุญพริ้ว ได้กระทำความผิดจริง แต่นายบุญพริ้วได้ยื่นฎีกา คดีอยู่ในระหว่างรอคำพิพากษาของศาลฎีกา ปรากฏว่านายบุญพริ้ว ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๙ โดยไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย ต่อมาในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ศาลฎีกาได้อ่านคำพิพากษาว่านายบุญพริ้ว กระทำความผิดจริง พิพากษาลงโทษจำคุก ๖ เดือน โดยไม่รอการลงโทษ คดีจึงถึงที่สุด จากข้อเท็จจริงดังกล่าว การกระทำของนายบุญพริ้ว ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ และเป็นความผิดอันปรากฏชัดแจ้ง ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๙) ข้อ ๑ และข้อ ๒ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

....อยู่ก็ออกแถมติดคุก หนีดีกว่า

<u>สนับสนุนสมุนไพรไทย</u>

เรื่องราวต่อไปนี้เกิดจากผู้หวังดี เป็นห่วงสุขภาพนายบุญทิ้ง ได้ร้องเรียนกล่าวหาว่านายบุญทิ้ง ไม่ดำเนินการจัดซ่อมเครื่องพ่นยุงที่ใช้งานไม่ได้ เงินที่ได้รับจากโครงการฟันเทียมพระราชทานไม่ตรงกับความเป็นจริงที่ได้รับ ใช้คำพูดหยาบคายกับผู้มาใช้บริการที่สถานีอนามัย เสพติดใบกระท่อมมานานประมาณ ๕ ปี และยุยงให้ประชาชนร้องเรียนเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย จากการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความจริง ในกรณีนายบุญทิ้งเสพใบกระท่อม โดยนายบุญทิ้งได้ให้การยอมรับกับคณะกรรมการสอบสวนว่าได้เคยเสพใบกระท่อมมาประมาณ ๑ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๔๙) โดยร่วมเสพกับ อสม. ประมาณ

๕ - ๑๐ คน ในวงสนทนาตามวัดหรือศาลาที่พัก แต่ในการเสพนั้น นายบุญทิ้ง ไม่ได้เป็นผู้จัดหาหรือเป็นผู้นำใบกระท่อมและในการกินใบกระท่อมนั้นก็จะกินกันในวงสนทนา มิได้มีการเสพติดแต่อย่างใด ต่อมาในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๙ นายบุญทิ้งได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่สถานีอนามัยแห่งอื่น ไม่ปรากฏว่ามีการเสพใบกระท่อมอีกเลย การกระทำของนายบุญทิ้งเป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

....สนับสนุนสมุนไพรไทยแท้ๆ.....ไม่น่าเลย

ก็ไม่จ่าย จะทำไม

เรื่องต่อไปนี้ เกิดจากนางสมพรได้กู้ยืมเงินนางสมใจ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก เป็นเงินจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อครบกำหนดชำระหนี้ตามสัญญา ปรากฏว่านางสมพร ไม่ยอมชำระหนี้ นางสมใจจึงร้องขอความเป็นธรรมต่อต้นสังกัดของนางสมพร และนำคดีฟ้องร้องต่อศาล ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาให้นางสมพรชำระหนี้จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยและค่าฤชาธรรมเนียมศาล รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒๘,๗๕๐ บาท แต่นางสมพรก็ไม่ชำระหนี้และได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ หลังจากนั้นบุคคลทั้งสองได้ทะเลาะกันและได้โต้เถียงด่าทอกันมาโดยตลอด นางสมพรด่าสู้ไม่ได้ จึงได้กลั่นแกล้งนางสมใจ ด้วยการนำน้ำปาร้าไปสาดรดที่รั้วบ้านของนางสมใจ ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นคลุ้ง ไม่สามารถนอนหลับได้อย่างปกติสุข นางสมใจ จึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น การกระทำดังกล่าวของนางสมพรที่ไม่ยอมชำระหนี้เงินกู้ทั้ง ๆ ที่ตนสามารถชำระได้ โดยการผ่อนชำระบางส่วน การทะเลาะด่าว่ากันและการนำน้ำปาร้า ไปสาดรดที่รั้วบ้านของนางสมใจ เป็นการกระทำที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ในฐานะที่ตนเองเป็นข้าราชการ ควรที่ต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน พฤติการณ์ของนางสมพร เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

...เสียดาย ไม่น่าเอาปาร้าไปสาดรั้ว ทำส้มตำดีกว่า

จะทำโครงการอื่นหรือเอาเงินไปหมุน

ความเป็นมาของเรื่องนี้เกิดจากนางพรนิภา ได้จัดทำโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพเพื่อส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในกลุ่มผู้ประกันตนและมีสิทธิสวัสดิการข้าราชการของอำเภอ โดยยืมเงิน

จากโรงพยาบาลหลังเขา จำนวนเงิน ๘๙,๓๒๓ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการอบรมบุคลากรในโรงงาน จำนวน ๔ แห่ง ๆ ละ ๓ วัน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการจัดการอบรมดังกล่าวได้จัดการอบรมเพียงโรงงานละ ๑ วัน หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมนางพรนิภาได้เตรียมทำเอกสารเพื่อหักล้างเงินในการจัดอบรม ๓ วัน แต่ได้รับการทักท้วง เนื่องจากหลักฐานการเบิกจ่ายไม่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามความเป็นจริง และมีการตรวจสอบปรากฏว่ามีเงินเหลือที่จะต้องคืนให้กับทางโรงพยาบาลหลังเขา เป็นเงิน ๕๕,๘๓๑ บาท ซึ่งนางพรนิภา ให้การว่าจะนำเงินที่เหลือไปทำโครงการเลิกบุหรี่ในเด็กนักเรียน เมื่อทางโรงพยาบาลหลังเขาทักท้วงในเรื่องดังกล่าวนางพรนิภาได้นำเงินมาคืนให้กับทางราชการครบถ้วนแล้ว รวมระยะเวลาหลังเสร็จสิ้นโครงการจนส่งเงินคืนล่าช้าไปประมาณ ๘ เดือน พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ และฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่งและมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนนางพรนิภา จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีความเห็นว่าการที่จังหวัดลงโทษตัดเงินเดือนนางพรนิภา จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน นั้นยังไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องแก่กรณีความผิดและระดับโทษ เนื่องจากเมื่อเสร็จสิ้นการอบรมนางพรนิภาทำเอกสารเพื่อหักล้างเงินยืมในการจัดอบรมไม่ตรงกับความเป็นจริง เป็นเหตุให้โรงพยาบาลหลังเขาปฏิเสธการคืนเงิน และดำเนินการตรวจสอบตรวจสอบซึ่งปรากฏว่ามีเงินเหลือที่จะต้องคืนให้กับทางโรงพยาบาลหลังเขา จำนวนเงิน ๕๕,๘๓๑ บาท นางพรนิภาให้การว่าจะนำเงินที่เหลือไปทำโครงการเลิกบุหรี่ในเด็กนักเรียน ซึ่งเป็นเพียงคำกล่าวอ้างขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการกระทำของตนเองโดยปราศจากพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างซึ่งภายหลังได้มีการคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้กับทางราชการซึ่งล่าช้าไปประมาณ ๘ เดือน ถือเป็นประโยชน์เพียงว่าราชการไม่เกิดความเสียหาย เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้นการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการรายนี้ จึงยังไม่เหมาะสมและถูกต้อง จึงเห็นควรเพิ่มโทษนางพรนิภา เป็นลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๑ ขั้น ที่ประชุม อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวควรลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๑ ขั้น แต่ไม่สามารถลดขั้นเงินเดือนได้ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ไม่มีขั้นเงินเดือนที่จะลดได้ จึงได้ตั้งข้อสังเกตว่าการกระทำในลักษณะนี้ควรลงโทษหนักขึ้น

....พ.ร.บ.ฉบับใหม่ช่วยไว้.....เลยรอดถูกลดขั้น

รวบรวม**โดย.....**

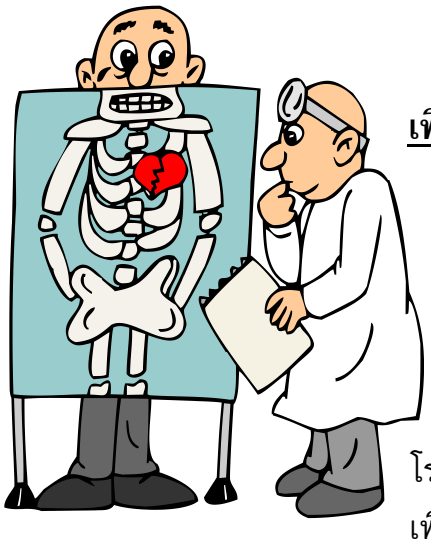
ขวัญชัย พาสนยงภิญโญ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)

สุรชัย รัตนกรกุล นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย) /ตรวจ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 5/2552

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ได้นำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คดีปกครอง และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ **w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/**

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

เพิ่มรายได้ให้โรงพยาบาล

นายโลภ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ขณะที่รักษาคนไข้ จะสอบถามคนไข้ก่อนเสมอว่ามีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลได้หรือไม่ แทนที่จะถามอาการของคนไข้ว่ามีอาการอย่างไรบ้าง ถ้าคนไข้คนใดมีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ นายโลภ ก็จะพูดในลักษณะที่ทำให้คนไข้เกิดความกลัว และยินยอมนอนรักษาในโรงพยาบาล และจะให้นอนพักรักษาในโรงพยาบาลเป็นเวลานานๆ เพื่อให้เบิกต้นสังกัดและทำให้โรงพยาบาลมีคนไข้ที่นอนเตียงเต็มตลอด จนต้องจัดให้นอนที่ระเบียงทางเดินของโรงพยาบาล และนำเงินเหล่านั้นเข้าเป็นเงินบำรุงของโรงพยาบาลทำให้โรงพยาบาลมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนคนไข้ที่เบิกไม่ได้ตลอดจนคนไข้ที่ใช้บัตรประเภทใช้สิทธิพิเศษต่างๆจะสั่งการรักษาโดยให้ยาจำนวนน้อย โดยไม่คำนึงถึงความจำเป็นและความรู้สึกของประชาชนที่จะได้รับความเดือดร้อน นอกจากนี้ในการคิดเงินค่ายา ค่ารักษา ตลอดจนค่าตรวจวิเคราะห์ต่างๆนั้น ฝ่ายเภสัชกรรมชุมชนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการคิดคำนวณ ซึ่งในรายคนไข้ที่สามารถเบิกต้นสังกัดได้ เมื่อฝ่ายเภสัชกรรมชุมชนคิดคำนวณได้แล้ว นายโลภ ก็จะให้แก้ไขจำนวนเงินให้เพิ่มมากขึ้นโดยจะนำอัตราสูงสุดของราคาที่กำหนดไว้ในระเบียบเป็นเกณฑ์คิดคำนวณใหม่ นอกจากนี้นายโลภ ยังให้คิดค่าครองเตียงวันละ 100 บาท และค่าบริการทางการแพทย์วันละ 300 บาททุกวัน ซึ่งเป็นอัตราที่สูงเกินกว่าอัตราที่โรงพยาบาลกำหนดและสูงกว่าอัตราที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้

พฤติกรรมของนายโลภ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 82 (2) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษภาคทัณฑ์

/พบรัก...

พบรักเพราะแม่

นางสาวฟ้าใส ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้รู้จักกับนายสาริกา ขณะที่นายสาริกา พามารดาซึ่งป่วยเข้ามารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล และนายสาริกา ได้มาเฝ้ามารดาจึงทำให้ทั้งสองรู้จักกัน และเมื่อมารดาของนายสาริกาได้มารับการรักษาที่โรงพยาบาลบ่อยๆจึงทำให้นางสาวฟ้าใสได้มีโอกาสพูดคุยกับนายสาริกา ทำให้เกิดความสนิทสนมกันมากขึ้นจนมีเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ โดยก็รู้ว่านายสาริกามีภรรยาตามกฎหมายอยู่แล้ว ต่อมาภรรยาของนายสาริกาได้ร้องเรียนเรื่องนี้แต่ทั้งคู่ก็ยังคบหากันอยู่ ต่อมานางสาวฟ้าใสได้เลิกกันกับนายสาลิกาโดยนางสาวฟ้าใสไม่ได้เรียกร้องค่าเลี้ยงดูแต่อย่างใด และนางสาวฟ้าใสได้เลี้ยงดูบุตรตามลำพังคนเดียว หลังจากนั้นภรรยาของนายสาริกา ก็ได้ขอถอนเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

พฤติกรรมของนางสาวฟ้าใส เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา 82 (10) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษภาคทัณฑ์

ไม่อยากทำงาน

นายทิ้ง ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชนปฏิบัติงาน ได้ขาดราชการโดยไม่มาปฏิบัติงานสถานีอนามัย จำนวน 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกจำนวน 11 วัน โดยไม่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบล่วงหน้าและเมื่อกลับมาปฏิบัติงาน นายทิ้งได้ส่งใบลาย้อนหลัง แต่สาธารณสุขอำเภอได้พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรจึงไม่อนุญาตการลา หลังจากนั้นต่อมานายทิ้ง ได้ขาดราชการครั้งที่ 2 อีกจำนวน 14 วัน โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบและไม่ได้ยื่นใบลาแต่อย่างใด รวมขาดราชการทั้งสองครั้งจำนวน 25 วันไม่ติดต่อกัน สาเหตุที่นายทิ้งไม่มาปฏิบัติราชการเนื่องจากมีปัญหาทางครอบครัวและหนี้สิน

พฤติกรรมของนายทิ้ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 (5) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

เมามากไปหน่อยครับ

นายดื่ม ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญงาน ไม่ได้มาปฏิบัติงานที่ห้องปฏิบัติการทางเคมีของโรงพยาบาลชุมชน จำนวน 2 วัน ไม่ติดต่อกัน เนื่องจากก่อนหน้าวันที่จะต้องมาทำงาน นั้นนายดื่ม ได้ดื่มสุราในเวลากลางคืนที่บ้านพักของโรงพยาบาล จนมีอาการมึนเมาทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้และนายทิ้งก็ไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลแต่อย่างใด

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนายทิ้ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 (5) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

เงินกองกลาง

นายทองดี ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้ขอรับการสนับสนุนเงินจากสถานีอนามัยเป็นครั้งคราว แห่งละ 500 บาท ถึง 1,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างคนทำความสะอาด ค่าอาหารว่างในการประชุม ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่ากระเช้าของขวัญในการโยกย้ายเจ้าหน้าที่ งานปีใหม่ โดยขอเงินส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ หรือเงินค่าล่วงเวลา หรือเงินค่าน้ำมันรถยนต์เหมาจ่ายเพื่อไปติดต่องานที่ผู้บังคับบัญชาอนุญาต ซึ่งเป็นเงินที่เจ้าหน้าที่พึงได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ แม้เจ้าหน้าที่จะได้ตกลงในที่ประชุมเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยทุกแห่งแล้วก็ตาม แต่การกระทำของนายทองดี เป็นการไม่เหมาะสมและไม่มีอำนาจหรือหน้าที่ที่จะกระทำเช่นนั้นได้ นอกจากนี้ยังได้หักเงินงบประมาณยาเสพติดที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอได้รับการจัดสรร จำนวน 26,400 บาท เพื่อเป็นค่าติดตามผู้ป่วย โดยมติของที่ประชุมเจ้าหน้าที่สาธารณสุขให้หักเงินไว้ร้อยละ 40 ทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้รับเงินไม่เต็มตามสิทธิโดยนำเงินดังกล่าวไปเป็นค่าทาสีสำนักงาน ค่าทำสวนหย่อม ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่บันทึกข้อมูล และค่าปรับภูมิทัศน์ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ อันเป็นการใช้งบประมาณไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์

พฤติกรรมของนายทองดีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา 82 (2) และมาตรา 82 (10) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษภาคทัณฑ์

เงินหลวงไม่ใช่เงินเรา

นายโชคดี ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่รับผิดชอบการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และเป็นผู้เบิกจ่ายเงินของสถานีอนามัย ได้กระทำการเบิกจ่ายเงินของสถานีอนามัย ด้วยการเพิ่มตัวเลขลงในเช็คจากจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติแล้ว จำนวน 4 ฉบับ โดยไม่มีหลักฐานการเบิกจ่ายเงินในส่วนที่เพิ่มเติม และปลอมลายมือชื่อของสาธารณสุขอำเภอซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาลงนามในเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 7 ฉบับ แล้วเบิกเงินและนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว รวมจำนวนทั้งสิ้น 180,000 ต่อมานายโชคดี ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาคืนเข้าบัญชีสถานีอนามัยจนครบถ้วนแล้ว

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนายโชคดีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา 85 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

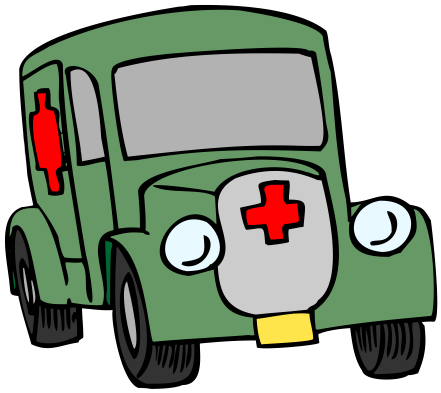
ดูไม่ครบ

นายเผลอ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ และพวกรวม 3 คน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการพิจารณาผลประกวดราคาการเช่ารถยนต์ส่วนกลางของโรงพยาบาล บุคคลทั้งสาม ได้รับราคาของผู้เสนอราคารายบริษัท ส.คาร์เร้นท์ จำกัด โดยไม่ได้ตรวจสอบเอกสารประกวดราคา ซึ่งหากตรวจสอบให้ครบถ้วนตามระเบียบของทางราชการแล้วจะพบว่าผู้เสนอราคารายนี้ไม่ได้แนบหนังสือรับรองผลงาน มาพร้อมกับการยื่นซองเสนอราคา ซึ่งถือว่าเป็นเงื่อนไขและสาระสำคัญ ก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันระหว่างผู้เสนอราคาด้วยกัน และภายหลังได้มีการแจ้งให้ผู้เสนอราคานำหนังสือรับรองผลงานมายื่นหลังจากได้พิจารณาไปแล้ว

พฤติกรรมของนายเผลอ กับพวกดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ มาตรา 83 (4) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากการกระทำดังกล่าวมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เนื่องจากกรณีนี้ มีผู้ยื่นซองเสนอราคาเพียงรายเดียวและเสนอราคาต่ำกว่าราคากลางที่กำหนดไว้ ทำให้ราชการประหยัดงบรายจ่ายและไม่ปรากฏว่าได้มีเจตนาทุจริตประกอบกับนายเผลอกับพวกดังกล่าว ไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อน และเป็นความผิดวินัยเล็กน้อย จึงงดโทษทางวินัยไว้แล้วให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

กรณีตัวอย่างความรับผิดทางละเมิด

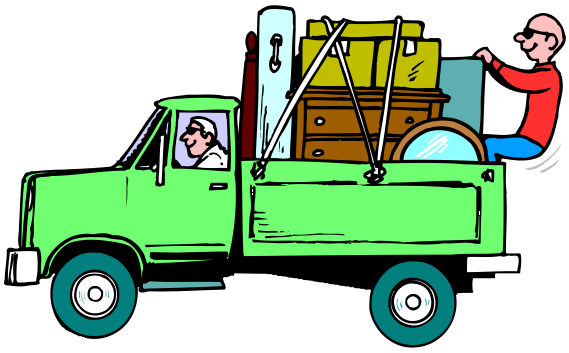

รถยนต์หายแต่ไม่ต้องชดใช้

รถยนต์ราชการโตโยต้าใช้ในราชการของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ได้สูญหายไปในคืนวันหนึ่ง เวลาประมาณ 24.00 น. ค่าเสียหายเป็นเงิน 648,000 บาท โดยถูกคนร้ายโจรกรรมไปจากโรงเก็บรถยนต์ราชการซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ทั้งนี้ นายอำเภอได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โดยในช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ได้ให้นางน้อย และนายใหญ่ ลูกจ้างชั่วคราวอยู่เวรเวลา 16.30 น.-08.30 น.วันรุ่งขึ้น โดยมีนายใหญ่ สาธารณสุขอำเภอ เป็นผู้ตรวจเวร ก่อนที่รถยนต์จะหาย นายใหญ่ เป็นผู้ใช้รถยนต์เดินทาง

/ไปราชการ...

ไปราชการที่จังหวัดและเมื่อกลับมาได้ล็อครถยนต์นำไปจอดเก็บไว้ที่โรงเก็บรถยนต์ตามปกติและคืนเกิดเหตุก็ได้ตรวจเวรตามคำสั่งและปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอจนถึงเวลาประมาณ 23.00 น. นายใหญ่ จึงกลับบ้านพักส่วนตัวเพื่อเตรียมจะเดินทางไปราชการในวันรุ่งขึ้น ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและพิจารณาแล้วเห็นว่านายใหญ่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เห็นควรให้ชดใช้ร้อยละ 50 ของความเสียหาย คิดเป็นเงิน 324,000 บาท และได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ต่อมากระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าพฤติการณ์และการกระทำของ นายใหญ่ยังถือไม่ได้ว่ากระทำการด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ทรัพย์สินของทางราชการเสียหาย จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อนึ่ง การที่ทรัพย์สินดังกล่าวถูกโจรกรรมไปนั้นส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการที่ประตูเข้า-ออก มิได้มีการจัดเวรยามเพื่อตรวจสอบบุคคลเข้าออกและดูแลทรัพย์สินของทางราชการโดยเฉพาะ ดังนั้น สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ควรเสนอทางอำเภอร่วมกับหน่วยงานอื่นจัดให้มีเจ้าหน้าที่ยามตรวจสอบบุคคลเข้า-ออก และดูแลทรัพย์สินโดยเฉพาะ และกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการดูแลทรัพย์สินของทางราชการได้ใช้ความระมัดระวังให้เข้มงวดยิ่งขึ้นเพื่อมิให้เกิดความเสียหายขึ้นอีก

<u>ทุจริตต้องรับผิดกันทั่วหน้า</u>

นายยอด ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 ได้ทุจริตยักยอกเงินบำรุงของโรงพยาบาล ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2539-ธันวาคม 2543 เป็นเงินรวม 900,000 บาท กรมบัญชีกลางพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่านายยอดได้ทุจริตยักยอกเงินดังกล่าว และการกระทำทุจริตดังกล่าวเกิดจากผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นไม่ได้ควบคุมดูแลใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของทางราชการ จนเป็นเหตุให้ทางราชการเสียหาย จึงแยกการพิจารณาความรับผิด ดังนี้

1. นายยอด มีหน้าที่รับชำระและเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับจากผู้ป่วย ได้กระทำการทุจริตโดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่เบียดบังเงินของทางราชการ โดยเมื่อได้รับชำระเงินค่ารักษาพยาบาลจากผู้ป่วยแล้ว ไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้ป่วย แต่อ้างอิงใบเสร็จรับเงินที่ระบุเลขที่ เล่มที่ ที่มีอยู่จริง ซึ่งได้ออกก่อนหน้านี้แล้วซ้ำซ้อนกัน และนำเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตน จึงให้รับผิดชดใช้ค่าเสียหายใน

/เงิน...

เงินจำนวน 900,000 บาท ให้แก่ทางราชการ ตามนัยมาตรา 10 ประกอบมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

2.นายหนึ่ง รองหัวหน้างานการเงินและบัญชี ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของนายยอด มีหน้าที่ต้องควบคุมดูแลการทำงานของนายยอด อย่างใกล้ชิด แต่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วยความละเอียดรอบคอบและได้กระทำการบกพร่องต่อหน้าที่โดยปล่อยปละละเลยไม่มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาจนเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตทางการเงินเกิดขึ้นเป็นเวลานานหลายปีต่อเนื่องกัน กรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงให้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ 35 ของเงินจำนวน 900,000 บาท คิดเป็นเงิน 315,000 บาท ตามนัยมาตรา 10 ประกอบมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

3. นายสอง หัวหน้างานการเงินและบัญชี ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นสองของนายยอด มีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลงานการเงิน แต่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวด้วยความละเอียดรอบคอบและได้กระทำการบกพร่องต่อหน้าที่โดยปล่อยปละละเลยไม่มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาจนเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตทางการเงินเกิดขึ้นเป็นเวลานานหลายปีต่อเนื่องกัน กรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงให้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ 35 ของเงินจำนวน 900,000 บาท คิดเป็นเงิน 315,000 บาท ตามนัยมาตรา 10 ประกอบมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

4. นายสาม รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นสามของนายยอด มีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลงานการเงินและบัญชีต่อจากหัวหน้างานการเงินและรองหัวหน้างานการเงิน มิได้ควบคุมกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบของทางราชการจนเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตทางการเงินเกิดขึ้นเป็นเวลานานหลายปีต่อเนื่องกัน อีกทั้งทราบพฤติกรรมในการทำใบเสร็จซ้ำซ้อนแต่ไม่วางมาตรการป้องกันเป็นเหตุให้กระทำซ้ำอีก กรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงให้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ 20 ของเงินจำนวน 900,000 บาท คิดเป็นเงิน 180,000 บาท ตามนัยมาตรา 10 ประกอบมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

/5. นายสี่...

5. นายสี่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นสี่ของนายยอด มีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกด้าน รวมทั้งด้านการเงินด้วย แต่มิได้กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบของทางราชการจนเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตทางการเงินเกิดขึ้นเป็นเวลานานหลายปีต่อเนื่องกัน กรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงให้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ 10 ของเงินจำนวน 900,000 บาท คิดเป็นเงิน 90,000 บาท ตามนัยมาตรา 10 ประกอบมาตรา 8 แห่ง พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

อนึ่ง กรณีดังกล่าว หากได้รับการชดใช้จากนายยอด ผู้กระทำการทุจริตแล้วเมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ผู้บังคับบัญชาทั้ง 4 รายได้ชดใช้ไว้เกินความเสียหาย ก็ให้คืนเงินส่วนที่รับไว้เกินให้แก่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้รับชำระไว้แต่ละคน

<u>ผู้บังคับบัญชาไม่ได้ทุจริต แต่ก็ต้องรับผิดด้วย</u>

นาง ก.ตำแหน่งเจ้าหน้าที่สรรพากร 3 ได้ทุจริตเงินค่าภาษีอากรไปหลายครั้งรวมทั้งสิ้น 5,874,024 บาท กรมสรรพากรได้มีคำสั่งเรียกให้นาง ก.ชดใช้เงินคืน และมีคำสั่งเรียกให้นาย ข. สรรพากรอำเภอเขตปทุมวัน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาง ก. ชดใช้เงินด้วย นาย ข.เห็นว่าตนไม่ได้ร่วมทุจริตด้วยจึงไม่ต้องรับผิดชดใช้เงินจึงฟ้องศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อนาย ข.ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารงานของสำนักงานเขตโดยควบคุมการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีอากรและผลประโยชน์ของรัฐให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ แต่มิได้มีการจัดทำสมุดทะเบียนคุมเช็คตามระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการรับชำระภาษีอากรเป็นเช็ค พ.ศ.2539 จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการทุจริตได้โดยง่าย และมิได้ควบคุมดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นช่องทางให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอาศัยโอกาสดังกล่าวนำเช็คของบุคคลภายนอกที่มิได้ชำระภาษีอากรให้แก่ทางราชการและเบิกเงินตามเช็คไม่ได้ นำไปสลับสับเปลี่ยนแทนที่เงินสดแล้วยักยอกเงินสดไปรวมทั้งสิ้น 5,874,024 บาท จึงถือได้ว่าการกระทำดังกล่าวของนาย ข. ผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ จึงต้องรับผิดในผลแห่งการกระทำละเมิดนั้น ตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 **(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.72/2550)**

รวบรวมโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 6/2552 ประจำเดือนพฤศจิกายน 2552

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรมฉบับประจำเดือนพฤศจิกายน 2552 กลับมาพบกับท่านผู้อ่านเหมือนเช่นเคย พร้อมกับสาระน่ารู้เกี่ยวกับข่าวคราวความเคลื่อนไหวด้านกฎหมายหรือระเบียบ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย และสอดแทรกด้วยการ์ตูนเสียดสีสังคมในวงการแพทย์และกฎหมายหามาให้ดูกันเล่นเพลิน ๆ อาจจะเข้าใจยากนิดหน่อย เพราะไม่ใช่ภาษาของเราแต่ขอไม่แปลนะครับเพราะอาจจะเพี้ยนจนขาดอรรถรสได้ หากท่านมีข้อเสนอแนะหรือต้องการติชมจะแจ้งให้ทราบก็สามารถติดต่อโดยตรงได้ที่กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมหรือเยี่ยมชมทางเว็บไซต์ http://www.moph.go.th/ops/discipline/ ก็ได้ครับ ท่านจะได้พบกับเนื้อหาสาระต่าง ๆ อัดแน่นมากมาย ทีมงานที่รับผิดชอบเรื่องเว็บไซต์คือคุณเสมอ กาฬภักดี กับคุณไวพจน์ แสนใจธรรม ตั้งใจมากที่จะให้เว็บไซต์นี้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ของเราชาวสาธารณสุขทุกคน

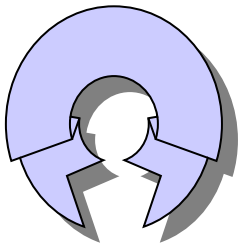

นานาสาระ

ฉบับนี้ขอหยิบยกเอาเรื่องการมอบอำนาจตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๔๐๖/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ เดิมตามคำสั่งนี้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มอบอำนาจการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างให้กับบรรดาหัวหน้าหน่วยงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ไม่ใช่ส่วนราชการตามกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการ อันได้แก่ ผู้อำนวยการตามคำสั่งแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนกลาง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป และผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนต่าง ๆ แต่หลังจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้เต็มทั้งฉบับ ก็ได้ก่อให้เกิดผลกระทบกับอำนาจการบังคับบัญชาข้าราชการของผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใช่หัวหน้าส่วนราชการตามกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการทันที เพราะกฎหมายใหม่ที่เพิ่งมีผลบังคับ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดตำแหน่งบังคับบัญชาต่างไปจากเดิม ทำให้มีปัญหาว่าคำสั่งข้างต้นยังมีผลบังคับอยู่หรือไม่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขโดยกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม จึงได้มีหนังสือหารือไปยัง ก.พ. บัดนี้ ก.พ.ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร 1001/796 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2552 ตอบข้อหารือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแล้วว่า “โดยที่ ก.พ.ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งบังคับบัญชา

ข้าราชการพลเรือนที่ออกตามความในมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 แล้ว ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ.ที่ นร 1001/ว23 ลงวันที่ 18 กันยายน 2552 ประกอบกับมีการเปลี่ยนชื่อตำแหน่ง ฉะนั้น คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ ๔๔๐๖/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ จึงไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย สมควรที่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะต้องพิจารณาปรับปรุงคำสั่งให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของ ก.พ.และข้อเท็จจริงต่อไป" นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตเพื่อประกอบการมอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าฝ่ายไว้ด้วยว่า ก.พ. ได้กำหนดแนวทางการมอบอำนาจการบังคับบัญชาไว้เพียงในฐานะผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้ากองเท่านั้น และตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ไม่ได้กำหนดให้มีผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้าแผนกแล้วด้วย

ตามหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ข้างต้น เราไม่ควรนำคำสั่งฉบับนี้มาใช้อ้างอิงลงโทษข้าราชการอีกต่อไป เพราะการมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชาตามคำสั่งที่ว่าไม่สอดคล้องหลักเกณฑ์ใหม่ที่ออกตามมาตรา ๔๙ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และการที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนขนาดตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป ก็เป็นอันเสียเปล่าหรือไร้ผลเพราะปัจจุบันกฎหมายไม่ได้บัญญัติคำว่า หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้าแผนกไว้อีกแล้ว

กรณีตัวอย่าง การกระทำผิดวินัย

◉ กรณีตัวอย่างการกระทำผิดทางวินัยฉบับนี้ รวบรวมตัวอย่างการการลงโทษทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาญาในความผิดที่เกี่ยวกับความผิดทางเพศ ส่งผลให้ผู้กระทำผิดถูกลงโทษทางวินัยสถานหนัก เพราะความคึกคะนองแท้ ๆ ครับเลย ทำให้อนาคตดับมืดลง ลองอ่านดู เผื่อจะได้เอาไว้เป็นอุทาหรณ์สอนใจ ส่วนตัวอย่างที่เหลือเน้นไปที่หมอยาถูกลงโทษมากเป็นพิเศษ ซึ่งแต่ละรายก็โดนลงโทษค่อนข้างหนักพอสมควร มีบางรายที่เอาตัวรอดจากการถูกลงโทษสถานหนักมาได้ก็ใช่ว่าจะผิดน้อยนะครับ หากแต่เพราะเคราะห์ดี เสียมากกว่า เชิญติดตามอ่านกันได้เลยครับ

◉ กรรมของนักจับไก่หลง

กรณีนี้เป็นเรื่องของนายนักล่า ข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขต้องคำพิพากษาศาลฎีกาในคดีอาญาซึ่งพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องในข้อหาข่มขืนกระทำชำเรา โจทก์ฟ้องโดยสรุปว่า กับพวกอีกสามคนได้ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเรา นางสาวสวย อายุ 19 ปี ซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยใช้กำลังประทุษร้ายร่วมกันจับแขนขานางสาวสวยไว้ไม่ให้ดิ้นรนขัดขืนแล้วร่วมกันผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันข่มขืนกระทำชำเรานางสาวสวยจนสำเร็จความใคร่คนละ 1 ครั้ง อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง เหตุเกิดที่ตำบลโดดเดี่ยว อำเภออ้างว้าง จังหวัดวังเวง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276, 83 ให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า นายนักล่ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 วรรคสอง ประกอบมาตรา 83 ฐานร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภริยาของตนอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง จำคุก 15 ปี

อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

นายนักล่าฎีกา ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า วันเกิดเหตุ เวลา 22.30 น. นางสาวสุดสวย กับ นางสาวทรุดโทรม ไปเที่ยวหาความสำราญที่ภัตตาคารจุ๊กกรูพบนายนักล่ากับพวก ซึ่งไม่รู้จักกันมาก่อนได้ดื่มสุรากันจนถึงเวลา 1 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้นนางสาวทรุดโทรมกลับบ้านไปก่อน ส่วนนางสาวสุดสวยนั่งดื่มสุรากับนายนักล่าและพวก ต่อจนถึงเวลา 2 นาฬิกา นายนักล่ากับพวกพานางสาวสุดสวยมาที่พักของนายนักล่า และมีการข่มขืนกระทำชำเรานางสาวสุดสวยอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของนายนักล่าว่า ร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์หรือไม่ โจทก์มีนางสาวสุดสวยเบิกความเป็นพยานว่า เมื่อภัตตาคารปิดนายนักล่ากับพวกอาสาพาตนไปส่งบ้านโดยนั่งรถยนต์กระบะมีนายนักล่าเป็นคนขับ แต่นายนักล่ากลับพาตนไปที่บ้านพักเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยซึ่งเป็นบ้านพักของนายนักล่า นายนักล่าบอกให้นางสาวสุดสวยนอนพักให้หายเมาก่อน นางสาวสุดสวยไม่ยอมและขอให้ไปส่งบ้าน นายนักล่าจึงดึงนางสาวสุดสวยขึ้นไปบนบ้านชั้นบนเข้าไปในห้องพัก โดยเพื่อนของนายนักล่าที่เหลือขึ้นไปรออยู่ก่อนแล้ว นายนักล่าลากนางสาวสุดสวยเข้าไปในห้องปลุกปล้ำถอดเสื้อผ้าแล้วข่มขืนกระทำชำเราจนสำเร็จความใคร่ 1 ครั้ง จากนั้นจึงให้นางสาวสุดสวยสวมเสื้อผ้าและจะพาไปส่งบ้าน แต่เมื่อออกมาจากห้อง เพื่อนของนายนักล่าที่เหลือเข้ามาดึงมือนางสาวสุดสวยเข้าไปในห้องช่วยกันจับ

"He belongs to a lawyer."

แขนขาถอดเสื้อผ้านางสาวสุดสวยออก นางสาวสุดสวยขัดขืนดิ้นรนและใช้เท้าถีบ เพื่อนของนายนักล่าจึงชกนางสาวสุดสวยที่ท้อง แล้วผลัดเปลี่ยนกันข่มขืนกระทำชำเราจนสำเร็จความใคร่คนละ 1 ครั้ง ส่วนนายนักล่าไปรออยู่ที่รถยนต์ จากนั้นนายนักล่ากับเพื่อนพานางสาวสุดสวยไปส่งที่หอพัก นางสาวสุดสวยได้ไปแจ้งความที่โรงพัก ตำรวจได้ส่งตัวนางสาวสุดสวยไปให้แพทย์ตรวจชันสูตรที่โรงพยาบาล ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจได้จับตัว นายเสือ นายสิงห์ และนายกระทิง โดยมีนางสาวสุดสวยชี้ตัวยืนยันให้จับกุม ตำรวจได้สอบปากคำและตั้งข้อหาว่าร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งไม่ใช่ภริยาของตนอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง นายนักล่าให้การปฏิเสธ ต่อมานางสาวสุดสวยกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวนว่านายนักล่ามิได้ข่มขืนกระทำชำเราด้วย เหตุผลที่กลับคำให้การเดิมเนื่องจากนายนักล่ากับพวกได้ร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายให้กับนางสาวสุดสวยแล้ว นายเสือกับนายสิงห์ให้การรับสารภาพได้แยกไปดำเนินคดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัว แพทย์เบิกความเป็นพยานโจทก์ว่าได้ตรวจร่างกายนางสาวสวยและทำรายงานผลการตรวจไว้ ระบุว่า พบบาดแผลถลอก ตรวจภายในพบรอยฉีกขาดเก่าของเยื่อพรหมจารี นายนักล่านำสืบว่าในชั้นสอบสวนได้ทำบันทึกตกลงให้ค่าทดแทนแก่นางสาวสุดสวยเพื่อต้องการให้เรื่องจบไป

ศาลฎีกาเห็นว่า นางสาวสุดสวยเป็นหญิงไม่เคยรู้จักหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกับนายนักล่ามาก่อน การฟ้องร้องเรื่องที่ถูกนายนักล่ากับพวกข่มขืนกระทำชำเราย่อมได้รับความอับอาย จึงไม่มีเหตุที่นางสาวสุดสวยจะแกล้งสร้างเรื่องขึ้นปรักปรำนายนักล่ากับพวก เชื่อว่านางสาวสุดสวยเบิกความไปตามความจริง และการที่นางสาวสุดสวยนั่งดื่มสุรากับนายนักล่าและพวกเป็นเวลานาน ย่อมสามารถจดจำนายนักล่ากับพวกได้ทุกคน หลังเกิดเหตุนางสาวสุดสวยก็ได้เข้าแจ้งความร้องทุกข์แก่เจ้าพนักงานตำรวจทันทีและให้การไว้ มีรายละเอียดเป็นขั้นตอนเช่นเดียวกับที่เบิกความในชั้นพิจารณาและจากการตรวจร่างกายนางสาวสุดสวยโดยแพทย์ก็พบร่องรอยถูกร่วมเพศมาแล้ว เมื่อนางสาวสุดสวยพบนายนักล่ากับพวกก็รีบแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมทันที ในชั้นสอบสวนนายนักล่ากับพวกก็ได้เจรจาตกลงชดใช้ค่าเสียหายแก่นางสาวสุดสวย เมื่อตกลงกันได้ นางสาวสุดสวยจึงกลับคำให้การว่า นายนักล่ามิได้ร่วมข่มขืนกระทำชำเรานางสาวสุดสวย ซึ่งขัดกับคำให้การเดิม แต่ในชั้นพิจารณานางสาวสุดสวยก็เบิกความยืนยันว่านายนักล่าได้ข่มขืนกระทำชำเรานางสาวสุดสวยเป็นคนแรก ข้อต่อสู้ของนายนักล่าที่ว่ามิได้ร่วมกระทำความผิด มีน้ำหนักน้อย ไม่อาจรับฟังหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ เชื่อว่านายนักล่าร่วมกับพวกกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์ ฎีกาของนายนักล่าฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

จังหวัดวังเวงมีคำสั่งลงโทษไล่นายนักล่าออกจากราชการ ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ตั้งแต่วันที่รับโทษจำคุกเป็นต้นไป

◉ **<u>หมกเม็ดการสั่งซื้อยา</u>**

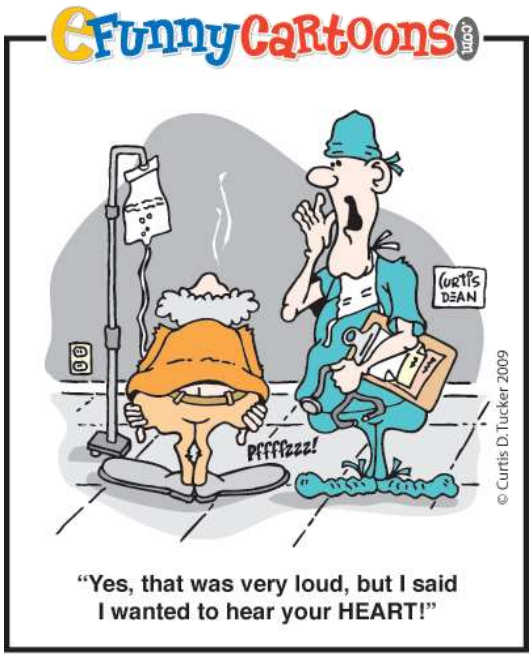
กรณีตัวอย่างต่อไปนี้เป็นเรื่องการลงโทษตัดเงินเดือนเภสัชกรโรงพยาบาลชุมชน ผู้ดำเนินการสั่งซื้อยาก่อนได้รับอนุมัติ และว่ากล่าวตักเตือนเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่ไม่ตรวจสอบการจัดซื้อยาให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า

"If you start feeling worse, Mrs. Stein, which is impossible...call me."

ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2540 นายวุ่นวาย เภสัชกร โรงพยาบาลลึกลับได้สั่งซื้อยาจากองค์การเภสัชกรรมและบริษัทเอกชน โดยทางโทรศัพท์หรือส่งใบสั่งซื้อยาทางโทรสารไปยังบริษัทยาหรือสั่งซื้อกับตัวแทนที่ไปพบ เมื่อยาได้ส่งถึงโรงพยาบาลลึกลับแล้วเจ้าหน้าที่เภสัชกรรมได้แจ้งให้ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุดำเนินการตรวจรับของ แล้วขออนุมัติจัดซื้อในภายหลัง จากการตรวจสอบพบว่ามีใบสั่งซื้อเวชภัณฑ์ที่ยังไม่ได้ขออนุมัติก่อหนี้ผูกพัน จำนวน 150 ฉบับ เป็นเงิน 3,000,000.00 บาท องค์การเภสัชกรรมและบริษัทเอกชนได้ทวงถามให้โรงพยาบาลลึกลับชำระเงินค่ายา จังหวัดสับสนได้ขออนุมัติเบิกเงินบำรุงของโรงพยาบาลลึกลับ จำนวน 3,000,000.00 บาท เพื่อชำระหนี้ค่ายาให้แก่องค์การเภสัชกรรมและเจ้าหนี้รายอื่นต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือถึงกระทรวงการคลังเพื่อขออนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบพัสดุ พ.ศ.2535 ซึ่งกระทรวงการคลังได้แจ้งผลการพิจารณาให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขทราบว่า คณะกรรมการกลั่นกรองปัญหาการพัสดุ (กวพ.)พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 27 กำหนดให้ก่อนที่จะดำเนินการซื้อหรือจ้างทุกวิธีให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำรายงานเสนอหัวหน้าส่วนราชการ ดังนั้นเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายวุ่นวายได้สั่งซื้อยาไปยังบริษัทและองค์การเภสัชกรรมรวมทั้งหน่วยงานภาครัฐไปก่อน หลังจากนั้นจึงจะขอ

อนุมัติในภายหลังถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามนัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อดังกล่าว กล่าวคือ หากส่วนราชการหรือหน่วยงานใดมีความจำเป็นต้องจัดซื้อหรือจ้างแล้ว จำเป็นต้องให้ผู้บริหารซึ่งมีอำนาจในหน่วยงานนั้นได้ให้ความเห็นชอบก่อน แต่เมื่อโรงพยาบาลสับสนได้ส่งซื้อยาพร้อมทั้งมีเอกสารการส่งมอบและตรวจรับยาเพื่อใช้ในกิจการของโรงพยาบาลอย่างชัดเจน โรงพยาบาลจึงต้องผูกพันในการชำระค่ายาให้แก่เจ้าหนี้ ดังนั้น เพื่อบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น กวพ.จึงเห็นควรอนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ในการจัดซื้อยาจำนวน 150 ครั้ง ของโรงพยาบาลฯตามคำขอของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย อย่างไรก็ดี กวพ.มีข้อสังเกตเกี่ยวกับกรณีการตรวจรับพัสดุซึ่งโรงพยาบาลฯต้องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุหรือเจ้าหน้าที่ตรวจรับพัสดุแล้วแต่กรณี และดำเนินการตรวจรับพัสดุตามหน้าที่ ที่ได้ดำเนินการไว้ในระเบียบฯ รวมทั้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขตรวจสอบการบริหารงานของโรงพยาบาลลึกลับเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวด้วย

◉ **<u>หมกเม็ดการสั่งซื้อยา</u> (อีกแล้ว)**

ตัวอย่างนี้เป็นการลงโทษตัดเงินเดือนเภสัชกรประจำโรงพยาบาลทั่วไปบ้าง ที่ได้สั่งซื้อยาก่อนที่จะได้รับอนุมัติก่อหนี้ผูกพัน จำนวน 5 % เป็นเวลาสองเดือน และว่ากล่าวตักเตือนหัวหน้าฝ่ายเภสัชกรรมเป็นลายลักษณ์อักษรหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม ในความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ข้อเท็จจริงคือ

ระหว่างปี 2546 – 2547 นายไชยา เภสัชกร 6 โรงพยาบาลหนองน้ำ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้สั่งซื้อจากบริษัทเอกชนโดยไม่ได้ขออนุมัติก่อหนี้ผูกพันจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองน้ำ ต่อมาผู้เมื่ออำนวยการโรงพยาบาลได้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่หน่วยงานอื่นและมีผู้มาดำรงตำแหน่งแทน นายไชยาได้ทำบันทึกขออนุมัติซื้อยาย้อนหลัง จำนวน 54 ครั้ง เป็นเงิน 5,039,973.92 บาท แต่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหนองน้ำที่มารับตำแหน่งใหม่ไม่ยอมอนุมัติให้จัดซื้อยาย้อนหลัง จึงทำให้ไม่สามารถชำระเงินค่ายาให้กับบริษัทที่เป็นเจ้าหนี้ได้ จังหวัดวังน้ำวนจึงได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุขขออนุมัติจ่ายเงินบำรุงจำนวน 5,039,973.92 บาท เพื่อชำระหนี้ให้แก่บริษัทเอกชน แต่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการทันที ต้องมีหนังสือถึง

กระทรวงการคลังขออนุมัติไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เสียก่อน ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองปัญหาการพัสดุ (กวพ.) ได้พิจารณาแล้วผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบฯ ในการจัดซื้อยา จำนวน 54 ครั้ง ของโรงพยาบาลหนองน้ำ เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และแจ้งว่าหากปรากฏว่าการจัดซื้อในครั้งใดเป็นไปโดยไม่สุจริตก็ให้มีการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป นอกจากนี้ กระทรวงการคลังมีข้อสังเกตด้วยว่า ให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขควรตรวจสอบการบริหารงานของโรงพยาบาลหนองน้ำเกี่ยวกับกรณี

ดังกล่าว

เรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งของกระทรวงสาธารณสุข เชื่อว่ายังมีอีกหลายแห่งที่คนที่รับผิดชอบการสั่งซื้อยา เวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา หรือวัสดุการแพทย์ ปฏิบัติเช่นนี้ จนน่าจะกลายเป็นค่านิยม(ที่ผิด) ของคนที่รับผิดชอบเรื่องนี้ไปแล้ว บางคนอ้างว่างานยุ่ง ในขณะที่อีกหลายคนเอาความสะดวกเป็นที่ตั้งรวบยอดทำเรื่องย้อนหลังทีเดียว เมื่อถูกตรวจพบจึงต้องรับผิดไปเต็ม ๆ ที่หนีไม่พ้นความรับผิดอีกคนก็คือผู้ที่กำกับดูแล เช่น หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ หัวหน้าฝ่ายเภสัชกรรม ผู้อำนวยการโรงพยาบาล หรือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เพราะหลายแห่งทำผิดต่อเนื่องยาวนานมากนับเป็นร้อยครั้งหรือเป็นปี ซึ่งลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใส่ใจเพียงใด ท่าทีของ กวพ. กับกระทรวงการคลังค่อนข้างเคร่งครัดว่าในการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างทั่วไปที่ไม่ใช่กรณีจำเป็นเร่งด่วน หากปรากฏว่าก่อนออกใบสั่งซื้อสั่งจ้างหน่วยงานใดไม่ได้ขออนุมัติก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนแล้ว หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจะอนุมัติให้ดำเนินการก่อหนี้ผูกพันย้อนหลังไม่ได้ จะต้องดำเนินการขอผ่อนผันไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปยังกระทรวงการคลังเป็นการเฉพาะรายเท่านั้น และใช่ว่าทางกระทรวงการคลังจะใจดีเห็นชอบให้

ก่อหนี้ผูกพันย้อนหลังได้ง่าย ๆ จะมีการขอดูหลักฐานเสียก่อนว่าสิ่งของต่าง ๆ ได้มีการรับไว้แล้วนำไปใช้ในราชการจริง ๆ โดยหน่วยงานจะต้องส่งหลักฐานใบส่งของการจัดซื้อยาที่มีปัญหาทั้งหมด หลักฐานการบันทึกการลงรับในสมุดรับยา หลักฐานการจ่ายยาให้กับหน่วยผู้ใช้ยาและผู้ป่วยไปให้คณะกรรมการกลั่นกรองปัญหาการพัสดุเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย หากพิสูจน์ไม่ได้ว่าวัสดุหรือครุภัณฑ์ที่สั่งซื้อล่วงหน้าทั้งหมดเอามาใช้ในราชการจริง แต่ได้เข้าพกเข้าห่อ หรือเข้ากระเป๋าหรือเข้าคลินิกใครไปละก็ คงจะไม่เคราะห์ดีโดนลงโทษทางวินัยแค่ตัดเงินเดือนเหมือนกับรายนี้ แต่อาจถึงขั้นออกจากราชการ โดนเล่นงานทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัยครบสูตรไปเลย ท่านทั้งหลายต้องพึงสังวรเอาไว้ให้ดี เพราะเรื่องทำนองนี้จริง ๆ แล้วตรวจสอบค่อนข้างง่ายครับ

◉ “ยาเสียสาว” ทำเสียอนาคต

กรณีตัวอย่างเรื่องนี้เป็นการลงโทษไล่เภสัชกรออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

นายตี๋ใหญ่ ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งเภสัชกร ได้รับแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุรับผิดชอบการสั่งซื้อยาและเวชภัณฑ์ ในการสั่งซื้อยาและเวชภัณฑ์นายตี๋ใหญ่จะโทรศัพท์ติดต่อกับบริษัท ฯ หรือตัวแทน หรือติดต่อโดยตรงกับตัวแทนที่มาติดต่อประสานงานกับตนที่โรงพยาบาลให้จัดส่งยาและเวชภัณฑ์ในนามของโรงพยาบาลทุกครั้ง แล้วเรียกเก็บเงินจากโรงพยาบาลทวยเทพ จนเป็นที่เข้าใจทั่วไปว่า การสั่งซื้อยาของนายตี๋ใหญ่เป็นการสั่งซื้อในนามของโรงพยาบาล นายตี๋ใหญ่ได้โทรศัพท์สั่งซื้อยา Alprazolam หรือที่ในกลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มคนชอบเที่ยวเรียกว่า “มัชจุราชสีม่วง” หรือ “ยาเสียสาว” จากบริษัทตัวแทนจำหน่ายแล้วนำไปขายให้กับบุคคลภายนอก ทั้งที่โรงพยาบาลไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อยา และไม่ได้สั่งซื้อ นายตี๋ใหญ่ทราบดีว่ายาดังกล่าวเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หากนำไปผสมเครื่องดื่มจะทำให้ผู้ดื่มเกิดอาการเคลิบเคลิ้ม สลึมสลือ ควบคุมสติไม่ได้ และทราบว่าบุคคลที่ตนสั่งซื้อยาให้และมารับยาจากตนนั้นไม่ใช่แพทย์หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายให้มีอำนาจจำหน่ายยาได้

น่าเสียดายที่รายงานการสอบสวนไม่ได้ระบุชัดเจนว่าผู้ที่ซื้อเอา “ยาเสียสาว” ไปทำอะไร หากเอาไปใช้ในทางที่ผิด ก็จะเป็นอันตรายต่อบุตรหลานและผู้คนรอบข้างเป็นอย่างมาก ดูแล้วน่าเป็นห่วงจริง ๆ

◉ สุราพาทุกข์

ตัวอย่างการกระทำผิดวินัยกรณีต่อไปนี้ เป็นการลงโทษลดขั้นเงินเดือน นายสนุก จำนวน 1 ขั้น กรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (ปัจจุบันโทษลดขั้นเงินเดือนไม่มีแล้ว มีแต่โทษลดเงินเดือน) ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า

นายสนุก ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ไม่มาปฏิบัติราชการในวันที่ 4 , 14 มีนาคม 2551 นอกจากนี้ยังชักชวนผู้อื่นมาดื่มสุราในบ้านพักของทางราชการและส่งเสียงดังก่อความรำคาญให้ผู้อื่น และในวันที่เมาสุรานายสนุกกับเพื่อนได้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อผู้อำนวยการ

กรณีนี้เนื่องจากนายสนุกเคยถูกลงโทษกรณีเสพสุราและไม่มาปฏิบัติหน้าที่มาแล้ว จำนวน 3 ครั้ง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขจึงมีมติให้ผู้บังคับบัญชาติดตามความประพฤติ หากยังไม่ดีขึ้นควรดำเนินการเพื่อพิจารณาให้ออกจากราชการกรณีหย่อนความสามารถ

จัดทำโดย นายสมพงษ์ สุรินทร์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายปกาสิต คำจันทร์ นิติกรชำนาญการ
นางสาวสมใจ ฉัตรไชย นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 0 2590 1314 โทรสาร 0 2591 8589
www.moph.go.th./ops/discipline/

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 1/2553

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ได้นำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คดีปกครอง และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ **w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/**

<u>รักษาทางโทรศัพท์</u>

นางสาวสุดสวย ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ อยู่เวรด้านการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลชุมชน ตั้งแต่เวลา 24.00 น.-08.30 น ได้รับรายงานความผิดปกติของเด็กหญิงโชคร้าย ผู้ป่วยจากพยาบาลเวรแล้ว แต่ไม่ได้มาดูแลอาการผู้ป่วยด้วยตนเอง โดยได้สั่งการรักษาทางโทรศัพท์ เนื่องจากประเมินอาการผู้ป่วยแล้วเห็นว่า ยังรู้สึกตัวดีและถามตอบรู้เรื่อง และเมื่อสั่งการรักษาพยาบาลแล้วผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น และในการเสียชีวิตของผู้ป่วยก็เพราะสาเหตุจากโรคเบาหวานซึ่งพบน้อยในเด็ก และจากการซักประวัติไม่ปรากฏว่าผู้ป่วยมีโรคประจำตัวแต่อย่างใด จึงเป็นเหตุให้แพทย์ไม่อาจคาดคิดได้ว่าผู้ป่วยจะเป็นโรคดังกล่าว แต่การที่นางสาวสุดสวยไม่ได้มาดูแลผู้ป่วยด้วยตนเองเป็นเหตุให้ผู้ป่วยมีอาการหนักมากยิ่งขึ้นจนต้องส่งไปรับการรักษาพยาบาลต่อที่โรงพยาบาลทั่วไปและต่อมาผู้ป่วยได้เสียชีวิต กรณีนี้หากแพทย์ได้มาดูแลผู้ป่วยด้วยตนเองแล้วก็จะทำให้สามารถวินิจฉัยและให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชามากยิ่งขึ้น

พฤติกรรมของนางสาวสุดสวยดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 (5) และมาตรา 83 (4) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

<u>ประกาศพลาด</u>

นายหลงลืม ตำแหน่งบุคลากรชำนาญการ มีหน้าที่จัดทำเรื่องเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งและเลื่อนข้าราชการของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด นายหลงลืมได้เสนอเรื่องและจัดทำประกาศรับสมัครคัดเลือกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน โดยในประกาศระบุว่ารับสมัครในตำแหน่งระดับ 7ว ซึ่งไม่ครบถ้วนตามที่ ก.พ.กำหนดไว้ คือ ก.พ.ได้กำหนดตำแหน่งดังกล่าว ไว้เป็นตำแหน่งระดับ 7ว หรือ 8ว

/พฤติกรรม...

พฤติกรรมของนายหลงลืมดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ ตามมาตรา 82(3) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษ จึงงดโทษและได้ว่ากล่าวตักเตือน

<u>ตารางเวรสองฉบับ</u>

นายแดง ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ กลุ่มงานพยาธิวิทยาคลินิก โรงพยาบาลทั่วไป ได้จัดทำตารางเวรปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและในวันหยุดราชการของกลุ่มงานพยาธิวิทยาคลินิกเป็น 2 ฉบับไม่ตรงกัน โดยฉบับที่ 1 ใช้เสนอผู้อำนวยการโรงพยาบาลอนุมัติและใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการอยู่เวรนอกเวลาราชการให้กับเจ้าหน้าที่ที่อยู่เวร ส่วนฉบับที่ 2 จัดตารางเวรตามความต้องการของเจ้าหน้าที่ที่อยู่เวร ซึ่งวันที่อยู่เวรไม่ตรงกับตารางเวรฉบับที่ 1 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่จะต้องอยู่เวรสะดวกในการขึ้นเวรโดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ที่ต้องออกเวรเวลาประมาณ 24.00 น. และมารับเวรเวลาประมาณ 23.00 น.-24.00 น. โดยในช่วงเวลาดังกล่าวไม่มีรถโดยสารประจำทางผ่านหน้าโรงพยาบาลและโรงพยาบาลไม่สามารถจัดห้องพักเวรให้เจ้าหน้าที่ได้ ส่วนตารางเวรฉบับที่ 1 จะใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายค่าตอบแทน สำหรับการเบิกเงินค่าเวรจะเบิกตามจำนวนเวรที่อยู่จริงและเบิกตามสิทธิของผู้ที่อยู่เวรจะได้รับตามจำนวนวันที่อยู่เวร ทั้งนี้ไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ส่วนการแลกเวรนอกเวลาราชการ นั้น นายแดง จะแลกเวรกับนางเหลืองให้อยู่เวรแทนเป็นบางครั้งโดยนางเหลือง เป็นเพียงพนักงานห้องทดลอง และนายแดง ได้ให้เงินค่าตอบแทนแก่นางเหลือง จำนวน 300 บาท ทั้งที่นางเหลือง มีสิทธิได้รับเงินเวรละ 200 บาท โดยนายแดงนำเงินส่วนตัวเพิ่มให้แก่นางเหลืองอีก 100 บาท นอกจากนี้นายแดงยังได้แลกเวรกับเจ้าหน้าที่รายอื่นอีกด้วย แต่การแลกเวรดังกล่าวไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

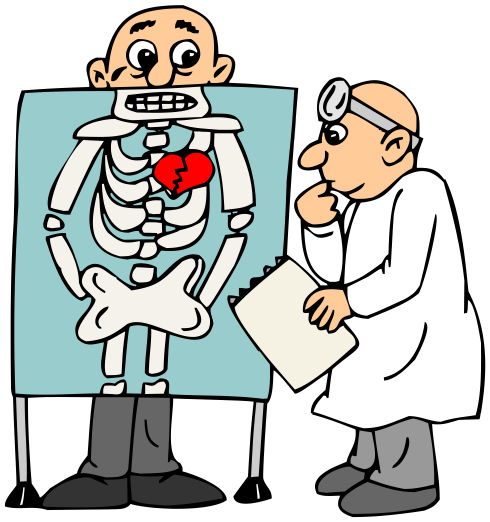

พฤติกรรมของนายแดง ที่จัดตารางเวร 2 ฉบับไม่ตรงกัน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 83 (1) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 และการที่ให้นางเหลือง อยู่เวรแทนทั้งที่นางเหลือง เป็นเพียงพนักงานห้องทดลองซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่จะออกผลการตรวจทางเคมีได้ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 82(2) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

/ไม่ทำ...

ไม่ทำทะเบียนคุมวัสดุ

นายเฉย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ปฏิบัติงาน กลุ่มงานรังสีวิทยา โรงพยาบาลทั่วไป มีหน้าที่เก็บรักษาและควบคุมการเบิกจ่ายฟิล์มเอ็กซเรย์ แต่กลับปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมการเบิกจ่ายฟิล์มเอ็กซเรย์ให้เป็นปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบจากสมุดควบคุมการเบิกจ่ายได้ว่าผู้ขอเบิกเป็นใคร บางครั้งไม่มีรายมือชื่อผู้ขอเบิกในสมุดควบคุมจำนวนที่ขอเบิก และในสมุดควบคุมมีจำนวนน้อยกว่าที่เบิกไปใช้จริง เป็นเหตุให้ฟิล์มเอ็กซเรย์ ขนาด 12X18 นิ้ว สูญหายไปจำนวน 100 กล่อง คิดเป็นเงินจำนวน 200,000 บาท ต่อมานายเฉยได้ทำหนังสือขอผ่อนชำระค่าเสียหายจำนวน 200,000 บาท

พฤติกรรมของนายเฉยดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 83 (4) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

เก็บไม่ดี

นายแดง นายเหลือง และนายเขียว ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารของโรงพยาบาลบ้านนอก ปรากฏว่ามีผู้ยื่นซองประกวดราคาจำนวน 3 ราย คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาได้รับและตรวจสอบเอกสาร แล้วคัดแยกเอกสารของแต่ละรายใส่ลงภายในซองสีน้ำตาลแล้วเขียนชื่อของผู้รับจ้างไว้บนหน้าซองพร้อมกับใช้กระดาษกาวปิดทับบริเวณรอยและปิดผนึกซอง โดยนายแดงซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา ได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้แล้ว จากนั้นนายเหลือง ได้นำตะกร้าเอกสารไปฝากเก็บไว้ที่ห้องทำงานของผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านนอกซึ่งขณะนั้นไม่อยู่ โดยให้นางสาวขาว ช่วยเปิดประตูห้องและล็อกประตูและบอกว่าเป็นเอกสารสำคัญและมีราคาสูง นายเหลืองยืนยันว่าก่อนนำซองไปเก็บ ซองใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัดน้ำเงินก่อสร้าง มีสภาพเรียบร้อยไม่มีรอยชำรุดฉีกขาดแต่อย่างใด ต่อมานายทักษิณ ช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างของโรงพยาบาลบ้านนอก ได้โทรศัพท์ถามนายเหลืองว่าถ้าห้างหุ้นส่วนจำกัดน้ำเงินก่อสร้าง จะขอยื่นเอกสารหรือเปลี่ยนเอกสารได้หรือไม่ นายเหลืองตอบไปว่าไม่สามารถทำได้ จากนั้นก็วางสายไป ต่อมาวันรุ่งขึ้นมีผู้โทรศัพท์ไปแจ้งให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านนอกทราบว่ามีการเปลี่ยนซองเอกสาร จากนั้นจึงได้เปิดประตูห้องร่วมกันตรวจสอบเอกสารก็พบว่าซองเสนอราคาของผู้รับจ้าง จำนวน 2 ราย อยู่ในสภาพปกติ แต่ซองเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด

/น้ำเงิน...

น้ำเงินก่อสร้าง มีการชำรุด และต่อมาก็ได้ยกเลิกการประกวดราคาในครั้งนี้ จากการสอบสวนพบว่า พฤติการณ์ของนายทักษิณ อยู่ในข่ายเป็นที่น่าสงสัยว่าอาจจะเกี่ยวข้องกับกรณีที่ซองเสนอราคามีการชำรุด แต่ไม่อาจหาพยานหลักฐานมายืนยันให้ชัดเจนได้ สำหรับหน้าที่ดูแลเก็บรักษาซองเสนอราคานั้นเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา จะต้องเก็บรักษาซองเสนอราคาให้มีความปลอดภัย แต่การที่มีบุคคลเข้าไปทำต่อซองเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัดน้ำเงินก่อสร้าง จนเกิดการชำรุดในครั้งนี้ได้นั้น เป็นผลโดยตรงมาจากการเก็บเอกสารไม่ดีและเก็บในสภาพที่ไม่ปลอดภัย

พฤติกรรมของนายแดง นายเหลือง และนายเขียว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความตั้งใจ ตามมาตรา 82 (2) และมาตรา 82(3) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 สมควรลงโทษตัดเงินเดือนคนละ จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน และมีเหตุอันควรลดโทษ จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>ไม่ได้เรียนบัญชี</u>

นางห้อย ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และจัดทำบัญชีของสถานีอนามัย นางห้อย ไม่จัดทำบัญชีให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ คือ บันทึกบัญชีเงินสดบางรายการโดยไม่อ้างเล่มที่และเลขที่ในใบเสร็จรับเงิน และเมื่อออกใบเสร็จรับเงินแล้วก็ไม่ลงรับเข้าบัญชีเงินสดทั้งจำนวน หรือไม่ลงรับในวันที่รับเงินทั้งหมด โดยส่วนที่เหลือจะนำลงรับเข้าบัญชีในวันต่อมา ซึ่งมีระยะเวลาห่างกันหลายวัน เป็นเหตุให้เงินขาดบัญชี จำนวนเงิน 1,900 บาท นอกจากนี้การจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันก็ไม่เป็นปัจจุบัน โดยนางห้อย อ้างว่าไม่สามารถจัดทำบัญชีได้เนื่องจากเงินสดค้างอยู่ในมือของนายน้อยซึ่งนำเงินส่งให้ไม่ครบตามจำนวน และได้นำส่วนที่เหลือมาส่งในวันต่อมา สำหรับเงินที่ขาดบัญชีนั้น นางห้อย ได้นำเงินมาชดใช้ให้กับสถานีอนามัยแล้ว

พฤติกรรมของนางห้อยดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 82 (2) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

/เขียนเช็ค...

ทำไมไม่จ่ายเช็ค

นางฟ้า ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน มีหน้าที่เบิกจ่ายเงินงบประมาณและเงินสวัสดิการของข้าราชการ นางฟ้าได้เขียนเช็คธนาคารสั่งจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลของบิดานายน้ำตามที่นายน้ำได้ยื่นขอเบิกเงิน จำนวน 15,000 บาท โดยเขียนเช็คว่าจ่ายเงินให้กับนายน้ำ แต่มิได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” โดยมีเจตนาหน่วงเหนี่ยวและประวิงเวลาเพื่อจะให้นายน้ำ มอบฉันทะหรือสลักหลังเช็คให้กับตน เพื่อจะหักหนี้รายเดือนพร้อมดอกเบี้ยเงินกู้ที่นายน้ำ กู้ไปจากนางฟ้า แต่นายน้ำไม่ยินยอมให้หักเงินและขอรับเช็คดังกล่าวจากนางฟ้า แต่นางฟ้าก็ยังบ่ายเบี่ยงและไม่ยอมส่งมอบเช็คให้กับนายน้ำ ต่อมานายน้ำได้มีหนังสือร้องเรียนเรื่องนี้ต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ต่อมานางฟ้า ได้มอบเช็คฉบับดังกล่าวให้นายดิน นำเช็คไปขึ้นเงินที่ธนาคาร แล้วนำเงินไปให้กับบิดามารดาของนายน้ำ โดยไม่ได้ส่งมอบเช็คให้กับนายน้ำ แต่อย่างใด

พฤติกรรมของนางฟ้าดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 82 (2) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

มาทำงานแต่ชื่อ

นายขาว ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้มาลงชื่อและลงเวลาการมาปฏิบัติราชการ ระหว่างวันที่ 1-18 ธันวาคม 2552 แต่ปรากฏว่าในวันดังกล่าว ผู้ร่วมงานและหัวหน้างานของนายขาว ไม่มีผู้ใดพบนายขาว มาปฏิบัติราชการแต่อย่างใด นายขาว ได้ยอมรับว่าตนได้ใช้เวลาดังกล่าวไปทำวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวและไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชา แต่ในวันที่ 15 ธันวาคม 2552 ตนได้รับมอบหมายให้ไปเข้าร่วมประชุมที่ศาลากลางจังหวัด จากการสอบสวนพบว่ามีลายมือชื่อของนายขาวในบัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม และผู้เข้าประชุมให้การว่าพบนายขาวไปประชุมในวันดังกล่าว กรณีจึงถือว่านายขาว ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการในวันที่ 1-14 ธันวาคม 2552 และวันที่ 16-18 ธันวาคม 2552 รวม 2 ช่วง จำนวน 17 วัน

พฤติกรรมของนายขาวดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา 82(5) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

/ข้าราชการ...

เมาไม่ขับ

นายเมา ตำแหน่งพนักงานธุรการชำนาญงาน และนางสวย ลูกจ้างชั่วคราว เป็นเพื่อนร่วมงานที่โรงพยาบาลเดียวกัน ทั้งคู่ได้ไปเที่ยวกลางคืนและกลับมาถึงบ้านพักของนางสวยเมื่อเวลาประมาณ 01.00 น. ขณะนั้นสามีของนางสวยไม่อยู่เนื่องจากไปทำงานที่ประเทศซาอุดิอาระเบีย เช้าวันรุ่งขึ้น แม่ของสามีนางสวยและญาติๆ ได้ไปที่บ้านพักของนางสวย ก็พบว่านายเมา นอนค้างอยู่ที่ห้องโถงภายในบ้านของนางสวยจึงได้ต่อว่าและสอบถามนายเมา นายเมา อ้างว่าตนเมาสุราและไม่สามารถขับรถยนต์กลับได้ จึงขอนอนค้างที่บ้านพักของนางสวย และตนเคยมาค้างบ่อยครั้ง จากการสอบสวนผู้ร่วมงานกับผู้บังคับบัญชาต่างให้การว่าบุคคลทั้งสองมีความสนิทสนมกันเกินกว่าเพื่อนร่วมงานโดยทั่วไป นอกจากนี้ยังมีภาพถ่ายที่บุคคลทั้งสองไปเที่ยวทะเลด้วยกันและนั่งดื่มสุราและกอดคอหยอกล้อกันอีกด้วย

พฤติกรรมของนายเมาดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา 82(10) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษลดเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น

เมียหลวงครอบครองปรปักษ์

นายหล่อ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ แต่งงานอยู่กินกับนางเผลอ สาวชาวบ้าน มาประมาณ 20 ปี และมีบุตรด้วยกัน 2 คน ต่อมานางสาวหมวย ได้มาทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หลังจากนั้น นายหล่อได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางสาวหมวย โดยบุคคลทั้งสองไปมาหาสู่กันที่บ้านพักส่วนตัวของนางสาวหมวย อยู่เป็นประจำ และมีความสนิทสนมกันเกินกว่าความเป็นเพื่อน นอกจากนี้ทั้งคู่ยังร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานด้วยกันโดยนั่งคู่กันในตอนท้ายของรถพร้อมทั้งหยอกล้อกันไปตลอดทางทั้งขาไปและขากลับ รวมทั้งเข้าพักในโรงแรมนอนเตียงเดียวกัน เมื่อนางเผลอ ภรรยาของนายหล่อทราบเรื่องก็เกิดความหึงหวงและทะเลาะวิวาทตบตีกันเสมอมา ต่อมานางเผลอได้ร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาของนายหล่อ และในที่สุดนายหล่อและนางเผลอ ก็หย่าขาดจากกัน

พฤติกรรมของนายหล่อดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา 82 (10) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

/ข้าราชการ...

ข้าราชการล้มละลาย

1. สำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ที่ นร 1011/977 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2552 ตอบข้อหารือกรณีจังหวัดหนึ่งได้สั่งให้นายสอง ออกจากราชการเนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลาย โดยตอบข้อหารือสรุปว่า ศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2550 ให้นายสอง ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ เป็นบุคคลล้มละลาย ผู้นี้จึงขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการโดยมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 36 ข. (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ฉะนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งซึ่งได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งลงวันที่ 10 มิถุนายน 2552 ให้นายสอง ออกจากราชการตามมาตรา 110 (3) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวในขณะที่เป็นบุคคลล้มละลาย คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับใช้แล้ว ส่วนการที่นายสองได้ไปดำเนินการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้จนครบถ้วนเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2552 และเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องขอถอนคำขอรับชำระหนี้ และศาลได้มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย ต่อมานายสองได้มีคำร้องขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ ปรากฏว่าเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องและศาลอนุญาตให้ถอนฟ้องกับให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น มิได้มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของคำพิพากษาให้ล้มละลายในอันที่จะมีผลให้คำสั่งจังหวัดหนึ่งที่สั่งให้นายสองออกจากราชการโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

2. ถ้านายสองเป็นบุคคลล้มละลาย แต่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุยังไม่ทราบเรื่องและไม่ได้สั่งให้นายสองออกจากราชการ หากต่อมานายสองได้ทำการประนอมหนี้และศาลได้มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายของนายสองแล้ว ต่อมาผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจึงทราบเรื่อง กรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุไม่อาจสั่งให้นายสองออกจากราชการ ตามมาตรา 110 (3) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ได้ เนื่องจากขณะที่ทราบเรื่องนั้น นายสอง ได้พ้นสภาพจากการเป็นบุคคลล้มละลายไปแล้วจึงไม่ถือว่านายสองเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการ ตามมาตรา 36 ข. (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

รวบรวมโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 2/2553

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ขอเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นอุทาหรณ์ จะได้ไม่กระทำความผิดทางวินัยเกิดขึ้น ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็ปไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www. moph.go.th./ops/discipline

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ฉบับนี้มีทั้งกระทำผิดตามกฎหมายเดิมและกฎหมายใหม่ หากเป็นกฎหมายเดิมก็จะปรับฐานความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 แต่ถ้าหากเป็นความผิดตามกฎหมายใหม่จะปรับฐานความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

<u>ชอบยุ่งกับสามีชาวบ้าน</u>

นางสาวลำดวน ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) สถานีอนามัย มีความสนิทสนมใกล้ชิดกับสามีของผู้อื่นจนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นเข้าใจว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวต่อกัน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวลำดวน เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา 82 (10) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

<u>หักเงินเฉลี่ยคืน แต่ไม่ยอมเฉลี่ยคืน</u>

นางธิดา ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 ฝ่ายการเงินและพัสดุ โรงพยาบาลทั่วไป ได้ส่งเงินเฉลี่ยคืนค่าประกันชีวิตค่าประกันชีวิตอุบัติเหตุหมู่ของบริษัทอเมริกันอินเตอร์แนชชั่นเนลแอสชัวรันส์ จำกัด(บริษัท เอไอ เอ จำกัด) ปี พ.ศ. 2545 จำนวน 105 ราย รายละ 560 บาท โดยจัดส่งเป็นเงินสดทั้งสิ้น 58,800 บาท ไม่ปรากฏว่ามีสมาชิกได้รับเงินเฉลี่ยคืน บริษัทฯให้ส่งเบี้ยประกันรายปีคนละ 700 บาทสิ้นเดือนธันวาคมของทุกปีเพื่อให้มีผลคุ้มครองผู้ทำ

ประกันในวันที่ 1 มกราคม ของปีถัดไป ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 มีการหักค่าจ้างลูกจ้างประจำที่เป็นสมาชิกประกันชีวิตหมู่คนละ 290 บาท(ค่าเบี้ยประกันคนละ 700 บาท มีเงินเฉลี่ยคืนคนละ 560 บาท ต้องหักเพิ่มเพียงคนละ 140 บาท) ซึ่งเกินจากค่าเบี้ยประกันรายปีที่ต้องหักเงินเดือนและค่าจ้างของสมาชิกที่ทำประกันดังกล่าวเป็นเงิน 150 บาท

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางธิดาเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ประกอบกับมาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษไล่ออกจากราชการ (เรื่องนี้ผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. แต่ปรากฏว่าอุทธรณ์ ฟังไม่ขึ้น ก.พ.จึงได้สั่งยกอุทธรณ์)

<u>รักกันดีกว่า</u>

นางออดอ้อน ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ กับนางขวยเขิน ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ได้ก่อการทะเลาะวิวาทและตบตีกัน บนโรงพยาบาลซึ่งเป็นสถานที่ราชการเป็นประจำ สาเหตุเนื่องจากเรื่องหึงหวง และหนี้สินส่วนตัว หัวหน้าฝ่ายการพยาบาลผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้เรียกบุคคลทั้งสอง มาว่ากล่าวตักเตือนและห้ามปรามหลายครั้งแล้ว แต่ทั้งสองไม่เชื่อ ยังก่อการทะเลาะวิวาทกันอีก

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางออดอ้อน และนางขวยเขินเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพ เรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา 82(7) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ลงโทษภาคทัณฑ์

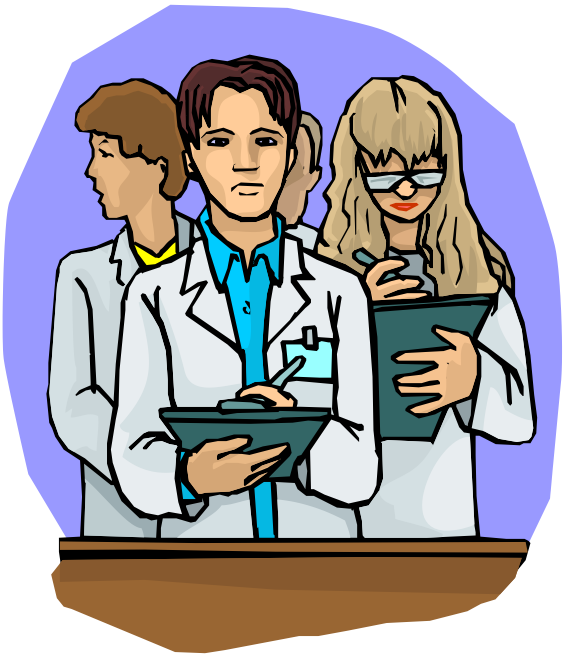
<u>น้ำเปลี่ยนนิสัย</u>

นางสาวปานวาด ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคปฏิบัติงาน เข้าไปเที่ยวในผับ เมาสุราและครองสติไม่ได้ แล้วใช้แก้วขว้างถูกผู้ที่มาเที่ยว เนื่องจากไม่พอใจที่ส่งเสียงดังเกินควร ทำให้ผู้มาเที่ยวรายหนึ่งได้รับบาดเจ็บ ศีรษะแตก และมีเลือดไหลออกมา

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวปานวาด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา 82(10) ประกอบมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

ซื้อผิดวิธี

นางกอบแก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ได้ดำเนินการอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ในวงเงินที่เกิน 100,000 บาท โดยวิธีตกลงราคา ตามคำแนะนำของหัวหน้าฝ่ายบริหาร ว่าตนมีอำนาจที่จะกระทำได้ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 22 นอกจากนี้ยังได้เขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างก่อสร้างอาคารพักพยาบาล จ่ายในแต่ละงวดไม่ตรงกับค่าจ้าง โดยเขียนเช็คสั่งจ่ายแยกเป็น 2 ฉบับ คือ สั่งจ่ายผู้รับจ้าง 1 ฉบับ และสั่งจ่ายในนามโรงพยาบาล 1 ฉบับ เพื่อเป็นค่าน้ำ ค่าไฟและสวัสดิการในการก่อสร้าง โดยไม่ได้โอนเงินค่าก่อสร้างของ แต่ละงวดเข้าบัญชีธนาคาร ตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้าง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางกอบแก้ว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 83 มาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ประกอบกับมาตรา 133 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

หายไปเกือบสามเดือน

นายจตุพร ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตั้งแต่วันที่ 28 สิงหาคม 2550 ถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2550 รวมเป็นเวลา 77 วัน และได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกครั้งเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2550

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายจตุพร เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>หมุนเงินไม่ทัน</u>

นางนกน้อย หัวหน้าสถานีอนามัย ไม่ได้นำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมทั้งส่วนของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กฎหมายกำหนด โดยได้รวบรวมส่งครั้งละ 5-6 เดือน ครั้งสุดท้ายได้รวบรวมส่งครั้งเดียว จำนวน 15 เดือน การกระทำดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ลูกจ้างได้ เพราะการที่ไม่นำเงินส่งสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม นั้น อาจก่อให้ลูกจ้างเสียสิทธิ์ต่างๆตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพราะมีการขาดส่งเงินสมทบทั้งส่วนของลูกจ้างนายจ้าง เป็นเวลา 5-6 เดือน และครั้งสุดท้ายขาดส่งเป็นเวลานานถึง 15 เดือน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางนกน้อย เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>อยากได้คอมมิชชั่น</u>

นายสันติ ตำแหน่งเภสัชกร 5 โรงพยาบาลชุมชน ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม ในระหว่างปี 2541-2545 ได้จัดซื้อเวชภัณฑ์เป็นจำนวนมากจนเป็นเหตุให้เวชภัณฑ์หมดอายุ โดยที่ยังไม่ทันได้ใช้เป็นจำนวนถึง 2 ล้านบาท ซึ่งการจัดซื้อดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ 27 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเรื่องเหตุผลความจำเป็นที่ต้องการซื้อ รายละเอียดของยาที่จะซื้อ และราคาที่เคยซื้อ และข้อ 22 วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเรื่องการแบ่งซื้อยา

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายสันติ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2535 ลงโทษปลดออกจากราชการ

อารมณ์ร้อน

นางสุดสวย ตำแหน่งโภชนากร 6 โรงพยาบาลทั่วไป ได้ก่อการทะเลาะวิวาทในสถานที่ราชการ กับนางคมขำ ผู้ร่วมงาน มีการผลักและกระชากเสื้อกัน นางสุดสวยได้กระชากเสื้อนางคมขำจนกระดุมหน้าหลุด และสามีของ นางสุดสวยได้เข้ามาช่วยนางสุดสวยทำร้ายร่างกายนางคมขำ จนได้รับบาดเจ็บ แต่ไม่ถึงกับเป็นอันตรายสาหัส สาเหตุการทะเลาะวิวาทเริ่มต้นมาจากนางสุดสวยไม่รอบคอบในการจัดเวรแทน โดยปรากฏว่าได้จัดเวรซ้ำให้นางคมขำ ทั้งที่นางคมขำได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่อื่นอยู่ก่อนแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสุดสวย เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย และไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

โกงเงินหลวง

นางสมหวัง ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 โรงพยาบาลชุมชน ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการตามคำสั่งโรงพยาบาล เมื่อได้ดำเนินการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการจากโรงพยาบาลแล้ว ไม่ได้นำเงินไปจ่ายให้กับอีกโรงพยาบาลหนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการ แต่กลับนำเงินดังกล่าวไปใช้ส่วนตัวหลายครั้ง และได้นำใบเสร็จรับเงินของโรงพยาบาลซึ่งรายงานยกเลิกใช้ไปแล้วแต่ยังไม่ได้ปรุหรือเจาะรู มาออกเป็นหลักฐานการรับเงินของโรงพยาบาล ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการ นอกจากนี้นางสมหวัง ยังได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดทำบัญชีของโรงพยาบาล แต่ไม่ได้ตรวจสอบใบสำคัญคู่จ่ายให้เรียบร้อยก่อนที่จะลงบันทึกทางบัญชี ลงบัญชีโดยมีหลักฐานใบสำคัญคู่จ่ายไม่ครบถ้วน จนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตเงินของโรงพยาบาล

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสมหวัง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เช็คเด้ง

นางหวานใจ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข 7 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ถูกพนักงานอัยการประจำศาลแขวง เป็นโจทก์ฟ้องความอาญานางหวานใจ เป็นจำเลย ในความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ศาลแขวง ได้มีคำพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้จำคุกกระทงละ 4 เดือนรวม 7 กระทง เป็นจำคุก 28 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 14 เดือน ศาลอุทธรณ์ภาคลดโทษให้อีกกึ่งหนึ่ง คงจำคุก 7 เดือนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค คดีถึงที่สุด

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางหวานใจ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษปลดออกจากราชการ

อย่ายั่วโมโห

นางสาวเมขลา ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 4 ได้ทำร้ายร่างกายนางมุกดา เพื่อนร่วมงาน โดยใช้มือข้างที่ถือแก้วเซรามิค ทุบตีบริเวณหางคิ้วของนางมุกดา จนเป็นเหตุให้นางมุกดาได้รับบาดเจ็บที่หางคิ้วด้านซ้าย

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวเมขลา เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

รักคนที่มีเมียอยู่แล้ว

นางสาวลินดา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 5 โรงพยาบาลชุมชน ได้ไปยุ่งเกี่ยวและมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับนายเหวง สามีไม่จดทะเบียนสมรสของนางสาวนัท เป็นเหตุให้ครอบครัวแตกแยกและได้รับความเดือดร้อน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวลินดา เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

สุดท้ายก็ติดคุก

นายยอด ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 2 มีหน้าที่จัดทำฎีกาเบิกเงินงบประมาณและฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณ นายยอดได้ปลอมลายมือชื่อผู้อำนวยการ ในส่วนฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณ และในเช็คเบิกเงินจากคลังและธนาคาร และได้นำใบสำคัญของฎีกาเก่าที่มีการเบิกเงินไปแล้ว มาแก้ไขเปลี่ยนแปลงหมุนเวียนเบิกเงินอีกครั้ง แล้วนำเงินที่เบิกได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว จำนวน 250,000 บาท ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกนายยอด 12 ปี 6 เดือน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายยอด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ทั้งปลอมทั้งอม

นางกอบโกย ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชีรับและเบิกจ่ายเงิน นางกอบโกยได้นำใบเสร็จรับเงินที่รับฝากไว้จากบริษัทห้างร้านที่เป็นเจ้าหนี้ของทางราชการ ไปทำการเบิกจ่ายเงินสดไปใช้ส่วนตัวโดยมิชอบ รวม 6 รายการ เป็นเงิน 100,000 บาท นอกจากนี้ยังได้ทำการปลอมแปลงเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง โดยปลอมลายมือชื่อผู้อนุมัติจ่ายเงิน กรรมการตรวจรับ และเจ้าหน้าที่พัสดุ แล้วนำเบิกจ่ายเงินสดจากบัญชีและจัดทำใบเสร็จรับเงินมาแนบ แล้วเบิกจ่ายเงินสดไปใช้ส่วนตัว รวมทั้งหมด 25 รายการ เป็นเงิน 250,000 บาท

นายอม ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 4 ได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วย จำนวน 18 ราย เป็นเงิน 6,510 บาท แต่นำส่งทางราชการเพียง 9 ราย เป็นเงิน 1,845 บาท ส่วนที่เหลือจำนวน 9 ราย เป็นเงิน 4,665 บาท นายอม ได้นำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยรายที่ไม่ได้นำเงินส่งทางราชการ นั้น นายอม จะใช้วิธีการปิดเครื่องรับเงินสด และนำใบเสร็จรับเงินออกจากเครื่องรับเงินสดแล้วเปิดเครื่องใหม่ พิมพ์จำนวนเงินด้วยเครื่องรับเงินสดในใบสั่งยาฉบับใหม่ดังนั้น จึงทำให้ใบสั่งยาของผู้ป่วยครั้งละ 2 ราย มีเลขที่รับเงินซ้ำกัน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางกอบโกย และนายอม เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 3/2553

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ฉบับนี้ขอเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นอุทาหรณ์ จะได้ไม่กระทำความผิดทางวินัยเกิดขึ้น ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็ปไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www. moph.go.th./ops/discipline

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ฉบับนี้มีทั้งกระทำผิดตามกฎหมายเดิมและกฎหมายใหม่ หากเป็นกฎหมายเดิมก็จะปรับฐานความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 แต่ถ้าหากเป็นความผิดตามกฎหมายใหม่จะปรับฐานความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

หวยบนดิน

เรื่องมีอยู่ว่ามีผู้ร้องเรียนกล่าวหานางแวว เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลใช้เวลาราชการขายหวยบนดินในโรงพยาบาลซึ่งจากการสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่านางแวว น่าจะมีพฤติกรรมขายหวยมาก่อนจริงเนื่องจากมีพยานที่เป็นลูกค้าหลายรายให้การตรงกัน และนำโพยหวยมาให้ดู แต่ในปัจจุบันไม่พบพฤติกรรมดังกล่าวการกระทำดังกล่าวของนางแวว ซึ่งเป็นข้าราชการควรกระทำการเป็นตัวอย่างที่ดีกับบุคคลทั่วไปกลับนำหวยมาขายในสถานที่ราชการก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการและมารับบริการ อีกทั้งยังเป็นลักษณะการส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปเสี่ยงโชคจากการซื้อหวยดังกล่าว แทนที่จะอดออมรู้จักพอเพียงในฐานะความเป็นอยู่ของตน ซึ่งถือเป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน

.....ดีนะปัจจุบันเขาเลิกหวยบนดินไปแล้ว.....

รับแต่งบัญชี.....คิดได้ไง

เรื่องมีอยู่ว่าคณะกรรมการตรวจสอบฯของสำนักงานสาธารณสุข ได้ออกทำการตรวจสอบและประเมินผล โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง พบว่าในช่วงปี พ.ศ.2547-2550 นางดารณี ได้นำเงินของตนเอง

และของเจ้าหน้าที่เข้าสมทบบัญชีเงินเดือน ของโรงพยาบาลในลักษณะปรับแต่งบัญชี ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เงินเดือนในบัญชีเหลือน้อยจนไม่สามารถใช้สิทธิกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่างๆได้คือสหกรณ์สาธารณสุข ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อลดจำนวนหนี้ลงทำให้เงินเดือนสุทธิคงเหลือเพิ่มขึ้น เพื่อนำไปใช้สิทธิในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินดังกล่าว ซึ่งปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่เข้านำเงินสมทบบัญชีเงินเดือนของโรงพยาบาลในลักษณะปรับแต่งบัญชีประมาณ 23-24 ราย การกระทำของนางดารณี แม้ไม่ปรากฏว่ามีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตหรือกระทำให้เกิด ความเสียหายแก่ทางราชการ แต่ในฐานะที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของโรงพยาบาล มีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านการเงินให้ถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ แต่กลับอาศัยหน้าที่ในฐานะที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารกระทำการปรับแต่งบัญชีเงินเดือนเพื่อให้บัญชีเงินเดือนเหลือมากกว่าเท่าที่เป็นจริงเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในการกู้ยืมสถาบันการเงิน พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา 82 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

.....ใครเงินเดือนเหลือน้อยติดต่อขอใช้บริการได้.....

โรงพยาบาลไม่ใช่โรงแรม

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อเวลาประมาณ 04.00 น. พยาบาลเวรตึกสูติกรรมได้รายงานว่ามีคนเข้ามาทางประตูด้านหลังห้องเวชนิทัศน์ ซึ่งอาจเป็นคนร้ายเข้ามาในตึกโรงพยาบาลจึงได้แจ้งหน่วยรักษาความปลอดภัย และตำรวจ ซึ่งภายหลังจับกุมได้ปรากฏว่าเป็นผู้หญิงมีอาการมึนเมาสุรา จากการสอบปากคำทำให้ทราบว่านายสุพร เป็นผู้พาเข้ามาในโรงพยาบาล ซึ่งนายสุพรได้ให้การยอมรับว่าได้พาหญิงดังกล่าวเข้ามาที่โรงพยาบาลเนื่องจากว่าตนและหญิงคนดังกล่าวได้ดื่มสุรากันที่บ้านพักของตนจนถึงเวลาประมาณ 04.00 น. ขณะพาไปส่งบ้านตนเห็นว่าหญิงนั้นมีอาการปวดศีรษะและเมามากจึงพามานอนพักที่ห้องทำงานในโรงพยาบาลเพื่อรอให้เช้าแล้วจึงพาไปส่งบ้าน การกระทำของนายสุพรแม้ฟังไม่ได้ว่ามีเจตนาพา

หญิงดังกล่าวมาร่วมหลับนอนหรือไม่ แต่เป็นการกระทำอันไม่สมควรอย่างยิ่งในการพาบุคคลภายนอกและเข้ามาในสถานที่ราชการในยามวิกาลโดยไม่มีเหตุอันควรจนเป็นเหตุให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการสำคัญผิดว่าเป็นคนร้าย พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว มาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

.....เมามาก็เห็นโรง... เหมือนกันแต่ดันเป็นโรงพยาบาลซะนี่.....

เข้าใจผิด

เรื่องมีอยู่ว่าเมื่อหลายเดือนก่อนนางรัตน์ ซึ่งเป็นพยาบาลอยู่โรงพยาบาลเดียวกันกับนางนิภา ได้เดินทางมาที่บ้านพักของนางนิภา พร้อมกับผู้ชายสองคนและได้บุกรุกเข้ามาในบ้านพักของนางนิภา และเข้าทำร้ายร่างกายและด่าว่าด้วยถ้อยคำอันหยาบคายกล่าวหาว่านางนิภา ไปมีความสัมพันธ์กับสามีของตน (นายบุญหนัก) ซึ่งจากข้อเท็จจริงนั้นนายบุญหนัก เดิมเป็นสามีของนางนิภา แต่ได้หย่าขาดกันแล้วและนายบุญหนัก ได้ไปแต่งงานกับนางรัตน์ แต่ยังติดต่อนางนิภา เพื่อเยี่ยมบุตรสองคนที่เกิดจากนางนิภา ทำให้นางรัตน์ เกิดการเข้าใจผิด ซึ่งผลการทำร้ายร่างกายนั้นเป็นเหตุให้นางนิภา ได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ ต่อมาภายหลังนางรัตน์ ได้ทำบันทึกขอโทษนางนิภา พฤติการณ์ของนางรัตน์ เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและรักษาความสามัคคี ตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

.....คิดมากไปหรือป่าว..ก็สามีของเรามิใช่เหรอ.....

มุมกฎหมาย

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ?

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหารงานบุคคลตามระบบคุณธรรม โดยที่ข้าราชการเป็นผู้ดำเนินกิจการภาครัฐ ข้าราชการจึงมีความสัมพันธ์กับรัฐในสองฐานะ คือ ประการแรกข้าราชการเป็นเครื่องมือแสดงเจตนาของรัฐโดยการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายแทนรัฐ ในการจัดทำบริการสาธารณะ ส่วนฐานะที่สองนั้น ข้าราชการมีฐานะเป็นบุคคลธรรมดาหรือเอกชนที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์กับรัฐโดยรัฐเป็นนายจ้างและข้าราชการเป็นลูกจ้าง อันเป็นความสัมพันธ์ตามหลักกฎหมายมหาชน ในกรณีที่ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 57 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามมาตรา 92 และ มาตรา 93 ตามแต่กรณี ปัจจุบันได้มีการนำคดีฟ้องต่อศาลปกครองกรณีที่ผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำนวนมาก บางคดีศาลปกครองมีคำสั่งรับไว้พิจารณาและคดีจำนวนมากศาลปกครองไม่รับไว้พิจารณา ปัญหาว่าเพราะเหตุใดศาลปกครองไม่รับคำฟ้องดังกล่าว

การที่จะพิจารณาว่าเพราะเหตุใดศาลปกครองจึงไม่รับคำฟ้องกรณีข้าราชการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ก่อนอื่นเราต้องพิจารณาสถานะของคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการว่ามีสถานะเช่นใด นักกฎหมายมหาชนฝ่ายหนึ่งเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเพียงมาตรการภายในของฝ่ายปกครองในการรวบรวมข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอผู้มีอำนาจวินิจฉัยต่อไป ไม่ใช่คำสั่งทางปกครองที่ทำให้ผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงฟ้องศาลให้เพิกถอนคำสั่งนี้ไม่ได้ ในขณะที่นักกฎหมายอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นคำสั่งทางปกครอง เพราะก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่แก่คณะกรรมการสอบสวนในการใช้อำนาจตามกฎหมายเพื่อดำเนินการสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าวหา และหากมองในด้านผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว คำสั่งดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อสิทธิของผู้นั้นเป็นอย่างมากในระหว่างรอผลการสอบสวน เช่น สิทธิที่จะไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือน [1] (ปัจจุบันการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ต้องถูกงดการเลื่อนเงินเดือนในระหว่างสอบสวน ตามข้อ 12 แห่งกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.2552) ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวก่อให้เกิดผลตามมาคือ หากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ออกคำสั่งต้องแสดงเหตุผลของการ

[1] สกาวเดือน ลิ่มพงศธร, "บทวิเคราะห์คดีและคำวินิจฉัยที่สำคัญ", วารสารวิชาการศาลปกครอง, ปีที่ 6, ฉบับที่ 2 (สิงหาคม-พฤศจิกายน 2549)

ออกคำสั่งด้วย แต่ถ้าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่มีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครอง เป็นเพียงมาตรการภายในของฝ่ายปกครอง ผู้ออกคำสั่งก็ไม่จำเป็นต้องแสดงเหตุผลของการออกคำสั่งและในกรณีที่นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ถ้าศาลปกครองพบว่าคำสั่งใดที่เป็นคำสั่งทางปกครองและไม่ได้รับการยกเว้นการแสดงเหตุผลตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ศาลปกครองก็ต้องมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เนื่องจากเป็นคำสั่งที่ไม่ได้ปฏิบัติตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด

เมื่อพิจารณาจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองในปัจจุบัน เห็นได้ว่าแนวคำพิพากษาของศาลปกครองยังไม่ชัดเจนในเรื่องสถานะทางกฎหมายของคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการว่าเป็นคำสั่งทางปกครองหรือเป็นเพียงมาตรการภายในของฝ่ายปกครองเท่านั้น เนื่องจากแนวคำพิพากษาของศาลปกครองส่วนหนึ่งเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยยังไม่กระทบสิทธิของผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพราะเป็นเพียงการเตรียมการเพื่อออกคำสั่งลงโทษทางวินัยเท่านั้น จึงไม่รับคำสั่งดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาคดีในศาลปกครอง แต่อีกแนวทางหนึ่งเห็นว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่ไม่ชอบ เป็นการกระทบสิทธิของข้าราชการที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วและศาลมีคำสั่งรับคดีไว้พิจารณา [2] แนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดในปัจจุบันได้วินิจฉัยเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไว้ ดังนี้

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 96/2548 วินิจฉัยว่า “การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงทัณฑ์สามารถกระทำได้เพื่อให้มีการสอบสวนตรวจสอบ แสวงหาข้อเท็จจริงในข้อกล่าวหาที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อันเป็นขั้นตอนที่ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการก่อนที่จะมีคำสั่งลงทัณฑ์เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี มิได้ก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อสิทธิใด ๆ ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจเดือดร้อนหรือเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ที่จะสามารถนำข้อหาดังกล่าวมาฟ้องต่อศาลปกครองได้”

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 640/2549 วินิจฉัยว่า “การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเพียงกระบวนการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครองว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ซึ่งหมายถึงการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง แม้ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากไม่ได้รับการเลื่อนขั้น

---

2 ศรัญญา โสดานิล, “ปัญหาคดีปกครองเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยข้าราชการ”, วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2550, น.2-3

เงินเดือนในระหว่างถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ตาม แต่หากต่อมาการสอบสวนแล้วเสร็จผลปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำผิดจริง ผู้ฟ้องคดีก็มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเสียหายในประเด็นนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในฐานะผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 636/2549 วินิจฉัยว่า “ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กฎหมายบัญญัติให้อำนาจผู้บังคับบัญชารอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อนและให้กันเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ แม้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจะไม่มีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี แต่ก็ก่อความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะก่อความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้แก่ผู้ฟ้องคดีอย่างมีนัยสำคัญแล้วและการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่คำสั่งดังกล่าวก่อหรืออาจจะก่อให้เกิดแก่ผู้ฟ้องคดี จำต้องมีคำบังคับของศาล โดยการสั่งให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสาระบบความ โดยเห็นผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องจากคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย”

จากแนวคำพิพากษาดังกล่าวเห็นได้ว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง ไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง ส่วนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทางวินัยอย่างร้ายแรง ศาลปกครองสูงสุดยังวินิจฉัยแตกต่างกัน โดยคำสั่งที่ 640/2549 เห็นว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลที่จะทำให้ผู้รับคำสั่งได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียดายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ จึงไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง แต่คำสั่งที่ 636/2549 เห็นว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แม้ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล แต่ก็ทำให้ผู้รับคำสั่งได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับคำสั่งในการที่จะนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองได้ ซึ่งจะแตกต่างกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ 640/2549 ที่ตัดสิทธิมิให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งนำคดีไปสู่ศาล กรณีจึงต้องรอคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่ว่า ในอนาคตจะวางบรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรต่อไป[3]

---

3. ธนวรรธ สินอ้วน, “คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่”, เว็บไซต์สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.

เหตุที่กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมนำเรื่องคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการเป็นประเด็นในฉบับนี้ ก็เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของนิติกรหรือผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางวินัย รวมทั้งผู้บังคับบัญชาว่าในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและหลักกฎหมายวิธีพิจารณาทางปกครองด้วยความรอบคอบ เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการเพิกถอนคำสั่ง หากผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองในภายหลัง

รวบรวมโดย .....

สุรชัย รัตนกรกุล นิติกรชำนาญการ

ขวัญชัย พาสนยงภิญโญ นิติกรชำนาญการ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 4/2553

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงา ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย</u>

<u>ใช้บัตรเครดิตผู้อื่น</u>

นางแก่นแก้ว ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ขณะมาติดต่องานที่ฝ่ายธุรการ มองเห็นซองจดหมายที่ไปรษณีย์นำมาส่งแล้ววางไว้ที่โต๊ะทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ จึงหยิบซองไปรษณีย์ของธนาคารฮ่องกงแบงค์ และธนาคารซิตี้แบงค์ ที่ส่งถึงนางสาวน้ำค้าง ซึ่งภายในเป็นเอกสารที่ธนาคารส่งบัตรเครดิตวีซาไปให้นางสาวน้ำค้าง แล้วนำออกไปจากห้องธุรการโดยไม่แจ้งให้ผู้ใดทราบ จากนั้นได้โทรศัพท์ติดต่อไปยังธนาคารเจ้าของบัตรเครดิตทั้งสองแห่ง พร้อมแจ้งข้อมูลส่วนตัวของนางสาวน้ำค้าง และขอเปิดใช้บัตรเครดิต เมื่อธนาคารอนุมัติให้ใช้วงเงินในบัตรเครดิตได้แล้ว นางแก่นแก้ว ได้นำบัตรเครดิตไปใช้ซื้อสินค้ารวมเป็นเงินทั้งสิ้น 57,885.51 บาท ต่อมาธนาคารเจ้าของบัตรทั้งสองแห่งได้มีหนังสือแจ้งยอดหนี้พร้อมเรียกให้ผ่อนชำระนางสาวน้ำค้าง จึงทราบเรื่องและไปแจ้งความไว้ต่อพนักงานสอบสวน เมื่อสืบทราบว่านางแก่นแก้ว เป็นผู้นำบัตรเครดิตของผู้อื่นไปใช้นางแก่นแก้ว จึงรับสารภาพว่ามีความเดือดร้อนต้องนำเงินไปจ่ายค่างวดรถยนต์และหนี้นอกระบบ และภายหลังได้นำเงินมาคืนนางสาวน้ำค้าง

พฤติกรรมของนางแก่นแก้ว เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น แต่อ.ก.พ.กระทรวงฯ เห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิด เนื่องจากการกระทำผิดในลักษณะดังกล่าว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร 0505/ว 197 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2548 แจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติกำหนดให้ส่วนราชการ และคณะกรรมการ ข้าราชการตามกฎหมายต่างๆ ถือปฏิบัติว่า “ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของผู้อื่นไปหาประโยชน์ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ” ประกอบกับสำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ลับ ที่ นร 1011/ล 407 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2549 พิจารณาว่าการปลอมลายมือชื่อผู้อื่นหาประโยชน์ให้แก่ตนเองเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถือว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ 4 (3) ของกฎ ก.พ.ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2539) ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการตามมาตรา 104 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 โดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดสอบสวนก็ได้ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข จึงมีมติให้เพิ่มโทษจากลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เป็นปลดออกจากราชการ

ข้อสังเกต กรณีนี้จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษในปี 2552 ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ได้มีผลบังคับใช้แล้ว แต่เนื่องจาก**มูลกรณี**ในเรื่องนี้**ได้เกิดขึ้นก่อน**ที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 จะมีผลใช้บังคับ ดังนั้นการลงโทษจึงต้องใช้ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

มันจำเป็น

นางโชคดี ตำแหน่งผู้ช่วยทันตแพทย์ 6 มีหน้าที่ทำบัตรผู้ป่วย จ่ายยา เก็บเงิน ออกใบเสร็จรับเงินและนำส่งเงินของคลินิกทันตกรรม ซึ่งในแต่ละวันต้องนำเงินสดพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินที่ได้รับจากการให้บริการไปให้เจ้าหน้าที่การเงินที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในวันถัดจากวันรับเงินแต่ปรากฏ

ว่าในช่วงเดือนมีนาคม 2550 นางโชคดี นำส่งเงินล่าช้ากว่ากำหนดและไม่ครบตามจำนวนที่รับจริง โดยพบว่าเงินขาดบัญชีเป็นเงินจำนวน 99,340 บาท นางโชคดี อ้างว่าในช่วงเวลาดังกล่าวลูกชายประสบอุบัติเหตุได้รับอันตรายสาหัสต้องรักษาตัวที่โรงพยาบาล มีค่าใช้จ่ายสูงอีกทั้งต้องรับภาระดูแลครอบครัวเพียงลำพังทำให้รายได้ไม่พอกับรายจ่ายในการดำรงชีพประจำวันจึงจำเป็นต้องนำเงินราชการไปใช้ และได้นำเงินมาชดใช้ตามจำนวนที่ขาดแล้ว

พฤติกรรมของนางโชคดี เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 82 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นว่านางโชคดี มีหน้าที่รับเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยคลินิกทันตกรรมและนำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินไปส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินในวันถัดไปของแต่ละวันแต่ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการกลับนำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว พฤติการณ์เข้าองค์ประกอบการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ การนำเงินมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเหตุผลของการกระทำแล้ว เชื่อว่านางโชคดี มิได้มีเจตนาทุจริตแต่เกิดจากการรับผิดชอบต่อครอบครัวที่ต้องดูแลบุตรชายที่ประสบอุบัติเหตุได้รับอันตรายสาหัสและต้องฟื้นฟูสุขภาพต่อเนื่องทำให้ขาดความยับยั้งใจจนละเลยต่อความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองเป็นเรื่องที่ควรได้รับการพิจารณาเป็นเหตุลดหย่อนโทษได้เมื่อคำนึงถึงมนุษยธรรมและสภาพสังคมไม่ควรลงโทษถึงไล่ออกเพราะอาจสร้างความเดือดร้อนให้ครอบครัวจนกลายเป็นปัญหาทางสังคมยิ่งขึ้นเพราะนางโชคดีไม่มีรายได้อื่นมาจุนเจือครอบครัวและยังต้องรับผิดชอบหาเลี้ยงครอบครัวตาม

ลำพังอีกทั้งยังมีลูกสาวที่อยู่ระหว่างศึกษาเล่าเรียนอีกหนึ่งคน ประกอบกับรับราชการมานานไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อน จึงมีมติเพิ่มโทษจากลดขั้นเงินเดือนจำนวน 1 ขั้น เป็นปลดออกจากราชการ

<u>สมควร</u>

นายสกล เจ้าพนักงานเภสัชชำนาญงาน มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้มารับบริการ เมื่อผู้ป่วยได้ชำระค่ารักษาพยาบาลจำนวน 1,400 บาท นายสกล ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ป่วยจำนวน 1,400 บาท แต่ในสำเนาคู่ฉบับใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าวนายสกล ได้ลงหลักฐานการรับเงินเพียง 100 บาท และจากการตรวจสอบหลักฐานการรับเงินย้อนหลังพบว่านายสกล ออกใบเสร็จรับเงินในสำเนาคู่ฉบับน้อยกว่าจำนวนเงินตามเอกสารใบสั่งยาต้นฉบับรวม 37 ฉบับ มีส่วนต่างเป็นเงินจำนวน 95,335 บาท โดยนายสกล รับว่าเก็บเงินสดส่วนต่างไว้ในลิ้นชักเคาเตอร์ห้องจ่ายยา เมื่อเพื่อนร่วมงานเผลอหรือมีโอกาสก็จะนำไปใช้ส่วนตัว ใช้หนี้บัตรเครดิต เล่นพนันฟุตบอล แต่ได้นำเงินมาคืนให้กับราชการจนครบถ้วนแล้ว

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>การเงิน อีกแล้ว</u>

นางสาวพลอยพิสุทธิ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ได้รับมอบหมายมีหน้าที่จัดทำบัญชีการเงินและบัญชีการเบิกจ่าย ถอนเงิน และเก็บรักษาเงินนอกงบประมาณ จากการตรวจสอบพบว่านางสาวพลอยพิสุทธิ์ ไม่จัดทำ

บัญชีให้เป็นปัจจุบัน เอกสารการเบิกจ่ายไม่ถูกต้อง ไม่สามารถหาเอกสารประกอบการตรวจสอบได้ยอดเงินในธนาคารขาดบัญชีรวมเป็นเงิน 146,087.50 บาท มีการรับเงินสดและออกใบเสร็จรับเงินแล้วไม่นำไปบันทึกในสมุดเงินสด ทำให้ยอดเงินขาดบัญชี จำนวน 191,270 บาท นางสาวพลอยพิสุทธิ์ รับว่าไม่ได้ทำบัญชีให้เป็นปัจจุบัน ส่วนเงินสดได้เก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานและถูกงัดแงะทำให้เงินหายไปบางส่วน และนำเงินที่ขาดบัญชีมาใช้คืนทางราชการครบถ้วนแล้ว

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

ไม่ควบคุม

นางน้ำทิพย์ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของนางสาวน้ำฝน ซึ่งมีหน้าที่เบิก-ถอน-จ่ายเงิน จัดทำเอกสารการเงิน เก็บรักษาเงิน นำเงินสดส่งฝากธนาคาร แต่กลับละเลยไม่ควบคุมกำกับตรวจสอบการปฏิบัติงานของนางสาวน้ำฝน เป็นเหตุให้มีการทุจริตเงินของสถานีอนามัย

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติครัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

แปรสภาพ

นายสมคิด ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้สั่งการให้คนงานนำเลื่อยยนต์ไปตัดต้นประดู่ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 70 ซ.ม. ซึ่งอยู่ภายในบริเวณสถานีอนามัยเพื่อนำมาแปรสภาพเป็นโต๊ะประชุมของสถานีอนามัย แต่ได้กระทำโดยพลการมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

มีไว้ในครอบครอง

นายกำแหง ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ขณะนั่งรถจักรยานยนต์ซ้อนท้ายเพื่อนสวนกับจักรยานยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เกิดความกลัวระแวงว่าจะถูกตรวจค้นจึงนำเมทแอมเฟตามิน(ยาบ้า)ที่ตนเองครอบครองอยู่จำนวน 6 เม็ด ทิ้งลงพื้นถนน เจ้าหน้าที่ตำรวจสังเกตเห็นมีท่าทีพิรุจจึงขอตรวจค้นและพบเมทแอมเฟตามิน (ยาบ้า) ตกอยู่บริเวณนั้น จึงเข้าจับกุมข้อหามียาเสพติดประเภท 1 ไว้ในครอบครอง นายกำแหง รับสารภาพว่าได้ร่วมกับเพื่อนไปหาซื้อเพื่อนำมาเสพ และรับในขณะถูกสอบสวนว่าเคยเสพยาบ้าโดยวิธีลนไฟดูดควันมาแล้วด้วย

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

ถูกตรวจพิสูจน์

นายกานต์ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญการ ได้ถูกพนักงานสอบสวนตรวจเก็บปัสสาวะซึ่งต้องสงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และจากผลการตรวจพิสูจน์พบว่ามีสารเสพติดเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะของนายกานต์ จึงถูก

ดำเนินคดีในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท 1 นายกานต์ ให้การรับสารภาพ ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก 6เดือน ปรับ 5,000 บาท โทษจำคุกให้รอมีกำหนด 2 ปี

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

ปากพาจน

นายคำสิงห์ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้พูดคุยกับประชาชนในเรื่องทั่วไปและได้พูดจาพาดพิงถึงนางบัว ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนว่าแอบคบชู้และปล่อยให้ตั้งครรภ์ บุตรคนที่ 2 เป็นลูกชู้ ความล่วงรู้ถึงสามีของนางบัว จึงร้องเรียนผู้บังคับบัญชา

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาความสามัคคีและฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนโดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 93 และ 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

รวบรวมโดย นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์ นิติกรชำนาญการ
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น นิติกรชำนาญการ
กลุ่มงานอุทธรณ์และร้องทุกข์
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สป.สธ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 5/2553

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ได้นำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คดีปกครอง และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ **w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/**

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ร้องทุกข์ผิดที่

นางสาวน้ำตาล ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ได้มีหนังสือลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2553 ถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ช่วยเหลือ กรณีที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยหนังสือดังกล่าวมีสาระสำคัญว่า การที่รองปลัดกระทรวงปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่งให้สอบสวนตนเกี่ยวเนื่องกับกรณีที่ นางน้ำใจ ลูกจ้างประจำ ยักยอกเงินจากการออกใบเสร็จรับเงินด้วยคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลบ้านลุ่ม จำนวนเงิน 860,849.50 บาท ตนไม่ได้มีหน้าที่ในขั้นตอนการรับเงิน เพราะโรงพยาบาลบ้านลุ่มมีคำสั่งให้ตนมีหน้าที่ทำบัญชีไม่ให้เกี่ยวข้องกับการรับเงิน และมีหน้าที่ควบคุมใบเสร็จรับเงินซึ่งออกด้วยมือ ต่อมางานคอมพิวเตอร์และสารสนเทศได้สั่งพิมพ์ใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์โดยผู้อำนวยการ โรงพยาบาลบ้านลุ่มเป็นผู้อนุมัติโดยตรง หลังจากนั้นงานคอมพิวเตอร์จึงทำบันทึกข้อความส่งใบเสร็จรับเงินที่เหลือให้งานการเงินเป็นผู้ควบคุม ตนไม่ทราบขั้นตอนนี้เลย และไม่เคยแจ้งกับเจ้าหน้าที่ตรวจนับเงินและส่งเงินประจำวันว่าให้ส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินเมื่อครบ 1,000 ใบ ซึ่งขั้นตอนการเบิกใบเสร็จรับเงินจะต้องมีการลงลายมือชื่อผู้เบิกและผู้ส่งคืนทุกครั้ง และเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบเสร็จรับเงินแจ้งว่าสะดวกที่จะมาส่งคืนเมื่อครบ 1,000 ใบ เพราะต้องรอให้คณะกรรมการตรวจนับเงินและส่งเงินประจำวันตรวจสอบก่อน ตนเห็นว่าการตรวจสอบมีความรัดกุมแล้ว แต่คณะกรรมการนับเงินและส่งเงินประจำวันไม่ได้ทำหน้าที่อย่างเคร่งครัดเป็นเหตุให้เงินขาดบัญชี และคณะกรรมการตรวจนับเงินและส่งเงินประจำวันก็มิได้ถูกสอบสวน ซึ่งไม่เป็นธรรม

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาให้ความเป็นธรรม ซึ่ง

เรื่องถูกส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2553 สำนักงานปลัด กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมที่จะพิจารณา จึงมีหนังสือลงวันที่ 4 สิงหาคม 2553 ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้วเห็นว่ามีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าหนังสือขอความเป็นธรรม ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2553 ที่นางสาวน้ำตาลส่งถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการร้องทุกข์หรือไม่

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามหนังสือของ นางสาวน้ำตาล ดังกล่า
มีข้อความเกี่ยวกับการขอความเป็นธรรมเนื่องจากถูกรองปลัดกระทรวงปฏิ
ราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบส
วินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยเห็นว่าตนไม่ควรถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน แ
ผู้ที่ถูกสอบสวนควรจะเป็นคณะกรรมการตรวจนับเงินและส่งเงินประจำวั
ที่มิได้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณ
แล้วเห็นว่า ข้อความในหนังสือดังกล่าวมีเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามข้อ 7(1) กฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ พ.ศ.2551 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2552)แต่อย่างไรก็ตาม ตามข้อ 8 ของกฎ ก.พ.ค.ดังกล่าว ได้กำหนดให้การร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งนางสาวน้ำตาลทำหนังสือถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มิได้มีหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมที่เป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา 123 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบข้อ 31 ของ กฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ.2551 นางสาวน้ำตาล จึงมิได้แสดงเจตนาที่จะยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม การที่ผู้ร้องมีหนังสือถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมิใช่ผู้บังคับบัญชา กรณีจึงมิใช่การยื่นหนังสือร้องทุกข์ผ่านผู้บังคับบัญชาตามข้อ 21 ของ กฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 และถือว่า นางสาวน้ำตาล มิได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม กรณีจึงไม่อยู่ในเงื่อนไขที่ ก.พ.ค. จะรับเรื่องร้องทุกข์นี้ไว้พิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า นางสาวน้ำตาล มิได้มีเจตนาที่จะยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ตามมาตรา 122 วรรคหนึ่ง และมาตรา 123 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551ประกอบข้อ 31

ของ กฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ.2551 คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ จึงวินิจฉัยไม่รับเรื่องนี้ไว้พิจารณา เนื่องจากมิได้ใช้สิทธิยื่นร้องทุกข์ตามข้อ 8 ของกฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ.2551 และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

เป็นหนี้ต้องใช้หนี้

เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2548 บริษัทน้ำยาแลป จำกัด ได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดน้ำเชี่ยว ขอให้โรงพยาบาลน้ำวนชำระหนี้ค่าน้ำยาตรวจวิเคราะห์ทางเคมีคลินิกและสินค้าอื่นของบริษัท ซึ่งโรงพยาบาลน้ำวนได้สั่งซื้อและรับสินค้าไปใช้แล้ว ระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2548 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2549 รวม 19 ครั้ง รวมเป็นเงิน 388,690 บาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน้ำเชี่ยวได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วได้ข้อเท็จจริงว่า นางสาวแอนนี่ เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 5 เป็นผู้ทำหน้าที่สั่งซื้อน้ำยาที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ทางเคมี โดยการโทรศัพท์สั่งให้บริษัทนำน้ำยามาส่ง เมื่อบริษัทนำน้ำยามาส่งแล้วก็จะไปตามกรรมการตรวจรับพัสดุ 1 คน มาตรวจดูของที่ส่งมาแล้วบันทึกลงชื่อไว้ในหลังใบส่งของ หลังจากนั้นก็จะรวบรวมใบส่งของเพื่อทำบันทึกขออนุมัติซื้อต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลน้ำวน แล้วจึงนำใบตรวจรับพัสดุไปให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุลงนามตรวจรับของ นางสาวแอนนี่ไม่ได้ตรวจสอบน้ำยาที่สั่งซื้อ ไม่ได้รวบรวมใบส่งของ และไม่ได้บันทึกรายการที่โทรศัพท์สั่งซื้อน้ำยาไว้ จึงไม่ทราบจำนวนน้ำยาที่สั่งซื้อไว้จำนวนเท่าใด และซื้อจากบริษัทใดบ้าง จะทราบเฉพาะที่พบในใบส่งของและที่ได้จดบันทึกไว้ในสมุดเท่านั้น แต่ในเวลาที่ นางสาวแอนนี่ ไม่อยู่เจ้าหน้าที่ห้องชันสูตรทุกคนก็สามารถโทรศัพท์สั่งซื้อน้ำยาได้เลยแต่เมื่อโทรศัพท์สั่งซื้อแล้วต้องบอก นางสาวแอนนี่ ทุกครั้ง จากการตรวจสอบพบว่ามีรายการสั่งซื้อน้ำยาตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการไปก่อนที่จะได้รับอนุมัติซื้อจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลน้ำวน จำนวน 13 บริษัท รวม 64 ครั้ง เป็นเงินทั้งสิ้น 1,258,944 บาท ทำให้จังหวัดน้ำเชี่ยวต้องขออนุมัติเบิกจ่ายเงินบำรุงของโรงพยาบาลน้ำวนต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข

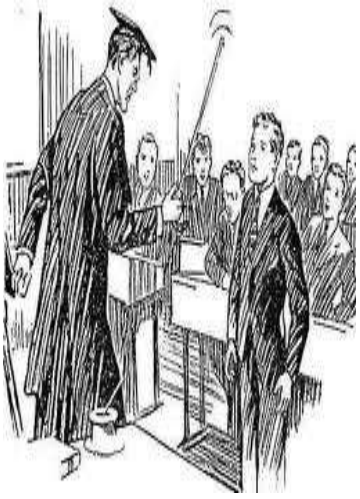
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าน้ำยาที่จัดซื้อดังกล่าวเป็นการซื้อก่อนขออนุมัติซื้อจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลน้ำวนเป็นการดำเนินการจัดซื้อที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 จึงได้ขออนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบต่อปลัดกระทรวงการคลัง ซึ่งกรมบัญชีกลางได้แจ้งผลการพิจารณาให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขทราบว่า

คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กวพ.) พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 27 กำหนดให้ก่อนที่จะดำเนินการซื้อหรือจ้างทุกวิธี ให้เจ้าหน้าที่พัสดุทำรายงานเสนอหัวหน้าส่วนราชการ ดังนั้นหากตามข้อเท็จจริงฟังว่า นางสาวแอนนี่ ได้สั่งซื้อน้ำยาตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการไปก่อนโดยพละการ มิได้ดำเนินการขออนุมัติจัดซื้อจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลน้ำวนให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการก่อนนำน้ำยาตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการที่สั่งซื้อไปใช้ และก็มิได้บันทึกการรับของ การเบิกจ่ายของ โดยเมื่อบริษัทผู้ขายทวงถามให้โรงพยาบาลน้ำวนชำระหนี้กลับเพิกเฉยไม่รายงานข้อเท็จจริงให้ผู้บังคับบัญชาได้รับทราบและละเลยการตรวจสอบว่าตนเองได้สั่งซื้อสิ่งของจากเจ้าหนี้ผู้ใดบ้าง ซึ่งจำนวนเงินค่าน้ำยาตรวจวิเคราะห์รวมทั้งสิ้น 1,258,944 บาท โดยโรงพยาบาลน้ำวนได้มีการตรวจรับน้ำยาและได้ใช้ไปในกิจการของโรงพยาบาลแล้ว ดังนั้นถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว คณะกรรมการฯมีความเห็นว่า น้ำยาตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการที่สั่งซื้อโดยมิได้ขออนุมัติจัดซื้อจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลน้ำวนให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการดังกล่าวมีการตรวจรับน้ำยาและได้ใช้ไปในกิจการของโรงพยาบาลน้ำวน โรงพยาบาลน้ำวนจำต้องรับผิดชอบชำระหนี้ค่าน้ำยาตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ จำนวน 1,258,944 บาท ให้แก่เจ้าหนี้ เพื่อบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงอนุมัติยกเว้นให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกรณี ขออนุมัติผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายก-รัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 39 ข้อ 65 และข้อ 71 ตามที่เสนอเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน้ำเชี่ยวมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของ นางสาวแอนนี่ เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นางสาวแอนนี่ จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน และเห็นว่าพฤติการณ์ของ นายรัตพล เภสัชกร 7 หัวหน้ากลุ่มงานเทคนิคบริการ ปล่อยให้มีการสั่งซื้อน้ำยาตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการไปก่อนได้รับอนุมัติให้จัดซื้อจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลน้ำวน เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นายรัตพล

เชื่อหรือไม่

ระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนมิถุนายน 2550 เป็นช่วงเวลาที่หัวหน้าฝ่ายการเงินของโรงพยาบาลหินอ่อนได้ย้ายไปรับราชการที่โรงพยาบาลอื่น นางซื่อสัตย์ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายการเงินโรงพยาบาลหินอ่อนด้วย ขณะที่ นางซื่อสัตย์ กำลังปฏิบัติงานอยู่ก็มีหญิงคนหนึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายเวชกรรมสังคม จะมาขอรับเงินยืมทดรองราชการ จำนวน 50,566.12 บาท โดยได้ยื่นเอกสารเขียนข้อความว่า ขอรับเงินยืมจำนวน 50,566.12 บาท แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการให้ยืมเงินทดรองราชการไม่อยู่ที่โต๊ะทำงาน นางซื่อสัตย์ ก็มาสอบถามความประสงค์ เมื่อได้เห็นกระดาษซึ่งเขียนข้อความว่ามาขอรับเงินยืมดังกล่าว นางซื่อสัตย์ จึงได้เขียนอนุมัติและลงชื่อในเอกสารและให้หญิงดังกล่าวไปรับเงินที่ นางสาวซื่อตรง ลูกจ้างประจำ ซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงิน เมื่อ นางสาวซื่อตรง ได้เห็นลายเซ็นอนุมัติจ่ายเงินของ นางซื่อสัตย์ นางสาวซื่อตรงก็ได้จ่ายเงินให้หญิงคนดังกล่าวไปโดยได้เซ็นชื่อพร้อมเขียนข้อความในแผ่นกระดาษดังกล่าวเพิ่มเติมว่าจ่ายเงินแล้ว หลังจากนั้นก็ส่งหลักฐานการจ่ายเงินไปให้เจ้าหน้าที่บัญชีดำเนินการลงรายการในบัญชี เมื่อเจ้าหน้าที่บัญชีได้ตรวจเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินจึงทักท้วงว่าหลักฐานการจ่ายเงินไม่มีลายเซ็นของผู้รับเงินอีกทั้งไม่มีหลักฐานสัญญายืมเงิน นางซื่อสัตย์ ได้พยายามตามหาหญิงคนที่มารับเงินแต่ก็หาไม่พบ ไม่ทราบว่าผู้ที่มารับเงินดังกล่าวเป็นใคร จังหวัดหินทรายพิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของ นางซื่อสัตย์ เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นางซื่อสัตย์ จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน และเห็นว่าพฤติการณ์ของ นางสาวซื่อตรง เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามข้อ 33 แห่งระเบียบกระทรวง การคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537 จึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดค่าจ้าง นางสาวซื่อตรง จำนวนร้อยละ 5 เป็นเวลา 1 เดือน

เสนอผลงานเท็จ

นางสดใส พยาบาลวิชาชีพ 7 หัวหน้าหอผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลสายสวรรค์ ได้เสนอผลงานขอประเมินเพื่อแต่งตั้งขึ้นดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 8 (ด้านการพยาบาลผู้ป่วยหนัก) ได้ส่งเอกสารแบบประเมินบุคคลและผลงาน ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน โดยระบุจำนวนปริมาณงานด้านบริการ/ปฏิบัติงานย้อนหลัง 3 ปี ในส่วนของผลงานเฉพาะตัว หัวข้อเรื่องการพยาบาลที่ต้องใช้เครื่องมือพิเศษ การรักษาด้วยแสงเป็นเท็จ เนื่องจากการรักษาด้วยแสงในโรงพยาบาลสายสวรรค์ มีหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมเท่านั้นที่จะสามารถทำหัตถการดังกล่าวได้ และในส่วนของผลงานทางวิชาการ นางสดใส ได้นำแฟ้มประวัติผู้ป่วย จำนวน 3 แฟ้ม มาเป็นกรณีศึกษาตัวอย่างการพยาบาลผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก โดยกรณีศึกษารายที่ 1 และรายที่ 3 มีข้อมูลบางประการที่ไม่ตรงกับผลงานทางวิชาการที่นำเสนอ ส่วนกรณีศึกษารายที่ 2 มีข้อมูลค่อนข้างตรงกับผลงานทางวิชาการที่นำเสนอ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่นางสดใส ได้เสนอผลงานประเมินเพื่อแต่งตั้งขึ้นดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 8 (ด้านการพยาบาลผู้ป่วยหนัก) ซึ่งเป็นความเท็จบางส่วนดังกล่าวเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ เป็นความผิดวินัย ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาและฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 90 วรรคหนึ่ง และมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นางสดใส จำนวน 5% เป็นเวลา 2 เดือน นางสดใส ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในช่วงที่ นางสดใส เสนอผลงานดังกล่าว นางสดใส มิได้รักษาพยาบาลโดยช่วยฉายแสงเด็กที่มีอาการตัวเหลืองที่ตึกผู้ป่วยเด็กในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม NICU เพียงแต่ได้ตรวจสอบและช่วยแก้ปัญหาในกรณีที่มีปัญหาเท่านั้น นางสดใส จึงไม่อาจนำผลงานการพยาบาลผู้ป่วยในสายงานดังกล่าวมาเป็นผลงานเฉพาะตัวเพื่อขอประเมินแต่งตั้งขึ้นดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 8 (ด้านการพยาบาลผู้ป่วยหนัก)ได้ การที่ นางสดใส เสนอผลงานประเมินเพื่อแต่งตั้งขึ้นดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 8 ดังกล่าว จึงเป็นการเสนอผลงานอันเป็นเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา 90 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 แต่กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนยกเว้นโทษเนื่องจาก นางสดใส กระทำผิดครั้งนี้เกิดจากผู้บังคับบัญชาได้ชี้ตัวให้เป็นผู้จัดทำผลงาน โดยไม่ปรากฏว่า นางสดใส ได้ดำเนินการโดยมิชอบเพื่อตนเองได้รับการคัดเลือกแต่อย่างใด เป็นความเข้าใจของ นางสดใส ที่คิดว่าสามารถนำผลงานดังกล่าวมาใช้ได้ ซึ่งกรณีนำผลงานที่ได้กระทำร่วมกับผู้อื่นมาใช้นี้ ก็เป็นกรณีปรากฏและอาจมีปัญหาในเรื่องสัดส่วนของผลงานได้โดยทั่วไป ทั้งโดยลักษณะงานของ นางสดใส ซึ่งเป็น

หัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่ง ก็ย่อมต้องมีผลงานที่เกี่ยวกับการตรวจสอบควบคุมหรือการร่วมปฏิบัติงานอยู่ด้วย แต่ไม่มีระบบเก็บข้อมูลที่ชัดเจนว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติงานใดเพียงใด นางสดใส รับว่าตัวเลขงานดังกล่าวเป็นการอนุมาน ทั้งระบบประเมินบุคคลก็ไม่มีความชัดเจนนัก ประกอบกับผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งที่ให้เลื่อนตำแหน่ง นางสดใส เป็นพยาบาลวิชาชีพ 8 (ด้านการพยาบาลผู้ป่วย) แล้ว อุทธรณ์ฟังขึ้น และควรได้รับการลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ ก.พ. จึงมีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขสั่งลดโทษ นางสดใส จากตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน เป็นลงโทษภาคทัณฑ์และรองนายกรัฐมนตรีสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติ ก.พ. ดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีคำสั่งลงโทษ นางสดใส จากตัดเงินเดือน 5% เป็นภาคทัณฑ์ ตามที่ ก.พ. แจ้งแล้ว

ผลตรวจเท็จ

นายสนเท่ห์ เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 3 โรงพยาบาลบนดอย ได้รับใบสั่งแพทย์ให้เจาะเลือดผู้ป่วยเพื่อตรวจหา T3, Total T4 และ Free T4 การตรวจดังกล่าวโรงพยาบาลบนดอยไม่สามารถตรวจได้เอง จะต้องส่งไปตรวจที่โรงพยาบาลจังหวัดหรือศูนย์แลปเอกชน นายสนเท่ห์ ได้เจาะเลือดผู้ป่วยแล้วรับเงินค่าตรวจเลือดจากผู้ป่วยไว้ จำนวน 900 บาท แล้วไม่ส่งเลือดไปตรวจรวมทั้งไม่นำเงินค่าตรวจที่รับไว้ไปชำระ แต่ได้ทำหลักฐานรายงานผลการชันสูตรเองส่งให้แพทย์เพื่อใช้ประกอบการวินิจฉัยโรค แต่แพทย์ทราบความจริงเสียก่อนจึงไม่ได้นำผลการตรวจนั้นมาใช้ประกอบคำวินิจฉัย จังหวัดมณีฉายมีความเห็นว่าพฤติการณ์ของ นายสนเท่ห์ เป็นความผิดวินัยฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงได้มีคำสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน นายสนเท่ห์ จำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน ต่อมาเพื่อได้รายงานการลงโทษต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขมีความเห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวของ นายสนเท่ห์ เป็นความผิดวินัยฐาน ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 สมควรลงโทษปลดออกจากราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีคำสั่งเพิ่มโทษเป็นปลดออกจากราชการ และต่อมาเมื่อได้รายงานการลงโทษไปยัง ก.พ.

ก.พ.ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า นายสนเท่ห์ ซึ่งมีหน้าที่ทางพฤตินัยในการเจาะเลือด รับฝากเงินค่าตรวจ และนำเลือดของผู้ป่วยที่ตรวจหาระดับโฮร์โมนไธรอยด์ในเลือดส่งให้โรงพยาบาลจังหวัด ได้เจาะเลือดและรับเงินค่าตรวจเลือดจากผู้ป่วยแล้ว แต่ไม่นำเลือดและเงินค่าตรวจไปยังโรงพยาบาลจังหวัด กลับทำการปลอมใบรายงานผลการตรวจเลือดอันเป็นเท็จให้แพทย์ใช้ประกอบการวินิจฉัยโรค แม้แพทย์จะทราบความจริงเสียก่อนและไม่ได้นำผลการตรวจตามใบรายงานปลอมดังกล่าวไปใช้ โดยสั่งเจาะเลือดของผู้ป่วยเพื่อนำไปตรวจใหม่ก็ตาม ถือเป็นการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบอย่างมาก เนื่องจากรายงานผลการตรวจชันสูตรทางห้องปฏิบัติการถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แพทย์ต้องนำไปใช้ประกอบการวินิจฉัยโรคและสั่งการรักษาผู้ป่วย การทำการปลอมในรายงานผลการตรวจเลือดอันเป็นเท็จ จึงอาจทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ป่วยถึงชีวิตได้ พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้เพิ่มโทษ นายสนเท่ห์ จากปลดออกจากราชการ เป็นไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และรองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ดำเนินการตามมติ ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงได้มีคำสั่งให้เพิ่มโทษ นายสนเท่ห์ เป็นไล่ออกจากราชการ

รวบรวมโดย นายสมพงษ์ สุรินทร์
นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายปกาสิต คำจันทร์
นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

การทุจริตคอร์รัปชั่น เป็นมะเร็งร้ายของระบบราชการไทยและเป็นภัยต่อประเทศชาติ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชนหรือภาคเอกชน จะต้องร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ของเจ้าหน้าที่ในสังกัด เพื่อให้ทุกฝ่ายได้แจ้งเบาะแสและร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เมื่อได้รับแจ้งแล้ว จะดำเนินการตรวจสอบ สืบสวนสอบสวน และลงโทษ ผู้ที่กระทำความผิดตามกฎหมายต่อไป สำหรับช่องทางรับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมีจำนวน 3 ช่องทาง ดังนี้

ตู้ไปรษณีย์
ตู้ ปณ.9 ปณฝ.
กระทรวงสาธารณสุข

1. แจ้งทางไปรษณีย์ โดยส่งไปที่

ตู้ ปณ.9 ปณฝ. กระทรวงสาธารณสุข อ. เมืองฯ จ.นนทบุรี 11004

เพื่อให้บริการรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตฯ ทางไปรษณีย์โดยผู้ร้องจะลงชื่อจริงหรือไม่ก็ได้ หากลงชื่อจริงจะปกปิดชื่อผู้ร้องไว้เป็นความลับ และจะแจ้งผลไปให้ผู้ร้องทราบด้วย

เว็บไซต์ศูนย์ประสานราชการใสสะอาด
www.moph.go.th/ops/opct

2. แจ้งทางเว็บไซต์ ของศูนย์ประสานราชการ ใสสะอาดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารสุขwww.moph.go.th/ops/opct เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และตอบสนองความต้องการของผู้ร้องเรียน และเครือข่ายป้องกันและปรามปรามการทุจริต

โทรศัพท์ 02-5901314

3. แจ้งทางโทรศัพท์ หมายเลข 02-5901314
เพื่อตอบสนองการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตฯ เป็นช่องทางใหม่เพิ่มเติม ในปี 2553 โดยมีเจ้าหน้าที่รับแจ้งเบาะแสการทุจริตฯ ในวันและเวลาราชการ

“รวมพลังปราบทุจริต ภารกิจไทยทั้งชาติ”

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๖/๒๕๕๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ได้นำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การสั่งให้ออกจากราชการ การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คดีปกครอง และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.go.com

กำลังหาที่จอดรถอยู่

นายสมพร ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการพิเศษ ได้ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการและการปฏิบัติงานหลายครั้งผู้บังคับบัญชาได้ว่ากล่าวตักเตือนให้แก้ไขตลอดมาแต่ก็ยังไม่ดีขึ้น

นายสมพร ได้นัดทำการผ่าตัดผู้ป่วยโดยวิธีเปิดกระโหลกศรีษะเพื่อเอาก้อนเลือดในสมองออกในเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น. เมื่อถึงเวลาดังกล่าว เจ้าหน้าที่พยาบาลประจำห้องผ่าตัดก็ไม่สามารถติดต่อกับนายสมพร ได้ นายสมพร ได้เดินทางมาถึงห้องผ่าตัดเมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๒๕ น. ซึ่งช้าไปประมาณ ๒ ชั่วโมงเศษโดยนายสมพรแจ้งเหตุผลว่าตนพึ่งจะหาบริเวณที่จอดรถในโรงพยาบาลได้เมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. และได้สั่งให้เตรียมผู้ป่วยผ่าตัดในเวลา ๑๒.๑๕ น. โดยวันนั้นนายสมพรทำการผ่าตัดผู้ป่วยได้เพียง ๒ ราย จากจำนวน ๓ ราย อีก ๑ ราย งดทำการผ่าตัดเนื่องจากไม่มีเวลาเพียงพอ และในเดือนที่ผ่านมา นายสมพรก็เคยงดทำการผ่าตัดผู้ป่วยด้วยเหตุผลว่าตนไม่มีที่จอดรถมาแล้ว พฤติกรรมการไม่รับผิดชอบต่อผู้ป่วยและการปฏิบัติงานในลักษณะดังกล่าวเป็นอยู่เสมอ ในระหว่างที่นายสมพร ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรรอให้คำปรึกษาเพื่อให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยตึกอุบัติเหตุและฉุกเฉินซึ่งได้มีการรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างปี พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๔๙ รวม ๙ เรื่อง เช่น เมื่อปี ๒๕๔๙ มีผู้ป่วยมารับการรักษาพยาบาลที่ตึกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ด้วย

อาการถูกทำร้ายร่างกายโดยถูกทุบศีรษะ ผลการเอกซเรย์สมองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เป็น small epidural hematoma เจ้าหน้าที่พยาบาลได้รายงานต่อนายสมพร เพื่อให้การรักษาพยาบาลแต่ นายสมพร ไม่รับผู้ป่วยให้นอนพักรักษาในโรงพยาบาลและให้ผู้ป่วยกลับบ้านเพียงแต่สั่งยาแก้ปวดลดไข้ให้ผู้ป่วยไปรับประทานที่บ้านเท่านั้น ทั้งที่ผู้ป่วยรายนี้ใบหน้าบวม ลุกไม่ขึ้น ปวดศีรษะมาก เสี่ยงต่อภาวะหมดสติและมีอาการหนักมากกว่าเดิม ซึ่งเสี่ยงต่อการมีเลือดออกในสมองมากขึ้น จึงต้องขอให้แพทย์ศัลยกรรมคนอื่นสั่งการรักษาพยาบาลผู้ป่วยและรับผู้ป่วยไว้รักษาในโรงพยาบาล พฤติกรรมดังกล่าวของ นายสมพร เกิดขึ้นเป็นประจำ โดยนายสมพร มักไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่และปฏิเสธให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยหนัก และยังเกี่ยงการรักษาพยาบาลผู้ป่วยหนัก ทำให้เป็นภาระแก่แพทย์คนอื่น และมักจะสั่งการรักษาพยาบาลผู้ป่วยทางโทรศัพท์โดยไม่มาตรวจรักษาผู้ป่วยด้วยตนเองหรือก็ไม่สั่งให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วย ผู้บังคับบัญชาได้ตักเตือนแล้วแต่ก็ไม่ดีขึ้นหรือไม่มีการปรับปรุงแก้ไขแต่อย่างใด

พฤติกรรมของนายสมพร ดังกล่าว เป็นการหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ และประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีคำสั่ง ให้นายสมพร ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕

<u>ถูกออกเพราะผ่อนรถ</u>

นายยอดชาย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำงานงาน ได้นำบัตรเครดิต (บัตรวีซ่า) และรหัสของบัตรเครดิตธนาคาร ๒ แห่ง จำนวน ๒ ใบ ที่ธนาคารได้ส่งทางไปรษณีย์มาให้กับนายยอดธง ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัตร โดยนำออกไปจากห้องธุรการของโรงพยาบาล จากนั้นนายยอดชาย ได้โทรศัพท์ติดต่อไปที่ธนาคารทั้งสองแห่งโดยแจ้งข้อมูลส่วนตัวของนายยอดธง เพื่อขอเปิดใช้บัตรเครดิต หลังจากนั้นนายยอดชาย ได้นำบัตรเครดิตดังกล่าว ไปใช้ซื้อสินค้า รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๗,๐๐๐ บาท ต่อมาธนาคารได้ส่งใบแจ้งยอดหนี้ค้างชำระและเรียกเก็บเงินจากนายยอดธง นายยอดธง เห็นว่าตนยังไม่ได้รับบัตรเครดิตแต่กลับมีการเรียกเก็บเงินจากตนเป็นจำนวนมากจึงได้ไปแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจภูธร

อำเภอ เพื่อให้ติดตามหาตัวผู้ที่นำบัตรเครดิตของตนไปใช้ เมื่อพนักงานสอบสวนติดตามและสืบสวนก็ทราบว่านายยอดชาย เป็นผู้ที่ใช้บัตรเครดิตดังกล่าว นายยอดชาย ให้การอ้างว่าตนเดือดร้อนเรื่องเงินที่ต้องนำไปจ่ายเป็นค่าผ่อนงวดรถยนต์ในงวดแรก รวมทั้งหนี้นอกระบบที่ตนกู้ยืมนำไปเป็นเงินดาวน์รถยนต์ และได้นำเงินไปสร้างบ้าน ต่อมานายยอดชาย ได้นำเงินไปชดใช้ให้กับนายยอดธง ครบถ้วนแล้ว

พฤติกรรมของนายยอดชาย ดังกล่าว เป็นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลด นายยอดชายออกจากราชการ อนึ่ง คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเกี่ยวกับการปลอมลายมือตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว๑๙๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ กำหนดให้ถือปฏิบัติว่า “ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของผู้อื่นไปหาประโยชน์ ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ”

<u>เพื่อนเผลอ</u>

นายเลิศ ตำแหน่งเจ้าพนักงานเภสัชกรรมชำนาญงาน มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินค่ายาของโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ผู้มารับการบริการ ได้ขอให้โรงพยาบาลออกหนังสือรับรองการป่วยให้กับเด็กชายสร้อย ที่เคยมารักษาพยาบาลเนื่องจากได้รับอุบัติเหตุ และออกจากโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ โดยชำระเงินค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๑,๔๐๐ บาท เมื่อตรวจสอบสำเนาใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๓๐๗๙ เลขที่ ๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ ก็พบว่าใบเสร็จรับเงินฉบับสำเนาเขียนว่ารับเงินจำนวน ๑๐๐ บาท นายเลิศ ได้ให้การยอมรับว่าตนเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าวโดยรับเงินค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๑,๔๐๐ บาท และออกใบเสร็จรับเงินต้นฉบับให้ผู้ป่วย จำนวน ๑,๔๐๐ บาท แต่สำเนาคู่ฉบับของใบเสร็จรับเงินเขียนเพียง ๑๐๐ บาท และเมื่อทำการตรวจสอบใบเสร็จรับเงินย้อนหลังระหว่าง

เดือนมกราคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๐ ก็พบว่ามีการเขียนใบเสร็จรับเงินฉบับสำเนาน้อยกว่าจำนวนเงินตามเอกสารใบสั่งยาต้นฉบับ จำนวน ๓๗ ฉบับ ซึ่งมีวงเงินรวม ๑๐๓,๐๗๕ บาท แต่ตามสำเนาใบเสร็จรับเงินคิดเป็นเงินรวม ๗,๗๔๐ บาท เท่านั้น ซึ่งมีเงินส่วนต่างรวม ๙๕,๓๓๕ บาท โดยเงินส่วนต่างดังกล่าวได้มีการเก็บไว้ในลิ้นชักที่เคาเตอร์ห้องจ่ายยา และเมื่อเพื่อนร่วมงานเผลอ หรือนายเลิศ มีโอกาส ก็จะนำเงินส่วนต่างดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ใช้หนี้บัตรเครดิต และเล่นพนันฟุตบอล

พฤติกรรมของนายเลิศ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายเลิศ ออกจากราชการ ตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัด

<u>แลกกันจนงง</u>

นางแก้ว และนางอ้อย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ได้กระทำผิดวินัย คือ โรงพยาบาลได้มีคำสั่งให้นางแก้วขึ้นเวรปฏิบัติงานในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ เวลา๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. และสั่งให้นางอ้อย ขึ้นเวรต่อจากนางแก้วในเวลา ๐๘.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. ปรากฏว่าในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ นางแก้ว ได้ขึ้นเวรของตนเสร็จแล้วก็ขึ้นเวรให้กับนางอ้อย ด้วยโดยนางอ้อย จ้างนางแก้วให้อยู่เวรแทนตนเอง และนางแก้ว ได้ลงชื่อปลอมลงในบันทึกลงเวลาปฏิบัติงานว่าเป็นนางอ้อย มาปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นางแก้ว ได้ปกปิด และไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบเรื่องดังกล่าว รวมทั้งไม่ได้มีการแลกเปลี่ยนเวรและอนุมัติให้ถูกต้องต่อมาโรงพยาบาล ได้มีคำสั่งให้นางแก้ว ขึ้นเวรปฏิบัติงานในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๘.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. และให้นางอ้อย ขึ้นเวรต่อจากนางแก้วในเวลา ๑๖.๓๐ น.-๐๐.๓๐ น. (ของวันรุ่งขึ้น) และให้นางแก้ว ขึ้นเวรต่อ ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. ต่อมาบุคคล

ทั้งสองได้ยื่นใบแลกเวร และได้รับอนุมัติถูกต้อง กล่าวคือ เมื่อแลกเวรกันแล้วนางแก้วต้องขึ้นปฏิบัติงานในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๑๖.๓๐ น.-๐๐.๓๐ น. (ของวันรุ่งขึ้น) และนางอ้อย ต้องขึ้นปฏิบัติงานต่อในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. ปรากฏว่านางแก้ว ได้ขึ้นเวรของตนในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๘.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. และได้อยู่เวรของตนต่อเนื่องตามที่ได้แลกเวรกับนางอ้อยไว้ คือ ในเวลา ๑๖.๓๐ น.-๐๐.๓๐ น. (ของวันรุ่งขึ้น) ส่วนเวรในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. ที่นางอ้อย จะต้องขึ้นเวรตามที่ได้แลกกันไว้ กลับปรากฏว่า นางอ้อย ไม่ได้มาขึ้นเวร แต่นางแก้ว ได้ขึ้นปฏิบัติงานแทนนางอ้อย และนางแก้ว ได้ลงชื่อปลอมลงในบันทึกลงเวลาปฏิบัติงานว่าเป็นนางอ้อย มาขึ้นเวรปฏิบัติงานในช่วงเวลาดังกล่าวพฤติกรรมของนางแก้ว และนางอ้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง คือ นางแก้ว กระทำผิดวินัย ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และนางนางอ้อย กระทำผิดวินัย ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนางแก้วและนางอ้อย คนละจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>เกร็ดความรู้</u>

๑. ข้าราชการต้องลงชื่อปฏิบัติงานทุกคน หรือไม่

จากคำอธิบายระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.จัดพิมพ์ขึ้น ได้อธิบายไว้ความโดยสรุปว่า “กรมตรวจราชการแผ่นดิน ได้มีหนังสือที่ ๗๑๖/๒๕๔๙๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๙๗ ส่งแบบลงเวลาทำงานให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ และแจ้งด้วยว่า ข้าราชการตั้งแต่ชั้นหัวหน้ากองลงมาควรให้ลงเวลาทุกคน

ดังนั้น ในทางปฏิบัติแต่ดั้งเดิมมาหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม จึงไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ และเห็นควรให้เกียรติหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและ

รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ ดังนั้น ในการจัดทำบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการจึงได้จัดทำเป็นรายกอง **ซึ่งผู้ที่จะต้องลงเวลาก็ได้แก่ข้าราชการในกองนั้นๆเท่านั้น**”

จากคำอธิบายดังกล่าว จะเห็นได้ว่าอธิบดีและรองอธิบดี ไม่ต้องลงชื่อปฏิบัติงาน

แต่เนื่องจากในปี พ.ศ.๒๔๙๗ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ต่ำกว่ากรม มีแต่กองเท่านั้น ในสมัยนั้นยังไม่มีส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกว่า “สำนัก หรือสำนักงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น” เหมือนกับปัจจุบัน ดังนั้น จึงต้องแปลความว่า แต่ละหน่วยงานหรือส่วนราชการของกรม จะต้องจัดทำบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการ และผู้ที่จะต้องลงเวลาก็ได้แก่ข้าราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นๆไม่ว่าจะเรียกเป็นกอง สำนัก สำนักงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นก็ตาม ดังนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการของกรมลงมา ซึ่งรวมถึงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทุกระดับ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ด้วย จะต้องลงชื่อปฏิบัติงานทุกคน ยกเว้น อธิบดีและรองอธิบดี หรือ ปลัดกระทรวงและรองปลัดกระทรวง เท่านั้น นอกจากนี้ ถ้าผู้ใดรับเงินค่าตอบแทนหรือเงินอื่นใดที่มีระเบียบกำหนดไว้ว่าจะต้องปฏิบัติงานในเดือนนั้นๆไม่น้อยกว่า ๑๕ วันทำการ ด้วยแล้ว เอกสารการลงชื่อปฏิบัติงานดังกล่าวจึงมีความสำคัญสำหรับใช้เป็นหลักฐานประกอบในการเบิกจ่ายเงินด้วย อนึ่ง สำนักนายกรัฐมนตรี ได้เคยมีหนังสือ ที่ สร ๑๐๐๔/๒๐๘๘ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๒๓ ตอบข้อหารือกรมบังคับคดี เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสรุปว่า “โดยปกติข้าราชการทุกระดับควรลงเวลามาทำงาน แต่ผู้บังคับบัญชาอาจผ่อนผันให้ข้าราชการบางตำแหน่งหรือบางระดับไม่ต้องลงเวลามาทำงานซึ่งการจะผ่อนผันให้แก่ข้าราชการตำแหน่งใดหรือตั้งแต่ระดับใดขึ้นไป **ก็สุดแล้วแต่ดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่จะพิจารณา**”

๒. การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ได้บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ต่างๆเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ เช่น การสืบสวนสอบสวน และการพิจารณาในทางวินัย ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ปลัดกระทรวง อธิบดี และผู้ว่าราชการจังหวัด เท่านั้น ส่วนผู้บังคับบัญชาอื่น เช่น นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ไม่มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวแต่อย่างใด แต่พระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๙๐ วรรคสาม บัญญัติว่า “**อำนาจหน้าที่**ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมี

อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะ**มอบหมายใ**ห้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป**ปฏิบัติแทน**ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้" และสำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งเวียนกรมและจังหวัดต่างๆ ว่าได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยโดยกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆที่จะมอบหมาย และได้กำหนดตัวผู้รับมอบหมายไว้โดยเฉพาะ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด จะมอบหมายได้เฉพาะแต่รองผู้ว่าราชการจังหวัด เท่านั้น ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป อนึ่ง มีข้อสังเกตว่าถ้อยคำในบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จะใช้คำว่า "มอบหมาย" ไม่ใช้คำว่า "มอบอำนาจ" และใช้คำว่า "ปฏิบัติแทน" ไม่ใช้คำว่า "ปฏิบัติราชการแทน" ซึ่งแตกต่างกับการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทน ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ดังนั้น หากผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้ **รองผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติแทนผู้ว่าราชการจังหวัด** แล้ว จะต้องทำคำสั่งแยกต่างหากจากเรื่องอื่นๆทั่วไป เพราะว่าเรื่องเกี่ยวกับวินัย นั้น กฎหมายได้บัญญัติเรื่องการมอบหมายอำนาจหน้าที่ไว้เป็นการเฉพาะ โดยไม่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ เหมือนกับที่ผ่านมา สำหรับจังหวัดใดที่เคยให้**รองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย ในฐานะรองผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชแทนผู้ว่าราชการจังหวัด** โดยยึดถือตามคำสั่งมอบอำนาจของผู้ว่าราชการที่มอบอำนาจให้ข้าราชการปฏิบัติราชการแทนซึ่งส่วนใหญ่จะทำเป็นคำสั่งรวมกับเรื่องอื่นๆหลายเรื่อง ต่อไปนี้คำสั่งดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ไม่อาจใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

๓. การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.๒๕๕๓ เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ กำหนดไว้ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ ต่อข้าราชการด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการโดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ ถือว่าเป็นการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ คือ (๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอดการจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น (๒) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พูดหยอกล้อ พูดหยาบคาย เป็นต้น

(๓) กระทำการด้วยอากัปกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใดๆ เป็นต้น (๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น และ (๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำ ไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

รวบรวมโดย นายเสมอ กาหภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑/๒๕๕๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับเรื่อง “**การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ**” พร้อมกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.go.com

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๘๓ (๘) ได้บัญญัติไว้สรุปว่า **“ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.”** ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ขณะนี้ ก.พ.ได้ออกกฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.๒๕๕๓ และประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาโดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป กล่าวคือ ถ้าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ก็จะมีความผิดวินัยตามกฎหมายและมาตราดังกล่าว โดยมีสาระสำคัญดังนี้

<u>การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ มีลักษณะอย่างใดบ้าง</u>

ลักษณะของการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ นั้น มี ๕ ประการ ดังนี้

๑. กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

๒. กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พูดหยอกล้อพูดหยาบคาย เป็นต้น

/๓. กระทำการ...

๓. กระทำการด้วยอากัปกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใดๆ เป็นต้น

๔. การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

๕. การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

<u>ผู้ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เป็นใครได้บ้าง</u>

ข้าราชการพลเรือนสามัญที่เป็นผู้ทำการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จะต้องกระทำประการหนึ่งประการใดใน ๕ ประการ โดยต้องกระทำต่อข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานเท่านั้น หากทำกับประชาชนทั่วไปหรือผู้มารับบริการแล้ว จะไม่เป็นความผิดวินัยฐานกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ แต่จะเป็นความผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) หรือฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สำหรับผู้ที่ถูกกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ นั้นมีดังนี้

๑. กระทำต่อข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการประเภทใด เช่น เป็นข้าราชการครู ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นข้าราชการ เช่น กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒. กระทำต่อผู้ร่วมปฏิบัติงาน เช่น พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว พนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อสม.ที่ร่วมทำงาน เป็นต้น

<u>ต้องกระทำในสถานที่ใดบ้าง และต้องยินยอมให้กระทำหรือไม่</u>

ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ทำการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศใน ๕ ลักษณะดังกล่าว ถ้าได้กระทำต่อข้าราชการหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยการกระทำนั้นไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใด

/ทั้งใน...

ทั้งในหรือนอกสถานที่ราชการ และผู้ที่ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำหรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งได้กระทำผิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ถือว่าเป็นการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) จากกฎ ก.พ.ในเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่าการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ นั้น ถ้าผู้ถูกกระทำเขายินยอมให้ทำหรือไม่ได้เดือดร้อนรำคาญก็จะไม่เป็นความผิดวินัย ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ แต่ถ้าเขาไม่ยินยอมหรือได้รับความเดือดร้อนรำคาญแล้ว ก็ถือว่ามีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๓ (๘) หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา๘๕(๗)แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

<u>ไอ้ใบ้จ๊ะเอ๋</u>

นายศักดิ์ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ได้ไปงานเลี้ยงและกลับมาที่โรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๒๓.๓๐ น. เพื่อจะขึ้นปฏิบัติงานเวรดึกที่ตึกผู้ป่วยใน โดยนายศักดิ์มีอาการมึนเมามาด้วย เมื่อมาถึงได้จอดรถที่หน้าตึกผู้ป่วยในและเดินออกไปที่หน้ามุขตึกผู้ป่วยใน ยืนปัสสาวะหันออกไปทางด้านถนนสาธารณะซึ่งขณะนั้นนางสาวน้ำอ้อย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคปฏิบัติการ กำลังอยู่เวรที่ตึกผู้ป่วยในอยู่พอดี จึงต่อว่านายศักดิ์ เมื่อนายศักดิ์ได้ยินก็หันอวัยวะเพศของตนมาทางนางสาวอ้อยและเดินตรงเข้ามาที่นางสาวอ้อย โดยที่ไม่ได้รูดซิปกางเกง นางสาวอ้อยจึงพูดต่อว่านายศักดิ์ จากนั้นนายศักดิ์ก็มาที่ตึกผู้ป่วยในและเปิดแผ่นซีดีซึ่งเป็นภาพยนตร์ประเภทลามกอนาจารและเปิดเสียงดังโดยมีเจตนาเพื่อให้นางสาวอ้อยได้ยินด้วยพฤติการณ์ของนายศักดิ์ดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

/ซีไม่ดีเลย...

ซีไม่ดีเลย

นายสิ้นคิด ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ซึ่งเป็นพ่อหม้ายได้รู้จักกับนางสาวแก้ว ซึ่งเป็น อสม.และมีการทำงานร่วมกัน ทั้งคู่ได้มีการส่งข้อความติดต่อกันทาง E-mail หลายครั้ง ต่อมาวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นายสิ้นคิด ได้ส่งข้อความทาง E-mail ลามกหยาบคาย ชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย ต่อมานายสิ้นคิด ได้ฝากแผ่นซีดีกับ อสม.คนอื่น นำไปให้กับนางสาวแก้ว เมื่อนางสาวแก้วเปิดแผ่นซีดีดูก็พบว่าเป็นภาพเปลือยของนายสิ้นคิด จนมองเห็น อวัยวะเพศ และในแผ่นซีดียังมีภาพยนตร์ลามกที่แสดงการร่วมเพศระหว่างชายหญิงด้วย พฤติการณ์ของนายสิ้นคิด ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

คิดถึงตอนเที่ยงคืน

นายเมา ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติการ และนางสาวแป้งร่ำ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคปฏิบัติการ พักอาศัยอยู่ในบ้านพักของโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๒๓.๓๐ น. นายเมา มีอาการเมาสุราและได้ใช้เท้าพังประตูบ้านพักของนางสาวแป้งร่ำ โดยขณะนั้นนางสาวแป้งร่ำพักอยู่บ้านพักชั้นล่างเพียงคนเดียว นายเมา ได้ตรงเข้าไปหานางสาวแป้งร่ำ และพูดเป็นภาษาอีสานว่า “ขอเฮ็ดจักเถื่อได้บ่อ” ซึ่งแปลว่า ขอมีเพศสัมพันธ์กับนางสาวแป้งร่ำ ด้วย นางสาวแป้งร่ำ ได้ร้องเรียกให้คนช่วยและโทรศัพท์เรียกยามและเจ้าหน้าที่คนอื่นให้มานำตัวนายเมา ออกไป โดยนายเมา อยู่ในอาการมึนเมาและบอกกับยามว่า “คิดถึงนางสาวแป้งร่ำมากและจะมาคุยกับเขา” นายเมารับสารภาพว่าตนได้กระทำความผิดดังกล่าวจริง เนื่องจากตนขาดสติและตนแอบรักนางสาวแป้งร่ำ มานานแล้ว พฤติการณ์ของนายเมา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

/อย่างนี้...

<u>อย่างนี้ต้องเจอตีน</u>

นายยอดชาย ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้พยายามปลุกปล้ำกระทำอนาจาร นางสาวสวย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๗.๓๐ น. ขณะที่นางสาวสวย อยู่เวรรักษาทรัพย์สินของทางราชการบนอาคารของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ นายยอดชาย ได้ไปดื่มสุราแล้วเข้ามาที่ทำงาน ขณะนั้นนางสาวสวย กำลังจัดเตรียมพุ่มผ้าป่าเพื่อจะนำไปสมทบกับทางที่ว่าการอำเภอ เมื่อนายยอดชายมาถึงก็ปิดประตูห้องแล้วเข้าปลุกปล้ำนางสาวสวยโดยนั่งทับที่ตักและใช้มือปิดปากของนางสาวสวย นางสาวสวยได้ร้องให้คนช่วยและต่อสู้ขัดขืน และนางสาวสวยได้ใช้เท้าของตนถีบไปที่บริเวณเป้ากางเกงของนายยอดชาย จนจุกท้อง จากนั้นเจ้าหน้าที่คนอื่นและชาวบ้านที่อยู่บริเวณใกล้เคียงได้ยินเสียงร้องจึงเข้ามาช่วยเหลือไว้ได้ทัน พฤติการณ์ของนายยอดชายดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>น้ำมันหมด</u>

นายหื่น ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้รู้จักกับนางสาวโฉมฉาย ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โดยทั้งคู่ได้มีการติดต่อกันโทรศัพท์เป็นระยะๆและได้นัดกันไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งโดยทั้งคู่นั่งรถไปด้วยกัน ระหว่างทางนายหื่นได้จอดรถริมถนนอ้างว่าน้ำมันหมด นายหื่น ได้กระชากตัวของนางสาวโฉมฉายเข้าไปโอบกอดและ ไซร้ซอกคอของนางสาวโฉมฉายพร้อมกับดูดปากโดยใช้ลิ้นของตนดันเข้าไปในปากของนางสาวโฉมฉาย นางสาวโฉมฉาย ดิ้นรนป้องกันตัวและได้กัดลิ้นของนายหื่นอย่างแรงจนมีเลือดออก พฤติการณ์ของนายหื่น ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

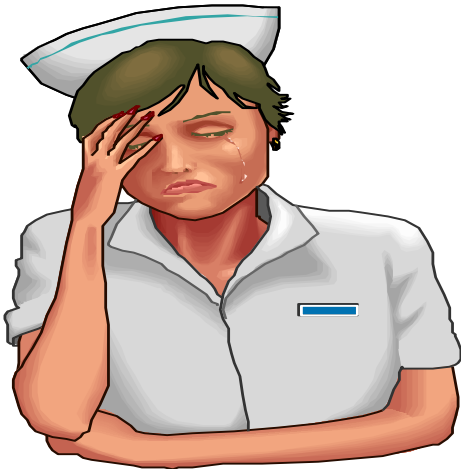

/ยังไม่เสร็จ...

ยังไม่เสร็จ

นายกระหาย ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ได้แต่งกายชุดนอนใส่กางเกงขาสั้นและเสื้อคอกลมสีขาว เข้ามาที่โรงพยาบาลเมื่อเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. แล้วไปที่ห้องทำงานของตน ปรากฏว่าผ้าก๊อสที่ปิดแผลบริเวณต้นขาของนายกระหายที่ปิดไว้นั้นหลุดออกมา นายกระหายจึงโทรศัพท์ไปที่ห้องฉุกเฉินเพื่อขอพลาสเตอร์มาปิดใหม่ ขณะนั้นนางสาวนกน้อย พยาบาลเวรห้องฉุกเฉินเป็นผู้รับสาย นางสาวนกน้อยได้นำพลาสเตอร์มาให้ เมื่อมาถึงนายกระหายได้ขอให้นางสาวนกน้อย ช่วยติดพลาสเตอร์ให้พร้อมกับลุกขึ้นจากเก้าอี้และถอดกางเกงขาสั้นรูดลงไปที่หัวเข่า โดยที่นายกระหายไม่ได้ใส่กางเกงชั้นใน จากนั้นนายกระหาย ก็ไปนั่งที่เก้าอี้ นางสาวนกน้อยถามว่าจะให้ติดพลาสเตอร์ตรงไหน นายกระหายได้ชี้ไปที่บริเวณขาด้านซ้ายซึ่งมีผ้าก๊อสพันอยู่โดยขอบผ้าก๊อสด้านบนอยู่ห่างจากขาหนีบประมาณ ๑๐ เซนติเมตร เมื่อนางสาวนกน้อยติดด้านหน้าเสร็จแล้ว แต่นายกระหาย บอกว่ายังไม่เสร็จและชี้ไปที่ตรงอวัยวะเพศของตน นางสาวนกน้อย เข้าใจว่าให้ติดพลาสเตอร์ตรงด้านในต้นขาซ้าย เมื่อนางสาวนกน้อย กัมลงเพื่อจะติดพลาสเตอร์ให้กับนายกระหาย นายกระหาย ก็ยื่นมือเข้ามาจับมือของนางสาวนกน้อย แล้วดึงลงไปเพื่อจะให้ไปจับที่อวัยวะเพศของตน ด้วยความตกใจนางสาวนกน้อยจึงพยายามดึงมือกลับสุดแรงและสะบัดหลุดออกมาได้ จากนั้นก็วิ่งร้องไห้ออกมาแล้วกลับไปที่ห้องฉุกเฉิน พฤติการณ์ของนายกระหาย ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

กระทิงแดงแรงฤทธิ์

นายพิทักษ์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ และนางสาวบัว ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ข้าราชการทั้งสองคนได้ขับรถจักรยานยนต์ไปซื้อของและไปเที่ยวงานวันเฉลิมพระชนมพรรษาที่ในตัวจังหวัดด้วยกัน

/และ...

ได้กลับมาถึงบ้านพักของสถานีอนามัยเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. โดยทั้งคู่เป็นคนโสดและพักอยู่บ้านพักกันคนละหลัง โดยปกติในเวลากลางคืนนางสาวแจ๋วสาวชาวบ้าน จะมานอนเป็นเพื่อนนางสาวบัวที่บ้านพักด้วย แต่ในวันที่เกิดเหตุนางสาวแจ๋ว พาพ่อที่เจ็บหนักไปส่งที่โรงพยาบาลในตัวจังหวัดอย่างกะทันหันและนำกุญแจบ้านพักติดตัวไปด้วย เมื่อนางสาวบัวกลับมาจึงเข้าบ้านพักไม่ได้ นายพิทักษ์จึงบอกให้พักที่บ้านพักของตนและสัญญาว่าจะไม่ทำอะไรโดยตนจะนอนอยู่นอกห้อง นางสาวบัวเชื่อใจจึงยอมพักที่บ้านพักของนายพิทักษ์ ครั้นตกดึก นายพิทักษ์ก็แอบย่องเข้าไปหานางสาวบัวและใช้กำลังเข้าปลุกปล้ำ ขณะนั้น นางสาวบัวเหลือบไปเห็นขวดกระทิงแดงเปล่าใบหนึ่งวางทิ้งอยู่ในห้องจึงหยิบขวดกระทิงแดง ตีไปที่ศรีษะของนายพิทักษ์จนแตกและมีเลือดไหลออกมาจนต้องเย็บแผลหลายเข็ม

พฤติการณ์ของนายพิทักษ์ดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา๘๓(๘)ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

จากกรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัยดังกล่าวจะเห็นว่าผู้ที่ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศส่วนใหญ่มักจะเป็นเพศหญิง แต่กฎ ก.พ.ฉบับนี้ไม่ได้กำหนดว่าผู้ถูกกระทำจะต้องเป็นเพศใด ดังนั้น แม้ผู้ถูกกระทำจะเป็นเพศเดียวกันกับผู้ที่กระทำก็ตาม หากเป็นการกระทำในลักษณะอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศแล้ว ก็ถือว่ามีความผิดทางวินัย ในฐานความผิดดังกล่าวเช่นกัน .

รวบรวมโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

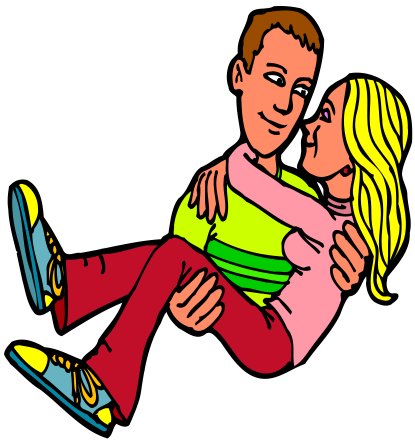
ฉบับที่ ๒/๒๕๕๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรมฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้าย ที่แจ้งเวียนเป็นหนังสือ และตั้งแต่ฉบับหน้าเป็นต้นไป จะแจ้งเวียนทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผู้สนใจสามารถเข้าชมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่เว็ปไซต์กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม w.w.w.winaimoph.go.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ผมถูกหลอกเข้าโรงแรม

นายเฉลิม ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้ตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาในข้อหาพรากเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล โดยปราศจากเหตุอันสมควร เพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๑๗ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งจากคณะครูโรงเรียนแห่งหนึ่งว่ามีเด็กนักเรียนชอบออกจากโรงเรียนเวลาเที่ยงวัน อาจมีบุคคลภายนอกชักชวน จากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ข้อเท็จจริงว่านายเฉลิม ได้โทรศัพท์นัดหมายให้เด็กนักเรียนหญิง จำนวน ๓ คน ออกจากโรงเรียนไปพบกันที่หน้าคลินิกหมอแห่งหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเฝ้าดูพฤติการณ์ของนายเฉลิม ปรากฏว่านายเฉลิมได้ขับรถยนต์มาจอดรับเด็กนักเรียนหญิงดังกล่าวที่บริเวณหน้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วพาไปโรงแรมฉิมพลี

ต่อมานายเฉลิม ได้เปิดห้องพักของโรงแรมฉิมพลี เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเข้าจับกุมและแจ้งข้อกล่าวหาแก่นายเฉลิม แต่นายเฉลิม ให้การปฏิเสธโดยอ้างว่าไม่รู้จักกับเด็กนักเรียนหญิงดังกล่าว และอ้างว่าตนมาที่โรงแรมฉิมพลีเนื่องจากมีผู้หญิงโทรเข้ามาที่โทรศัพท์ของนายเฉลิม ต่อมานายเฉลิมได้โทรศัพท์กลับไปตามหมายเลขที่โทรศัพท์เข้ามา ผู้รับสายเป็นผู้หญิงแจ้งว่าอยากรู้จักกับนายเฉลิม แต่ไม่สะดวกคุยทางโทรศัพท์จึงนัดพบที่บริเวณหน้าสำนักงานเขตพื้นที่ พบว่าเป็นเด็กนักเรียนหญิงจำนวน ๓ คน นายเฉลิม ได้ถามเด็กนักเรียนหญิงว่าจะให้พาไปไหน เด็กนักเรียนหญิงตอบว่าให้ไปรับเพื่อนอีกคนหนึ่งตรงบริเวณทางไปอำเภอ ต่อมาได้บอกให้นายเฉลิม เลี้ยวเข้าไปทางโรงแรมฉิมพลี นายเฉลิมเห็นว่าน่าจะถูกหลอกและมีวัตถุประสงค์ไม่ดีจึงจะถอยรถยนต์ออก แต่มีรถยนต์ปิดท้ายจึงเลี้ยวเข้าไปในโรงแรมบริเวณหน้าห้องพัก เพื่อจะกลับรถยนต์ ปรากฏว่า

/มีชาย...

มีชาย ๓ คน อ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุม และแจ้งข้อกล่าวหาแก่นายเฉลิม ซึ่งนายเฉลิมได้ให้การปฏิเสธในชั้นสอบสวนทุกข้อกล่าวหา แต่พนักงานสอบสวนไม่เชื่อข้อกล่าวอ้างของนายเฉลิม จึงมีความเห็นให้สั่งฟ้องนายเฉลิม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗๗ วรรคสาม มาตรา ๓๑๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑๗วรรคสาม นอกจากนี้จากการสอบสวนกรณีดังกล่าวปรากฏข้อเท็จจริงว่านายเฉลิม เคยติดต่อกับเด็กหญิงนกน้อย เพื่อไปร่วมประเวณีเมื่อประมาณกลางเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ และให้ค่าตอบแทนจำนวน ๑,๕๐๐ บาท และเคยนัดหมายกับเด็กหญิงเจนนี่ ไปร่วมประเวณีเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ให้ค่าตอบแทนจำนวน ๑,๕๐๐ บาท ซึ่งต่อมาเด็กหญิงเจนนี่ ได้ตั้งครรภ์ ในวันที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม นายเฉลิมได้โทรศัพท์ไปหาเด็กหญิงนกน้อย เพื่อชวนไปร่วมประเวณี แต่เด็กหญิงนกน้อย ไม่อยากไปจึงแจ้งครูแนะแนวทราบ คณะครูจึงวางแผนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการจับกุมนายเฉลิม ที่โรงแรมฉิมพลี ดังกล่าว

พฤติการณ์ของนายเฉลิม ดังกล่าว เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ประกอบกับมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่นายเฉลิม ออกจากราชการ

<u>ป้องกันตัว</u>

นายอาร์ม ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้อยู่กินกันฉันสามีภรรยากับนางหนูนาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสโดยนางหนูนาได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านนายอาร์ม ระหว่างอยู่กินกันมีเหตุทะเลาะเบาะแว้งเรื่อยมามีการใช้กำลังทุบตีอยู่บ่อยๆและนายอาร์มได้ขับไล่นางหนูนาออกจากบ้านทุกครั้งที่ทะเลาะกันทำให้นางหนูนาอับอายขายหน้า นายอาร์มยอมรับว่ามีเหตุทะเลาะเบาะเบาะแว้งและใช้กำลังทุบตีจริงโดยมีการใช้กำลังกันทั้งสองฝ่าย แต่ตนใช้กำลังในฐานะการป้องกันตัว กรณีขับไล่นางหนูนา ออกจากบ้านนั้น นายอาร์มยอมรับว่าได้ขับไล่นางหนูนาจริง

พฤติการณ์ของนายอาร์มดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒(๑๐) วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

/ไม่ใช่...

ไม่ใช่ลูกฟุตบอล

นางร้อนรน ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้ร่วมกับสามีทำร้ายร่างกายนายใจเย็น เพื่อนร่วมงาน ขณะที่กำลังปฏิบัติงานร่วมกัน โดยใช้เท้าเตะขณะที่ตนสวมใส่ชุดพยาบาล ซึ่งเป็นแบบฟอร์มในการปฏิบัติหน้าที่อันทรงเกียรติ ต่อหน้าผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยจำนวนหลายคน ทำให้ภาพลักษณ์ของโรงพยาบาลเสียหาย

พฤติการณ์ของนางร้อนรน ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ในการปฏิบัติราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

คืนเงินแล้วก็ต้องไล่ออก

นายรวย ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้เบิกถอนเงินบำรุงจากบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างกับนางแก้วตา ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ซึ่งได้ลงชื่อร่วมเบิกถอนเงินกับนายรวย ว่าจะนำเงินที่เบิกถอนนั้นจะไปจ่ายในราชการ เช่น ค่าจัดทำป้าย รพ.สต และเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ความจริงไม่มีสิ่งของตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงถือว่านายรวย นำเงินที่เบิกถอนไปใช้จ่ายส่วนตัว ระหว่างการสืบสวนนายรวย ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาคืนเข้าบัญชีจนครบถ้วนแล้ว พฤติกรรมของนายรวย ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่นายรวยออกจากราชการ ส่วนนางแก้วตา เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

/มาสาย...

มาสายเพราะเครียด

นายตะวัน ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชกรรมฟื้นฟูชำนาญงาน มาปฏิบัติงานสายเป็นประจำ โดยมาทำงานเวลาประมาณ ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. บางครั้งก็ไม่มาปฏิบัติงาน และไม่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบล่วงหน้า สาเหตุที่มาสาย นายตะวัน อ้างว่าบางทีตนมีธุระในตอนเช้า

เครียด และมีปัญหาส่วนตัว ไม่ได้มีปัญหาเรื่องติดการพนันหรือยาเสพติดแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายตะวัน ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบกับมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

ลาเรียนแล้วไปลับ

นายสิงห์โต ตำแหน่งทันตแพทย์ปฏิบัติการ ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา มีกำหนด ๓ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ต่อมามหาวิทยาลัยที่นายสิงโตลาไปศึกษาต่อได้มีหนังสือแจ้งว่านายสิงโต เป็นนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ภาคฤดูร้อน ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๗ ต่อมานายสิงโต ได้มาทำหนังสือแจ้งขอลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ อันเป็นระยะเวลาล่วงเลย ๒ สองปีกว่า และไม่กลับมารายงานตัวและปฏิบัติราชการอีกเลยนับระยะเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน

พฤติการณ์ของนายสิงห์โต ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างฐานละทิ้งหน้าที่ราชการในคราวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๙๒วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

กลัวเมียทำร้ายหรือว่าไปติดนักร้อง

นายล่องหน ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ไม่มาปฏิบัติราชการและไม่ได้แจ้งสาเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด ตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย จากการสอบปากคำของนายล่องหน ทราบว่าสาเหตุที่นายล่องหนขาดราชการไปนั้นเพราะภรรยาของตนได้ติดตามที่จะทำร้ายร่างกายตลอดมา จึงต้องหลบหนีไปโดยไม่แจ้งที่อยู่

/ให้ใครทราบ...

ให้ใครทราบ เนื่องจากภรรยาได้ทำร้ายร่างกายตนมาหลายครั้ง ครั้งที่ร้ายแรงที่สุด คือ เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๐ ภรรยาได้ทำร้ายโดยใช้น้ำร้อนสาดลวกใส่อย่างรุนแรงจนต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเป็นเวลา ๑ เดือน และหลังจากนั้นตนต้องระวังตัวเองตลอดมา ครั้งหลังสุดภรรยาได้ขู่ว่าถ้าไม่มอบอำนาจโอนบ้านพร้อมที่ดินและรถยนต์กระบะให้แก่ภรรยา จะดำเนินการฟ้องร้องและดำเนินการให้ถึงที่สุด นายล่องหนเกรงว่าจะถูกทำร้ายอีก จึงได้หลบหนีเพื่อรักษาชีวิต โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ใดทราบ บุตรชายของนายล่องหนให้การว่าเมื่อประมาณเดือนมกราคม ๒๕๕๐ บิดาของตนได้ไปติดนักร้องหญิงที่ห้องอาหารแห่งหนึ่ง ทำให้มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับมารดาของตน และบิดาของตนได้ยิงปืนขึ้นฟ้าเพื่อข่มขู่มารดาของตนที่บ้านซึ่งอาศัยอยู่ด้วยกัน หลังจากนั้นบิดาของตนก็ออกจากบ้านไปนานๆจึงจะกลับมานอนบ้าน ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๐ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ตนไม่ทราบว่าบิดาของตนอยู่ที่ไหน ตนได้ออกติดตามหากับปู่ของตนตลอดมาแต่ไม่ทราบว่าไปอยู่ที่ใด

พฤติการณ์ของนายล่องหน ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตร ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้รับโทษ ไล่ออกจากราชการ

<u>เมาแล้วหาเรื่อง</u>

นายแสงจันทร์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมระหว่างเดินทางไปสัมมนาต่างจังหวัด โดยได้แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวไม่สุภาพ ด่าว่านางทอแสง เพื่อนร่วมงาน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง และยังได้ด่าว่าแขกอื่นที่มาพักและพนักงานของโรงแรม ทำให้ภาพลักษณ์ของหน่วยงานที่นายแสงจันทร์ สังกัดอยู่เสียหาย อีกทั้งยังดื่มเครื่องดื่มมึนเมาจนไม่สามารถครองสติ ก่อให้เกิดปัญหาต่อเพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่น

พฤติการณ์ของนายแสงจันทร์ ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และไม่ช่วยเหลือกัน ในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๗) และมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

/พูด...

<u>พูดไม่เข้าหู</u>

นางมีนา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพระดับชำนาญการ ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรรักษาพยาบาลผู้ป่วยที่ตึกผู้ป่วยใน ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตั้งแต่เวลา ๒๔.๐๐ น.-๐๘.๓๐ น. ของวันรุ่งขึ้น ในช่วงที่อยู่เวรดังกล่าว บิดาของผู้ป่วยได้มาตามนางมีนา ให้ไปดูเด็กหญิงอ้อย ผู้ป่วยซึ่งมีอาการผิดปกติน่าวิตกกังวลอาจมีอันตรายถึงแก่ชีวิต แต่นางมีนา ก็ไม่ได้ไปดูผู้ป่วยรายนี้แต่อย่างใด นางมีนา ได้พูดกับผู้ร่วมงานว่าผู้ป่วยเตียงนั้นหรือเพิ่งให้ยารับประทานไปไม่นานนี้เอง การพูดดังกล่าวเสมือนหนึ่งคล้ายกับว่าญาติผู้ป่วยเรื่องมากที่มาตามให้ไปดูผู้ป่วยบ่อยครั้งทั้งๆที่เพิ่งให้การรักษาพยาบาลไปไม่นาน เรื่องนี้ทำให้บิดาของผู้ป่วยไม่พอใจและเข้าใจว่าไม่เต็มใจให้บริการทั้งๆที่เป็นหน้าที่ของนางมีนาโดยตรง การกระทำดังกล่าวเป็นการไม่ตระหนักต่อหน้าที่ในการให้บริการด้านการรักษาพยาบาลแก่ประชาชน ทั้งๆที่ผู้ป่วยมีอาการน่าวิตกว่าจะมีอันตรายถึงแก่ชีวิต

พฤติการณ์ของนางมีนา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ให้ความสะดวกและไม่ให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ตามมาตรา ๙๔วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>รักษาทางโทรศัพท์</u>

นางสาวไอโฟน ตำแหน่งนายแพทย์ปฏิบัติการ ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรรักษาพยาบาลผู้ป่วยในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตั้งแต่เวลา ๒๔.๐๐ น.-๐๘.๓๐ น. ของวันรุ่งขึ้น ขณะอยู่เวรนางสาวไอโฟนได้รับรายงานอาการผิดปกติของเด็กหญิงอ้อย ผู้ป่วยจากพยาบาลเวรแล้ว แต่ ไม่ได้มาตรวจผู้ป่วยด้วยตนเองและได้สั่งการรักษาพยาบาลทางโทรศัพท์ เนื่องจากประเมินอาการผู้ป่วยแล้วเห็นว่าผู้ป่วยยังรู้สึกตัวดี และถามตอบรู้เรื่อง และเมื่อสั่งการรักษาพยาบาลแล้ว ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น ต่อมาเด็กหญิงอ้อย ได้เสียชีวิตซึ่งมีสาเหตุจากเป็นโรคเบาหวานซึ่งพบน้อยในเด็ก และจากการซักประวัติไม่ปรากฏว่าผู้ป่วยมีโรคประจำตัวแต่อย่างใด เป็นเหตุให้แพทย์มิอาจคาดคิดได้ว่าผู้ป่วยจะเป็นโรคดังกล่าว

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางสาวไอโฟน ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการและฐานทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>เกร็ดความรู้</u>

สำนักงาน ก.พ.ได้เคยตอบข้อหารือตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๑/ป ๒๙๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ความสรุปว่าปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดีบังคับบัญชาข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง และผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมาตรา ๕๒(๖) และมาตรา ๕๒(๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยกฎหมายมีเจตนามุ่งเฉพาะตัวผู้บังคับบัญชาซึ่งระบุอยู่ในมาตรา ๕๒(๑)-๕๒(๗) ว่าผู้ใดมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญระดับใด มิได้พิจารณาไปถึงว่าข้าราชการที่จะถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับการบรรจุแต่งตั้งโดยวิธีใด และสำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/๙๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตอบหารือสรุปว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจต่างๆเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑ การอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนสามัญลาออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๙ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ และการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญไปรับราชการทหารตามมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ และชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และอาวุโส ในสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เนื่องจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๒๒๔๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ในเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนสามัญลาออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๙ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๐ และเรื่องอื่นๆ **สำหรับข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษในสังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค** ซึ่งจากการตอบข้อหารือดังกล่าวกรณีจึงไม่ต้องมีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข และจะต้องยกเลิกคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

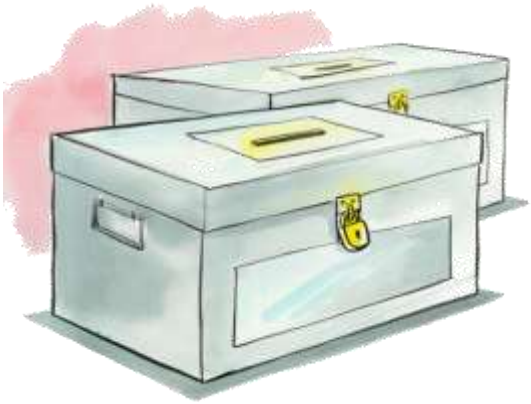

รวบรวมโดย นายเสริมศักดิ์ ชัยฤทธิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายศุภชัย เจริญทรัพย์ นิติกรชำนาญการ
นางสาวนิภาพร วงษ์ธนสุภรณ์ นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๓/๒๕๕๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับเรื่อง **การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และเรื่องภัยของการทุจริต** ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ **w.w.w.winaimoph.com**

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เป็นวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น โดยเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการใกล้ชิดกับประชาชน จะต้องระมัดระวังในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติงาน ไม่ให้ผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพรรคการเมือง ซึ่งบางกรณีอาจมีความผิดทั้งในทางอาญาและทางวินัยของข้าราชการได้

ความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติความผิดและระวางโทษ เช่น

ใช้ตำแหน่งหน้าที่ให้คุณให้โทษ

"มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย กระทำการใดๆ เพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง

การใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายตามวรรคหนึ่ง มิให้หมายความรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติที่พึงต้องปฏิบัติในตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น หรือการแนะนำหรือช่วยเหลือในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งของผู้สมัครหรือพรรคการเมือง โดยมิได้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ แม้ว่าการกระทำจะเป็นคุณหรือเป็นโทษ แก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด"

/

ดังนั้น...

ดังนั้น ถ้ามีการปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วเจตนาเพื่อเอื้อประโยชน์ทั้งเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัคร ส.ส.หรือพรรคการเมือง เช่น จัดประชุม อสม.หรือบริการรักษาพยาบาลหรือให้บริการเกี่ยวกับงานในหน้าที่ แล้วถือโอกาสนั้นพูดขอให้ช่วยเหลือผู้สมัคร ส.ส.หรือพรรคการเมือง แล้ว ซึ่งการฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ เป็นความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑-๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ บาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด ๑๐ ปี

<u>ความผิดทางวินัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง</u>

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องปฏิบัติ ดังนี้

“มาตรา ๘๒(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย”

วินัยบทนี้มีหลักการให้ข้าราชการวางตนเป็นกลางทางการเมืองเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำต่อเนื่องไปได้ ไม่ว่าพรรคการเมืองใดจะเข้ามาเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ

การวางตนเป็นกลางทางการเมืองนั้นหมายถึง เฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนเท่านั้น ที่ให้ข้าราชการ วางตนเป็นกลาง เช่น ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการจะอำนวยประโยชน์ให้แก่พรรคการเมืองใดเป็นพิเศษกว่าพรรคการเมืองอื่น หรือกว่าบุคคลทั่วไปมิได้ หรือจะชักชวนให้ประชาชนสนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคหนึ่งโดยเฉพาะก็ทำไม่ได้ ส่วนการทำในทางส่วนตัวจะนิยมหรือเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดก็ได้ ไม่ห้าม คงห้ามแต่การเป็นกรรมการพรรคการเมืองและเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองซึ่งกำหนดไว้เป็นคุณสมบัติที่ต้องห้ามเท่านั้น

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้มาตรานี้ยังบัญญัติให้ข้าราชการพลเรือน ต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการอีกด้วย คือ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๔๙๙ กำหนดสรุปว่าข้าราชการพลเรือน นั้น จะนิยมหรือเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใดๆที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายและจะไปประชุมอันเป็นการประชุมของพรรคการเมืองนั้นเป็นการส่วนตัวก็ได้ แต่ในทางที่เกี่ยวกับประชาชนและในหน้าที่ราชการต้องกระทำตนเป็นกลาง ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลโดยไม่คำนึงถึงพรรคการเมือง และไม่กระทำการให้เป็นการฝ่าฝืนวินัยที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือน กับต้องไม่กระทำการอันเป็นฝ่าฝืนข้อห้าม ดังต่อไปนี้ด้วย เช่น

๑. ไม่บังคับให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใด และไม่กระทำการในทางให้คุณให้โทษ เพราะเหตุที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนนิยมหรือเป็นสมาชิกในพรรคการเมืองใดที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย

๒. ไม่ทำการขอร้องให้บุคคลใดอุทิศเงินหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง

๓. ไม่โฆษณาหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง หรือแสดงการสนับสนุนพรรคการเมืองใด ๆ ให้เป็นการเปิดเผยในที่ประชุมพรรคการเมืองและในที่ที่ปรากฏแก่ประชาชนหรือเขียนจดหมายหรือบทความไปลงหนังสือพิมพ์ หรือพิมพ์หนังสือหรือใบปลิวซึ่งจะจำหน่ายแจกจ่ายไปยังประชาชนอันมีข้อความที่เป็นลักษณะของการเมือง

๔. ไม่ปฏิบัติหน้าที่แทรกแซงในทางการเมือง หรือใช้การเมืองเป็นเครื่องมือเพื่อกระทำกิจการต่าง ๆ อาทิ เช่น วิ่งเต้นติดต่อกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือพรรคการเมืองเพื่อให้นำร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติเสนอสภาฯ หรือตั้งกระทู้ถามรัฐบาล เป็นต้น

๕. ในระยะเวลาที่มีการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่แสดงออกโดยตรงหรือโดยปริยายที่จะเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง และในทางกลับกันไม่กีดกันตำหนิ ติเตียน ทับถม หรือให้ร้ายผู้สมัครรับเลือกตั้ง

/กรณี...

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง</u>

<u>เพื่อเพื่อน</u>

นายยอด ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้มีหนังสือเชิญหัวหน้าสถานีอนามัยทุกแห่งที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของตนมาประชุมและได้ขอร้องเชิงบังคับให้เลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นเพื่อนของตน พฤติการณ์ของนายยอดดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่วางตนเป็นกลางทางการเมืองตามมาตรา ๘๒(๙) ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>ผมแค่ร่วมประท้วงเท่านั้น</u>

นายยม ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัยได้เข้าร่วมชุมนุมประท้วงหน้าสหกรณ์การเกษตรกับกลุ่มประชาชนที่ร่วมชุมนุมดังกล่าวซึ่งได้ถือป้ายผ้าที่มีข้อความพาดพิงถึงพรรคการเมืองพรรคหนึ่งและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยข้อความดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและความรู้สึกในแง่ลบแก่พรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว พฤติการณ์ของนายยมดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่วางตนเป็นกลางทางการเมืองตามมาตรา ๘๒(๙) ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>จอมไฮปาร์ค</u>

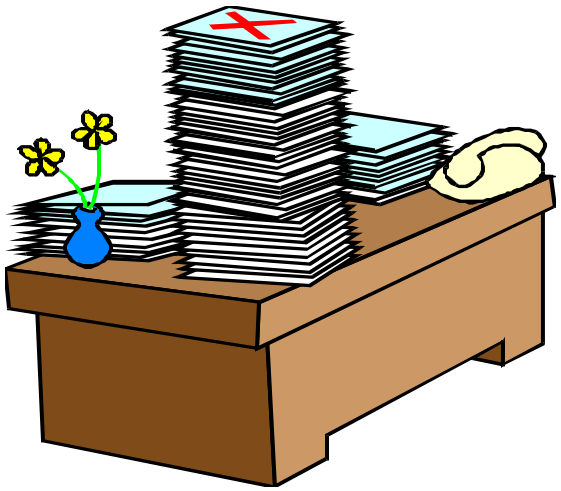
นายยิ่ง ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้เข้าร่วมชุมนุมและขึ้นเวทีกล่าวกล่าวปราศรัยโจมตีพรรคการเมืองพรรคหนึ่งและผู้สมัคร ส.ส. ด้วยถ้อยคำที่รุนแรง พฤติการณ์ของนายยิ่ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่วางตนเป็นกลางทางการเมืองตามมาตรา ๘๒ (๙) ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

ภัยของการทุจริต

การทุจริต หมายถึง การประพฤติชั่ว คดโกง โกง ไม่ซื่อตรง คำว่า“โดยทุจริต”ตามประมวลกฎหมายอาญา นั้น หมายถึง เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ส่วนคำว่า “คอร์รัปชั่น” นั้นมาจากภาษาอังกฤษว่า Corrupt ซึ่งแปลว่า“คดโกง กินสินบน เหลวแหลก ต่ำช้า ชั่ว ไม่บริสุทธิ์”และคำว่า Corruption แปลว่า “ความเสื่อมเสีย ความเสื่อมทราม ความเน่าเปื่อย ผุพัง

/การ...

การทุจริตหรือคอร์รัปชั่น ถือว่าเป็นภัยใหญ่หลวงของประเทศและสังคมไทย สำหรับหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข นั้น พบว่ามีการทุจริตยักยอกเงินราชการแทบทุกระดับ เช่น ระดับโรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลทั่วไปพบว่ามีการทุจริตเงินมากกว่า ๒๐ ล้านบาท จำนวน ๓ แห่ง ส่วนระดับสถานีอนามัยพบว่ามีการทุจริตในวงเงินหลักหมื่นถึงหลักแสน ผู้ที่ทุจริตยักยอกเงินของทางราชการนอกจากจะมีความผิดทางอาญาแล้ว ก็ยังเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงอีกด้วย กล่าวคือ หากกระทำความผิดก่อนวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ จะเป็นความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ แต่ถ้ากระทำความผิดตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา จะเป็นความผิดวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ดังกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

<u>โกงมโหฬาร</u>

นางสด ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๖ มีหน้าที่และรับผิดชอบงานการเงิน บัญชี และจัดทำหลักฐานการเบิกจ่าย รวมทั้งมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินฝากธนาคารร่วมกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลหรือรองผู้อำนวยการ นางสด ได้เบิกถอนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของโรงพยาบาลเพื่อนำฝากเข้าบัญชีกระแสรายวันเงินบำรุงของโรงพยาบาล และมีการมอบฉันทะให้นางสด เป็นผู้รับเงิน เมื่อนางสด รับเงินที่เบิกจากธนาคารมาแล้วก็ไม่ได้นำเงินที่ได้รับฝากเข้าบัญชีกระแสรายวันเงินบำรุงของโรงพยาบาลแต่อย่างใด แต่กลับทุจริตยักยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยเป็นเงินจากบัญชีค่าใช้จ่ายพัฒนาสถานบริการโรงพยาบาล ๕% รวม ๕ ครั้ง เป็น

/เงิน...

เงิน ๒,๒๓๓,๐๐๐ บาท บัญชีกองทุนพัฒนาโรงพยาบาล ๖๐%รวม ๓๐ ครั้งเป็นเงิน ๑๓,๖๙๖,๐๖๓.๐๓ บาท และเงินบัญชีประกันสังคม รวม ๘ ครั้ง เป็นเงิน ๔,๙๕๓,๑๖๒.๐๙ บาท นอกจากนี้ยังทุจริตยักยอกเงินฝากธนาคารจากบัญชีกองทุนและมูลนิธิต่างๆของโรงพยาบาลอีกด้วย สรุปแล้วนางสด ได้ทำการทุจริตยักยอก รวมทั้งหมด ๑๓ บัญชี เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๖,๓๔๔,๑๔๘.๘๘ บาท จังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษไล่นางสดสวย ออกจากราชการ

<u>กินหมึกกับกระดาษ</u>

พนักงานอัยการ ได้เป็นโจทก์ฟ้องนายยโส ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ เป็นจำเลย สรุปว่านายยโสได้เบิกเงินนอกงบประมาณประเภทเงินบำรุงของสถานบริการสาธารณสุข จำนวน ๙,๐๐๐บาทในบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด แล้วเบียดบังเอาเงินไปเป็นของตนหรือของผู้อื่นโดยทุจริต และสั่งการให้ผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอ จัดทำเอกสารบันทึกข้อความเรื่องขออนุมัติยืมเงินบำรุงของสถานบริการสาธารณสุขเพื่อจัดซื้อวัสดุสำนักงาน คือ กระดาษโรเนียว กระดาษไข และหมึกโรเนียว เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท แล้วนายยโส ลงลายมือชื่ออนุมัติให้ยืมเงินดังกล่าวโดยลงวันที่ย้อนหลัง ซึ่งความจริงแล้วไม่ได้มีการจัดซื้อวัสดุดังกล่าว และ นายยโส ได้ขอให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดวิทยา ออกใบเสร็จรับเงินเป็นค่าวัสดุสำนักงาน รวมเงิน ๙,๐๐๐ บาท ให้ตนเพื่อนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันว่าได้ซื้อสินค้าดังกล่าวจากห้างหุ้นส่วนจำกัดวิทยา อันเป็นความเท็จ ซึ่งความจริงไม่ได้มีการซื้อสินค้าและมิได้จ่ายเงินตามใบเสร็จรับเงินดังกล่าวแต่อย่างใด ศาลชั้นต้นพิพากษาว่านายยโสมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗(เจ้าพนักงานยักยอกทรัพย์) และมาตรา ๑๖๒(๑) (เจ้าพนักงานรับรองเอกสารเท็จ) ลงโทษจำคุกรวม ๖ปี จำเลยฎีกาว่าตนไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ ศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า“จำเลยรับราชการในตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายมีหน้าที่รักษาเงินตามที่โจทก์ฟ้องเมื่อจำเลยถอนเงินดังกล่าวมาแล้วเบียดบังเอาเป็นของจำเลยเสียโดยทุจริต แม้เงิน

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวจะเป็นเงินของสถานีอนามัยไม่ใช่เงินของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอที่จำเลยเป็นเจ้าพนักงานอยู่ และเงินดังกล่าวเป็นเงินบำรุงนอกงบประมาณดังที่จำเลยฎีกาก็ตาม การกระทำของจำเลยเข้าลักษณะเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่รักษาทรัพย์แล้วเบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนโดยทุจริต จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ ดังที่โจทก์ฟ้อง" พิพากษายืน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่๗๗๙๗/๒๕๓๘)และจังหวัดได้ลงโทษไล่นายยโส ออกจากราชการ อีกด้วย

ดังนั้น “ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น” จะต้องปฏิบัติให้เป็นตัวอย่างที่ดีและไม่กระทำผิดความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ส.ส. และไม่กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการดังกรณีตัวอย่างข้างต้น

สุดท้ายนี้ขออัญเชิญพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน ปี ๒๕๕๔ ดังนี้

งานราชการนั้น เป็นงานส่วนรวม มีผลเกี่ยวเนื่องถึงประโยชน์ของบ้านเมือง และประชาชนทุกคน. ผู้ปฏิบัติบริหารงานราชการจึงต้องคำนึงถึงความสำเร็จของงานเป็นสำคัญ อย่านึกถึงบำเหน็จรางวัลหรือประโยชน์เฉพาะตนให้มากนัก.มิฉะนั้นงานในหน้าที่จะบกพร่อง เกิดเป็นผลเสียหายแก่ตน แก่งานส่วนรวมของชาติได้. ขอให้ถือว่า การทำงานในหน้าที่ได้สำเร็จสมบูรณ์ เป็นทั้งรางวัล และประโยชน์อันประเสริฐสุด เพราะจะทำให้ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขและมั่นคง.

อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลศิริราช
วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

รวบรวมโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๔/๒๕๕๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ ขอเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นอุทาหรณ์ จะได้ไม่กระทำความผิดทางวินัยเกิดขึ้น และมุมกฎหมาย โดยนำเสนอประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมในการสอบสวนทางวินัย ซึ่งเกิดปัญหาและมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งเป็นบรรทัดฐานและแนวทางปฏิบัติสำหรับนิติกรหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่นิติกร ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างวินัย

ไม่ได้โกง แค่ชวนลงหุ้น

มูลกรณีเรื่องนี้เกิดจากศาลได้มีคำพิพากษาว่านางสาวปู ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง กระทำความผิดอาญาฐานฉ้อโกงประชาชน โดยลงโทษจำคุก แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษ อันสืบเนื่องมาจากนางสาวปู ได้ชักชวนให้บุคคลทั่วไปเข้าเป็นสมาชิกหุ้นส่วนและเป็นตัวแทนของบริษัทแห่งหนึ่งซึ่งมีกิจการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นกิจการที่จะทำรายได้ให้กับ สมาชิกทุกเดือนเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ของยอดเงินที่ลงทุนโดยผู้ที่สมัครสมาชิกจะต้องลงทุนไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท และจะคืนทุนภายในเวลา ๓ เดือน นับแต่วันลงทุน ทำให้มีบุคคลหลงเชื่อจำนวน ๑๕ คน มอบเงินให้เพื่อการลงทุนและหวังผลตอบแทนตามที่นางสาวปูกล่าวอ้างรวมกันเป็นเงิน จำนวน ๔๖๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนางสาวปู ให้การยอมว่าจำนวนเงินดังกล่าวเป็นการฝากเพื่อร่วมเล่นหุ้นน้ำมันด้วยความสมัครใจของตนเอง ไม่ใช่เป็นการฉ้อโกง และการลงทุนเล่นหุ้นดังกล่าว ตนเองก็หลงเชื่อบุคคลภายนอกที่เข้ามาชักชวนและเงินที่ได้จากสมาชิกนั้นก็ได้ส่งต่อให้บุคคลภายนอกที่เข้ามาชักชวน ไม่ได้เอาเงินที่ได้มาไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว คณะกรรมการได้พิจารณาจากการกระทำดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่าการที่ผู้เสียหายจำนวน ๑๕ คน ยอมมอบเงินเพื่อ

ซื้อหุ้นน้ำมันดังกล่าวเกิดจากการชักชวนของนางสาวปู โดยมุ่งผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการหลอกลวงและแสดงข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะได้รับ การกระทำดังกล่าวของนางสาวปู เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

ก็มันเครียด

มูลกรณีเรื่องนี้ สืบเนื่องมาจากเมื่อประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ นางเพ็ญ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ให้ไปปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยนอกเมื่อได้รับทราบคำสั่งแล้วไม่มาปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย หลังจากนั้นในช่วงปลายเดือนก็ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานที่ห้องตรวจไข้หวัด นางเพ็ญ ก็ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอีก ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงานภายในกลุ่มงานพยาบาล และไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก ๔ วัน ซึ่งจากการสืบสวนข้อเท็จจริงนางเพ็ญ ให้การว่าได้มาพบผู้บังคับบัญชาและแจ้งเรื่องขอย้ายหน่วยงาน เนื่องจากเครียดจากการทำงาน และขอลาป่วย ๑ วัน โดยผู้บังคับบัญชาได้อนุญาตให้ลาป่วย โดยให้เขียนใบลาป่วย แต่ปรากฏว่านางเพ็ญ ไม่เขียนใบลาป่วยและได้หยุดงานไป ต่อมาภายหลังเมื่อได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวน นางเพ็ญ ได้ให้การยอมรับต่อคณะกรรมการสอบสวนว่าได้ละทิ้งหน้าที่ราชการจริงและขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ที่มอบหมายให้ไปปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยนอกและห้องตรวจไข้หวัด แต่ที่กระทำไปนั้นก็เนื่องจากความคับข้องใจในการทำงาน และไม่ชอบระบบบริหารจัดการของกลุ่มการพยาบาล พฤติการณ์ของนางเพ็ญ เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการในหน้าที่ราชการและระเบียบของทางราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๔) (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

หงุดหงิด เพราะจ่ายเบี้ยเลี้ยงช้า

มูลกรณีเรื่องนี้ สืบเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น.นายม้า และนางปู เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสามีภรรยากัน ได้มาพบนางสาวรอด เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีเพื่อสอบถามเรื่องการเบิกจ่ายค่าบันทึกข้อมูลผู้ป่วยเบาหวาน และค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการแข่งขันกีฬาสาธารณสุข เนื่องจากยังไม่ได้รับเงินดังกล่าว ซึ่งนายม้า และนางปู เชื่อว่าถูกนางสาวรอด แกล้งเบิกเงินให้ล่าช้าและประวิงเวลา เมื่อนางสาวรอด ได้ชี้แจงสาเหตุให้ทราบถึงความล่าช้า เพราะว่าผู้อำนวยการโรงพยาบาลลาพักผ่อน จึงไม่มีผู้มีอำนาจลงนามในการเบิกจ่าย หลังจากนั้นได้มีการโต้เถียงต่อว่ากันด้วยเสียงดังและในขณะนั้นนางปู ได้ชี้หน้าด่านางสาวรอด ด้วยถ้อยคำหยาบคายในทำนองว่าอยู่ที่ไหนไม่มีใครเอา และข่มขู่ว่าทำงานแบบนี้จะไม่ตายดี ในขณะนั้นนายม้า ซึ่งเป็นสามีของนางปู ได้บันดาลโทสะเดินเข้ามาหาจะทำร้ายนางสาวรอด โดยการถีบโต๊ะทำงาน แต่เพื่อนร่วมงานที่อยู่ในเหตุการณ์ได้ช่วยกันห้ามไว้เพื่อให้สงบสติอารมณ์ แต่นายม้ายังไม่ยอมสงบ ได้เข้ามาถีบโต๊ะอีกครั้งหนึ่ง ทำให้สิ่งของบนโต๊ะตกกระจายอยู่ตามพื้น เพื่อนร่วมงานได้ช่วยกันห้ามปรามอีกเป็นครั้งที่สอง ทั้งหมดจึงแยกย้ายกันไป ภายหลังเมื่อมีการตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงนายม้า และนางปู ได้ให้การรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวนว่าได้กระทำดังกล่าวจริง เพราะความโกรธ พฤติการณ์ดังกล่าวของบุคคลทั้งสองเป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๗) (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ไม่ได้เจตนามีชู้

มูลกรณีเรื่องนี้ สืบเนื่องมาจากจังหวัดแห่งหนึ่งได้ รายงานการลงโทษตัดเงินเดือนนางนก ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ในกรณีถูกกล่าวหาว่า มีความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกและตั้งครรภ์ ทั้ง ๆ ที่ตนเองมีสามีโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ฟังเป็นที่ยุติว่านางนก ได้จดทะเบียนกับ พ.ต.ต.แดง ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ต่อมาภายหลังไม่สามารถอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขได้ เนื่องด้วยภาระในการปฏิบัติงานและการขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัวของ พ.ต.ต.แดง และนางนก ได้พยายามขอหย่าจาก พ.ต.ต.แดง หลายครั้งและขอให้ช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูบุตร แต่ก็ไม่ได้รับการตอบสนองแต่อย่างใด และในระหว่างนั้นได้เกิดชอบพอกับบุคคลภายนอก จึงตัดสินใจอยู่กินฉันสามีภรรยากับบุคคลภายนอกโดยเปิดเผย ทั้งที่ยังมิได้มีการหย่าขาดเนื่องจากไม่สามารถติดต่อ พ.ต.ต.แดง ได้และยังถูกพ.ต.ต.แดง กลั่นแกล้งร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำการให้เกิดความเสื่อมเสียในทางชู้สาว เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์ของนางนก ที่ไปมีความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกและตัดสินใจอยู่กินฉันสามีภรรยา ทั้ง ๆ ที่ตนมีสามีโดยชอบด้วยกฎหมายก็เนื่องมาจากเหตุที่นางนก และ พ.ต.ต.แดง ไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกันอย่างปกติสุขได้ พฤติการณ์ของนางนก เมื่อพิจารณาจากสภาพความจริงแล้วเห็นว่านางนก มิได้มีเจตนาที่จะกระทำความผิดวินัย และต้องการที่จะดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงยังฟังไม่ได้ว่าการกระทำของนางนก เป็นการกระทำความผิดวินัย การที่จังหวัด... ได้ลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน นั้น อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วไม่เห็นพ้องด้วย จึงมีมติให้ยกโทษ

เกษียณแล้ว ยังไม่รอด

เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รายงานผลการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนกล่าวหานายดี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายอำเภอแห่งหนึ่ง ในฐานะประธานกรรมการสุขาภิบาลกับพวกรวม ๕ คน ได้นำที่ดินที่ตนเองเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยมาขายให้แก่สุขาภิบาล เพื่อใช้เป็นบ่อขยะในราคาแพงกว่าท้องตลาดและที่ดินแปลงดังกล่าวยังไม่มีทางเข้าออก ขัดต่อเงื่อนไขการซื้อเป็นเหตุให้

สุขาภิบาลได้รับความเสียหาย และในการตรวจรับที่ดินดังกล่าวนั้น ปรากฏว่าคณะกรรมการตรวจรับซึ่งมีข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข คือ นายอุ่น เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน (เกษียณอายุราชการ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗) เป็นประธานกรรมการ ในการตรวจรับได้ลงนามตรวจรับที่ดินทั้ง ๆ ที่ ทราบดีอยู่แล้วว่าที่ดินที่จัดซื้อดังกล่าวไม่มีทางเข้าออก ทำให้ทางราชการไม่สามารถใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวได้ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง การกระทำของคณะกรรมการตรวจรับ ซึ่งมีนายอุ่น เป็นประธานกรรมการ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าเมื่อสำนักงานป.ป.ช.ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่านายอุ่น กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒วรรคสาม และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จึงไม่ต้องดำเนินกระบวนการสอบสวนทางวินัยอีก ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยไม่มีเหตุลดหย่อนโทษ ทั้งนี้ตามหนังสือที่ นร ๐๒๐๕/ว๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้เห็นชอบในการลงโทษไล่นายอุ่น ออกจากราชการ โดยไม่มีเหตุลดหย่อนและให้เรียกเงินบำเหน็จหรือบำนาญคืนให้กับทางราชการ

มุมกฎหมาย....

การไม่แจ้งสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เป็นเหตุให้การสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

สุรชัย รัตนกรกุล*

ในปัจจุบัน นิติกรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่นิติกรของส่วนราชการ คงได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่า ในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ นั้น จะต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดอย่างเคร่งครัด เนื่องจากเป็นกระบวนการที่เป็นสาระสำคัญ นอกจากเป็นกระบวนการก่อนออกคำสั่งทางปกครอง (คำสั่งลงโทษ) แล้วยังเป็นการคุ้มครองสิทธิของข้าราชการตามระบบคุณธรรม (Merit System) ดังนั้น กระบวนการสอบสวนและการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ก่อนออกคำสั่งทางปกครอง ทั้งรูปแบบ ขั้นตอน วิธีการ และการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งจึงต้องชอบด้วยกฎหมาย หากมิฉะนั้นแล้วเมื่อมีการฟ้องคดี ศาลปกครองอาจสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองที่มิชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวได้

มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายและมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกสอบสวนนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าไปช่วยเหลือในระหว่างการสอบสวนทางวินัย จะทำให้การสอบสวนทางวินัยในคดีนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากในปัจจุบัน ก.พ. ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการสอบสวน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ แต่อย่างใด ยังคงใช้หลักเกณฑ์ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา โดยอนุโลม แต่เนื่องจากตามกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวกำหนดห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน[๑] จึงมีประเด็นว่ากฎ ก.พ.ดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิของข้าราชการที่ถูกกล่าวหา

---

* นบ., ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางกฎหมายมหาชน , นิติกรชำนาญการ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

[๑] ข้อ ๒๑ กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

และขัดกับมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพ.ศ.๒๕๓๙ หรือไม่[๒]

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือปัญหาข้อกฎหมายในประเด็นดังกล่าวแตกต่างกัน โดยกล่าวว่าการแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแห่งกรณีนั้น มุ่งหมายให้คู่กรณีได้รับความเป็นธรรมและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนได้ ถ้าคู่กรณีไม่ทราบจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม ย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีจำเป็นที่ต้องแจ้งให้ทราบ การที่เจ้าหน้าที่ไม่แจ้งสิทธิและหน้าที่ที่จำเป็นแก่กรณีทราบ ทำให้กระบวนการพิจารณาทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมาย[๓] แต่ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือว่า การแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบก็เพื่อได้ทราบถึงหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ซึ่งเป็นหลักประกันให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ แต่เนื่องจากการดำเนินการในกระบวนการพิจารณาทางปกครองนั้นมีรายละเอียดหลายประการ จึงบัญญัติให้เป็น **“ดุลพินิจ”** ของเจ้าหน้าที่ที่จะแจ้งให้ทราบตามความจำเป็น ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป มิได้เป็นเงื่อนไขของความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง[๔]

ปัจจุบัน ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ คู่กรณีมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในการพิจารณาต่อหน้าเจ้าหน้าที่ และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่าให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี ในกรณีการสอบสวนทางวินัยมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาส่วนตัวเข้าไปช่วยเหลือโดยการเข้าร่วมในการพิจารณาทางปกครองนั้น ๆ ร่วมกับคู่กรณีด้วยได้ เพื่อเป็นหลักประกันว่าคู่กรณีจะได้รับการพิจารณาทางปกครองอย่างถูกต้องตามกฎหมายเป็นธรรม โดยคณะกรรมการสอบสวนจะห้ามมิให้คู่กรณีนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมในการสอบสวนมิได้ แต่บทบัญญัติดังกล่าวกฎหมายมิได้บังคับว่าจะต้องมีทนายความหรือที่ปรึกษาร่วมอยู่ด้วยเสมอไป กฎหมายมิได้กำหนดว่าจะต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่เมื่อใดหรือจะต้องแจ้งใน

---

[๒] ในการพิจารณาทางปกครองที่คู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ คู่กรณีมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองได้

[๓] เรื่องเสร็จที่ ๒๙๕/๒๕๔๕

[๔] เรื่องเสร็จที่ ๗๖/๒๕๕๐

ทุกกรณี แต่ให้แจ้งตามความจำเป็นแก่กรณี จึงถือเป็น **“ดุลพินิจ”** ของคณะกรรมการสอบสวนที่จะพิจารณาว่ากรณีใดมีความจำเป็นจะต้องแจ้งให้ผู้ถูกสอบสวนทราบ โดยมีข้อพิจารณาหลักการสำคัญคือการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกสอบสวนว่าจะได้รับการปฏิบัติจากคณะกรรมการสอบสวนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เป็นธรรม และผู้ถูกสอบสวนทราบและสามารถใช้สิทธิต่าง ๆ ของตนได้อย่างเต็มที่ในกระบวนการสอบสวนทางวินัย หากการสอบสวนไม่เป็นไปตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาได้กำหนดวิธีการดำเนินการทางวินัย ซึ่งมีหลักประกันความเป็นธรรมแก่ข้าราชการที่ถูกสอบสวนทางวินัยไว้หลายประการและเป็นหลักประกันที่เพียงพอว่าหากคณะกรรมการสอบสวนมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎ ก.พ.ดังกล่าวกำหนดก็อาจมีผลให้การสอบสวนที่ดำเนินการไปแล้วนั้น เป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้[๕]

อย่างไรก็ตาม ประเด็นข้อกฎหมายดังกล่าว นักกฎหมายมหาชนเองก็ยังไม่เห็นพ้องหรือมีความเห็นที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การที่ศาลปกครองวินิจฉัยว่าการที่จะแจ้งสิทธิการนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมในการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวกำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน โดยพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป ดังกล่าว เป็นการตีความที่กว้าง และไม่อาจพิจารณาขอบเขตหรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งอาจเกิดปัญหาในการปฏิบัติแก่คณะกรรมการสอบสวนที่จะต้องพิจารณาองค์ประกอบทั้งทางข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และการใช้ดุลพินิจ เช่น ความรู้ความเข้าใจกฎหมายของผู้ถูกกล่าวหามีมากน้อยเพียงใด เป็นข้าราชการระดับอายุราชการ เป็นต้น นอกจากนี้ สิทธิการมีทนายความถือเป็น **“สิทธิขั้นพื้นฐาน”** ในกระบวนการยุติธรรมที่รับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายวิธีพิจารณาความต่าง ๆ ซึ่งนำมาปรับใช้ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง ซึ่งสิทธิดังกล่าวถือเป็น **“หลักประกัน”** สำคัญในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง [๖] จึงเป็นหน้าที่ซึ่งนิติกรหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่นิติกร ควรต้องทำความเข้าใจข้อกฎหมายและหลักเกณฑ์การดำเนินการในกรณีดังกล่าว

ปัจจุบัน ก.พ. ยังไม่ได้ออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาฉบับใหม่ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ดังนั้น นิติกรหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่นิติกรที่มีหน้าที่ในการสอบสวนทางวินัย ควรต้องทำความเข้าใจ กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๔๐) ว่าด้วยการ

---

[๕] คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๔๓/๒๕๕๒

[๖] ศุภวัฒน์ สิงห์สุวงษ์, “การแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง: หลักเกณฑ์ทั่วไปหรือเงื่อนไขความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง”, http: www. Public Law Net (๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔)

สอบสวนพิจารณา ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะและพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไป อาจมีประเด็นขัดหรือแย้งหรือหลักประกันสิทธิที่ต่ำกว่าก็ต้องใช้บทบัญญัติกฎหมายที่มีหลักประกันที่สูงกว่า เพื่อมิให้คำสั่งลงโทษทางวินัยที่ออกไป เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและอาจถูกเพิกถอนในภายหลัง

รวบรวมโดย...

- นายสุรชัย รัตนกรกุล นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
- นายขวัญชัย พาสนยงภิญโญ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๕/๒๕๕๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้ต่างๆเกี่ยวกับการ “**การทุจริต**” พร้อมกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.go.com

“**การทุจริต**” เป็นภัยร้ายแรงสำคัญที่ทำลายความมั่นคงของชาติ รัฐบาลได้มีนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทุกรัฐบาล ซึ่งปัจจุบันคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ความว่า “**ข้อ ๘.๑.๕ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจังเพื่อให้ภาคราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจแก่ประชาชนด้วยกระบวนการมีส่วนของภาคประชาชนและชุมชน...**”

ความหมายเกี่ยวกับการทุจริต

คำว่า “**ทุจริต**” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑(๑) หมายถึง “**เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น**”

คำว่า “**ทุจริตต่อหน้าที่**”ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๔ หมายถึง “**ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรืออื่น**”

รูปแบบการทุจริต

การทุจริตในวงราชการมีหลายรูปแบบ เช่น ฝ่าฝืน หลีกเลี่ยง หรือบิดเบือนระเบียบแบบแผน หรือกฎข้อบังคับ จูงใจ เรียกร้อง บังคับ ข่มขู่ หน่วงเหนี่ยว กลั่นแกล้ง หรือหาประโยชน์ใส่ตนและพวกพ้อง การสมยอม รู้เห็นเป็นใจ เพิกเฉย ละเว้นการกระทำในการที่ต้องปฏิบัติ หรือรับผิดชอบตามหน้าที่ ยักยอกเบียดบังซึ่งทรัพย์สินของราชการ ปลอมแปลง/กระทำใดๆอันเป็นเท็จ และมีผลประโยชน์ร่วมในกิจการบางประเภทที่สามารถใช้อำนาจหน้าที่ของตนบันดาลประโยชน์ เป็นต้น

/มูลเหตุ...

มูลเหตุการทุจริต

การทุจริตในวงราชการมีมูลเหตุหลายประการ เช่น เจ้าหน้าที่ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ขาดกลไกในการลงโทษและการบังคับใช้กฎหมาย ขาดการตรวจสอบ และการควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ได้รับค่าตอบแทน/เงินเดือน ไม่พอกับการครองชีพ และมีปัญหาทางเศรษฐกิจหรืออบายมุข สภาพการทำงานเปิดโอกาสเอื้ออำนวยต่อการกระทำทุจริต และกระบวนการปฏิบัติงานมีช่องโหว่

สถานการณ์การทุจริต

องค์กรสากลอิสระที่ต่อต้านการคอรัปชั่นทั่วโลก คือ Transparency (องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ) ได้มีการจัดอันดับประเทศทั่วโลกที่มีการคอรัปชั่นมากที่สุด พบว่าในปี ๒๕๕๓ ประเทศที่มีการคอรัปชั่น หรือใช้อำนาจในทางที่ผิดน้อยที่สุด ๔ อันดับแรกได้แก่ นิวซีแลนด์ เดนมาร์ค สิงคโปร์ และสวีเดน สำหรับประเทศไทยนั้นอยู่ในอันดับที่ ๗๘ จากจำนวน ๑๗๘ ประเทศทั่วโลก โดยคะแนนเต็ม ๑๐ ประเทศไทยได้คะแนน ๓.๕

แนวโน้มการทุจริตของประเทศไทย

คดีที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตของภาคราชการไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เช่น ทุจริตทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุจริตการจัดทำบริการสาธารณะ ทุจริตการก่อสร้างสถานที่ราชการ ทุจริตการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ส่วนแนวโน้มการทุจริตในภาคเอกชนนั้น เช่น มีการตกแต่งบัญชีเพื่อสร้างรายได้เทียมเพื่อให้ดูว่าบริษัทมีผลประกอบการดีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปั่นหุ้น ส่งผลเสียหายให้กับนักลงทุนรายย่อย โดยรูปแบบของการทุจริตที่พบมากที่สุด คือ การฝ่าฝืนกฎระเบียบ การปกปิดข้อเท็จจริง หรือสร้างข้อมูลเท็จ และการหลีกเลี่ยงภาษีอากร เป็นต้น

แนวโน้มการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จากข้อมูลการลงโทษข้าราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรณีกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ มีการลงโทษในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ จำนวน ๗ ราย สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ มีการลงโทษจำนวน ๙ คน (มีการลงโทษตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ชี้มูลความผิดในเรื่องเดียวกันจำนวน ๕ ราย) สำหรับผู้ที่ถูกลงโทษ นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและด้านการเงิน และคิดเป็นเงินค่าเสียหายรวม ๕,๖๒๑,๒๕๑.๙๖ บาท

/ความผิด...

ความผิดของผู้ที่กระทำการทุจริต

การทุจริต นั้น อาจทุจริตเป็นตัวเงินหรือเป็นประโยชน์อย่างอื่นก็ได้ ผู้ที่ทำความผิดจะต้องได้รับโทษทางอาญา เช่น มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ ดังนี้

มาตรา ๑๔๗ บัญญัติว่า "**ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์ใด เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท**”

มาตรา ๑๕๗ บัญญัติว่า " **ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ**”

สำหรับความผิดทางวินัยของผู้ทุจริต นั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕(๑) บัญญัติไว้ว่า “**ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**” และความผิดวินัยกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติควรให้ลงโทษไล่ออกจากราชการสถานเดียว แม้จะรับราชการมานานหรือมีคุณความดีหรือนำเงินที่ทุจริตมาคืนแล้ว ก็ไม่สามารถนำมาลดหย่อนโทษลงได้ ซึ่งการถูกไล่ออกจากราชการนั้นจะทำให้ผู้ถูกลงโทษไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินบำเหน็จบำนาญ นอกจากนี้บางกรณีผู้ทุจริตและผู้เกี่ยวข้อง ยังต้องรับผิดชดใช้เงินค่าเสียหายให้แก่ทางราชการอีกด้วย

ตัวอย่างการลงโทษทางวินัยกรณีทุจริต

เงินอนามัยไม่ใช่เงินหมอ

นายเหล็กเพชร ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย นายเหล็กเพชร ได้ทุจริตเบียดบังเงินของทางราชการนำไปใช้ส่วนตัว รวม ๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยทำการแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินในใบถอนเงินและเช็คที่ผู้มีอำนาจได้ลงนามไว้แล้วโดยเพิ่มจำนวนเงินมากกว่าความจริงจำนวนหลายครั้ง นอกจากนี้เมื่อรับเงินค่ารักษาพยาบาลไว้แล้วก็ไม่นำเข้าฝากเข้าบัญชีของสถานีอนามัย พฤติกรรมของนายเหล็กเพชรดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ สำหรับนายณรงค์ และนางสมศรี ที่ลงนามในใบถอนเงินและเช็คโดยปล่อยให้มีช่องว่างทำให้นายเหล็กเพชร มีโอกาสเพิ่มจำนวนเงินในเช็คและใบถอนเงินดังกล่าวซึ่งเป็นการปฏิบัติผิดระเบียบเกี่ยวกับการเขียนเช็ค พฤติกรรมของนายณรงค์ และนางสมศรี เป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนคนละจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>จนมุมเพราะกล้อง</u>

นายสายชล ตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการ ทำหน้าที่รองหัวหน้างานคลินิกจ่ายยาผู้ป่วยใน มีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแล การจ่ายยาห้องผู้ป่วยในและอายุรกรรม ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๒-พฤษภาคม ๒๕๕๔ ในขณะที่ปฏิบัติงานเวรดึก นายสายชล ได้ขโมยยาของโรงพยาบาลโดยหยิบยาจากชั้นวางยานำไปใส่กระเป๋าสะพายที่ตนเตรียมไว้บนตู้เหล็กใกล้ทางออก และได้นำยาออกไปเมื่อออกเวร จากการตรวจสอบภาพจากกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งไว้ภายในห้องจ่ายยาจำนวน ๓ ตัว ก็พบว่านายสายชล เป็นผู้ที่ขโมยยาในช่วงเวลาที่นายสายชล อยู่เวร (เหตุที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้จำนวนมากเนื่องจากมียาสูญหายแต่ไม่ทราบว่าผู้ใดขโมย และนายสายชล ไม่ทราบว่ามีการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพิ่มอีก ๒ ตัว จากเดิมที่มีอยู่เพียง ๑ ตัว) สำหรับยาที่สูญหายในช่วงเวลาที่นายสายชล อยู่เวรดังกล่าวพบว่าเป็นยาที่มีราคาแพงจำนวน ๑๔ รายการ คิดเป็นเงิน ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท พฤติกรรมของนายสายชล ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ถอนเพลิน</u>

นางแก่นจันทร์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขชำนาญงาน มีหน้าที่รับผิดชอบงานการเงินของสถานีอนามัย โดยมีหน้าที่จัดทำเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ค่าสาธารณูปโภค ค่าจัดซื้อจ้างของสถานีอนามัย นางแก่นจันทร์ ได้ถอนเงินของสถานีอนามัยจากบัญชีธนาคารหลายครั้งโดยไม่มีเอกสารการอนุมัติและหลักฐานการจ่ายในงานราชการ รวมเป็นเงิน ๕๑๘,๐๐๐ บาท พฤติกรรมของนางแก่นจันทร์ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/เป็นคนหลวง...

<u>เป็นคนหลวงก็ต้องใช้ของหลวง</u>

นายสรรชัย ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้เบียดบังทรัพย์สินของทางราชการนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยนำบิลน้ำมันของโรงพยาบาล ไปเขียนเติมน้ำมันใส่รถยนต์ส่วนตัวยี่ห้อวอลโว่ และรถจิ๊ปแกรนเชอโรกี แล้วเบิกจ่ายเงินค่าน้ำมันจากเงินบำรุงของโรงพยาบาลเป็นระยะเวลา ๓ ปี รวมจำนวน ๒๓๒ ครั้ง เป็นเงินรวม ๒๙๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่นายสรรชัย ก็นำรถยนต์ราชการไปใช้ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการอีกด้วย พฤติกรรมของนายสรรชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>แค่ยี่สิบหกล้านเท่านั้นเอง</u>

นางแสบ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ชำนาญงาน มีหน้าที่และรับผิดชอบงานการเงินและบัญชี และมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินฝากธนาคารร่วมกับผู้บริหารโรงพยาบาล นางแสบ ได้เบิกถอนเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของโรงพยาบาล เพื่อนำฝากเข้าบัญชีกระแสรายวัน และได้มีการมอบฉันทะให้นางแสบ เป็นผู้รับเงินด้วย เมื่อนางแสบ รับเงินจากธนาคารมาแล้วก็ไม่นำฝากเข้าบัญชีกระแสรายวันเพื่อจะออกเช็ค แต่กลับยักยอกนำเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยเป็นเงินฝากธนาคารบัญชีกองทุนต่างๆ และมูลนิธิของโรงพยาบาล รวมจำนวน ๑๓ บัญชี เป็นเงินรวม ๒๖,๓๔๔,๑๔๘.๘๘ บาท พฤติกรรมของนางแสบ ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เอาเงินหลวงไปใช้หนี้สหกรณ์</u>

นายเติม ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ได้นำใบถอนเงินไปให้นางซื่อ หัวหน้าสถานีอนามัย ลงลายมือชื่อเพื่อถอนเงินค่าเวรจำนวน ๔,๐๐๐ บาท จากนั้น ก็เติมจำนวนเงินเพิ่มลงไปอีกเป็นเงิน ๕๔,๐๐๐ บาท แล้วถอนเงินนำไปชำระหนี้สินส่วนตัว นอกจากนี้ยังไปบอกนายเชื่อ ให้ลงนามในใบถอนเงินเปล่าๆ โดยบอกว่าจะนำไปเบิกถอนเงินค่าเวร จากนั้นก็นำใบถอนเงินไปกรอกจำนวนเงิน ๒๘๐,๐๐๐ บาท แล้วถอนเงินนำไปชำระหนี้เงินกู้สามัญของสหกรณ์ออมทรัพย์เพื่อที่จะขอใช้สิทธิกู้เงินใหม่ในวงเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท พฤติกรรมของนายเติม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/อสม. ...

<u>อสม.ผี</u>

นายปลอม ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาวุโส ได้เบิกเงินค่าอบรม อสม.จำนวน ๘,๐๐๐ บาท และปลอมลายมือชื่อของ อสม.เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงิน โดยที่ไม่ได้มีการอบรม อสม.จริง พฤติกรรมของนายปลอม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>การตรวจสอบและการป้องกันการทุจริต</u>

๑. มีการส่งเสริม ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก จริยธรรม คุณธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต

๒. มีการป้องกันและเฝ้าระวังเหตุการณ์และพฤติกรรมที่อาจเป็นภัยต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ เช่น มีการตรวจสอบภายใน หรือควบคุมภายใน อย่างเข้มงวดและจริงจัง

๓. มีการจัดการกรณีมีการทุจริตที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น มีการสอบสวนลงโทษทั้งทางอาญาและทางวินัยอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม

๔. มีการประชาสัมพันธ์ราชการใสสะอาด เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับ

๕. มีการสร้างเครือข่ายราชการใสสะอาด เฝ้าระวังการทุจริตโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและภาคประชาชนร่วมมือกัน เช่น แจ้งเบาะแสการทุจริตของเจ้าหน้าที่ให้ทำการตรวจสอบ

ดังนั้น “เจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขทุกท่าน”จะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต โดยไม่ทำการทุจริต หากทำความผิดก็จะได้รับโทษตามตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น และจะทำให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติยศของตนเองและครอบครัว สุดท้ายนี้ขออัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังนี้ **“...ถ้าทุจริตแม้แต่นิดเดียว ก็ขอแช่งให้มีอันเป็นไป พูดอย่างนี้หยาบคาย แต่ว่าขอให้มีอันเป็นไป แต่ถ้าไม่ทุจริต สุจริต และมีความตั้งใจมุ่งมั่นสร้างความเจริญก็ขอให้ต่ออายุได้ถึง ๑๐๐ ปี ส่วนคนไหนที่มีอายุมากแล้ว ขอให้แข็งแรง ความสุจริตจะทำให้ประเทศไทยรอดพ้นอันตราย... ”**

รวบรวมโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

การทุจริต เป็นภัยต่อประเทศชาติ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชนหรือภาคเอกชน จะต้องร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต เพื่อให้ทุกฝ่ายแจ้งเบาะแสและร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เมื่อได้รับแจ้งแล้วจะดำเนินการตรวจสอบ สืบสวนสอบสวน และลงโทษผู้ที่กระทำความผิดตามกฎหมายต่อไป สำหรับช่องทางรับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมีจำนวน ๓ ช่องทาง ดังนี้

ตู้ไปรษณีย์
ตู้ ปณ.๙ ปณฝ.
กระทรวงสาธารณสุข

๑. แจ้งทางไปรษณีย์ โดยส่งไปที่
ตู้ ปณ.๙ ปณฝ. กระทรวงสาธารณสุข
อ.เมืองฯ จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๔
เพื่อให้บริการรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตฯ ทางไปรษณีย์ โดยผู้ร้องจะลงชื่อจริงหรือไม่ก็ได้ หาก ลงชื่อจริงจะปกปิดชื่อผู้ร้องไว้เป็นความลับ และ

เว็บไซต์ศูนย์ประสานราชการใสสะอาด
www.moph.go.th/ops/opct

๒. แจ้งทางเว็บไซต์ ของศูนย์ประสานราชการใสสะอาดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารสุข
www.moph.go.th/ops/opct
เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และตอบสนอง ความต้องการของผู้ร้องเรียน และเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โทรศัพท์ ๐๒-๕๙๐๑๓๑๔

๓. แจ้งทางโทรศัพท์
หมายเลข ๐๒-๕๙๐๑๓๑๔
เพื่อตอบสนองการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตฯ เป็นช่องทางใหม่เพิ่มเติม โดยมีเจ้าหน้าที่รับแจ้งเบาะแสการทุจริตฯ ในวันและเวลาราชการ

“รวมพลังปราบทุจริต ภารกิจไทยทั้งชาติ”

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖/๒๕๕๔

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับจะนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเวบไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.moph.go.th./ops/discipline/

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย</u>

<u>รับรองเท็จ</u>

นางพนม ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ได้ลงลายมือชื่อรับรองการเกิดในเอกสารราชการ โดยรับรองว่าเด็กชายเอ และเด็กชายบี เป็นบุตรของนางวนิดา บุคคลสัญชาติไทยกับท้าวประจักษ์ บุคคลสัญชาติลาว และรับรองว่านางสาวซี และนางสาวดี เป็นบุตรของ นางตะวัน บุคคลสัญชาติไทย และนายหม่อง บุคคลสัญชาติเมียนม่า อีกทั้งยังรับรองว่าตนได้เป็นผู้ทำคลอดให้กับนางตะวัน แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่านางพนม ไม่ได้เป็นผู้ทำคลอดตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด และยังพบว่าเด็กชายเอ กับเด็กชายบี มิได้เป็นบุตรของนางวนิดาและท้าวประจักษ์ และนางสาวซี กับนางสาวดี มิได้เป็นบุตรของ นางตะวันกับนายหม่อง ตามที่ได้รับรองแต่อย่างใด และมีพฤติกรรมการกระทำเช่นนี้อีกหลายครั้ง

พฤติกรรมของนางพนม เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์เช่นนี้สมควรดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

หมายเหตุ มูลกรณีในเรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้

<u>เพื่อความสะดวก</u>

นายทุเรียน ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข หัวหน้าสถานีอนามัย มีพฤติกรรมเก็บรักษาเงินสดของทางราชการ (เงินบำรุง)ไว้กับตัวเกินกว่า ๕,๐๐๐ บาท อยู่เสมอ บางครั้งได้เก็บเงินสดไว้กับตัวเป็นเงินสูงถึง ๔๕,๐๐๐ บาท โดย นายทุเรียน อ้างว่าได้เก็บเงินสดไว้ที่สถานีอนามัย ไม่ได้นำติดตัวไปด้วย ส่วนสาเหตุก็เพื่อความสะดวกในการใช้จ่ายประจำเดือน เช่นค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าอยู่เวรของเจ้าหน้าที่ บางครั้งก็เป็นค่าซ่อมแซมสถานีอนามัย เพราะหากนำเงินไปฝากธนาคาร เวลาจะใช้เงินต้องเดินทางไปถอนที่ธนาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างสถานีอนามัยมาก การเดินทางต้องใช้เวลาเป็นชั่วโมงทำให้ไม่สะดวก อีกทั้งเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่สถานีอนามัยมีจำนวนน้อย หากต้องเดินทางไปถอนเงินที่ธนาคารจะทำให้เสียเวลาในการบริการประชาชนผู้มารับบริการ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

หมายเหตุ มูลกรณีในเรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้

<u>คนอื่นอยู่แทน</u>

นางสมศรี ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ได้ให้พี่สาวพักอาศัยในบ้านพักราชการของตน ขณะที่นางสมศรี ได้ไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านอันเป็นกรรมสิทธิของตนเอง ปรากฏว่าพี่สาว กลับนำบ้านพักราชการไปให้ผู้อื่นเช่า โดยที่นางสมศรี ไม่ทราบเรื่อง พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

<u>แค่พูดว่า “พี่จะเอาอย่างไรกับผม”</u>

นายคำมูล ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านบริหารและเป็นผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอ ขณะปฏิบัติงานในสำนักงานได้ถูกนายภูเวียง สาธารณสุขอำเภอ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเรียกพบและว่ากล่าวตักเตือนเรื่องการทำงานที่พบความบกพร่องและแจ้งให้แก้ไข ทำให้นายคำมูล เกิดความไม่พอใจ จึงพูดใส่หน้านายภูเวียงว่า “ พี่จะเอาอย่างไรกับผม ” โดยมีเจ้าหน้าที่ที่นั่งปฏิบัติงานได้ยินและเห็นเหตุการณ์ด้วยกันหลายคน พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา ๘๒ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

<u>ขัดเจตนา</u>

นางเรริน ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ (หัวหน้าสถานีอนามัย) รับตัวนายเก่ง ผู้ถูกคุมประพฤติไว้เพื่อทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ เป็นเวลา ๒ เดือน แต่นางเรริน มิได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ โดยนางเรริน ได้มอบหมายให้นายเก่งกวาดมูลนกใต้ฝ้าเพดาน และตัดกิ่งไม้ต่อมา ได้แนะนำนายเก่ง ให้ว่าจ้างผู้อื่นมาทำงานแทนเป็นเวลา ๖ วัน ในอัตราวันละ ๒๐๐ วัน โดยอ้างว่านายเก่ง ไม่สะดวกที่จะมาทำงานบริการสังคม นายเก่งได้ว่าจ้างนายกล้า อาสาสมัครสาธารณสุข ให้จัดหาคนมาทำงานบริการสังคมแทนตน ซึ่งการ

กระทำดังกล่าวเป็นการขัดกับเจตนารมณ์หรือจุดมุ่งหมายของการคุมประพฤติหลังจากเสร็จงานแล้วนางเรริน ได้ลงชื่อรับรองการปฏิบัติงานบริการสังคมให้กับนายเก่ง โดยนางเรริน มีพฤติกรรมทำนองนี้มาหลายครั้งแล้ว พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ถูกกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

หมายเหตุ มูลกรณีในเรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้

<u>เกินจำเป็น</u>

นายตุลย์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล มีพฤติกรรมสั่งยาและเบิกจ่ายยาให้กับตนเองเกินสัดส่วนแห่งความจำเป็นในการรักษาพยาบาลหลายครั้ง ระหว่างปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๕๒ เช่น ยารักษาโรคความดัน (Metoprolol (๑๐๐)) เบิกจ่าย ๒๐ ครั้ง ครั้งละ ๕๐๐ เม็ด ยาแก้แพ้อากาศ แก้หวัด แก้คัน (Cetirzine) เบิกจ่ายจำนวน ๑๖ ครั้ง โดยในปี ๒๕๔๗ จำนวน ๓๐๐ เม็ด ในปี ๒๕๔๘ จำนวน ๒๐๐ เม็ด ในปี ๒๕๔๙ จำนวน ๑,๒๐๐ เม็ด ในปี ๒๕๕๐ จำนวน ๑,๒๐๐ เม็ด ในปี ๒๕๕๑ จำนวน ๑,๗๐๐ เม็ด เป็นต้น พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ จังหวัดลงโทษภาคทัณฑ์

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ของนายตุลย์ ในฐานะผู้บริหารของหน่วยงาน ต้องปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา การสั่งจ่ายยาเกินความจำเป็นในการรักษาพยาบาลและเบิกจ่ายค่ายาจากทางราชการโดยไม่ถูกต้อง อาจทำให้เกิดข้อครหาหรือสงสัยว่าจะนำยาไปใช้ในทางส่วนตัวที่มิได้นำไปใช้รักษาพยาบาลตนเอง เช่น ยารักษาโรคความดัน (Metoprolol (๑๐๐)) หากรับประทานครั้งละ ๑ เม็ด ในเวลาเช้าและเย็น เดือนหนึ่งรับประทานเพียง ๖๐ เม็ด แต่พบว่าบางครั้งมีการเบิกจ่ายถึงเดือนละ ๕๐๐ เม็ด หากมีการ

ใช้ยาจริงก็จะมียาเหลือจำนวนมาก เป็นการไม่ประหยัดเงินของทางราชการ มีมติให้เพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์ เป็นตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน และเนื่องจากพฤติกรรมการกระทำผิดได้เกิดขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ เป็นต้นมา ซึ่งเกิดก่อน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้ จึงให้เพิ่มความผิดฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

<u>ถูกจับกุมจึงขาดราชการ</u>

นางสาวมณีรินทร์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน ขอลากิจ ๓ วัน (ระหว่างวันที่ ๑ ถึง ๓ สิงหาคม) และได้เดินทางไปต่างประเทศ ขณะอยู่ที่ ท่าอากาศยานในต่างประเทศ ได้ถูกเจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจพบยาเสพติด ประเภท ๑ น้ำหนักประมาณ ๑ กิโลกรัม ในกระเป๋าเดินทาง จึงถูกควบคุมและดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อได้ตรวจร่างกายของนางสาวมณีรินทร์ พบว่ามีอาการป่วยเป็นวัณโรค สถานกักขังจึงปฏิเสธรับตัว และส่งนางมณีรินทร์ เดินทางกลับถึงประเทศไทย วันที่ ๒๙ สิงหาคม และได้ถูกควบคุมตัวระหว่างดำเนินคดีฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไว้ในครอบครอง ณ ทัณฑสถานหญิงกลางกรุงเทพฯ จังหวัดเห็นว่า พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร และมีพฤติการณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๓) และมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่าตามที่นางสาวมณีรินทร์ ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการเหมาะสมแก่กรณีกระทำผิดแล้วแต่อ้างฐานความผิดยังไม่ถูกต้อง คือกรณีมิใช่ความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและมีพฤติการณ์จงใจไม่ปฏิบัติตาม

ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ เนื่องจากสาเหตุที่นางสาวมณีรินทร์ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันนั้น เพราะถูกจับกุมและถูกคุมขังตั้งแต่อยู่ต่างประเทศเรื่อยมาจนถึงถูกดำเนินคดีในประเทศไทย อันเป็นเวลาต่อเนื่องกัน จึงถือว่ามีเหตุผลที่ทำให้นางสาวมณีรินทร์ ไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ พฤติการณ์จึงเป็นความผิดวินัยเพียงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ เพียงฐานเดียว

<u>คิดว่าได้</u>

นายสมชาย นายสมศักดิ์ นายสมชาติ และนางสมศรี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการเลือกสรรบุคคลเป็นพนักงานราชการตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ได้ทำการคัดเลือกนางสาวสมหญิง ซึ่งมีวุฒิวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวาริชศาสตร์ มาเป็นพนักงานราชการตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ทั้งที่ข้อกำหนดคุณสมบัติในการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งไม่ได้กำหนดให้บุคคลที่จบปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวาริชศาสตร์ (เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำทางทะเล) สามารถดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขได้ คณะกรรมการได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ยืนยันว่าคุณวุฒิของนายสาวสมหญิง ไม่อาจใช้เป็นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขได้ พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ว่ากล่าวตักเตือนนายสมชาย นายสมศักดิ์ นายสมชาติ และนางสมศรี

รวบรวมโดย นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์ นิติกรชำนาญการ
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น นิติกรชำนาญการ
นายภัคพล ปฐมพิทักษ์นุกูล นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนิติกร
กลุ่มงานอุทธรณ์และร้องทุกข์
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สป.สธ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๗/๒๕๕๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ได้นำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การสั่งให้ออกจากราชการ การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คดีปกครอง และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กำลังหาที่จอดรถอยู่

นายสมพร ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการพิเศษ ได้ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการและการปฏิบัติงานหลายครั้งผู้บังคับบัญชาได้ว่ากล่าวตักเตือนให้แก้ไขตลอดมาแต่ก็ยังไม่ดีขึ้น

นายสมพร ได้นัดทำการผ่าตัดผู้ป่วยโดยวิธีเปิดกระโหลกศีรษะเพื่อเอาก้อนเลือดในสมองออกในเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น. เมื่อถึงเวลาดังกล่าว เจ้าหน้าที่พยาบาลประจำห้องผ่าตัดก็ไม่สามารถติดต่อกับนายสมพร ได้ นายสมพร ได้เดินทางมาถึงห้องผ่าตัดเมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๒๕ น. ซึ่งช้าไปประมาณ ๒ ชั่วโมงเศษโดยนายสมพรแจ้งเหตุผลว่าตนพึ่งจะหาบริเวณที่จอดรถในโรงพยาบาลได้เมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. และได้สั่งให้เตรียมผู้ป่วยผ่าตัดในเวลา ๑๒.๑๕ น. โดยวันนั้นนายสมพรทำการผ่าตัดผู้ป่วยได้เพียง ๒ ราย จากจำนวน ๓ ราย อีก ๑ ราย งดทำการผ่าตัดเนื่องจากไม่มีเวลาเพียงพอ และในเดือนที่ผ่านมา นายสมพรก็เคยงดทำการผ่าตัดผู้ป่วยด้วยเหตุผลว่าตนไม่มีที่จอดรถมาแล้ว พฤติกรรมการไม่รับผิดชอบต่อผู้ป่วยและการปฏิบัติงานในลักษณะดังกล่าวเป็นอยู่เสมอ ในระหว่างที่นายสมพร ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรรอให้คำปรึกษาเพื่อให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยตึกอุบัติเหตุและฉุกเฉินซึ่งได้มีการรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างปี พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๔๙ รวม ๙ เรื่อง เช่น เมื่อปี ๒๕๔๙ มีผู้ป่วยมารับการรักษาพยาบาลที่ตึกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

ด้วยอาการถูกทำร้ายร่างกายโดยถูกทุบศีรษะ ผลการเอกซเรย์สมองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เป็น small epidural hematoma เจ้าหน้าที่พยาบาลได้รายงานต่อนายสมพร เพื่อให้การรักษาพยาบาลแต่ นายสมพร ไม่รับผู้ป่วยให้นอนพักรักษาในโรงพยาบาลและให้ผู้ป่วยกลับบ้านเพียงแต่สั่งยาแก้ปวดลดไข้ให้ผู้ป่วยไปรับประทานที่บ้านเท่านั้น ทั้งที่ผู้ป่วยรายนี้ใบหน้าบวม ลุกไม่ขึ้น ปวดศีรษะมาก เสี่ยงต่อภาวะหมดสติและมีอาการหนักมากกว่าเดิม ซึ่งเสี่ยงต่อการมีเลือดออกในสมองมากขึ้น จึงต้องขอให้แพทย์ศัลยกรรมคนอื่นสั่งการรักษาพยาบาลผู้ป่วยและรับผู้ป่วยไว้รักษาในโรงพยาบาล พฤติกรรมดังกล่าวของ นายสมพร เกิดขึ้นเป็นประจำ โดยนายสมพร มักไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่และปฏิเสธให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยหนัก และยังเกี่ยงการรักษาพยาบาลผู้ป่วยหนัก ทำให้เป็นภาระแก่แพทย์คนอื่น และมักจะสั่งการรักษาพยาบาลผู้ป่วยทางโทรศัพท์โดยไม่มาตรวจรักษาผู้ป่วยด้วยตนเองหรือก็ไม่สั่งให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วย ผู้บังคับบัญชาได้ตักเตือนแล้วแต่ก็ไม่ดีขึ้นหรือไม่มีการปรับปรุงแก้ไขแต่อย่างใด

พฤติกรรมของนายสมพร ดังกล่าว เป็นการหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ และประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีคำสั่งให้นายสมพร ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕

<u>ถูกออกเพราะผ่อนรถ</u>

นายยอดชาย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำงานงาน ได้นำบัตรเครดิต (บัตรวีซ่า) และรหัสของบัตรเครดิตธนาคาร ๒ แห่ง จำนวน ๒ ใบ ที่ธนาคารได้ส่งทางไปรษณีย์มาให้กับนายยอดธง ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัตร โดยนำออกไปจากห้องธุรการของโรงพยาบาล จากนั้นนายยอดชาย ได้โทรศัพท์ติดต่อไปที่ธนาคารทั้งสองแห่งโดยแจ้งข้อมูลส่วนตัวของนายยอดธงเพื่อขอเปิดใช้บัตรเครดิต หลังจากนั้นนายยอดชาย ได้นำบัตรเครดิตดังกล่าว ไปใช้ซื้อสินค้ารวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๗,๐๐๐ บาท ต่อมาธนาคารได้ส่งใบแจ้งยอดหนี้ค้างชำระและเรียกเก็บเงินจากนายยอดธง นายยอดธง เห็นว่าตนยังไม่ได้รับบัตรเครดิตแต่กลับมีการเรียกเก็บเงินจากตน

เป็นจำนวนมากจึงได้ไปแจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอ เพื่อให้ติดตามหาตัวผู้ที่นำบัตรเครดิตของตนไปใช้ เมื่อพนักงานสอบสวนติดตามและสืบสวนก็ทราบว่านายยอดชาย เป็นผู้ที่ใช้

บัตรเครดิตดังกล่าว นายยอดชาย ให้การอ้างว่าตนเดือดร้อนเรื่องเงินที่ต้องนำไปจ่ายเป็นค่าผ่อนงวดรถยนต์ในงวดแรก รวมทั้งหนี้นอกระบบที่ตนกู้ยืมนำไปเป็นเงินดาวน์รถยนต์ และได้นำเงินไปสร้างบ้าน ต่อมานายยอดชาย ได้นำเงินไปชดใช้ให้กับนายยอดธง ครบถ้วนแล้ว

พฤติกรรมของนายยอดชาย ดังกล่าว เป็นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลด นายยอดชาย ออกจากราชการ อนึ่ง คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเกี่ยวกับการปลอมลายมือตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว๑๙๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ กำหนดให้ถือปฏิบัติว่า “ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของผู้อื่นไปหาประโยชน์ ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ”

<u>เพื่อนเผลอ</u>

นายเลิศ ตำแหน่งเจ้าพนักงานเภสัชกรรมชำนาญงาน มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินค่ายาของโรงพยาบาล เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐ ผู้มารับการบริการ ได้ขอให้โรงพยาบาลออกหนังสือรับรองการป่วยให้กับเด็กชายสร้อย ที่เคยมารักษาพยาบาลเนื่องจากได้รับอุบัติเหตุ และออกจากโรงพยาบาลเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ โดยชำระเงินค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๑,๔๐๐ บาท เมื่อตรวจสอบสำเนาใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๓๐๗๙ เลขที่ ๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๐ ก็พบว่าใบเสร็จรับเงินฉบับสำเนาเขียนว่ารับเงินจำนวน ๑๐๐ บาท นายเลิศ ได้ให้การยอมรับว่าตนเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าวโดยรับเงินค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๑,๔๐๐ บาท และออกใบเสร็จรับเงินต้นฉบับให้ผู้ป่วย จำนวน ๑,๔๐๐ บาท แต่สำเนาคู่ฉบับของใบเสร็จรับเงินเขียนเพียง ๑๐๐ บาท และเมื่อทำการตรวจสอบ

ใบเสร็จรับเงินย้อนหลังระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๐ ก็พบว่ามีการเขียนใบเสร็จรับเงินฉบับสำเนาน้อยกว่าจำนวนเงินตามเอกสารใบสั่งยาต้นฉบับ จำนวน ๓๗ ฉบับ ซึ่งมีวงเงินรวม ๑๐๓,๐๗๕ บาท แต่ตามสำเนาใบเสร็จรับเงินคิดเป็นเงินรวม ๗,๗๔๐ บาท เท่านั้น ซึ่งมีเงินส่วนต่างรวม ๙๕,๓๓๕ บาท โดยเงิน ส่วนต่างดังกล่าวได้มีการเก็บไว้ในลิ้นชักที่เคาเตอร์ห้องจ่ายยา และเมื่อเพื่อนร่วมงานเผลอหรือนายเลิศมีโอกาส ก็จะนำเงินส่วนต่างดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ใช้หนี้บัตรเครดิต และเล่นพนันฟุตบอล

พฤติกรรมของนายเลิศ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายเลิศ ออกจากราชการ ตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัด

<u>แลกกันจนงง</u>

นางแก้ว และนางอ้อย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ได้กระทำผิดวินัย คือ โรงพยาบาลได้มีคำสั่งให้นางแก้วขึ้นเวรปฏิบัติงานในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ เวลา ๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. และสั่งให้นางอ้อย ขึ้นเวรต่อจากนางแก้ว ในเวลา ๐๘.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. ปรากฏว่าในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ นางแก้ว ได้ขึ้นเวรของตนเสร็จแล้วก็ขึ้นเวรให้กับนางอ้อย ด้วยโดยนางอ้อย จ้างนางแก้วให้อยู่เวรแทนตนเอง และนางแก้ว ได้ลงชื่อปลอมลงในบันทึกลงเวลาปฏิบัติงานว่าเป็นนางอ้อย มาปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นางแก้วได้ปกปิด และไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบเรื่องดังกล่าว รวมทั้งไม่ได้มีการแลกเปลี่ยนเวรและอนุมัติให้ถูกต้อง ต่อมาโรงพยาบาลได้มีคำสั่งให้นางแก้วขึ้นเวรปฏิบัติงานในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๘.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. และให้นางอ้อย ขึ้นเวรต่อจากนางแก้วในเวลา ๑๖.๓๐ น.-๐๐.๓๐ น. (ของวันรุ่งขึ้น) และให้นางแก้ว ขึ้นเวรต่อ ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. ต่อมาบุคคล

ทั้งสองได้ยื่นใบแลกเวร และได้รับอนุมัติถูกต้อง กล่าวคือ เมื่อแลกเวรกันแล้วนางแก้วต้องขึ้นปฏิบัติงานในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๑๖.๓๐ น.-๐๐.๓๐ น. (ของวันรุ่งขึ้น) และนางอ้อยต้องขึ้นปฏิบัติงานต่อในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. ปรากฏว่านางแก้ว ได้ขึ้นเวรของตนในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๘.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. และได้อยู่เวรของตนต่อเนื่องตามที่ได้แลกเวรกับนางอ้อยไว้ คือ ในเวลา ๑๖.๓๐ น.-๐๐.๓๐ น. (ของวันรุ่งขึ้น) ส่วนเวรในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลา ๐๐.๓๐ น.-๐๘.๓๐ น. ที่นางอ้อยจะต้องขึ้นเวรตามที่ได้แลกกันไว้ กลับปรากฏว่า นางอ้อย ไม่ได้มาขึ้นเวร แต่นางแก้ว ได้ขึ้นปฏิบัติงานแทนนางอ้อย และนางแก้ว ได้ลงชื่อปลอมลงในบันทึกลงเวลาปฏิบัติงานว่าเป็นนางอ้อย มาขึ้นเวรปฏิบัติงานในช่วงเวลาดังกล่าวพฤติกรรมของนางแก้ว และนางอ้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง คือ นางแก้ว กระทำผิดวินัย ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และนางนางอ้อย กระทำผิดวินัย ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนางแก้ว และนางอ้อย คนละจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

รวบรวมโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑/๒๕๕๕ ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรมฉบับนี้นำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เผื่อว่าบางเรื่องจะเป็นอุทาหรณ์ช่วยสอนใจ ก่อนตัดสินใจลงมือทำอะไรจะได้คิดให้ดี ต่อด้วยแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่น่าสนใจ ทั้งนี้ผู้สนใจเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือระเบียบกฎหมายต่าง ๆ สามารถหาความรู้เพิ่มเติมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่เว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม www.winaimoph.com โดยในส่วนของกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย หากกระทำผิดขณะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ยังมีผลบังคับใช้ จะปรับฐานความผิดตามบทกฎหมายเดิม แต่ถ้าหากความผิดได้กระทำลงนับตั้งแต่วันที่ความในลักษณะ ๔ และลักษณะ ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้แล้ว ก็จะปรับฐานความผิดตามบทกฎหมายใหม่ครับ ส่วนลูกจ้างประจำนั้นกระทรวงการคลังไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ แต่อย่างใด การดำเนินการทุกอย่างจึงยังคงเหมือนเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

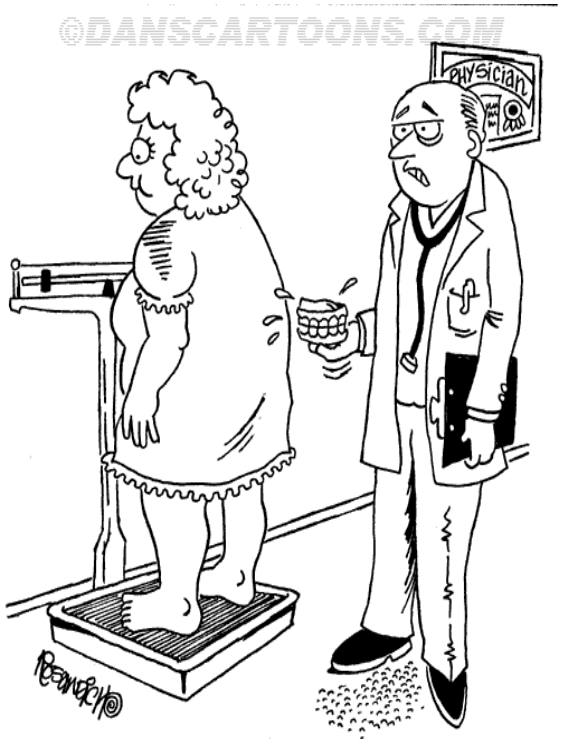
☺ กรณีนางนกน้อย หัวหน้าสถานีอนามัย (เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน) ประจำสถานีอนามัยตำบลในกรงเหล็ก

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ศาลอุทธรณ์ได้พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้จำคุกนางนกน้อย ๒ ปี ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๓ ประกอบมาตรา ๘๓ กรณีร่วมกันกับพวกเรียกรับเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท จากนางส้มจุก มารดาของนายส้มซ่า นักโทษคดียาเสพติดซึ่งถูกศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำคุก ๒๐ ปี และคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา โดยหลอกลวงว่าจะนำเงินจำนวนดังกล่าวไปมอบให้กับผู้พิพากษาศาลฎีกาเพื่อตอบแทนในการที่กระทำการพิพากษาให้ยกฟ้องและปล่อยตัวนายส้มซ่า แต่ศาลฎีกาพิพากษายืนให้จำคุกนายส้มซ่า เหตุเกิดเมื่อตอนกลางปี ๒๕๔๘

การกระทำของนางนกน้อยที่เข้าไปช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นการฝ่าฝืนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๒ อันเป็นการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

☺ กรณีนางหวังดีรัตน์ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ) สถานีอนามัยบ้านหนองทรุดโทรม

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สถานีอนามัยบ้านหนองทรุดโทรม ได้รับผู้ถูกคุมประพฤติจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดไว้เพื่อให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ โดยไม่ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เฉพาะในปี ๒๕๕๑ รับผู้ถูกคุมประพฤติไว้ทำงานบริการสังคมทั้งหมด ๑๐ คน นายแสบศักดิ์ ผู้ถูกคุมประพฤติในคดีเล่นพนันฟุตบอลและยาเสพติด เป็นหนึ่งในจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติดังกล่าวที่เลือกทำงานบริการสังคมที่สถานีอนามัยบ้านหนองทรุดโทรม กำหนดให้ทำงานระหว่างเดือนกันยายน–พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ระยะเวลารวม ๔๘ ชั่วโมง ได้รับมอบหมายจากนางหวังดีรัตน์ให้ทำความสะอาดฝ้าเพดานและตัดแต่งกิ่งไม้ แต่นางหวังดีรัตน์เห็นว่านายแสบศักดิ์ทำงานโรงงาน กลัวจะต้องขาดงาน จึงแนะนำนายแสบศักดิ์ให้ว่าจ้างคนอื่นทำงานแทนเป็นเวลา ๖ วัน อัตราค่าจ้างวันละ ๓๐๐ บาท โดยให้อาสาสมัครสาธารณสุขรับเงินจากนายแสบศักดิ์ไปจัดหาแรงงานมาทำงานแทน หลังจากเสร็จงานนางหวังดีรัตน์ได้ลงชื่อรับรองการปฏิบัติงานบริการสังคมของนายแสบศักดิ์อันขัดต่อเจตนารมณ์ของการคุมประพฤติที่มุ่งหมายให้ผู้ถูกคุมประพฤติทำงานบริการสังคมด้วยตนเอง ก่อนหน้านี้นางหวังดีรัตน์เคยแนะนำผู้ถูกคุมประพฤติรายอื่นให้กระทำในทำนองเดียวกันนี้มาแล้วหลายครั้ง

การกระทำของนางหวังดีรัตน์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและ

เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย กระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕ % เป็นเวลาหนึ่งเดือน

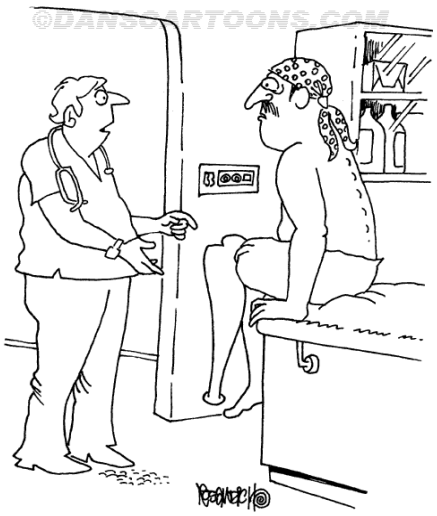
☺ นางหัวใส ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย (เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน) สถานีอนามัยบ้านโนนลักไก่

ชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่งได้จัดให้มีการฌาปนกิจสงเคราะห์ขึ้นเพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่เสียชีวิต ผู้สมัครประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวต้องสมัครเป็นสมาชิกชมรมและได้รับการรับรองคุณสมบัติจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำเขตพื้นที่รับผิดชอบ เมื่อสมาชิกของชมรมที่เข้าร่วมกิจกรรมเสียชีวิตชมรมจะจ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่ทายาทตามรายชื่อผู้รับประโยชน์ที่ระบุไว้ในใบสมัคร

นางหัวใส หัวหน้าสถานีอนามัยบ้านโนนลักไก่ ซึ่งมีหน้าที่รับรองคุณสมบัติผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกของชมรม รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมฌาปนกิจสงเคราะห์ประจำเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีอนามัยบ้านโนนลักไก่ ได้ปลอมลายมือชื่อนายเท่งทึงกับนายท้อแท้ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านลงในใบสมัครพร้อมทั้งรับรองคุณสมบัติแล้วส่งรายชื่อนายเท่งทึงกับนายท้อแท้เข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมฯและร่วมกิจกรรมฌาปนกิจสงเคราะห์ไปยื่นประธานชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขจังหวัด โดยระบุว่าให้นายสีหมอก เกี่ยวข้องเป็นหลาน เป็นผู้รับประโยชน์ของนายเท่งทึง แต่ความจริงนายสีหมอกเป็นสามีนางหัวใสและไม่ได้เป็นหลานนายเท่งทึง กับระบุว่า ให้นางเขี้ยว เกี่ยวข้องเป็นหลานนายท้อแท้เป็นผู้รับประโยชน์ของนายท้อแท้ แต่ความจริงนางเขี้ยวเป็นเพื่อนกับนางหัวใสและไม่ได้เป็นหลานของนายท้อแท้ ก่อนหน้านี้นายเท่งทึงได้ขอสมัครเป็นสมาชิกของชมรมฯ ระบุชื่อนางบุญยัง บุตรสาวของนายเท่งทึง เป็นผู้รับผลประโยชน์ แต่หลังจากสมัครเป็นสมาชิกแล้ว ๑ เดือน นายเท่งทึงป่วยเป็นโรคมะเร็งและนางหัวใสได้นำเงินค่าสมัครพร้อมกับใบสมัครมาคืน โดยอ้างว่านายเท่งทึงป่วยหนักไม่สามารถรับเข้าเป็นสมาชิกชมรมได้ ส่วนนายท้อแท้ไม่เคยสมัครเป็นสมาชิกของชมรม หลังจากนายเท่งทึงกับนายท้อแท้เสียชีวิต นายสีหมอกได้ยื่นคำร้องขอรับเงินฌาปนกิจสงเคราะห์ของนายเท่งทึง จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท และนางหัวใสได้นำเงินมามอบให้ภริยานายเท่งทึง ๒ ครั้ง ๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท บอกว่าเป็นเงินค่าทำบุญ ส่วนรายนายท้อแท้ที่เสียชีวิตทางชมรม

ได้จ่ายเงินให้กับนายเขี้ยว จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และนายเขี้ยวได้นำเงินมามอบให้ภริยาของนายท้อแท้ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท บอกว่าเป็นเงินค่าทำบุญเช่นเดียวกัน ต่อมานางหัวใสได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีอาญา คดีถึงที่สุด ศาลฎีกาพิพากษาว่า นางหัวใสมีความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๖๕ ให้ลงโทษจำคุกนางหัวใส จำนวน ๑ ปี

"You have sap on the knee."

การกระทำของนางหัวใสดังกล่าวนอกจากจะเป็นความผิดทางอาญาแล้ว ยังเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษปลดออกจากราชการ

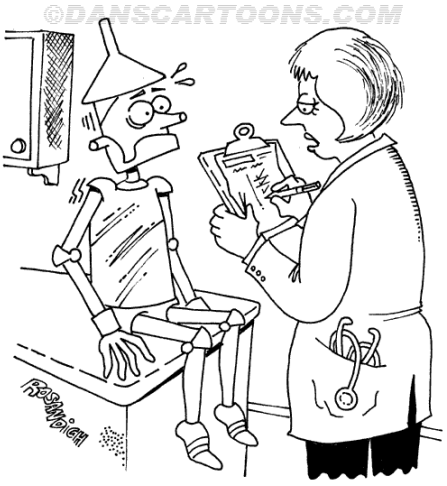
☺ กรณีนายคึกคัก ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล (นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ) โรงพยาบาลวัยใส (ผู้บังคับบัญชาที่พยายามเอาใจใส่ สอดส่องดูแลลูกน้องจริง ๆ)

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๙ นางสาวสุดสวย แพทย์ประจำโรงพยาบาลไฮเทค พบว่ามีผู้นำกล้องถ่ายรูปติดตั้งที่ใต้โต๊ะทำงานและเดินสายโทรศัพท์เชื่อมต่อไปยังห้องตรวจโรคของนายคึกคักผู้อำนวยการโรงพยาบาลไฮเทคซึ่งอยู่ห้องติดกันและด้านหลังห้องมีช่องว่างสามารถเดินผ่านไปมาระหว่างห้องได้ จึงตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์ประจำห้องตรวจโรคที่ใช้สำหรับนายคึกคักพบภาพของนางสาวสุดสวย จำนวน ๙ ไฟล์ นางสาวสุดสวยจึงได้แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีอาญากับนายคึกคัก สองสามวันต่อมานายคึกคักพร้อมด้วยภรรยาและเพื่อนร่วมงานได้เดินทางเข้าพบครอบครัวของนางสาวสุดสวยได้ยอมรับผิดพร้อมทั้งขอโทษกับบิดาของนางสาวสุดสวย และประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังจากนั้นนายคึกคักได้โทรศัพท์บอกนางสาวสุดสวยว่ายอมชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนัดหมายจะจ่ายเงินในวันรุ่งขึ้น แต่เมื่อนางสาวสุดสวยได้ยื่นเอกสารให้นายคึกคักอ่านและตรวจดูก่อนที่จะลงนามยุติเรื่องตามที่ตกลงไว้ นายคึกคักไม่ยอมชำระค่าสินไหมทดแทนตามที่ตกลงกันไว้

การกระทำของนายคึกคักเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือนนายคึกคัก จำนวน ๕ % เป็นเวลาสามเดือน

☺ กรณีนายบัวขาว นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอลุมพินี (โชว์ลีลาศิลปะแม่ไม้มวยไทยได้เข้าตาจริงๆ)

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายบัวขาวและนางสาวโฉมงามได้อยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน ๑ คน อยู่กินกันมาจนลูกอายุประมาณ ๒ ปี ทั้งคู่เกิดมีเรื่องหึงหวงกัน จนต้องแยกกันอยู่ตามลำพัง ประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ นายบัวขาวได้ไปรับนางสาวโฉมงามจากที่ทำงานพาไปพูดคุยที่บ้านพักของนายบัวขาวเพื่อปรับความเข้าใจ แต่ระหว่างพูดคุยทั้งคู่ได้ทะเลาะวิวาทและมีปากเสียงกัน นายบัวขาวบันดาลโทสะทำร้ายร่างกายนางสาวโฉมงามโดยใช้เท้าเตะ ๔-๕ ครั้ง แล้วจับศีรษะของนางสาวโฉมงามเหวี่ยงใส่ฝาผนังบ้าน จนนางสาวโฉมงามได้รับบาดเจ็บ จากนั้นจึงนำตัวนางสาวโฉมงามไปส่งที่บ้านนางสาวนิดเดียวเพื่อนของนางสาวโฉมงาม นางสาวนิดเดียวได้นำตัวนางสาวโฉมงามไปรักษาที่โรงพยาบาลประจำอำเภอ และแพทย์ได้ส่งตัวนางสาวโฉมงามไปเข้ารับการรักษาต่อที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดในเวลาต่อมา แพทย์ผู้ชันสูตรบาดแผลลงความเห็นว่า นางสาวโฉมงามบาดเจ็บสาหัส ต้องเจ็บป่วยด้วยอาการทุกขเวทนาจนประกอบกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดำเนินคดีอาญากับนายบัวขาว โดยนายบัวขาวได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนและในชั้นศาลว่าทำร้ายร่างกายนางสาวโฉมงามจริง ศาลพิพากษาว่านายบัวขาวมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๗ (๘) ลงโทษจำคุก ๑ ปี นายบัวขาวให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๖ เดือน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี แต่ให้คุมความประพฤติภายในกำหนด ๑ ปี รายงานตัว ๓ ครั้ง ตามที่พนักงานคุมความประพฤติกำหนด

"Just as I suspected...hardening of the arteries."

การกระทำของนายบัวขาวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น

☺ กรณีนายประท้วงศักดิ์ ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมบัติบุรี

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายประท้วงศักดิ์ได้ให้การรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ตนได้ให้นายตุ๊ดตู่ผู้ควบคุมกำกับดูแลการใช้รถยนต์และดูแลพนักงานขับรถยนต์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมบัติบุรี เซ็นชื่อในใบสั่งซื้อน้ำมัน แล้วนำรถยนต์ของทางราชการหมายเลขทะเบียน ก - ๙๙๙๙ สมบัติบุรี ซึ่งตนเองรับผิดชอบไปเติมน้ำมันไม่ให้เต็มถัง จากนั้นนำรถยนต์กลับไปที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมบัติบุรี ใช้สายยางใส่ลงไปในถังน้ำมันเชื้อเพลิงแล้วค่อยๆ เปิดน้ำประปาให้ไหลช้าๆเพื่อไล่อากาศและน้ำมันดีเซลให้ลอยอยู่ข้างบนจนเต็มถังแล้วจึงนำรถยนต์มาจอดไว้ตามเดิม เป็นเหตุให้รถยนต์ดังกล่าวได้รับความเสียหายใช้งานไม่ได้ ต้องเสียค่าซ่อมแซมเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท สาเหตุเนื่องจากนับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติหน้าที่จนถึงปัจจุบันรวมเป็นเวลา ๓๐ ปี ตนไม่เคยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบขับรถยนต์ที่อยู่ในสภาพดีและใหม่เหมือนกับพนักงานขับรถยนต์คนอื่น แต่จะได้รับรถยนต์ในสภาพที่ย่ำแย่กว่าคนอื่น โดยผู้ควบคุม กำกับดูแลการใช้รถยนต์มักอ้างว่า ตนไม่สามารถขับรถยนต์ไปต่างจังหวัดหรือเข้ากรุงเทพมหานครได้ หรือตนเป็นช่างซ่อมเครื่องยนต์ ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นสามารถแก้ไขปัญหาเครื่องยนต์เฉพาะหน้าได้ นอกจากนี้ บางครั้งตนยังถูกเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานต่างๆ ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมบัติบุรีที่ตนได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานขับรถยนต์พูดจาประชดประชันเกี่ยวกับสภาพรถอยู่เนืองๆ ทำให้ตนเองรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจหาทางให้ได้ใช้รถยนต์ในสภาพที่ดีกว่าคันที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ นายประท้วงศักดิ์ได้นำเงินค่าซ่อมแซมรถยนต์มาชดใช้คืนให้กับทางราชการแล้ว

การกระทำของนายประท้วงศักดิ์เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง ลงโทษลดขั้นค่าจ้าง จำนวน ๑ ขั้น

☺ บุคคลภายนอกที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีใหม่ จะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีเท่านั้น (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ๓๔๔/๒๕๕๑)

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเคยฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่ามีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๙๑๗/๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองชั้นต้น ต่อมาศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนเป็นคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๓๒/๒๕๔๙ และคดีถึงที่สุดแล้ว สำหรับคดีนี้ผู้ร้องเป็นภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดี ยื่นคำร้องขอพิจารณาพิพากษาคดีใหม่โดยอ้างว่าผลจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการทำให้ครอบครัวขาดรายได้ ถูกดูหมิ่นเกลียดชัง และมีความเป็นอยู่อย่างยากลำบาก ดังนั้น เมื่อเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง การที่ผู้ฟ้องคดีถูกปลดออกจากราชการเป็นการกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง หากการกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ชอบ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ได้รับคำสั่งย่อมได้รับความเดือนร้อนเสียหายโดยตรงจากผลการกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี การขาดรายได้ ครอบครัวถูกดูหมิ่นเกลียดชัง มีความเป็นอยู่อย่างยากลำบากก็เป็นผลกระทบที่เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี หาใช่การกระทำหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

☺ ตัวอย่างของการใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้อง ไม่ใช่ว่าเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลแล้วจะอ้างความเหมาะสมสั่งให้ใครต่อไปปฏิบัติงานตรงไหน อย่างไรก็ได้ก็ได้ คำสั่งต้องมีกฎหมายให้อำนาจไว้ให้ทำได้และมีเหตุผลที่ดีประกอบด้วย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๑๒/๒๕๕๒)

โรงพยาบาล ข. เป็นโรงพยาบาลชุมชนในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ก. ซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาค อำนาจในการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา จึงเป็น

อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามคำสั่งจังหวัดฯ ที่มอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดมีอำนาจในการสั่งอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่น โดยไม่รวมถึงการปฏิบัติราชการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสงวนไว้โดยเฉพาะและต้องนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ได้แก่ ข้อ ๓.๑.๔ การบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง การพิจารณาความดีความชอบ และการพิจารณาโทษทางวินัย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล (พยาบาลวิชาชีพ ๗) (ด้านการพยาบาล) กลุ่มงานการพยาบาล โดยตัดโอนตำแหน่งและอัตราเงินเดือน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้อำนวยการโรงพยาบาล) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าผู้ป่วยนอก ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวมีข้าราชการระดับ ๖ ถือครองอยู่ โดยให้เหตุผลว่าเพื่อให้การปฏิบัติงานของโรงพยาบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและได้แต่งตั้งข้าราชการระดับ ๗ รายอื่น มาปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานพยาบาลแทนผู้ฟ้องคดีนั้น แม้จะเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างภายในโรงพยาบาลมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายในหน่วยงานตามความจำเป็นและตามอำนาจบังคับบัญชาที่มีอยู่ ทั้งนี้ ตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเรื่องมอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้บังคับบัญชา ข้อ ๑.๒.๒ และข้อ ๓ <u>แต่การมอบหมายดังกล่าวจะต้องมีความเหมาะสม มีเหตุผล และมีกำหนดระยะเวลาตามสมควร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ครองอยู่โดยมิได้กำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ไว้ และให้บุคคลอื่นมาปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ฟ้องคดี ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประสงค์จะให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งตามคำสั่งจังหวัดอีกต่อไป กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย</u>

<u>เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบคำสั่งจังหวัด</u> และเมื่อต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการภายในโรงพยาบาลโดยให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานผู้ป่วยนอกตามคำสั่งเดิมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

☺ คดีพิพาทเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารของทางราชการลุกล้ำที่ดินเอกชนอยู่ในอำนาจศาลยุติธรรม (คำสั่งที่ ร.๖๕๗/๒๕๕๒ คำร้องที่ ร.๗๑/๒๕๕๒)

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบ้านดอนซึ่งอยู่ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี (กระทรวงสาธารณสุข) ก่อสร้างอาคารสถานีอนามัยตำบลบ้านไร่ปลายนาในที่ดินที่พิพาทโดยเข้าใจสุจริตว่าเป็นที่ราชพัสดุ การก่อสร้างอาคารของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นการบริหารจัดการทั่วไปเกี่ยวกับทรัพย์สินของหน่วยงานทางราชการโดยมิได้ใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมายต่อเอกชน แม้ต่อมาภายหลังผู้ฟ้องคดีจะโต้แย้งเป็นข้อพิพาทว่าผู้ถูกฟ้องคดีสร้างอาคารรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดี ก็เป็นกรณีบุคคลสร้างโรงเรือนรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้อื่นโดยสุจริตตามมาตรา ๑๓๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจตรวจสอบของศาลยุติธรรม มิใช่คดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

☺ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๕๘/๒๕๕๑ คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๐๒/๒๕๔๗

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๒๐๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๔ ให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่กองสาธารณสุขภูมิภาคเป็นการประจำ เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่มีการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ฉะนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ ๒๐๕/๒๕๔๔ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เงินค่าเบี้ยเลี้ยงเหมาจ่ายและเงินประจำตำแหน่ง เงินค่าตอบแทนในการไม่ทำเวชปฏิบัติส่วนตัว เงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและในวันหยุดราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดี จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งที่เหมาะสม และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดีนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย พิพากษากลับให้ยกฟ้อง และคืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©©

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๒/๒๕๕๕

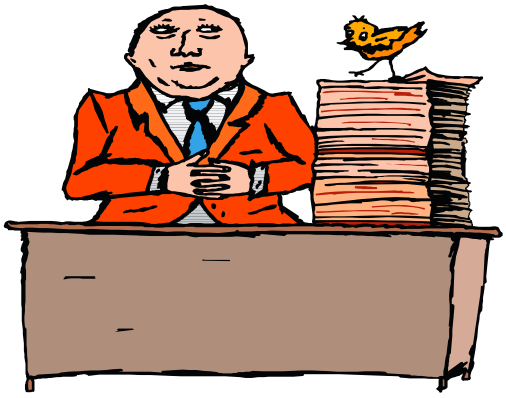
จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.go.com

กฎหมายที่ควรรู้

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๑๐๓/๗ และมาตรา ๑๐๓/๘ บัญญัติสรุปว่าให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้ โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการดังกล่าว หากหน่วยงานของรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่าผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องมีความผิดทางวินัยหรือเป็นเหตุที่จะถูกถอดถอนจากตำแหน่งหรือต้องพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี นอกจากนี้ยังให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นคู่สัญญา นั้น มีหน้าที่แสดงบัญชีรายการรับจ่ายของโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ต่อกรมสรรพากร เพื่อให้มีการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการคำนวณภาษีเงินได้ในโครงการที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐดังกล่าว รวมทั้งยังให้มีอำนาจกำหนดมาตรการให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติอีกด้วย ขณะนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำและแสดงบัญชีรายการรับจ่าย

/ของ...

ของโครงการ ฯ จำนวน ๒ ฉบับ โดยกำหนดข้อปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐทุกแห่งที่จัดซื้อจัดจ้างที่มูลค่าของสัญญาตั้งแต่ ๒ ล้านบาทขึ้นไป(ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕) และมูลค่าสัญญาตั้งแต่ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป(ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖) จะต้องกำหนดเงื่อนไขและคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาเพื่อให้คู่สัญญาต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงบัญชีรายการรับจ่ายของโครงการฯดังกล่าว ไว้หลายประการ รายละเอียดสามารถดูได้จากเว็ปไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยฯ ดังนั้น ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัสดุจะต้องศึกษากฎหมายและประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ดังกล่าวให้เข้าใจ หากปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติตาม อาจถูกร้องเรียนว่ากระทำผิดวินัย หรืออาจถูกผู้ประกอบการร้องเรียนขอให้ยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างเพราะการที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายได้

<u>กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย</u>

<u>ที่ผมทำเพราะเธอน่ารัก</u>

นายศักดิ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ปฏิบัติงาน และนางสาวศรี ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ปฏิบัติการ นายศักดิ์ ได้กระทำการลวนลามนางสาวศรี หลายครั้ง เช่น ขณะที่นางสาวศรี กำลังล้างจานอยู่ในห้องน้ำธนาคารเลือด นายศักดิ์ ได้เข้าไปในห้องน้ำและปิดประตูแล้วลวนลาม บางครั้งก็ดึงตัวไว้และพยายามใช้กำลังบังคับหอมแก้ม นอกจากนี้

นายศักดิ์ ก็พยายามตีสนิทและลวนลามโดยอาศัยโอกาสที่นางสาวศรี กำลังปฏิบัติงาน โดยดึงตัวหรือฉุดกระชากนางสาวศรีเข้าไปในห้องน้ำหญิงหรือเข้าไปในห้องทำงานที่ไม่มีคนอยู่แล้วพยายามลวนลามกอดจูบนางสาวศรี ได้ดิ้นรนขัดขืนและพยายามพูดดีด้วยจนหยุดการลวนลาม บางครั้งก็เข้ามาพูดคุยแล้วโฉบหอมแก้มของนางสาวศรี หรือแตะเนื้อต้องตัวตีก้นบ้าง แตะไหล่บ้าง แทบทุกครั้งที่เดินผ่านนางสาวศรี ได้ต่อว่าและบอกว่าไม่ชอบ ต่อมาวันหนึ่งขณะที่กำลังทำงานอยู่ นางสาวศรี ได้แนะนำนายศักดิ์ เกี่ยวกับการส่องกล้องจุลทรรศน์ ทั้งคู่ได้พูดโต้ตอบในลักษณะประชดประชันนายศักดิ์ โกรธนางสาวศรี ที่พูดกับตนว่า “ทำสไลด์แค่นี้ไม่ได้ จะทำอะไรกิน” จึงชกไปที่ไหล่

/ของ...

ของนางสาวศรี และจะเข้าไปชกซ้ำอีก แต่มีคนเข้าห้ามไว้เสียก่อน นายศักดิ์ รับสารภาพว่าตนได้ทำการลวนลามนางสาวศรีจริง โดยให้เหตุผลว่าที่ตนทำไปเช่นนั้นเพราะ นางสาวศรีหน้าตาน่ารัก ตนเพียงแค่หยอกล้อไม่ได้คิดอะไรเกินเลย และที่ทำไปหลายครั้งก็เพราะว่า

นางสาวศรี เป็นคนไม่ถือตัว เลยไม่ทราบว่าชอบตนด้วยหรือเปล่า เพราะเธอเป็นคนเฉยจนดูแทบไม่ออกว่าเป็นคนยังไง พฤติการณ์ของนายศักดิ์ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน และฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๒(๗) ตามมาตรา ๘๓ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวน ๒%

<u>ป้ากับลุงอายุก็ปูนนี้แล้ว</u>

นางเรยา ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งคนงาน อายุ ๕๗ ปี และนายจักร สามี ได้ไปที่บ้านของนายเขียว ว่าจ้างนายเขียว อายุ ๕๙ ปี ให้มาทำสวนและตัดหญ้าที่สวนของตน โดยจ้างรายวันๆ วันละ ๓๐๐ บาท ในระหว่างที่ทำงานสวน นางเรยาและนายเขียว ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกันและอยู่กินฉันสามีภรรยาอยู่ที่บ้านพักในสวน เป็นเวลาประมาณ ๒ ปี ทำให้นางแก้ว ภรรยาของนายเขียว ได้รับความเดือดร้อนและครอบครัวแตกแยก สำหรับนางเรยา นั้น เคยหย่ากับนายจักรมาแล้วครั้งหนึ่งเพราะถูกจับได้ว่าไปเป็นชู้กับยามทั้งที่อยู่กินกันมานานจนมีบุตรด้วยกัน ๒ คน เมื่อหย่ากันแล้ว นายจักร ได้ให้นางเรยา ออกจากบ้านไปอยู่ที่อื่น ต่อมานางเรยา ได้มาขอคืนดีกับนายจักรและได้จดทะเบียนสมรสกันใหม่ ในระหว่างที่นายเขียวมาทำสวนใหม่ๆ นางเรยา มักออกจากบ้านบ่อยครั้งโดยเฉพาะเวลาใกล้ค่ำ และบอกกับนายจักร ว่าตนไปควบคุมดูแลการทำงานที่สวน พฤติกรรมของนางเรยา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๔๖ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ลงโทษปลดออกจากราชการ

/เพราะ...

<u>เพราะสงสารจึงติดคุก</u>

นางกานดา ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ได้ทำแท้งให้กับนางสาวนิดหน่อย ในเวลากลางคืนที่บ้านพักของ รพ.สต. ต่อมานางสาวนิดหน่อยเกิดอาการตกเลือดต้องนำส่งโรงพยาบาล นางกานดาให้การว่านางสาวนิดหน่อย ขอร้องให้ตนช่วยเหลือเพราะอยู่ระหว่างศึกษากลัวว่าจะต้องถูกออกจากสถานศึกษาทำให้เสียอนาคตและกลัวพ่อแม่ทราบเรื่อง ตนเกิดความสงสารจึงได้ทำแท้งให้ ต่อมานางกานดา ได้ถูกดำเนินคดีอาญา ฐานทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงยินยอมและศาลได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี พฤติกรรมของนางกานดา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออก จากราชการ

<u>ไปดูแม่หรือว่าไปหากิ๊ก</u>

นายรัตภูมิ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันหลายครั้ง และตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นมา นายรัตภูมิ ก็ไม่มาปฏิบัติงานอีกเลย นายรัตภูมิ ให้การว่าที่ตนละทิ้งหน้าที่ราชการไปเนื่องจากมารดาป่วยเป็นโรคลิ้นหัวใจตีบต้องไปดูแลอย่างใกล้ชิด แต่มารดาของนายรัตภูมิ ให้การว่านายรัตภูมิ มาเยี่ยมตนบ้างเป็นครั้งคราว ภรรยาของนายรัตภูมิ ให้การว่านายรัตภูมิ ได้ไปติดพันหญิงที่เคยไปเรียนวิชาแพทย์แผนไทยด้วยกัน นายรัตภูมิ เคยบ่นให้เพื่อนร่วมงานฟังว่าเบื่อทำงานและมีปัญหากับหญิงที่เคยไปเรียนวิชาแพทย์แผนไทยด้วยกันโดยหญิงนั้นบอกว่าถ้าไม่เลิกกับภรรยาจะเลิกคบด้วย พฤติกรรมของนายรัตภูมิ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและมีพฤติการณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/ดูแลแทน...

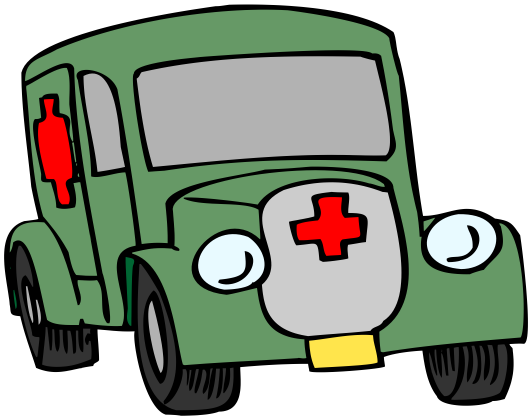
ดูแลแทนสามีหลวง

นายน้อย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน และนางเรไร ได้ทำธุรกิจด้านประกันชีวิตด้วยกัน โดยทั้งสองต่างก็มีคู่สมรสและบุตรอยู่แล้ว นายน้อยและนางเรไรเดินทางไปด้วยกันทั้งในและนอกเขตจังหวัดและเคยไปนอนพักค้างคืน ณ สถานที่ต่างๆ ด้วยกันหลายครั้ง เช่นโรงแรม บ้านเช่า โดยนางเรไร นำบุตรชาย ๒ คนไปด้วยและได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกันมาตลอด สำหรับนายหลวง สามีของนางเรไร ทำงานอยู่ที่บริษัทประกันชีวิตและพักอยู่ที่กรุงเทพฯ นายหลวงเคยร้องเรียนเรื่องชู้สาวของคนทั้งสองและมีการเจรจาตกลงกับนายน้อยว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกันอีก แต่หลังจากนั้นทั้งคู่ก็ยังไปมาหาสู่และคบหาฉันชู้สาวกันเหมือนเดิม ทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนางเรไรกับสามี จนเกิดความแตกแยกในครอบครัวและได้หย่ากัน หลังจากหย่าแล้วทั้งสองคนก็ยังคบหาฉันชู้สาวกันอยู่เหมือนเดิมและเปิดเผยมากขึ้น พฤติกรรมของนายน้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออก จากราชการ

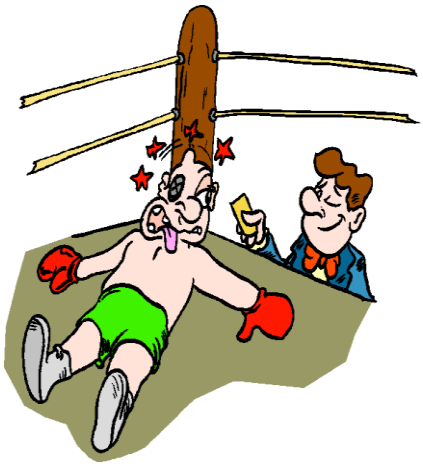
อย่าเถียง มันเป็นรถหลวงแล้ว

นายบุญมี ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้รับมอบรถยนต์จากบริษัทเอกชนซึ่งบริจาคให้เพื่อใช้ในงานราชการเมื่อวันเปิดป้าย รพ.สต. หลังจากนั้นนายบุญมี ได้ใช้รถยนต์คันดังกล่าวทั้งในเรื่องส่วนตัวและงานราชการ โดยเป็นผู้ใช้และดูแลรักษารถเพียงคนเดียว ในวันหยุดราชการ นายบุญมี ได้นำรถยนต์ดังกล่าวไปเก็บไว้ที่บ้านพักส่วนตัวโดยไม่ได้ขออนุญาตให้ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ.๒๕๒๓ นอกจากนี้นายบุญมี ยังแกะตราและข้อความที่ระบุว่าเป็นรถของทางราชการที่ผู้บริจาคจัดทำมาให้นั้นออก นายบุญมี อ้างว่าตนไม่มีความผิด รถนั้นไม่ใช่รถของทางราชการเพราะจากหลักฐานสมุดคู่มือการจดทะเบียนรถ ทางผู้บริจาคยังไม่ได้โอนทางทะเบียนให้เป็นของทางราชการ และตั้งแต่ได้รับบริจาคมาเป็นเวลา ๘ เดือน

/ก็ยัง...

ก็ยังไม่ได้เบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงหรือค่าซ่อมแซมจากเงินของทางราชการ เรื่องนี้เป็นความเข้าใจที่ผิดเพราะตามกฎหมายเมื่อมีการบริจาคก็ถือว่าเป็นทรัพย์สินของทางราชการแล้ว พฤติกรรมของนายบุญมี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบแผนของทางราชการ และฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๓(๓) ประกอบมาตรา ๘๔แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕%เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>บริจาคที่ดินให้สร้าง ร.พ.แต่ยังไม่ได้จดทะเบียนโอนให้</u>

นายดำ ฟ้องเรียกคืนที่ดิน สรุปว่าตนเองได้ยกที่ดินมีโฉนดบางส่วนให้แก่ทางราชการเพื่อใช้ก่อสร้างโรงพยาบาลโดยยังไม่ได้มีการโอนหรือส่งมอบที่ดินให้ ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ตกเป็นของทางราชการ ศาลฎีกาเห็นว่าที่พิพาทนี้ นายดำ เจ้าของกรรมสิทธิ์ได้ทำหนังสือขออุทิศหรือยกให้แก่ทางราชการเพื่อให้ก่อสร้างโรงพยาบาล ได้มีการรังวัดปักหลักไม้เป็นแนวเขตแน่นอน มีป้ายบอกว่าเป็นสถานที่ก่อสร้างโรงพยาบาล ได้เตรียมงบประมาณเพื่อก่อสร้างบางส่วนไว้แล้วและมีหนังสือติดต่อกับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีการใช้รถแทรกเตอร์ดันดินทำเป็นคันทั้งสี่ด้าน แสดงว่านายดำได้ส่งมอบการครอบครองที่พิพาทเป็นสัดส่วนแก่ทางราชการ และทางราชการได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับที่พิพาทโดยปรับพื้นที่เตรียมการที่จะใช้เป็นที่ก่อสร้างโรงพยาบาลตามวัตถุประสงค์ของผู้อุทิศให้แล้ว ดังนั้น ที่พิพาทจึงตกเป็นกรรมสิทธิ์ของทางราชการเพื่อใช้เป็นที่สาธารณประโยชน์สำหรับก่อสร้างโรงพยาบาลตั้งแต่วันทำหนังสืออุทิศให้ โดยไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนการให้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๒๕ ก็มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง

(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๘๑/๒๕๓๒) ดังนั้น การอุทิศหรือบริจาคทรัพย์สินให้กับทางราชการ แม้จะยังไม่ได้มีการจดทะเบียนโอนให้ ก็ถือว่าเป็นทรัพย์สินของทางราชการแล้ว

/รับราชการ...

<u>รับราชการถอยหลัง</u>

เมื่อปี ๒๕๔๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งนางสวย ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพยาบาล (ระดับ ๗) ของโรงพยาบาลชุมชน หลังจากนั้น ๔ ปีต่อมาผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนได้มีคำสั่งให้นางสวย ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานผู้ป่วยนอก โดยให้เหตุผลว่าเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล และแต่งตั้งให้นางงาม มาปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลแทน นางสวย จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า การมีคำสั่งดังกล่าวเป็นกรณีที่ทำในฐานะผู้บังคับบัญชาที่มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายในหน่วยงานตามความจำเป็นและตามอำนาจบังคับบัญชาที่มีอยู่ แม้มีอำนาจที่จะกำหนดได้ก็ตาม แต่การมอบหมายงานดังกล่าวจะต้องมีความเหมาะสม มีเหตุผล และมีกำหนดระยะเวลาตามสมควร การที่มีคำสั่งให้นางสวยไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ครองอยู่โดยมิได้กำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ไว้และให้บุคคลอื่นมาปฏิบัติหน้าที่แทน นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าไม่ประสงค์จะให้นางสวย ดำรงตำแหน่งตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดอีกต่อไปกรณีจึงถือว่าผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนมีคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) นางสวย ดังนั้นคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมขน ไม่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด จึงให้เพิกถอนคำสั่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนดังกล่าวและให้มอบหมายให้นางสวยปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าพยาบาลตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด **(คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๑๒/๒๕๕๒)** ปัจจุบัน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๗(๑๑) บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ ตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษ ลงมา (ระดับ ๑-๘ เดิม)

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๓/๒๕๕๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ขอแจ้งนิติกรทุกท่านว่าจะมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเรื่องวินัยและความรับผิดทางละเมิด ระหว่างวันที่ ๑๗-๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรมการ์เด้น ซีวิว รีสอร์ท เมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.go.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

แอบอ้างซื้อยา

นายภูมิชัย ตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการ เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุและมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการสั่งซื้อยาในนามของโรงพยาบาล จากบริษัทยา นายภูมิชัย ได้ทำการสั่งซื้อยาอัลปาร์โซแรม (Alprazolam) ในนามของโรงพยาบาลทั้งที่โรงพยาบาลไม่มีความจำเป็นต้องใช้ยาดังกล่าวและตัวยาดังกล่าวไม่มีอยู่ในบัญชียาของโรงพยาบาล เมื่อนายภูมิชัยได้รับมาจากบริษัทที่ส่งมาให้แล้ว ได้นำไปให้บุคคลอื่นนำไปจำหน่ายโดยนายภูมิชัยได้รับเงินเป็นค่าตอบแทน นายภูมิชัย ทราบดีว่ายาดังกล่าวเป็นวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งกฎหมายห้ามจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต และหากนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการใช้ยาจะเกิดปัญหากับสังคมเป็นอย่างมาก พฤติการณ์ของนายภูมิชัยดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

กรรมทันตา

นายสมจิต ตำแหน่งเจ้าพนักงานเภสัชกรรมชำนาญงาน มีหน้าที่จ่ายยาประจำห้อง จ่ายยาผู้ป่วยนอก หลังจากเลิกงานเวลา ๑๖.๓๐ น แล้ว นายสมจิต ได้กลับบ้านพัก ต่อมาเวลาประมาณ ประมาณ ๑๗.๓๐ น. นายสมจิต ได้ไปที่ห้องจ่ายยาผู้ป่วยนอกและพูดคุยกับนางสมใจ

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่เวรประจำห้องจ่ายยาผู้ป่วยนอก ซึ่งขณะนั้นโรงพยาบาลได้เปิดบริการรักษาพยาบาลนอกเวลาราชการ ขณะที่นางสมใจ กำลังจ่ายยาให้กับผู้มารับบริการ และกำลังเผลอ นายสมจิต ได้แอบหยิบยาของทางราชการใส่ลงไปในกระเป๋าที่เตรียมมา แล้วเดินออกจากห้องไป ขณะที่นายสมจิตเดินออกมาด้วยความเร่งรีบได้เดินไปชนกับนายยอดชาย เจ้าหน้าที่ รปภ.ของโรงพยาบาล ที่เดินตรวจตราอยู่ นายสมจิต แสดงอาการตกใจและกระเป๋าที่ถืออยู่ ได้หล่นลงกับพื้น

และนายสมจิต มีอาการลุกลี้ลุกลนจนผิดสังเกต นายยอดชาย จึงขอตรวจดูภายในกระเป๋า ก็พบว่ามียาต่างๆ จำนวน ๓๐ รายการ โดยเป็นยาที่มีราคาแพง คิดเป็นเงินรวมประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท นายยอดชายจึงยึดยาดังกล่าวไว้และรายงานให้ผู้บริหารโรงพยาบาลทราบ และได้ดำเนินคดีอาญาแก่นายสมจิต ต่อมาศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุกนายสมจิต เป็นเวลา ๕ ปี ฐานลักทรัพย์ในสถานที่ราชการ พฤติกรรมของนายสมจิตดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>มาเยี่ยมบ้าน</u>

นางสาวสดใส ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้มาบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก ในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๓ และเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของนางสดสี ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ต่อมานางสาวสดใสได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายสุวรรณ สามีของนางสดสี เมื่อนางสดสี จับได้ นางสาวสดใส ได้ทำบันทึกไว้ว่าตนจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับนายสุวรรณ อีกต่อไปและได้ขอย้ายไปอยู่ที่โรงพยาบาลอื่น เมื่อย้ายไปแล้วปรากฏว่าทั้งคู่ก็ยังมีความสัมพันธ์กันอยู่เหมือนเดิม ต่อมานางสาวสดใส ได้คลอดบุตรเป็นชายเมื่อปี ๒๕๔๓ หลังจากนั้นในปี ๒๕๕๓ มีคนพบเห็นนางสาวสดใส มาหานายสุวรรณ ที่บ้านพักส่วนตัวของนางสดสี ในช่วงที่นางสดสี

/เดินทาง...

เดินทางไปราชการในการประชุม/อบรมสัมมนาต่างจังหวัด และเห็นทั้งคู่รับส่งกันอยู่บ่อยครั้ง และเห็นรถยนต์เก๋งของนางสาวสดใส เข้ามาจอดในบ้านพักของนางสดสีในตอนเย็นบ่อยครั้ง และในบางครั้งเห็นรถยนต์คันดังกล่าวจอดอยู่ที่เดิมจนถึงรุ่งเช้า โดยเป็นเช่นนี้อยู่ประมาณ ๓-๔ เดือน จนต่อมาในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ นางสดสีได้ไปประชุม/อบรมที่ต่างจังหวัด เป็นเวลา ๓ วัน นางสาวสดใส ได้ขับรถยนต์เข้ามาที่บ้านพักของนางสดสีและคนข้างบ้าน ได้แอบถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐาน และมอบให้กับนางสดสี นำมาร้องเรียนในครั้งนี้ พฤติการณ์ของนางสาวสดใส ดังกล่าว เป็นการกระทำกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>แค่มาขอน้ำกิน</u>

นายมิตรชัย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน รู้จักและเป็นเพื่อนบ้านกับนางส้มจีน นายมิตรชัย ทราบว่าสามีของนางส้มจีน ไม่อยู่บ้าน เหตุเกิดเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ขณะที่นางส้มจีนและบุตรกำลังนอนอยู่ในบ้าน นายมิตรชัย ซึ่งอยู่ในอาการมึนเมาสุรา ได้ขึ้นไปบนบ้านของนางส้มจีน ซึ่งเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง แล้วเคาะประตูห้องนอนเรียกนางส้มจีน และเดินวนอยู่บริเวณหน้าประตู นางส้มจีน และบุตร แอบดูอยู่ แต่ไม่ได้เปิดประตูออกมาและได้ร้องขอความช่วยเหลือจากคนข้างบ้าน นายมิตรชัย จึงวิ่งลงจากบ้านออกไป นายดำ ซึ่งอยู่บ้านติดกันได้เข้ามาสอบถามเหตุการณ์ สักพัก นายมิตรชัย ได้กลับเข้ามาอีกบอกว่าตนเองเมา ขอโทษขอน้ำกิน นายดำจึงบอกให้นายมิตรชัย กลับบ้านไปก่อน นอกจากนี้ในคืนดังกล่าว นายมิตรชัย ไม่ได้อยู่เวรรักษาการณ์ในการดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการ และไม่ได้อยู่เวรรักษาพยาบาลนอก

/เวลา...

เวลาราชการในระหว่างเวลา ๑๖.๓๐-๒๐.๓๐ น. แต่กลับลงชื่อในบันทึกการอยู่เวรว่าตนได้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและได้ทำบันทึกเสนอสาธารณสุขอำเภอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินบำรุงของ รพ.สต. เป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ จำนวน ๓๐๐ บาท ต่อมานายมิตรชัยได้ส่งคืนเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว พฤติการณ์ของนายมิตรชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการและไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๒) (๕) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>ปัญญากระบือ</u>

นางวาจา ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ได้ใช้โทรศัพท์ของตนเองส่งข้อความ ไปยังเครื่องรับโทรศัพท์มือถือของ อสม. ซึ่งเป็นผู้ร่วมปฏิบัติราชการและกำลังมีปัญหาข้อขัดแย้งกันอยู่ โดยข้อความที่ส่งไปนั้นมีลักษณะเป็นการรบกวนผู้อื่น และในวันประชุมประจำเดือนของ อสม. นางวาจา ได้พูดจาไม่ไพเราะโดยด่า อสม. เช่น ด่าว่าสมองหมาปัญญาควาย มึงกู นอกจากนี้นางวาจาได้พูดกับผู้มารับบริการไม่เหมาะสมด้วยเสียงอันดังเหมือนกับว่าจะไม่รับรักษา พฤติการณ์ของนางวาจา เป็นการกระทำกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ฐานไม่ให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒(๓) (๘) (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

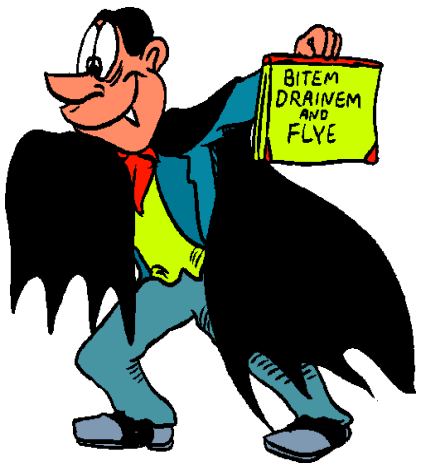
/กฎหมาย...

กฎหมายและระเบียบที่ควรรู้

๑. การมอบอำนาจเกี่ยวกับเรื่องวินัย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙๐ วรรคสามบัญญัติว่า “**อำนาจหน้าที่**ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะ**มอบหมาย**ให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไป**ปฏิบัติแทน**ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด ก็ได้” และสำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ กำหนดหลักเกณฑ์การมอบหมายอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย เฉพาะเรื่องต่างๆ รวม ๕ กรณี เช่น การสืบสวนหรือสืบสวนทางวินัย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง การสั่งพักราชการ เป็นต้น โดยในส่วนของผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบหมายอำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้ได้เฉพาะแต่รองผู้ว่าราชการจังหวัด เท่านั้น **โดยให้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓** สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้หารือ ก.พ. กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด พ. ได้มีคำสั่งจังหวัด พ. ที่ ๑๗๙๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ มอบอำนาจให้นาย จ. รองผู้ว่าราชการจังหวัด พ. ปฏิบัติราชการแทน ในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และต่อมา นาย จ. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการรายหนึ่ง เรื่องนี้สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งตอบข้อหารือ สรุปว่า ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗(๑๑) มอบอำนาจการดำเนินการทางวินัยให้แก่ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติราชการแทน ถือเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จึงไม่อาจนำเรื่องของการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้ได้

/๒.อำนาจ...

๒. <u>การมอบอำนาจช่วงให้กับรองผู้ว่าราชการจังหวัด</u>

ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๖๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ในการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนสาธารณสุขอำเภอ ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และผู้ว่าราชการจังหวัด ก. ได้ออกคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวต่อให้กับนาง ข. รองผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ปฏิบัติราชการแทน ต่อมานาง ข.ได้ออกคำสั่งจังหวัด ก.ในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ก. สั่งให้ นาง ค. ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ง. ไปรักษาราชการราชการแทนสาธารณสุขอำเภอ จ. เรื่องนี้ นาง ค.ได้ร้องทุกข์ ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค). ว่าการออกคำสั่งดังกล่าวของนาง ข. นั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่ง ก.พ.ค.ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าการมอบอำนาจในการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนสาธารณสุขอำเภอให้กับรองผู้ว่าราชการ ปฏิบัติราชการแทน นั้น เป็นการมอบอำนาจโดยไม่ถูกต้องตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓(๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ ดังนั้น การที่รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งจังหวัด ก. ให้ นาง ค. ไปรักษาราชการแทนสาธารณสุขอำเภอ จ. จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งคำสั่งดังกล่าว

<u>หมายเหตุ</u> พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ บัญญัติ ดังนี้

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น

(๒) นอกจากกรณีตาม (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้”

/สรุป...

สรุป อำนาจที่มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน นั้น กฎหมายบัญญัติให้ต้องมอบช่วงต่อไปให้กับหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด คือ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เท่านั้น (มาตรา ๒๓(๑)) จะมอบช่วงให้กับรองผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ได้ ปัจจุบันปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนหลายเรื่อง เช่น การบรรจุแต่งตั้ง การย้าย การเลื่อน การชี้ตัวเพื่อประเมินตำแหน่งทางวิชาการ การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดและสาธารณสุขอำเภอ การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานราชการและลูกจ้างประจำ และการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้อง จะต้องระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ดี หากถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองอาจถูกเพิกถอนคำสั่งและเกิดความเสียหายขึ้นได้

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชทานเนื่องในวันข้าราชการพลเรือน ปี พ.ศ.๒๕๕๕

งานราชการทุกอย่าง ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ง่ายหรือยาก ย่อมมีความสำคัญอยู่ในงานของแผ่นดินด้วยกันทั้งสิ้น อีกทั้งงานทุกด้านทุกสาขาย่อมสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน เป็นปัจจัยเกื้อกูลส่งเสริมกันและกันอยู่. ข้าราชการทุกคน ทุกฝ่าย ทุกระดับจึงต้องไม่ถือตัวแบ่งแยกกัน หากต้องพิจารณาให้เห็นความสำคัญของกันและกัน แล้วร่วมงานประสานสัมพันธ์กัน ด้วยความเป็นมิตร ด้วยความเข้าใจเห็นใจกัน และด้วยความเมตตาปรองดองกัน. งานของแผ่นดินทุกส่วน จักได้ดำเนินก้าวหน้าไปพร้อมเสมอกัน และยังประโยชน์ที่พึงประสงค์คือความเจริญมั่นคง ให้เกิดแก่บุคคล แก่งาน และแก่ส่วนรวมได้แท้จริง.

อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลศิริราช

วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๔/๒๕๕๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ ขอเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นอุทาหรณ์ จะได้ไม่กระทำความผิดทางวินัยเกิดขึ้น และมุมกฎหมาย ได้นำเสนอประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการกับระบบคุณธรรม ซึ่งเป็นปัญหาและมีการร้องทุกข์และยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองจำนวนมาก ศาลปกครองสูงสุดได้มีแนวคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานทางกฎหมาย สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติราชการทางปกครองสำหรับผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างวินัย

พูดมาก..ชกแว่นแตกเลย..

เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้มีการประชุมประจำเดือนของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอแห่งหนึ่งโดยมี ผอ.รพ.สต. และเจ้าหน้าที่เข้าร่วมประชุมหลาย คน ขณะกำลังประชุม นายภู่ สาธารณสุขอำเภอทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม เมื่อประชุมมาจนถึงวาระเรื่องงานสุขภาพภาคประชาชน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของนายชนะ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ชำนาญงาน ซึ่งได้มีการสอบถามเรื่องความก้าวหน้าของงานที่รับมอบหมายหลายเรื่อง นายชนะ ในขณะนั้นได้อยู่ในสภาวะเครียดและถูกกดดันจึงออกไปหาเอกสารเพิ่มเติมเพื่อนำมาชี้แจง เมื่อกลับมาที่ห้องประชุมได้พ้นวาระที่ต้องชี้แจง

/ไปแล้วนายภู่...

ไปแล้วนายภู ประธานในที่ประชุมจึงกล่าวในที่ประชุมโดยเน้นว่าควรทำงานให้ทันตามเวลาที่กำหนด ทำให้นายชนะ เข้าไปต่อว่านายภู่ พร้อมกับชกต่อย เป็นเหตุให้แว่นตาแตกเสียหายและได้รับอันตรายแก่ร่างกาย เจ้าหน้าที่ที่ร่วมประชุมได้ช่วยกันแยกนายชนะ และนำออกจากห้องประชุม หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวแล้วนายชนะ ได้ให้การว่าตนมีความเครียดเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและยังถูกผู้บังคับบัญชาตำหนิเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเลยทำให้เกิดบันดาลโทสะไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้และได้รู้สึกสำนึกผิดในสิ่งที่ได้กระทำลงไปและได้ให้การยอมรับในความผิดที่ได้กระทำไปต่อผู้บังคับบัญชาและชดใช้ค่าแว่นตาที่ตนชกแตกให้กับนายภู่ พฤติการณ์ของนายชนะดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีในระหว่างข้าราชการด้วยกัน ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๗) (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากนายชนะ ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน และการกระทำความผิดครั้งนี้ก็ด้วยอยู่ในสภาวะเครียด จึงลดโทษเป็นลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

ไม่ได้โกง...ฉันก็โดนด้วย

เรื่องนี้เกิดจากนางสาวภรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ ได้ถูกศาลจังหวัดพิพากษาว่ากระทำความผิดอาญาฐานฉ้อโกงประชาชนและศาลได้ลงโทษจำคุก ๑๕ ปี ซึ่งจำเลยได้อุทธรณ์คำพิพากษาต่อมาศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษา ให้ลงโทษจำคุกจำเลย ๘ ปี ปรับ ๙๖,๐๐๐ บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก ๔ ปี และปรับ ๔๘,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี ซึ่งจากการสอบสวนทางวินัยโดยปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำคือในระหว่างเดือนเมษายน ถึง พฤษภาคม ๒๕๕๐ นางสาวภรณ์ ได้ชักชวนโดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่บุคคลทั่วไปโดยชักชวนให้บุคคลทั่วไปเข้าเป็นสมาชิกหุ้นส่วนและเป็นตัวแทนของบริษัทแห่งหนึ่งซึ่งมีกิจการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นกิจการที่จะทำรายได้ให้กับสมาชิกทุกเดือนเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ของยอดเงินที่ลงทุน โดยผู้ที่สมัครสมาชิกจะต้องลงทุนไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท และจะคืนทุนภายในเวลา ๓ เดือน นับแต่วันลงทุน ทำให้มีบุคคลจำนวนหลายคน หลงเชื่อยอมมอบเงินให้เพื่อการลงทุนและหวังผลตอบแทนตามที่นางสาวภรณ์ กล่าวอ้างรวมกันเป็นเงินจำนวน ๔๖๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนางสาวภรณ์ ให้การว่าจำนวนเงินดังกล่าวนั้นเป็นการฝากเพื่อร่วมเล่นหุ้นน้ำมันด้วยความสมัครใจของตนเอง ไม่ใช่เป็นการฉ้อโกง และการลงทุนเล่นหุ้นดังกล่าวนั้นตนเองก็หลงเชื่อบุคคลภายนอกที่เข้ามาชักชวนและเงินที่ได้จากสมาชิกนั้นก็ได้ส่งต่อให้บุคคลภายนอกที่เข้ามาชักชวนไม่ได้เอาเงินที่ได้มาไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์ของนางสาวภรณ์ดังกล่าวเป็นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติ

/ศักดิ์ของตำแหน่ง...

ศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

เงินเหลือไม่พอกู้อ่ะ.....

มูลกรณีเรื่องนี้สืบเนื่องมาจากสหกรณ์ออมทรัพย์โรงพยาบาลแห่งหนึ่งได้มีหนังสือแจ้งโรงพยาบาลกรณีตรวจสอบพบว่าเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลคือนางสาวรักษ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารเกี่ยวกับการแจ้งเงินคงเหลือรายเดือน (สลิปเงินเดือน) เพื่อนำมายื่นกู้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยตรวจพบว่ารายการยอดเงินคงเหลือรายเดือนของนางสาวรักษ์ ไม่ตรงกับต้นฉบับ โดยมีการแก้ไขตัวเลขเงินเดือนของเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ และเมื่อตรวจสอบย้อนลงไปปรากฏว่าในเดือนเมษายน ๒๕๕๓ ได้มีการแก้ไขตัวเลขเงินคงเหลือเช่นกัน ทางเจ้าหน้าที่จึงได้มีการเรียกเงินที่กู้ฉุกเฉินที่กู้ไปโดยไม่มีสิทธิจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท คืน ซึ่งนางสาวรักษ์ ได้ให้การยอมรับว่ากระทำดังกล่าวจริงเนื่องจากเดือดร้อนและมีปัญหาเกี่ยวกับการเงินและส่งเงินคืนที่กู้ไปจากสหกรณืเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากการสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่านางสาวรักษ์ ได้เคยกระทำเช่นนี้มาแล้วและเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร พฤติการณ์ของนางสาวรักษ์ดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนเองและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเองมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

ปะทะคารม...

มูลกรณีเรื่องนี้สืบเนื่องมาจากเมื่อ เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น.นางสุข ได้เข้ามารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ด้วยอาการปวดท้องอย่างรุนแรง และได้บอกกับนางปาน ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ ซึ่งเป็นพยาบาลเวรว่าปวดไตมาก เมื่อมีการบอกดังกล่าวแล้วนางปาน ได้ถามกลับไปว่า “รู้ได้อย่างไรว่าเป็นโรคไต” ทำให้นางสุข รู้สึกโกรธเคืองและได้พูดจาเสียงอันดังว่า “มึงกับกูนี่หลายหนแล้วนะ” และมีการโต้เถียงต่อว่ากันในทำนองว่าหากต้องตบพยาบาลจะต้องเสียค่าปรับเท่าไหร่ ซึ่งนางปานได้โต้เถียงกลับไปว่า “สามีเป็นตำรวจถ้าอยากรู้ว่าปรับเท่าไหร่จะถามให้” หลังจากมีการโต้เถียงกันแล้วนางสุข

/ได้พยายามถอด....

ได้พยายามถอดสายน้ำเกลือและขอออกจากโรงพยาบาลทำให้พยาบาลเวรอีกคนเข้ามาห้ามเพราะเกรงว่าจะเป็นอันตรายและบอกให้พบแพทย์ก่อน ต่อมาในวันรุ่งขึ้นนางสุข ได้ออกจากโรงพยาบาลไป โดยไปรักษาที่โรงพยาบาลอื่น หลังจากเกิดเหตุดังกล่าวแล้วนางปาน ได้ให้การรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชาว่าได้มีการโต้เถียงกับผู้ป่วยจริงซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่สมควรจนเป็นเหตุให้ผู้ป่วยมีความรู้สึกว่าไม่ได้รับบริการที่ดีจนต้องไปรับบริการที่โรงพยาบาลทั่วไป ประกอบกับตนในฐานะที่เป็นพยาบาลควรมีความอดทนอดกลั้นเข้าใจในสภาพจิตใจของผู้ป่วย แต่ในการปฏิบัติหน้าที่กลับมีพฤติกรรมตอบโต้กับผู้ป่วยจนทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อผู้มารับบริการ พฤติการณ์ของนางปานดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๘) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

รวบรวมโดย....

ขวัญชัย พาสนยงภิญโญ

นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)

มุมกฎหมาย....

ปัญหาการย้ายข้าราชการกับระบบคุณธรรม

➢ **โดย...สุรชัย รัตนกรกุล** *

เมื่อเร็ว ๆ นี้หลายท่านคงได้ทราบข่าวการย้ายข้าราชการระดับสูงหลายราย เช่น การย้ายอดีตเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ (นายถวิล เปลี่ยนศรี) หรือปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นางพนิตา กำภู ณ อยุธยา) ไปดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เกิดปัญหาโต้แย้งและร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) และคาดว่าผู้ถูกย้ายคงนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองหากผลการวินิจฉัยไม่เป็นพอใจหรือเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม

ปัญหาการย้ายข้าราชการกับระบบการบริหารงานบุคคลของรัฐที่ผ่านมา เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานและยังคงเป็นปัญหาในปัจจุบัน เมื่อย้อนกลับไปพบว่าสาเหตุที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งเกิดจากระบบการบริหารงานบุคคลของไทยเป็นระบบอุปถัมภ์ (Patronage System) [๑] ซึ่งกำหนดว่า การบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย

---

* นบ., ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางกฎหมายมหาชน, นม., นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)

[๑] ประวีน ณ นคร, “บันทึกประวัติข้าราชการพลเรือนและ ก.พ.”, กรุงเทพ: บริษัทประชาชน จำกัด, ๒๕๔๗, หน้า ๙

เลื่อนฐานะและการออกจากราชการ เป็นไปตามแต่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นสมควร ทำให้การใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาในการย้ายข้าราชการ ผู้บังคับบัญชามักจะอ้างเหตุผลว่าเพื่อความเหมาะสมหรือความจำเป็น แต่หลังจากที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑ - ปัจจุบัน ระบบการบริหารงานบุคคลต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรม (Merit System) โดยมี ก.พ. เป็นองค์กรกลางการบริหารงานบุคคล เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ปรากฏว่าข้าราชการที่ถูกคำสั่งย้ายได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเป็นจำนวนมาก โดยฟ้องว่าคำสั่งย้ายของผู้บังคับบัญชาไม่เป็นธรรมหรือใช้ดุลพินิจไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคำสั่งย้ายเป็นคำสั่งที่กระทบต่อตัวข้าราชการและเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของข้าราชการ ข้าราชการเป็นผู้ดำเนินกิจการภาครัฐ และมีความสัมพันธ์กับรัฐในสองสถานะ คือ ในฐานะที่เป็นองค์กรของรัฐไม่มีสิทธิและหน้าที่ของตนเอง แต่เป็นเพียงเครื่องมือในการแสดงเจตนาของรัฐ และในฐานะที่สอง ข้าราชการเป็นเอกชนซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษกับรัฐ ความสัมพันธ์ดังกล่าว ถือเป็นนิติกรรมทางปกครอง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับเอกชน[๒] หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ข้าราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายแทนรัฐ ข้าราชการก็เป็นบุคคลธรรมดาหรือเอกชนและมีนิติสัมพันธ์กับรัฐ โดยถือว่ารัฐเป็นนายจ้างและข้าราชการเป็นลูกจ้าง ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ตามหลักกฎหมายมหาชน[๓] กฎหมายการบริหารงานบุคคลจึงมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของข้าราชการ มิให้ถูกละเมิดหรือการกระทำที่ไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน ตามระบบคุณธรรม (Merit System)

หากพิจารณาความหมายและสถานะทางกฎหมายของคำสั่งย้ายข้าราชการ จะเห็นได้ว่าการย้ายข้าราชการเป็นกระบวนการที่ผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งกับข้าราชการคนใดคนหนึ่ง เป็นการเปลี่ยนแปลงภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตำแหน่งและหรือสถานที่ปฏิบัติราชการ[๔] ไม่ว่าจะเกิดจากการอ้างเหตุผลเพื่อประโยชน์ของราชการหรือเกิดปัญหาจากตัวข้าราชการก็ตาม ควรทำความเข้าใจคำและความหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

---

[๒] สมยศ เชื้อไทย, “องค์ประกอบ**ของ**นิติกรรมทางปกครองของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน”, วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๓ (กันยายน ๒๕๓๐), หน้า ๖๗--๖๘

[๓] สมาน รังสิโยกฤษฎ์, “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล”, กรุงเทพ: สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. ๒๕๔๓, หน้า ๘

[๔] มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

"คำสั่งทางปกครอง" หมายถึง การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่ก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล....ฯลฯ[๕]

"มาตรการภายในของฝ่ายปกครอง" คำนี้ยังไม่มีการนิยามหรือให้ความหมายในกฎหมายปกครองของไทย แต่พิจารณาจากความเห็นของนักกฎหมายมีความหมายว่า เป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือห้ามมิให้กระทำการหรืออนุญาตให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ ที่เจ้าหน้าที่มีต่อหน่วยงานตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานของรัฐ จึงมิใช่คำสั่งทางปกครอง[๖]

"อำนาจดุลพินิจ" (Discretionary Power) หมายถึง การที่กฎหมายให้อำนาจฝ่ายปกครองตัดสินใจอย่างอิสระที่จะเลือกกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ในกรณีที่กฎหมายให้ทางเลือกหลายทาง ซึ่งหากเลือกกระทำไปโดยมีเหตุผลอันสมควรแล้ว ก็ล้วนแต่เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย[๗]
ดังนั้น ดุลพินิจในการย้ายข้าราชการ จึงเป็นการที่ผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายปกครองใช้อำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดผู้หนึ่งไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ซึ่งโดยปกติแล้วจะต้องย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิม แต่บางกรณีก็อาจย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมได้ แต่ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้นๆ ก็มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดประจำกระทรวง ทบวง กรม กอง จังหวัด หรือส่วนราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดเป็นการชั่วคราวได้[๘] การออกคำสั่งย้ายข้าราชการซึ่งเป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาคนใดคนหนึ่งนั้นเป็นไปตามหลักบังคับบัญชา แม้ว่าคำสั่งย้ายข้าราชการดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวข้าราชการและเกิดผลกระทบกับสถานภาพทางครอบครัว หน้าที่การงาน ภาระทางการเงินและกระทบต่อขวัญกำลังใจเป็นอย่างมากก็ตาม แต่ความเห็นของนักกฎหมายมหาชนไทยส่วนมากมีความเห็นว่า คำสั่งย้ายข้าราชการไม่มีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครอง แต่เป็นเพียงมาตรการภายในของฝ่ายปกครองเท่านั้น คำสั่งใดที่จะถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองได้

---

[๕] มาตรา ๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

[๖] วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, "หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง", คู่มือการศึกษาวิชากฎหมาย สำนักศึกษาอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, ๒๕๔๗, หน้า ๑๗๗

[๗] หยุด แสงอุทัย, "ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป", พิมพ์ครั้งที่ ๑๔, กรุงเทพ: ประกายพรึก, ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๔-๑๑๕

[๘] กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด

หรือไม่นั้น จะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์สำคัญ คือ (๑) เป็นการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (๒) เป็นการใช้อำนาจรัฐตามกฎหมายมหาชน (๓) ก่อให้เกิดผลทางกฎหมายเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล และ (๔) ก่อให้เกิดผลทางกฎหมายโดยตรงไปสู่ภายนอก แต่เนื่องจากคำสั่งย้ายข้าราชการนั้นมิได้มีผลทางกฎหมายไปสู่ภายนอก เป็นเพียงคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจรัฐตามกฎหมายมหาชนต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ตามหลักการบังคับบัญชาและเป็นการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวโดยผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ทำให้ขาดองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของคำสั่งทางปกครอง เมื่อพิจารณาแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง ปกครองก็ไม่ชี้ชัดว่าคำสั่งย้ายข้าราชการ เป็นคำสั่งทางปกครองหรือเป็นเพียงมาตรการภายในของฝ่ายปกครอง แต่ศาลปกครองจะรับเรื่องที่ข้าราชการซึ่งถูกคำสั่งย้ายยื่นฟ้องคดี เพื่อตรวจสอบว่าการออกคำสั่งย้ายข้าราชการเป็นไปตามขั้นตอน วิธีการ หรือหลักเกณฑ์และอยู่ภายในขอบเขตหรือวัตถุประสงค์ของกฎหมายหรือไม่ รวมทั้งการใช้อำนาจดุลพินิจ (Discretionary Power) ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำสั่งย้ายข้าราชการใดเป็นการใช้อำนาจดุลพินิจที่ไม่ชอบหรือเกินขอบเขตอำนาจ ศาลปกครองก็จะเพิกถอนคำสั่งย้ายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว โดยศาลปกครองจะพิจารณาตรวจสอบมูลเหตุทางข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในการออกคำสั่งย้ายเป็นกรณี ๆ

การออกคำสั่งย้ายข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่แห่งอื่นนั้น แม้ว่าเป็นคำสั่งที่เป็นการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวโดยผู้บังคับบัญชาก็ตาม แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้หลักการกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย (Principle of Legality) ทั้งเงื่อนไข รูปแบบ ขั้นตอน หรือหลักเกณฑ์ที่กำหนด และการใช้ดุลพินิจต้องเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ต้องชอบด้วยกฎหมายและบรรลุตามเจตนารมณ์ เนื่องจากการย้ายเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของข้าราชการเช่นกัน ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและการใช้ดุลพินิจต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพของข้าราชการจนเกินสมควรแก่เหตุ แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองยังไม่ชี้ชัดเกี่ยวกับสถานะของคำสั่งย้ายข้าราชการ รวมทั้งขอบเขตการตรวจสอบดุลพินิจในการออกคำสั่งย้ายข้าราชการว่ากรณีใดเป็นการย้ายที่ชอบด้วยกฎหมายหรือกรณีใดเป็นการย้ายที่ไม่ชอบกฎหมาย จึงเป็นเรื่องยากที่จะทำความเข้าใจ จึงต้องศึกษาวิเคราะห์คำวินิจฉัยของศาลปกครองเป็นกรณีๆ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ นอกจากนี้การที่นักกฎหมายมหาชนส่วนมาก มีความเห็นว่าคำสั่งย้ายข้าราชการมีสถานะทางกฎหมายเป็นเพียงมาตรการภายในของฝ่ายปกครอง จึงไม่ต้องแสดงเหตุผลประกอบคำสั่งเช่นเดียวกับคำสั่งทางปกครอง ก่อให้เกิดปัญหาว่าข้าราชการที่ถูกย้ายไม่ทราบเหตุผลหรือความจำเป็นว่าผู้บังคับบัญชากระทำใช้ดุลพินิจชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ รวมทั้งกระบวนการก่อนออกคำสั่งย้ายได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอย่างเพียงพอหรือไม่ จากการพิจารณาคำวินิจฉัยของศาลปกครองพบว่าผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งย้ายข้าราชการ โดยมุ่งเน้นทางด้านรัฐศาสตร์และทางด้านการบริหารจัดการมากกว่า

คำนึงทางด้านนิติศาสตร์[๙] เนื่องจากฝ่ายปกครองมีหน้าที่บริหารกิจการของรัฐเพื่อประสิทธิภาพของงานและประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก โดยสรุปแล้วปัญหาที่เกิดจากการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายปกครองเกิดจากสาเหตุดังนี้

๑. ฝ่ายปกครองหรือผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งย้ายข้าราชการไม่เป็นไปตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนด

๒. การพิจารณามูลเหตุทางข้อเท็จจริงที่ผิดพลาด บกพร่องหรือไม่มีอยู่จริง ซึ่งใช้เป็นเหตุผลในการใช้ดุลพินิจตามหลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง

๓. ผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายปกครองยังขาดความเข้าใจและสับสนเกี่ยวกับการใช้อำนาจดุลพินิจว่า ในการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งย้ายข้าราชการนั้น จะต้องมีมูลเหตุทางข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอย่างไรเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนและเป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมายหรือไม่

๔. ความไม่ชัดเจนในการตีความว่าสถานะของคำสั่งย้ายข้าราชการเป็นคำสั่งทางปกครองหรือเป็นเพียงมาตรการภายในของฝ่ายปกครอง

๕. การไม่แสดงเหตุผลและให้โอกาสผู้ถูกย้ายได้ทราบข้อเท็จจริงหรือข้อมูลก่อนที่ฝ่ายปกครองจะออกคำสั่งย้ายหรือการไม่รับฟังข้อเท็จจริง เพื่อให้การใช้ดุลพินิจเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

๖. การอ้างหลักกฎหมายในการออกคำสั่งย้ายข้าราชการ

กล่าวโดยสรุปแล้ว ปัญหาที่เกิดจากการใช้ดุลพินิจย้ายข้าราชการนั้น หากมองในแง่สถานะของคำสั่งว่าเป็นเพียง “มาตรการภายในของฝ่ายปกครอง” หรือมีสถานะเป็น “คำสั่งทางปกครอง” ก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียแล้ว ในกรณีที่ถือว่าคำสั่งย้ายเป็น “คำสั่งทางปกครอง” ก็อาจจะเกิดผลกระทบต่อการบริหารราชการของผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายปกครอง เช่น การออกคำสั่งย้ายข้าราชการทุกคำสั่ง ผู้บังคับบัญชาจะต้องให้เหตุผลประกอบคำสั่งย้าย[๑๐] จะทำให้เกิดความล่าช้า เพิ่มภาระและอาจเกิดผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลและการบริหารราชการ แต่หากถือว่าคำสั่งย้ายมีสถานะเป็นเพียง “มาตรการภายในของฝ่ายปกครอง” โดยไม่พิจารณาว่าคำสั่งย้ายมีผลกระทบต่อสิทธิและหลักประกันสถานภาพของข้าราชการ ทำให้ฝ่ายปกครองไม่ต้องให้เหตุผลหรือให้ผู้ถูกย้ายได้ชี้แจงข้อเท็จจริงก่อน ข้อดีคือ หากกำหนดให้คำสั่งย้ายมีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้บังคับบัญชาต้องให้โอกาสชี้แจงหรือโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อน หากมองในมุมหลักประกันสิทธิและสถานภาพของข้าราชการก็จะเป็นหลักประกันความเป็นธรรม ประเด็นพิจารณาว่า

---

[๙] ปราณี สุขศรี, “การคุ้มครองสิทธิของข้าราชการโดยศาลปกครอง: ศึกษาการอ้าง “เหตุผล” ในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ, สารนิพนธ์ศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๒, หน้า ๘๑

[๑๐] มาตรา ๓๗ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

ควรทำอย่างไรที่จะทำให้เกิดดุลยภาพระหว่างการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชากับการคุ้มครองสิทธิและสถานภาพของของข้าราชการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด การพิจารณาว่าคำสั่งย้ายชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมหรือไม่ อาจเกิดจากความเข้าใจหรือเหตุผลของผู้บังคับบัญชากับข้าราชการที่ถูกย้าย แต่อย่างไรก็ตามหากยึดหลักกฎหมายและใช้ดุลพินิจด้วยความเป็นธรรมแล้ว ก็จะสามารถแก้ไขเยียวยาปัญหาการย้ายข้าราชการเพื่อให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม (Merit System) อย่างแท้จริง[๑๑]

[๑๑] รายละเอียดโปรดอ่านในวารสารข้าราชการ ปีที่ ๕๖ ฉบับที่ ๒ (มีนาคม-เมษายน ๒๕๕๔) หน้า ๓๔-๔๐ ,วิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์มหาบัณฑิต (กฎหมายมหาชน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา ๒๕๕๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๕/๒๕๕๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้และป้องกันมิให้กระทำความผิดทางวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๔ ได้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๐๐ ราย จากข้าราชการทั้งหมดจำนวน ๑๖๒,๖๗๑ คน คิดเป็นอัตรา ๐.๖ ต่อ ๑,๐๐๐ โดยมีเรื่องที่เป็นความผิดทางวินัย เรียงลำดับ ๔ ลำดับ ดังนี้

ลำดับ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามระเบียบและแบบแผนของทางราชการ เช่น ระเบียบเกี่ยวกับการเงินและการพัสดุ และระเบียบทั่วไป จำนวน ๓๕ ราย

ลำดับ ๒ ประพฤติชั่วและไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย จำนวน ๒๐ ราย

ลำดับ ๓ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต จำนวน ๑๐ ราย

ลำดับ ๔ ละทิ้งหน้าที่ราชการ จำนวน ๙ ราย

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑.ฝากพิเศษ

นายสมหวัง ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ มีหน้าที่ตรวจรักษาผู้ป่วย ผ่าตัด และหัตถการทางสูตินรีเวชทั้งหมด นายสมหวัง ได้ทำการรับฝากครรภ์พิเศษในโรงพยาบาลของทางราชการ หลังจากที่ทำคลอดเสร็จแล้ว ผู้ป่วยหรือญาติผู้ป่วยจะนำเงินใส่ซองมาให้กับนายสมหวัง เป็นค่าฝากพิเศษและทำคลอด รายละ ๓,๐๐๐ บาท ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวขึ้น จากการสอบสวนนายสมหวัง ให้การรับว่าตนได้กระทำการดังกล่าวจริงและได้รับเงินค่าฝากครรภ์พิเศษดังกล่าว และมีบางรายเมื่อทำคลอดเสร็จแล้ว

/ก็เงียบเฉย...

ก็เงียบเฉยไม่ยอมจ่ายเงินให้ (เบี้ยว) พฤติการณ์ของนายสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากนายสมหวัง ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และปฏิบัติหน้าที่มาด้วยดีโดยตลอด จึงงดโทษให้ และให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

๒.ดีที่ยังสำนึกผิด

นายสมบัติ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้จดทะเบียนสมรสกับนางเพชรา มีบุตรด้วยกันจำนวน ๒ คน เมื่อปี ๒๕๕๒ นายสมบัติ ได้พบกับนางสาวเมตตา ซึ่งเป็นพนักงานเสิร์ฟ ที่ร้านสวนอาหารครัวป้าแช่ม ต่อมาทั้งคู่ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกันและได้ไปอยู่กินกันอย่างเปิดเผยโดยเช่าบ้านอยู่ด้วยกันและนายสมบัติให้นางสาวเมตตา ใช้เงินเดือนโดยเบิกเงินผ่านบัตรเอทีเอ็ม นอกจากนี้ยังได้ส่งเสียให้นางสาวเมตตา เรียนต่ออีกต่างหาก พฤติการณ์ของนายสมบัติ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน แต่นายสมบัติ ได้สำนึกผิดในการกระทำของตนโดยได้ปรับความสัมพันธ์อันดีกับนางเพชรา เพื่อเสริมสร้างครอบครัวให้อบอุ่น จึงลดโทษเป็นลงโทษภาคทัณฑ์

๓.กตัญญูไม่รู้ระเบียบ

นางพิมพิลา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลชุมชน ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๑ – ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ รวม ๒๑ วัน โดยนางพิมพิลา อ้างว่าเหตุผลว่าที่ตนขาดราชการนั้นเนื่องจากตนต้องดูแลมารดา ซึ่งป่วยด้วยภาวะหัวใจล้มเหลว หัวใจขาดเลือด เบาหวาน น้ำตาลในเลือดสูง และความดันโลหิตสูง ซึ่งเหตุผลดังกล่าว นางพิมพิลา

/สามารถ...

สามารถแจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับทราบและขอลาได้ แต่ นางพิมพิลา ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ พฤติการณ์ของนางพิมพิลา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร และมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

๔.แก้เก่งจัง

นางโฉมฉาย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุของโรงพยาบาลชุมชน มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง และจัดทำบัญชีเงินบำรุงที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง นางโฉมฉาย ได้ใช้เอกสารบันทึกขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างชุดเดิมมาแก้ไขรายการ แก้ไขวันเดือนปี ที่จ่ายเงินในใบสำคัญรับเงิน และในใบเสร็จรับเงิน และปลอมลายมือชื่อของหัวหน้าฝ่ายบริหาร มาทำการเบิกจ่ายเงินซ้ำอีกจำนวน ๑๑๑ ครั้ง แล้วยักยอกเงินของราชการไปเป็นของตนเอง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ของนางโฉมฉาย ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๕.เรื่องนี้ไม่นิดแล้ว

นายสมหมาย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน ได้กระทำความผิด คือ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ เวลากลางคืน เหตุเกิดที่กระท่อมปลายนา นายสมหมาย กับพวกซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน รวม ๖ คน ได้ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเรา นางสาวนิด ซึ่งเป็นหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภรรยาของตน โดยใช้กำลังประทุษร้ายและร่วมกันจับแขนขาของนางสาวนิด ไว้มิให้ดิ้นรนขัดขืน แล้วร่วมกันผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันข่มขืนกระทำชำเรานางสาวนิด จนสำเร็จความใคร่คนละ๑ ครั้ง พฤติการณ์ของนายสมหมาย ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/ของหมอ...

๖.<u>ของหมอดีกว่า</u>

นางสาวอิ่มเอม ตำแหน่งเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน มีหน้าที่รักษาพยาบาลทางด้านทันตกรรม ได้นำชุดไหมขัดฟัน น้ำยาบ้วนปากและยาสีฟันแอมเวย์ของตนเอง มาจำหน่ายให้กับผู้มารับบริการทันตกรรม ที่บน รพ.สต. ในราคาชุดละ ๕๐๐ โดยอ้างว่าเป็นเวชภัณฑ์ที่ไม่มีจำหน่ายใน รพ.สต. และไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ และต่อมาได้มีการร้องเรียนเรื่องดังกล่าวขึ้น พฤติการณ์ของนางสาวอิ่มเอม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน (หมายเหตุ เรื่องการนำยาหรือเวชภัณฑ์ส่วนตัวมาให้บริการบนหน่วยบริการหรือบ้านพักของทางราชการแล้วเก็บเงินเป็นประโยชน์ส่วนตัว นั้น อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดมาตรฐานการลงโทษให้ลงโทษตัดเงินเดือน เป็นอย่างต่ำ)

๗.<u>เพราะสงสารน้อง</u>

นายสมเด็จ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้ละเลยต่อหน้าที่ราชการโดยไม่ดำเนินการทางวินัยแก่นางนิลวรรณ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ที่ขาดราชการไปตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ – ธันวาคม ๒๕๕๑ นายสมเด็จ ให้การว่าเหตุที่ตนไม่ได้รายงานเรื่องดังกล่าวไปให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ เพื่อดำเนินการทางวินัย นั้น เนื่องจากสงสารน้องนิลวรรณและเห็นว่ายังมีหนี้สินอยู่กับสหกรณ์อีกมาก พฤติการณ์ของนายสมเด็จ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

/กฎหมาย...

การเป็นผู้บังคับบัญชาและความผิดทางวินัย

คำว่าผู้บังคับบัญชา ตามพจนานุกรม หมายถึง ผู้มีอำนาจปกครอง ควบคุม ดูแล และสั่งการ สำหรับข้าราชการพลเรือน นั้น ผู้บังคับบัญชา มี ๒ ประเภท คือ

๑. ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

(๑) ผู้ที่กฎหมายบัญญัติไว้ คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เช่น ผู้อำนวยการสำนัก (มาตรา ๓๓ วรรคสอง) ผู้ว่าราชการจังหวัด (มาตรา ๕๔) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด(มาตรา ๕๕และมาตรา ๖๐(๒)) หรือสาธารณสุขอำเภอ (มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๖(๒)) เป็นต้น

(๒) ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๓๑๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก และผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน เป็นผู้บังคับบัญชาในฐานะผู้อำนวยการกอง เป็นต้น

๒.ผู้บังคับบัญชาตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของ ก.พ.เช่น หัวหน้ากลุ่ม/กลุ่มงาน/ฝ่าย หัวหน้าพยาบาล/หัวหน้าสถานีอนามัย (ผอ.รพ.สต.) เป็นต้น

สำหรับความผิดทางวินัยเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๒(๔) มาตรา ๘๓(๑)(๒) นั้น จะต้องเป็นกรณีที่เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายเท่านั้น เช่น กรณีหัวหน้าพยาบาลสั่งการให้พยาบาลวิชาชีพไปช่วยให้บริการผู้ป่วยแล้วไม่ยอมไป กรณีนี้ไม่เป็นความผิดวินัยฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๒(๔) แต่จะเป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖ / ๒๕๕๕

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรมจะมีการนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

มีคู่สมรสแล้วทั้งคู่

นางดุจดาว ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้ลาไปศึกษาต่อหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ที่วิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่ง (ปี ๒๕๔๙) และได้พบกับนายทิวา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ที่ลาไปศึกษาต่อเช่นกัน ด้วยความใกล้ชิดประกอบกับห่างครอบครัวเป็นเวลานาน ทั้งสองจึงคบหาคบหาเป็นแฟนกันทั้งที่ทั้งคู่ต่างก็มีสามีและภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว หลังจากนั้นประมาณ ๒ ปี ความได้ล่วงรู้ถึงสามีของนางดุจดาว จึงขอให้นายทิวา เลิกยุ่งเกี่ยวกับภรรยาของตน ส่วนภรรยาของนายทิวาได้มีหนังสือร้องเรียนโดยกล่าวหาว่านางดุจดาว ได้มีความสัมพันธ์กับสามีของตนซึ่งนายทิวา ได้รับสารภาพว่าเป็นความจริง นายทิวา จึงตั้งใจจะเลิกคบหากับนางดุจดาว แต่นางดุจดาว ได้มาก่อกวนทั้งที่บ้านและที่ทำงานของนายทิวา บุคคลทั้งสองจึงยังคงคบหากันต่อไป ทำให้ครอบครัวของนางดุจดาว เกิดปัญหาทะเลาะกันบ่อยครั้งและในที่สุดต้องหย่าขาดจากกันด้วยเหตุดังกล่าว จากนั้น นางดุจดาว ได้ตั้งครรภ์กับนายทิวา โดยนายทิวา ยินดีที่จะดูแลรับผิดชอบ และรับปากว่าจะหย่ากับภรรยาของตน นายทิวา จึงทำข้อตกลงกับภรรยาของตนในเรื่องทรัพย์สิน การจ่ายค่าเลี้ยงดูบุตร และเรื่องหย่าต่อมา ภรรยาของนายทิวา ได้ทำหนังสือขอถอนเรื่องร้องขอความเป็นธรรม โดยอ้างว่าได้ข้อสรุปและยุติปัญหากับนายทิวาแล้ว

/ผู้บังคับบัญชา..

ผู้บังคับบัญชาของทั้งสองคนเห็นว่า พฤติการณ์ของ นางดุจดาว และนายทิวา เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนคนละจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่าพฤติกรรมของนางดุจดาว ทีไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายทิวา ทั้งที่ต่างฝ่ายต่างมีคู่สมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้ว เมื่อบุคคลในครอบครัวทราบเรื่องได้ร้องขอให้เลิกคบหา แต่บุคคลทั้งสองก็ยังมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวเรื่อยมาจนมีบุตรด้วยกัน ๑ คน จนเกิดปัญหาการหย่าร้างกับครอบครัวของทั้งคู่ และมีเรื่องร้องเรียนเกิดขึ้น เป็นการแสดงถึงการไม่มีจิตสำนึกหรือความตั้งใจที่จะกลับตัวเพื่อแก้ไขสิ่งที่กระทำผิดให้ดีขึ้น เป็นการกระทำที่ขัดต่อศีลธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีตลอดจนไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน แม้ภายหลังภรรยาของนายทิวา จะถอนเรื่องร้องเรียน แต่เหตุที่ถอนเรื่องเนื่องจากมีข้อตกลงกับนายทิวา ไม่มีผลทำให้การดำเนินการทางวินัยยุติลง จึงเห็นว่าการกระทำของนางดุจดาว กับนายทิวา เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงกับนางดุจดาว และนายทิวา

<u>ข้อสังเกต</u> เนื่องจากกรณีนี้มูลกรณีกระทำผิดเกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ใช้บังคับ จึงต้องปรับบทความผิดตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ใช้บังคับในขณะนั้น ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

<u>เอาไปใช้ส่วนตัว...อีกแล้ว</u>

นางสาวดวงแข ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ปฏิบัติงานหอผู้ป่วย มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยใน และต้องนำเงินสดที่รับไว้ใบสั่งยา และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบความถูกต้องภายในเวลา ๑๔.๐๐ น. ของทุกวัน เพื่อนำส่งเจ้าหน้าที่การเงินดำเนินการจัดทำบัญชีตามระเบียบของทางราชการต่อไป ขณะอยู่เวรปฏิบัติหน้าที่ในวันเสาร์-อาทิตย์ ได้รับเงินส่วนต่างค่าห้องพิเศษที่เกินสิทธิจากผู้ป่วย ๒ ราย รวมเป็นเงินจำนวน ๓,๐๔๙ บาทแล้วไม่บันทึกข้อมูลเวชระเบียนผู้ป่วยลงในระบบ

/คอมพิวเตอร์...

คอมพิวเตอร์ และนำเงินที่รับไว้ไปใช้จ่ายในครอบครัว โดยตั้งใจว่าเมื่อรับเงินค่าอยู่เวรล่วงเวลาแล้วจะนำมาคืนภายหลัง จากการตรวจสอบแฟ้มทะเบียนประวัติผู้ป่วยทุกรอบ ๑๕ วันตามปกติ พบว่าแฟ้มทะเบียนประวัติผู้ป่วยหายไป ๒ แฟ้ม และตรวจพบภายหลังว่าอยู่ในตู้ส่วนตัวของนางสาวดวงแข และยังไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินแต่อย่างใดจึงถูกผู้บังคับบัญชาลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาเห็นว่านางสาวดวงแข มีหน้าที่อยู่เวรให้บริการผู้ป่วยและออกใบเสร็จรับเงินผู้ป่วยใน โดยต้องนำเงินสดที่รับไว้ ใบสั่งยาและใบเสร็จรับเงินส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบความถูกต้องภายในเวลา ๑๔.๐๐ น. ของทุกวันเพื่อนำส่งเจ้าหน้าที่การเงินดำเนินการจัดทำบัญชีตามระเบียบของทางราชการต่อไป แต่กลับนำเงินที่รับไว้จากผู้ป่วยในในการปฏิบัติหน้าที่ไปใช้จ่ายในครอบครัว แม้จะมีเจตนาเอาไปเพียงชั่วคราวแล้วจะนำมาคืนภายหลัง การกระทำดังกล่าวเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว เห็นสมควรดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นางสาวดวงแข

<u>ทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว</u>

นายเสมา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้ใช้รถราชการของโรงพยาบาลไปเข้ารับการอบรมฝังเข็ม ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ ถึง มกราคม ๒๕๔๕ โดยไม่ขออนุญาตใช้รถตามระเบียบของทางราชการ เมื่ออบรมเสร็จแล้วในแต่ละวัน นายเสมา ได้ใช้รถราชการคันดังกล่าวเดินทางต่อเพื่อไปเรียนหลักสูตรปริญญาโทในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ จนกระทั่งเสร็จสิ้นการอบรมฝังเข็ม จึงใช้รถส่วนตัวไปเรียนหลักสูตรปริญญาโท โดยไม่ได้ใช้รถราชการอีก พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแรง ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ถูกลงโทษภาคทัณฑ์

<u>ลืมกุญแจไว้ในรถ</u>

นายยอดขวัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติการ ได้ใช้รถราชการไปปฏิบัติหน้าที่พ่นหมอกควันป้องกันโรค ให้กับประชาชนในท้องที่ความรับผิดชอบ เมื่อเสร็จภารกิจแล้วได้ขับรถมาจอดที่สำนักงาน โดยไม่นำลูกกุญแจรถออกและไม่ล็อกรถ

/เนื่องจาก...

เนื่องจากนายมิ่งขวัญ ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สั่งให้เก็บลูกกุญแจไว้ในรถ เมื่อนายมิ่งขวัญ เสร็จภารกิจจากการส่งต่อผู้ป่วยที่โรงพยาบาลจังหวัดแล้วจะกลับมานำรถไปล้างทำความสะอาด แต่เมื่อนายมิ่งขวัญ กลับมาแล้วก็ไม่ได้นำรถไปล้างทำความสะอาด วันรุ่งขึ้นรถราชการคันดังกล่าวสูญหายไปจากที่จอดรถ พฤติการณ์ของนายยอดขวัญ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์ (อาจจะต้องรับผิดทางแพ่งชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการด้วย)

<u>แก้ไขเปลี่ยนแปลงสลิปเงินเดือน (ของตัวเอง)</u>

นางสาวศรีเมือง ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ประสบปัญหาด้านการเงินชั่วคราว มีความจำเป็นต้องรีบใช้เงินโดยด่วน แต่ไม่รู้จะหาทางออกอย่างไร จึงตัดสินใจทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงยอดเงินใบแจ้งยอดเงินเดือนของตนเองเพื่อนำมาเป็นหลักฐานประกอบการขอกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ จากการตรวจสอบหลักฐานประกอบการขอยื่นกู้เงินพบว่าเอกสารของนางสาวศรีเมือง ไม่ตรงกับต้นฉบับเจ้าหน้าที่จึงเรียกเงินที่ขอกู้ไปโดยไม่มีสิทธิคืน และยังพบว่านางสาวศรีเมือง เคยมีพฤติกรรมทำนองนี้และถูกว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรมาแล้ว พฤติการณ์ของนางสาวศรีเมือง เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเองมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>เจตนาดีแต่ลืมขออนุญาต</u>

นายสมมุติ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญการ ดำเนินการว่าจ้างแรงงานให้รื้อถอนบ้านพักข้าราชการหลังเก่า โดยได้รับอนุญาตจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้รื้อถอนได้ เมื่อรื้อถอนเสร็จเรียบร้อยได้ทำบัญชีรายการไม้ทั้งหมดไว้ จากนั้นได้นำไม้ที่รื้อถอนไปซ่อมแซมรั้วและทำเป็นกระถางต้นไม้ของสถานที่ทำงาน และต่อเป็นสะพานเดินข้ามไปบ้านพักข้าราชการในช่วงมีเหตุน้ำท่วม (เหตุเกิดในปี ๒๕๕๐) แต่การกระทำดังกล่าว ไม่ได้ขอความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ

/แต่งตั้ง...

แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจนับไม้จากการรื้อถอน พฤติการณ์ของนายสมมุติ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>คับข้องใจ</u>

นางสาวนารี ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ไปปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยนอก แต่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง ต่อมาผู้บังคับบัญชา มอบหมายให้ไปปฏิบัติงานห้องตรวจไข้หวัด นางสาวนารี ก็ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอีก และขาดราชการอีก ๔ วัน ก่อให้เกิดปัญหาการบริหารงานภายในกลุ่มการพยาบาล ต่อมาได้ขอเข้าพบผู้บังคับบัญชาเพื่อขอย้ายหน่วยงานเนื่องจากมีความเครียดในการทำงาน และขอลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชา ๑ วัน ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ลาโดยให้เขียนใบลาด้วย แต่นางสาวนารี ไม่เขียนใบลาและได้หยุดงานไป ภายหลังนางสาวนารี รับว่าเหตุที่ตนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา และละทิ้งหน้าที่ราชการ เนื่องจากมีความคับข้องใจในการทำงาน และไม่ชอบการบริหารจัดการของกลุ่มการพยาบาล พฤติการณ์ของนางสาวนารี เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการในหน้าที่ราชการและระเบียบของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๔), มาตรา(๕) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

รวบรวมโดย นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์ นิติกรชำนาญการ
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น นิติกรชำนาญการ
นายภัคพล ปฐมพิทักษ์นุกูล นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนิติกร
กลุ่มงานอุทธรณ์และร้องทุกข์ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๗/๒๕๕๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้และป้องกันมิให้กระทำความผิดทางวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑.เบื่อเพื่อน

นางท้อแท้ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ไม่มาปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓-๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ รวม ๒๔ วัน โดยไม่ทราบว่าไปอยู่ที่ใด ระหว่างที่มีการสอบสวนทางวินัย นางท้อแท้ ได้มีหนังสือถึงหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล มีข้อความว่าตนอึดอัดใจในการทำงานในแผนกผู้ป่วยใน และเบื่อหน่ายเพื่อนร่วมงาน มีการถูกเลือกปฏิบัติและตนไม่สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ นอกจากนี้นางท้อแท้ ยังมีปัญหาทางครอบครัวรุมเร้าเกิดความกลัดกลุ้มใจ หลังจากที่ได้ขาดราชการไป นางท้อแท้ ก็ไม่ยอมกลับมาทำงานอีกเลย พฤติกรรมของนางท้อแท้ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒. โกงหลวงหรือโกงร้าน

นายสุดยอด ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้แอบอ้างชื่อสถานีอนามัยที่ตนเป็นหัวหน้าสถานีอนามัย ไปซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์จากร้านค้า จำนวน ๑๒ เครื่อง เป็นเงิน ๓๕๐,๕๐๐ บาท โดยร้านค้าได้ให้เครดิตนำเครื่องเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ก่อน จากนั้นนายสุดยอดก็นำเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมดไปขายต่อในราคาที่ต่ำ แล้วนำเงินสดไปหมุนเวียนใช้จ่าย

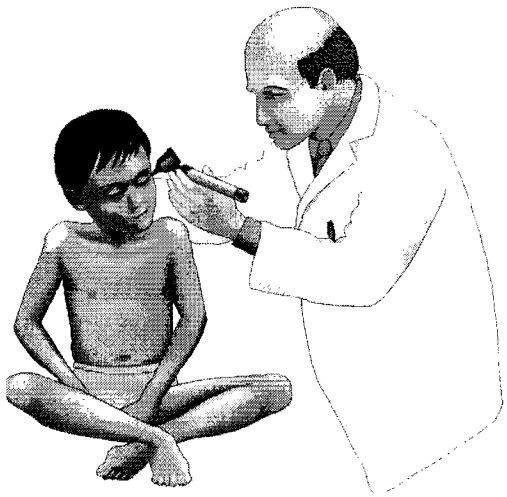
/ส่วนตัว...

ส่วนตัว เพราะมีหนี้นอกระบบที่มีดอกเบี้ยสูงหลังจากนั้นก็หลบหนีหายไปโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย พฤติกรรมของนายสุดยอด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๓) และมาตรา ๙๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๓.<u>เพราะหนี้สหกรณ์</u>

นางพิมพา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการโรงพยาบาลชุมชน มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินเกี่ยวกับงานการตรวจสุขภาพ ระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๕๓-เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ นางพิมพา ได้รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้มารับบริการ และเมื่อนำเงินไปส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงิน นางพิมพา กลับส่งเงินไม่ครบตามจำนวนที่ตนได้รับมา โดยได้ฉีกใบเสร็จรับเงินฉบับสำเนาออกจากเล่มของใบเสร็จรับเงินจำนวน ๕ เล่ม รวม ๓๒ ฉบับ เป็นเงินรวม ๖๕,๐๐๐ บาท แล้วนำเงินตามจำนวนดังกล่าวไปใช้ส่วนตัว ทั้งนี้ นางพิมพา รับว่าตนมีภาระหนี้สินจากการเป็นผู้ค้ำประกันเพื่อนร่วมงานที่กู้เงินไปจากสหกรณ์ออมทรัพย์ มีภาระเลี้ยงดูบุตรและมารดาที่เจ็บป่วย เงินจำนวนดังกล่าวนั้น ตนได้นำไปใช้หนี้สินส่วนตัว ต่อมาได้นำเงินทั้งหมดมาคืนให้กับทางราชการแล้ว พฤติการณ์ของนางพิมพา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๔.<u>ฉีดยาที่คลินิกส่วนตัว</u>

นายสมชาย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ได้ฉีดยาให้กับเด็กชายเสมียน ผู้ป่วยที่มารับบริการที่ร้านขายยาของตน โดยฉีดที่บริเวณสะโพก ๑ เข็ม และแขน ๑ เข็ม เมื่อเด็กชายเสมียน นั่งรถจักรยานยนต์กลับบ้าน ก็เกิดอาการแขน

/ขาเกร็ง ...

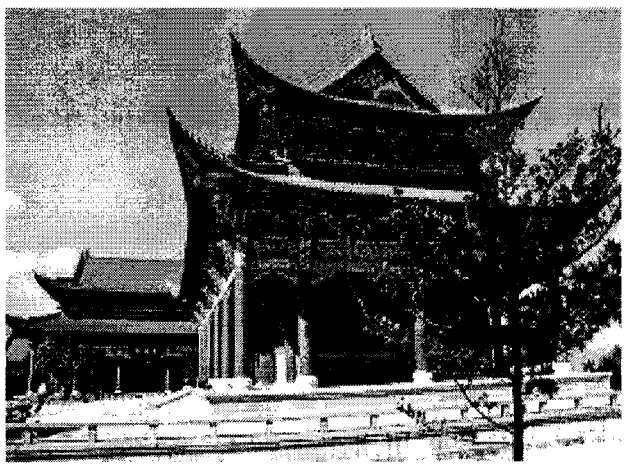
ขาเกร็ง ปากเบี้ยวน้ำลายไหล ญาติได้นำส่งโรงพยาบาล หลังจากนั้น ๓ วัน เด็กชายเสมียน ก็ถึงแก่ความตาย นายสมชาย ถูกดำเนินคดีอาญาและศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุก ในความผิดตามกฎหมายสถานพยาบาล ๑ ปี กฎหมายวิชาชีพเวชกรรม ๑ ปี ประมวลกฎหมายอาญาฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ๔ ปี รวม ๖ ปี และศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ พฤติการณ์ของ นายสมชาย ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๕.<u>โกงเงินจากคนลาว</u>

นายสมหมายตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน โรงพยาบาลชุมชน มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้มารับบริการ นายสมหมายได้ออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้มารับบริการที่เป็นประชาชนจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมจำนวน ๑๕ ฉบับ โดยออกใบเสร็จรับเงินฉบับจริง รวมเป็นเงิน ๙,๒๓๐ บาทท แต่กลับเขียนจำนวนเงินในฉบับสำเนา รวมเป็นเงิน ๒,๑๙๐ บาท และยักยอกเงินส่วนต่างนำไปใช้ส่วนตัว รวม ๗,๐๔๐ บาท พฤติการณ์ของนายสมหมายดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๖.<u>ไปคุนหมิง</u>

นางสาวเพชร ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ไม่ได้มาปฏิบัติงานที่สถานีอนามัย รวม ๗ วัน โดยได้เดินทางไปทัศนศึกษาที่คุนหมิง ประเทศจีน กับเพื่อนๆ และนางสาวเพชร ไม่ได้ขออนุญาตการลาและไม่ได้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศ ให้ถูกต้องตามระเบียบการลา แต่อย่างใด พฤติกรรมของนางสาวเพชร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัย

/อย่างไม่ร้ายแรง...

อย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๕) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๗.ฟ้องแม่ฟ้องพี่

นายแห้ว ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคปฏิบัติงานโรงพยาบาลชุมชน ได้ไปดื่มสุราก่อนที่จะมาขึ้นเวร เมื่อมาขึ้นเวรในเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. นายแห้ว ได้เข้าไปทักทายนายแดง เจ้าหน้าที่ธุรการ และนายขาว ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และพูดด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพว่า “ลูกน้องบริหาร รภป.หมาๆ” โดยพูดซ้ำๆกันหลายครั้ง นายขาว โกรธจึงเข้าไปตบหน้านายแห้ว จำนวน ๑ ครั้ง นายแดง ได้เข้าไปห้ามไว้ จากนั้นนายแห้ว ได้โทรศัพท์ไปบอกมารดาของตน เมื่อมารดามาถึงที่เกิดเหตุได้สอบถามเรื่องราวจากนายขาว แล้วก็เข้าใจจึงกลับไป ต่อมาเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. นายแห้วได้โทรศัพท์ไปบอกพี่ชายและเพื่อนๆอีก ๑๐ คน ให้มาเพื่อจะทำร้ายนายขาว เมื่อเพื่อนๆของนายแห้วมาถึงก็ปรากฏว่าคนเหล่านั้นก็เป็นเพื่อนของนายขาวด้วย จึงไม่มีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็เข้ามาระงับเหตุและตักเตือนนายแห้ว และเพื่อนๆก็กลับไป พฤติกรรมของนายแห้ว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตามมาตรา ๘๒(๗) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๘.ตรวจด้วยเทคนิคพิเศษ

นายหื่น ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการพิเศษ ได้ตรวจร่างกายของนางสาวสวย ซึ่งปวดท้องและท้องเสียก่อนที่จะมาโรงพยาบาล นายหื่นได้สอบถามอาการจากนางสาวสวยและพูดว่า “ขอโทษน่ะ” จากนั้นก็ดึงเสื้อของนางสาวสวยขึ้นไปถึงบริเวณหน้าอกจนเห็นนมทั้งเต้า นางสาวสวย พยายามใช้มือปิด แต่นายหื่น ก็ดึงเสื้อ

/ชั้นใน...

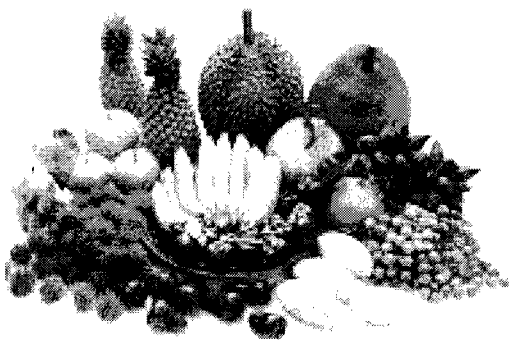
ชั้นในขึ้น แล้วใช้มือจับที่นม จำนวน ๑ ครั้ง โดยจับแบบกำมือในลักษณะคว่ำมือ จากนั้นได้บอกให้หายใจเข้าลึกๆ ๓ ครั้งแล้วย้ายมือมากดที่หน้าอก จากนั้นก็เลื่อนมือมากดที่บริเวณท้องและถามว่าเจ็บหรือไม่ เมื่อตอบว่าไม่เจ็บ นายหื่น ก็เลื่อนมือสอดเข้าไปในกางเกงจับที่บริเวณหัวเหน่าแล้วถามว่าเจ็บหรือไม่ เมื่อบอกว่าไม่เจ็บ นายหื่นก็พูดว่าไม่ได้เป็นอะไรมาก แค่กินอาหารสกปรกเข้าไปท้องจึงเสีย และบอกว่าจะให้น้ำเกลือและให้นอนดูอาการไปก่อน และให้นางสาวสวยออกไปนั่งรอที่หน้าห้องตรวจโรค นางสาวสวยได้สอบถามนางสมศรี พยาบาลหน้าห้องตรวจโรคว่าคนไข้ปวดท้องทำไมเวลาตรวจต้องเปิดเสื้อจับนมด้วย นางสมศรี บอกว่าไม่มีแบบนี้ และได้แนะนำให้นางสาวสวย ลองไปถามแพทย์คนอื่นดูอีกที และยังบอกว่าอาจเป็นเทคนิคพิเศษในการตรวจของหมอก็ได้ พฤติกรรมของนายหื่น ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

ความสำคัญของวินัย

คนจะดี ก็วินัย เป็นเครื่องวัด
ต้องเคร่งครัด ต่อระเบียบ ไม่เหยียบหยาม
ยึดวินัย นำไปสู่ ความดีงาม
ต้องทำตาม วินัย ถ้าใฝ่ดี

คนเคร่งครัด ต่อวินัย ได้ประโยชน์
ป้องกันโทษ ไม่ให้เกิด ประเสริฐศรี
คนเคร่งครัด ในวินัย ใจเปรมปรีด์
เกษมศรี ตลอดไป ไร้กังวล

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๘/๒๕๕๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้และป้องกันมิให้กระทำความผิดทางวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

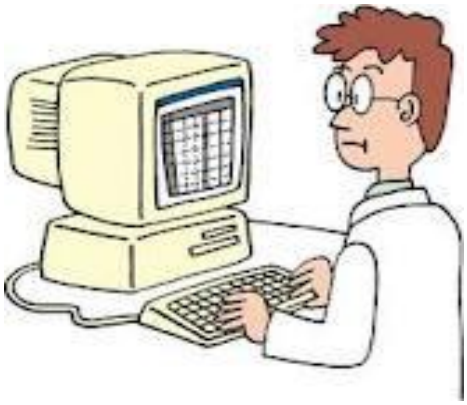
กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑.ให้ทำคลอดไม่ใช่ทำแท้ง

นายเพชรดารา ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้ทำแท้งให้กับนางสาวนกน้อย โดยที่นางสาวนกน้อยยินยอมให้ทำ หลังจากทำแท้งได้ ๓ วัน นางสาวนกน้อยได้ถึงแก่ความตายเพราะตกเลือดและเสียเลือดมาก ศาลได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุกนายเพชรดารา รวม ๖ ปี ฐานทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงนั้นยินยอม และการกระทำนั้นทำให้หญิงถึงแก่ความตาย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๐๒ วรรคสาม คดีอาญาถึงที่สุด พฤติกรรมของนายเพชรดาราดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕(๔) และมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

๒.ก็แค่คลายเครียด

นายดวงอาทิตย์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญการ มาปฏิบัติงานสายเป็นประจำ คือ ในปี ๒๕๕๒ นายดวงอาทิตย์ มาทำงานในเวลาระหว่าง ๐๙.๐๐ น.-๑๐.๐๐ น.และเมื่อมาถึงที่ทำงานแล้วก็ไม่ใส่ใจในการปฏิบัติหน้าที่ เอาแต่เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ เล่นแชท และเล่นอินเตอร์เน็ท Facebook เมื่อทำงานในความรับผิดชอบก็เกิดความผิดพลาดบ่อยครั้งจนเจ้าหน้าที่คนอื่นต้องมาช่วยแก้ไข นายอาทิตย์ อ้างว่าการที่ตน

/กระทำ...

กระทำดังกล่าวก็เพื่อคลายเครียด พฤติการณ์ของนายดวงอาทิตย์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ และเอาใจใส่ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๓. <u>ใครจะคิดว่าโกงล่ะ</u>

นายบุญมาก ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้นำรถยนต์ราชการไปทำการซ่อมบำรุงที่อู่สมพงษ์คาร์แคร์ของนายสมพงษ์ เพื่อเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องและปรับปรุงระบบไฟ รวม ๒ รายการ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท โดยมีกำหนดส่งมอบงานจ้างภายใน ๑๕ วัน ต่อมาพนักงานขับรถยนต์ได้ไปดูความก้าวหน้าในการซ่อมรถที่อู่ดังกล่าว ก็ไม่พบตัวนายสมพงษ์ พบแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงสอบถามก็ได้ความว่านายสมพงษ์ ได้ปิดอู่หนีไปตั้งแต่เมื่อใดไม่มีใครทราบ จึงได้ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่นายสมพงษ์ เมื่อดูหลักฐานเกี่ยวกับการจ้างซ่อมรถยนต์คันดังกล่าว ปรากฏว่ามีการอนุมัติซ่อมตามระเบียบพัสดุ โดยในใบสั่งจ้างมีลายมือชื่อของนายบุญมาก เป็นผู้ออกใบสั่งจ้าง และผู้อำนวยการโรงพยาบาล เป็นผู้สั่งจ้าง แต่ในช่องผู้รับใบสั่งจ้าง นั้น ปรากฏว่าไม่ได้มีการให้นายสมพงษ์ ลงชื่อเป็นผู้รับใบสั่งจ้าง หรือได้มีการจัดทำหลักฐานในการส่งมอบรถยนต์ไว้เพื่อทำการซ่อม แต่อย่างใด พฤติการณ์ของนายบุญมาก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๓(๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

/๔. ปฏิบัติราชการ...

๔. <u>ปฏิบัติราชการแทนภรรยา</u>

นายจงรักษ์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาการปฏิบัติราชการแทนนางดวงสมร ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ซึ่งเป็นภรรยาของตน (ปลอมลายเซ็นว่าเป็นนางสมร ลงชื่อทำงาน) นายจงรักษ์ ได้ให้การปฏิเสธแต่เมื่อนำกล้องวงจรปิดมาเปิดดู นายจงรักษ์ ก็ยอมรับความจริงโดยให้เหตุผลที่ทำเช่นนั้นเพราะว่านางดวงสมร ต้องดูแลทำงานบ้านกว่าจะเสร็จเมื่อมาทำงานเกินเวลา ๐๘๓๐ น. ส่วนตนนั้นต้องมาก่อนเพราะจะต้องไปส่งบุตรที่โรงเรียนแล้วเลยมาที่ทำงาน พฤติการณ์ของนางจงรักษ์ และนางดวงสมร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

๕. <u>คนหลวงก็ต้องใช้ของหลวง</u>

นายดวงดี ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ) ถูกร้องเรียนว่า นอกจากนำรถยนต์ราชการซึ่งตามระเบียบถือว่าเป็นรถยนต์ส่วนกลางไปใช้ในงานราชการ เช่น ใช้เดินทางไปประชุม หรือออกตรวจราชการท้องที่ แล้ว ยังได้นำรถราชการไปใช้ในทางส่วนตัวด้วย เช่น ใช้รับส่งภรรยาและลูกเที่ยวพักผ่อนชายทะเลกับครอบครัว ใช้ไปงานสังคมต่างๆ ใช้ไปเรียนปริญญาโท ใช้พาภรรยาและบุตรไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าในตัวจังหวัด และใช้ขนไข่เพื่อให้ภรรยานำไปขายที่ตลาดนัด เป็นประจำ และการใช้รถราชการในเรื่องส่วนตัวก็เคยเกิดอุบัติเหตุและใช้เงินของทางราชการทำการซ่อมแซม นายดวงดี ได้ให้การปฏิเสธและอ้างว่าที่อื่นเขาก็ทำแบบนี้กันทั้งนั้น ไม่เห็นเป็นอะไร สงสัยมีคนการกลั่นแกล้งตนเนื่องจากตนเป็นคนหนึ่งที่สมัครเข้าคัดเลือกเพื่อเลื่อนเป็นสาธารณสุขอำเภอเมือง (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ) ที่กำลังว่างอยู่ เรื่องนี้เมื่อสอบสวนแล้วก็ปรากฏว่าเรื่องที่ร้องเรียนดังกล่าวเป็นความจริงทุก

/ประการ...

ประการ นอกจากนี้ยังพบว่า นายดวงดี ได้นำรถยนต์ราชการไปเก็บไว้ที่บ้านพักส่วนตัวทุกวัน โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถูกต้องตามระเบียบเกี่ยวกับรถราชการ และในการใช้รถ นั้น ก็ไม่มีใบขออนุญาตการใช้รถราชการและไม่มีการบันทึกเลขไมล์ของรถตามที่

กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีและระเบียบของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับรถและการใช้รถราชการ พฤติการณ์ของนายดวงดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๓(๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๖. <u>คุณอหิวา..หยุดพูดได้แล้ว</u>

นายวาจา ตำแหน่งทันตแพทย์ชำนาญการ ได้เดินออกมาจากห้องทำฟัน และยื่นประวัติผู้ป่วยให้กับนางวจี ตำแหน่งเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขชำนาญงาน และบอกว่าตนรักษาฟันให้กับคนไข้เพียงอย่างเดียว ส่วนเรื่องอื่นนั้นให้จัดไปพบทันตแพทย์คนอื่น เพราะเข้าใจว่าตนมีหน้าที่ต้องรักษาฟันเพียงอย่างเดียวต่อ ๑ คิว ซึ่งความจริงแล้วมติของที่ประชุมกลุ่มงานนั้นให้ทันตแพทย์ดูแลทุกอย่าง ๑ คน ต่อ ๑ คิว ซึ่งนางวจี ก็รับที่จะปฏิบัติตาม แต่นายวาจา คิดว่านางวจี พูดยอกย้อนตนจึงเกิดความโมโห แล้วชี้หน้าของนางวจี พร้อมทั้งส่งเสียงดังและพูดไม่สุภาพหยาบคายเป็นภาษาอีสานว่า “อีห่า...เซ่าเว้าเด้อ” (แปลรวมๆว่าคุณ...หยุดพูดได้แล้ว) และเดินเข้าประชิดตัวนางวจี เหตุเกิดที่บริเวณหน้าโต๊ะซักประวัติผู้ป่วยและต่อหน้าเจ้าหน้าที่และประชาชนที่มารับบริการประมาณ ๖-๗ คน พฤติการณ์ของนายวาจา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง

/ไม่ร้ายแรง...

ไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา ๘๒(๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากนายวาจา ได้ให้การรับสารภาพว่าตนทำความผิดจริง และนายวาจาไม่เคยทำความผิดวินัยมาก่อน จึงงดโทษ เป็นให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

กฎหมายที่ควรรู้

คำว่ารักษาราชการแทนและรักษาการในตำแหน่ง ใช้ต่างกันอย่างไร

๑.คำว่า “รักษาราชการแทน” ใช้สำหรับตำแหน่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ เช่น ตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือสำนักนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และสาธารณสุขอำเภอ เป็นต้น กล่าวคือ ถ้ากรณีที่มีตำแหน่งดังกล่าวว่าง เช่น ตาย ย้าย เกษียณอายุราชการ หรือกรณีมีผู้ดำรงตำแหน่งแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เช่น ป่วย ลา เดินทางไปราชการ ก็จะต้องแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งดังกล่าว

คำว่า “รักษาการในตำแหน่ง” ใช้สำหรับตำแหน่งอื่นๆที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ เช่น หัวหน้าสถานีอนามัย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลทั่วไป เป็นต้น กล่าวคือ ถ้ากรณีมีตำแหน่งดังกล่าวว่าง หรือกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ก็จะต้องแต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้รักษาราชการแทนหรือรักษาการในตำแหน่ง มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกันกับผู้ที่ดำรงตำแหน่งทุกประการ

๒. การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือสาธารณสุขอำเภอ ผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้ง คือ ปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดีของ สป.สธ. แต่ได้มีคำสั่งมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนสำหรับตำแหน่งดังกล่าว

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๙/๒๕๕๕

เริ่มต้นฉบับนี้ขอนำคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๗๙/๒๕๕๔ กับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๔๖/๒๕๕๔ ซึ่งได้คัดย่อมาจากบทความทางวิชาการที่เผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ของศาลปกครอง ซึ่งเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งมีหน่วยงานหลายแห่งในสังกัดที่มีปัญหาลักษณะคล้ายกัน มองได้หลายมิติ ทั้งในมิติของผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมาย ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้บริหาร ที่สามารถประยุกต์นำไปใช้ประโยชน์ได้ จึงนำมาเผยแพร่ต่อให้คนที่ยังไม่ได้อ่านได้ลองศึกษาดู ต่อจากคำพิพากษาศาลปกครองจะเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมซึ่งจริงอยู่แม้ไม่ใช่คำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาล แต่หากผู้อุทธรณ์พึงพอใจ เช่น ได้รับการลดหย่อนโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ทำให้ได้รับบำเหน็จบำนาญไม่กลับบ้านมือเปล่า หรือลดโทษเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ทำให้ได้กลับเข้ามารับราชการทำงานต่อ เรื่องก็จะยุติที่นี่ไม่ไปถึงศาลปกครอง ดังนั้น เราจึงควรรู้แนวทางการวินิจฉัยขององค์กรไว้ด้วย ปิดท้ายด้วยกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัยเหมือนเช่นเคย และหากท่านมีข้อเสนอแนะหรือต้องการติชมจะแจ้งให้ทราบก็สามารถติดต่อโดยตรงได้ที่กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมหรือเยี่ยมชมทางเว็บไซต์ http://www.winaimoph.com/ ครับ

เรียนกฎหมายจากคำพิพากษาศาลปกครอง

◎ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๗๙/๒๕๕๔

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งให้ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดหรือออกคำสั่งย้ายข้าราชการดังกล่าว โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่การใช้อำนาจต้องตั้งอยู่บนความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคคลตามระบบคุณธรรม โดยต้องเป็นการใช้ดุลพินิจอย่างเหมาะสมหรือเป็นดุลพินิจโดยชอบ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ของทางราชการที่จะได้รับในการดำเนินการบริการสาธารณะและขวัญกำลังใจของข้าราชการประกอบกัน ซึ่งการสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดหรือการย้ายข้าราชการย่อมมีผลกระทบต่อ

ข้าราชการผู้นั้นทั้งในทางที่เป็นประโยชน์คือข้าราชการผู้นั้นพึงพอใจ หรือในลักษณะที่เข้าใจว่าถูกลงโทษถูกกลั่นแกล้งหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม และโดยปกติการออกคำสั่งย้ายข้าราชการผู้ออกคำสั่งสามารถพิจารณาออกคำสั่งได้โดยไม่จำเป็นต้องให้ข้าราชการผู้นั้นมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน แต่กรณีดังกล่าวหมายถึงกรณีแต่งตั้งโยกย้ายตามปกติโดยมีพยานหลักฐานและเหตุผลสนับสนุนที่เพียงพอประกอบในการใช้ดุลพินิจสั่งย้าย แต่มิใช่หมายความรวมถึงการแต่งตั้งโยกย้ายที่มีสาเหตุจากการร้องเรียนกล่าวหาการปฏิบัติงานของข้าราชการซึ่งเป็นกรณีโยกย้ายที่ไม่ปกติ การใช้อำนาจในการพิจารณาสั่งย้ายต้องเป็นการใช้อำนาจโดยชอบมีพยานหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนที่เพียงพอและก่อนมีคำสั่งย้ายผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งจะต้องพิจารณาให้ความเป็นธรรม

เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คณะกรรมการเพื่อพิจารณาความเหมาะสมตามคำสั่ง อ.ก.พ. จังหวัด ได้ประชุมพิจารณาการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการสาธารณสุขอำเภอในปี ๒๕๔๔ เห็นชอบให้ย้ายผู้ฟ้องคดี โดยให้เหตุผลว่าเพื่อความเหมาะสม ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติราชการที่กลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อทางจังหวัดและสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข และผู้ถูกฟ้องคดี(ผู้ว่าราชการจังหวัด) สรุปว่าผู้ฟ้องคดีบริหารงานบกพร่องมีปัญหาเรื่องการเงิน และมีปัญหาด้านมนุษยสัมพันธ์และการประสานงาน โดยนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดมีคำสั่งในท้ายบันทึกรายงานให้ตักเตือนและให้ปรับปรุงการทำงานและปรับปรุงตัวโดยให้เวลา ๒ สัปดาห์ และคอยติดตามประเมินผลจากบุคลากรของกิ่งอำเภอ ป. ประกอบกับนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดคนเดิมในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาการแต่งตั้งโยกย้ายสาธารณสุขอำเภอในปี ๒๕๔๔ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดคนปัจจุบันว่ากรณีโยกย้ายผู้ฟ้องคดีมาประจำที่กลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัยมีเหตุผลคือ ผู้ฟ้องคดีไม่มีวุฒิภาวะในการบริหารงาน ขาดภาวะผู้นำ ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในหน้าที่รับผิดชอบต่ำ ถูกร้องเรียนตลอดเวลาในเรื่องการบริหารงานและการเงินการคลัง ผู้บังคับบัญชาได้ว่ากล่าวตักเตือนแล้วหลายครั้งและให้โอกาสย้ายไปปฏิบัติงานในตำแหน่งสาธารณสุขอำเภออื่นมาแล้ว ๑ ครั้งในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ แต่ไม่มีการปรับปรุงตนเองในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา และเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุขรวม ๑๒ คน ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจนทำให้เจ้าหน้าที่ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน การย้ายผู้ฟ้องคดีจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้ปรับปรุงวุฒิภาวะด้านบริหาร และปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเพื่อแก้ไขปัญหาความวุ่นวายการขาดขวัญกำลังใจและความระส่ำระสายภายในองค์กร แม้ว่าการให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ในครั้งนี้อาจเป็นการลดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งบริหารซึ่งมีอำนาจหน้าที่

ความรับผิดชอบที่ชัดเจนตามกฎหมายมาปฏิบัติงานประจำที่กลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัย โดยไม่มีอัตราตำแหน่งที่เทียบเท่ากันรองรับ และจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างใดก็ขึ้นอยู่กับหัวหน้ากลุ่มงานหรือผู้บังคับบัญชาจะมีการมอบหมายก็ตาม แต่ถือได้ว่านายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีแทนการลงโทษทางวินัย ซึ่งถือเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรอันเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. ๒๕๓๕ โดยการพัฒนา ให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีวนัยป้องกันมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย รวมทั้งขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามสมควรแก่กรณีได้ การว่ากล่าวตักเตือนและการย้ายผู้ฟ้องคดี จึงถือเป็นมาตรการป้องกันการกระทำผิดวินัยที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจกระทำได้โดยชอบอีกด้วย ดังนั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ (ย้าย) ที่กลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจึงชอบด้วยกฎหมาย

๏ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๔๖/๒๕๕๔

ข้อเท็จจริงมีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้อำนวยการวิทยาลัย)มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครูและทำหน้าที่หัวหน้างานทะเบียนทำการแก้ไขปลอมแปลงผลการเรียนของนายช้าง (นักศึกษา) เพื่อให้นายช้างจบการศึกษาและรับรองเอกสารภาพถ่ายระเบียนแสดงผลการเรียนอันเป็นเท็จ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีมติว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๕ เปอร์เซ็นต์เป็นเวลาหนึ่งเดือน ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (อ.ก.ค. สำนักงานฯ) มีมติยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจโดยมิชอบกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีเหตุโกรธเคืองผู้ฟ้องคดี ซึ่งก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เคยแสดงท่าทีชอบผู้ฟ้องคดีในเชิงชู้สาวต้องการให้ผู้ฟ้องคดีเป็นภริยาน้อยแต่ถูกปฏิเสธทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีคอยจับผิดและมีหนังสือชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาโดยแสดงข้อความหมิ่นประมาท ผู้ฟ้องคดีจึงได้แจ้งความดำเนินคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ฐานหมิ่นประมาท ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งความผู้ฟ้องคดีฐานเจ้าพนักงานทำเอกสารเท็จ ผู้ฟ้องคดีจงนำคดีมาฟ้องศาลปกครองขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รวมทั้งให้คืนเงินเดือนที่ถูกตัดไปด้วย

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีกรณีแก้ไขผลการเรียนของนายช้างเป็นการกระทำโดยมิชอบและมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีได้ และหากสอบสวนพบว่ามีพฤติการณ์กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอำนาจกำหนดโทษและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ตามสมควรแก่กรณี และเนื่องจากการดำเนินการสอบสวนทางวินัยตั้งแต่การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน การพิจารณากำหนดโทษ เป็นการพิจารณาทางปกครอง และคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง

ปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อปรากฏว่าก่อนที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีมีปัญหาความขัดแย้งกันจนถึงขั้นมีการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีแก้ไขผลการเรียนของนายช้าง ที่เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๓๙ มาดำเนินการทางวินัยลงโทษผู้ฟ้องคดีในปี ๒๕๔๐ โดยเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีทำบัตรสนเท่ห์และแจ้งความดำเนินคดีตนในข้อหาหมิ่นประมาท ทำให้เห็นได้ว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจโดยโทสะจริตกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชา ขาดคุณธรรมและเมตตาธรรม

เมื่อปรากฏว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีมีปัญหาความขัดแย้งจนถึงขั้นแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษซึ่งกันและกันต่อพนักงานสอบสวน กรณีถือว่ามีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางโดยสภาพภายในของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจทำการพิจารณาทางปกครองเรื่องนี้ได้ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และกรณีนี้มิใช่กรณีไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนเพราะยังมีผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สามารถดำเนินการสอบสวนได้ และมิใช่กรณีเป็นความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้ล่าช้าจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิบุคคลโดยไม่มีทางแก้ไขได้อันจะเป็นข้อยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาใช้บังคับดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย การพิจารณาความผิด และพิจารณาโทษโดยมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ตัวอย่างคำวินิจฉัย ก.พ.ค.

ข้อเท็จจริงมีว่า ผู้อุทธรณ์เดิมรับราชการตำแหน่งนักวิชาการฯ ระดับชำนาญการ ประจำจังหวัดเนปาล อุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการฯ ๖ ว จังหวัดอินเดีย ได้กระทำการเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร ทำให้นางสาวเอได้รับความอับอาย เสียชื่อเสียงถูกดูหมิ่นหรือเกลียดชัง โดยใช้กล้องถ่ายวิดีโอและเว็บไซต์ของราชการเป็นเครื่องมือถ่ายทำ

และเผยแพร่ ซึ่งหนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวในหน้าแรกอย่างน้อย ๒ วัน สร้างความเสียหายแก่ชื่อเสียงของกรมพ. ต้นสังกัด และได้ถูกตำรวจจับกุมตัว

ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์ว่า ไม่ได้บังคับให้นางสาวเอมีเพศสัมพันธ์กับนายเสือตามที่คณะกรรมการสอบสวนกล่าวหา แต่เป็นความเต็มใจของนางสาวเอเอง แม้ตนจะเป็นผู้บันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ดังกล่าวและเป็นผู้เก็บวีซีดีบันทึกภาพไว้ แต่ไม่ได้เป็นผู้นำวีซีดีไปเผยแพร่หรือเกี่ยวข้องใดๆ กับการเผยแพร่ภาพลามกอาจารของนางสาวเอ ซึ่งในวันและเวลาที่มีการเผยแพร่ภาพ ตนได้เดินทางไปติดตั้งระบบไฟฟ้าและไปปฏิบัติงานที่อื่น ตนเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการสอบสวน ไม่มีโอกาสแสดงหลักฐานและพยานบุคคลเพิ่มเติม จึงขอความเป็นธรรมและให้ ก.พ.ค. สอบสวนเพิ่มเติมใหม่ด้วย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์และนางสาวเอคบหาอยู่กินกันฉันสามีภรรยาอย่างเปิดเผยโดยมิได้จดทะเบียนสมรส เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ บุคคลทั้งสองได้ไปเปิดห้องพักโรงแรมแห่งหนึ่งในจังหวัดอินเดีย แล้วผู้อุทธรณ์ได้โทรศัพท์เรียกนายเสือมาที่ห้องพักเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับนางสาวเอ และผู้อุทธรณ์ใช้กล้องวีดีโอของหน่วยงานต้นสังกัดถ่ายภาพไว้ และบันทึกลงในแผ่นวีซีดี ๒ แผ่น เก็บไว้ที่บ้านพักของตน ต่อมาได้ปรากฏภาพการมีเพศสัมพันธ์ของนายเสือกับนางสาวเอเผยแพร่ในเว็บไซต์ทางอินเตอร์เน็ตและเป็นข่าวลงหน้าหนังสือพิมพ์อย่างแพร่หลาย ซึ่ง ก.พ.ค. พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ที่เผยแพร่ภาพผ่านทางระบบอินเตอร์เน็ตโดยใช้หมายเลขไอพีของหน่วยงานนั้น น่าจะเป็นข้าราชการของหน่วยงานหรือบุคคลที่สามารถใช้ระบบอินเตอร์เน็ตของหน่วยงาน โดยเฉพาะการเผยแพร่ได้ระบุรายละเอียดส่วนบุคคลของนางสาวเอ ไว้ด้วย เช่น ชื่อเล่น สถานศึกษา ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทำการเผยแพร่ภาพจริง ประกอบกับเมื่อประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ เกิดอุบัติเหตุฟ้าผ่าจึงมีการปรับปรุงแก้ไขระบบให้มีการปล่อยสัญญาณเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตแบบไร้สาย และเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานเข้าด้วยกันเป็นเครือข่ายด้วยสัญญาณไปยังบ้านพักข้าราชการของหน่วยงานทุกหลัง ประกอบกับในช่วงปี ๒๕๔๗ ระบบแม่ข่ายของหน่วยงานชำรุดและไม่มีการซ่อมแซม จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลของผู้ใช้อินเตอร์เน็ตได้ โดยจะปรากฏเพียงหมายเลขไอพีของหน่วยงานเท่านั้น แต่จะไม่ทราบว่าผู้ใช้งานเป็นใครและใช้งานจากคอมพิวเตอร์เครื่องใด อีกทั้งวันที่มีการเผยแพร่ภาพผู้อุทธรณ์อ้างว่าในวันที่ ๒๔-๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ตนอยู่ที่จังหวัดภูฏานเพื่อติดตั้งระบบไฟฟ้าที่บ้านของบิดามารดา โดยมีหลักฐานใบเสร็จรับเงินค่าซื้ออุปกรณ์ไฟฟ้าของร้านค้าในจังหวัดศรีลังกา วันที่ ๒๖-๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เดินทางไปปฏิบัติงานที่อำเภอพาราณสี จังหวัดอินเดีย เลิกงานเวลา ๒๒.๐๐ น. และ ๒๒.๓๐ น. ตามลำดับ วันที่ ๑-๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ไปราชการที่อำเภออัสสัม จังหวัดเนปาล โดยไม่ได้มีการสอบสวนว่า ผู้อุทธรณ์ได้กลับมาที่หน่วยงานในอำเภอเมืองอินเดียใน

ตอนกลางคืนหรือไม่ จึงต้องยกประโยชน์ให้กับผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม แม้ผู้อุทธรณ์จะอ้างว่าไม่ได้บังคับให้นางสาวเอมีเพศสัมพันธ์กับนายเสือ โดยเป็นความยินยอมของนางสาวเอเองที่ต้องการประชดเพราะมีความหึงหวงที่ผู้อุทธรณ์ไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น ก.พ.ค. เห็นว่าการเรียกให้ชายอื่นมามีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่เป็นภรรยาของตนแล้วบันทึกภาพลงวีดีโอเทปแล้วทำสำเนาลงแผ่นวีซีดีนับว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ขณะเกิดเหตุผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักวิชาการฯ ๖ ว มีหน้าที่ให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เปรียบเสมือนครูบาอาจารย์ การประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ย่อมกระทบต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ทำให้เกิดความเสื่อมเสียอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำผิด

อย่างไรก็ตาม มีปัญหาข้อกฎหมายที่ ก.พ.ค. ตรวจสอบแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ในข้อกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งการสอบสวนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายทุกประการ <u>แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนก็ดี ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ดี หรือแม้คู่กรณีในอุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมฯ พิจารณาต่างก็ไม่มีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง</u> ตามรายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมฯ ในการประชุมครั้งที่มีการพิจารณาความผิดของผู้อุทธรณ์ก็ไม่ปรากฏว่าคู่กรณีในอุทธรณ์ได้ให้ความเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด จึงเป็นกรณีไม่ครบเงื่อนไขตามกฎหมาย ตามนัยมาตรา ๙๓ วรรคสอง มาตรา ๙๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๓๒ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๑/ ว ๑๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้นที่จะเสนอให้ อ.ก.พ. กรมฯ พิจารณามีมติได้ แม้มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะบัญญัติให้ อ.ก.พ. กรมมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการ แต่ก็แตกต่างกับอำนาจหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง และ ก.พ. ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๐๓ ที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณารายงานการลงโทษหรือการดำเนินการวินัยโดยจะมีอำนาจหน้าที่พิจารณาได้ก็ต่อเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ กล่าวคือ คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งบรรจุ เห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น การที่คู่กรณีในอุทธรณ์มีคำสั่งกรมฯ ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ.กรมฯ จึงเป็นการสั่งลงโทษที่ดำเนินการโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าวและดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อสังเกต คือ เรื่องนี้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทำพลาดถนัดใจที่ไม่พิจารณาสั่งการโดยมีความเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

คำวินิจฉัย ก.พ.ค

ข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เดิมรับราชการตำแหนงนายช่างรังวัด ระดับชำนาญงาน สำนักงานเทคโนโลยีทำแผนที่ ผู้อุทธรณ์คำสั่งกรมที่ดินสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ รวม ๔๔ วัน ซึ่งผู้อุทธณ์ได้ยื่นใบลาป่วย ลากิจส่วนตัว และลาพักผ่อนแต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา เนื่องจากการลาป่วยผู้อุทธรณ์ไม่ชี้แจงและไม่ยื่นใบรับรองแพทย์ ลากิจย้อนหลังโดยไม่ปรากฏเหตุผลความจำเป็น และเสนอใบลาพักผ่อนแล้วหยุดราชการไปก่อนที่จะได้รับอนุญาต ซึ่งตามทางการสอบสวนรับฟังได้ว่า เหตุที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติราชเนื่องจากหลบหนีคดีอาญา

ข้ออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์ว่าตนถูกสั่งลงโทษที่ไม่เหมาะสมกับความผิด เป็นการลงโทษรุนแรงกว่าผลที่ได้กระทำ และไม่ให้ความเป็นธรรมกับตน เนื่องจากผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบเหตุผลและความจำเป็นของตนเป็นอย่างดี อีกทั้งทนายความของอีกฝ่ายหนึ่งคอยติดตามตนส่งคนมาเฝ้าที่ทำงานทุกวัน มีการตรวจดูสมุดลงเวลามาปฏิบัติราชการของตน ทำให้ตนไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ตนได้ยื่นใบลาป่วย ลากิจ และลาพักผ่อนตามสิทธิที่พึงลาได้ ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ขอให้สั่งการให้กรมที่ดินมีคำสั่งยกโทษและให้ตนกลับเข้ารับราชการ

คำวินิจฉัย ก.พ.ค. พิจารณาแล้ว เห็นว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้มีมติคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้กำหนดการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ว่าควรลงโทษไล่ออกจากราชการ สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์ หลังจากละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้วได้กลับมาปฏิบัติราชการอีก แม้ผู้นี้จะเคยถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน และภาคทัณฑ์มาแล้ว ก็ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับเมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นใบลาป่วย ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๑ ใบลาพักผ่อนลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๑ และลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้บังคับบัญชาก็ไม่ได้สั่งการในใบลาดังกล่าวในทันที แต่ได้สั่งการเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน

๒๕๕๑ จึงเป็นการสั่งการค่อนข้างล่าช้า ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้กรมที่ดินลดโทษผู้อุทธรณ์จากไล่ออกจากราชการ เป็นลงโทษปลดออกจากราชการตั้งแต่วันไล่ออกจากราชการเป็นต้นไป

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๏ ป่วยจริงหรือเปล่า

จังหวัด ฮ. มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นายเฉยฉ่ำ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ระดับชำนาญงาน สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ฮ. ซึ่งกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ทางราชการตามมาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีกรณีกระทำความผิด คือ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ฮ. ได้มีคำสั่งให้ นายเฉยฉ่ำไปปฏิบัติหน้าที่ในงานสัปดาห์สุขภาพจิต โดยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานยาเสพติด และงานพระราชบัญญัติสุขภาพจิต ในวันที่ ๑ - ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่นายเฉยฉ่ำไม่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่งานสัปดาห์สุขภาพจิตตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย โดยในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ นายเฉยฉ่ำได้โทรศัพท์แจ้งให้หัวหน้างานสุขภาพจิต สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ฮ. ทราบว่าตนเองมีอาการป่วย และได้ไปรับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล ย. ไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ที่งานสัปดาห์สุขภาพจิตได้ ผู้บังคับบัญชาจึงโทรศัพท์ไปสอบถามข้อเท็จจริงที่โรงพยาบาล ย. ได้ความว่า นายเฉยฉ่ำไม่ได้ไปรับการรักษาตามที่แจ้งให้ทราบแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ที่ผ่านมาการปฏิบัติหน้าที่ของนายเฉยฉ่ำเกี่ยวกับงานด้านสุขภาพจิตมีความล่าช้า ขาดความรับผิดชอบ ไม่เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ ส่งผลให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงานของเพื่อนร่วมงาน ทั้งที่นายเฉยฉ่ำเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานที่ตนเองรับผิดชอบหลายครั้ง และก่อนที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ที่งานสุขภาพจิต นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ฮ. ก็เคยมีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนนายเฉยฉ่ำกรณีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการมาแล้วด้วย

๏ มวยเรื้อเวที

จังหวัด ก. มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นางร้างลืม ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน สถานีอนามัย ตำบล ข. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ค. จังหวัด ก. กรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ ตามมาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ ไม่ลงบันทึกข้อมูลผู้ป่วยที่มารับบริการในวันที่ตนเองอยู่เวรรักษาพยาบาลให้ครบถ้วน และจ่ายยาให้กับผู้ป่วยทั่วไปที่มารับบริการไม่ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพหลาย

ครั้ง ก่อนหน้านี้นางร้างลืมเคยปฏิบัติหน้าที่บกพร่องในทำนองเดียวกันนี้และหัวหน้าสถานีอนามัยได้เคยตักเตือนด้วยวาจาแล้วหลายครั้ง แต่นางร้างลืมยังลงรายงานเวชระเบียนและจ่ายยาให้กับผู้ป่วยบกพร่องอยู่ สาเหตุเนื่องจากก่อนย้ายมาปฏิบัติราชการที่สถานีอนามัยตำบล ข. นางร้างลืมปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ค. และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ก. มาเป็นเวลานานหลายปี โดยไม่ได้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล จึงทำให้ขาดความชำนาญในการรักษาพยาบาล เหตุเกิดระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๓ – กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ปัจจุบันจังหวัด ก. ได้มีคำสั่งให้ นางร้างลืมไปปฏิบัติราชการด้านสุขาภิบาลที่โรงพยาบาล ง.

๏ หนี้สินพ่นพิษ

กรณีจังหวัดคะน้าธานี มีคำสั่งลงโทษไล่ นางเจียมตัว ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สังกัดกลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลผักกาดหอม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดคะน้าธานี ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ อันเป็นวันที่เริ่มละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นต้นไป กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ นางเจียมตัวไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย สาเหตุเชื่อว่าเป็นเพราะมีหนี้สินมาก เนื่องจากก่อนหน้านี้ นางเจียมตัวได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเก่า จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ครบกำหนดชำระวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ยังมีหนี้สินค้างชำระ ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท กู้เงินจากธนาคารบางกอก จำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ครบกำหนดชำระวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ยังมีหนี้สินค้างชำระ ๘๐,๐๐๐ บาท และมีหนี้สินเงินกู้ค้างชำระกับสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุข ช. ๙๙๐,๐๐๐ บาท เมื่อตรวจสอบจากฐานข้อมูลทะเบียนคนตายตามภูมิลำเนาแล้ว ไม่พบรายการข้อมูลคนตายของนางเจียมตัว

ข้อสังเกต เรื่องทำนองนี้มีให้พบเห็นบ่อย ๆ และมีผลกระทบกับหลายคนทั้งตัวผู้ถูกลงโทษเอง คนในครอบครัว คนที่ค้ำประกันหนี้ธนาคารกับหนี้สหกรณ์ เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงจริง ๆ ครับ เพราะฉะนั้นควรใช้จ่ายอย่างประหยัด หากจำเป็นจะต้องกู้เงินก็ควรจะกู้เท่าที่จำเป็นจริงๆ อย่ากู้จนเต็มเครดิต จะค้ำประกันหนี้สินใครก็ควรจะตรวจสอบว่าเชื่อใจได้จริงๆ จะได้ไม่ต้องปวดหัวภายหลัง

จัดทำโดย นายปกาสิต คำจันทร์ นิติกรชำนาญการ นางสาวสมใจ ฉัตรไชย นิติกรชำนาญการ นายอชิระวิชญ์ สุดขาว นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๑๔ โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๙ www.winaimoph.com/

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑๐/๒๕๕๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้และป้องกันมิให้กระทำความผิดทางวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑.บ้านผมอยู่กรุงเทพฯ

นายอ่าง ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มาทำงานที่ รพ.สต.สายเป็นประจำ โดยมาถึงที่ทำงานในช่วงเวลาประมาณ ๐๙.๐๐น.-๑๐.๐๐ น. แต่ลงชื่อปฏิบัติงานเป็นเวลาระหว่าง ๐๗.๔๐ น.-๐๘.๒๕ น. สาธารณสุขอำเภอเคยเรียกนายอ่างมาตักเตือนแล้วก็รับปากว่าจะไม่มาสายอีก แต่นายอ่างก็ยังมาสายเหมือนเดิม วันหนึ่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดได้ไปตรวจเยี่ยมที่ รพ.สต.เมื่อเวลา ๑๐.๔๕ น.ก็ไม่พบตัวนายอ่าง วันนั้นนายอ่าง มาทำงานในเวลา ๑๕.๐๐ น. วันรุ่งขึ้นสาธารณสุขอำเภอได้ไปตรวจเยี่ยมที่ รพ.สต.เมื่อเวลา ๑๐.๔๕ น.ก็พบว่านายอ่างยังไม่มาทำงาน นายอ่าง ให้เหตุผลว่าตนเดินทางออกจากบ้านพักที่ชานเมืองของกรุงเทพฯแล้วมาถึงที่ทำงานในเวลาระหว่าง ๐๙.๐๐ น.ถึง ๑๐.๐๐ น. เป็นประจำ และการเดินทางสภาพการจราจรติดขัดมากจึงทำให้ตนมาทำงานไม่ทัน พฤติการณ์ของนายอ่าง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.หัวหน้าอย่าเผลอ

นายหลบ ตำแหน่งทันตแพทย์ชำนาญการ มาปฏิบัติงานในเวลา ๐๙.๐๐ น.ถึง ๑๑.๐๐ น. ทุกวัน โดยสแกนลายพิมพ์นิ้วมือเข้าปฏิบัติงานในช่วงเช้า ส่วนช่วงบ่ายในบางวัน

/จะอยู่ทำงาน...

จะอยู่ทำงานไม่เต็มเวลา และถ้าวันใดที่หัวหน้ากลุ่มงานทันตกรรม ไม่อยู่เดินทางไปราชการ นายหลบก็จะไม่กลับมาทำงานเลยในช่วงบ่าย นายหลบ มีพฤติกรรมอย่างนี้ตลอดมาจนมีผู้หวังดี ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวเป็นบัตรสนเท่ห์ไปที่ศูนย์ดำรงธรรมประจำจังหวัด พฤติการณ์ของนายหลบ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๕) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

๓. <u>เมียผมทำครับ</u>

นายกระทู้ ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ ได้โพสท์ภาพของผู้อำนวยการซึ่งแต่งเครื่องแบบปกติขาว ลงใน Facebook ของตนเอง พร้อมกับโพสท์ข้อความ ไว้ใต้ภาพดังกล่าวด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย และลงข้อความหลายกระทู้มีข้อความที่ทำให้เสียหายต่อชื่อเสียงของผู้อำนวยการ นายกระทู้ให้การปฏิเสธและอ้างว่าภรรยา ของตนเป็นคนทำเรื่องดังกล่าวโดยตนให้ username และ password กับภรรยาไปใช้งานทาง Internet พฤติการณ์ของนายกระทู้ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา ๘๒(๗) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

๔. <u>แล้วใครถูก</u>

นายหุนหัน ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ และนายหุนหวย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ขณะที่ทั้งคู่กำลังนั่งทำงานอยู่ภายในห้องทำงานโดยมี

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่อื่นและประชาชนที่มารับบริการ ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ด้วยหลายคน ทั้งคู่ได้ถกเถียงกันในเรื่องการลงนามและระบุตำแหน่งในหนังสือราชการว่าที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้วจะใช้คำว่า “หัวหน้าสถานีอนามัย” หรือ “ผู้อำนวยการ รพ.สต.” นายหุนหัน ให้เหตุผลว่า ตำแหน่งตาม จ.๑๘ ยังเป็นหัวหน้าสถานีอนามัยอยู่ ต้องใช้คำว่า “หัวหน้าสถานีอนามัย”ส่วนนายหุนหวย ได้ให้เหตุผลว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งให้หัวหน้าสถานีอนามัยปฏิบัติหน้าที่ ผอ.รพ.สต.แล้ว ต้องใช้คำว่า “ผู้อำนวยการ รพ.สต.” นายหุนหัน เกิดความไม่พอใจที่ถูกหักหน้า จึงเดินปรี่เข้าไปที่โต๊ะทำงานของนายหุนหวย พร้อมกับจับไหล่บีบและจะชกหน้าของนายหุนหวย และด่าว่า “ไอ้สัตว์” ชาวบ้านที่อยู่ในเหตุการณ์ได้ดึงตัวนายหุนหัน ออกมานั่งระงับสติอารมณ์ พฤติการณ์ของนายหุนหัน ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการด้วยกัน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตนมิให้เสื่อมเสียมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๒(๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

๕. <u>แค่ขวดเดียวเท่านั้นเอง</u>

นายขวด ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญงาน ได้ไปอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัย เมื่ออบรมเสร็จตอนพักเที่ยงได้ชวนเพื่อนซึ่งเป็นวิทยากรไปรับประทานอาหารและดื่มเบียร์ จากนั้นเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น.นายขวด ได้ขับรถจักรยานยนต์ ออกไปเพื่อทำธุระส่วนตัว และผ่านด่านตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นนายขวด มีอาการหน้าแดงและมีกลิ่นเบียร์จึงให้ตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ นายขวด อ้างว่าตนไม่ได้เมาเพราะตนดื่มเบียร์ไปแค่เพียงขวดเดียว แต่เมื่อตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์แล้วปรากฏว่าวัดได้ ๙๙ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ซึ่งเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ต่อมานายขวด ถูกฟ้องคดีอาญาและศาลพิพากษาว่านายขวด กระทำผิดต่อพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และ

/ปรับ...

ปรับ ๒,๕๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และคุมประพฤติและให้ทำกิจกรรมบริการสังคม พฤติการณ์ของนายขวด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตนมิให้เสื่อมเสียมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

๖. <u>หนูขับเก่งค่ะ</u>

นางเก่ง ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้ขับรถยนต์บรรทุกหกล้อออกจากบ้านพัก นำอิฐไปส่งที่ต่างอำเภอ ขากลับนางเก่งได้ขับรถผ่านจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจและถูกตรวจสอบ พบว่านางเก่ง ไม่มีใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถยนต์บรรทุกจากนายทะเบียน ซึ่งเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ และต่อมาศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนางเก่ง เป็นเวลา ๖ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี พฤติการณ์ของนางเก่ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตนมิให้เสื่อมเสียมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>กฎหมายและระเบียบที่ควรรู้</u>

<u>การสั่งให้ออกจากราชการกรณีที่เป็นบุคคลล้มละลาย</u>

๑. การที่ข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นบุคคลล้มละลาย นั้น ถือว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมาตรา ๓๖ ข.(๖) ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะต้องสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ตามนัยมาตรา ๑๑๐(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และจะต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง การที่ข้าราชการถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย ในทางปฏิบัตินั้น หน่วยงานมักจะไม่ทราบเรื่องมาก่อน เพราะข้าราชการที่เป็นจำเลยจะปกปิดเรื่องไว้ไม่ให้ทางราชการรู้ และกว่าจะรู้

/ก็ล่วงเลย...

ก็ล่วงเลยมานานแล้ว และเมื่อทางราชการทราบเรื่องก็ต้องสั่งให้ออกจากราชการ โดยสั่งให้ออกจากราชการไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง เช่น สั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ตามนัยข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ของระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๔

๒. ขณะนี้ ก.พ.ได้กำหนดหลักเกณฑ์ใหม่เกี่ยวกับการสั่งให้ออกจากราชการกรณีเป็นบุคคลล้มละลาย ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๑/ว ๑๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ความสรุปว่า “การสั่งให้ออกจากราชการกรณีเป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๑๑๐(๓) ประกอบกับระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคสอง ให้สั่งออกจากราชการตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาโดยใช้คำพิพากษาของศาลเป็นหลักฐาน”

๓. ปัญหามีว่า กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายมานานแล้ว แต่ทางราชการพึ่งทราบเรื่อง เมื่อได้มีคำสั่งให้ออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังแล้ว เงินเดือนและสิทธิประโยชน์ต่างๆที่ได้จ่ายไปแล้วในระหว่างนั้นจนถึงวันที่ข้าราชการผู้นั้นรับทราบคำสั่ง จะต้องเรียกคืนหรือไม่ เรื่องนี้ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคสอง ได้กำหนดไว้ในตอนท้ายสรุปว่าการสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง นั้น การที่มีคำสั่งดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการนั้น นอกจากนี้อาจต้องนำความในมาตรา ๕๙ วรรคสาม ที่บัญญัติไว้ในเรื่องการสั่งให้ออกจากราชการกรณีที่ไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีความตอนหนึ่งสรุปว่า “ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับในระหว่างนั้น” ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งมาปรับใช้ด้วย

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓๓ / ๒๕๕๕

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม จะมีการนำเสนอกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย การลงโทษทางวินัย การพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และความรู้ต่างๆเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมและดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

นำเงินหลวงไปใช้หนี้

นางข้าวหอม ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับเงินจากผู้มารับบริการและนำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินไปส่งเจ้าหน้าที่การเงิน แต่ปรากฏว่าระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ สำเนาใบเสร็จรับเงินสูญหายหลายฉบับ และได้มีการยกเลิกการใช้ใบเสร็จรับเงินโดยไม่มีการนำต้นฉบับมาประกอบการยกเลิก จำนวน ๓๕ ฉบับ รวมเป็นเงินจำนวน ๖๕,๔๑๒ บาท นางข้าวหอม รับว่าตนประสบปัญหาด้านการเงิน มีหนี้สินมากมาย ดูแลมารดาที่เจ็บป่วย และมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตร จึงนำเงินที่ได้รับไปใช้จ่ายก่อน และต่อมานางข้าวหอมได้นำเงินมาใช้คืนให้กับทางราชการครบถ้วนแล้ว พฤติการณ์ของนางข้าวหอม เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่นางข้าวหอม ออกจากราชการ

นำเงินหลวงไปใช้เช่นกัน

นางสาวกานดา ตำแหน่งเจ้าพนักงานเภสัชกรรมชำนาญงาน ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เก็บเงินค่ารักษาพยาบาลและนำเงินส่งคลัง จากการตรวจสอบพบหลักฐานการนำส่งเงินค่ารักษาพยาบาลไม่ตรงกับจำนวนเงินต้นฉบับใบเสร็จรับเงิน รวมเป็นเงินจำนวน ๒๔,๐๐๐ บาท

/นางสาว...

นางสาวกานดา ให้การรับว่าตนได้เขียนใบเสร็จขึ้นใหม่เพื่อให้มียอดไม่ตรงกับต้นฉบับ โดยเริ่มกระทำความผิดตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ เนื่องจากต้องการนำเงินไปรักษาบิดาที่กำลังป่วยหนัก นอกจากนี้ยังเคยถูกคนร้ายจี้ชิงทรัพย์ซึ่งมีทั้งเงินส่วนตัวและเงินของทางราชการ และถูกคนร้าย ข่มเหงจิตใจอีกทั้งถูกข่มขู่มิให้บอกใคร มิฉะนั้นจะถูกทำร้าย

คณะกรรมการสอบสวน เห็นว่าพฤติการณ์ของนางสาวกานดา เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษไล่นางสาวกานดา ออกจากราชการ

อ.ก.พ.กรม พิจารณาแล้วเห็นว่ามูลเหตุแห่งการกระทำความผิดเกิดจากประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๐ นางสาวกานดา ได้ถูกจี้ชิงทรัพย์และถูกข่มเหงจิตใจอย่างรุนแรง และถูกข่มขู่ว่า จะทำให้เสียชื่อเสียงและทำร้ายหากนำเรื่องไปแจ้งความ ทำให้เกิดนางสาวกานดาเกิดความหวาดกลัว อีกทั้งในช่วงเวลาดังกล่าวนางสาวกานดายังต้องดูแลบิดาที่กำลังป่วยหนัก และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมและประวัติการทำงานแล้วเห็นว่านางสาวกานดามิได้มีจิตใจที่เป็นโจร แต่ทำไปเพราะเพื่อให้ตนเองพ้นจากภาวะวิกฤติทางการเงิน และเงินที่เบียดบังไปแต่ละครั้งมีจำนวนไม่มากจึงมีมติให้ปลดนางสาวกานดา ออกจากราชการ และกรมได้มีคำสั่งลงโทษปลดนางสาวกานดา ออกจากราชการ

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การที่กรมมีคำสั่งลงโทษปลดนางสาวกานดาออกจากราชการนั้น ยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิดและระดับโทษ สมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่เนื่องจากกรณีนี้มีเหตุอันสมควรเนื่องจากในช่วงเวลาที่นางสาวกานดา กระทำการทุจริต นั้น นางสาวกานดา ต้องรับภาระในการรักษาบิดาที่ป่วยเป็นโรค MYELODYSPLASTIC SYNDROM (โรคหลอดเลือดมีความผิดปกติของเม็ดเลือดแดง) จึงมีมติเห็นชอบกับการลงโทษปลดนางสาวกานดา ออกจากราชการ

/ยักยอก...

ยักยอก

นายวีกิจ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงพยาบาล ให้มีหน้าที่เก็บเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้มารับบริการที่โรงพยาบาล นายวีกิจ ได้เรียกเก็บเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้มารับบริการแล้ว แต่ได้แก้ไขจำนวนเงินในสำเนาใบเสร็จรับเงินให้มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้รับจริง เช่น ออกใบเสร็จรับเงินในต้นฉบับเป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท แต่ได้แก้ไขจำนวนเงินในสำเนาใบเสร็จรับเงินเป็นจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งนายวีกิจมีพฤติกรรมทำนองนี้หลายครั้ง ทำให้โรงพยาบาลมียอดรายรับลดลง พฤติการณ์ของนายวีกิจ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่นายวีกิจออกจากราชการ

ลูกน้องทุจริตผู้บังคับบัญชารับผิดด้วย

นายเจนภพ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้รายงานนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดว่าในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ นายเจนภพ ได้ลงนามในเช็คธนาคารจำนวน ๓ ฉบับ โดยไม่ได้ตรวจสอบเอกสารประกอบการเบิกเงินให้รอบคอบทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของตน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินได้ทำเอกสารเท็จและแก้ไขจำนวนเงินในเช็คดังกล่าวแล้วเบียดบังเงินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์ของนายเจนภพ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการและประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน นายเจนภพ จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

/รูปเป็นเหตุ...

<u>รูปเป็นเหตุ</u>

นายก้องภพ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้รู้จักกับนางสาวจอย (มีคู่สมรสและบุตรแล้ว) ในงานประกวด อสม. ดีเด่น และได้ช่วยนางสาวจอยในเรื่องการประกวด อสม. จนนางสาวจอย ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อสม. ดีเด่นระดับประเทศ และได้รับโควต้าไปเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ ที่จังหวัดชลบุรี ประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ นายก้องภพ ได้ไปอบรมที่จังหวัดระยอง และได้โทรศัพท์นัดนางสาวจอย ไปรับประทานอาหารที่หาดบางแสน นางสาวจอย มีเพื่อนมาด้วยรวม ๖ คน นายก้องภพ นางสาวจอยและเพื่อนๆ ได้รับประทานอาหารจนถึงเวลาประมาณ ๓ ทุ่มเศษ ซึ่งเลยเวลาที่จะสามารถกลับเข้าห้องพักของวิทยาลัยได้ บุคคลทั้งหมดจึงตกลงกันหาที่พักนอกวิทยาลัย เมื่อได้ห้องและเข้าห้องพักแล้ว เพื่อนๆของนางสาวจอยได้ถ่ายรูปกัน โดยใช้กล้องของโทรศัพท์มือถือ ระหว่างนั้นเพื่อนๆ เรียกให้ นายก้องภพ ไปถ่ายรูปคู่กับนางสาวจอย โดยมีเพื่อน พูดยุให้อยู่ชิดกัน และให้แสดงท่าทางให้เหมือนดาราในภาพพยนต์ บุคคลทั้งสองคนจึงทำตามที่เพื่อนๆบอกเพื่อให้เพื่อนถ่ายรูปจำนวนหลายภาพ จากนั้นนางสาวจอย ขอตัวไปเปลี่ยนชุดเป็นผ้าเช็ดตัวเพื่ออาบน้ำ ขณะที่นางสาวจอย อยู่ในชุดผ้าเช็ดตัว ได้ใช้กล้องจากโทรศัพท์มือถือของตนเองถ่ายภาพคู่กับนายก้องภพ แต่เนื่องจาก นายก้องภพ และนางสาวจอย ต่างก็มีครอบครัวแล้ว นางสาวจอย จึงไปพักหอพักของเพื่อน ซึ่งอยู่หลังวิทยาลัย ภายหลังสามีของนางสาวจอยทราบเรื่องจึงได้ยื่นฟ้องนายก้องภพ เรียกค่าทดแทนจากพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ชู้สาวจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายก้องภพ ได้ขอทำสัญญาประนีประนอมยอมความในศาล ยอมชดใช้ค่าทดแทนเป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนายก้องภพ เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ จังหวัดได้ลงโทษตัดเงินเดือนนายก้องภพ จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของนายก้องภพ ไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษ เนื่องจากมีภาพที่นายก้องภพ และนางสาวจอย กระทำในลักษณะที่จูบปากกัน หอมแก้มกัน โดยที่นายก้องภพไม่ได้ใส่เสื้อและทำท่าโอบกอดนางสาวจอยจากด้านหลัง และภาพที่นายก้องภพ ใส่เสื้อกล้ามโอบกอดนางสาวจอย ที่อยู่ในชุดผ้าเช็ดตัวผืนเดียวนุ่งกระโจมอกอยู่บนเตียง

/นอน...

นอนและไม่มีเพื่อนๆอยู่ด้วย จึงเป็นพยานหลักฐานที่เชื่อได้ว่าทั้งสองคนมีความสนิทสนมกันฉันชู้สาว ประกอบกับสามีของนางสาวจอย ได้ยื่นฟ้อง นายก้องภพ ต่อศาลว่ามีความสัมพันธ์และล่วงเกินภรรยาตน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายก้องภพ ซึ่งมีคู่สมรสของตนเองอยู่แล้วไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางสาวจอย ซึ่งมีสามีอยู่แล้วเช่นกัน เป็นเหตุให้ครอบครัวของนางสาวจอย ซึ่งอยู่อย่างปกติ ต้องแตกแยกถึงขั้นต้องจดทะเบียนหย่ากัน ซึ่งเป็นการขัดศีลธรรมอันดีอย่างแรง จึงมีความเห็นว่าพฤติกรรมของ นายก้องภพ เข้าข่ายเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นายก้องภพ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๑๖

" ...ความรู้จักอดทนและอดกลั้นไม่ยอมตัวยอมใจให้วู่วามไปตามเหตุการณ์ ตามอคติ และอารมณ์ที่ชอบใจ หรือไม่ชอบใจนั้น ทำให้เกิดมีการยั้งคิด และธรรมดาคนเราเมื่อยั้งคิดได้แล้วย่อมมีโอกาสที่จะพิจารณาเรื่องที่ทำ คำที่พูด ทบทวนดูใหม่ได้อีกคำรบหนึ่ง การพิจารณาทบทวนเรื่องใดๆใหม่ ย่อมจะช่วยให้มองเห็นละเอียดชัดเจนขึ้น ทำให้เกิดความเข้าใจอันกระจ่างสว่างไสวขึ้น..."

รวบรวมโดย นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางกรองกาญจน์ นานาศรีรัตน์ นิติกรชำนาญการ
นายรัฐพงศ์ นวลพันธุ์ชื่น นิติกรชำนาญการ
นายภัคพล ปฐมพิทักษ์นุกูล นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนิติกร
กลุ่มงานอุทธรณ์และร้องทุกข์ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑๒/๒๕๕๕

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

มากมายหลายครั้ง

นายสิงห์ ลูกจ้างประจำ ได้ถูกดำเนินการทางวินัย รวม ๑๓ ครั้ง โดยถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ๑ ครั้ง กรณีที่มารับเวรไม่ตรงเวลา ถูกทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ ๑ ครั้ง กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ถูกว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ๕ ครั้ง เช่น กรณีปล่อยหนวดเครายาวเฟื้อยในขณะที่ปฏิบัติงานเดินหนังสือที่ศาลากลาง ไม่สนใจในหน้าที่และงานที่รับผิดชอบ ดื่มสุราจนมีอาการมึนเมามาปฏิบัติงานและเข้าร่วมประชุม ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น ถูกตัดค่าจ้างจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ๑ ครั้ง กรณีหลีกเลี่ยงงาน และถูกตัดค่าจ้างจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน ๒ ครั้ง กรณีข่มขู่และใช้วาจาไม่สุภาพกับเพื่อนร่วมงาน โดยพูดว่า “อย่าเว่อ เดี๋ยวโดนเตะตกโต๊ะ เป็นแค่คนงานอย่ามาทำเป็นสั่งงาน กูมีความรู้มากกว่า คนละระดับกัน” และกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างานที่สั่งให้ทำงานและไม่ให้ความร่วมมือทำให้งานต้องล่าช้า นอกจากนี้นายสิงห์ ยังถูกย้ายหน่วยงานที่ปฏิบัติงานหลายครั้ง เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการปฏิบัติงานและมักหยุดงานในวันที่เป็นเวรปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องกับวันหยุดโดยจะหยุดไปไม่บอกกล่าวผู้ใด พฤติกรรมโดยรวมของนายสิงห์ ดังกล่าว เป็นการหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อ ๖๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้มีคำสั่งให้นายสิงห์ ออกจากราชการ

/บ้านหลวง...

<u>บ้านหลวงเขาให้อยู่ฟรี</u>

นางประดับ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน ได้นำห้องพักของทางราชการที่ศูนย์บ้านพักข้าราชการซึ่งตนมีสิทธิพัก ให้กับนางบุญมี พี่สาวของตนซึ่งเป็นบุคคลภายนอก อยู่อาศัยแทน ปรากฏว่านางบุญมี กลับนำห้องดังกล่าวไปให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒ คน เช่าอยู่อาศัยเป็นเวลา ๔ เดือน เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท และเมื่อมีการสอบสวนได้มีการนำเงินค่าเช่าที่ได้รับมาดังกล่าวส่งคืนเป็นรายได้แผ่นดินให้กับธนารักษ์พื้นที่จังหวัด และได้ส่งคืนห้องพักให้กับทางราชการแล้ว พฤติการณ์ของนางประดับ ดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เพราะติดบอล</u>

นายบัณฑิต ตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่รองหัวหน้างานคลินิกจ่ายยาผู้ป่วยใน มีหน้าที่ควบคุม ดูแล การจ่ายยาห้องจ่ายยาผู้ป่วยใน ขณะที่อยู่เวร นายบัณฑิตได้ขโมยยาของทางราชการโดยหยิบยาจากชั้นวางยาใส่ลงในกระเป๋าสะพายที่เตรียมไว้ซึ่งวางบนตู้เหล็กใกล้ประตูทางออก แล้วนำกลับออกไปเมื่อลงเวร จากการตรวจสอบในรอบระยะเวลา ๕ เดือน พบว่ายาที่มีราคาแพง ได้มีการสูญหาย มูลค่ารวม ๔,๘๐๐,๐๐๐๐ บาท ระหว่างการสอบสวนนายบัณฑิต ได้ขาดงานและไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย สาเหตุที่ทำความผิดดังกล่าวน่าจะมาจากการที่นายบัณฑิต ติดพนันบอลและเล่นพนันหวยใต้ดินจึงมีความจำเป็นต้องใช้เงิน พฤติการณ์ของนายบัณฑิต ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/ผมมีธุระ...

ผมมีธุระครับ

นายวีกิจ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้ยื่นใบลาพักผ่อน จำนวน ๓ วัน และได้หยุดราชการไปโดยไม่รอให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตก่อน ต่อมานายวีกิจ ได้นำรถยนต์ของทางราชการไปขนของใช้ส่วนตัวจากในตัวเมืองไปที่บ้านพักที่ต่างอำเภอ หลังจากนั้นก็ได้ขาดราชการไปอีก ๒ วันพฤติการณ์ของนายวีกิจ ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ประกอบมาตรา๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

ทีหน้าอย่าฉลอง

นางสาวมุนินทร์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายเจนภพ ทั้งที่รู้ว่านายเจนภพ มีนางนพนภา เป็นภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว และทั้งคู่ได้จัดงานฉลองสมรสกันที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เมื่อนางนพนภา ทราบข่าวการฉลองสมรส ด้วยความแค้นใจจึงได้ร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น นางสาวมุนินทร์ รับสารภาพว่าตนมีความสัมพันธ์กับนายเจนภพ จริง และการจัดงานฉลองสมรส ก็ทำหลังจากที่นายเจนภพได้แยกกันอยู่กับภรรยาแล้ว พฤติการณ์ของนางสาวมุนินทร์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

เพราะซึมเศร้า

นายนิเวช ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้ขาดราชการติดต่อกันรวมเป็นเวลา ๒๐ วัน นายนิเวช ให้เหตุผลว่ากลุ้มใจเพราะมีปัญหาครอบครัวโดยได้หย่าขาดจากภรรยา และตนดื่มสุราจนเมาทำให้ไม่สามารถมาทำงานได้ และเมื่อให้นายนิเวช ไปรับการตรวจที่โรงพยาบาลจิตเวช แพทย์ได้วินิจฉัยว่านายนิเวช เป็นโรคซึมเศร้าและติดสุรา หลังจากที่ขาดราชการ ๒๐ วันแล้ว นายนิเวช ได้กลับมาปฏิบัติราชการตามปกติ พฤติการณ์ของนายนิเวช

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>เอาไปเลี้ยงปูม้า</u>

นายปูนิ่ม ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ได้ขาดราชการและไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เนื่องจากนายปูนิ่ม ประสบปัญหาธุรกิจเลี้ยงปูม้าขาดทุน และมีหนี้สินนอกระบบและหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท และยังถูกเจ้าหน้าที่ สตง.ตรวจสอบพบว่านายปูนิ่ม ได้นำเงินบำรุงของสถานีอนามัยไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และเมื่อสอบสวนแล้วพบว่านายปูนิ่ม ได้ยักยอกเงินของทางราชการไปจริง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๐๐,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ของนายปูนิ่ม ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๓)แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เพราะเล่นเน็ต</u>

นายนพพร ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ ไม่ได้ไปนิเทศงานนักศึกษาพยาบาลที่โรงพยาบาลตามที่ได้รับมอบหมาย และไปไม่ทันรับทราบการรับส่งเวรเช้าประจำวันระหว่างพยาบาลเวรดึกกับพยาบาลเวรเช้าตามแนวทางการฝึกปฏิบัติที่วิทยาลัยพยาบาลกับโรงพยาบาลวางไว้ จำนวนหลายครั้งโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้า สาเหตุเนื่องจากนายนพพร เครียดจากปัญหาธุรกิจส่วนตัวขาดทุน และเล่นอินเทอร์เน็ตจนดึกและนอนตื่นสาย ทำให้ไปขึ้นรถยนต์รับส่งประจำวันที่

/ทาง...

ทางวิทยาลัยพยาบาลจัดบริการไว้ ไม่ทัน พฤติการณ์ของนายนพพร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๒(๕) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

กฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๒๐ กำหนดไว้ว่า “ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลาภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตร และให้มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ” และพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๕ มาตรา ๓ บัญญัติไว้ว่า“ข้าราชการซึ่งลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ แต่ถ้าเป็นการลาเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปเห็นสมควรจะให้จ่ายเงินเดือนระหว่างลานั้นก็ได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวันทำการ” ดังนั้น ผู้ที่จะใช้สิทธิการลาประเภทนี้จะต้องระวังด้วยว่า ถ้าลาประเภทนี้รวมกับการลาประเภทอื่นที่ไม่เข้าข้อยกเว้นแล้วจะทำให้ขาดคุณสมบัติในการเลื่อนเงินเดือน หรือไม่ เพราะกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือน พ.ศ.๒๕๕๒ ข้อ ๘ (๙) กำหนดไว้ว่าในครึ่งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการ โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันเว้นแต่การลาข้อ ๘(๙) (ก)-(ช) อนึ่ง ขณะนี้การลาประเภทนี้ ยังไม่ได้กำหนดให้เป็นข้อยกเว้นไว้ใน กฎ ก.พ.ข้อ ๘(๙) แต่อย่างใด

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑/๒๕๕๖

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กำลังลงพื้นที่

นายวุ่น ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้ทำสัญญาและได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาในระดับปริญญาโทและเอกที่มหาวิทยาลัยของรัฐ มีกำหนด ๕ปี ระหว่างปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ นายวุ่น ได้ขาดการติดต่อกับทางมหาวิทยาลัยในปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ เป็นเวลา ๓ ภาคการศึกษาและไม่ได้ลงทะเบียนรักษาสถานภาพนิสิต มหาวิทยาลัยจึงได้คัดชื่อของนายวุ่น ออกจากการเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๔ และทางมหาวิทยาลัยก็ไม่สามารถติดต่อแจ้งเรื่องดังกล่าวให้นายวุ่น ทราบได้ และเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษา นายวุ่น ก็ได้กลับมาปฏิบัติราชการเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ นายวุ่น ให้เหตุผลว่าตนไม่ทราบเรื่องที่ถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนิสิตเนื่องจากตนอยู่ในระหว่างการเก็บข้อมูลในต่างจังหวัด พฤติกรรมของนายวุ่น นั้น ยังไม่ถือว่ามีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการ เพราะเข้าใจว่าตนยังอยู่ในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตการลาศึกษาและตามสัญญาลาศึกษา ประกอบกับทางมหาวิทยาลัยได้พยายามติดต่อกับนายวุ่น ตามหมายเลขโทรศัพท์ที่ได้เคยให้ไว้ก็ไม่สามารถติดต่อได้ แต่พฤติการณ์ของนายวุ่น นั้น ขาดความเอาใจใส่เกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบจึงถูกคัดชื่อออกจากการเป็นนิสิตและไม่รายงานผลการศึกษาให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการลาศึกษา หรือฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ.๒๕๔๓ พฤติการณ์ของนายวุ่น ดังกล่าว

/เป็นความผิด...

เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒)แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

ไม่สนซะอย่าง

นายไม่สน ตำแหน่งเภสัชกรปฏิบัติการ ปฏิบัติราชการอยู่ที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งให้นายไม่สน กลับไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลชุมชนซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดเดิม นายไม่สน ได้ทราบคำสั่งแล้ว แต่ก็ไม่ยอมกลับไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลชุมชนตามคำสั่งดังกล่าว ทั้งนี้ นายไม่สน ได้ลงนามปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นบางวันในระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ เมื่อนายไม่สนลงนามแล้วก็ไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือไม่ได้ไปปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลชุมชน แต่อย่างใด พฤติการณ์ของนายไม่สน ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เพราะฤทธิ์รัก

นายยอดรัก ตำแหน่งเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขชำนาญงาน เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ได้ใช้ก้อนหินเคาะกระจกของห้องทำงานจนแตก จำนวน ๑ บาน เพื่อจะเข้าไปหานางเบื่อ ซึ่งเป็นภรรยาของตนและอยู่ระหว่างแยกทางกันอยู่ โดยนายยอดรัก มีจุดประสงค์เพื่อจะขอคืนดีด้วยและอยากจะไปส่งนางเบื่อที่บ้าน เมื่อนางเบื่อซึ่งแอบหลบนายยอดรัก อยู่ภายในห้องทำงานเห็นดังนั้นจึงได้โทรศัพท์ไปบอกกับพี่ชายของตนและพี่ชายได้ขับรถจักรยานยนต์พาน้องสาวซ้อนท้ายรถออกไปจากโรงพยาบาล นายยอดรัก จึงขับรถยนต์เพื่อจะออกตามนางเบื่อ และได้ขับรถถอยหลังไปเฉี่ยวชนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่กำลังโบกรถอยู่จนล้มลงและไปทับ

/รถจักรยานยนต์...

รถจักรยานยนต์ที่จอดเรียงกันอยู่จนทำให้รถล้มทับกันไปรวม ๕ คัน และทำให้คนที่นั่งอยู่บนรถหล่นลงมาได้รับบาดเจ็บ หลังจากนั้นอีก ๒ เดือน นายยอดรัก ได้มีอาการเมาสุรา เข้าไปหานางเบื่อ ซึ่งกำลังเฝ้าบุตรชายที่ป่วยและพักอยู่ที่ห้องพิเศษของตึกผู้ป่วยใน และได้เกิดการทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน พฤติการณ์ของนายยอดรัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>เผื่อว่าจะยอม</u>

นายไก่แจ้ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ของโรงพยาบาลชุมชน ได้ขับรถยนต์พยาบาล นำผู้ป่วยไปส่งรักษาต่อที่โรงพยาบาลทั่วไป โดยมีนางสาวนุช พยาบาลวิชาชีพเดินทางไปด้วยเพื่อดูแลผู้ป่วยระหว่างการส่งต่อ เมื่อส่งผู้ป่วยเสร็จแล้ว ขณะที่กำลังเดินทางกลับ นางสาวนุช นั่งอยู่ด้านหน้าข้างคนขับและได้อุ้มบุตรของผู้ป่วยอายุ ๓ วัน เพื่อนำกลับไปดูแลต่อที่โรงพยาบาลชุมชน ในขณะที่ขับรถอยู่นายไก่แจ้ ได้ใช้มือจับคางของนางสาวนุช ๒ ครั้ง และจับมือ ๑ ครั้ง เมื่อถูกนางสาวนุช ต่อว่า นายไก่แจ้ ก็จับแก้ม นางสาวนุช อีก ๑ ครั้ง พร้อมพูดว่า “ขอหอมแก้มหน่อย” และพูดชวนให้นางสาวนุช นอนค้างที่โรงแรมและบ้านญาติของนายไก่แจ้หลายครั้ง แต่นางสาวนุช ไม่เล่นด้วย จนกลับมาถึงโรงพยาบาล พฤติการณ์ของนายไก่แจ้ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ลงโทษตัดค่าจ้าง จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

/อบจนถูกออก...

<u>อบจนถูกออก</u>

นายทองเติม ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีหน้าที่รับผิดชอบโครงการอบรมนักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันโรค นายทองเติม ได้จัดทำใบสำคัญรับเงินแล้วให้ผู้รับจ้างลงชื่อรับเงินเป็นค่าจ้างทำอาหารให้กับผู้เข้าอบรม เป็นเงินรวม ๓๐,๐๐๐ บาท โดยเป็นค่าอาหารรายหัวๆละ ๑๕๐ บาท แต่ความจริงจ่ายค่าจ้างให้เพียงหัวละ ๕๐ บาท นอกจากนี้ ยังได้จัดทำใบสำคัญรับเงินค่าสมนาคุณวิทยากร รวมเป็นเงิน ๑๔,๐๐๐ บาท ให้วิทยากรที่มาบรรยายลงชื่อเป็นผู้รับเงินแต่ความจริงไม่ได้มีการจ่ายเงินให้กับวิทยากรแต่อย่างใด ทั้งนี้ ใบสำคัญรับเงินทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว นายทองเติมได้ลงนามเป็นผู้จ่ายเงิน แล้วนำไปขออนุมัติเบิกจ่ายเงินกับทางราชการ พฤติกรรมของนายทองเติม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>โดนทั้งลูกพี่และลูกน้อง</u>

นายเจนภพ ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัยได้ลงนามในเช็คธนาคารจำนวน ๒ ฉบับ โดยไม่ได้ตรวจสอบเอกสารประกอบการเบิกเงินให้รอบคอบและตัวเช็คมีการเขียนจำนวนเงินเว้นช่องว่างไว้ซึ่งสามารถจะเขียนจำนวนเงินเพิ่มเติมในภายหลังได้ เป็นเหตุให้ผู้ที่รับผิดชอบการเงิน คือ นายรวย ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ทำเอกสารเท็จและเขียนเพิ่มจำนวนเงินลงในเช็คดังกล่าว แล้วเบียดบังเงินนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว รวม ๘๐,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ของนายเจนภพดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังและรักษาประโยชน์ของ

/ทางราชการ...

ทางราชการ และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๓(๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน และพฤติการณ์ของนายรวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งกฎหมายดังกล่าว ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

๑. การเบิกเงินค่าเบี้ยประชุม ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เดิมสามารถเบิกได้ในอัตราคนละครั้งละ ๑,๒๐๐ บาท หรือ ๑,๕๐๐ บาท ตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ.๒๕๓๗ แต่ขณะนี้ได้มีพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยได้แก้ไขนิยามของคำว่า “คณะกรรมการ” ที่เดิมบัญญัติว่า “คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย...” ซึ่งมีความหมายที่กว้างมาก โดยแก้ไขนิยามใหม่เป็นว่า “คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้ง<u>และกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดย</u>บทบัญญัติแห่งกฎหมาย...” ซึ่งผลของกฎหมายทำให้คณะกรรมการทั้งสองคณะดังกล่าวไม่สามารถเบิกเงินค่าเบี้ยประชุมที่มีการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ได้ หากผู้ใดได้เบิกไปแล้วก็จะต้องส่งคืนให้กับทางราชการ และถ้าหากทราบเรื่องนี้แล้ว ยังมีเจตนาที่จะเบิกเงินดังกล่าวอยู่อีก ก็อาจมีความผิดขึ้นได้

๒. ขณะนี้ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของห้อง LAP ของโรงพยาบาลหลายแห่ง ได้ทำการสั่งซื้อน้ำยาสำหรับตรวจทาง LAB จากบริษัทเอกชนและบริษัทได้ทวงหนี้ที่ค้างชำระอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ๓ ล้านบาทหรือ ๕ ล้านบาท เป็นต้น และไม่อาจพิสูจน์ได้ว่ามีการนำน้ำยามาใช้ในงานของทางราชการจริงหรือไม่ หรือจำนวนเท่าใด และพบว่าผู้ที่สั่งซื้อนั้นได้เปิดคลินิกส่วนตัวตรวจทาง LAB อีกด้วย ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริต หรือเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ขอให้โรงพยาบาลทุกแห่ง ทำการตรวจสอบและควบคุมในเรื่องดังกล่าวด้วย

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

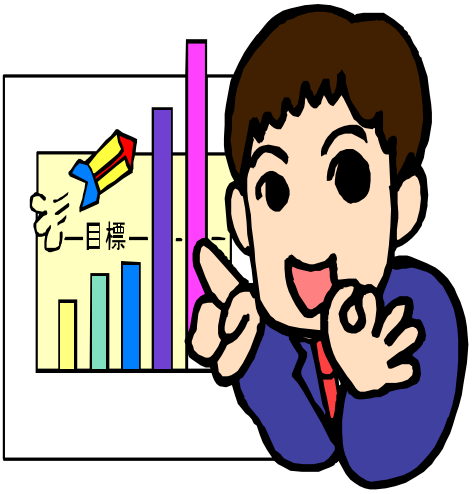
ฉบับที่ ๒/๒๕๕๖

ตามที่จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๑/๒๕๕๖ ได้ลงเกร็ดความรู้เกี่ยวกับการเบิกเงินค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ความว่าไม่สามารถเบิกเงินได้อีกแล้วสำหรับการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน **๒๕๔๔** เป็นต้นมา เพราะมีพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๕ ประกาศใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน **๒๕๕๔** นั้น ปรากฏว่าได้พิมพ์ข้อความคลาดเคลื่อน ข้อความที่ถูกต้องคือ “ประกาศใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน **๒๕๕๕**” และทำให้ไม่สามารถเบิกเบี้ยประชุมสำหรับการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน **๒๕๕๕** เป็นต้นมา จึงขออภัยมา ณ ที่นี้

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ดีน่ะที่ป่วย

นายสมจิตร ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นายสมจิตร ได้ลงชื่อมาปฏิบัติราชการแต่ไม่อยู่ในห้องทำงานโดยไปนั่งอยู่ที่ห้องสมุด ทั้งนี้ นายสมจิตร มีอาการป่วยทางจิตเวช แพทย์ผู้รักษาให้ความเห็นว่าเป็นโรคทางสมองอย่างหนึ่งที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้อย่างปกติ ซึ่งอาการป่วยอาจส่งผลกระทบต่อตนเองและคนรอบข้างได้ และอาการป่วยได้รุนแรงมากขึ้นต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวช และเมื่อกลับมาปฏิบัติราชการได้ระยะหนึ่งก็ได้ขอลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตแล้ว พฤติการณ์ของนายสมจิตร ดังกล่าว ยังไม่ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และได้สั่งยุติเรื่อง

/ใครเบี้ยวใคร...

ใครเบี้ยวใคร

นางเนียน ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ได้จดทะเบียนสมรสกับนายเอก ซึ่งป่วยเป็นโรคไตวายเรื้อรังและการฟอกไตต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง โดยนายหนักซึ่งเป็นพี่ชายของนายเอก มาติดต่อและตกลงจ้างนางเนียน ให้จดทะเบียนสมรสกับนายเอกแต่เพียงในนาม เพื่อใช้สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลในการฟอกไต โดยตกลงว่าในวันจดทะเบียนสมรส จ่ายเงินให้นางเนียน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และหลังจดทะเบียนไปแล้วจะให้อีกจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นนางเนียน ได้นำหลักฐานค่ารักษาพยาบาลของนายเอก ไปขอเบิกเงินจากทางราชการตามสิทธิของคู่สมรสหลายครั้ง รวมเป็นเงิน ๙๗,๐๐๐ บาท แต่เงินที่ได้รับมานั้น นางเนียน ยึดไว้ยังไม่ได้นำไปให้กับนายหนัก เพราะเห็นว่าค่าจ้างจดทะเบียนสมรสในส่วนหลังจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท นั้น นายหนัก ยังไม่ได้จ่ายให้กับตน นายหนัก เกิดความไม่พอใจจึงได้ร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น

พฤติการณ์ของนางเนียน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ และถูกดำเนินคดีอาญาอีกด้วย

สามีเนรคุณ

นายขุนเทพ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศกับนางสน ซึ่งเป็นคนรักเก่าสมัยที่เรียน ปวส.ด้วยกัน โดยทั้งคู่ได้ไปเช่าพักนอนด้วยกันที่โรงแรมบ่อยครั้ง ทั้งที่แต่ละฝ่ายก็มีสามีและภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายและมีบุตรอยู่แล้ว ทั้งคู่ยังคงติดต่อและมีความสัมพันธ์ทางเพศกันอีกหลายครั้งจนเกิดความแตกร้าววุ่นวายขึ้นในครอบครัวของทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ นายขุนเทพ ได้เตะภรรยา คือ นางเรียม และได้ไล่ภรรยาและลูกออกจากบ้าน โดยไม่ได้นึกถึงบุญคุณของนางเรียมที่เคยให้เงินส่งเสียให้ตนเรียนจนจบในระดับ ปวส.ทางบัญชี ส่วนนางสน นั้น ก็ทะเลาะตบตีกับสามีเป็นประจำจนเป็นที่เอือมระอาของเพื่อนบ้านและต้องหย่าขาดจากกันในที่สุด

/พฤติการณ์...

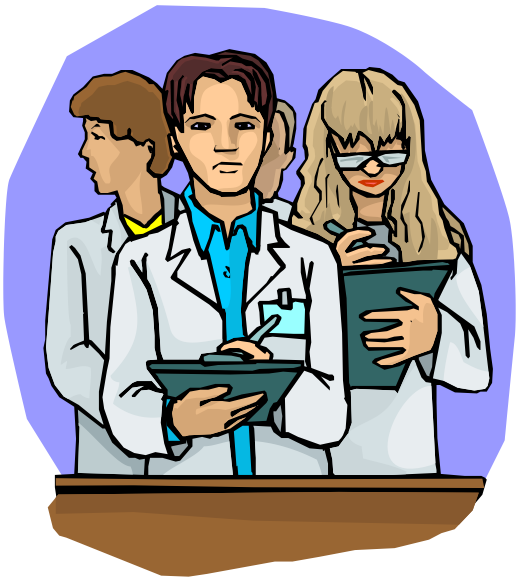
พฤติการณ์ของนายขุนเทพ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>พี่หมดเงินแล้ว</u>

นายชายรุจน์ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ มีนางหญิงแก้ม เป็นภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว ต่อมาได้ไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางสาวพลอย โดยไปไหนมาไหนด้วยกันเป็นประจำ แต่นายชายรุจน์ก็ยังคงส่งเสียเลี้ยงดูส่งเงินให้แก่ภรรยาและบุตรของตนใช้จ่ายตลอดเวลา ต่อมาภายหลังได้ทอดทิ้งไม่ยอมส่งเสียเลี้ยงดูเพราะมีค่าใช้จ่ายอื่นทำให้รายได้จากเงินเดือนไม่พอใช้จ่าย เป็นเหตุให้นางหญิงแก้ม ภรรยาไม่พอใจและได้ไปต่อว่าด่าทอ นายชายรุจน์ ที่บริเวณริมรั้วของที่ทำงานถึง ๒ ครั้ง

พฤติการณ์ของนายชายรุจน์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>เวรประจำร้าน</u>

นายชราธรณ์ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่แพทย์เวรรักษาพยาบาลนอกเวลาราชการ ขณะที่อยู่เวร นายชราธรณ์ กำลังตรวจรักษาคนไข้อยู่ที่คลินิกส่วนตัว เมื่อเวลา ๙.๐๐ น. ปรากฏว่ามีคนไข้เด็กมาที่โรงพยาบาลชุมชนโดยมีอาการปวดท้องข้างขวามาก และมีอาเจียรร่วมด้วย พยาบาลเวรได้โทรศัพท์แจ้งให้ นายชราธรณ์ ทราบ และได้สั่งการรักษาทางโทรศัพท์ โดยสั่งให้พยาบาลให้น้ำเกลือ ฉีดยาแก้ปวด งดอาหารและน้ำ พร้อมบอกว่าจะรีบมาดูอาการ ต่อมาคนไข้มีอาการปวดท้องมาก พยาบาลเวรได้โทรศัพท์แจ้งไปให้ทราบอีก ๒-๓ ครั้ง และ

/ได้รอ...

ได้รอจนถึงเวลา ๑๔.๐๐ น. แพทย์ก็ยังไม่มา ญาติผู้ป่วยทนรอไม่ไหวเพราะเด็กปวดท้องมาก และดิ้นทุรนทุราย จึงรีบนำตัวไปส่งที่โรงพยาบาลในตัวจังหวัด เมื่อไปถึงแพทย์ต้องรีบนำตัวคนไข้เข้าไปทำการผ่าตัดในทันทีเพราะไส้ติ่งอักเสบและแตก และได้ช่วยชีวิตไว้ได้ทัน

พฤติการณ์ของนายชราธรณ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

คดีปกครองเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการ

คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๙๙/๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการบริหารงานภาครัฐ ย่อมตระหนักว่าต้องรักษาประโยชน์ของทางราชการมากกว่าประโยชน์ของบุคคลใดบุคลหนึ่งและอยู่ในวิสัยที่จะยกเลิกการประกวดราคาได้หากเห็นว่าการเสนอราคาเป็นราคาที่สูงกว่าความเป็นจริงมาก แต่กลับอนุมัติให้มีการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่มิใช่ยาทั้งๆที่รู้ว่าทำให้ทางราชการเสียประโยชน์ และย่อมต้องมีความระมัดระวังมิให้เกิดความเสียหาย เป็นเหตุให้ต้องใช้งบประมาณของแผ่นดินเกินกว่าความเป็นจริงอย่างมาก เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การลงโทษปลดออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย

๑. ขณะนี้มีการร้องเรียนไปยัง ป.ป.ช. ป.ป.ท. และ สตง. รวมทั้งกระทรวงสาธารณสุขจำนวนหลายเรื่อง ว่ามีการเบิกเงินเป็นเท็จเกี่ยวกับการอบรม ประชุม สัมมนา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยกล่าวหาว่าไม่ได้จัดอบรมจริงแต่เบิกเงิน มีการลงลายมือชื่อเข้าอบรมแทนกันโดยตัวจริงไม่ได้เข้าอบรม มีการปลอมลายมือชื่อผู้เข้าอบรมมีการจัดทำโครงการและหลักฐานเป็นเท็จว่าจัดอบรมภายในประเทศแล้วนำเงินที่เบิกได้พาเจ้าหน้าที่ไปต่างประเทศ เช่น จีน เวียดนาม ลาว มีการจัดทำโครงการไปศึกษาดูงานแต่ความจริงแล้วไปรับปริญญาหรือไปส่งผู้บังคับบัญชาที่ย้าย และมีการเขียนรายงานเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะ เป็นเท็จโดยที่ไม่ได้เดินทางไปราชการจริง

๒. การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือการเบิกเงินเกี่ยวกับสวัสดิการของข้าราชการ เป็นเท็จ นั้น ก.พ.เคยมีมติ ตามหนังสือของสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๑๑ และที่ นร ๐๗๐๙.๒/ว ๘ ลงวันที่ ๒๖

/กรกฎาคม...

กรกฎาคม ๒๕๓๖ สรุปว่า “ข้าราชการที่ทุจริตฉ้อโกงเงินของราชการนั้นเป็นความผิดทางอาญาและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง” ดังนั้น แม้เงินที่เบิกเท็จ นั้นจะมีจำนวนไม่มากก็อาจถูกลงโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการได้ และถ้าเป็นโครงการอบรมหากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำหลักฐานเท็จเบิกเงิน ก็จะมีความผิดวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ด้วย ดังกรณีตัวอย่าง

(๑) นิติกร ๖ เดินทางไปราชการจริงจำนวน ๒ วัน แต่เบิกค่าเช่าที่พักและเบี้ยเลี้ยง จำนวน ๓ วัน ลงโทษปลดออกจากราชการ

(๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานส่งเสริมสหกรณ์ ๖ เขียนรายงานการเดินทางไปราชการเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ จำนวน ๒ วัน ว่าไปประชุมกลุ่มสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โดยความจริงไม่ได้ไปประชุมในเรื่องดังกล่าวเลย ลงโทษปลดออกจากราชการ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

งานของแผ่นดินเป็นงานส่วนรวม มีผลกว้างขวาง เกี่ยวข้องกับบ้านเมืองและบุคคลทุกคนทุกฝ่าย. เมื่อเป็นงานส่วนรวม และมีผลเกี่ยวข้องกับคนหมู่มากปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ อันเนื่องมาจากความคิดเห็นไม่ตรงกันก็ย่อมเกิดมีขึ้นบ้าง เป็นปกติธรรมดา. ข้าราชการผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดิน ตลอดจนทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงต้องมีใจที่หนักแน่น และเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง แม้กระทั่งคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีสติ ใช้ปัญญาและเหตุผลเป็นเครื่องปฏิบัติวินิจฉัย โดยถือว่า ความคิดเห็นและคำวิพากษ์วิจารณ์นั้น คือการระดมสติปัญญา และประสบการณ์อันหลากหลายจากทุกคนทุกฝ่าย เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติบริหารงานและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้งานทุกส่วนทุกด้านของแผ่นดินสำเร็จผล เป็นความเจริญมั่นคงแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง.

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๓/๒๕๕๖

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

โกงเจ้าหนี้หรือโกงหลวง

นางบัวทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน ได้เบิกจ่ายเงินของทางโรงพยาบาลแล้วนำไปใช้ส่วนตัวเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้น ๒๕๐,๐๐๐บาท กล่าวคือ นางบัวทอง ได้นำใบเสร็จรับเงินของทางบริษัท/ห้างร้านที่เป็นเจ้าหนี้ของโรงพยาบาลซึ่งลงชื่อรับเงินไว้ล่วงหน้าและฝากไว้กับนางบัวทอง มาจัดทำหลักฐานบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินออกจากบัญชีของโรงพยาบาล รวม ๖ ราย นำเงินไปใช้ส่วนตัว โดยไม่นำเงินส่งให้กับเจ้าหนี้ และได้ปลอมเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยปลอมลายมือของเจ้าหน้าที่พัสดุ กรรมการตรวจรับพัสดุและผู้อนุมัติการซื้อการจ้าง และนำใบเสร็จรับเงินที่มีการเบิกจ่ายเงินแล้วมาทำการเบิกจ่ายซ้ำอีก รวม ๒๕ รายการ นางบัวทอง ได้ให้การรับสารภาพว่าตนได้ทำความผิดดังกล่าวจริงและต่อมาได้นำเงินที่ทุจริตไปทั้งหมดมาคืนให้กับทางราชการแล้ว

พฤติกรรมของนางบัวทอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/ยุ่งจนลืม...

ยุ่งจนลืม

นายหลงลืม ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้รับโอนเงินจากองค์กรภาคเอกชน สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการอบรมผู้สูงอายุ จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยเก็บเงินไว้กับตนเองเป็นเวลา ๒ เดือนเศษ ก็ยังไม่ได้ดำเนินการจัดอบรมให้แล้วเสร็จ เมื่อองค์กรภาคเอกชนได้มีหนังสือร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น นายหลงลืม จึงคืนเงินทั้งหมดให้กับองค์กรภาคเอกชนไป

พฤติกรรมของนายหลงลืมดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะเอาใจใส่และรักษาผลประโยชน์ของราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

ด้วยความหวังดี

นายสมพงษ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานพัสดุปฏิบัติงาน เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ นายสมทรง ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และนางสมศรี ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล เป็นผู้อนุมัติการจ้าง บุคคลทั้งสามได้ดำเนินการจัดจ้างก่อสร้างและปรับปรุงอาคารสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ภายในโรงพยาบาล รวม ๔ รายการ เช่น อาคารบ้านพักเรือนแถว อาคารผู้ป่วย และโรงอาหาร เป็นต้น โดยมิได้ดำเนินการด้วยวิธีการสอบราคาหรือวิธีการประกวดราคาให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ได้ดำเนินการโดยวิธีตกลงราคา (ครั้งละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท) โดยมีการแบ่งซื้อแบ่งจ้าง เพื่อให้อยู่ในวงเงินที่อยู่ในอำนาจอนุมัติสั่งซื้อสั่งจ้างของผู้อำนวยการโรงพยาบาลตามที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัด รวมจำนวน

/ทั้งหมด...

ทั้งหมด ๑๓๐ ฉบับ เป็นเงินรวม ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ โดยการสั่งการของนางสมศรี เนื่องจากเห็นว่าการดำเนินการด้วยวิธีตกลงราคาจะประหยัดเงินราชการได้มากกว่าการดำเนินการด้วยวิธีสอบราคาหรือประกวดราคาและสามารถดำเนินการได้รวดเร็วกว่าวิธีสอบราคาหรือประกวดราคา ซึ่งมีขั้นตอนและใช้เวลามากไม่ทันต่อความต้องการในการให้บริการผู้ป่วยและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และจากการตรวจสอบและคำนวณราคาวัสดุและการจ้างเหมาแรงงานในการก่อสร้างปรับปรุงอาคารดังกล่าว เมื่อเปรียบเทียบกับการดำเนินการด้วยวิธีสอบราคาหรือประกวดราคาแห่งอื่นแล้วมีราคาที่ต่ำกว่า

พฤติการณ์ของนายสมพงษ์ นายสมทรง และนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน นายสมทรง และนางสมศรี คนละจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน และว่ากล่าวตักเตือนนายสมพงษ์

<u>กลัวยุงกัด</u>

นายสมศักดิ์ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิคชำนาญงาน ขณะที่ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลเวรดึกประจำตึกผู้ป่วยในเวลาประมาณหลังเที่ยงคืน นายสมศักดิ์ เดินมาพบนางใจแข็ง นอนเฝ้าคนไข้อยู่ จึงปลุกขึ้นมาแล้วถามว่า “มาเฝ้าใคร” ได้รับคำตอบว่า”มาเฝ้าอา” นายสมศักดิ์จึงชวนไปคุยนอกห้องคนไข้ แต่นางใจแข็งไม่ไป จากนั้นอีกสักพักก็เดินเข้ามาหาอีกและบอกว่า “นอนตรงนี้ไม่ดียุงกัด”และชวนให้ไปคุยข้างหลังห้อง แต่ก็ได้รับการปฏิเสธอีก ต่อมานายสมศักดิ์ ได้เดินเข้ามาดูคนไข้และมาที่นางใจแข็งแล้วบอกว่า “นอนที่นี่ยุงเยอะ” พร้อมกับจับมือของนางใจแข็งและพูดว่า “ไปนอนห้องโน้นเถอะ ยุงไม่กัด” นางใจแข็ง จึงบอกไปว่าตน“มีสามีแล้ว” นายสมศักดิ์ พูดว่า “มีสามีแล้ว

/ก็ไม่เป็นไร...

ก็ไม่เป็นไรคุยกันนิดเดียวก็รู้สึกถูกชะตาและชอบ” นางใจแข็ง ได้ปฏิเสธว่า “ไม่ไป” นายสมศักดิ์ ก็ยังไม่ละความพยายาม พยายามพูดชักชวนในทำนองเดียวกันนั้นอีก ๒ ครั้ง แต่ก็ได้รับการปฏิเสธทุกครั้ง เรื่องนี้นางใจแข็งเกิดความหวาดกลัวและนอนไม่หลับจนเกือบสว่าง

พฤติการณ์ของนายสมศักดิ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๐๙๒/๒๕๕๒ กรณีคนไข้แพ้ยา

ศาลฎีกาวินิจฉัยสรุปว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล สังกัดจำเลยที่ ๑ (กระทรวงสาธารณสุข) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๑ เวลา ๑๐.๐๐ น. โจทก์ซึ่งตั้งครรภ์ได้ ๖ เดือน มีอาการเจ็บท้องได้มาตรวจรักษาที่โรงพยาบาลชุมชน แพทย์ให้การรักษาโจทก์โดยให้ยากันมดลูกหดตัวและยานอนหลับหรือยากันชัก ได้แก่ ยาบริคานิลและฟีโนบาร์บโจทก์นอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลดังกล่าวจนถึงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๑ เวลา ๐๙.๐๐ น. ก็ออกจากโรงพยาบาล แต่ในวันเดียวกันเวลาประมาณ ๒๒ .๐๐ น. โจทก์มาตรวจรักษาที่โรงพยาบาลอีกครั้ง เนื่องจากโจทก์หกล้มท้องกระแทกกับต้นไม้ แพทย์ให้การรักษาโจทก์โดยยังคงให้ยาบริคานิลและฟีโนบาร์บกับเพิ่มยาโนสปาแก้ปวดท้อง โจทก์นอนรักษาตัวโรงพยาบาลจนถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๑ ต่อมาวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๑ เวลาประมาณ ๐๔.๐๐ น. โจทก์มารับการรักษาที่โรงพยาบาลอีกครั้ง ซึ่งมีจำเลยที่ ๓ เป็นแพทย์เวรผู้ให้การรักษา และในวันเดียวกันเวลาบ่ายโจทก์ขอย้ายไปรักษาที่โรงพยาบาลทั่วไปโดยมีอาการแพ้ยา มีแผลพุพองที่ใบหน้า ปาก ตาทั้งสองข้าง กับตามร่างกายทั่วไป และกระจกตาข้างซ้ายทะลุ ทำให้เกิดอาการพร่ามัวไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

/ศาลฎีกา...

ศาลฎีกามีความเห็นสรุปว่าการตรวจร่างกายของผู้ป่วยถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการที่แพทย์จะวินิจฉัยโรคว่าผู้ป่วยเป็นโรคอะไร พยาธิสภาพอยู่ที่ไหนและอยู่ในระยะใดเพื่อจะนำไปสู่การรักษาได้ถูกต้อง ในขั้นตอนนี้แพทย์จักต้องใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์มิให้เกิดความผิดพลาดขึ้นได้ เพราะอาจนำมาซึ่งอันตรายที่จะเกิดแก่ร่างกายหรือชีวิตของผู้ป่วยในขั้นตอนการรักษาที่ต่อเนื่องกัน การที่จำเลยที่ ๓ มิได้ตรวจดูอาการของโจทก์ตั้งแต่แรกเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลด้วยตนเอง แต่วินิจฉัยโรคและสั่งการรักษาอาการของโจทก์ตามที่ได้รับรายงานทางโทรศัพท์จากพยาบาลแทนโดยไม่ได้ตรวจสอบประวัติการรักษาของโจทก์ด้วยตนเอง แม้จำเลยที่ ๓ จะสอบถามอาการและประวัติการรักษาของโจทก์จากพยาบาลก่อนที่พยาบาลจะฉีดยาให้แก่โจทก์เพื่อทำการรักษา ก็มิใช่วิสัยของบุคคลผู้มีวิชาชีพเป็นแพทย์จะพึงกระทำ ทั้งห้องแพทย์เวรกับห้องฉุกเฉินที่โจทก์อยู่ห่างกันเพียง ๒๐ เมตร และไม่มีเหตุสุดวิสัยอันทำให้จำเลยที่ ๓ ไม่สามารถมาตรวจวินิจฉัยอาการของโจทก์ได้ด้วยตนเอง ถือได้ว่าจำเลยที่ ๓ ประมาทเลินเล่อ เมื่อพยาบาลได้ฉีดยาบริคานิลให้แก่โจทก์ตามที่จำเลยที่ ๓ สั่งการหลังจากนั้นโจทก์มีอาการแพ้ยาอย่างรุนแรงโดยโจทก์ไม่มีอาการเช่นว่านั้นมาก่อน จึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลยที่ ๓ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายอันเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ กำหนดให้โจทก์ได้รับค่าความเสียหาย รวมทั้งสิ้น ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น นับว่าเหมาะสมแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขพิพากษายืน (คดีนี้โจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหาย จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔/๒๕๕๖

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com หรือ เว็ปไซต์ **ศูนย์ประสานราชการใสสะอาด** www.moph.go.th/ops/opct/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ยามว่าง

นายโพธิ์ทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน หลังจากเลิกงานที่ รพ.สต แล้วมีเวลาว่าง ได้ไปดื่มสุรากับเพื่อนๆในเวลากลางคืนจนเมาสุรา จากนั้นได้ร่วมกับพวกรวม ๖ คน ข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภรรยาของตน โดยร่วมกันจับแขนขาของนางสาวนกน้อย ผู้เสียหายไว้ มิให้ดิ้นรนขัดขืน จากนั้นก็ร่วมกันผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันข่มขืนกระทำชำเรานางสาวนกน้อยจนสำเร็จความใคร่คนละครั้ง

พฤติการณ์ของนายโพธิ์ทอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ปืนจะหลุด

นายโซเซ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน มาทำงานสายอาทิตย์ละ ๓ วัน ไม่ลงชื่อและเวลาในการทำงาน ในตอนพักเที่ยงในวันราชการวันหนึ่ง นายโซเซ ได้ไปที่ร้านอาหารหน้าโรงพยาบาล โดยมีอาการเมาสุรา ครองสติไม่ได้ เดินเซไปมา ไม่สวมรองเท้า นายโซเซ ได้เดินไปที่โต๊ะของนางทิพย์ซึ่งรับประทานอาหารอยู่ แล้วนำอาวุธปืนออกมาอวดอ้าง ชักปืนเล่น พูดจาไม่รู้เรื่อง นางทิพย์ได้ห้ามแต่ก็ไม่ฟัง นางทิพย์เห็นท่าไม่ดีจึงรีบออกจากร้านไป นายโซเซ ให้การรับว่าตนมาทำงาน

/สาย...

สายและไม่มาทำงานจริง รวมทั้งมาทำงานแต่ไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน ส่วนเหตุการณ์วันที่ตนเมาสุรานั้นเพราะตนมีปัญหาครอบครัว ได้หย่าร้างกับภรรยา ก่อนเกิดเหตุได้ทะเลาะกับภรรยาและไปที่ร้านอาหารตอนเที่ยง ส่วนการที่ตนได้ชักปืนออกมาข้างนอกนั้นเนื่องจากปืนจะหลุดจากเอว และชักดูว่ามีลูกกระสุนหรือไม่แล้วเก็บไว้ที่เอวด้านหน้าไม่ได้นำปืนมาวางบนโต๊ะอาหารแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายโซเซ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๒) มาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>ยักคอมพ์</u>

นายยัก ตำแหน่งเจ้าพนักงานเวชสถิติชำนาญงาน ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์ ได้นำเครื่องพิวเตอร์โน๊ตบุ๊กและอุปกรณ์ต่อพ่วงต่างๆของโรงพยาบาล ไปจำนวน ๒๙ รายการ รวมมูลค่าประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้นายยัก ได้นำเครื่องคอมพิวเตอร์ใหม่ไปใช้ในการประชุมวิชาการที่โรงแรม หลังเลิกการประชุมแล้ว ปรากฏว่านายยักได้นำเครื่องคอมพิวเตอร์ไปใส่ไว้ในรถยนต์ส่วนตัวโดยไม่ได้นำกลับไปที่โรงพยาบาล และมีผู้พบเห็นว่านายยักและบุคคลภายนอก ได้ช่วยกันขนเครื่องคอมพิวเตอร์ออกไปจากศูนย์คอมพิวเตอร์โดยใช้ถุงขยะใบใหญ่สีดำและสีแดงคลุมเครื่องคอมพิวเตอร์ก่อนนำออกไปและไม่นำมาคืนแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายยัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

/กองเป็นทุน...

<u>กองเป็นทุน</u>

นางหัก ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน อสม.และการจ่ายเงินค่าป่วยการให้กับ อสม.ได้เสนอให้ชมรม อสม.จัดตั้งกองทุนสุขภาพ อสม. โดยมีการระดมทุนและได้หักเงินค่าป่วยการ อสม.เข้ากองทุนในแต่ละเดือน ปรากฏว่ามี อสม.

บางคนไม่ยินยอมให้หักเงินจำนวนดังกล่าว จึงได้มีการร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น ต่อมานางหัก ก็ได้คืนเงินที่หักไปดังกล่าวให้กับ อสม.เรียบร้อยแล้ว อนึ่ง การหักเงินดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมของ อสม.นั้น แม้จะอ้างว่าเกิดจากมติของที่ประชุม อสม. ก็ไม่อาจทำได้ เพราะระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าป่วยการของ อสม. พ.ศ.๒๕๕๒ ไม่ได้กำหนดให้สามารถนำเงินไปดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้โดยปราศจากความยินยอมของ อสม.เจ้าของเงิน แม้ว่าเรื่องที่ทำนั้นจะทำไปในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็ตาม

พฤติการณ์ของนางหัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษ จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนนางหัก เป็นลายลักษณ์อักษร

<u>หมายเหตุ</u> เรื่องการหักเงินค่าป่วยการ ของ อสม.ซึ่งได้รับคนละ ๖๐๐ บาทต่อเดือน นั้น ขณะนี้มีเรื่องร้องเรียนหลายประการ เช่น เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเบิกจ่ายเงินมาแล้วก็ไม่นำไปจ่ายให้กับ อสม. หรือมีการหักเงินโดยอ้างว่าเป็นค่าเก้าอี้ ค่าปรับปรุงห้องประชุม ค่าสิ่งของ ค่าอาหาร หรือค่ากาแฟ เป็นต้น ซึ่งการหักเงินดังกล่าวโดยที่ไม่ได้รับความยินยอม จาก อสม.(เป็นลายลักษณ์อักษร) ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย

/น้ำเกลือ...

น้ำเกลือของหมอ

นางเก็บ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้รักษาพยาบาลนางสาย ที่บนสถานีอนามัย ซึ่งมีอาการคลื่นไส้อาเจียน เวียนศรีษะ ท้องเสีย และความดันโลหิตต่ำ

นางเก็บ ได้คิดค่าให้น้ำเกลือทางเส้นเลือด เป็นเงิน ๒๐๐ บาท โดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้เพราะเป็นน้ำเกลือส่วนตัวของนางเก็บ ต่อมาได้มีผู้ร้องเรียนในเรื่องนี้ขึ้น นอกจากนี้ นางเก็บ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการอบรม อสม. ยังได้เรียกเก็บเงินจากนายหยุด ซึ่งเข้าอบรมเป็น อสม.โดยอ้างว่าเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการอบรมและได้นำเงินดังกล่าวไปใช้ส่วนตัว

พฤติการณ์ของนางเก็บ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง และฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๓(๕) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔)

“ มาตรา ๑๐๓/๗ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยเฉพาะราคากลางและการคำนวณราคากลางไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้ (มาตรา ๑๐๓/๗ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๑๐๓/๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีหน้าที่รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างตามมาตรา ๑๐๓/๗ วรรคหนึ่ง โดยหน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการดังกล่าว และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ติดตามผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีในกรณีดังกล่าวด้วย

/หน่วยงาน...

หน่วยงานของรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง **ให้ถือว่าผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องมีความผิดทางวินัย**หรือเป็นเหตุที่จะถูกถอดถอนจากตำแหน่งหรือต้องพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี”

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียด ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเฉพาะราคากลาง และการคำนวณราคากลางในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามมาตรา ๑๐๓/๗ และมาตรา ๑๐๓/๘ ดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรี. มีมติเห็นชอบ**คือ ภายในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖** สาระสำคัญโดยสรุป คือ การเปิดเผยราคากลางการจัดซื้อจัดจ้างประเภทอื่นๆที่ไม่ใช่งานก่อสร้าง สำหรับครุภัณฑ์ เวชภัณฑ์ ยาในบัญชียาหลัก ยานอกบัญชียาหลัก และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้ใช้ตามประกาศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักงบประมาณ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวง ICT) หากไม่มีประกาศ ให้ใช้ราคาที่เคยซื้อหลังสุดในระยะเวลา ๒ ปีงบประมาณ และหากไม่มีราคาที่เคยซื้อครั้งหลังสุดภายในระยะเวลา ๒ ปีงบประมาณ ให้ใช้ราคาตลาดโดยสืบจากราคาท้องตลาด รวมทั้งเว็บไซต์ต่างๆ เป็นราคาอ้างอิง (รายละเอียดโดยสรุปตามเอกสารข่าวสารของศูนย์ข่าวสารด้านเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข แนบท้ายนี้) **ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ของรัฐของหน่วยงานใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว กฎหมายให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัย**

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๕/๒๕๕๖

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com หรือ เว็บไซต์ **ศูนย์ประสานราชการใสสะอาด www.moph.go.th/ops/opct/**

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

อำนวยความสะดวก

นายอำนวย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปโรงพยาบาลชุมชน ได้มอบเช็คค่าวัสดุสำนักงานให้กับนายสะดวก ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งไม่ใช่เจ้าหนี้และไม่มีหนังสือมอบอำนาจของเจ้าหนี้ให้รับเช็คแทน โดยให้นายสะดวกนำเช็คไปให้กับเจ้าหนี้ผู้ขายวัสดุสำนักงาน อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ

พฤติการณ์ของนายอำนวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒)และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

นึกว่าลูกน้องไม่โกง

นายไว้ใจ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของหน่วยงานแต่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้เป็นปัจจุบันทุกวันปฏิบัติราชการ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลงานด้านการเงินและบัญชี มิได้กำกับดูแล

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายระเบียบของทางราชการเป็นเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทุจริตยักยอกเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนายไว้ใจ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒)และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>บัญชีเงินคงเหลือประจำเดือน</u>

นางทองเก็บ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินของสถานีอนามัย ไม่ได้จัดทำบัญชีและทะเบียนทางการเงินทุกวันทำการและไม่เป็นปัจจุบัน จนเป็นเหตุให้การบันทึกการรับเงินในสมุดเงินสดผิดพลาด รวมทั้งได้จัดเก็บเงินสดไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนโดยไม่จัดหาตู้นิรภัยจัดเก็บ บางครั้งหรือบางวันเก็บเงินสดไว้เกินกว่าที่กระทรวงการคลังกำหนดโดยไม่นำไปฝากธนาคาร และไม่นำสมุดเงินฝากธนาคารไปปรับดอกเบี้ยทำให้ยอดเงินในสมุดฝากเงินกับสมุดเงินสดไม่สัมพันธ์กัน

พฤติการณ์ของนางทองเก็บ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒)และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

/เพื่อ...

<u>เพื่อราชการ</u>

นายทองงาม ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ได้ดำเนินการและได้รับอนุญาตให้ทำการรื้อถอนอาคารบ้านพักของสถานีอนามัยซึ่งสร้างมาประมาณ ๓๐ ปี และมีสภาพชำรุดทรุดโทรม จากนั้นนายทองงาม ได้นำวัสดุที่ได้จากการรื้อถอนที่ยังใช้งานได้ เช่น กระดาน ฝาบ้าน และกระเบื้องหลังคา นำไปสร้างโรงจอดรถของสถานีอนามัย และจัดทำโต๊ะและเก้าอี้สำหรับใช้งานที่สถานีอนามัย โดยนายทองงาม ไม่ได้ทำเรื่องขออนุญาตนำวัสดุที่ได้จากการรื้อถอนไปใช้ประโยชน์ในราชการให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับที่ราชพัสดุแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายทองงาม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒)และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เกินอำนาจ</u>

นางทองเกิน ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้อนุมัติให้จัดซื้อคอมพิวเตอร์พร้อมเครื่องพริ้นเตอร์ จำนวน ๔เครื่องด้วยเงินบำรุงของสถานีอนามัยในสังกัดโดยวิธีตกลงราคา วงเงินรวม ๑๐๐,๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นการอนุมัติที่เกินอำนาจที่ตนได้รับมอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมอบอำนาจการอนุมัติจัดซื้อโดยวิธีตกลงราคา ในวงเงินครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และในการจัดซื้อครั้งนี้ปรากฏว่ามีวงเงินเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจะต้องดำเนินการจัดซื้อโดยวิธีสอบราคา

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางทองเกิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>รถหลวงขนยาบ้า</u>

นายดวงดี ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้ขออนุญาตหัวหน้าสถานีอนามัยนำรถยนต์ของทางราชการเดินทางไปประชุม ระหว่างทางได้ขับรถยนต์ชนสุนัข ทำให้กันชนรถยนต์ได้รับความเสียหาย นายดวงดีจึงนำรถยนต์ไปซ่อมที่ร้านซ่อมรถยนต์และนัดรับรถยนต์ในเช้าวันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. แต่เมื่อถึงเวลาดังกล่าวทางร้านก็ยังไม่เปิดร้าน จนกระทั่งเวลา ๐๘.๐๐ น. ก็ได้รับแจ้งว่ารถยนต์ของทางราชการคันดังกล่าวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจยึดไว้ พร้อมจับกุมตัวเจ้าของร้านซ่อมรถยนต์กับพวกไว้ที่สถานีตำรวจ เพราะเจ้าของร้านซ่อมรถยนต์อ้างว่าได้ยืมรถยนต์คันดังกล่าวซึ่งพบยาบ้า มาจากนายดวงดี แต่จากการสอบสวนไม่ปรากฏว่านายดวงดีเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประกอบกับรถยนต์คันดังกล่าวมีร่องรอยการชนจริง จึงเชื่อว่านายดวงดี ไม่มีส่วนรู้เห็นในการกระทำของเจ้าของร้านซ่อมรถยนต์จริง แต่กรณีเป็นการซ่อมรถยนต์ราชการโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์การใช้ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุง รถส่วนกลางและรถรับรอง พ.ศ. ๒๕๒๖

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายดวงดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๒๑๔/๒๕๔๘

การดำเนินการทางวินัยไม่ว่าจะเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างไม่ร้ายแรง ต้องมีการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยมีขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ คือ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา... การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีกรณีทะเลาะวิวาทกัน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดหรือคณะกรรมการฯ ไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯก็ไม่มีข้อความใดที่จะอนุโลมได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าใจอยู่ในตัวถึงมูลคดีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อีกทั้งเมื่อสืบสวนแล้วก็ไม่ปรากฏว่าได้มีการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบและเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา... การสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกรณีจึงเป็นการสั่งลงโทษโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่งศาลพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

<u>สรุป</u> การลงโทษทางวินัยจะต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ยกเว้นกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.) หากไม่ดำเนินการดังกล่าว ถือว่าเป็นคำสั่งลงโทษที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายวิชัย รัตนกรีฑากุล นิติกรชำนาญการ
นายเกตุแก้ว แก้วใส นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ทยอยซื้อทยอยจ้าง

นายสั่ง ตำแหน่งผู้อำนวยการ ได้ดำเนินการจัดจ้างพัสดุโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสั่งให้ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างอาคารสำหรับปฏิบัติงาน ราคาประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมิได้จัดทำประมาณการค่าก่อสร้างและรูปแบบรายการละเอียด(แบบแปลน)ประกอบการจ้าง แล้วสั่งการให้เจ้าหน้าที่พัสดุทยอยทำเรื่องขออนุมัติดำเนินการจัดจ้างหลายครั้ง เพื่อให้วงเงินที่จัดจ้างในแต่ละครั้งไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเจ้าหน้าที่พัสดุและหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ทำการทักท้วงแล้วว่าไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ แต่นายสั่ง ก็ยืนยันให้ดำเนินการดังกล่าว

พฤติการณ์ของนายสั่ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

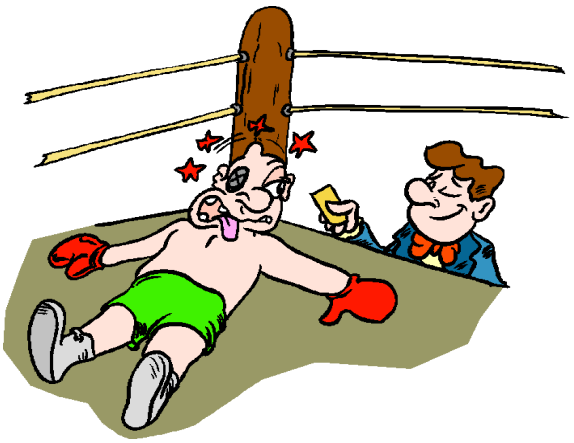

ฤทธิ์แรงหึง

นายโขก ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ได้อยู่กินกับนางสาวสวยฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตรด้วยกัน ๑ คน ทั้งคู่เคยมีเรื่องหึงหวงกันตลอดมา ในวันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. นายโขก ได้ไปรับนางสาวสวย จากร้านที่ทำงาน ไปพูดคุยที่

/บ้านพัก...

บ้านพักเพื่อตกลงปรับความเข้าใจกัน ระหว่างพูดคุยได้ทะเลาะและมีปากเสียงกัน นายโขกได้ทำร้ายร่างกายนางสาวสวย โดยใช้เท้าเตะ ๔-๕ ครั้ง และจับศีรษะเหวี่ยงใส่ฝาผนังบ้านจนได้รับบาดเจ็บสาหัสต้องเจ็บป่วยด้วยอาการทุกขเวทนาจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน หลังเกิดเหตุเพื่อนๆ ได้นำตัวนางสาวสวย ส่งไปรักษาที่โรงพยาบาลในตัวจังหวัด นายโขก ถูกดำเนินคดีอาญาและศาลได้พิพากษาว่านายโขก มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๗ (๘) ลงโทษจำคุก ๑ ปี นายโขกให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๖ เดือน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี แต่ให้คุมความประพฤติภายในกำหนด ๑ ปี รายงานตัว ๓ ครั้ง ตามที่พนักงานคุมความประพฤติกำหนด

พฤติการณ์ของนายโขก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวน ๒%

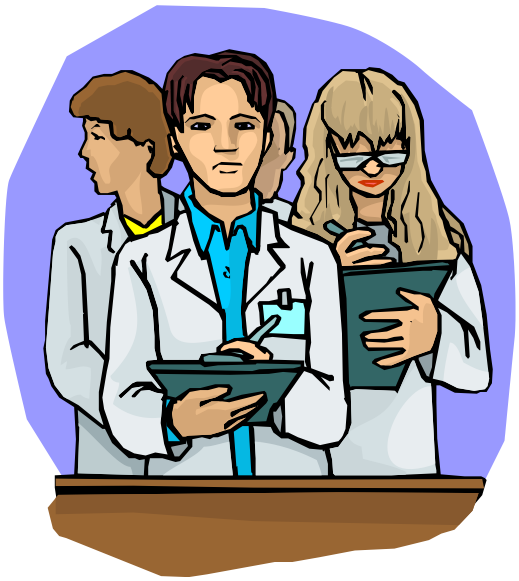
<u>บำรุงสายตา</u>

นายจักษุ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการ ได้ทำการติดตั้งกล้องถ่ายภาพไว้ใต้โต๊ะตรวจโรคของนางสาวโฉมฉาย ตำแหน่งนายแพทย์ปฏิบัติการ ขณะที่นางสาวโฉมฉาย กำลังตรวจโรคอยู่นั้นได้ทำปากกาหล่นบริเวณใต้โต๊ะที่นั่งทำงานอยู่ เมื่อก้มลงไปหยิบปากกาก็พบว่ามีวัตถุสีดำติดอยู่ที่ใต้โต๊ะของตน เมื่อตรวจดู ก็พบว่าเป็นกล้องถ่ายภาพขนาดเล็กและมีการติดตั้งสายโทรศัพท์เชื่อมต่อจากกล้องถ่ายภาพไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งอยู่ที่ห้องตรวจโรคของนายจักษุ และอยู่ติดกับ

/ห้อง...

ห้องตรวจโรคของนางสาวโฉมฉาย ต่อมาเมื่อมีการตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ประจำตัวของนายจักษุ ก็พบว่ามีภาพของนางสาวโฉมฉาย จำนวน ๕ ไฟล์ นางสาวโฉมฉาย จึงไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายจักษุ ต่อมานายจักษุ กับพวกรวม ๓ คน ได้ไปพบกับบิดาของนางสาวโฉมฉาย กล่าวขอโทษและยอมรับผิด นายจักษุ ได้โทรศัพท์บอกกับนางสาวโฉมฉายว่าตนจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นางสาวโฉมฉาย แต่ภายหลังก็ไม่ได้มีการจ่ายเงินให้กับนางสาวโฉมฉายแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายจักษุ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>เครียด/ปวด ป.จ.ด.</u>

นางบุญทิ้ง ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน ไม่มาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามที่นายอำเภอมีคำสั่งให้บริการประชาชนด้านรักษาพยาบาลที่สถานีอนามัย และไม่มาปฏิบัติราชการ จำนวน ๓ ครั้ง รวม ๑๐ วัน เนื่องจากมีความเครียด ขาดกำลังใจในการทำงาน และมีปัญหาด้านการเงินที่กู้ยืมเงินนอกระบบและมีหนี้สินที่กู้เงินมาก่อสร้างบ้าน และถูกเจ้าหนี้นอกระบบข่มขู่ ทำให้เกิดความเครียด ซึ่งบางครั้งต้องหลบหนีเจ้าหนี้ ส่วนนางเดือน ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สถานีอนามัยเดียวกัน ได้ขาดราชการจำนวน ๓ ครั้ง รวม ๑๐ วัน โดยยอมรับว่าตนไม่ได้มาปฏิบัติราชการจริง เนื่องจากปวดประจำเดือนและลืมยื่นใบลา

/พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางบุญทิ้ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๔) มาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒เดือน และพฤติการณ์ของนางเดือน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>ไปหาภรรยา</u>

นายลืม ตำแหน่งนายช่างเทคนิคชำนาญงาน ได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ ให้อยู่เวรปฏิบัติงานทางด้านไฟฟ้าและดูแลระบบฉุกเฉินทางการแพทย์ในเวลากลางคืน แต่ปรากฏว่านายลืม ไม่ได้มาอยู่เวรปฏิบัติหน้าที่ในเวลาดังกล่าวโดยอ้างว่าตนลืมและไปพักที่บ้านพักของภรรยาที่โรงพยาบาลชุมชน เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลศูนย์ได้โทรศัพท์ติดต่อหลายครั้ง แต่ก็ไม่ยอมรับสายกลับอ้างว่าตนไม่ได้นำโทรศัพท์ติดตัวไปด้วย ปรากฏว่าในคืนนั้นได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายออกซิเจนตามตึกผู้ป่วย ต้องติดต่อให้ช่างของบริษัทเอกชนมาทำการแก้ไขระบบการจ่ายออกซิเจนเหลว จนใช้การได้ตามปกติ

พฤติการณ์ของนายลืม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๔) มาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

/เกร็ด...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

๑. ตามกฎหมายและกฎ ก.พ.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะต้องแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงทราบ โดยการแจ้งดังกล่าวคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะระบุชื่อของพยานบุคคลที่ให้การสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแจ้งแต่เพียงรายชื่อพยานบุคคลที่ให้การสนับสนุนข้อกล่าวหาโดยมิได้มีการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ทำให้กระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ตามบทบัญญัติดังกล่าว และมีผลทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยที่อาศัยข้อเท็จจริงจากการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย (**คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๖๓/๒๕๕๓**)

๒. ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการและไม่ได้รับอนุญาตการลา ถือว่าเป็นผู้ที่หนีราชการ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงิน เงินปี เงินบำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๓๑/๑๘๙๒๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐ ดังนั้น หากมีการขาดงานในลักษณะดังกล่าว จะต้องเบิกเงินเดือนให้เฉพาะแต่วันที่มาปฏิบัติราชการเท่านั้น หากเบิกเกินไปจะต้องเรียกเงินคืน และหากไม่มาทำงานติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน จะต้องหยุดการเบิกจ่ายเงินเดือนด้วย

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ(ด้านวินัย)
นายไวพจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการ(ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

คนหลวงใช้เงินหลวง

นางวันดี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน และเป็นเจ้าหน้าที่การเงินรับผิดชอบงานการเงินและบัญชี และมีอำนาจลงนามในใบถอนเงินร่วมกับเจ้าหน้าที่รายอื่น นางวันดีได้ถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของสถานีอนามัย นำไปใช้จ่ายในเรื่องส่วนตัว จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาคืนให้กับทางราชการแล้ว และพบว่ามีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบการจ่าย จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นางวันดี ให้การรับสารภาพว่าตนได้จัดทำเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินเท็จขึ้นมาใหม่เพื่อให้มีจำนวนเงินคงเหลืออยู่จริงตรงตามรายงานงบเดือนส่งให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเพื่อประกอบการจัดทำบัญชีเกณฑ์คงค้าง

พฤติการณ์ของนางวันดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ยักยอกยา

นายยา ตำแหน่งเภสัชกรปฏิบัติการ ได้ยักยอกยาแก้หวัดสูตรผสมซูโดอีฟรีดรีน ที่ตนดำเนินการสั่งซื้อจากบริษัทยาของเอกชน รวมจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ เม็ด โดยยาดังกล่าว จำนวน ๕๐,๐๐๐ เม็ด ได้มีการ

สั่งซื้อในนามของโรงพยาบาลและนำเข้าคลังยาของโรงพยาบาลตามระบบ ส่วนอีกจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ เม็ด นั้น ได้สั่งซื้อในนามของโรงพยาบาลแต่นำยาเข้าร้านและจ่ายเงินเอง โดยการสั่งซื้อในส่วนนี้นายยาได้ทำการปลอมลายมือชื่อของผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการสั่งซื้อยา และได้นำยาดังกล่าวไปขายให้แก่บุคคลภายนอก

พฤติการณ์ของนายยา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

<u>ไล่ออกแล้วก็ยังไล่ซ้ำอีก</u>

นายธาตรี ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีหน้าที่จัดทำบัญชีการเงิน การรับ-จ่ายเงิน การเบิกถอนเงิน และการเก็บรักษาเงินของสถานีอนามัย นายธาตรีได้ทำการยักยอกเงินบำรุงของสถานีอนามัยไปหลายครั้ง รวมจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยเบิกถอนเงินไปโดยไม่มีหลักฐานการขออนุมัติก่อหนี้ผูกพันและขออนุมัติเบิกจ่ายเงินจากผู้มีอำนาจเพื่อใช้จ่ายในงานราชการ ซึ่งนายธาตรี ได้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเรื่องนี้ทางราชการได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญาแก่นายธาตรีด้วย ต่อมานายธาตรีได้รับการล้างมลทินการถูกลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ.๒๕๕๐ และนายธาตรีได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและต้นสังกัดเดิม ต่อมาปรากฏว่าศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนายธาตรี ฐานเป็นเจ้าพนักงานยักยอกเงินของทางราชการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ เป็นเวลา ๒ ปี

พฤติการณ์ของนายธาตรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ไม่เต็มใจ

นายสมชาย ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ มีพฤติการณ์ไม่เต็มใจให้บริการแก่ประชาชนผู้มารับบริการที่สถานีอนามัย และมักใช้คำพูดในลักษณะที่ห้วนและสั้นกับผู้มารับบริการทำให้ผู้มารับบริการเกิดความไม่พอใจ และมีผู้ป่วยรายหนึ่งมารับการรักษาพยาบาลกับนายสมชาย นายสมชายก็ได้จ่ายยาปฏิชีวนะชนิดหนึ่งให้และเมื่อผู้ป่วยแจ้งให้นายสมชายทราบว่าตนนั้นแพ้ยาปฏิชีวนะชนิดที่จ่ายให้จะขอเปลี่ยนเป็นยาตัวอื่นแทน แต่นายสมชาย ก็ไม่เปลี่ยนให้และยืนยันให้ยาชนิดดังกล่าวแก่ผู้ป่วยทั้งที่วันดังกล่าวยังมียาปฏิชีวนะชนิดอื่นที่ใช้แทนกันได้

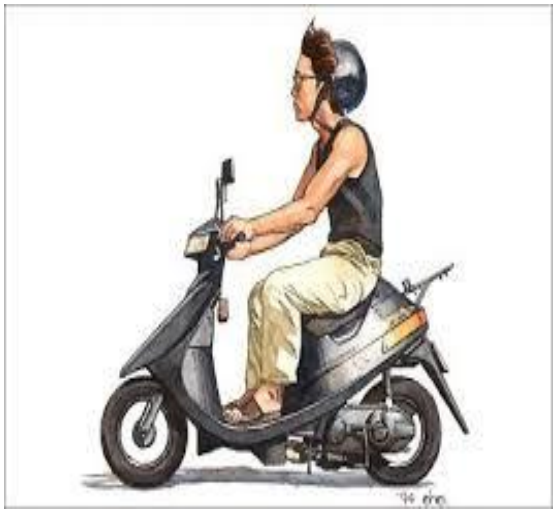
พฤติการณ์ของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๘) มาตรา ๘๓(๔) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

เมาแล้วขับ

นายมิตรชัย ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ไปธุระส่วนตัว ในขณะเดินทางได้พบด่านตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจและถูกเรียกให้หยุดรถเพื่อตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ ผลการตรวจพบว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์จำนวน ๒๐๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย เจ้าพนักงานตำรวจจึงแจ้งข้อกล่าวหาและควบคุมตัวนายมิตรชัยส่งฟ้องศาล และศาลชั้นต้นได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษเป็นเวลา ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี และให้ไป

รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุกๆ ๔ เดือน และให้ทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณะประโยชน์เป็นเวลา ๒๐ ชั่วโมง นายมิตรชัยได้ให้การรับสารภาพว่าตนได้กระทำความผิดดังกล่าวจริงและจะไม่ประพฤติตนเช่นนี้อีก

พฤติการณ์ของนายมิตรชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

๑.คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๙๓/๒๕๕๐ การเบิกจ่ายเงินของทางราชการโดยไม่มีหลักฐานการก่อหนี้ผูกพัน ไม่ขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ปลอมลายมือชื่อกรรมการรักษาเงิน และไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๒.คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๒๖๔/๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการระดับ ๓ รับราชการมานาน๙ ปี ย่อมต้องทราบกฎ ระเบียบและวินัยของข้าราชการ การที่ผู้ฟ้องคดีขาดราชการเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วันติดต่อกัน โดยอ้างว่ามีปัญหากับสามี นั้น ไม่อาจรับฟังได้ และการที่ผู้ฟ้องคดีนำเงินที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้นำไปชำระค่าโทรศัพท์ไปใช้ส่วนตัวเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ แม้การชำระค่าโทรศัพท์จะไม่ใช่หน้าที่ราชการตามกฎหมายหรือระเบียบที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติตามตำแหน่งงานที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติเพราะเป็นการสั่งการในเรื่องของทางราชการที่ชอบด้วยกฎหมาย พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองและผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดแนวทางการลงโทษให้ไล่ออกจากราชการ

๓.คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟ.๓๐/๒๕๕๗

ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้าง ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้รับแจ้งและรับทราบจากนาย ค.ว่ามีการลักซองเสนอราคาและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการเสนอราคาของบริษัท แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเนื่องจากปฏิบัติตามคำสั่งของผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งซื้อสั่งจ้างที่สั่งการให้ดำเนินการประกวดราคาต่อไป ประกอบกับผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้ทำบันทึกรายงานเหตุการณ์ขณะรับซองเสนอราคาต่อผู้อำนวยการตามลำดับจนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทราบแล้ว โดยไม่ได้เสนอความเห็นต่อหัวหน้าส่วนราชการผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งซื้อสั่งจ้างให้มีการยกเลิกการประกวดราคากรณีมีผู้เสนอราคาถูกต้องตามเงื่อนไขเพียงรายเดียว และไม่ได้มีการบันทึกระบุเหตุผลสมควรที่จะประกวดราคาต่อไป พฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งห้าถือว่ามีมูลความผิดเพียงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่งลดโทษผู้ฟ้องคดีทั้งห้าจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดโทษออกจากราชการจึงเป็นการลงโทษที่ไม่เหมาะสมกับความผิดที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าได้กระทำ คำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งห้าออกจากราชการตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่๑โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลบังคับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ควรที่จะดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีทั้งห้ากลับสู่ตำแหน่งเดิม ทั้งนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา แล้วดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งห้าตามกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาและถือปฏิบัติต่อสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีทั้งห้าพึงมีพึงได้ตามกฎหมายในระหว่างที่ออกจากราชการ (อ้างอิง : ข้อมูลจากคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ลงในเว็ปไซต์ของศาลปกครอง http://www.admincourt.go.th)

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๒/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ชีวิตรันทด

นายสำรวย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติงาน ได้ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เนื่องจากนายสำรวย มีภาระหนี้สิน ทั้งหนี้สหกรณ์ออมทรัพย์ หนี้ธนาคารออมสิน และหนี้พนันโต๊ะบอล นายสำรวยอ้างว่าสาเหตุที่ตนไม่มาปฏิบัติราชการเนื่องจากมารดาป่วยเป็นโรคมะเร็งที่ถุงน้ำดีและโรคเส้นเลือดหัวใจตีบ ต้องคอยดูแลและพามารดาไปรักษาที่โรงพยาบาลเพื่อทำการผ่าตัด และตนเองมีภาระหนี้สินส่วนตัวที่ได้ก่อไว้ อีกทั้งเจ้าหนี้ได้ทำการข่มขู่หมายเอาชีวิต

พฤติการณ์ของนายสำรวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เพราะสุขสำราญ

นายสำราญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน ได้ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เนื่องจากนายสำราญ เคยแต่งงานและมีบุตร ๒ คน

แต่ไม่เคยส่งเสียเลี้ยงดูบุตรเลย เนื่องจากนายสำราญ มีนิสัยเป็นคนชอบดื่มสุรา เล่นการพนัน (ชนไก่) และเที่ยวกลางคืน ทำให้ไม่มีเงินมาจุนเจือครอบครัว จนเป็นเหตุให้มีหนี้สินต้องไปกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินต่างๆและในบางครั้งจะมีเจ้าหนี้มาทวงหนี้ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน และนายสำราญได้ให้การรับสารภาพว่าการที่ตนไม่ได้ไปปฏิบัติราชการดังกล่าวนั้น สาเหตุเนื่องจากตนประสงค์ไปประกอบอาชีพอื่นเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินของตนเองและครอบครัว และเงินเดือนที่ได้รับจากทางราชการนั้นไม่พอใช้ และตนต้องเดินทางไปต่างประเทศ จึงไม่ได้ทำเรื่องติดต่อกับทางราชการเพื่อขอลาออกจากราชการ

พฤติการณ์ของนายสำราญ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เมียลูกน้องนั้นต้องห้าม</u>

นายจัดเจน ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ ได้กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศต่อเจ้าหน้าที่สตรีซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของตนจำนวนหลายคน โดยใช้อำนาจข่มขู่ คุกคามทางเพศ คือ แสดงพฤติกรรมในลักษณะเป็นการหยอกล้อด้วยคำพูด มีการชักชวนให้กลับบ้านด้วยกัน ลวนลาม จับแขนและถูกเนื้อต้องตัว เช่น มีพฤติกรรมจับมือเจ้าหน้าที่สตรีคนหนึ่งดึงตัวเข้ามาหาตัวเองแต่ถูกสะบัดหลุดได้และหลังจากที่สะบัดมือหลุดแล้ว นายจัดเจน ก็ลุกเดินออกไปพร้อมพูดว่า “หยิ่งจังนะมึง สวยก็ไม่สวยยังจะเล่นตัวอีก พอเลิกงานจะไปดักตี” แต่เมื่อถูกถามกลับว่าตีแล้วจะทำอย่างไรต่อ นายจัดเจนก็ตอบว่าจะเอาขึ้นรถกลับบ้านเลย นอกจากนี้นายจัดเจน ยังได้เป็นชู้และมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับภรรยาของผู้ใต้บังคับบัญชาคนหนึ่งทั้งที่ตนเองก็มีภรรยาอยู่แล้ว

พฤติการณ์ของนายจัดเจน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓(๘) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.๒๕๕๓ และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>เจ็ดกิโลเท่านั้น</u>

นายสมชาย ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ได้ถูกตำรวจจับกุมในข้อหามียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นพบโคเคอีนไฮโดรคลอไรด์ จำนวน ๑๕ ถุง น้ำหนัก ๗,๐๖๗ กรัม คำนวณเป็นน้ำหนักสารบริสุทธิ์ได้ ๖.๓๖๒ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมีโทรศัพท์มือถือ หมายเลข ๐๘๑–XXX–XXXX เพื่อใช้ในการติดต่อซื้อขายยาเสพติดกับสายลับผู้ล่อซื้อ ในชั้นพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น นายสมชาย ได้ให้การรับสารภาพตามข้อกล่าวหา และถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ๓ ปี ตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๙ วรรคสาม

พฤติการณ์ของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

ยาของหมอขอเก็บเงิน

นายไชยา ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ได้ให้บริการรักษาพยาบาลแก่นางนก และสามี บนสถานีอนามัยโดยนำยาฉีดแก้เวียนศีรษะและยาบำรุงวิตามิน ซึ่งเป็นยาส่วนตัวของตนเองฉีดให้กับผู้ป่วยทั้งสองคนๆละหนึ่งเข็มและเรียกเก็บเงินเพื่อประโยชน์แก่ตนเองเป็นจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท โดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ นอกจากนี้นายไชยา ยังเคยนำยาส่วนตัวมาฉีดให้กับผู้มารับบริการบนสถานีอนามัยและเก็บเงินเป็นส่วนตัวจำนวนหลายครั้ง

พฤติการณ์ของนายไชยา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๒(๔) มาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔% เป็นเวลา ๑ เดือน

คนเคยรู้จักกัน

นางสาวน้ำเพชร ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการซึ่งเป็นสาวโสด ได้คบหาสนิทสนมกับนายยอดชายโดยนายยอดชายนั้นมีภริยาและบุตรอยู่แล้ว ทั้งคู่ได้เดินทางไปต่างจังหวัดด้วยกันหลายครั้ง ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกันของทั้งสองคนดังกล่าวส่งผลให้ภรรยาของนายยอดชายเกิดการทะเลาะกับสามีบ่อยครั้ง ทั้งนี้ทั้งสองคนได้เคยรู้จักกันมาก่อนตั้งแต่สมัยที่เรียนมัธยมศึกษาด้วยกันและเมื่อจบชั้นมัธยมปลายแล้วต่างก็แยกย้ายกันไปและได้มาพบกันอีกครั้งหนึ่ง โดยนางสาวน้ำเพชรได้ให้หมายเลขโทรศัพท์แก่นายยอดชายและได้ติดต่อกันเรื่อยมาจนเกิดกรณีดังกล่าวขึ้น

พฤติการณ์ของนางสาวน้ำเพชร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

ตัวอย่างคดีปกครองเกี่ยวกับการย้ายข้าราชการในระหว่างถูกสืบสวนทางวินัย

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดี (ผู้อำนวยการโรงพยาบาล...) มีคำสั่งย้ายผู้ฟ้องคดีให้ไปปฏิบัติราชการที่กลุ่มการพยาบาล เป็นการชั่วคราวเนื่องจากผู้ฟ้องคดีอยู่ในระหว่างถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความผิดทางวินัย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งย้ายดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและขอให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติงานในหน้าที่เดิม กรณีจึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง(๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ แต่อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเดิมปฏิบัติหน้าที่ที่ห้องตรวจอายุรกรรม กลุ่มงานผู้ป่วยนอก มาปฏิบัติราชการที่กลุ่มการพยาบาลเป็นการชั่วคราวเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มการพยาบาล การย้ายผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงมิได้มีผลกระทบต่อสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีโดยตรงแต่ประการใดและเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงานบุคคลที่จะสามารถกระทำได้เพื่อแก้ไขปัญหาภายในองค์กรเพื่อประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะให้บรรลุผลและดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ศาลปกครองจึงไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปใช้อำนาจในการบริหารงานบุคคลแทนฝ่ายปกครองได้ ... กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้

(คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ร.๕๕๕/๒๕๕๕)

อ้างอิงข้อมูลจากเว็ปไซต์ของศาลปกครอง http://www.admincourt.go.th

---

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๓/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

นายเพิกเฉย

ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙๐ ซึ่งบัญญัติไว้สรุปว่า เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ **ผู้บังคับบัญชา**หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ **ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว** หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต **ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย** ดังนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดวินัยจะมีความผิดวินัยโดยอาจเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ หรืออาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ดังตัวอย่างตามแนวทางลงโทษของ ก.พ. เช่น

๑. นาย ก.เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง มีหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งหมดของศูนย์บริการโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ได้ปล่อยปละละเลยให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีของศูนย์ฯไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ คือ รับเงินค่าขายแบบก่อสร้างแล้วไม่นำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และเมื่อทราบเรื่องนี้แล้ว นาย ก.กลับละเลยไม่รายงานหรือไม่ดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่การเงินดังกล่าว จึงลงโทษตัดเงินเดือน นาย ก. จำนวน ๕%เป็นเวลา ๓ เดือน

๒. นาย ข. หัวหน้าสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้ทราบถึงพฤติการณ์ของข้าราชการซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาว่ากระทำการเบียดบังยักยอกเงินฝากที่ญาติของเด็กและเยาวชนนำมาฝากไว้ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว แต่นาย ข. กลับเพิกเฉยไม่ได้ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เพียงแต่ว่ากล่าวตักเตือนเท่านั้น อีกทั้งมิได้โยกย้ายให้ไปทำหน้าที่อื่น เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีโอกาสเบียดบังเงินฝากของเด็กและเยาวชนอีกจนมีผู้ร้องเรียน ลงโทษตัดเงินเดือน นาย ข.จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>ไปเก็บดอก</u>

นางสมศรี ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้ไปที่บ้านที่นางสมทรงเช่าพักอาศัยอยู่ตามที่นางสมทรงนัดให้ไปรับดอกเบี้ยเงินกู้ที่นางสมทรงได้ยืมเงินของตนไป ขณะที่อยู่ในบ้านเช่านั้นปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมบุคคลที่ลักลอบเล่นการพนันภายในบ้านเช่าและจับกุมนางสมศรีไปด้วย นางสมทรงได้บอกให้ทุกคนที่ถูกจับรับสารภาพเพื่อมิให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินคดี ต่อมาศาลจังหวัดได้พิพากษาปรับจำเลยทุกคนๆละ ๗๕๐ บาท โดยนางสมทรง ออกเงินค่าปรับให้กับทุกคนทั้งหมด

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ลูกน้อง

นางสมหวัง ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้นำน้องสาวซึ่งตั้งครรภ์ไปฝากครรภ์และคลอดบุตรที่โรงพยาบาลของทางราชการโดยได้ใช้ชื่อของนางสมหวัง เป็นผู้มาคลอดบุตรและเป็นมารดาของเด็ก รวมทั้งได้มีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลจากทางราชการด้วย

หลังจากนั้นได้มีการแจ้งเกิดว่าเด็กที่คลอดนั้นเป็นบุตรของนางสมหวังและสามี ต่อมาเมื่อมีการร้องเรียน นางสมหวังก็ได้คืนเงินค่ารักษาพยาบาลให้กับทางราชการแล้ว เหตุที่ทำเช่นนี้ก็เนื่องจากนางสมหวังประสงค์ที่จะมีบุตรแต่ก็มีบุตรยากและหากจะทำกิ๊ฟก็มีค่าใช้จ่ายสูงมากจึงได้ขอร้องให้น้องสาวช่วยตั้งครรภ์กับสามีของตนโดยวิธีธรรมชาติ ซึ่งทั้งคู่ก็ยินยอมจนมีการตั้งครรภ์และไปคลอดบุตรที่โรงพยาบาล ดังกล่าว

พฤติการณ์ของนางสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนจำนวน ๔%

ลูกอมลูกปืน

นายยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้นำลูกกระสุนปืนมาข่มขู่เพื่อนร่วมงาน พร้อมกับพูดว่า “ไอ้พวกอยากเป็นใหญ่ จะเอากระป๋องโค้กมาขว้างหัวเกลียดนักไอ้พวกอยากเป็นใหญ่ ไอ้สองตัวนี้ไปไหนไม่แน่จริงนี่หว่า นี่ไงลูกปืนเห็นไหม จะให้คนปากไม่ดีมันอม อมไอ้นั่นอย่างเดียวไม่พอ ไหนมันอยู่ไหนฝากลูกปืนให้มันด้วย”

พฤติการณ์ของนายยิ่งใหญ่ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒(๗) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔ % เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>โชคดีของสามีใหม่</u>

นายอังคาร ซึ่งเป็นข้าราชการ ได้รู้จักและสนิทสนมกับนางจันทร์แรม ภรรยาของนายอาทิตย์ ในขณะที่นายอาทิตย์ไปทำงานอยู่ที่ประเทศอิรักจนมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกัน ต่อมาทั้งคู่ก็ได้หย่ากับคู่สมรสของตนทั้งสองฝ่าย นายอังคารได้จ่ายเงินค่าเลี้ยงดูให้กับนางจันทร์แรมอยู่ระยะหนึ่ง แต่ต่อมาได้หยุดจ่ายเงินให้เนื่องจากนางจันทร์แรมได้มาระรานและทำร้ายร่างกายนายอังคาร และนายอังคารมีภาระต้องจ่ายค่าเลี้ยงดูให้กับครอบครัวเดิม ทั้งนี้นางจันทร์แรมยังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับชายอื่นอีกจึงอาจไม่ใช่สาเหตุทั้งหมดที่ทำให้นางจันทร์แรมเลิกรากับสามี

พฤติการณ์ของนายอังคาร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔% เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>ไป...ตามลูก</u>

นางแสงดาว ซึ่งเป็นข้าราชการ ไม่ได้ขึ้นปฏิบัติงานเวรพยาบาลในเวรเช้าและเวรดึก โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบทำให้ต้องจัดหาคนอื่นขึ้นปฏิบัติงานแทน โดยให้เหตุผลว่าตนไปตามหาบุตรชายที่ต่างจังหวัดเพราะบุตรชายหนีออกจากโรงเรียน และเมื่อกลับมาก็ไม่ได้ส่งใบลา ทั้งนี้ นางแสงดาว เคยมีพฤติการณ์ขาดงานและถูกผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือนมาแล้วหลายครั้ง

พฤติการณ์ของนางแสงดาว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔% เป็นเวลา ๒ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

อายุความในการฟ้องคดีแพ่งของผู้เสียหายที่ฟ้องหน่วยงานของรัฐ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๑๘๙๖๑/๒๕๕๖ ในคดีที่โจทก์ฟ้องกระทรวงสาธารณสุขเป็นจำเลยในเรื่องละเมิด เรียกค่าเสียหายจากการรักษาพยาบาลของแพทย์และพยาบาลของโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขแห่งหนึ่ง

คดีนี้จำเลยได้ฎีกาไว้ข้อหนึ่งว่าฟ้องของโจทก์นั้นได้ขาดอายุความไปแล้วเพราะฟ้องเกิน ๑ ปี แล้วนับแต่ทราบเหตุละเมิดและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คือทราบเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ และฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

ศาลฎีกาได้พิจารณาฎีกาข้อนี้แล้วมีความเห็นสรุปว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดต่อโจทก์ในมูลละเมิดที่แพทย์และพยาบาลของจำเลยได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งกฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐโดยตรงแต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ ดังนั้น ความรับผิดของจำเลยกรณีนี้มิใช่ความรับผิดร่วมกับเจ้าหน้าที่ของตนซึ่งเป็นผู้กระทำละเมิดดังเช่นฐานะนายจ้างหรือลูกจ้าง จึงไม่อาจนำอายุความเรื่องละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ มาใช้บังคับแก่กรณีนี้ได้ เมื่อตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มิได้บัญญัติอายุความเรื่องสิทธิเรียกร้องเช่นนี้ไว้โดยเฉพาะ จึงต้องใช้อายุความ ๑๐ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ เมื่อนับแต่วันเกิดเหตุละเมิดวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันฟ้องวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ยังไม่พ้น ๑๐ ปี คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมได้จัดให้มีโครงการอบรมเสริมสร้างและพัฒนาวินัยของผู้บังคับบัญชาสำหรับหัวหน้าหน่วยงานในระดับจังหวัดและอำเภอในราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัด สป. จำนวน ๕ รุ่นโดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน และสาธารณสุขอำเภอ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัย รวมทั้งการเสริมสร้างและพัฒนาเพื่อให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้มีการกระทำผิดวินัย

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

ผมไปกินข้าวครับ

นายเมรัย เป็นข้าราชการ ได้ปฏิบัติราชการจนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. นายเมรัย ได้ออกจากที่ทำงานโดยไม่ได้บอกให้หัวหน้างานหรือเพื่อนร่วมงานทราบแต่อย่างใด ต่อมาเวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. นายเมรัยได้กลับเข้ามาที่ทำงานโดยมีอาการมึนเมาสุราและพูดจาฟังไม่รู้เรื่อง หัวหน้างานจึงตามภรรยาให้มารับตัวกลับบ้านและเพื่อนร่วมงานได้ขับรถยนต์พานายเมรัย ไปส่งที่บ้านพักโดยภรรยาคอยพยุงและนำตัวขึ้นและลงจากรถยนต์ นายเมรัย รับว่าในวันและเวลาดังกล่าวตนได้ออกไปรับประทานอาหารที่บ้านพัก ระหว่างทางได้พบเพื่อนๆนั่งดื่มสุราอยู่ที่ร้านริมถนนและเรียกตนร่วมดื่มสุรา ตนจึงได้ร่วมดื่มสุราด้วยและไปรับประทานอาหารที่บ้านแล้วจึงกลับไปทำงาน

พฤติการณ์ของนายเมรัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๕) (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔ % เป็นเวลา ๑ เดือน

ท่าน ผอ.

นายสุขใจ เป็นหัวหน้าสถานีอนามัยมาปฏิบัติงานที่สถานีอนามัยแต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานเป็นเวลา ๔ วัน และขาดงานเป็นเวลา ๓ วัน นายสุขใจรับว่าทั้ง ๓ วัน ดังกล่าวตนเองไม่ได้มาทำงานและไม่ได้รับอนุญาตการลาการที่ตนไม่ลงชื่อปฏิบัติงานนั้นเนื่องจากเข้าใจว่าตนเป็นผู้อำนวยการ รพ.สต.แล้วจะลงชื่อหรือไม่ลงชื่อก็ได้

พฤติการณ์ของนายสุขใจ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรตัดเงินเดือน จำนวน ๔% เป็นเวลา ๑ เดือน แต่มีเหตุลดหย่อนโทษเนื่องจากนายสุขใจรับราชการมานานและไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงลดโทษให้เป็นลงโทษภาคทัณฑ์

เพื่อราชการ

นางสมศรี เป็นหัวหน้าหน่วยงานและมีอำนาจอนุมัติจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีตกลงราคา นางสมศรีได้ซื้อเครื่องปรับอากาศด้วยเงินของตนเองเพื่อใช้ในหน่วยงานจำนวน ๔ เครื่อง รวมเป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท โดยซื้อได้ในราคาที่ต่ำกว่าราคาปกติเนื่องจากเป็นช่วงที่มีการลดราคา ซึ่งนางสมศรีได้จัดซื้อในวันเดียวกันแต่แยกใบเสร็จรับเงินออกเป็น ๔ ฉบับ แล้วนำใบเสร็จรับเงินไปให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการจัดทำเอกสารขออนุมัติซื้อโดยวิธีตกลงราคา และได้อนุมัติเบิกจ่ายเงินให้กับตนเอง แม้การจัดซื้อเครื่องปรับอากาศดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ แต่เป็นการไม่จัดซื้อโดยวิธีสอบราคาและไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีลักษณะเป็นการแบ่งซื้อ

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจากนางสมศรีไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแก่นางสมศรี

<u>ที่ทานประจำ</u>

นายรินและนายเบียร์ เป็นข้าราชการ ทั้งคู่ได้ซื้ออาหารสดและหมูย่าง มาประกอบอาหารที่บริเวณโรงจอดรถยนต์ของหน่วยงานซึ่งส่วนหนึ่งใช้เป็นที่ประกอบอาหารและรับประทานอาหาร และได้มีการดื่มเบียร์และสุราที่โรงครัวบ้านพักของทางราชการซึ่งอยู่ติดกับโรงจอดรถยนต์ดังกล่าวและมีประชาชนมาร่วมดื่มด้วย แม้ว่าโรงจอดรถยนต์ได้ใช้เป็นที่รับประทานอาหารเป็นประจำและอยู่ติดกับบ้านพักก็ตาม แต่เป็นพื้นที่โล่งแจ้งมีประชาชนมารับบริการรักษาพยาบาลตลอดเวลาโดยสามารถมองเห็นได้ง่าย เมื่อรับประทานอาหารกันเสร็จต่างก็แยกย้ายกันกลับไป แต่ขณะที่มีการรับประทานอาหารและดื่มกินกันอยู่นั้น ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ก็ยังทำงานกันอยู่และได้มีผู้แอบถ่ายภาพขณะมีการรับประทานอาหารและดื่มกินกันดังกล่าวและได้ส่งไปร้องเรียน

พฤติการณ์ของนายรินและนายเบียร์ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์แต่เนื่องจากเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจากทั้งคู่ไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อนจึงงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือแก่ข้าราชการทั้งสองราย

<u>เงินของ อสม.</u>

นางสมใจ ข้าราชการ ได้ทำการหักเงินค่าป่วยการของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) คนละ ๕๐ บาท ต่อเดือน เพื่อสมทบเป็นกองทุนในการดำเนินงานในเรื่องของส่วนรวม อสม.บางคนไม่ยินยอมให้หักเงินจึงได้มีหนังสือร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น แม้ว่าการหักเงินดังกล่าวจะอ้างว่าเป็นมติที่ประชุมของอสม.ก็ตาม แต่ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าป่วยการของ อสม.พ.ศ.๒๕๕๒ แล้วไม่สามารถหักเงินดังกล่าวมาดำเนินการใดๆโดยปราศจากความยินยอมของ อสม.ผู้เป็นเจ้าของเงินแม้ว่าจะทำไปในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็ตาม ต่อมานางสมใจได้คืนเงินที่หักไปให้กับ อสม.แล้ว

พฤติการณ์ของนางสมใจดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากเป็นความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงงดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแก่นางสมใจ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คดีปกครองเกี่ยวกับเงินบำเหน็จบำนาญของผู้ที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

นาย ก.เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมที่ดินได้พ้นจากราชการเนื่องจากอายุครบ ๖๐ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๒ นาย ก.ได้รับเงินบำนาญตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ และได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพและเงินบำนาญจากกรมบัญชีกลางตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

กรมที่ดินได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก.ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ อันเป็นวันที่นาย ก.เกษียณอายุราชการเป็นต้นไป เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้มีมติชี้มูลว่านาย ก.กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าการที่กรมที่ดินได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก.ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ตุลาคม ๒๕๔๒ อันเป็นวันที่นาย ก.เกษียณอายุราชการเป็นต้นไป และนาย ก.ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.พ.ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์จึงมีผลทำให้คำสั่งกรมที่ดินอนุมัติให้จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่นาย ก. ตามมาตรา ๘(๑)แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมที่ดินได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ เรียกเงินดังกล่าวคืนจึงเป็นกรณีที่กรมที่ดินใช้สิทธิเรียกเงินที่นาย ก.ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิอันมีลักษณะเป็นลาภมิควรได้ตามมาตรา ๔๐๖แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือขอให้กรมที่ดินดำเนินการสอบสวนทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดิน จำนวน ๑๘ คนรวมทั้งนาย ก.ถูกกล่าวหาว่ากระทำการโดยมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และกรมที่ดินได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่ไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจนกระทั่งการดำเนินกระบวนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นและได้จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพแก่นาย ก. ทั้งที่ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่านาย ก.กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจึงเป็นกรณีที่กรมที่ดินกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นผลให้นาย ก.เชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองที่ให้รับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพโดยนาย ก.ได้รับเงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา เมื่อกรมที่ดินได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗

สิงหาคม ๒๕๕๐ลงโทษไล่นาย ก.ออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไปซึ่งเป็นวันที่นาย ก.เกษียณอายุราชการและนาย ก.ทราบคำสั่งดังกล่าวตามใบตอบรับของไปรษณีย์เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่าเป็นวันที่นาย ก.ทราบว่าตนไม่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพและต้องคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่

กรมที่ดินซึ่งต้องคืนเงินที่รับไว้ในฐานลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ตามมาตรา ๔๐๖ ประกอบกับมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่นาย ก.ทราบคำสั่งไล่นาย ก.ออกจากราชการ ทำให้นาย ก.ตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตจึงต้องรับผิดในการคืนเงิน ที่ได้รับไปเต็มจำนวน และข้อเท็จจริงปรากฏว่าหลังจากที่นาย ก.ได้รับทราบคำสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว กรมบัญชีกลางได้โอนเงินให้นาย ก.อีก ๓ เดือน เป็นเงินเดือนละ ๒๐,๘๙๖.๐๕ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้แล้ว ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่านาย ก.ตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตจึงต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดเต็มจำนวนรวมเป็นเงินที่นาย ก.ต้องคืนให้กับกรมที่ดินเป็นเงิน ๖๓,๔๓๓.๓๒ บาท โดยจะต้องคืนเงินดังกล่าวให้ภายในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่นาย ก.มิได้คืนเงินดังกล่าวจึงตกเป็นผู้ผิดนัดต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จนถึงวันฟ้องคือ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

ดังนั้น การที่กรมที่ดินมีคำสั่งให้นาย ก.คืนเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นเงินจำนวน ๒,๑๐๖,๘๙๔ บาท จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับคำขอของนาย ก.ตามอุทธรณ์ที่ขอให้

ศาลปกครองสูงสุดเพิกถอนคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่านาย ก.ได้โต้แย้งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของกรมที่ดินที่ลงโทษไล่ตนออกจากราชการมาในคำให้การ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วรับเป็นคำให้การ จึงฟังได้ว่าข้อโต้แย้งดังกล่าวของนาย ก. เป็นเพียงการโต้แย้งว่านาย ก.ไม่ต้องชดใช้เงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพคืนให้แก่กรมที่ดิน อุทธรณ์ของนาย ก.ในประเด็นนี้ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำต้องวินิจฉัย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้นาย ก.ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒,๒๒๑,๓๖๕.๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงิน จำนวน ๒,๑๐๖,๘๙๔ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จทั้งนี้ ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุดและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่กรมที่ดินนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้นาย ก.คืนเงิน จำนวน ๖๓,๔๓๓.๓๒บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่กรมที่ดินและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้นให้แก่กรมที่ดินและค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ให้แก่นาย ก. ตามส่วนของการชนะคดี นอกจากที่แก้ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

(คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๔๐/๒๕๕๗)

อ้างอิงข้อมูลจากเว็ปไซต์ของศาลปกครอง http://www.admincourt.go.th

---

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๕/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

ไม่ทุจริตแต่ประพฤติชั่ว

นายทองคำ ข้าราชการรับผิดชอบงานการเงินของหน่วยงานและได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานกับธนาคารในการกู้เงินเพื่อสินเชื่อสงเคราะห์ข้าราชการ ให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัด นายทองคำ ได้อาศัยสิทธิกู้เงินร่วมกับเจ้าหน้าที่ในสังกัดโดยไม่มีชื่อตนเองกู้เงินในสัญญา แต่นายทองคำรับปากกับเจ้าหน้าที่ว่าตนจะรับผิดชอบในเงินนั้น ทั้งนี้ เมื่อสัญญามีผลใช้บังคับแล้ว นายทองคำจะต้องรวบรวมเงินของเจ้าหน้าที่ที่กู้ยืมเงินจากธนาคารนำส่งชำระหนี้ให้กับธนาคารทุกเดือนตามสัญญา ปรากฏว่าเมื่อครบกำหนดตามสัญญาเจ้าหน้าที่ที่กู้เงินต่างก็ได้รับหนังสือทวงถาม ให้ชำระหนี้ที่ค้างชำระจากทางธนาคาร ทั้งที่ชำระเงินให้กับธนาคารไปแล้วทุกเดือน นายทองคำรับว่าตนได้นำเงินของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว กรมได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต่อมานายทองคำได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค) ซึ่ง ก.พ.ค.ได้วินิจฉัยแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของนายทองคำ มีหน้าที่รวบรวมเงินเดือน

ค่าจ้างส่งใช้เงินกู้ตามความยินยอมระหว่างผู้กู้ธนาคารกับนายทองคำ แม้หน่วยงานต้นสังกัดจะยินยอมให้กู้เงินร่วมกับผู้อื่นและใช้ชื่อผู้อื่นกู้โดยไม่มีชื่อนายทองคำกู้เงินก็ไม่ทำให้กลายเป็นเรื่องราชการได้จึงไม่ครบองค์ประกอบของความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จึงวินิจฉัยให้ลดโทษเป็นปลดนายทองคำ ออกจากราชการ ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และฐานกระทำการ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕

<u>ไปตั้งหลัก</u>

นายอุดม ข้าราชการได้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีนำยา Tripolidine ๒.๕mg+Psuedoephedrine๖๐ mg (tab) ไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ระหว่างนั้นปรากฏว่านายอุดมได้หลบหนีไปและได้ขาดราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันและไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย

พฤติการณ์ของนายอุดม เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>นายร้อยทางลัด</u>

นายลวง ข้าราชการ ได้พูดจาหว่านล้อมชักชวนประชาชนหลายรายว่าตนเองสามารถช่วยเหลือให้บุตรชายและบุตรสาวของนายดำและนางแดงเข้ารับราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรสายธุรการเป็นการภายในได้โดยไม่ต้องทำการสอบแข่งขัน แต่จะต้องจ่ายเงินให้กับนายลวง คนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดย ให้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของพี่ชายนายลวง และถ้าช่วยไม่ได้ก็จะคืนเงินให้ทั้งหมดพร้อมกับดอกเบี้ย ปรากฏว่า นายดำและนางแดงได้โอนเงินเข้าบัญชีให้จำนวนหลายครั้งและได้จ่ายเงินสดให้กับนายลวง รวมคนละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อบุตรชายและบุตรสาวของนายดำและนางแดง เดินทางไปรายงานตัวที่โรงแรมแห่งหนึ่งตามที่นายลวง นัดหมายเอาไว้ เมื่อไปถึงก็พบว่ามีผู้ไปรายงานตัวอีกประมาณ ๒๐ คน นายลวงและพวก ได้ชี้แจงสิทธิประโยชน์และขั้นตอนต่างๆ ในการเข้าเป็นนายร้อยตำรวจและให้ตัดชุดเครื่องแบบนายร้อยตำรวจโดยเรียกเงินมัดจำค่าตัดชุดอีกและได้ขอที่อยู่ของแต่ละคนเอาไว้พร้อมกับแจ้งว่าจะส่งหนังสือให้แต่ละคนไปรายงานตัว หลังจากนั้นก็ได้แจ้งให้ไปรายงานตัวเพื่อเข้าอบรมที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจโดยนัดให้บุตรชายและบุตรสาวของนายดำและนางแดง ไปรวมตัวกันที่อพาร์ตเม้นต์แห่งหนึ่งก่อนเพื่อรอการชี้แจงอีกครั้ง หลังจากนั้นทุกคนจึงรู้ว่าพวกตนถูกหลอกและได้ทวงเงินคืน ต่อมานายลวงได้คืนเงินให้นายดำและนางแดง คนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และพูดว่าจะไม่คืนเงินส่วนที่เหลือให้อีกแล้วให้ไปติดตามเอากับพี่ชายของนายลวงเอาเอง บุคคลเหล่านั้นจึงได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายลวง คดีนี้พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องนายลวงเป็นจำเลยในคดีอาญาฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชน

พฤติการณ์ของนายลวงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ เนื่องจาก ก.พ.ได้กำหนดมาตรฐานการลงโทษในกรณีดังกล่าวไว้ สรุปว่า ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยในกรณีเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกด้วยวิธีการต่างๆ เช่น แอบอ้างชื่อกรรมการสอบหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการสอบทำการหลอกลวงหรือชักจูงผู้สมัครสอบด้วยประการต่างๆ แล้วเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบโดยอ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบได้ นั้น พฤติการณ์ทำนองนี้เป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการอย่างยิ่ง ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เด็ดขาดด้วยการลงโทษในสถานหนักทุกราย แม้ผู้กระทำผิดนั้นไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสอบ ยังไม่เข้าลักษณะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่พฤติการณ์ทำนองนี้ก็เป็นความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษในสถานหนักระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือ ไล่ออกจากราชการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๑๐๐๖/ว ๑๕ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๖ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วน ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ และที่ นร. ๐๒๐๕/ว.๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ แม้จะนำเงินที่ได้เรียกรับไปแล้วมาคืนให้กับผู้เสียหาย ก็ไม่เป็นเหตุอันควรปรานีลดหย่อนโทษ

<u>เอาไปใช้หนี้ทำนา</u>

นางบุญเทียม ข้าราชการ ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานให้นำสมุดบัญชีธนาคารของทางราชการ ไปปรับยอดสมุดบัญชีให้เป็นปัจจุบัน นางบุญเทียมได้อาศัยโอกาสนั้นเพิ่มจำนวนเงินในใบถอนเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ จากเงินจำนวน ๓,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑๐๓,๐๐๐ บาท และได้ปลอมลายมือชื่อผู้ลงนามเบิกถอนเงินอีกหนึ่งฉบับ เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท ทางธนาคารได้จ่ายเงินให้กับนางบุญเทียม และนางบุญเทียม ได้นำเงินที่ถอนไปใช้จ่ายในเรื่องส่วนตัวรวม ๑๘๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างว่านำไปใช้หนี้นอกระบบที่ตนได้ยืมไปลงทุนทำนาแต่เกิดการขาดทุน ต่อมานางบุญเทียมก็ได้นำเงินมาคืนให้กับทางราชการครบถ้วนแล้ว กรณีนี้เมื่อนางบุญเทียมได้รับมอบหมายให้ไปปรับสมุดเงินฝากและรับเงินที่เบิกถอนเป็นค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ จึงถือว่ามีหน้าที่ราชการและเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การที่นางบุญเทียม ปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามในใบเบิกถอนเงินและแก้ไขจำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษรในใบถอนเงินแล้วนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว นั้น แสดงให้เห็นถึงเจตนาทุจริตครบองค์ประกอบของการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

พฤติการณ์ของนางบุญเทียม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๖/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

อบ..ลม

นายทองดี ข้าราชการ ได้ยืมเงินราชการและลงชื่อในโครงการอบรมโดยเป็นผู้เสนอโครงการอบรมทางด้านสุขภาพ รวมจำนวน ๒ วัน นายทองดี ได้จัดทำเอกสารหลักฐานขออนุมัติเบิกจ่ายเงินตามโครงการอบรมส่งให้กับฝ่ายการเงินเพื่อหักล้างเงินยืม สำหรับเป็นค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม เป็นเงินจำนวน ๑๐,๖๐๐ บาท โดยลายมือชื่อของผู้เข้ารับการอบรมในเอกสารประกอบการหักล้างเงินยืมนั้น มิใช่เป็นลายมือชื่อที่แท้จริงของผู้เข้ารับการอบรมแต่เป็นลายมือชื่อปลอม และมิได้มีการจัดอบรม ตามโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายทองดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ชีวิตรันทด

นายสุวรรณ ข้าราชการ เป็นพยาบาล มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลในระหว่างที่ต้องอยู่เวรปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรือวันหยุดราชการ

นายสุวรรณ ได้อยู่เวรวันเสาร์-อาทิตย์ และได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากผู้ป่วย และเงินส่วนต่างค่าห้องพิเศษที่เกินสิทธิ รวมเป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท แต่ไม่บันทึกข้อมูลเวชระเบียนผู้ป่วยลงในระบบคอมพิวเตอร์และไม่ออกใบเสร็จรับเงิน ทั้งนี้ นายสุวรรณ เคยให้การรับว่าตนได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้จ่ายเนื่องจากมีความจำเป็นในครอบครัว

พฤติการณ์ของนายสุวรรณ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

อนึ่ง แม้เงินที่ทุจริตดังกล่าวจะเป็นเงินจำนวนไม่มาก แต่มติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้กำหนดมาตรฐานการลงโทษกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยให้ลงโทษ “ไล่ออกจากราชการ” แม้จะนำเงินที่ทุจริตมาคืนหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ก็ไม่อาจลดหย่อนโทษ เป็น “ปลดออกจากราชการ”ได้

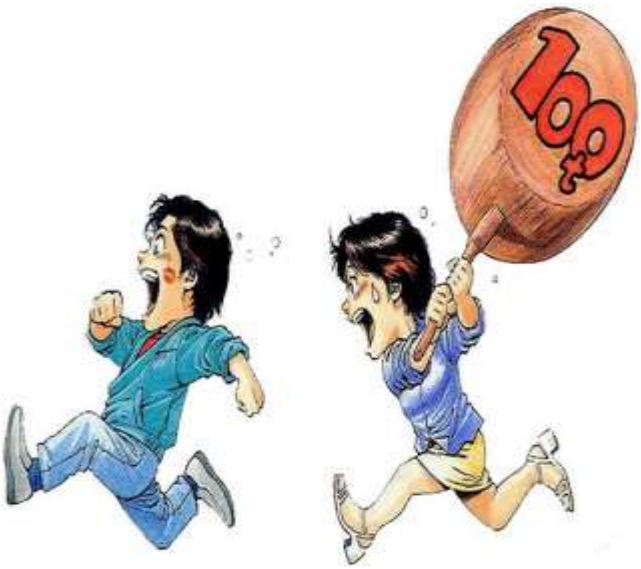

<u>รอดวินัย</u>

นายสมชาย ข้าราชการได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ หลังจากนั้นประมาณ ๔ เดือน ทางราชการจึงทราบว่าในระหว่างที่นายสมชาย รับราชการอยู่ นายสมชายได้ทำสัญญารับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับแพทย์ที่ไม่ทำเวชปฏิบัติส่วนตัวฯโดยขอเบิกเงินและรับเงินต่อเนื่องเป็นเวลา ๘ เดือน เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท และในระหว่างที่รับเงิน นายสมชาย ได้เปิดคลินิกรักษาผู้ป่วยอยู่ที่อีกอำเภอหนึ่งโดยใช้ชื่อคลินิก

เป็นชื่อของผู้อื่น ต่อมาจังหวัด ได้มีคำสั่งลงโทษปลด นายสมชาย ออกจากราชการ กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ปรากฏว่าคำสั่งลงโทษปลดนายสมชาย ออกจากราชการ นั้นเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญไปแล้วนั้น จะกระทำได้ ต้องเข้าเงื่อนไข ๒ ประการ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ กล่าวคือ ประการที่ ๑ ต้องมีการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ ประการที่ ๒ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการกล่าวหา นายสมชาย ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลังจากนายสมชาย ได้ออกจากราชการไปแล้ว ซึ่งขณะที่ถูกกล่าวหานั้น นายสมชาย ไม่มีสภาพการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แม้จังหวัดจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นายสมชาย ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากราชการก็ตาม ก็ไม่ครบเงื่อนไขทั้งสองประการดังกล่าว กรณีจึงเป็นการดำเนินการทางวินัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงต้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษปลด นายสมชาย ออกจากราชการ อนึ่ง กรณีนี้ได้มีการแจ้งความดำเนินคดีอาญาแก่นายสมชาย ในเรื่องที่ขอเบิกเงินและรับเงินดังกล่าวแล้ว

<u>ภาษาพ่อขุน</u>

นางบุญทิ้ง ข้าราชการ มาปฏิบัติงานแต่ไม่ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ และได้ขาดราชการไม่ติดต่อกันจำนวน ๒ ครั้ง รวม ๒๕ วัน นอกจากนี้ยังแสดงอารมณ์โกรธต่อเพื่อนร่วมงานโดยใช้มือทุบที่โต๊ะทำงาน พร้อมพูดจาเสียงดังใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “กู”ตลอดเวลา

และพูดว่า “จะใช้ตีนถีบปากนานแล้ว” และยังพูดข่มขู่เพื่อนร่วมงานอีกว่าจะใช้อาวุธปืนจุด ๓๘ ยิงให้ตาย ด้วย

พฤติการณ์ของนางบุญทิ้ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ๘๒(๕) ๘๒(๗) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>ยาแรง</u>

นายบุญยืน ได้นำยาส่วนตัวไปให้บริการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยบนสถานีอนามัย และเรียกเก็บเงินค่ายาเป็นของตนเอง โดยได้ฉีดยาเข้าที่สะโพกและให้ยาเม็ดไปรับประทาน คิดค่ายาส่วนตัว ๑๐๐ บาท เมื่อผู้ป่วยกลับบ้านและรับประทานยา ไปประมาณ ๓๐ นาที ผู้ป่วยก็มีอาการวิงเวียน อาเจียน หน้ามืด อ่อนแรง ญาติจึงนำส่งไปรักษาที่โรงพยาบาลชุมชน เนื่องจากมีอาการช็อคและหมดสติ

พฤติการณ์ของนายบุญยืน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษ ตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>เพราะเมา</u>

นายแสงโสม ได้ขาดราชการไม่ติดต่อกัน รวมจำนวน ๓ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ จำนวน ๑๕ วัน ครั้งที่ ๒ จำนวน ๒ วัน และครั้งที่ ๓ จำนวน ๔ วัน รวมทั้งหมด ๒๑ วัน โดยนายแสงโสมอ้างว่าตนป่วยด้วยอาการปวดท้องบิด เป็นไข้ ไม่ได้ไปพบแพทย์เนื่องจากไปไม่ไหว ตนอยู่คนเดียว เลยต้องนอนพักอยู่ที่บ้านพักกินยาลดไข้และยาสามัญประจำบ้านเท่าที่มี วันหนึ่งนายแสงโสม ได้เข้ามาปฏิบัติงานในช่วงบ่าย แต่สักพักก็หลบไปนอนพักที่เรือนไม้ซึ่งเป็นที่พักของพนักงานขับรถยนต์ของสำนักงาน จากนั้นสองวัน หัวหน้างานได้ให้เพื่อนร่วมงานติดตามไปดูนายแสงโสมที่บ้านพักก็พบว่านายแสงโสม นอนดูทีวีและมีอาการเมาอยู่ที่บ้านพัก โดยนายแสงโสมบอกว่าตนไม่สบาย

พฤติการณ์ของนายแสงโสม ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๒

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๓๔๐/๒๕๔๙ การกระทำอื่นใดที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จะต้องพิจารณาถึงเกียรติของข้าราชการผู้นั้น และความรู้สึกของสังคมที่มีต่อการกระทำของผู้นั้น ประกอบกับเจตนาในการกระทำ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ของผู้นั้นว่าได้กระทำการอันทำให้ราชการได้รับความเสียหายต่อภาพพจน์ชื่อเสียงหรือไม่ การที่ข้าราชการมีพฤติการณ์และการกระทำอันเชื่อได้ว่าเป็นชู้กับภรรยาของผู้อื่นถือว่ากระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง การสั่งลงโทษไล่ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

ปาดศอ

นางเก่ง ข้าราชการ ขณะที่ทำการผ่าตัดผู้ป่วยอยู่ มีนายอ่อน เป็นเจ้าหน้าที่ร่วมทีมผ่าตัด นายอ่อนได้ช่วยดึงอุปกรณ์ช่วยถ่างแผลผ่าตัดโดยใช้มือข้างเดียวดึง นางเก่ง ไม่พอใจ จึงพูดตะคอกไปว่า “อีกมือหนึ่ง ทำอะไรมาช่วยจับหน่อย ถ้าไม่ทำกูจะตัดมือมึง” และขณะที่นายอ่อน ถือกรรไกรเพื่อเตรียมจะช่วยตัดไหมอยู่นั้น นางเก่ง ได้สะบัดมือไปถูกกรรไกรที่นายอ่อน ถืออยู่ แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด นายอ่อน ได้กล่าวคำขอโทษ แต่นางเก่ง กลับยืนจ้องหน้านายอ่อนและตะคอกไปว่า “ขอโทษคำเดียวไม่พอหรอก ถ้ากูเป็นอะไรไป กูจะเอามีดปาดคอมึง กูทำแน่ คนอย่างกู พูดแล้วทำจริง”

พฤติการณ์ของนางเก่ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราช**การพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์**

สดเป็นล้าน

นายสีเงิน ข้าราชการ มีหน้าที่ลงนามในเช็คของทางราชการ ร่วมกับนายหนึ่งและนายสอง นายสีเงินได้ทำการทุจริตยักยอกเงินของทางราชการ โดยเขียน

เช็คสั่งจ่ายเงินโดยไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และเขียนจำนวนเงินในเช็คโดยเว้นช่องว่างด้านหน้าไว้เพื่อจะได้เขียนข้อความและจำนวนเงินเพิ่มขึ้นในภายหลัง และเมื่อนายหนึ่งและนายสอง ลงนามในเช็คแล้ว นายสีเงินได้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มจำนวนเงินและตัวเลขในเช็ค ทำให้จำนวนเงินเพิ่มมากขึ้น จากนั้นนายสีเงินได้มอบให้บุคคลอื่นหรือผู้ใต้บังคับบัญชานำเช็คไปขึ้นเงินสดที่ธนาคารและนำเงินที่เบิกถอนมาให้กับตนเองและได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยนายสีเงินกระทำเช่นนี้ต่อเนื่องกันเป็นเวลา ๓ ปี รวมเป็นเงินที่ทุจริตยักยอกไปมากกว่าสิบล้านบาท การที่ไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” นั้น ถือว่าเป็นการเขียนเช็ค “สั่งจ่ายเงินสด” เพราะสามารถนำเช็คไปขึ้นเงินโดยผู้ใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ.๒๕๕๑ กำหนดวิธีการเขียนเช็คสั่งจ่าย ไว้ว่า “ข้อ ๔๘ การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติดังนี้ (๑) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ในกรณีซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ หรือเช่าทรัพย์สิน ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออกและขีดคร่อมด้วย (๒) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน นอกจากกรณีตาม (๑) ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า“หรือผู้ถือ”และจะขีดคร่อมหรือไม่ก็ได้ (๓) ในกรณีสั่งจ่ายเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่การเงินของส่วนราชการและขีดฆ่า คำว่า “หรือผู้ถือ”ออก ห้ามออกเช็คสั่งจ่ายเงินสด” วรรคท้าย “ห้ามลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คในเช็คไว้ล่วงหน้าโดยยังมิได้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อผู้รับเงิน วันที่ออกเช็ค และจำนวนเงินที่สั่งจ่าย” นอกจากนี้ยังกำหนดวิธีการเขียนและพิมพ์จำนวนเงินในเช็คไว้ว่า “ข้อ ๔๙ การเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คที่เป็นตัวเลขและตัวอักษร ให้เขียนหรือพิมพ์ให้ชิดเส้นและชิดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร โดยไม่มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินเพิ่มเติมได้ และให้ขีด

เส้นตรงหลังชื่อสกุล ชื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจนชิดคำว่า “หรือผู้ถือ” โดยมิให้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อบุคคลอื่นเพิ่มเติมได้”

พฤติการณ์ของนายสีเงิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

พฤติการณ์ของนายหนึ่ง และนายสอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนคนละจำนวน ร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>ขนยาชำระหนี้</u>

นายเมียน (รวย) ข้าราชการ ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม พร้อมพวกอีก ๒ คน โดยมีของกลาง เป็นยาบ้าชนิดเม็ดสีส้ม จำนวน ๑,๓๐๐ เม็ด และชนิดเม็ดสีเขียว ๑๔ เม็ด โทรศัพท์มือถือ จำนวน ๒ เครื่อง รถยนต์ยี่ห้อมาสด้า จำนวน ๑ คัน และกระเป๋าหิ้ว จำนวน ๑ ใบ โดยถูกจับในข้อหาร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑(ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ในชั้นจับกุม นายเมียน ให้การว่าตนไปรับยาบ้ามาจากนายละออ(หล่อ)ชาวเขมร ที่บริเวณชายแดนไทย และการขนยาบ้าดังกล่าวตนทำไปเพื่อทดแทนหนี้สินที่ตนได้ยืมไปจากนายละออ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาศาลได้พิพากษาให้จำคุกนายเมียน เป็นเวลา ๒๕ ปี ปรับ ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ต่อมาศาลอุทธรณ์ได้พิพากษายืน และคดีถึงที่สุด

พฤติการณ์ของนายเมียน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ขายของหลวง

นายสมยา ข้าราชการ มีหน้าที่ให้บริการจ่ายยาผู้ป่วยนอก ได้นำยาของทางราชการไปจำหน่ายผ่านทางเว็ปไซต์ ชื่อ www.phramasomyar.com เมื่อทางหัวหน้าห้องจ่ายยาผู้ป่วยนอกและหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมทราบเรื่องนี้จึงได้ปรึกษากัน และทำการล่อซื้อยาจำนวน ๓ รายการ คือ ยา TELFAST ๖๐มิลลิกรัม๑๐๐ เม็ด ยาSERITIDE ACCUHALER จำนวน ๑ หลอด และยา RHINOCORT จำนวน ๑ หลอดโดยได้ทำสัญลักษณ์เป็นจุดด้วยปากกาเมจิกที่กล่องยาทั้งสามชนิด ซึ่งเป็นยาของโรงพยาบาลและวางไว้ที่บนชั้นวางยาจำหน่ายทั้งชั้น ซึ่งตั้งอยู่ในห้องบริการจ่ายยาผู้ป่วยนอก จากนั้นก็ได้ทำการสั่งซื้อยาทั้งสามชนิดดังกล่าวผ่านทางเว็ปไซต์ดังกล่าว และเมื่อได้รับกล่องพัสดุที่สั่งซื้อมาแล้ว พบว่าหน้ากล่องพัสดุระบุชื่อผู้ส่ง คือ ร้านสมยาเภสัช ซึ่งเป็นของนายสมยา และภายในกล่องพัสดุพบว่ามียา TELFAST ๖๐ มิลลิกรัม ๑๐๐ เม็ด ยาSERITIDE ACCUHALER จำนวน ๑ หลอด และยา RHINOCORT จำนวน ๑ หลอด ตามจำนวนที่สั่งซื้อและเป็นยาของทางราชการที่ได้ทำสัญลักษณ์ไว้

พฤติการณ์ของนายสมยา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

พึ่งสวนโมกข์

นางสงบ ได้ขาดราชการติดต่อกันเกินสิบห้าวัน จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรก จำนวน ๑๑๙ วัน โดยสาเหตุเกิดจากมีปัญหาขัดแย้งกับบิดาของสามี และกลัวว่าบิดาของสามีจะมาทำร้าย จึงตัดสินใจไปปฏิบัติธรรมที่วัดสวนโมกขพลาราม จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้จิตใจสงบ

โดยขณะอยู่ที่วัดก็ไม่ได้ติดต่อหรือบอกให้ผู้ใดทราบ รวมทั้งไม่ได้ลาหรือโทรศัพท์แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ต่อมานางสงบ ได้กลับมาทำงานอีกประมาณ ๑ เดือน จากนั้นก็ขาดราชการไปอีกโดยไม่กลับมาทำงานอีกเลย เนื่องจากหลบหนีสามีไปอยู่กับเพื่อนที่ต่างจังหวัดเพราะเกรงว่าจะถูกสามีทำร้าย

พฤติการณ์ของนางสงบ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒๐๗/๒๕๕๗ เจ้าพนักงานพัสดุ ๒ ผู้ฟ้องคดีได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ หลังจากนั้นประมาณ ๑ เดือนเศษ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้พบตัวผู้ฟ้องคดีและแจ้งให้ทราบว่าเป็นความผิดทางวินัย ต่อมาวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ผลการสืบสวนพบว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงลายมือชื่อเข้าปฏิบัติงานนับแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมา และจากบันทึกถ้อยคำของพยาน คือ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน รวมจำนวน ๙ คน ต่างให้ถ้อยคำในทำนองเดียวกันว่าไม่เห็นผู้ฟ้องคดีมาทำงานในระหว่างวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ โดยไม่ทราบว่าไปอยู่ที่ใดและไม่ได้ติดต่อมาเลย จากนั้นจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร และเห็นว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจึงลงโทษโดยไม่ได้ทำการสอบสวนทางวินัย

ศาลปกครองสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นว่าการละทิ้งหน้าที่ราชการนั้นจะต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการและไม่สามารถติดตามตัวได้นับตั้งแต่วันแรกที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการและต้องเป็นเวลาติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนโดยสอบถามจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อนร่วมงาน รวมไปถึงญาติหรือผู้ใกล้ชิดของผู้ถูกกล่าวหาแทน เพื่อหาสาเหตุของการละทิ้งหน้าที่ราชการว่ามีเหตุผลสมควรหรือไม่ หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ กรณีนี้ย่อมที่จะสามารถสืบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงโดยการสอบสวนจากตัวผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา หรือโดยการสอบปากคำจากญาติของผู้ฟ้องคดีหรือสอบปากคำบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดกับผู้ฟ้องคดีไม่ว่าจะเป็น ภรรยา บุตร บิดามารดา หรือญาติพี่น้อง เพื่อประกอบการพิจารณา และสืบสวนให้ได้ความว่าการละทิ้งหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีนั้นไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ แต่ก็หาได้ดำเนินการเช่นนั้นไม่ กลับมีเพียงคำให้การของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีแต่เพียงฝ่ายเดียว จึงฟังได้ว่าข้อเท็จจริงจากการสืบสวนของคณะกรรมการในส่วนการกระทำของผู้ฟ้องคดียังไม่เข้าเงื่อนไขเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการโดยมิได้มีการสอบสวนทางวินัยให้ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในกฎหมายจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาโดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการและให้คืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในระหว่างออกจากราชการให้กับผู้ฟ้องคดี

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

อวบจัง

นายอิ่ม ข้าราชการได้ตรงเข้ากอดรัดตัวตรงบริเวณหน้าอกของนางสาวอวบ และพยายามซุกไซร้ซอกคอหอมแก้มด้วย ในขณะที่นางสาวอวบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมงานในหน่วยงานเดียวกันเข้ามาติดต่องานที่ห้องทำงานของนายอิ่ม นางสาวอวบ จึงใช้ศอกกระทุ้งตัวนายอิ่มและย่อตัวมุดหลุดออกมาจากการกอดรัดและวิ่งหนีออกมาจากห้องดังกล่าวได้ นอกจากนี้นายอิ่ม ก็เคยใช้วาจาที่ไม่เหมาะสมกับนางสาวอวบ ว่า “อวบจังมันน่านัก” เมื่อตรวจสอบกล้องวงจรปิดภายในห้องทำงาน พบว่านายอิ่ม ได้นำกล่องกระดาษไปปิดครอบไว้ นางสาวอวบ ได้ไปแจ้งความกับพนักงานสอบสวน ต่อมานายอิ่ม ได้ยินยอมจ่ายค่าเสียหายให้กับนางสาวอวบ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนางสาวอวบก็ไม่ได้ติดใจเอาความอีกแต่อย่างใด ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตัดเงินเดือนนายอิ่ม จำนวนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๒ เดือน ฐานกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓(๘) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ อ.ก.พ.กระทรวงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว ยังไม่เหมาะสมแก่กรณีการกระทำความผิด โดยเห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

<u>เท็จเจ็ดร้อยบาท</u>

นายบุญมี ข้าราชการ ไม่ได้ออกไปปฏิบัติราชการในการออกหน่วยเพื่อให้บริการตรวจรักษาผู้ป่วยนอกสถานที่แต่ได้ทำเอกสารรายงานว่าตนได้ออกไปปฏิบัติราชการและขอเบิกเงินค่าตอบแทนในการออกไปปฏิบัติงานนอกสถานที่และได้รับเงินค่าตอบแทนไปจำนวน ๗๐๐ บาท โดยที่ไม่ได้ออกไปปฏิบัติงานจริง เมื่อมีการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนในเรื่องดังกล่าว นายบุญมีได้จัดทำเอกสารเป็นเท็จนำมาแสดงว่าตนได้ตรวจรักษาผู้ป่วยจำนวนหนึ่งและเป็นผู้ที่บันทึกข้อมูลในเอกสารการตรวจรักษาผู้ป่วยด้วยลายมือของตนเอง เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าตนได้ไปปฏิบัติงานในวันที่มีการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวจริง

พฤติการณ์ของนายบุญมี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

อนึ่ง ก.พ.ได้มีมติกำหนดโทษทางวินัยแก่ข้าราชการที่เบิกเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทางและเงินอื่นในทำนองเดียวกัน เป็นเท็จ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ว๘ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖ สรุปว่าการใช้สิทธิขอเบิกเงินราชการเป็นเท็จโดยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการอย่างแน่ชัด นั้น เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จะต้องลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง ตามควรแก่กรณี

<u>โต๊ะใจโม้ะเลย</u>

นางสดศรี ข้าราชการ ได้เดินไปที่นางสาวสดใส ในขณะที่นางสาวสดใส กำลังปฏิบัติงานและอ่านแฟ้มเอกสารอยู่ นางสดศรี ได้กระชากเอกสารจากมือของนางสาวสดใส นางสาวสดใส ได้แสดงอาการตกใจเกินกว่าความเป็นจริงและร้องออกมาว่า “ตกใจหมดเลย” จากนั้นนางสมศรีก็เดินออกไปนอกห้องและได้กลับเข้ามาอีกครั้งเพื่อหยิบปากกาแดงที่อยู่บนโต๊ะทำงานแล้วถาม

นางสาวสดใส ว่า “ตกใจมากนักเหรอ” นางสาวสดใส ตอบว่า “จะไม่ให้ตกใจได้ยังไง” นางสดศรีจึงได้ใช้หลังมือฟาดไปหนึ่งครั้งที่บริเวณใบหน้าระหว่างจมูกกับแก้มของนางสาวสดใส เพื่อให้หยุดพูดต่ออีก หลังเกิดเหตุนางสาวสดใส ได้เดินออกไปรายงานเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้หัวหน้างานทราบ และได้ไปแจ้งความกับพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนางสดศรี ซึ่งพนักงานสอบสวนได้เปรียบเทียบปรับนางสดศรี เป็นเงิน ๕๐๐ บาท ในความผิดฐานทำร้ายร่างกาย

พฤติการณ์ของนางสดศรี เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๗)(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>ยาแรงมาก</u>

นายเก่ง ข้าราชการได้นำยาส่วนตัวมาให้บริการรักษาผู้ป่วยและเรียกเก็บเงินค่ายา เป็นของตนเองบนสถานีอนามัย จำนวน ๒ ราย คือ ฉีดยาที่สะโพกให้แก่นายดำ จำนวน ๑ เข็ม และให้ยาเม็ดไปรับประทานต่อ หลังจากนั้นนายดำ ก็เกิดอาการแพ้ยา คือ หน้าบวมแดงและคัน และได้ฉีดยาที่สะโพกให้แก่นางแดงจำนวน ๒ เข็ม และให้ยาเม็ดไปรับประทาน เมื่อนางแดง กลับบ้านและรับประทานยาไปประมาณครึ่งชั่วโมงก็เกิดอาการวิงเวียน อาเจียนหน้ามืดและอ่อนแรง ญาติจึงพาไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลชุมชน เนื่องจากนางแดง มีอาการช็อค และหมดสติ

พฤติการณ์ของนายเก่ง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>หนีหนี้สี่ล้าน</u>

นายรวย ข้าราชการ ได้ขาดราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันและไม่ได้กลับมาอีกเลย เนื่องจากมีปัญหาหนี้สิน คือ หนี้นอกระบบโดยเจ้าหนี้นอกระบบได้มาทวงหนี้ในที่ทำงานหลายครั้ง และหนี้ในระบบที่กู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์ อีกสองยอด คือ จำนวน ๓,๔๖๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๑,๒๕๐,๐๐๐ บาท เป็นผลให้ผู้ค้ำประกันหนี้ต่างได้รับความเดือดร้อน

พฤติการณ์ของนายรวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๓๕๙/๒๕๕๑ นาย ป.ได้สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และได้รับเงินบำนาญ จำนวน ๒๖๕,๘๐๔ บาท ในระหว่างที่การดำเนินทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดโดยได้ทำสัญญาไว้กับทางราชการ ต่อมานาย ป.ได้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการและตายในเวลาต่อมา กรมต้นสังกัดได้ฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้ทายาทของนาย ป.และผู้ค้ำประกันใช้คืนเงินบำนาญที่นาย ป.รับไป

ดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าคดีนี้มีข้อพิพาทอันเนื่องมาจากสัญญาการใช้เงินคืนที่นาย ป.ทำไว้กับทางราชการ ซึ่งสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลัก ให้นาย ป.คืนเงินบำนาญที่ได้รับไประหว่างการดำเนินทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดให้แก่ทางราชการโดยสัญญาดังกล่าวมิได้มีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ จึงมิได้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง(๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคดีไว้พิจารณา (สรุปสัญญาดังกล่าวนั้นเป็นสัญญาทางแพ่ง คดีอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลยุติธรรม)

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

ขายยาเหมือนกัน

นายยอด ข้าราชการ ได้ถูกจับเพราะลักลอบนำยาไอซ์ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไปส่งให้กับนายเยี่ยม จำเลยในคดีอาญาของศาลจังหวัดที่บริเวณหน้าห้องขังใต้ถุนศาลจังหวัด ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ขยายผลสืบสวนและยึดยาบ้าที่นายยอดซุกซ่อนไว้ในตู้เหล็กที่ห้องแต่งตัวภายในที่ทำงานอีกจำนวน ๕ ถุงรวม ๙๘๐ เม็ด พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีอาญาแก่นายยอด ในข้อหาจำหน่ายและร่วมกันมียาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑(ยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยผิดกฎหมาย

พฤติการณ์ของนายยอด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ช่วยขายประกันหรือเปล่า

นายสมหวัง ข้าราชการตำแหน่งเภสัชกร ได้เดินทางไปกับนางสมถวิลซึ่งเป็นเพื่อนของตน โดยนางสมถวิลนั้นเป็นตัวแทนขายประกันชีวิต บุคคลทั้งสองได้ไปพบลูกค้าที่บริษัทแห่งหนึ่งในระหว่างเวลาปฏิบัติราชการ นางสมถวิล

ได้เสนอขายประกันชีวิตให้แต่ลูกค้ารายนี้ไม่ยินยอมตกลงทำสัญญาประกันชีวิตด้วย นางสมถวิล จึงพูดจาข่มขู่โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของนายสมหวังว่าจะนำตำรวจมาปิดบริษัทเพราะลูกค้ารายนี้มีสินค้าหลายรายการที่ยังไม่ได้ยื่นเรื่องขออนุญาตต่อ อ.ย.ซึ่งขณะนั้น นายสมหวังก็อยู่ด้วย แต่ก็ไม่ได้ห้ามปรามนางสมถวิลหรืออธิบายข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ (๕) มาตรา ๘๓ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>แพงจัง</u>

นายหอม ข้าราชการ เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุสำนักงานจำนวนหลายรายการโดยจัดทำบันทึกรายงานเสนอให้นางชื่นซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานและได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติเห็นชอบในการจัดซื้อ ซึ่งนางชื่น ได้ให้ความเห็นชอบและอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินเป็นค่าวัสดุสำนักงาน ทั้งนี้ในการจัดซื้อดังกล่าวปรากฏว่าไม่ได้มีการเปรียบเทียบราคากับราคาในท้องตลาดทั่วไปทำให้มีการจัดซื้อในราคาที่สูงเกินสมควรและทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินรวมจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท แต่การกระทำดังกล่าวปรากฏว่าไม่ได้มีเจตนาทุจริต แต่เป็นการจัดซื้อที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และได้ชดใช้ค่าเสียหายให้กับทางราชการแล้ว

พฤติการณ์ของนายหอม และนางชื่น ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนายหอม จำนวน ร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๑ เดือน และลงโทษภาคทัณฑ์นางชื่น

<u>ออกวันไหนกันแน่</u>

นายสำรวย ข้าราชการมีหนี้สินจนถูกเจ้าหนี้ฟ้องทางแพ่ง แต่ต่อมาศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ให้นายสำรวย ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ กรณีมีลักษณะต้องห้ามในการที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๓๖ข.(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๑๐(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ เรื่องนี้สำนักงาน ก.พ.ได้เคยมีหนังสือที่ นร ๑๐๑๑/๖๑๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตอบข้อหารือกรมป่าไม้ ว่าการสั่งให้ออกจากราชการกรณีที่เป็นบุคคลล้มละลาย ตามมาตรา ๓๖ข.(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ “ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่งทั้งนี้ตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๔” ต่อมาได้แก้ไขคำสั่งโดยแก้วันออกจากราชการ ของนายสำรวยจากวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แล้ว

อนึ่ง สำนักงาน ก.พ.เคยมีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๑/ว๑๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ สรุปว่าในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๑๑๐(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในกรณีที่ผู้นั้นมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ข.(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย “ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา โดยให้ใช้คำพิพากษาของศาล

เป็นหลักฐาน” ต่อมาได้มีการออก กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้าม กรณีหย่อนความสามารถบกพร่องในหน้าที่หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กรณีมีมลทินมัวหมอง และกรณีต้องรับโทษจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องได้รับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตามข้อ ๕ ของกฎ ก.พ.ฉบับนี้กำหนดไว้ว่าวันที่จะให้ออกจากราชการนั้นให้เป็นไปตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงสั่งให้นายสำรวย ออกจากราชการ ตามที่ศาลได้มีคำพิพากษาให้นายสำรวย เป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ตามนัยหนังสือของสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๑/ว๑๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ไม่ได้อีกแล้ว

<u>คงจะลืม</u>

นายมิตร ข้าราชการ มาปฏิบัติงานแต่ไม่ได้ลงชื่อในสมุดลงเวลาการมาปฏิบัติราชการในช่วงระหว่างเวลา ๑ เดือนเศษติดต่อกัน รวมจำนวน ๓๐ วันทำการ จากการสอบสวนพบว่าในระหว่างเวลาดังกล่าว นายมิตร ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารต่างๆ เช่น หนังสือที่เสนอต่อผู้บริหาร หนังสือจากหน่วยงานอื่นที่มีมาถึงหน่วยงาน ใบลาของเจ้าหน้าที่ บันทึกการปฏิบัติงานประจำวันตามองค์ประกอบงาน (Portfolio) ของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานซึ่งต้องมีทุกวัน รวมทั้งบันทึกต่างๆของทางราชการ กรณีจึงไม่มีมูลกรณีเป็นการขาดหรือละทิ้งหน้าที่ราชการ แต่การไม่ลงชื่อปฏิบัติราชการดังกล่าว นั้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการลงชื่อปฏิบัติงาน

พฤติการณ์ของนายมิตร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>รักทั้งคู่</u>

นายขุนแผน ข้าราชการ ได้คบหากับนางสาวบัวแก้ว จนมีปัญหาทะเลาะกับนางบัวทอง ภรรยาของตนทำให้ต้องไปจดทะเบียนหย่ากับนางบัวทอง หลังจากที่หย่ากันแล้ว นายขุนแผน ก็ไปพักอาศัยอยู่กับนางสาวบัวแก้วและเมื่ออยู่ด้วยกันก็ทะเลาะกับนางสาวบัวแก้ว นายขุนแผนจึงมาคืนดีและกลับมาใช้ชีวิตร่วมกันกับนางบัวทองและไปจดทะเบียนสมรสกันใหม่อีกครั้ง แต่ในระหว่างนั้นปรากฏว่านายขุนแผน ก็ยังคงติดต่ออยู่กับนางสาวบัวแก้ว ทำให้นางบัวทองร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้นและได้แยกกันอยู่อีกครั้ง

พฤติการณ์ของนายขุนแผน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๓๙๓/๒๕๕๐ การเบิกจ่ายเงินของทางราชการโดยไม่มีหลักฐานการก่อหนี้ผูกพัน ไม่ขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ปลอมลายมือชื่อกรรมการรักษาเงิน และไม่ปรากฏหลักฐานว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แล้ว

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชนา ไชยชนะ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

เงินหลวงคนหลวง

นายสัญชัย ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินหรือสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคาร นายสัญชัย

ได้ถอนเงินจากธนาคาร จำนวนหลายครั้ง เป็นเงินรวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนำไปจ่ายเป็นค่าจ้างลูกจ้าง ค่าตอบแทน ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุสำนักงาน และค่าใช้จ่ายโครงการต่างๆ และได้นำไปใช้ในเรื่องส่วนตัวจำนวน ๑๙๐,๐๐๐ บาท คือ นำเงินไปช่วยเหลือบุตรที่ประสบอุบัติเหตุรถชนกัน ซึ่งบุตรเป็นฝ่ายผิดจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่คู่กรณี

พฤติการณ์ของนายสัญชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

หนี้ล้นพ้น

นางสมศรี ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินทั้งหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบมากมายโดยหนี้สินนอกระบบนางสมศรี ต้องจ่ายให้เจ้าหนี้วันละ ๖,๐๐๐ บาท ส่วนหนี้ในระบบเป็นหนี้สหกรณ์หนี้ธนาคารกรุงไทย และหนี้ธนาคารออมสิน รวมประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

เงินหลวงคนหลวง

นายสัญชัย ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินหรือสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคาร นายสัญชัย

ได้ถอนเงินจากธนาคาร จำนวนหลายครั้ง เป็นเงินรวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนำไปจ่ายเป็นค่าจ้างลูกจ้าง ค่าตอบแทน ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุสำนักงาน และค่าใช้จ่ายโครงการต่างๆ และได้นำไปใช้ในเรื่องส่วนตัวจำนวน ๑๙๐,๐๐๐ บาท คือ นำเงินไปช่วยเหลือบุตรที่ประสบอุบัติเหตุรถชนกัน ซึ่งบุตรเป็นฝ่ายผิดจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่คู่กรณี

พฤติการณ์ของนายสัญชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

หนี้ล้นพ้น

นางสมศรี ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินทั้งหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบมากมายโดยหนี้สินนอกระบบนางสมศรี ต้องจ่ายให้เจ้าหนี้วันละ ๖,๐๐๐ บาท ส่วนหนี้ในระบบเป็นหนี้สหกรณ์หนี้ธนาคารกรุงไทย และหนี้ธนาคารออมสิน รวมประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เข้าๆออกๆ</u>

นายสมชาย ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินหรือสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคาร นายสมชาย ได้ถอนเงินจากธนาคาร จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อมาได้นำเงินสดจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ฝากกลับเข้าบัญชี และในวันเดียวกันก็ถอนเงินออกจากบัญชีอีกครั้งหนึ่งจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น ๑๐ วัน ก็นำเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งการเบิกถอนเงินทั้ง ๒ ครั้ง ไม่ปรากฏหลักฐานการจ่ายชำระหนี้เพื่อซื้อคอมพิวเตอร์ชนิดพกพา (Notebook) ของทางราชการตามที่นายสมชาย ชี้แจงหรือกล่าวอ้างแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ไปหลายวัน</u>

นางสมหญิง ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการทั้งที่ติดต่อกันและไม่ติดต่อกัน จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นเวลา ๑๒ วัน โดยอ้างเหตุผลว่าไปช่วยจัดงานศพของญาติ และมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกับสามี

พฤติการณ์ของนางสมหญิง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒

<u>เกือบออก</u>

นายแมว ข้าราชการ ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษา ว่านายแมวมีความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ให้จำคุก ๘ เดือน ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และคุมความประพฤติ ๑ ปี โดยต้องรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ทำงานบริการสังคม ๑๒ ชั่วโมง และพักใช้ใบอนุญาตขับรถยนต์ ๖ เดือน หลังจากศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาแล้ว นายแมวได้ขอเข้ารับการบำบัดรักษาเพื่อเลิกยาเสพติดที่โรงพยาบาลจิตเวชและแพทย์ผู้รักษาให้การรับรองว่านายแมว เลิกยาเสพติดได้แล้ว และมีความตั้งใจที่จะไม่กลับไปเสพยาเสพติดซ้ำอีก จึงถือได้ว่านายแมว เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดและพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดแล้ว ซึ่งกรณีดังกล่าวมีมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และ ผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐโดยมิให้อ้างเหตุดังกล่าวเป็นการลิดรอนสิทธิในการสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ

พฤติการณ์ของนายแมว ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๗/๒๕๕๗ นาย ก.ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างและกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตและโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก แต่ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องของโครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด จำนวน ๔โครงการซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีคำสั่งลงวันที่๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕เป็นเวลา ๓ เดือน ต่อมาได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๖พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ ตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนนาย ก.ในกรณีเดียวกัน

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ ไม่ได้มีผลเป็นการยกเลิกหรือยกเว้นผลบังคับของหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ห้ามมิให้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นๆมุ่งหมายจะให้ความคุ้มครองแต่อย่างใด จึงปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวได้ โดยดำเนินการเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลัง

ไปถึงวันออกคำสั่งตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง ส่วนที่ ๖ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง เสียก่อน เมื่อยังมิได้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ กรณีจึงมิอาจลบล้างข้อเท็จจริงที่ว่าคำสั่งไล่นาย ก.ออกจากราชการ นั้นเป็นคำสั่งที่ลงโทษซ้ำอีกครั้งหนึ่งสำหรับการกระทำความผิดทางวินัยเรื่องเดียวกัน และเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่นาย ก.ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออก ดังกล่าว

<u>สรุป</u> ผู้ที่มีอำนาจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่าความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำลงนั้นได้มีการลงโทษในความผิดนั้นมาแล้วหรือไม่ หากมีก็จะต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งโดยให้มีผลย้อนหลังไปในวันที่ออกคำสั่งนั้นเสียก่อน มิฉะนั้นจะมีผลทำให้คำสั่งลงโทษครั้งหลังไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(จากบทความ คดีจากศาลปกครอง เรื่อง “ลงโทษทางวินัยซ้ำในมูลความผิดเดียว” เขียนโดย จิดาภา มุสิกธนเสฏฐ์)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เข้าๆออกๆ</u>

นายสมชาย ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และมีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินหรือสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคาร นายสมชาย ได้ถอนเงินจากธนาคาร จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อมาได้นำเงินสดจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ฝากกลับเข้าบัญชี และในวันเดียวกันก็ถอนเงินออกจากบัญชีอีกครั้งหนึ่งจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น ๑๐ วัน ก็นำเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งการเบิกถอนเงินทั้ง ๒ ครั้ง ไม่ปรากฏหลักฐานการจ่ายชำระหนี้เพื่อซื้อคอมพิวเตอร์ชนิดพกพา (Notebook) ของทางราชการตามที่นายสมชาย ชี้แจงหรือกล่าวอ้างแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ไปหลายวัน</u>

นางสมหญิง ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการทั้งที่ติดต่อกันและไม่ติดต่อกัน จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นเวลา ๑๒ วัน โดยอ้างเหตุผลว่าไปช่วยจัดงานศพของญาติ และมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกับสามี

พฤติการณ์ของนางสมหญิง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒

<u>เกือบออก</u>

นายแมว ข้าราชการ ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษา ว่านายแมวมีความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ให้จำคุก ๘ เดือน ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และคุมความประพฤติ ๑ ปี โดยต้องรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ทำงานบริการสังคม ๑๒ ชั่วโมง และพักใช้ใบอนุญาตขับรถยนต์ ๖ เดือน หลังจากศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาแล้ว นายแมวได้ขอเข้ารับการบำบัดรักษาเพื่อเลิกยาเสพติดที่โรงพยาบาลจิตเวชและแพทย์ผู้รักษาให้การรับรองว่านายแมว เลิกยาเสพติดได้แล้ว และมีความตั้งใจที่จะไม่กลับไปเสพยาเสพติดซ้ำอีก จึงถือได้ว่านายแมว เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดและพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดแล้ว ซึ่งกรณีดังกล่าวมีมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และ ผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐโดยมิให้อ้างเหตุดังกล่าวเป็นการลิดรอนสิทธิในการสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ

พฤติการณ์ของนายแมว ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๗/๒๕๕๗ นาย ก.ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน กรณีเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้างและกรรมการตรวจรับพัสดุโครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้าคอนกรีตและโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก แต่ไม่ได้ออกไปตรวจสอบความถูกต้องของโครงการก่อสร้างตามแบบแปลนที่กำหนด จำนวน ๔โครงการซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีคำสั่งลงวันที่๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๕เป็นเวลา ๓ เดือน ต่อมาได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๖พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการ ตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนนาย ก.ในกรณีเดียวกัน

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ ไม่ได้มีผลเป็นการยกเลิกหรือยกเว้นผลบังคับของหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ห้ามมิให้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นๆมุ่งหมายจะให้ความคุ้มครองแต่อย่างใด จึงปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวได้ โดยดำเนินการเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลัง

ไปถึงวันออกคำสั่งตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ หมวด ๒ คำสั่งทางปกครอง ส่วนที่ ๖ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง เสียก่อน เมื่อยังมิได้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ กรณีจึงมิอาจลบล้างข้อเท็จจริงที่ว่าคำสั่งไล่นาย ก.ออกจากราชการ นั้นเป็นคำสั่งที่ลงโทษซ้ำอีกครั้งหนึ่งสำหรับการกระทำความผิดทางวินัยเรื่องเดียวกัน และเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่นาย ก.ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออก ดังกล่าว

<u>สรุป</u> ผู้ที่มีอำนาจในการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่าความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำลงนั้นได้มีการลงโทษในความผิดนั้นมาแล้วหรือไม่ หากมีก็จะต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งโดยให้มีผลย้อนหลังไปในวันที่ออกคำสั่งนั้นเสียก่อน มิฉะนั้นจะมีผลทำให้คำสั่งลงโทษครั้งหลังไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(จากบทความ คดีจากศาลปกครอง เรื่อง “ลงโทษทางวินัยซ้ำในมูลความผิดเดียว” เขียนโดย จิดาภา มุสิกธนเสฏฐ์)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

ค่าห้องพิเศษ

นางสาวลัดดา เป็นพยาบาลแม่บ้านประจำตึก และได้รับมอบหมายจากหัวหน้าตึกให้เก็บเงินค่าห้องพิเศษจากผู้ป่วย นางสาวลัดดา ได้รับเงินค่าห้องพิเศษจากผู้ป่วยจำนวนหลายรายในระยะเวลาปีเศษ รวมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อนางสาวลัดดา สรุปเวชระเบียนผู้ป่วยในและค่าใช้จ่ายแล้วกลับไม่นำเวชระเบียนผู้ป่วยในและเงินจำนวนดังกล่าวส่งให้แก่ศูนย์จำหน่ายผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่การเงินเพื่อออกใบเสร็จรับเงินแต่ได้ยักยอกเงินนำไปใช้จ่ายในครอบครัว ต่อมาเมื่อมีการตรวจสอบ นางสาวลัดดาได้คืนเงินให้แก่ทางราชการครบถ้วนแล้ว

พฤติการณ์ของนางสาวลัดดา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ไปไม่กลับ

นางส้มจีน ข้าราชการ ได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย และเมื่อประมาณต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ นางส้มจีนได้ส่งใบลาออกจากราชการฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ ระบุว่าประสงค์ขอลาออกจาก

ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว โดยส่งทางไปรษณีย์ไปให้กับหัวหน้าคนเดิมของตนและได้มีการฝากใบลาออกดังกล่าวกับเจ้าหน้าที่ส่งต่อๆกันไปให้กับงานการเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานและลงรับหนังสือขอลาออกไว้เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยในระหว่างนั้นนางส้มจีนไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานแต่อย่างใด หน่วยงานได้ส่งใบลาออกจากราชการไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ เนื่องจากเป็นการยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาหลังวันที่ขอออกจากราชการซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๑ และพบว่านางส้มจีน มีหนี้สินกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและหนี้นอกระบบจำนวนมาก

พฤติการณ์ของนางส้มจีน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

โรครุมเร้า

นายสมชาย ข้าราชการได้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวมจำนวน ๒๑ วัน และกลับมาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา แต่ไม่ได้ยื่นใบลาเพื่อขออนุญาตลาย้อนหลังแต่อย่างใด ทั้งนี้นายสมชาย ให้เหตุผลที่ตนไม่มาปฏิบัติราชการดังกล่าวเนื่องจากมีโรคประจำตัวคือ โรคเบาหวาน และโรคไขมันในเลือดสูง ทำให้มีอาการอ่อนเพลียบ่อยครั้งและมีปัญหาหนี้สินโดยเจ้าหนี้ข่มขู่ว่าจะมาตามทวงหนี้ที่หน่วยงานจึงทำให้เกิดความหวาดระแวง และบางครั้งถูกข่มขู่ว่าจะมาทำร้ายจึงไม่กล้าไปทำงาน

พฤติการณ์ของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>เพราะหงุดหงิด</u>

นายยิ่งยศ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันจำนวนหลายครั้ง รวม ๑๑ วัน และมีหลายครั้งที่มาทำงานแต่ไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นคนโมโหง่าย อารมณ์หงุดหงิด แปรปรวนง่าย ไม่สุภาพเรียบร้อย แสดงกริยาที่ไม่เหมาะสมต่อหน้าคนไข้ และไม่มีจิตใจในการให้บริการแก่ผู้มารับบริการโดยไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ ในวันที่มีคนไข้มากก็ไม่ช่วยเจ้าหน้าที่คนอื่นดูแลคนไข้ มักเกี่ยงงานให้คนอื่นทำ และไม่มีน้ำใจที่จะช่วยงานคนอื่น

พฤติการณ์ของนายยิ่งยศ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตามมาตรา ๘๒(๒) (๕) (๗) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>ลูกสาว</u>

นางสาวสมหญิง ข้าราชการ ได้บุกรุกเข้าไปในบ้านพักของนางสาวไก่ และทำร้ายร่างกายนางสาวไก่ โดยฉุดกระชากลากตัว ใช้มือตบตี ใช้เท้ากระทืบ และใช้ไม้ท่อนสำหรับวางทับหนังสือทุบตีที่บริเวณศีรษะและร่างกายจำนวนหลายครั้ง พร้อมกับใช้เท้าเหยียบหน้า ทำให้นางสาวไก่ ได้รับบาดเจ็บที่บริเวณใบหน้าและศีรษะ โดยมีแผลฉีกขาดและ

แผลถลอก โดยมีมูลเหตุจูงใจจากการที่นางสาวไก่มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับบิดาของนางสาวสมหญิงมานาน และไม่ยอมเลิกรา

พฤติการณ์ของนางสาวสมหญิง ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษตัดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒ เป็นเวลา ๑ เดือน แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ เนื่องจากเกิดความกดดันจากการที่นางสาวไก่ มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับบิดาทำให้ครอบครัวแตกร้าว จึงลดโทษให้แก่นางสมหญิง เป็นลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒๓๖/๒๕๕๗

ข้อเท็จจริงในคดี ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบลาพักผ่อน มีกำหนด ๔ วันในช่วงวันหยุดเทศกาลสงกรานต์ ตั้งแต่วันที่ ๙-๑๒ เมษายน ๒๕๔๔ โดยเสนอใบลาต่อผู้ถูกฟ้องคดี และได้ยื่นใบลาพักผ่อนเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๔ และบ่ายของวันนั้นผู้ฟ้องคดีขอกลับก่อนโดยไม่รอฟังผลการพิจารณาต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาพักผ่อนโดยให้เหตุผลว่าในช่วงวันดังกล่าว ปลัด อบต.ต้องเดินทางไปอบรมสัมมนานอกพื้นที่ ผู้ฟ้องคดีจะต้องอยู่ปฏิบัติราชการแทนและช่วงเวลานั้นอยู่ระหว่างการถ่ายโอนงานจากส่วนภูมิภาคและส่วนกลางลงสู่ส่วนท้องถิ่น หากอนุญาตให้ลาพักผ่อน งานที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีอาจเกิดปัญหาและสร้างความยุ่งยากให้กับการบริหารงานอีกทั้งในช่วงนั้นมีวันหยุดต่อเนื่องหลายวัน และ อบต.มีการจัดงานประเพณีสงกรานต์โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองประธานกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬา จึงจำเป็นต้องอยู่ช่วยงาน

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดราชการ จำนวน ๔ วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงนำเรื่องนี้ไปฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุด มีความเห็นว่า แม้การลาพักผ่อนจะถือเป็นสิทธิของข้าราชการที่จะลาพักผ่อนได้ แต่มิได้หมายความว่าผู้ลามีสิทธิที่จะลาพักผ่อนเมื่อใดก็ได้หรือลาจำนวนกี่วันตามที่มีสิทธิเหลืออยู่ได้ตามใจชอบโดยไม่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทางราชการและผู้บังคับบัญชาไม่สามารถยับยั้งได้ ระเบียบฯจึงกำหนดให้ผู้ลาต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาและจะต้องอยู่รอให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาก่อน จะหยุดราชการไปทันทีไม่ได้

เมื่อผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ การลาพักผ่อนของข้าราชการจึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาว่าการลาในช่วงเวลาดังกล่าวมีผลกระทบต่องานราชการหรือไม่ หากเห็นว่ามีความจำเป็นหรือเร่งด่วนที่จะต้องให้ผู้ลาอยู่ปฏิบัติราชการหรือถ้าอนุญาตให้ลา อาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ จะพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ลาก็ได้ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นใบลาพักผ่อนโดยไม่อยู่รอฟังผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตว่าอนุญาตให้ลาตามคำขอหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๖ ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการพ.ศ.๒๕๓๕ และเมื่อหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลได้โทรศัพท์แจ้งให้สามีของผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาต ผู้ฟ้องคดีควรจะกลับมาปฏิบัติราชการแต่กลับหยุดราชการตามที่ได้ยื่นใบลาไว้จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาพักผ่อนในช่วงวันดังกล่าวเป็นการออกคำสั่งโดยมีเหตุผลและคำนึงถึงประโยชน์ของราชการและไม่ปรากฏว่าได้กระทำไปโดยมีอคติโกรธเคืองหรือกลั่นแกล้งแต่อย่างใด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(จากบทความ เรื่อง “ลาพักผ่อน” โดยไม่ได้รับอนุญาต ...ขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร
เขียนโดย นางสาว นิตา บุณยรัตน์ พนักงานคดีปกครองชำนาญการ)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

โรครุมเร้า

นายอุดม ข้าราชการ ได้ขาดราชการและไม่ได้ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ โดยขาดราชการครั้งที่ ๑ เป็นเวลา ๒๘ วันติดต่อกัน และครั้งที่ ๒ เป็นเวลา ๑๐๐ วันติดต่อกัน จากนั้นได้กลับมาปฏิบัติราชการตามปกติ นายอุดม ป่วยเป็นโรคแพ้ภูมิต้านทานตนเอง (SLE) และไขสันหลังไม่สร้างเม็ดเลือดแดง มานานหลายปี โดยระหว่างที่รักษาอยู่ที่โรงพยาบาล นายอุดมก็ยังสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เช่น ขับรถยนต์ไปทำธุระส่วนตัวและไปพบแพทย์ตามนัดทุกครั้ง เมื่ออาการป่วยดีขึ้นสามารถไปปฏิบัติงานได้ แต่นายอุดม กลับไม่ไปปฏิบัติงานแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายอุดม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

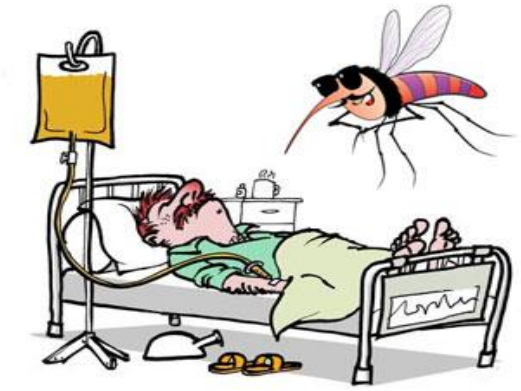

บัตรเพื่อนเหมือนบัตรเรา

นายดำ ข้าราชการ ได้นำบัตรเครดิตที่เป็นของนายแดง ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงาน ไปเบิกถอนเงินสด โดยมีความเป็นมา คือ นายแดง ได้ทำบัตรเครดิต (บัตรสินเชื่อเงินสด) ของธนาคารแห่งหนึ่ง เมื่อธนาคารจัดส่งบัตรเครดิตมาให้นายแดง ณ ที่ทำงาน นายแดง ก็ลงชื่อและเก็บ

รักษาไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานโดยยังไม่ได้ใช้บัตรเครดิต ต่อมานายแดงได้รับโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ของธนาคารแจ้งว่าเป็นหนี้บัตรเครดิต ๑๐,๐๐๐ บาท นายแดง แจ้งว่าตนไม่เคยใช้บัตรเครดิตเบิกถอนเงินสด หลังจากนั้นอีก ๑ สัปดาห์ ก็ได้รับแจ้งยอดหนี้บัตรเครดิตจากธนาคารเพิ่มเติมอีก ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อมาธนาคารแจ้งให้ทราบว่ามีบุคคลโอนเงินเข้าบัญชีชำระหนี้ให้แล้วจำนวน ๓๒,๐๐๐ บาท แต่ยังคงมีหนี้ดอกเบี้ยค้างชำระอยู่อีกส่วนหนึ่ง นายแดงจึงขอให้อายัดบัตรเครดิตและขอให้ธนาคารตรวจสอบจนรู้ว่าคนที่นำบัตรเครดิตไปเบิกถอนเงินสด คือ นายดำ เนื่องจากมีภาพถ่ายจากกล้องวงจรปิดขณะที่นายดำนำบัตรเครดิตดังกล่าวไปใช้ ต่อมานายดำ ได้ถูกดำเนินคดีอาญาและศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาว่านายดำ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๒๖๙/๕ และมาตรา ๒๖๙/๗ ลงโทษจำคุก ๓ ปี โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำคุก ๔๕ เดือน คดีถึงที่สุด และได้มีการจำคุกนายดำในคดีนี้

พฤติการณ์ของนายดำ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕(๔) และมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>ลูกกตัญญู</u>

นางบัวคำ ข้าราชการ ได้ขาดราชการบ่อยครั้งในช่วงระยะเวลา ๕ ปี คือ ในหนึ่งสัปดาห์ นั้น นางบัวคำ มาปฏิบัติงานประมาณ ๒-๓ วัน แต่ไม่ทุกสัปดาห์ โดยมีการละทิ้งหน้าที่ราชการทั้งเต็มวันและไม่เต็มวัน แต่ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นวันใดบ้าง เนื่องจากนางบัวคำ ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติงานย้อนหลังครบทุกวัน นางบัวคำ ได้รับสารภาพว่าเหตุที่ตนไม่มาปฏิบัติราชการดังกล่าวเนื่องจากมีภาระต้องพามารดาไปเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลต่างๆ จำนวน ๓ แห่ง สัปดาห์ละ ๑-๒ วัน

พฤติการณ์ของนางบัวคำ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

ยาแผนไทย

นางสาวแช่ม ได้ให้การรักษาพยาบาลนางช้อย ที่ รพ.สต.ซึ่งป่วยด้วยอาการมีเศษหินกระเด็นเข้าตา โดยนำยาสมุนไพร คือ น้ำมันเหลืองหรือน้ำมันพุทธมนต์ (ว่านร้อยแปด)

หยอดตาให้กับนางช้อย หลังจากนั้นระหว่างที่นางช้อยเดินทางกลับบ้านก็มีอาการแสบตามากและมีน้ำตาไหล จึงแวะซื้อน้ำยามาล้างตาและยังมีอาการตาพร่ามัว มองเห็นเป็นจุดดำๆเห็นภาพไม่ชัดเจน ที่ผ่านมานางสาวแช่มนิยมใช้ยาสมุนไพรดังกล่าวใส่แผลให้กับคนไข้ที่มารับการรักษา ทั้งนี้ ยาสมุนไพรดังกล่าวไม่มีสรรพคุณที่ผ่านการรับรองว่าสามารถใช้เป็นยารักษาดวงตาหรือรักษาแผลได้

พฤติการณ์ของนางสาวแช่ม เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ดูงานแถม

นางแดง ข้าราชการ เป็นผู้รับผิดชอบและจัดทำโครงการศึกษาดูงานพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข เป็นเวลา ๕ วัน โดยคณะเจ้าหน้าที่ที่ไปศึกษาดูงานประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ รวม ๒๐ คน และได้เบิกจ่ายเงินราชการ เป็นค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และอื่นๆ รวมประมาณสองแสนบาทเศษ แต่ในระหว่างวันที่ต้องเดินทางไปราชการเพื่อศึกษาดูงานตามที่ได้ระบุไว้ในโครงการดังกล่าว กลับปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้ไปทำกิจธุระในเรื่องส่วนตัวซึ่งไม่ใช่งานราชการ จำนวน ๒ วัน ส่วนวันอื่นนอกจากนั้นคณะเจ้าหน้าที่ทั้งหมด

ได้ไปศึกษาดูงานจริงที่ ๒ จังหวัด รวม ๕ แห่ง คือ ที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ มหาวิทยาลัยของรัฐ และ รพ.สต.ทั้งนี้ ในการไปศึกษาดูงานแต่ละแห่งได้มีการมอบของที่ระลึกให้กับหน่วยงานที่ไปดูงาน และบางแห่งพบว่ามีการลงนามไว้ในสมุดเยี่ยมด้วย และต่อมาได้มีการคืนเงินที่เบิกจ่ายไปทั้งหมดให้กับทางราชการครบถ้วนแล้ว

พฤติการณ์ของนางแดง ดังกล่าว เป็นการกระทำวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนหรือผู้อื่นตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ</u>

๑. <u>ข้าราชการไม่มาทำงาน เบิกจ่ายเงินเดือนให้ไม่ได้</u>

ปรากฏว่ามีส่วนราชการและหน่วยงานหลายแห่งได้ทำการเบิกจ่ายเงินเดือนให้กับข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทั้งที่มีการขาดราชการบ่อยๆ หรือที่ขาดราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกิน ๑๕ วัน ซึ่งบางแห่งเรื่องก็ยังอยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัย โดยไม่ได้หยุดเบิกจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการ ทำให้ทางราชการเสียหาย ทั้งนี้ เนื่องจากไม่ทราบข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง คือ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีการจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ.๒๕๓๕ ที่บัญญัติไว้ว่าห้ามจ่ายเงินเดือนให้กับข้าราชการสำหรับวันที่หนีราชการ และคำว่า “ขาดหรือหนีราชการ” นั้น กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๓๑/๑๘๙๒๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๐ ให้ความหมายไว้ว่า “ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือมาลงเวลาเพื่อปฏิบัติราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ได้รับอนุญาตการลาตามระเบียบว่าด้วยลา (รายละเอียดตามที่แนบท้ายนี้)

๒. ไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายของตนเอง เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการไม่ได้

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป จะมีข้าราชการไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายของตนเองที่กรุงเทพฯ จำนวนมาก แม้ว่าทางกระทรวงหรือกรมได้มีหนังสือแจ้งข้าราชการให้ไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายก็ตามก็ไม่ถือว่าเป็นการสั่งการให้ข้าราชการผู้นั้นเดินทางไปราชการแต่อย่างใด ทั้งนี้ ข้าราชการที่ไปรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพายของตนเองดังกล่าวไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าที่เช่าที่พัก ได้แต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือตอบข้อหารือของกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๐๒/๑๙๙๑ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ หากมีการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวโดยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินราชการ อาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๗๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๖ (รายละเอียดตามที่แนบท้ายนี้) และเมื่อมิใช่เป็นการเดินทางไปราชการชั่วคราวตามกฎหมายดังที่ตอบข้อหารือแล้ว ก็จะต้องขอลากิจส่วนตัวไปเพื่อการดังกล่าว และไม่สามารถที่ขออนุมัติไปโดยไม่ถือเป็นวันลาได้ เนื่องจากการที่ข้าราชการไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ถือเป็นวันลา นั้น เป็นอำนาจเฉพาะของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
นางสาวแคทรียา อินทร์เต็ก นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๗ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

นึกว่าไม่ต้องเซ็น

นายเหลือง และนางเขียว ข้าราชการตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ไม่ได้ลงชื่อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วงเวลา ๒ ปีงบประมาณโดยอ้างเหตุผลว่าตนเข้าใจผิดในระเบียบเกี่ยวกับการลงเวลามาปฏิบัติหน้าที่ราชการว่าหากเป็นข้าราชการระดับเชี่ยวชาญแล้ว ไม่ต้องลงชื่อและเวลามาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ พฤติการณ์ของนายเหลืองและนางเขียว ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์แต่เป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษจึงงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

เพิ่มความปลอดภัย

นายดำ นายแดง และนายขาว ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะครุภัณฑ์และราคากลางในการจัดซื้อรถยนต์ของทางราชการ โดยมีนางเขียว เป็นผู้อนุมัติเห็นชอบให้ใช้คุณลักษณะเฉพาะทางเทคนิคดังกล่าว และได้มีการจัดซื้อรถยนต์ยี่ห้อ ก. ทั้งนี้ คณะกรรมการฯได้กำหนด

คุณลักษณะ...

คุณลักษณะทางเทคนิค ไว้ว่า “มีระบบป้องกันล้อหมุนฟรี และระบบควบคุมการทรงตัวรถยนต์” ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวมีเฉพาะของรถยนต์ยี่ห้อ ก.เท่านั้น ส่วนรถยนต์ยี่ห้ออื่นไม่สามารถเข้าเสนอราคาแข่งขันกับทางราชการได้ เป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๓/ว.๕๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๐ ซึ่งคณะกรรมการฯกระทำไปโดยมิได้มีเจตนาหรือจงใจเพื่อช่วยเหลือ ผู้เสนอราคารายหนึ่งรายใดให้ได้สิทธิในการทำสัญญากับทางราชการ แต่เป็นการเข้าใจผิดว่าการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวเป็นการเพิ่มความปลอดภัย

และสามารถกระทำได้และน่าจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๐(๓) และข้อ ๑๖(๑) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ไม่เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ส่วนนางเขียว นั้น ไม่ได้ตรวจสอบกลั่นกรองให้รอบคอบทั้งๆที่คุณลักษณะครุภัณฑ์ดังกล่าวไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ต่อมาได้มีการร้องเรียนเรื่องการจัดซื้อรถยนต์ในครั้งนี้

พฤติการณ์ของ นายดำ นายแดง และนายขาว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการมติของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ส่วนพฤติการณ์ของนางเขียวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์แก่ข้าราชการทั้ง ๔ รายดังกล่าว

ช่วยตรวจรับ...

<u>ช่วยตรวจรับ</u>

โรงพยาบาล ก.ได้สั่งซื้อวัสดุวิทยาศาสตร์ เป็นหลอดเก็บเลือดฝาสีแดง จำนวน ๒,๐๐๐ หลอด และหลอดเก็บเลือดฝาสีเทา จำนวน ๒,๐๐๐ หลอด จากบริษัท ล.จำกัด โดยมี นายเขียว กับพวก รวม ๓ คน เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ เมื่อบริษัท ล.นำวัสดุวิทยาศาสตร์จำนวนดังกล่าวมาส่งให้แก่โรงพยาบาล คณะกรรมการตรวจรับพัสดุไม่ได้ทำหน้าที่ตรวจรับวัสดุทางวิทยาศาสตร์ด้วยตนเอง แต่ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานที่งานคลังพัสดุ เป็นผู้ดำเนินการตรวจรับและเช็คปริมาณพัสดุวิทยาศาสตร์ดังกล่าวแทน โดยทำการตรวจเช็คเฉพาะปริมาณหรือจำนวนของวัสดุว่าครบถ้วนตามบิลส่งหรือไม่เท่านั้น ไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดด้านคุณภาพหรือวันหมดอายุของวัสดุ แต่อย่างใด จึงทำให้ไม่ทราบว่าวัสดุวิทยาศาสตร์ที่รับมานั้นหมดอายุแล้วหรือไม่ เมื่อเห็นว่าจำนวนครบถ้วนแล้วจึงนำไปให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดุลงชื่อตรวจรับวัสดุในภายหลัง ต่อมากลุ่มงานพยาธิคลินิกได้เบิกไปใช้งานและได้รับแจ้งจากผู้ใช้ว่าวัสดุวิทยาศาสตร์ดังกล่าวหมดอายุ ทั้งนี้ ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นหลอดเก็บเลือดที่หมดอายุจำนวน ๒,๐๐๐ หลอด และเป็นหลอดเก็บเลือดที่ใกล้หมดอายุจำนวน ๒,๐๐๐ หลอด จึงแจ้งไปยังผู้แทนของ บริษัท ล. และทำหนังสือขอให้ทางบริษัท ล.ส่งวัสดุวิทยาศาสตร์อันใหม่เพื่อเปลี่ยนวัสดุวิทยาศาสตร์เดิมที่มีปัญหาดังกล่าว และผู้ขายได้ยินยอมส่งมอบพัสดุทดแทนแล้ว

พฤติการณ์ของนายเขียว กับพวก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๒(๒) และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่

ราชการให้เกิดผลดีแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่และรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จึงงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๔๙/๒๕๕๕

ข้อเท็จจริงในคดีนี้สรุปว่าเป็นบริษัทผู้จำหน่ายเวชภัณฑ์ให้แก่โรงพยาบาล ส.ซึ่งเป็นโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ถูกฟ้องคดี เป็นเวลาหลายปี แต่ในปี พ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๔๔โรงพยาบาล ส.ไม่ได้ชำระเงินค่าสินค้าตามใบแจ้งหนี้ทั้งๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ทวงถามมาโดยตลอด ต่อมาจึงทราบว่าโรงพยาบาลได้มีการชำระหนี้แล้วบางส่วน โดยเจ้าหน้าที่การเงินของโรงพยาบาลเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้กับผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒๓ ฉบับ แต่ไม่ได้ขีดคร่อมและไม่ได้ขีดฆ่าคำว่าหรือ“ผู้ถือ”ออก และมอบเช็คดังกล่าวให้ผู้แทนของผู้ฟ้องคดี ทำให้มีผู้นำไปขึ้นเงินสดจากธนาคารเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินค่าสินค้า

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีทราบหลักเกณฑ์การจ่ายเงินของทางราชการดีว่าจะต้องจ่ายเป็นเช็คขีดคร่อมและต้องขีดฆ่าคำว่าผู้ถือออก หากโรงพยาบาลปฏิบัติตามระเบียบผู้แทนของผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถนำเช็คไปขึ้นเงินได้ จึงขอให้มีศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินค้าจำนวน ๙๕๐,๕๐๐ บาทและดอกเบี้ย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่าโรงพยาบาล ส. ได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยมีนาง ว.ซึ่งเป็นผู้รับเงินแทนจึงเป็นการชำระหนี้โดยถูกต้องตามกฎหมายเรียบร้อยแล้ว ส่วนการเขียนเช็คสั่งจ่าย

ของเจ้าหน้าที่...

ของเจ้าหน้าที่การเงินที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป ความเสียหายจึงมิได้เกิดจากการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบ

ประเด็นปัญหาก็คือ การที่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ส.ไม่ปฏิบัติตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ เป็นการละเลยต่อหน้าที่และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อส่วนราชการเป็นผู้กำหนดระเบียบดังกล่าวขึ้นมาเองและเจ้าหน้าที่การเงินต่างก็ถือปฏิบัติตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการมาโดยตลอด รวมทั้งโรงพยาบาล ส. และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส.ได้ถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวเช่นเดียวกัน บุคคลภายนอกผู้เป็นเจ้าหนี้จึงย่อมคาดหมายและเชื่อโดยสุจริตว่าเจ้าหน้าที่การเงินจะปฏิบัติตามระเบียบที่ส่วนราชการเป็นผู้กำหนดและคงปฏิบัติตลอดไปจนกว่าจะมีการยกเลิกระเบียบดังกล่าวดังนั้น ระเบียบนี้ย่อมมีผลผูกพันให้ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่การเงินต้องปฏิบัติตาม การที่โรงพยาบาล ส.และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส. ถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวเฉพาะกับผู้ขายรายอื่นๆแต่สำหรับผู้ฟ้องคดีได้ถือปฏิบัติเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น ย่อมเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามอำเภอใจ อีกทั้งไม่มีเหตุผลใดที่เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส. จะไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวจึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ **แม้ข้อเท็จจริงยังไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ว่าเป็นการกระทำโดยประสงค์ต่อผลหรือกระทำด้วยความจงใจแต่ก็เป็นการกระทำซึ่งบุคคล**

พึงคาดหมายได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ซึ่งหากใช้ความระมัดระวังแม้เพียงเล็กน้อยก็อาจป้องกันมิให้เกิดความเสียหายขึ้นได้แต่กลับมิได้ใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากการที่เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส.ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดในผลแห่งละเมิดดังกล่าวตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับความรับผิดของโรงพยาบาล ส. ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณามาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔๒ และมาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเห็นว่า**ผู้ฟ้องคดีมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วย** เนื่องจากผู้แทนของผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำเช็คมอบให้ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๕๔๐–๒๕๔๔ หากกรรมการผู้จัดการบริษัทใช้ความระมัดระวังสอดส่องตรวจสอบติดตามอย่างบุคคลผู้ค้าขายหรือมีหนังสือทวงถามเหตุแห่งความล่าช้าในการสั่งจ่ายเงินก็จะไม่เกิดความเสียหายมาก ความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งจึงเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองฝ่ายจึงมีส่วนเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันจึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละห้าสิบของความเสียหาย

(จากวารสารกรมประชาสัมพันธ์ คอลัมน์กฎหมายใกล้ตัว เขียนโดย นายนิรัญ อินดร พนักงานคดีปกครองชำนาญการ สำนักงานศาลปกครอง)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
นางสาวแคทรียา อินทร์เต็ก นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๘ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ w.w.w.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

ทัศนศึกษา

นายแดง เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ดำเนินการเสนอเรื่องสอบราคาจ้างเหมารถยนต์ปรับอากาศเพื่อนำเจ้าหน้าที่ไปอบรมและศึกษาดูงานในจังหวัดต่างๆซึ่งอยู่ในประเทศไทย ตามที่ระบุไว้ในโครงการ นางขาว นางดำ และพวก เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ได้ลงนามตรวจรับพัสดุว่าได้มีการจ้างเหมารถยนต์ปรับอากาศเพื่อนำเจ้าหน้าที่ไปอบรมและศึกษาดูงานตามโครงการดังกล่าว และนายเขียว เป็นเจ้าหน้าที่การเงินได้ทำการตรวจสอบเอกสารและเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินและการจ้างเหมารถยนต์ปรับอากาศตามโครงการดังกล่าว ซึ่งไม่ได้มีการอบรมและศึกษาดูงานตามที่ระบุไว้ในโครงการ แต่กลับเป็นการพาคณะเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่งเดินทางออกไปทัศนศึกษาที่ต่างประเทศ ทั้งนี้ นายแดง นางขาว นางดำ และนายเขียว ก็ได้ร่วมเดินทางไปทัศนศึกษาที่ต่างประเทศในครั้งนี้ด้วย

พฤติกรรมของนายแดง นางขาว นางดำ และนายเขียว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เพราะเครียด...

<u>เพราะเครียด</u>

นายศรราม ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการและไม่ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ จำนวน ๖ ครั้ง รวมทั้งสิ้น ๒๒ วันทำการ สาเหตุเกิดจากมีปัญหาส่วนตัวและมีความเครียดจากการทำงาน ทำให้ไม่อยากเดินทางมาทำงานและเกรงว่าจะทำงานได้ไม่ดี ในระหว่างที่ไม่มาปฏิบัติราชการนั้นนายศรรามได้ไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อน หลังจากที่มีอาการดีขึ้นจึงได้กลับมาทำงานตามปกติและยืนยันว่าจะไม่กระทำการในลักษณะดังกล่าวอีก

พฤติกรรมของนายศรราม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนนายศรราม ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

<u>อย่างนี้ต้องเจอเข่า</u>

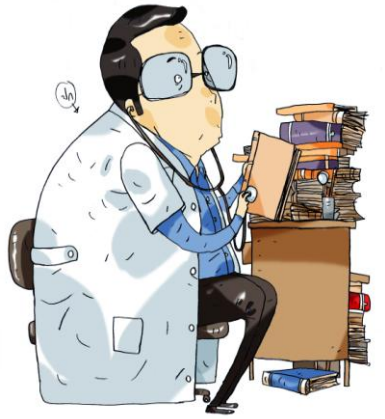
นายยอด ข้าราชการ สวมชุดนอนและได้เข้าไปในห้องเช่าของนางสาวเต่า พนักงานบริษัท ที่เช่าพักอยู่ห้องติดกัน จากนั้นก็ใช้กำลังกอดปล้ำและจูบนางสาวเต่า แต่นางสาวเต่าได้ใช้หัวเข่ากระแทกไปที่บริเวณเป้ากางเกงของนายยอดและสะบัดหลุดออกมาได้ ต่อมานายยอดถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลและศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาลงโทษจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๘,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี

พฤติการณ์ของนายยอด ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนนายยอด ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

ยาหมอดีกว่า

นางวรนาถ ข้าราชการของสถานีอนามัยได้เย็บแผลและฉีดยาให้กับประชาชนที่ประสบอุบัติเหตุซึ่งมารับบริการแล้วเรียกเก็บเงินจำนวน ๑๕๐ บาท แต่เมื่อผู้รับบริการแสดงบัตรทอง ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ก็แจ้งว่าใช้ไม่ได้ เนื่องจากยาฉีดเป็นยาส่วนตัวของนางวรนาฎ และบอกว่าเป็นยาที่ดีกว่าของสถานีอนามัย วันต่อมาได้นัดให้มาล้างแผลและได้ฉีดยาส่วนตัวให้อีก ๑ เข็ม และเรียกเก็บเงินจำนวน ๑๐๐ บาท โดยไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้

พฤติการณ์ของนางวรนาถ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๓๙/๒๕๕๕

ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง ได้กำหนดให้การจ่ายเงิน นั้น ต้องกระทำเฉพาะที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งกำหนดไว้หรือมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่ายได้หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง และผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายได้ เท่านั้น

สำหรับการเขียนเช็คเพื่อสั่งจ่ายเงินนั้น ได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ว่าจะต้องสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงและให้ขีดฆ่าคำว่า**“หรือผู้ถือ”**พร้อมทั้งประทับอักษรว่า **AC/PAYEEONLY และขีดคร่อมเช็ค**ดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ยังกำหนดให้การเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คให้**เขียนหรือพิมพ์ให้ชิดคำว่า“บาท”หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงิน**โดยต้องไม่มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินเพิ่มเติมในภายหลังได้

คดีนี้...

คดีนี้นาย ข.ฟ้องว่าตนเป็นนายแพทย์ระดับ๔ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและมีอำนาจลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกับเจ้าหน้าที่อีกสองคนคือ นาง ก.ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีที่มีหน้าที่จัดทำบัญชี เบิกเงิน เขียนเช็ค และหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปหรือหัวหน้าฝ่ายพยาบาลอีกหนึ่งคน

ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน๕๔๒,๘๕๗.๑๔บาท ตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และมีคำสั่งลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังโดยให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดในฐานะผู้อำนวยการโรงพยาบาลในอัตราร้อยละ ๒๕ เป็นเงิน ๒๗๕,๐๐๐บาท และในฐานะผู้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเงินในเช็คในอัตราร้อยละ ๒๕ เป็นเงิน ๒๗๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๕๕๐,๐๐๐ บาท กรณีนาง ก.แก้ไขจำนวนเงินในเช็คจำนวน ๓ ฉบับ รวมเป็นเงิน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินโดยปล่อยให้มีการเว้นช่องว่างจนมีการเติมตัวเลขและตัวอักษรลงในเช็คได้และไม่ตรวจสอบ Statement ของบัญชีธนาคารที่สั่งจ่ายเช็คไม่ตรงกับต้นขั้วเช็คที่ธนาคารส่งมาให้ทุกเดือนภายหลังการตรวจสอบการเงินการบัญชีของโรงพยาบาลพบว่า นาง ก.ได้แก้ไขเช็คจำนวน ๗๔ ฉบับ การทำบัญชีไม่เป็นปัจจุบัน และทำการแก้ไขยอดเงินในเช็คที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อร่วมจำนวนสามฉบับรวมเงินที่ นาง ก.ทุจริตทั้งสิ้น ๑๗,๘๓๕,๑๓๑.๗๘ บาท คดีนี้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าตนเพิ่งจบการศึกษามาเพียงหนึ่งปีครึ่งรวมเวลารับราชการ ๑ ปี ๔ เดือน อีกทั้งเป็นแพทย์ประจำโรงพยาบาลเพียงคนเดียวที่ต้องตรวจรักษาผู้ป่วยวันละร้อยกว่าคน ส่วนการลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็ค ตนก็ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการบริหารการเงินหรือการบัญชี จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งทั้งสองดังกล่าว

ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลย่อมมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปของโรงพยาบาล และหากพบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ขาดประสิทธิภาพหรือมีพฤติการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจก็ชอบที่จะดำเนินการทางบริหารในเบื้องต้นด้วยการสับเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่ภายในและเมื่อรับทราบพฤติการณ์การปฏิบัติหน้าที่ของนางก.ว่าทำบัญชีไม่เป็นปัจจุบันแต่ก็ยังมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจลงชื่อในการสั่งจ่ายเงินตามเช็คร่วมกับตน ทั้งยังได้ลงชื่อสั่งจ่ายเช็คโดยมิได้ปฏิบัติตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๘ ทวิ ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการพ.ศ.๒๕๒๐ เป็นช่องทางให้นาง ก. กระทำการทุจริตได้และหากเรียก Statement จากฝ่ายบริหารงานทั่วไปมาตรวจสอบก็ย่อมเห็นความผิดปกติของยอดเงินที่ถูกถอนออกไปซึ่งแตกต่างจากยอดเงินคงเหลือที่ได้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คในแต่ละครั้งเป็นอย่างมาก การปล่อยให้มีการเว้นช่องว่างในเช็คจนสามารถเติมตัวเลขและตัวอักษรได้เป็นเหตุให้นาง ก.นำเช็คที่แก้ไขไปเบิกเงินจากธนาคารและนำเงินส่วนที่เกินไปเป็นประโยชน์ส่วนตน ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการนั้น แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานซึ่งวิญญูชนทั่วไปในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยถือได้ว่าประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามนัยมาตรา ๘ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้งๆที่เป็นแพทย์บรรจุใหม่เพิ่งสำเร็จการศึกษามาเพียงหนึ่งปีครึ่งและย้ายมาประจำที่โรงพยาบาลเพียง ๔ เดือน อีกทั้งกำลังจะไปศึกษาต่อในอีก ๘ เดือนข้างหน้า

โดยที่สามารถ ...

โดยที่สามารถสรรหาบุคลากรอื่นในหน่วยงานที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความชำนาญงานด้านบริหารมากกว่าผู้ฟ้องคดีให้มาปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแทนได้ ย่อมเป็นการแต่งตั้งบุคคลที่ไม่เหมาะสมกับงานบริหาร ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่เคยได้รับการอบรมใดๆ ไม่ว่าจะในเรื่องการบริหาร การเงิน การบัญชี กฎหมายและระเบียบปฏิบัติสำหรับผู้บริหาร และเป็นแพทย์เพียงคนเดียวที่ต้องตรวจรักษาผู้ป่วยวันละร้อยกว่าคนซึ่งเป็นภาระหน้าที่ที่หนักมาก นอกจากนี้การกระทำทุจริตเกิดขึ้นก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติหน้าที่และยังคงมีอยู่หลังจากผู้ฟ้องคดีพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อตรวจพบการทุจริตหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ไปประมาณ ๑ ปี ย่อมเป็นความบกพร่องในระบบการตรวจสอบการเงินของโรงพยาบาลและระบบการตรวจสอบภายในของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องอีกทั้งระบบการเบิกจ่ายเงินและการตรวจสอบเช็คของธนาคารก็มีข้อผิดพลาดบกพร่องความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงเกิดจากความบกพร่องของหน่วยงานและระบบการดำเนินงานส่วนรวมเป็นส่วนมาก เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจึงสมควรหักส่วนแห่งความรับผิดอันเกิดจากความบกพร่องดังกล่าวร้อยละ ๕๐ ของเงินจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๗๕,๐๐๐ บาท และเมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมจึงให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดร้อยละ ๒๕ ของจำนวนเงินดังกล่าวเป็นเงิน ๖๘,๗๕๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๕๕๐,๐๐๐ บาท ในส่วนที่เกิน ๖๘,๗๕๐ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี

(จากคอลัมน์ระเบียบกฎหมาย วารสารกำนันผู้ใหญ่บ้าน เขียนโดย นางสาวฐิติพร ป่านไหม พนักงานคดีปกครองชำนาญการ สำนักงานศาลปกครอง)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาหภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวสุณีย์พร แดงภูมี นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวแคทรียา อินทร์เต็ก นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๙ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ดำหัวดื้อ

นายดำ ข้าราชการ มีหน้าที่จัดทำทะเบียนคุมคลังและใบเบิกยารวมทั้งทะเบียนตามระบบควบคุมเวชภัณฑ์ นายดำไม่ใส่ใจตรวจสอบยาและเวชภัณฑ์ตามที่ผู้อำนวยการสั่งการทำให้เกิดความเสียหาย รายการยาคงเหลือไม่ตรงกับบัญชีไม่สามารถตรวจเช็คได้ และพบยาหมดอายุโดยไม่มีการใช้ยาให้เป็นระบบตามวันหมดอายุก่อนหลัง ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องแต่นายดำก็ยังไม่ปฏิบัติตาม

พฤติการณ์ของนายดำ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง ตามมาตรา ๘๒(๓) ๘๒(๔) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

รวยเงินหลวง

นายดอกจิก ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานเก็บเงิน ขณะปฏิบัติหน้าที่เก็บเงินค่าตรวจรักษาโรคหรือค่าบริการอื่นๆ ของผู้มารับบริการ นายดอกจิก ได้จัดทำเอกสารเท็จโดยแสดงข้อมูลค่ารักษาพยาบาลของผู้ป่วยให้แตกต่างกันหลายรายการ และลงจำนวนเงินในสำเนาใบเสร็จรับเงินที่รับเงินค่ารักษาพยาบาล ให้มีจำนวนที่น้อยกว่าเงินที่ได้รับมาจริง เช่น

รับเงิน...

รับเงินมาจริงจำนวน ๑๔,๓๖๐ บาท แต่เขียนลงในสำเนาใบเสร็จรับเงิน เพียง ๓๐ บาท แล้วยักยอกเงินส่วนต่างไปใช้ส่วนตัว รวมจำนวน ๓๔๒ ครั้งรวมเป็นเงิน ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท ในระยะเวลาต่อเนื่องกันเป็นเวลา ๔ ปี

พฤติการณ์ของนายดอกจิก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๐ ข้อ ๓๓ และข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ลงโทษไล่ออกจากราชการ และดำเนินคดีอาญา

<u>เด็ดจริงๆ</u>

นายเด็ดดวง ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ ขณะปฏิบัติหน้าที่ขับรถยนต์ราชการ บริการรับส่งคณะวิทยากรที่เชิญมาบรรยายในการประชุมทางวิชาการซึ่งต้องรับส่งระหว่างโรงแรมที่พักและสนามบิน ขณะที่กำลังขับรถอยู่ในซอยปรากฏว่ามีรถยนต์คันหนึ่งขับสวนออกมา นายเด็ดดวงจึงเปิดกระจกรถและโต้เถียงกันกับคนที่ขับรถสวนมาดังกล่าว จากนั้นนายเด็ดดวงก็ปิดกระจกด้วยความโมโห แล้วถอยรถออกไปอย่างเร็วแบบกระชากและเบรคอย่างแรง จากนั้นก็ขับรถไปอย่างรวดเร็วและเบรคอย่างแรงอีก ๒ ครั้ง ทำให้ผู้โดยสารที่อยู่ในรถกระแทกกับเบาะรถและตกใจกลัว นอกจากนี้ระหว่างที่ขับรถ รับส่งคณะวิทยากรก็ยังขับรถแบบกระชาก และขับด้วยความเร็วทั้งๆที่เส้นทางนั้นแคบ คดเคี้ยว ขรุขระและเป็นทางโค้ง โดยไม่ชะลอความเร็ว จนเป็นที่น่าหวาดเสียวและเกรงว่าจะเกิดอุบัติเหตุ เมื่อมีการแจ้งเตือน นายเด็ดดวงก็ยังขับรถในลักษณะเดิมอีก ต่อมานายเด็ดดวง

ได้ขับรถ...

ได้ขับรถนำคณะวิทยากรไปส่งที่สนามบินเพื่อเดินทางกลับ ปรากฏว่าขณะที่ออกรถนายเด็ดดวงก็ยังขับรถแบบกระชากและเบรกอย่างแรง จนเจ้าหน้าที่ผู้ต้อนรับวิทยากรที่ไปด้วยต้องเชิญคณะวิทยากรลงจากรถเพราะเกรงว่าจะเกิดอันตราย จากนั้นนายเด็ดดวงก็ขับรถออกไปอย่างรวดเร็ว โดยแสดงถึงความไม่พอใจ

พฤติการณ์ของนายเด็ดดวง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และกระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน ตามข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ และข้อ ๔๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ลงโทษตัดค่าจ้าง จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>พาน้องเที่ยว</u>

นายโชคดี ข้าราชการ แต่งงานและมีครอบครัวแล้วได้ขับรถยนต์เก๋งพานางสาวอุบล ซึ่งเป็นผู้เยาว์ ออกไปต่างจังหวัด นายโชคดี ได้แวะรับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งและสั่งเบียร์มาดื่มคนเดียว เมื่อนางสาวอุบล พูดขอตัวกลับบ้าน นายโชคดี กลับโน้มน้าวชักชวนให้ไปเที่ยวต่อ จากนั้นก็พานางสาวอุบลไปที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งโดยไปกันเพียงลำพังสองต่อสองและไม่ได้ขออนุญาตบิดามารดาซึ่งเป็นผู้ปกครองของนางสาวอุบล ซึ่งเป็นการพาไปโดยไม่มีเหตุอันควร

พฤติการณ์ของนายโชคดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน

เกร็ดความรู้...

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ</u>

การอนุญาตให้ข้าราชการหยุดปฏิบัติงานโดยไม่ถือว่าเป็นวันลา

การที่ข้าราชการจะไปซ้อมและรับปริญญาของตนเอง หรือจะหยุดงานเพื่อไปสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคุณวุฒิในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการของตนเอง จะขออนุญาตไปในเรื่องดังกล่าวได้โดยไม่ถือว่าเป็นวันลาได้หรือไม่ หรือจะขออนุมัติไปราชการได้หรือไม่

กรณีดังกล่าวเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของข้าราชการจึงไม่อาจขออนุมัติไปราชการได้แม้ว่าจะไม่ขอเบิกเบี้ยเลี้ยงหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการก็ตาม ดังนั้น เรื่องดังกล่าวจึงต้องขออนุญาตลากิจส่วนตัวต่อผู้บังคับบัญชา

สำหรับการหยุดปฏิบัติงานโดยไม่ถือว่าเป็นวันลา นั้น เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีตามนัยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ที่บัญญัติว่า “วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด” กล่าวคือ ข้าราชการจะทำงานวันหรือเวลาใด หรือหยุดราชการวันใด และการลาของราชการ รวมถึงกรณีหยุดปฏิบัติงานโดยไม่ถือว่าเป็นวันลา นั้น กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนด ดังนั้น การให้ข้าราชการหยุดปฏิบัติงานโดยไม่ถือว่าเป็นวันลา จึงมิใช่เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะกำหนดขึ้นเองแต่อย่างใด ดังตัวอย่างมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการให้กรรมการดำเนินการสหกรณ์ไปประชุมประจำเดือน การให้ข้าราชการสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรมครั้งหนึ่งตลอดอายุราชการ การให้ลาเข้าร่วมอุปสมบทตามโครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ และการไปเป็นพยานตามหมายของศาลหรือการไปเป็นพยานตามที่พนักงานสอบสวนเรียกไปให้ถ้อยคำในเรื่องที่บุคคลภายนอกอ้างข้าราชการเป็นพยานต่อศาลหรือต่อพนักงานสอบสวน เป็นต้น รายละเอียดตามมติของคณะรัฐมนตรีที่แนบท้ายนี้

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายณัฐวุฒิ บัวหุ่ง นิติกร
นางสาวแคทรียา อินทร์เต็ก นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๑๖๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๗

เรื่อง ขอให้กรรมการดำเนินการของสหกรณ์ที่เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างของส่วนราชการ ไปประชุมประจำเดือนได้โดยไม่ถือเป็นวันลา

เรียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างของส่วนราชการ ที่เป็นกรรมการดำเนินการของสหกรณ์ ไปประชุมประจำเดือนได้โดยไม่ถือเป็นวันลา ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน สำหรับการไปประชุมใหญ่หรือปฏิบัติการใด ๆ นั้น ไม่อนุมัติเป็นหลักการให้ไปหรือกระทำนอกเวลาราชการ หากอนุมัติเป็นหลักการแล้ว อาจเกิดเสียหายแก่ราชการได้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๗ ลงมติเห็นชอบและอนุมัติให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างของส่วนราชการที่เป็นกรรมการดำเนินการของสหกรณ์ไปประชุมประจำเดือนได้โดยไม่ถือเป็นวันลา และไม่เบิกค่าใช้จ่ายจากต้นสังกัด ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

จึงเรียนยืนยันมา จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปลั่ง มีจุล)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง
โทร.๒๘๑๒๒๘๐

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๙๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง กรม ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๑๒/๑๔๔๘
ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐

ด้วยสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอเรื่อง การให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นสตรีไปถือศีลและปฏิบัติธรรม มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอทั้ง ๔ ข้อ ดังนี้

๑.๑ ให้ถือเป็นหลักการให้ข้าราชการพลเรือนสตรีมีสิทธิไปถือศีลและปฏิบัติธรรม ณ สถานปฏิบัติธรรมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติครั้งหนึ่งตลอดอายุราชการ เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน แต่ไม่เกิน ๓ เดือน โดยไม่ถือเป็นวันลา ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อน

๑.๒ ให้นำหลักการตามข้อ ๑.๑ ไปใช้กับข้าราชการทหาร ตำรวจ พนักงานราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นสตรีด้วย

๑.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับหลักการตามข้อ ๑.๑ ไปพิจารณาปรับใช้กับข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสตรีด้วย

๑.๔ ให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบดำเนินการตลอดจนติดตามประเมินผลเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๒. ให้สำนักงาน ก.พ. รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วยว่า กรณีการถือศีลและปฏิบัติธรรมของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของหน่วยงานภาครัฐ ที่เป็นชายสมควรจะดำเนินการอย่างไรให้เหมาะสม

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภู่ประเสริฐ)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
14 ธ.ค. 2550

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๖
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔ L5-07-50ธนพร/อ้อวดี
www.cabinet.thaigov.go.th

ห้องรองปลัดกระทรวง (8)
เลขรับ 338
วันที่ 16 มี.ค. 2535
เวลา

สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี
กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ 634 กม.400
วันที่ 11 มี.ค. 2535
เวลา 9.20

ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๓๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๓๕

กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ 317
วันที่ 13 มี.ค. 2535
เวลา 14.15

เรื่อง แนวปฏิบัติการมีข้าราชการไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวน

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๕๖ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๖

ตามที่ได้ยืนยันมติคณะรัฐมนตรี (๑๒ เมษายน ๒๕๒๖) อนุมัติเป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติเกี่ยวกับการไปเป็นพยานตามหมายศาล โดยเห็นว่าเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของรัฐ และเป็นหน้าที่ซึ่งไม่อาจขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงได้ เพราะมีบทกำหนดโทษไว้ โดยได้แยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีที่ส่วนราชการหรือพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีหรือส่วนราชการเป็นจำเลย และส่วนราชการหรือพนักงานอัยการได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนั้น ถือเป็นการไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของทางราชการโดยส่วนรวมโดยตรง ให้ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๒) กรณีที่บุคคลภายนอกอ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยานในคดีนอกเหนือจาก (๑) ซึ่งมิใช่เป็นกรณีที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่โดยตรง ให้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ไปตามหมายเรียกของศาลได้ โดยไม่ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ถือเป็นวันลา ความแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติหรือขยายขอบเขตมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และให้ใช้กับทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่อไป ซึ่งแยกพิจารณาเป็น ๒ กรณีเช่นกัน คือ

๑. กรณีที่ส่วนราชการเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา และส่วนราชการได้อ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยาน และพนักงานสอบสวนได้เรียกบุคคลดังกล่าวไปให้ถ้อยคำ

๒. กรณีที่บุคคลภายนอกอ้างข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการเป็นพยาน และพนักงานสอบสวนได้เรียกให้บุคคลดังกล่าวไปให้ถ้อยคำในคดีนอกเหนือจาก ๑ ซึ่งมิใช่เป็นกรณีที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยตรง

/คณะรัฐมนตรี...

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๕ ลงมติให้ขยายขอบเขตมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๖ เรื่อง การไปเป็นพยานตามหมายศาล ให้ครอบคลุมถึงการไปให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวน ในแนวทางเดียวกัน และให้ทุกส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถือ

นาวาอากาศเอก

(ไสกณ สุวรรณะวุฒิ)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(นายไพโรจน์ นิงสานนท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(นายอรุณ บุญมาก)
ผู้อำนวยการกองกลาง

(นายประเสริฐ สุวัณณสุต)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองกลาง
โทร.๒๘๑๒๔๐
โทรสาร ๒๘๖๖๓๕

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๕๐๕/ว๒๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความเห็นชอบให้ข้าราชการลาเข้าร่วมอุปสมบทในโครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุ ๕ รอบ ๖๐ พรรษา โดยไม่ถือเป็นวันลา

กราบเรียน/เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ พศ ๐๐๐๒/๐๐๐๘๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘
๒. สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๒๐๖ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/๑๗๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘
๔. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนมาก ที่ กต ๐๒๐๘/๔๗๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘
๕. สำเนาหนังสือกระทรวงวัฒนธรรม ด่วนที่สุด ที่ วธ ๐๓๐๒/๒๖๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘

ด้วยสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้เสนอเรื่อง ขอความเห็นชอบให้ข้าราชการลาเข้าร่วมอุปสมบทในโครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุ ๕ รอบ ๖๐ พรรษา โดยไม่ถือเป็นวันลา ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๑. ให้ข้าราชการทุกประเภท พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ลาอุปสมบทเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสทรงเจริญพระชนมายุ ๕ รอบ ๖๐ พรรษา ในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน (นับระยะเวลาตั้งแต่เตรียมการอุปสมบทถึงลาสิกขา) ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน ๒๕๕๘ โดยไม่ถือเป็นวันลา เสมือนเป็นการปฏิบัติราชการและได้รับเงินเดือนปกติ

๒. การใช้สิทธิการลาตามข้อ ๑. ให้สิทธิแก่ข้าราชการทุกประเภท พนักงานราชการ รวมทั้งลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เคยลาอุปสมบทระหว่างรับราชการมาแล้ว และข้าราชการซึ่งเคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ สามารถจะลาอุปสมบทเพื่อเฉลิมพระเกียรติตามมติคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้ได้อีก สำหรับผู้ที่ไม่เคยลาอุปสมบทระหว่างรับราชการ หากได้ลาอุปสมบทเพื่อเฉลิมพระเกียรติตามมติคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้แล้ว ไม่มีผลกระทบถึงสิทธิในการลาอุปสมบทในอนาคต ซึ่งเป็นการใช้สิทธิการลาอุปสมบทครั้งแรกตั้งแต่เริ่มราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ โดยยังคงได้สิทธิการลาอุปสมบทและยังคงได้สิทธิในการรับเงินเดือนตามปกติ ตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปีบำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓. การใช้สิทธิตามมติคณะรัฐมนตรี ผู้ลาจะต้องเข้าร่วมอุปสมบทในโครงการที่ส่วนราชการ หน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ร่วมกับคณะสงฆ์จัดขึ้นเป็นโครงการอย่างชัดเจน และมีการจัดอบรมตามหลักสูตรสำหรับผู้บวชระยะสั้นที่คณะสงฆ์กำหนด ภายในระยะเวลาที่กำหนดของโครงการแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน ทั้งนี้ ให้ลาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดของโครงการแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน หากอุปสมบทเป็นเอกเทศโดยไม่ได้เข้าร่วมโครงการตามที่กำหนด จะไม่ได้รับสิทธิในการลาดังกล่าว

ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงวัฒนธรรม ได้เสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

/คณะรัฐมนตรี ...

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบทั้ง ๓ ข้อ ตามที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเสนอ

๒. เพื่อให้การปฏิบัติและการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ องค์รัชทายาท และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ เป็นไปอย่างสมพระเกียรติ จึงให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐเสนอแผนงาน โครงการ และงบประมาณค่าใช้จ่ายต่อคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติในชุดนั้น ๆ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป และในกรณีที่จะต้องนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ก็จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนให้ถูกต้อง โดยผ่านสำนักราชเลขาธิการด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนยืนยันมาและขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐในกำกับดูแลทราบและถือปฏิบัติต่อไป/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐในกำกับดูแลทราบและถือปฏิบัติต่อไป/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ (อย่างยิ่ง)

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
29 ม.ค. 2558

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๔๒ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖
www.cabinet.thaigov.go.th (ke 18-01-58/บุษกร)

สคร.รับที่ 270
วันที่ 28 ม.ค. 2558
เวลา 17.45

ร.สคร. 28 ม.ค. 58
ผช.สคร. 28 ม.ค. 58
ผอ.สำนัก 28 ม.ค. 58
ผชช. 28 ม.ค. 58
ผอ.กลุ่ม 28 ม.ค. 58
นวค. 28 ม.ค. 58
จนท.คีย์ 28 ม.ค. 58

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑๐ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ของ ผอ.

นางงามตา ข้าราชการ เมื่อครั้งเป็นนายแพทย์ประจำโรงพยาบาลได้นำเลือดและสิ่งส่งตรวจชันสูตรจากคลินิกของตนเองไปให้งานชันสูตรของโรงพยาบาลที่ตนปฏิบัติงานอยู่ทำการตรวจวิเคราะห์และได้มีการชำระเงินค่าบริการให้กับโรงพยาบาล แต่เมื่อนางงามตาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล กลับไม่มีการจ่ายเงินค่าบริการส่งสิ่งตรวจชันสูตรจากคลินิกของตนเองให้กับโรงพยาบาล ระหว่างปี ๒๕๔๕-๒๕๕๕ เป็นเวลา ๑๐ ปี รวมเป็นเงินเก้าแสนบาท ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการตรวจชันสูตรก็ไม่กล้าติดตามทวงถามหรือเรียกเก็บเงินค่าบริการดังกล่าวจากผู้อำนวยการ และนางงามตา ในฐานะเป็นเจ้าของคลินิกและเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานก็ไม่ได้ใส่ใจตรวจสอบหรือสอบถามถึงค่าใช้จ่ายที่โรงพยาบาลยังไม่ได้รับชำระเงิน ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการที่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นระยะเวลานานเกือบสิบปี จนกระทั่งมีการร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น นางงามตาจึงนำเงินค่าบริการตรวจชันสูตรทั้งหมด มาชำระให้กับโรงพยาบาล

พฤติการณ์ของนางงามตา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕

ประกอบ...

ประกอบมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>เฝ้าเมียน้อย</u>

นายมนตรี ข้าราชการ ได้ขาดราชการติดต่อกันเป็นเวลา ๘ เดือน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย นายมนตรี อ้างว่ามารดาของตนป่วยเป็นโรคลิ้นหัวใจตีบ มีอาการเหนื่อยหอบและนอนราบไม่ได้ ทำให้ตนต้องไปดูแลมารดาอย่างใกล้ชิด แต่ความจริง นายมนตรีไปเยี่ยมมารดาบ้างเป็นครั้งคราว นายมนตรีเคยบ่นให้เพื่อนร่วมงานฟังว่าตนเบื่อการทำงานและเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้ปรากฏว่านายมนตรีได้ไปติดพันหญิงอื่นทั้งที่มีภรรยาอยู่แล้ว และหญิงผู้นั้นจะเลิกคบกับนายมนตรีเพราะยื่นคำขาดให้นายมนตรี เลิกกับภรรยาแต่นายมนตรีไม่สามารถเลิกได้ และช่วงที่ไม่ได้มาทำงาน นายมนตรีได้ไปหาหญิงผู้นั้น

พฤติการณ์ของนายมนตรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ป่วยสามปี</u>

นายทน ข้าราชการ ได้ลาป่วยต่อเนื่องในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๗ รวม ๔๒๑ วันทำการ เนื่องจากป่วยด้วยโรคเส้นเลือดโป่งพองในสมองและเลือดออกในสมอง และด้วยเหตุของการลาป่วยต่อเนื่องของข้าราชการผู้นี้ รวมกันเกิน ๖๐ วันทำการ ในแต่ละปีงบประมาณติดต่อกันเกิน ๒ ปีงบประมาณ หน่วยงานจึงส่งตัวนายทนเข้ารับการตรวจจาก

สถานพยาบาลของรัฐโดยแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาได้ตรวจและวินิจฉัยแล้ว เห็นว่าป่วยด้วยโรคอัมพาตครึ่งซีกขวาจากโรคหลอดเลือดสมองและมีความทุพพลภาพสิ้นเชิงต้องมีผู้ดูแลช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวัน และไม่สามารถทำงานในตำแหน่งเดิมได้ หน่วยงานต้นสังกัดจึงสรุปผลการตรวจและความเห็นของแพทย์ เสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณา และได้มีคำสั่งให้นายทน ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๑๐(๑) และวรรคสาม ซึ่งบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ ในกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ทั้งนี้ในการสั่งให้ออกจากราชการตามกรณีดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

๑. การสั่งให้ออกจากราชการกรณีเจ็บป่วย

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนเองได้โดยสม่ำเสมอ พ.ศ.๒๕๕๖ กำหนดว่า ข้อ ๓ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจพิจารณาดำเนินการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ เมื่อปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณี ดังนี้ ข้อ ๓(๑)มีวันลาป่วยรวมกันในหนึ่งปีงบประมาณเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันทำการหรือมีวันลาป่วยรวมกันเกิน ๖๐ วันทำการในแต่ละปีงบประมาณติดต่อกัน ๒ ปีงบประมาณ ทั้งนี้ ไม่รวมกรณีป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ และ

ข้อ ๔...

ข้อ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีวันลาป่วยตามข้อ ๓(๑) ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ส่งตัวผู้นั้นไปรับการตรวจจากสถานพยาบาลของรัฐเพื่อประกอบการพิจารณา ข้อ ๕ เมื่อได้รับผลการตรวจ แล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้องนำผลการตรวจรายละเอียดเกี่ยวกับโรคหรือความเจ็บป่วยของผู้นั้น ระยะเวลาในการรักษาตัว และความเห็นของแพทย์มาประกอบการพิจารณาแล้วดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าผู้นั้นต้องลาป่วยต่อไปอีกเป็นเวลานานจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

(๒) ถ้าเห็นควรให้โอกาสผู้นั้นมีเวลาในการพักรักษาตัวต่อไปอีกระยะหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาให้ผู้นั้นลาป่วยอีกครั้งหนึ่งเพื่อพักรักษาตัวต่อไปได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันทำการและเมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้สั่งให้ผู้นั้นไปรับการตรวจจากสถานพยาบาลของรัฐ ตามข้อ ๔ อีกครั้งหนึ่ง ถ้าผลการตรวจของแพทย์เห็นว่าผู้นั้นยังคงต้องพักรักษาตัวต่อไปอีก ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

๒. เรียกรับเงินเข้าทำงานราชการ

ข้าราชการถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบเข้ารับราชการเป็นค่าวิ่งเต้นช่วยเหลือในการสอบ การที่ข้าราชการดังกล่าวได้คืนเงินให้ผู้สมัครสอบที่เรียกรับมาจนครบถ้วนแล้วและไม่เคยมีประวัติกระทำผิดวินัยมาก่อนหรือได้รับราชการมานานและทำคุณประโยชน์ให้ทางราชการ นั้นจะถือเป็นเหตุลดหย่อนโทษได้หรือไม่ เรื่องนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการ ถูกกล่าวหาว่าร่วมกับสามีใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบเพื่อบรรจุเป็นพนักงาน อบต.แต่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการ

กู้ยืมเงินกันเพื่อลงทุนทำการค้าข้าวสารโดยมีการทำสัญญากู้กันไว้ เมื่อสอบสวนทางวินัยเสร็จแล้ว ต่อมาผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการมาเป็นระยะเวลานาน ย่อมรู้ดีว่าการเรียกและรับเงินจากผู้ที่ประสงค์จะเข้ารับราชการเพื่อเป็นค่าวิ่งเต้นให้ได้เข้ารับราชการเป็นเรื่องที่ข้าราชการที่ดีไม่ควรปฏิบัติ พฤติการณ์จึงถือเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายและทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าได้คืนเงินให้แก่ผู้ร้องเรียนแล้วก็ตามก็ไม่อาจลบล้างความผิดที่ตนได้กระทำสำเร็จไปแล้วได้ การรับราชการมานาน มีความดีความชอบ และไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อนก็ไม่อาจใช้เป็นเหตุในการลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการได้เช่นกัน อีกทั้งได้มีมติ ก.พ.ตามหนังสือเวียนลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ กรณีการลงโทษข้าราชการที่เรียกร้องเงินจากราษฎรเพื่อฝากเข้าทำงานในหน่วยงานที่ตนไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและความร้ายแรงแห่งกรณีอยู่ในระดับเดียวกับกรณีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยให้ลงโทษไล่ออกจากราชการและเหตุอันควรปราณีใดๆไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงเหมาะสมแล้ว (**คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๑๗/๒๕๕๘**)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายณัฐวุฒิ บัวหุ่ง นิติกร
นางสาวแคทรียา อินทร์เต็ก นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

เป็นเมียน้อยโดยประมาท

นายลำดวน ข้าราชการ ได้รู้จักชอบพอกับนางสาวน้ำหอม โดยคบหากันฉันสามีภรรยา โดยนายลำดวนได้บอกกับนางสาวน้ำหอมซึ่งเป็นประชาชนว่าตนได้เลิกกับภรรยาเก่าแล้ว ต่อมานางสาวน้ำหอม ทราบความจริงว่านายลำดวนยังอยู่กับภรรยาเดิมโดยไม่ได้เลิกกันจริงจึงได้ขอยุติความสัมพันธ์กับนายลำดวน แต่นายลำดวนกลับไม่ยอมและพยายามติดต่อนางสาวน้ำหอมเพื่อให้กลับไปมีความสัมพันธ์กันอีกเหมือนเดิมแต่นางสาวน้ำหอมไม่ยอม

พฤติการณ์ของนายลำดวน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เงินหลวงไม่ใช่เงินเรา

นางจำปา ข้าราชการตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ได้จัดทำรายงานการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ในโปรแกรมบัญชีเกณฑ์คงค้างซ้ำรายการจำนวน ๒๖ รายการ และดำเนินการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้และได้รับอนุมัติให้จ่ายเงินแล้วแต่ไม่นำเงินไปชำระหนี้ตามที่ได้รับอนุมัติทั้งหมดและเก็บเงินบางส่วน...

บางส่วน นอกจากนี้ยังรับคืนเงินยืมและออกใบเสร็จรับเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ยืมแล้วไม่นำเงินไปบันทึกบัญชีและไม่นำส่งเงินให้กับราชการตามระเบียบ รวมเงินที่นางจำปา ทุจริตยักยอกเงินของทางราชการทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นางจำปา ให้การรับสารภาพว่าตนกระทำการดังกล่าวจริง ต่อมาได้นำเงินมาคืนให้กับทางราชการจนครบถ้วนแล้ว เนื่องจากพฤติการณ์ของนางจำปา เป็นการกระทำความผิดอาญาจึงได้แจ้งความร้องทุกข์เพื่อให้ดำเนินคดีอาญาแก่นางจำปา

พฤติการณ์ของนางจำปา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) (๔) (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>กินด้วยขายด้วย</u>

นายดอกรัก ข้าราชการ ได้รับการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดตามโครงการของหน่วยงาน ผลการตรวจปรากฏว่าพบสารเสพติดเมทแอมเฟตามีน

เจ้าพนักงานตำรวจจึงได้เข้าจับกุมนายดอกรัก และไปตรวจค้นหายาเสพติดที่ห้องเช่าพบยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) จำนวน ๒๖๒ เม็ด ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาไอซ์) น้ำหนักรวม ๓.๖๑ กรัม และอุปกรณ์อื่นๆ ซึ่งใช้สำหรับจำหน่ายยาเสพติด ในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนนายดอกรัก ให้การรับสารภาพว่ายาบ้าและยาไอซ์ดังกล่าวเป็นของตนจริง และถูกดำเนินคดี ต่อมาศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาว่า

นายดอกรัก...

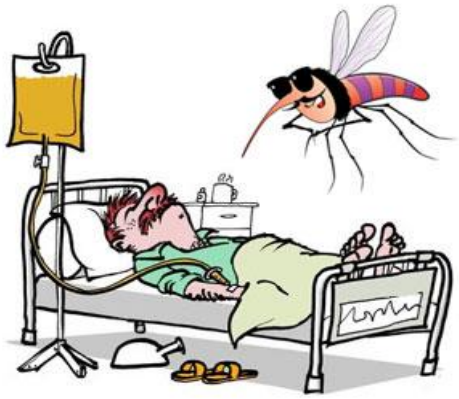
นายดอกรัก มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก ๑ ปี ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก ๑๕ ปี และปรับ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายดอกรักให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๘ ปี และปรับ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันนายดอกรักได้รับโทษจำคุกอยู่ที่เรือนจำกลาง

พฤติการณ์ของนายดอกรัก ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ไข้เลือดออกทำให้ จนท.ถูกออก</u>

นายดอกดิน ข้าราชการ มีหน้าที่เบิก-ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคาร ซึ่งเป็นบัญชีเงินโครงการไข้เลือดออก เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าตอบแทนอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ในการสำรวจลูกน้ำยุงลาย ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการควบคุมโรคไข้เลือดออกที่บ้านกรณีที่มีผู้ป่วยเป็นรายบุคคล และค่าจัดทำประชาคมในหมู่บ้านเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนและระดมความคิดของประชาชนร่วมกันวิเคราะห์ในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก เมื่อปี ๒๕๕๐ นายดอกดินได้เบิกเงินเพื่อดำเนินการตามโครงการดังกล่าวไปจำนวน ๑๒ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๙๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายดอกดินนำเงินไปจ่ายเป็นค่าตอบแทนให้กับอาสาสมัครสาธารณสุขและสถานีอนามัย

รวมเป็นเงิน...

รวมเป็นเงิน ๘๔,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือนั้นไม่ได้นำไปใช้จ่ายในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกแต่อย่างใด ต่อมาได้นำเงินมาคืนจำนวนหนึ่ง แต่ยังคงเหลือเงินที่ยังไม่ได้ส่งคืนให้กับทางราชการอีกจำนวน ๕๘๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนายดอกดิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล (ผู้ฟ้องคดี) เป็นนายแพทย์ระดับ ๔ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและมีอำนาจลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกับเจ้าหน้าที่อีกสองคน ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ผู้ถูกฟ้องคดี)ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๕๕๐,๐๐๐บาท ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ในกรณีที่นาง ก.ทุจริตเงินราชการโดยแก้ไขจำนวนเงินในเช็คจำนวนสามฉบับรวมเป็นเงิน๑,๑๐๐,๐๐๐บาท

เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินโดยปล่อยให้มีการเว้นช่องว่างจนมีการเติมตัวเลขและตัวอักษรลงในเช็คได้และไม่ตรวจสอบ Statement ของบัญชีธนาคารที่สั่งจ่ายเช็คไม่ตรงกับต้นขั้วเช็คที่ธนาคารส่งมาให้ทุกเดือน คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชดใช้เงินดังกล่าว

ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลย่อมมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปของโรงพยาบาล และหากพบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ขาดประสิทธิภาพหรือมีพฤติการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจก็ชอบที่จะดำเนินการทางบริหารในเบื้องต้นด้วยการสับเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่ภายใน และเมื่อรับทราบพฤติการณ์การปฏิบัติหน้าที่ของนาง ก. ว่าทำบัญชีไม่เป็นปัจจุบันแต่ก็ยังมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจลงชื่อในการสั่งจ่ายเงินตามเช็คร่วมกับตนทั้งยังได้ลงชื่อสั่งจ่ายเช็คโดยมิได้ปฏิบัติตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๘ ทวิ ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๒๐ เป็นช่องทางให้นาง ก.กระทำการทุจริตได้ และหากเรียก Statement จากฝ่ายบริหารงานทั่วไปมาตรวจสอบก็ย่อมเห็นความผิดปกติของยอดเงินที่ถูกถอนออกไปซึ่งแตกต่างจากยอดเงินคงเหลือที่ได้ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายเช็คในแต่ละครั้งเป็นอย่างมาก การปล่อยให้มีการเว้นช่องว่างในเช็คจนสามารถเติมตัวเลขและตัวอักษรได้เป็นเหตุให้ นาง ก.นำเช็คที่แก้ไขไปเบิกเงินจากธนาคารและนำเงินส่วนที่เกินไปเป็นประโยชน์ส่วนตนทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานซึ่งวิญญูชนทั่วไปในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัย ถือได้ว่าประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามนัยมาตรา ๘ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ **(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๓๙/๒๕๕๕)**

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
นางสาวลดารัตน์ ทาริวงศ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

เอาไปทั้งสองที่

นางคำกอง ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านการเงิน ของ รพ.สต.เมื่อนางคำกอง ได้รับเงินโอนราชการมาแล้วแต่ก็ไม่ได้บันทึกลงในบัญชีทางการเงิน เมื่อมีการนำเงินฝากธนาคารก็ไม่บันทึกลงในบัญชีทางการเงิน นอกจากนี้นางคำกอง ยังได้ลงบันทึก ในบัญชีการเงินว่าได้นำเงินราชการฝากเข้าบัญชีธนาคารแต่ความจริงกลับไม่ปรากฏว่ามีรายการฝากเงินในสมุดบัญชีธนาคาร รวมทั้งได้ทำการถอนเงินจากบัญชีธนาคารโดยไม่มีหลักฐานการขออนุมัติใช้จ่ายในงานราชการและไม่บันทึกลงในบัญชีทางการเงิน โดยนางคำกอง ได้กระทำการดังกล่าวจำนวนหลายครั้ง ต่อมาเมื่อนางคำกอง ย้ายไปที่ รพ.สต.แห่งใหม่และมีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติงานด้านการเงิน นางคำกอง ก็ทำการปลอมลายมือชื่อของผู้มีอำนาจลงนามเบิกถอนเงินของ รพ.สต. ถอนเงินราชการไปอีกจำนวนหลายครั้ง และได้นำเงินทั้งหมดไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว รวมเงินราชการของหน่วยงานทั้งสองแห่งที่ขาดบัญชีซึ่งเกิดจากการทุจริตของนางคำกองจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ นางคำกองได้ให้การรับว่าตนได้กระทำการดังกล่าวจริง และยังไม่ได้มีการชดใช้คืนให้กับทางราชการแต่อย่างใด

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางคำกอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ไปหลายร้อยวัน</u>

นายทศพล ข้าราชการได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการเรียกเก็บเงินจากผู้ป่วยที่มารับบริการและออกใบเสร็จรับเงิน มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องหลายประการ คือ ขาดราชการโดยไม่ได้รับอนุญาตการลา ในแต่ละเดือนเป็นเวลาหลายวันโดยไม่ติดต่อกัน ในช่วงเวลาทั้งหมดจำนวน ๑๖ เดือน รวมขาดราชการทั้งหมด ๑๑๗ วัน และได้มาลงชื่อปฏิบัติงานในบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการ หลังจากเวลา ๐๘.๓๐น.(มาสาย)ในแต่ละเดือนจำนวนหลายวัน ในช่วงเวลาทั้งหมดจำนวน ๑๒ เดือนรวมวันที่มาทำงานสายทั้งหมด ๓๕ วัน นอกจากนี้เมื่อมาปฏิบัติงานแล้วยังได้ออกไปก่อนเวลาพักเที่ยง คือ ๑๒.๐๐ น. หรือกลับบ้านก่อนเวลา ๑๖.๓๐ น. อีกทั้งในการปฏิบัติงานก็ไม่เรียบร้อย มีความผิดพลาดบ่อยครั้ง เช่น ทำใบแจ้งยอดจ่ายเงินเดือนของเจ้าหน้าที่จำนวนหลายรายผิดพลาดและไม่ถูกต้องเป็นประจำ

พฤติการณ์ของนายทศพล ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่รักษาผลประโยชน์แก่ทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๒(๓) มาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับ

ค่าอะไร...

ค่าอะไร

นายเขียว ข้าราชการ ได้ทำการติดต่อซื้อขายไม้เพื่อใช้ก่อสร้างบ้านของตนกับนายดำ และมีการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารให้กับนายดำ ว่าเป็นค่าซื้อขายไม้ หลังจากนั้นปรากฏว่านายแดงซึ่งเป็นสามีของนางขาวได้ถูกคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงเสียชีวิต โดยนายแดงนั้นเป็นคนที่มีนิสัยเจ้าชู้ชอบนำหญิงอื่นมานอนที่บ้านและใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย ไม่จุนเจือครอบครัว และชอบบังคับขู่เข็ญนางขาวเป็นประจำ จากการสืบสวนของพนักงานสอบสวนมีพยานหลักฐานเชื่อมโยงกับคดีที่เกิดขึ้น คือ มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่พูดคุยติดต่อกันระหว่างนายเขียว นางขาว และนายดำในช่วงก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุอย่างผิดปกติ และพบว่านายเขียวได้โอนเงินอีกจำนวนหนึ่งให้กับนายดำหลังเกิดเหตุ ๑ วัน ต่อมาพนักงานอัยการได้ฟ้องนายเขียว และนางขาว เป็นจำเลย ฐานร่วมกันใช้ จ้าง หรือวานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ประหารชีวิตจำเลยทั้งสอง ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้อง แต่ให้ขังจำเลยไว้ระหว่างฎีกา ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ประหารชีวิตจำเลยทั้งสอง

พฤติการณ์ของนายเขียวดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือโทษหนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

หนีคดีหรือหนี้

นางสาวคำแก้ว ข้าราชการ เป็นพยาบาลเวร ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้ป่วยชื่อนายหม่องวิน ชาวพม่า จำนวนหนึ่งหมื่นบาท เมื่อรับเงินมาแล้ว นางสาวคำแก้ว ไม่ได้นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่น

ที่เกี่ยวข้อง...

ที่เกี่ยวข้องส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงินของโรงพยาบาล ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ.๒๕๕๑ ข้อ ๓๗ โดยนางสาวคำแก้วได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตน หลังจากนั้นประมาณ ๓ เดือน ได้มีการตรวจสอบพบเรื่องนี้ นางสาวคำแก้ว จึงนำเงินจำนวนดังกล่าวมาคืนให้กับทางราชการ ต่อมาในระหว่างที่มีการสอบสวนเรื่องนี้ นางสาวคำแก้ว ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย ซึ่งน่าจะเกิดจากสาเหตุที่มีการตรวจสอบพบการทุจริตดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบว่านางสาวคำแก้ว มีหนี้สินเป็นจำนวนมากทั้งหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบจนไม่สามารถจัดการหนี้สินของตนได้ และถูกเจ้าหนี้ติดตามทวงถามเกี่ยวกับหนี้สินเกือบทุกวัน

พฤติการณ์ของนางสาวคำแก้ว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

ผู้ฟ้องคดีมีอาการปวดท้องคลอดและมีน้ำเดินจึงไปที่โรงพยาบาลนายแพทย์ ส.ได้ผ่าตัดคลอดทางหน้าท้อง และเมื่อทำคลอดเสร็จกลับพบว่ามีถุงน้ำคร่ำอีกถุงหนึ่งจึงได้กรีดถุงน้ำคร่ำและพบว่าเป็นการตั้งครรภ์แฝด จึงได้ทำคลอดทารกแฝดดังกล่าว แต่อีก ๒ วันต่อมาแฝดพี่ได้เสียชีวิต นายแพทย์ ส.ชี้แจงว่าขณะที่ผู้ฟ้องคดีตั้งครรภ์อายุครรภ์ยี่สิบหกสัปดาห์เศษ มีอาการปวดครรภ์ ซึ่งจากการตรวจพบว่าน้ำคร่ำเดินแล้ว และเมื่อคลำดูจากหน้าท้องคงจะคลอดโดยวิธีธรรมชาติยากเพราะทารกในครรภ์น่าจะมีขนาดใหญ่ และผู้ฟ้องคดียินยอมให้ผ่าตัด จึงทำคลอดตามวิธีการทางการแพทย์ อีกทั้งการเสียชีวิตของทารกแฝดคนที่ ๑ ไม่ได้เกิดจากการตรวจรักษาผู้ฟ้องคดีก่อนคลอดและในระหว่างผ่าตัดทำคลอด แต่

มีสาเหตุ...

มีสาเหตุเกิดจากปัจจัยภายนอกที่ไม่อาจป้องกันและรักษาได้ และจากผลการรักษาของกุมารแพทย์พบว่าทารกทั้งสองมีภาวะแทรกซ้อน Twin – to– Twin Transfusion Syndrome (TTS) ซึ่งเกิดจากมีการเชื่อมต่อกันระหว่างเส้นเลือดของทารกแฝด (Vascular Anastomosis)

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าเหตุปัจจัยที่ทำให้ตรวจครรภ์แฝดไม่พบอาจสืบเนื่องมาจากสภาพร่างกายของผู้ฟ้องคดีหรือทารกในครรภ์ด้วยก็ได้จึงยังฟังไม่ได้ว่าการที่นายแพทย์ ส.ตรวจไม่พบว่าครรภ์แฝด ถือเป็นการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ยังไม่ได้มาตรฐานในระดับที่ดีที่สุดอันอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ทารกในครรภ์เสียชีวิต ประกอบกับในการทำคลอด นายแพทย์ ส.ได้ผ่าตัดทำคลอดโดยได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดี พยาบาลทำความสะอาดและดมยาสลบภายใต้การดูแลของวิสัญญีแพทย์และได้ผ่าตัดผนังหน้าท้องตามลำดับชั้นแล้วใช้มีดกรีดผนังมดลูกส่วนล่าง เมื่อพบถุงน้ำคร่ำได้ใช้มีดกรีดและพบทารกอยู่ในท่าศีรษะ จึงนำทารกออกจากมดลูกแล้วทำการตัดสายสะดือส่งต่อให้เจ้าหน้าที่นำเด็กไปทำตามวิธีปฏิบัติของทารก ในห้องคลอด และเมื่อพบว่ามีถุงน้ำคร่ำอีกถุงหนึ่งก็ได้กรีดถุงน้ำคร่ำพบทารกอีก ๑ คน อยู่ในท่าศีรษะ จึงได้ผ่าตัดและนำทารกออกจากมดลูกและช่องท้อง จากนั้นได้ตัดสายสะดือแล้วส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อไปเช่นเดียวกับทารกคนที่หนึ่งประกอบกับการคลอดก่อนกำหนดเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการตายปริกำเนิดในทารกครรภ์แฝด (การเสียชีวิตของตัวอ่อนหรือทารกแรกเกิดในช่วงของการคลอดก่อนการคลอดและหลังการคลอด)และยังไม่มีวิธีการป้องกันที่ได้ผลแน่นอน ดังนั้นจึงฟังได้ว่านายแพทย์ ส.ทำคลอดผู้ฟ้องคดีโดยปฏิบัติตามหลักวิชาการและมาตรฐานทางการแพทย์ทั่วไปแล้ว และฟังไม่ได้ว่านายแพทย์ ส.ได้ผ่าตัดทำคลอดด้วยความประมาท อันจะถือได้ว่าเป็นการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ยังไม่ได้มาตรฐานในระดับที่ดีที่สุดและไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วยอันเป็นการประพฤติผิดข้อบังคับแพทยสภา คำสั่งยกข้อกล่าวโทษนายแพทย์ ส. จึงชอบด้วยกฎหมาย **(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๒๙/๒๕๕๗)**

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นางสาวลดารัตน์ ทาริวงศ์ นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ซื้อมาเอง

นายอุดม ข้าราชการได้ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมที่โรงแรมหนึ่ง พร้อมเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ซึ่งซุกซ่อนอยู่ที่กล่องเก็บของด้านข้างที่นั่งคนขับรถยนต์ของนายอุดม จำนวน ๒๐ เม็ด กับยาไอซ์ จำนวน ๑ ถุง น้ำหนักประมาณ ๐.๐๔ กรัม ซึ่งนายอุดม ได้ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและในชั้นสอบสวนว่าก่อนเกิดเหตุตนได้ซื้อและครอบครองยาบ้าและยาไอซ์ที่พบในรถยนต์จริง พนักงานอัยการได้ฟ้องนายอุดมต่อศาลจังหวัดในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีนและยาไอซ์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย นายอุดม ให้การปฏิเสธ และต่อสู้ว่ายาเสพติดให้โทษมิใช่ของตน และศาลจังหวัดได้พิจารณาและพิพากษาว่านายอุดมมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย ลงโทษจำคุกห้าปี และปรับสี่แสนบาทบาท นายอุดมได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลจังหวัด คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์

พฤติการณ์ของนายอุดม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>หนูมีคนเดียว</u>

นายแมว ข้าราชการ ได้พูดจาดูหมิ่นนางหนูเป็นประชาชนที่มารอพบแพทย์ที่โรงพยาบาลโดยพูดต่อหน้าเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลว่า “ผมเคยเห็นหน้าพี่ที่ไหน ใช่พี่หนูที่มีผัวมาแล้ว ๓ คนนี่เอง” เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลที่นั่งอยู่ใกล้ๆ อีกคนตอบแทนว่า “ไม่ใช่ แกมีผัวคนเดียว” แต่นายแมวก็ยังพูดต่ออีกว่า “อย่ามาทำเป็นพูดดีเลย ผมรู้หรอกว่าพี่มีผัวมาตั้งหลายคนแล้ว” ต่อมานางหนูได้ฟ้องนายแมว ต่อศาลและศาลพิพากษาว่า นายแมวพูดความเท็จ ความจริงนางหนูไม่ได้มีสามีหลายคนแต่อย่างใด เป็นเหตุให้นางหนูได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๖ ให้รอการกำหนดโทษนายแมว ไว้มีกำหนด ๑ ปี และให้คุมความประพฤติภายในระยะเวลาดังกล่าว

พฤติการณ์ของนายแมว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานดูหมิ่นและเหยียดหยามประชาชนผู้ติดต่อราชการ ตามมาตรา ๘๓(๙) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

<u>เงินสดๆ</u>

นายนกแก้ว ข้าราชการ ได้ลักบัตรเครดิตที่ธนาคารส่งมาที่ตู้จดหมายของหน่วยงานของตน หลังจากนั้นได้ทำการค้นหาข้อมูลส่วนตัวจากโปรแกรม Hos xp ของหน่วยงาน แล้วแจ้งขอเปิดใช้บัตรแบบอัตโนมัติกับทางธนาคาร ๓ แห่ง หลังจากนั้นได้นำบัตรเครดิตไปกดเงินสดจากตู้กดเงินสดอัตโนมัติ (ATM) โดยนายนกแก้วไม่ได้เป็นเจ้าของบัตรและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของบัตรที่เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเดียวกันกับนายนกแก้วจำนวน ๓ ราย โดยกดเงินสดไปจำนวน ๕ ครั้ง เป็นเงินรวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

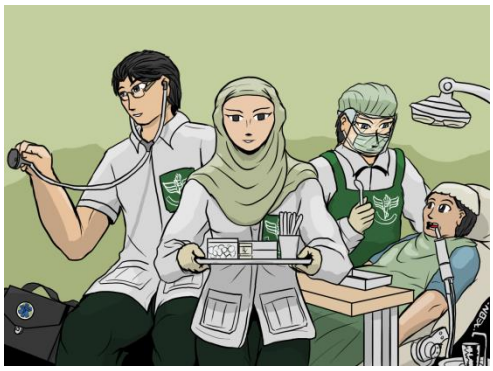

พฤติการณ์ของนายนกแก้ว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>กฎอัยการศึก</u>

นายสุรพล ข้าราชการได้ร่วมกันมั่วสุมชุมนุมทางการเมืองกับบุคคลอื่นจำนวนหลายคน โดยร่วมกันแจ้งข่าวสารและดำเนินการรับสมัครสมาชิกพรรคการเมือง ทั้งนี้ได้มีการชักชวนประชาชนให้สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองและแจ้งว่าจะได้รับเงินค่าตอบแทน ซึ่งเป็นการมั่วสุมชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป ในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร และการกระทำดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เรื่อง ห้ามชุมนุมทางการเมือง ต่อมานายสุรพล ได้ถูกควบคุมตัวและถูกดำเนินคดีอาญา ต่อมาศาลได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุกหกเดือน ปรับหนึ่งหมื่นบาท จำเลยรับสารภาพ คงให้จำคุกสามเดือนและปรับห้าพันบาท คดีมีเหตุอันควรปรานีจึงให้รอการลงโทษมีกำหนดหนึ่งปี

พฤติการณ์ของนายสุรพล ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

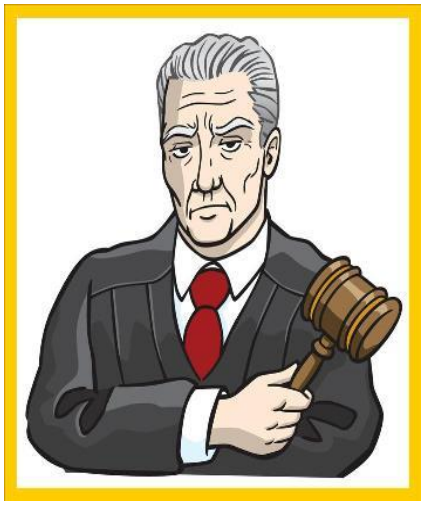
<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

ผู้ฟ้องคดีได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลในโรงพยาบาล ก. ต่อมาได้มีการตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการประจำที่กรมแพทย์ทหารบกทำให้ไม่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดจึงขาดคุณสมบัติในการเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาล สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีและผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลเปลี่ยนผู้ดำเนินการโรงพยาบาลเป็นบุคคลอื่น

ภายในสามสิบวันซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย และเมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลแต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่อนุญาต เรื่องนี้ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าแม้จะเป็นข้าราชการประจำแต่ผู้ฟ้องคดีก็มีความสามารถควบคุมดูแลกิจการโรงพยาบาลได้โดยใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพเนื่องจากเป็นผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่และมีบ้านพักใกล้กับโรงพยาบาลและในหนึ่งสัปดาห์ผู้ฟ้องคดีใช้เวลาควบคุมดูแลโรงพยาบาล ก.สัปดาห์ละ ๑๒๘ ชั่วโมงจากเวลาทำการทั้งหมด ๑๖๘ ชั่วโมง อีกทั้งโรงพยาบาลไม่เคยประสบปัญหาการประกอบวิชาชีพไม่ได้มาตรฐานและมีผู้ป่วยรับบริการเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้นการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการและต้องปฏิบัติหน้าที่นอกเวลาราชการจึงไม่เป็นอุปสรรคในการควบคุมดูแลโรงพยาบาลแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุด(ที่ประชุมใหญ่) วินิจฉัยว่าการที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นข้าราชการประจำที่ต้องปฏิบัติราชการในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ตั้งแต่เวลา ๗.๓๐ นาฬิกาถึง๑๕.๓๐ นาฬิกาดังนั้นในระหว่างเวลาราชการซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่นั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่สามารถควบคุมดูแลการดำเนินกิจการของโรงพยาบาลได้ และในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นเวลาที่มีผู้ป่วยมารับบริการจำนวนมากกว่านอกเวลาราชการหากเกิดกรณีฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นที่จะต้องให้ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ดำเนินการสถานพยาบาลได้อย่างทันท่วงที และแม้ว่ามาตรา๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.๒๕๔๑ จะบัญญัติให้มีผู้ดำเนินการแทนได้ก็ตาม แต่เป็นการให้ดำเนินการแทนได้ชั่วคราวไม่เกิน ๙๐ วันเท่านั้น ดังนั้นกรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดอันเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาล ตามมาตรา ๒๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน และการเป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดดังกล่าว

ถือเป็นเงื่อนไขสำคัญในการได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลที่ผู้รับอนุญาตและผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวตลอดอายุใบอนุญาตเมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมดูแลกิจการของโรงพยาบาลได้โดยใกล้ชิดเนื่องจากมีหน้าที่ปฏิบัติราชการประจำในเวลาราชการ และยังคงมีหน้าที่ดังกล่าวต่อเนื่องมาจนกระทั่งยื่นขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้ฟ้องคดีจึงยังคงเป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดและไม่อยู่ในเงื่อนไขที่จะออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลได้ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.๒๕๔๑ ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ปฏิบัติราชการประจำย่อมมีผลทำให้ไม่อาจปฏิบัติงานในโรงพยาบาลในเวลาราชการไม่น้อยกว่า ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามที่ข้อ ๓ วรรคสองของกฎกระทรวงว่าด้วยการดำเนินการสถานพยาบาล พ.ศ.๒๕๔๕ กำหนดไว้ได้ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตการเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลแก่ผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๕๑๑-๕๑๒/๒๕๕๖)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
นางสาวลดารัตน์ ทาริวงศ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

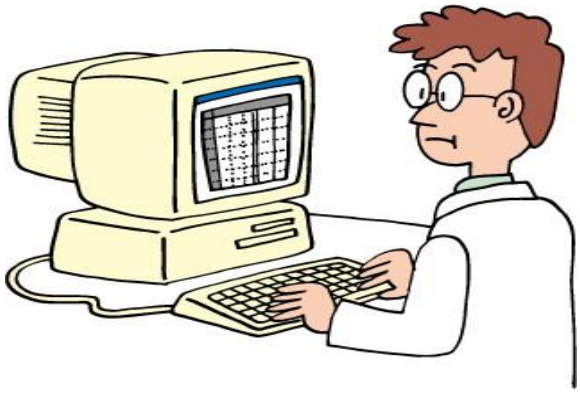
กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ไม่เมา

นายใหญ่ ข้าราชการ เมื่อเวลา ๑๕.๓๐ น.ได้ขับรถยนต์ของทางราชการออกจากหน่วยงาน เพื่อไปทำธุระส่วนตัวซึ่งระเบียบเกี่ยวกับการใช้รถราชการกำหนดให้ใช้ได้สำหรับงานของทางราชการเท่านั้น ปรากฏว่าในระหว่างการเดินทางซึ่งยังอยู่ในวันและเวลาราชการ นายใหญ่ได้แวะดื่มเบียร์ หลังจากนั้นได้ขับรถไปชนรถยนต์ของนางเล็กซึ่งเป็นประชาชนจนได้รับความเสียหาย

พฤติการณ์ของนายใหญ่ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๒) (๕) (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

ไม่ทำ

นายโต ข้าราชการ มีหน้าที่ต้องบันทึกข้อมูลในโปรแกรมSMART TB แต่ก็ไม่ทำการบันทึกข้อมูลดังกล่าว ทำให้ส่งผลเสียต่อระบบข้อมูลของโรงพยาบาลและโรงพยาบาลไม่ได้รับเงินสนับสนุนในการดูแลรักษาผู้ป่วยวัณโรค

จาก...

จากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และเมื่อหัวหน้างานมอบหมายงานด้วยวาจาให้ไปร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่อื่นเช่น การไปฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ การตรวจสุขภาพนักเรียน นายโตก็ไม่ไปโดยมักหลบเลี่ยง ทั้งนี้ นายโต บอกกับเพื่อนร่วมงานว่าเหตุที่ตนไม่ไปร่วมทำงาน เพราะว่าหัวหน้างานไม่ได้มอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร

พฤติการณ์ของนายโต ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) มาตรา ๘๒ (๗) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>ชอบมานาน</u>

นายชอบ ข้าราชการ ได้รู้จักและมีความสนิทสนมกับนางสาวก้อยมาก่อน วันหนึ่งขณะที่นางสาวก้อยเข้ามารับการกายภาพบำบัดโดยวิธีกระตุ้นไฟฟ้ากับนายชอบ เมื่อทำกายภาพบำบัดเสร็จนางสาวก้อยได้ออกไปเปลี่ยนเสื้อผ้าที่ห้องกายภาพบำบัดที่มีม่านปิดไว้ นายชอบได้เปิดม่านและเข้ามากอดนางสาวก้อย นางสาวก้อยได้ขัดขืนและออกมาจากห้องกายภาพบำบัดด้วยอาการตกใจ นายชอบรับสารภาพว่าตนกระทำการดังกล่าวจริง เพราะแอบชอบนางสาวก้อย มานาน

พฤติการณ์ของนายชอบ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เงินของ...

เงินของ อสม.

นางสมศรี ข้าราชการ มีหน้าที่เบิกจ่ายเงินค่าป่วยการให้กับ อสม. นางสมศรี เบิกเงินดังกล่าวมาแล้ว ไม่ได้นำเงินไปจ่ายให้กับ อสม.ในทันที แต่กลับนำไปทดรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับงานราชการไปก่อน ต่อมาภายหลังเมื่อนางสมศรี เบิกเงินค่าใช้จ่ายดังกล่าวมาได้แล้ว จึงนำเงินไปจ่ายให้กับ อสม.จนครบถ้วน

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) แห่งระเบียบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เหนื่อยเหลือเกิน

นายสมบัติ ข้าราชการ ไม่ได้มาปฏิบัติงานติดต่อกันเป็นเวลา ๑ ปีเศษโดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย นายสมบัติ ชี้แจงว่าเหตุที่ตนไม่มาปฏิบัติงาน เพราะต้องรับผิดชอบงานเกินหน้าที่ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและเหนื่อยกับการทำงานที่มากเกินไป และมีความคับข้องใจในการปฏิบัติงาน ประกอบกับป่วยเป็นโรคไทรอยด์เป็นพิษและหัวใจโต มักมีอาการมือสั่นใจสั่น ต้องรับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในช่วงแรกๆ นายสมบัติได้โทรศัพท์แจ้งให้เพื่อนร่วมงานทราบว่าตนไม่ได้ไปทำงาน แต่หลังจากนั้นก็ไม่ได้ติดต่อกลับไปอีกเลย

พฤติการณ์ของนายสมบัติ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เจ็ดวัน...

เจ็ดวัน

นางสร้อย ข้าราชการ มีหน้าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วย ในการปฏิบัติหน้าที่เวรนอกเวลาราชการหรือปฏิบัติงานที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินในเวลาราชการ ส่วนใหญ่นางสร้อยมักสั่งการรักษาพยาบาลทางโทรศัพท์โดยไม่มาตรวจวินิจฉัยผู้ป่วยด้วยตนเอง และมาทำการรักษาพยาบาลผู้ป่วยล่าช้า ทำให้ผู้ป่วยที่อยู่ในความรับผิดชอบของนางสร้อยเสียชีวิตไปจำนวน ๓ ราย ในช่วงเวลา ๗ วัน

พฤติการณ์ของนางสร้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๒)(๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ของเขา

นางสาวแดง ข้าราชการ ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองในคดีพิพาทเกี่ยวกับการเลื่อนเงินเดือนของตนเอง โดยเอกสารที่ใช้ยื่นประกอบการฟ้องคดีมีเอกสารของนายดำ และเอกสารผลการประเมินการปฏิบัติงานนายขาว ซึ่งเป็นเอกสารส่วนบุคคลและเป็นเอกสารที่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาหรือจากเจ้าของเอกสารให้นำไปใช้ หรือไม่มีการรับรองเอกสารที่ถูกต้อง อันเป็นการนำเอกสารของทางราชการไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามระเบียบของทางราชการ ต่อมาได้มีการคัดค้านเอกสารดังกล่าวและศาลได้พิจารณาให้ถอนเอกสารดังกล่าวออกจากเอกสารในการฟ้องคดี

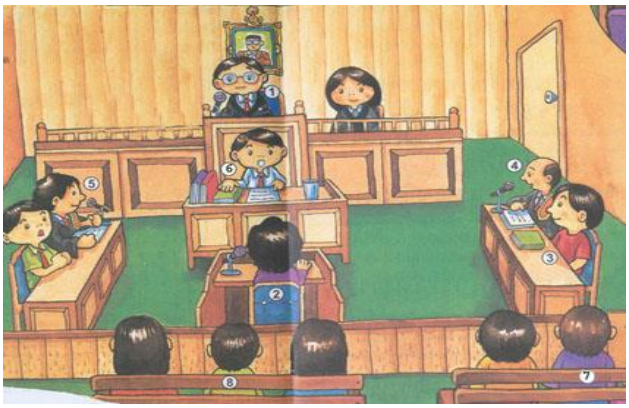

พฤติการณ์ของนางสาวแดง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

ที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งหน่วยงานราชการ เช่น โรงพยาบาล หากเจ้าของที่ดินได้ยกให้กับทางราชการและมีการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามที่อุทิศหรือยกให้แล้ว แม้ว่ายังไม่ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้กับทางราชการก็ถือว่าที่ดินนั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ของทางราชการแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๘๑/๒๕๓๒ ที่ดินมีโฉนดซึ่งเจ้าของกรรมสิทธิ์ได้ทำหนังสือขออุทิศ หรือยกให้แก่ทางราชการเพื่อใช้ก่อสร้างโรงพยาบาล โดยได้มีการส่งมอบ มีการรังวัดปักหลักไม้เป็นแนวเขตแน่นอน มีป้ายบอกว่าเป็นสถานที่ก่อสร้างโรงพยาบาล

ได้เตรียมงบประมาณเพื่อก่อสร้างบางส่วนไว้แล้ว ทั้งมีหนังสือติดต่อกับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และมีการใช้รถแทรกเตอร์ดันดินทำเป็นคันทั้งสี่ด้าน แสดงว่าได้ส่งมอบการครอบครองที่พิพาทเป็นสัดส่วนแก่ทางราชการและทางราชการได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับที่พิพาทโดยปรับพื้นที่เตรียมการที่จะใช้เป็นที่ก่อสร้างโรงพยาบาลตามวัตถุประสงค์ของผู้อุทิศให้แล้ว แสดงว่าทางราชการยังคงดำเนินการในอันที่จะใช้ประโยชน์ในที่พิพาทเพื่อเป็นที่ก่อสร้างโรงพยาบาลตลอด ดังนั้น ที่พิพาทจึงตกเป็นกรรมสิทธิ์ของทางราชการเพื่อใช้เป็นที่สาธารณประโยชน์สำหรับก่อสร้างโรงพยาบาลตั้งแต่วันทำหนังสืออุทิศให้ โดยไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนการให้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๒๕ ก็มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๙๓/๒๕๓๖ จำเลยทำหนังสือยกที่ดินให้กรุงเทพมหานครเพื่อสร้างโรงพยาบาลโดยยังไม่ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ กรุงเทพมหานครไม่ได้ดำเนินการสร้างโรงพยาบาล จำเลยย่อมนำที่ดินไปจำหน่ายในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ได้

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
นางสาวลดารัตน์ ทาริวงศ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

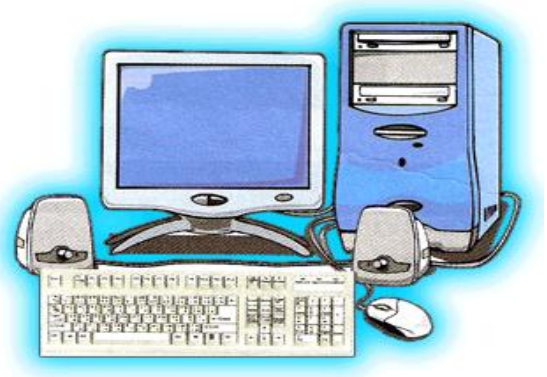
จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ปลอมทุกอย่าง

นายสมบัติ ข้าราชการ มีอำนาจหน้าที่ในการเบิกจ่ายเงินและลงนามในใบถอนเงินของหน่วยงาน นายสมบัติได้ทำการทุจริตโดยปลอมแปลงเอกสารต่างๆและเอกสารของทางราชการเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินโดยนำเงินสดที่เบิกถอนจากธนาคาร (ไม่จ่ายเป็นเช็ค) ไปซื้อหรือจ้างทำของในราคาที่ต่ำกว่าที่ขอจัดซื้อจัดจ้าง แล้วยักยอกเงินส่วนที่เหลือนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตน จำนวนหลายครั้งรวมจำนวนหลายแสนบาท เช่น การจัดจ้างเหมาปรับปรุงรั้ว การจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และวัสดุคอมพิวเตอร์ จ้างเหมาต่อเติมอาคารสำนักงาน จัดซื้อเครื่องวัดความดันโลหิตและครุภัณฑ์สำนักงาน โดยทำการปลอมลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานและคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ปลอมแปลงเอกสารตราประทับและใบเสร็จรับเงินของร้านค้า เป็นต้น

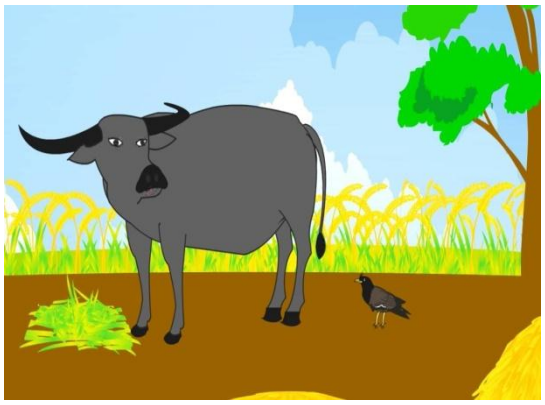

พฤติการณ์ของนายสมบัติ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

สองสัตว์...

<u>สองสัตว์</u>

นายสมพงษ์ ข้าราชการ มีเรื่องขัดแย้งไม่พอใจอยู่กับนายสมชาย ซึ่งเป็นข้าราชการและเป็นผู้ร่วมงาน วันหนึ่งขณะที่ทั้งคู่เจอกัน ณ ที่ทำงาน นายสมพงษ์ ได้ด่านายสมชาย

ต่อหน้าเพื่อนร่วมงานหลายคนว่า “บักสมชาย บักเหี้ย บักควาย” นายสมชายได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ต่อมาพนักงานอัยการได้ฟ้องนายสมพงษ์ เป็นจำเลยต่อศาล และศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยกล่าววาจาดูหมิ่นนายสมชายผู้เสียหายซึ่งหน้าโดยด่าผู้เสียหายด้วยถ้อยคำดังกล่าว จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๙๓ ปรับ ๑,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๕๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนายสมพงษ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา ๘๒ (๗) และตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>คนหลวงใช้เงินหลวง</u>

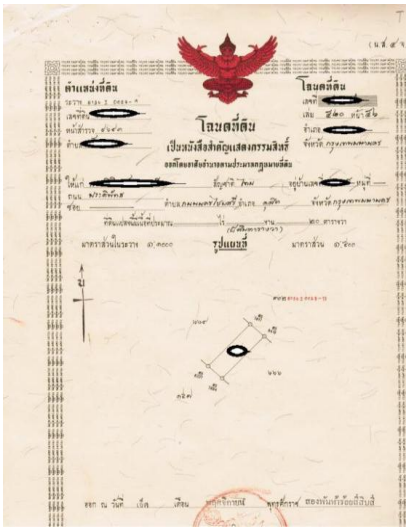

นายธงชัย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกถอนเงิน นายธงชัยได้เบิกถอนเงินและนำเงินของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ไปใช้จ่ายส่วนตัวจำนวนหลายครั้งรวมทั้งหมด ๘๐๐,๐๐๐ บาท นายธงชัย รับสารภาพว่าตนได้เบิกเงินของทางราชการไปใช้จ่ายอย่างอื่นนอกเหนือจากการใช้จ่ายในงานราชการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

พฤติการณ์ของนายธงชัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ปลอม...

<u>ปลอมจนติดคุก</u>

นางสวย ข้าราชการ ถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดกรณีทำปลอมขึ้นแต่บางส่วนในโฉนดที่ดินโดยเพิ่มเติมข้อความในสารบัญการจดทะเบียนด้านหลังโฉนดระบุว่าเจ้าของที่ดินยกที่ดินเนื้อที่ ๙ ไร่ ให้แก่นางสวย และปลอมลายมือชื่อเจ้าพนักงานที่ดินและตราประทับของสำนักงานที่ดินจังหวัด หลังจากนั้นได้นำโฉนดที่ดินดังกล่าวไปเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากนายหล่อจำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น นางสวยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๓ ปี โดยไม่รอการลงโทษ นางสวยอุทธรณ์คำพิพากษาขอให้รอการลงโทษ แต่ศาลอุทธรณ์ภาคพิจารณาแล้วเห็นว่าโฉนดที่ดินเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการที่ออกให้แก่ประชาชนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นพยานหลักฐานในการแสดงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน การที่จำเลยนำโฉนดที่ดินของบุคคลอื่นมาทำปลอมขึ้นบางส่วนแล้วนำไปแสดงแก่บุคคลอื่นเพื่อให้เข้าใจว่าจำเลยเป็นเจ้าของที่ดินดังกล่าว เป็นการกระทำที่กระทบต่อความเชื่อถือของประชาชนผู้สุจริต ทั้งเป็นการกระทำที่มุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดแก่ทางราชการและเจ้าของที่ดิน พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายแล้วบางส่วนจนผู้เสียหายพอใจ และจำเลยมีภาระเลี้ยงดูครอบครัวก็ยังไม่มีเหตุอันควรปราณีที่จะรอการลงโทษ ศาลอุทธรณ์ภาคพิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ไม่รอการลงโทษ จำเลยขออนุญาตยื่นฎีกา แต่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่อนุญาต คดีจึงถึงที่สุด

พฤติการณ์ของนางสวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือรับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก ตามมาตรา ๘๕(๔) และมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๘๗/๒๕๕๘ กรณีหน่วยงานต้นสังกัดมีคำสั่งเรียกให้ผู้อำนวยการโรงเรียน รับผิดชดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ กรณีไม่นำเงินบริจาคเข้าบัญชีการเงินของโรงเรียนตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งมีข้อเท็จจริงสรุปว่าขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนและได้รับเงินบริจาคจากบริษัท ก.จำกัด เพื่อใช้ในกิจกรรมพัฒนาโรงเรียน และจากนาย ข. ซึ่งไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำเงินบริจาคดังกล่าวเข้าบัญชีการเงินของโรงเรียน ตามระเบียบของทางราชการแต่กลับเก็บรักษาไว้กับตนเองและอนุมัติให้นำเงินบริจาคไปใช้โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ จากนั้นภายหลังการตรวจสอบของคณะตรวจสอบภายในจังหวัดและการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๔ (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้มีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่ทางราชการ และผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชดใช้เงินดังกล่าวโดยเห็นว่ามิได้เป็นผู้เก็บรักษาเงินบริจาคและไม่เคยนำเงินบริจาคดังกล่าวไปใช้โดยไม่ถูกต้องหรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวแต่ได้นำไปใช้ประโยชน์แก่ส่วนราชการและมีหลักฐานการใช้จ่ายเงินที่ตรวจสอบได้ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ววินิจฉัยสรุปว่าแม้การใช้จ่ายจะไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการแต่หากเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ

โดยส่วนรวม...

โดยส่วนรวมและมีพยานหลักฐานที่ชี้แจงได้ก็ไม่อาจถือว่าเป็นความเสียหายของหน่วยงานผู้รับบริจาคและเมื่อพิจารณาหลักฐานการขอเบิกเงินและการอนุมัติใช้จ่ายเงินแล้วเห็นว่า

แม้การใช้จ่ายเงินเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโรงเรียน เพียงแต่หลักฐานการเบิกจ่ายและการอนุมัติไม่สามารถนำมาเป็นหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการได้ก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดีอนุมัติให้นำเงินบริจาคไปใช้โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ย่อมถือได้ว่าเป็นการกระทำละเมิด ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาที่จะไม่นำเงินส่งเข้าบัญชีของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน เพียงแต่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัดเท่านั้น เมื่อการอนุมัติให้นำเงินบริจาคไปใช้จ่ายของผู้ฟ้องคดีล้วนแต่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางโรงเรียนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคประกอบกับหลักฐานการใช้จ่ายเงินที่ถูกต้องชัดเจนสามารถตรวจสอบได้และไม่เบิกซ้ำซ้อนกับเงินของทางราชการที่จะทำให้ราชการเสียหายจึงถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อธรรมดามิใช่การกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ แต่อย่างใด คำสั่งให้ชดใช้เงินคืนจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
นางสาวลดารัตน์ ทาริวงศ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

เพราะปวดหัว

นายแม้ว ข้าราชการ ได้ขาดราชการโดยไม่ได้มีการลาให้ถูกต้องตามระเบียบทั้งหมด รวมจำนวน ๑๔ วัน คือ ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๕ วัน และเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๙ วัน และไม่ได้ลงลายมือชื่อในสมุดบันทึกการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ นายแม้วให้เหตุผลในการขาดราชการดังกล่าวว่าเนื่องจากตนมีภาวะเครียดและมีอาการปวดศีรษะ

พฤติการณ์ของนายแม้ว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ไม่ได้เล่น

นายสมชาย ข้าราชการ มีหน้าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยทั้งในและนอกเวลาราชการ ในช่วงบ่ายนายสมชายได้ออกปฏิบัติงานเยี่ยมบ้านผู้ป่วยและบ้านผู้สูงอายุในหมู่บ้าน นายสมชายได้เข้าไปในบ้านและทำการรักษาพยาบาลนางสมศรี โดยทำการวัดความดันตรวจฟังปอดและให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนแก่นางสมศรี ซึ่งขณะนั้นในบ้านหลังดังกล่าวมีชาวบ้านจำนวนหลายคน

กำลัง ...

กำลังเล่นการพนันกันอยู่ในห้องอีกห้องหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากห้องที่นางสมศรี พักอยู่ประมาณ ๓ เมตร ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ไล่จับผู้ที่เล่นการพนัน และผู้ที่เล่นการพนันได้วิ่งกันออกจากห้องไปคนละทิศคนละทาง เมื่อนายสมชายได้ยินเสียง จึงเดินออกมาดูที่ประตูทางเข้าและได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับไปพร้อมกับนักพนันที่ถูกจับและถูกนำมาให้นั่งรวมกลุ่มกันเพื่อถ่ายรูป พร้อมกับยึดอุปกรณ์การเล่นการพนันและเงินสด นายสมชายและนางสมศรีได้พยายามอธิบายว่านายสมชายไม่ได้ร่วมเล่นการพนันด้วย แต่มาดูแลผู้ป่วยตามหน้าที่ในบ้านหลังที่มีการเล่นการพนัน แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมฟังเพียงแต่แจ้งว่าอยู่ในบ้านเดียวกันก็ถือว่าเล่นการพนันด้วย จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำผู้ที่เล่นการพนันทุกคนไปที่สถานีตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แจ้งกับนายสมชายว่าคดีนี้เป็นคดีลหุโทษเสียค่าปรับแล้วคดีก็จบลง ทำให้นายสมชายไม่ทราบว่าคดีอาญาจะมีผลถึงเรื่องวินัย อีกทั้งในเวลาขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. นายสมชายและเจ้าหน้าที่อื่นจะต้องออกปฏิบัติงานอีกที่หนึ่งเพื่อฉีดวัคซีนให้กับเด็กในหมู่บ้านที่นัดไว้แล้วจึงรับสารภาพเพื่อให้คดีจบลงและไม่ได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาต่อพนักงานสอบสวนโดยคิดเพียงว่าจะทำให้ตนเองออกไปปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบเท่านั้น ต่อมานายสมชายได้ถูกลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยกรณีของนายสมชายแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงในส่วนของพยานบุคคลนั้นเชื่อว่านายสมชายไม่ได้เล่นการพนันตามที่ถูกกล่าวหา จึงไม่มีความผิดตามที่กล่าวหา การที่นายสมชายให้การ

รับสารภาพ ...

รับสารภาพเพราะเข้าใจว่าเป็นคดีลหุโทษเมื่อเสียค่าปรับแล้วคดีก็จบลงตามคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง แต่จากเหตุผลที่นายสมชาย ต้องการจะไปปฏิบัติราชการต่อตามที่กำหนดไว้แล้ว จึงมีเหตุผลรับฟังได้ และเห็นว่านายสมชาย ไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาจึงไม่สมควรต้องรับโทษทางวินัย และได้มีมติให้ยกโทษทางวินัยให้แก่นายสมชาย

<u>อนามัยไม่ใช่โรงแรม</u>

นายดอกดิน ข้าราชการ ถูกศาลจังหวัดพิพากษาว่านายดอกดิน ได้กระทำการข่มขืนกระทำชำเรานางสาวดาวราย ซึ่งเป็นผู้เยาว์อายุ ๑๖ ปี ที่บนสถานีอนามัย มีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภรรยาของตน ตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง

แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้จำคุก ๑๐ ปี นายดอกดินได้อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้เป็นว่าให้ลงโทษจำคุกนายดอกดิน ๖ ปี นายดอกดินยื่นฎีกา ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๙๘๓๗/๒๕๕๓ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ทั้งนี้ ในชั้นสอบสวนทางวินัยนั้น นายดอกดิน ได้ให้การรับสารภาพตามข้อกล่าวหาว่าตนได้กระทำผิดอาญาตามคำฟ้องและต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้รับโทษจำคุก ๖ ปี

พฤติการณ์ของนายดอกดิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือรับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เงินของ อสม.</u>

นางสร้อย ข้าราชการ ไม่ได้จ่ายเงินค่าป่วยการให้กับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๑๑ เดือน โดยได้แจ้งในที่ประชุมประจำเดือน อสม.ให้ทราบว่าจะขอใช้เงินค่าป่วยการของ อสม.ไปสำรองจ่ายในกิจการของ

อสม.และที่ประชุม อสม.มีมติอนุญาตให้นำเงินค่าป่วยการดังกล่าวไปใช้ ซึ่งนางสร้อยได้นำเงินไปใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของ อสม. และกิจกรรมการดำเนินงานของชมรม อสม.จริง แต่มี อสม.หลายคนไม่ทราบว่ามีข้อตกลงในการนำค่าป่วยการไปใช้ในเรื่องดังกล่าวจึงได้ร้องเรียนเรื่องนี้ ต่อมาได้มีการตกลงกันระหว่างนางสร้อยและตัวแทน อสม.ว่าจะจ่ายค่าป่วยการทั้งหมดให้แก่ อสม. และนางสร้อย ได้จ่ายเงินค่าป่วยการให้แก่ อสม.ตามจำนวนที่ตนรับผิดชอบทั้งหมดรวมเป็นเงินสองแสนบาทเศษ

พฤติการณ์ของนางสร้อย ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการมติของคณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาลและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟ.๒๐/๒๕๖๐ กรมทางหลวงชนบท มีคำสั่งลงโทษไล่นายแดง ตำแหน่งนายช่างเครื่องกล ๕ ออกจากราชการตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุร่วมกับ นาย พ. และนาย ส. ในงานจ้างซ่อมรถยนต์ส่วนกลาง โดยร่วมกันลงลายมือชื่อตรวจรับงานซ่อมในใบตรวจรับพัสดุ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๘ ทั้งที่งานซ่อมยังไม่แล้วเสร็จ ผู้รับจ้างจึงส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนด แต่มีการเบิกจ่ายเงินค่าซ่อมแซมรถยนต์ให้กับผู้รับจ้าง ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗๑(๒) ของ

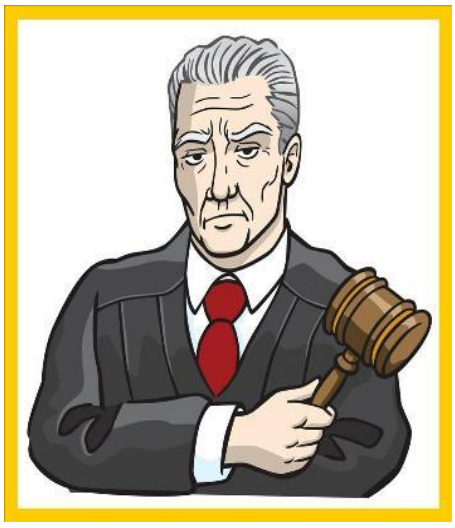
ระเบียบ...

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ทำให้สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทได้รับความเสียหาย เป็นความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและมีความผิดอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ต่อมานายแดงได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ตนออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า นายแดง ผู้ฟ้องคดีให้การต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินรับว่าการซ่อมรถยนต์คันดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ แต่ที่ลงลายมือชื่อเพราะเห็นว่า นาย พ.ประธานกรรมการได้ลงลายมือชื่อตรวจรับ และเจ้าของอู่ให้การยอมรับเช่นกันว่าการซ่อมรถยนต์คันดังกล่าวตามรายการที่ ๑-๕ ซ่อมเสร็จประมาณกลางปี พ.ศ.๒๕๓๘ ส่วนรายการที่ ๖-๑๑ ซ่อมเสร็จประมาณปลายเดือนธันวาคม ๒๕๓๘ และเสร็จเรียบร้อยทุกอย่างโดยได้นำรถยนต์ไปส่งมอบที่สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๓๙ คำให้การดังกล่าวเป็นคำให้การที่ใกล้ชิดกับวันเกิดเหตุย่อมมีความน่าเชื่อถือจึงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่ารถยนต์คันดังกล่าวยังซ่อมไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างซ่อมรถยนต์ส่วนกลาง ทราบว่าผู้รับจ้างยังซ่อมรถยนต์ไม่แล้วเสร็จตามที่วันเวลากำหนด

อันเป็นการ...

อันเป็นการผิดสัญญาจ้าง แต่ยังลงลายมือชื่อตรวจรับพัสดุในใบตรวจรับงานซ่อมรถยนต์ว่างานซ่อมแล้วเสร็จเรียบร้อยถูกต้องอันเป็นเท็จเพื่อให้สามารถ นำเอกสารมาเบิกเงินค่าจ้างซ่อมรถยนต์ให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗๑(๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ทำให้ผู้รับจ้างได้รับประโยชน์ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีตั้งใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ได้รับความเสียหาย แม้ภายหลังจะได้ส่งมอบรถยนต์ที่ซ่อมแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๓๙ ซึ่งความเสียหายส่วนนี้ระงับไปก็ตาม แต่คณะกรรมการตรวจรับพัสดุก็ไม่ได้เสนอให้ผู้ว่าจ้างเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างซึ่งจะต้องถูกปรับเป็นรายวันในอัตราร้อยละ ๐.๒๐ ของราคาจ้างจากการส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดรวมเป็นเงิน ๒๙,๙๐๐ บาท อันเป็นการทำให้ผู้รับจ้างได้รับประโยชน์ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้รับประโยชน์ตอบแทน แต่ก็เป็นการทำให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้รับ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.วินิจฉัยว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีถือว่ามีมูลความผิดโดยถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำพิพากษายกฟ้อง

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวลดารัตน์ ทาริวงศ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับเรื่อง **“การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ”** พร้อมกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ หมายถึงอะไร

คำว่า **“ล่วงละเมิดทางเพศ”** หมายถึง กระทำผิดในทางเพศ เช่น การกระทำอนาจาร การข่มขืนกระทำชำเรา ไม่ว่าข้าราชการชายหรือหญิงก็สามารถกระทำผิดฐานล่วงละเมิดทางเพศได้ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม

คำว่า**“คุกคามทางเพศ”** หมายถึง ทำให้หวาดกลัว แสดงอำนาจด้วยกิริยาหรือวาจา ให้หวาดกลัว

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๘๓(๘) บัญญัติไว้สรุปว่า **“ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.”** ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ก็ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และ กฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.๒๕๕๓ ได้ประกาศบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ลักษณะ...

<u>ลักษณะของการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ</u>

ลักษณะของการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ นั้น มี ๕ ประการ ดังนี้

๑. กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

๒. กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พูดหยอกล้อ พูดหยาบคาย เป็นต้น

๓. กระทำการด้วยอากัปกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใดๆ เป็นต้น

๔. การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

๕. การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

<u>ผู้ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ</u>

ผู้ถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ อาจเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ กับข้าราชการพลเรือนสามัญที่เป็นผู้กระทำซึ่งได้กระทำโดยประการหนึ่งประการใดใน ๕ ประการข้างต้น โดยอาจเป็นข้าราชการด้วยกัน เช่น ข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการครู เป็นต้น หรือเป็นผู้ร่วมปฏิบัติงาน เช่น พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว พนักงานกระทรวงสาธารณสุข อสม. หรือนักศึกษาฝึกงาน เป็นต้น

<u>สถานที่ที่กระทำ และความรู้สึกของผู้ถูกกระทำ</u>

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศทั้ง ๕ ลักษณะของการกระทำดังกล่าว

ถ้าได้กระทำต่อข้าราชการหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยการกระทำนั้นเกิดขึ้นทั้งในสถานที่หรือนอกสถานที่ราชการ และผู้ที่ถูกกระทำมิได้ยินยอมให้กระทำต่อตนหรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ ถือว่าเป็นการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓(๘) หรือในบางกรณีก็อาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๕(๔)

<u>เทคนิคพิเศษ</u>

นายหื่น ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้ตรวจร่างกายของนางสาวสวย ซึ่งมีอาการปวดท้องและท้องเสียก่อนที่จะมาโรงพยาบาล โดยดึงเสื้อของนางสาวสวยขึ้นไปถึงบริเวณหน้าอกจนเห็นนมทั้งเต้า นางสาวสวยพยายามใช้มือปิด แต่นายหื่นก็ดึงเสื้อชั้นในขึ้นแล้วใช้มือจับที่นม ๑ ครั้ง โดยจับแบบกำมือในลักษณะคว่ำ จากนั้นได้บอกให้หายใจเข้าลึกๆ ๓ ครั้ง และย้ายมือมากดที่หน้าอก แล้วเลื่อนมือมากดที่บริเวณท้อง ต่อมานายหื่นก็เลื่อนมือสอดเข้าไปในกางเกงจับที่บริเวณหัวหน่าว แล้วถามว่าเจ็บหรือไม่ เมื่อบอกว่าไม่เจ็บ นายหื่นก็พูดว่าไม่ได้เป็นอะไรมาก แค่กินอาหารสกปรกเข้าไปจึงท้องเสีย และบอกว่าจะให้น้ำเกลือและให้นอนดูอาการไปก่อน นางสาวสวยได้สอบถามนางสมศรี พยาบาลหน้าห้องตรวจโรคว่าคนไข้ปวดท้องทำไมเวลาตรวจต้องเปิดเสื้อและจับนมด้วย นางสมศรีพูดกับนางสาวสวยว่าให้ลองถามแพทย์คนอื่นดูอีกทีโดยบอกว่าอาจเป็นเทคนิคพิเศษในการตรวจของหมอก็ได้

พฤติกรรมของนายหื่นดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชกร

<u>รักแม่หม้าย</u>

นายเมา และนางแป้งร่ำ ทั้งคู่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และพักอยู่ที่บ้านพักของทางราชการ ในคืนวันหนึ่งตอนเที่ยงคืน นายเมา มีอาการเมาสุราและได้ใช้เท้าพังประตูบ้านพักของนางแป้งร่ำ ซึ่งเป็นแม่หม้าย โดยขณะนั้นนางแป้งร่ำ พักอยู่บ้านพักชั้นล่างเพียงคนเดียว นายเมา ได้ตรงเข้าไปหานางแป้งร่ำ และพูดเป็นภาษาอีสานว่า “ขอเฮ็ดจักเถื่อได้บ่อ” ซึ่งแปลว่าขอมีเพศสัมพันธ์กับนางแป้งร่ำ นางแป้งร่ำ จึงร้องเรียกให้คนช่วยและโทรศัพท์เรียกยามและเจ้าหน้าที่คนอื่นให้มานำตัวนายเมา ออกไป โดยนายเมา ยังอยู่ในอาการมึนเมาและบอกกับยามว่า “คิดถึงนางแป้งร่ำมากอยากจะคุยด้วย” นายเมารับสารภาพว่าตนได้กระทำความผิดดังกล่าวจริง เนื่องจากตนขาดสติและตนแอบรักนางแป้งร่ำ ตั้งแต่สามีของนางแป้งร่ำเสียชีวิต

พฤติการณ์ของนายเมา ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๓ เดือน

เกือบไป...

<u>เกือบไป</u>

นายมดดำ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ขณะที่นายมดดำ กำลังปฏิบัติงานอยู่ในห้องทำงานคนเดียว นางสาวแดง ซึ่งเป็นลูกจ้างประจำในหน่วยงานเดียวกัน

ได้เข้าไปติดต่องานกับนายมดดำ เมื่อนายมดดำเห็นนางสาวแดงเข้ามาจึงเข้าไปกระทำการโอบกอดลูบคลำ ร่างกายของนางสาวแดง และนางสาวแดงได้ย่อตัวมุดหลบออกมาจากการกอดรัดได้และแจ้งให้หัวหน้างานทราบ หลังจากนั้นนางสาวแดงได้ไปแจ้งความกับพนักงานสอบสวนและมีการเรียกตัวนายมดดำ มาสอบสวน ต่อมานายมดดำได้ยินยอมจ่ายค่าเสียหายให้กับนางสาวแดง เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และนางสาวแดงก็ไม่ติดใจเอาความในทางอาญากับนายมดดำอีกต่อไป

พฤติการณ์ของนายมดดำ ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

<u>น้ำมันหมด</u>

นายห่าน ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้รู้จักกับนางสาวโฉมศรี ซึ่งเป็นข้าราชการต่างหน่วยงาน และติดต่อกันทางไลน์กลุ่มศิษย์เก่าโรงเรียนเดียวกัน ทั้งคู่ได้มีการโทรศัพท์ติดต่อกันเป็นระยะๆ และนัดกันไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งโดยทั้งคู่นั่งรถไปด้วยกัน ระหว่างทางนายห่านได้จอดรถริมถนนโดยอ้างว่าน้ำมันหมด และได้กระชากตัวของนางสาวโฉมศรี เข้าไปโอบกอดและไซร้ซอกคอของนางสาวโฉมศรี พร้อมกับดูดปากโดยใช้ลิ้นของตนดันเข้าไปในปากของนางสาวโฉมศรี นางสาวโฉมศรี ดิ้นรนป้องกันตัว และได้กัดลิ้นของนายห่านอย่างแรงจนมีเลือดไหลออกมา และสะบัดหลุดจากการกอดรัด

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายห่าน ดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓(๘) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟ.๒๗/๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นายดำ (ผู้ฟ้องคดี) ในกรณีกระทำการลวนลามนางสาวขาว

ผู้เสียหายซึ่งเป็นหญิงโสดอายุ ๑๙ ปี โดยการจับมือจับไหล่ และพูดจาลวนลามผู้เสียหายในขณะที่กำลังทำงานอยู่บนอาคารสำนักงาน โดยใช้มือซ้ายจับไหล่ของนางสาวขาวและใช้มือขวายึดเก้าอี้ไว้ แล้วเอาใบหน้าของตนเข้ามาใกล้ใบหน้าของนางสาวขาว เพื่อจะหอมแก้ม นางสาวขาวจึงดันเก้าอี้และผลักหลุดออกมาได้ ต่อมาเวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. ขณะที่นางสาวขาว กำลังจะกลับบ้าน นายดำ ได้พูดกับนางสาวขาวว่า “คืนนี้กลับไปอาบน้ำให้หอมๆนะ ใส่ชุดนอนเซ็กซี่ๆ ไม่ต้องใส่ชุดชั้นใน คืนนี้จะไปหาในความฝัน” ต่อมานายดำ ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว โดยฟ้องสรุปว่าตนไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา เนื่องจากตนประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ แพทย์ได้ยึดกระดูกคอด้วยเหล็ก ร่างกายซีกขวาเป็นอัมพาตครึ่งซีก และมีอาการสั่น เกร็ง กระตุก เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ อวัยวะเพศไม่แข็งตัว และไม่สามารถเดิน ยืน ลุกนั่ง หรือนอนได้โดยสะดวก สภาพร่างกายของตนจึงไม่อาจใช้กำลังปลุกปล้ำหรือกระทำอาจารแก่ผู้ใดได้

ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า เมื่อพิจารณาจากการที่ผู้เสียหายเป็นหญิงสาวอายุเพียง ๑๙ ปี ยังไม่ได้สมรส ครอบครัวเป็นคนในพื้นที่ซึ่งเป็นที่รู้จักของคนในชุมชน และไม่เคยมีเรื่องบาดหมางกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน ย่อมไม่มีเหตุที่จะสร้างเรื่องร้องเรียนเพื่อปรักปรำให้ผู้ฟ้องคดีเสื่อมเสีย เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นย่อมเสื่อมเสียต่อศักดิ์ศรีความเป็นผู้หญิง ตลอดจนชื่อเสียงของครอบครัว ประกอบกับพยานบุคคลซึ่งเป็นน้องสาวของผู้เสียหายมีอายุเพียง ๑๐ ปี และเป็นประจักษ์พยานเพียงผู้เดียวที่ได้ยินผู้ฟ้องคดีกล่าววาจาต่อผู้เสียหาย ก็ให้การสอดคล้องกับผู้เสียหาย จึงน่าเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีกระทำลวนลามผู้เสียหายโดยจับมือ จับไหล่ และพูดจาลวนลามทางเพศจริง นอกจากนี้ แพทย์ได้ให้การต่อคณะการสืบสวนข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีมีอาการบาดเจ็บทางด้านไขสันหลังซึ่งอาจทำให้อวัยวะเพศไม่แข็งตัว แต่ไม่มีผลทางด้านอารมณ์ทางเพศ ซึ่งแสดงว่าผู้ฟ้องคดียังมีอารมณ์ทางเพศเช่นบุคคลทั่วไป เมื่อผู้ฟ้องคดียังสามารถปฏิบัติงานซึ่งต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกายได้ การที่ผู้ฟ้องคดีจะกระทำการลวนลามผู้เสียหายโดยการจับมือ จับไหล่ และพูดจาลวนลามทางเพศ จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ และการกระทำการลวนลามในลักษณะดังกล่าวอาจเกิดขึ้นได้แม้ที่เกิดเหตุจะเป็นห้องกระจกและอยู่ข้างเคียงกับหน่วยงานอื่นก็ตาม ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น การลงโทษผู้ฟ้องคดีจึงเหมาะสมแก่กรณีความผิดและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวสาวิณี ลาวรรณ์ นิติกร
นางสาวลดารัตน์ ทาริวงศ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

แพ้อากาศ

นายทองคำ ข้าราชการได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในทวีปยุโรป มีกำหนดเวลา ๓ ปี ๖ เดือน เมื่อหน่วยงานต้นสังกัดตรวจสอบกับสำนักงาน ก.พ.และได้รับแจ้งว่านักเรียนทุนรัฐบาลที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยดังกล่าวไม่มีใครรู้จักนายทองคำและทางมหาวิทยาลัยก็ไม่มีชื่อของนายทองคำลงทะเบียนเข้าศึกษาแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามระเบียบเกี่ยวกับการลาศึกษานั้นผู้ลาจะต้องยื่นแสดงความจำนงขออนุมัติลาศึกษาต่อปีต่อปี เมื่อทางหน่วยงานต้นสังกัดติดต่อไปยังนายทองคำจึงทราบว่านายทองคำไม่ได้ไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยดังกล่าวแต่อย่างใดและให้เหตุผลว่าเนื่องจากตนแพ้อากาศ เมื่อแจ้งให้นายทองคำ ยกเลิกการลาศึกษาต่อและกลับมารายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการ แต่นายทองคำ ก็ไม่ได้ดำเนินการแต่ประการใด

พฤติการณ์ของนายทองคำดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ของปลอม...

<u>ของปลอม</u>

นางสมศรี ข้าราชการ ได้ใช้รหัสของตนเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลของทางราชการที่ตนทำงานอยู่ โดยใส่ชื่อผู้ป่วยที่เคยเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเข้าไปในระบบฐานข้อมูลผู้ป่วย แล้วทำการแก้ไขข้อมูลในแบบฟอร์มใบรับรองแพทย์ จากนั้นได้สั่งพิมพ์แบบฟอร์มใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ จำนวน ๑๐ ฉบับ และได้นำไปใช้ที่คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์ของตนที่เป็นผู้ประกอบกิจการและดำเนินการสถานพยาบาล โดยมีการกรอกรายละเอียดต่างๆ และนางสมศรีได้ลงนามว่าเป็นแพทย์ผู้ตรวจรักษาในแบบฟอร์มใบรับรองแพทย์ของทางโรงพยาบาล มอบให้กับพนักงานของบริษัทเอกชน จำนวน ๘ ราย คิดเงินจำนวน ๘๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>อย่าว่าถึงวงศ์ตระกูล</u>

นางสมหวัง ข้าราชการ ได้ไปพบกับนายสมชาย ซึ่งเคยอยู่กินฉันสามีภรรยากับนางสมหวัง เพื่อเจรจา งอนง้อขอคืนดี แต่กลับถูกนายสมชายต่อว่าถึงวงศ์ตระกูลว่านามสกุลของนางสมหวังนั้นเป็นนามสกุลชั้นต่ำและไม่สามารถเอามาเป็นภรรยาได้อีก ทำให้นางสมหวังเกิดบันดาลโทสะจึงใช้อาวุธมีดฟันที่หัวของนายสมชายและได้มีการแย่งมีดกันจนนายสมชายถูกมีดบาดเป็นแผลตามแขนและหลังมืออีกหลายแห่งเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บต้องรักษาด้วยการเย็บแผลและเส้นเอ็นต้องรักษาตัวเป็นเวลาหลายวัน หลังเกิดเหตุนางสมหวังได้บรรเทาผลร้ายโดยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นายสมชายเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ต่อมานางสมหวังได้ถูกดำเนินคดีอาญา และศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๕๐ บาท โดยให้รอการลงโทษจำคุกจำเลยไว้ ๓ ปี

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>ค่าภาษาอังกฤษ</u>

นายสมพงษ์ ข้าราชการ ในขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้เรียกและรับเงินจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซึ่งประสบอุบัติเหตุข้อเท้าพลิก มีอาการเจ็บกล้ามเนื้อบริเวณข้อเท้า จำนวน ๒,๐๐๐ บาท นำไปเป็นของตนเอง สำหรับเป็นค่าออกใบเสร็จรับเงินเป็นภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เบิกค่าใช้จ่ายกับบริษัทประกันภัย โดยที่ผู้ป่วยดังกล่าวไม่ได้ไปตรวจรักษาหรือซื้อยาหรือซื้ออุปกรณ์ตรวจรักษาจากคลินิกส่วนตัวของนายสมพงษ์ แต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายสมพงษ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

<u>ตึกอยู่ไกล</u>

นายดอกดิน ข้าราชการ ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการของหน่วยงาน เป็นเวลา ๔๕ วันทำการ ในช่วงระยะเวลาสองเดือนเศษ และในช่วงเวลาดังกล่าวในบางวันก็ไม่ได้มาทำงาน นายดอกดิน อ้างว่าตนมาปฏิบัติงานที่ห้องกายอุปกรณ์เกือบทุกวัน แต่ตนมิได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติงาน เนื่องจากบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงาน นั้น ตั้งอยู่อีกอาคารหนึ่งห่างจาก

สถานที่ปฏิบัติงาน ประมาณ ๒๐๐ เมตร เมื่อตรวจสอบจากพยานบุคคลซึ่งเป็นผู้ป่วยที่มารับบริการในช่วงเวลาดังกล่าว จำนวน ๓ ราย ได้ให้การสอดคล้องกันว่าได้รับบริการจากนายดอกดิน จริง และเอกสารทะเบียนผู้ป่วยที่มารับบริการก็มีการลงประวัติของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการจริง

พฤติการณ์ของนายดอกดิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๒๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ นาฬิกา นาย ก.จำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถของจำเลยที่ ๒ (กรมพิธีการทูต) ได้ขับรถยนต์ราชการของจำเลยที่ ๒ ด้วยความประมาทเลินเล่อเฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์ซึ่งมีนายวิฑูรย์เป็นผู้ขับและมีโจทก์นั่งซ้อนท้าย เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับอันตรายสาหัส โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าเสียหาย

กับดอกเบี้ยคำนวณถึงวันฟ้องรวมจำนวน ๓๗๒,๙๓๗.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๓๕๑,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

ศาลฎีกา...

ศาลฎีกา พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยที่ ๑ ไม่เคยขออนุญาตใช้รถจาก ส. ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อนุญาตใช้รถจาก ม. ก็ดี และ ม.ไม่ทราบตัวผู้รับผิดชอบเก็บรักษากุญแจรถคันเกิดเหตุ รวมทั้งไม่ทราบเหตุรถชนที่เกิดขึ้น จนกระทั่งมีการร้องเรียนไปที่จำเลยที่ ๒ ก็ดี เหล่านี้ย่อมเห็นได้ว่ามีการปล่อยปละละเลย ย่อหย่อน ไม่ควบคุมการใช้รถให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ จำเลยที่ ๑ เคยนำรถคันเกิดเหตุไปจอดค้างคืนที่บ้านของตนเอง รวมทั้ง สามารถนำรถออกไปใช้ในกิจธุระส่วนตัวโดยพลการ ที่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์การใช้รถราชการดังกล่าว เข้าลักษณะที่จำเลยที่ ๒ ยินยอมให้จำเลยที่ ๑ใช้รถคันเกิดเหตุอันเป็นหน้าที่ของพนักงานขับรถได้แม้เป็นเวลานอกราชการ การที่จำเลยที่ ๑ ขับรถไปเฉี่ยวชนจนทำให้โจทก์ได้รับบาดเจ็บโดยประมาท จึงถือได้ว่าเป็นผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๒ ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดต่อโจทก์ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๙๓/๒๕๕๐ การเบิกจ่ายเงินของทางราชการโดยไม่มีหลักฐานการก่อหนี้ผูกพัน ไม่ขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ปลอมลายมือชื่อกรรมการรักษาเงินและไม่ปรากฏหลักฐานว่าเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๖๗/๒๕๔๘ ข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการเนื่องจากมีภารกิจส่วนตัวแต่ยื่นใบลาป่วยโดยมิได้ยื่นใบลากิจ เมื่อผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลาป่วยดังกล่าวและถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดราชการ ย่อมเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวสาวิณี ลาวรรณ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ป้องกันตัว

นายตามใจ ข้าราชการ ได้ใช้ก้อนหินเคาะกระจกห้องทำงานจนแตกเสียหายไปจำนวน ๑ บาน เพื่อต้องการจะเข้าไปพบนางมาภรรยาของตนที่หลบซ่อนอยู่ในห้องเพื่อจะขอคืนดีด้วย แต่นางมากลัวว่าจะถูกทำร้ายจึงไม่ออกไปพบและโทรศัพท์แจ้งให้พี่ชายทราบ ต่อมาพี่ชายของนางมาได้ถือขวานเข้ามาที่ห้องทำงานและพานางมา ออกไป โดยให้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ นายตามใจจึงขับรถยนต์เร่งเครื่องขับถอยหลังตามไปด้วยความเร็วเพื่อติดตามนางมา จนไปเฉี่ยวชนคนที่อยู่บริเวณนั้นได้รับบาดเจ็บไปหลายคน และชนรถจักรยานยนต์ที่จอดอยู่ใกล้เคียงล้มเสียหาย

ต่อมาวันหนึ่งนายตามใจ ได้มาที่ทำงานของนางมาด้วยอาการมึนเมาและทะเลาะวิวาทกับนางมาด้วยเสียงอันดัง นายตามใจตรงเข้าทำร้ายร่างกายของนางมา นางมาจึงป้องกันตัวโดยใช้มีดปอกผลไม้แทงไปที่ชายโครงด้านซ้ายของนายตามใจหนึ่งครั้งจนได้รับบาดเจ็บ

พฤติการณ์ของนายตามใจดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

มาสาย...

<u>มาสายหายตัว</u>

นายสมหวัง ข้าราชการ ได้มาทำงานสาย และลงลายมือชื่อปฏิบัติงานใต้เส้นแดงที่ขีดไว้ คือ มาทำงานหลังจากเวลา ๐๘.๓๐ น. และอยู่ปฏิบัติงานไปจนถึงเวลา ๑๐.๓๐ น. จากนั้นหายตัวไปและไม่มาปฏิบัติงานในช่วงบ่ายตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น. – ๑๖.๓๐ น.

พฤติการณ์ของนายสมหวังดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒(๒) มาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

อนึ่ง การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และคณะกรรมการสืบสวนได้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไปก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้พิจารณาเห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำผิดวินัย นั้น เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

<u>มีหลายเล่ม</u>

นางสาวส้มป่อย ข้าราชการ มีหน้าที่รับเงินค่าบริการ ออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้มารับบริการ สรุปยอดเงินที่ได้รับจากการให้บริการ พร้อมทั้งนำเงินสำเนาใบเสร็จรับเงิน และใบส่งเงินให้แก่เจ้าหน้าที่การเงินของศูนย์บริการสาธารณสุข เพื่อส่งเข้าเป็นเงินของทางราชการทุกวัน นางสาวส้มป่อยได้เบิกใบเสร็จรับเงินไปจำนวน ๔ เล่ม จากนั้นได้นำใบเสร็จรับเงินทั้ง ๔ เล่ม ไปใช้ออกใบเสร็จเพื่อรับเงินจากประชาชนที่มารับบริการ และ

นำเงิน...

นำเงินที่ได้รับไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่ได้นำเงินและสำเนาใบเสร็จรับเงินส่งให้กับเจ้าหน้าที่การเงินตามหน้าที่ เมื่อตรวจสอบใบสั่งยาซึ่งเป็นเอกสารที่ใช้บันทึกการรับเงินจากผู้มารับบริการควบคู่กับใบเสร็จรับเงิน และสมุดการรับส่งเงินประจำวัน พบว่ามีการเขียนใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๑ จำนวน ๖๕ ใบ เป็นเงิน ๓๔,๓๓๐ บาท ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๒ จำนวน ๑๐๐ ใบ เป็นเงิน ๔๕,๙๓๕ บาท ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๓ จำนวน ๑๐๐ ใบ เป็นเงิน ๓๒,๘๐๐ บาท และใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๔ จำนวน ๕๘ ใบ เป็นเงิน ๑๗,๙๓๕ บาท รวมทั้งหมดเป็นเงินรวม ๑๓๑,๐๐๐ บาท ต่อมานางสาวส้มป่อย ได้นำเงินมาชดใช้คืนให้แก่ทางราชการครบถ้วน และได้ขาดราชการไปโดยไม่กลับมาอีกเลย

พฤติการณ์ของนางสาวส้มป่อยดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>แสนฉลาด</u>

นายฉลาด ข้าราชการ เป็นพยาบาล ได้มาที่โรงพยาบาลในเวลากลางวันและเข้าไปที่ตึกผู้ป่วยจิตเวช ซึ่งในวันนั้นนายฉลาดไม่มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติราชการแต่อย่างใด ในช่วงเวลาที่พยาบาลเวรกำลังปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วย นายฉลาดได้เข้าไปที่ห้องทำงานของพยาบาล ซึ่งเป็นห้องเก็บแฟ้มประวัติผู้ป่วย แล้วหยิบแฟ้มประวัติผู้ป่วยรายของนายฉลอง (ผู้ป่วยจำหน่ายกลับบ้าน) เพื่อนำมาอ้างอิงข้อมูล จากนั้นนายฉลาดก็ทำการปลอมใบสั่งยา Doctor’s Order Sheet โดยปรากฏรายการยาที่สั่งเบิกจ่ายทั้งหมดจำนวน ๕ รายการ คือ FUlox, PrenaPIL, Lorazin, rancon และ TraZODel แล้วนายฉลาด

ได้ลงลายมือชื่อปลอมว่าเป็นนายแพทย์สมชายซึ่งเป็นแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล หลังจากนั้นได้นำใบสั่งยา Doctor's Order Sheet ให้กับนายเฉลียว พนักงานช่วยเหลือคนไข้

นำไปยื่นต่อเจ้าพนักงานเภสัชกรรมที่ห้องยา เมื่อเจ้าพนักงานเภสัชกรรมตรวจสอบเห็นว่ารายการครบถ้วนจึงจ่ายยาให้กับนายเฉลียว นายเฉลียวได้นำยาและใบสั่งยา Doctor's Order Sheet ไปมอบให้กับนายฉลาด จากนั้นนายฉลาดก็ทำการทำลายใบสั่งยา Doctor's Order Sheet

พฤติการณ์ของนายฉลาดดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>ถุงเท้าหล่น</u>

นายสำรวย ข้าราชการ นั่งดื่มสุราอยู่ที่บริเวณหน้าห้องพักของนางสาวสงวน และขอใช้ห้องน้ำภายในห้องพักของนางสาวสงวน ต่อมานายสำรวย เมาสุราและเข้าไปในห้องพักของนางสาวสงวน ซึ่งขณะนั้นนางสาวสงวน กำลังนอนหลับอยู่ก็พบว่ามีร่างคนมาทับตัวและเห็นว่าเป็นนายสำรวย นางสาวสงวนจึงร้องตะโกนให้คนช่วย นายสำรวย ก็เอามือปิดปากนางสาวสงวนและพูดว่า "อย่าร้องน่ะ ไม่งั้นจะฆ่าให้ตาย กูเอาปืนมาด้วย" นางสาวสงวน ดิ้นรนต่อสู้ขัดขืนแต่ก็สู้แรงของนายสำรวยไม่ไหว นายสำรวยได้ข่มขืนกระทำชำเรานางสาวสงวนจนสำเร็จความใคร่ และพูดขู่ว่า "มึงอย่าเอาเรื่องนี้ไปบอกใคร ถ้ามึงบอกกูจะเอาเรื่องนี้ไปแฉให้คนอื่นรู้ แล้วกูจะเอามึงให้ตาย และจะไปบอกผัวมึงด้วย" นายสำรวยได้ทำนาฬิกาข้อมือและถุงเท้าตกหล่นไว้ในที่เกิดเหตุ นางสาวสงวนจึงเก็บไว้เป็นหลักฐานและได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายสำรวย

พฤติการณ์ของนายสำรวย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

เกร็ดความรู้...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการเป็นมาตรการภายในของฝ่ายปกครองและเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาในการคัดสรรหรือจัดบุคลากรเพื่อให้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ตามความเหมาะสมโดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของหน่วยงานเป็นสำคัญ โดยทั่วไปการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการมีสองลักษณะคือการย้ายกรณีปกติหรือย้ายตามฤดูกาล และการย้ายกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ของทางราชการ สำหรับการแต่งตั้งโยกย้ายในกรณีปกติผู้มีอำนาจสามารถใช้อำนาจออกคำสั่งได้โดยไม่จำต้องปฏิบัติต่อสิทธิของคู่กรณีในกระบวนการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ แต่ก็จะต้องมีพยานหลักฐานและเหตุผลสนับสนุนเพียงพอประกอบการใช้ดุลพินิจสั่งย้ายด้วย อย่างไรก็ตามแม้กฎหมายจะให้อำนาจดุลพินิจกับผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งย้ายข้าราชการผู้ใดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นก็ตามซึ่งโดยปกติจะต้องย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันแต่มิได้หมายความว่าผู้มีอำนาจจะสามารถใช้อำนาจได้ตามอำเภอใจโดยเฉพาะการย้ายที่มีสาเหตุมาจากการร้องเรียนกล่าวหาว่าข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติงานบกพร่องไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานต่ำถูกร้องเรียนในเรื่องการบริหารงานและการเงินบ่อยครั้ง มีพฤติกรรมทำให้เจ้าหน้าที่ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงานนั้นผู้มีอำนาจจะต้องใช้อำนาจอย่างไร และสามารถใช้ดุลพินิจออกคำสั่งย้ายได้ดังเช่นการแต่งตั้งโยกย้ายในกรณีปกติ ได้หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง(๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งให้ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดหรือออกคำสั่งย้ายข้าราชการดังกล่าว โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและ

การบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่การใช้อำนาจต้องตั้งอยู่บนความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคคลตามระบบคุณธรรมโดยต้องเป็นการใช้ดุลพินิจอย่างเหมาะสมหรือเป็นดุลพินิจโดยชอบ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ของทางราชการที่จะได้รับในการดำเนินการบริการสาธารณะ และขวัญกำลังใจของข้าราชการประกอบกัน

การย้ายผู้ฟ้องคดีในคดีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้ปรับปรุงวุฒิภาวะด้านบริหารและปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตลอดจนเพื่อแก้ไขปัญหาความวุ่นวาย การขาดขวัญกำลังใจ และความระส่ำระสายภายในองค์กร แม้ว่าการให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ในครั้งนี้อาจเป็นการลดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งบริหารซึ่งมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนตามกฎหมาย มาปฏิบัติงานประจำที่กลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัยโดยไม่มีอัตราตำแหน่งที่เทียบเท่ากันรองรับและจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างใดก็ขึ้นอยู่กับหัวหน้ากลุ่มงานหรือผู้บังคับบัญชาจะมีการมอบหมายก็ตาม แต่ถือได้ว่านายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีแทนการลงโทษทางวินัยซึ่งถือเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรอันเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยการพัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย รวมทั้งขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามสมควรแก่กรณีได้ การว่ากล่าวตักเตือนและการย้ายผู้ฟ้องคดีจึงถือเป็นมาตรการป้องกันการกระทำผิดวินัยที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจกระทำได้โดยชอบอีกด้วย ดังนั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ (ย้าย) ที่กลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จึงชอบด้วยกฎหมาย **(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๓/๙/๒๕๕๔)**

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายพชร ชูชำนาญ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

หนีไปหาเงินมาคืน

นายขุนทอง ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบการเบิกจ่ายเงินและมีอำนาจในการลงนามถอนเงิน และนางทองดี ข้าราชการ มีหน้าที่ร่วมลงนามเบิกถอนเงิน นายขุนทองและนางทองดี ได้ร่วมกันลงนามในใบถอนเงินของ รพสต.จำนวน ๕ ครั้ง จากนั้น นายขุนทองได้ทำการแก้ไขจำนวนเงินให้มากกว่าจำนวนเงินที่ขออนุมัติเบิกจ่าย โดยเพิ่มเติมข้อความและจำนวนเงินในช่องตัวเลขและในช่องตัวหนังสือ แล้วรับเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวแต่เพียงผู้เดียว รวมเป็นเงินหนึ่งล้านบาทเศษ เมื่อตรวจสอบพบการทุจริต นายขุนทองรับสารภาพและทำหนังสือสัญญาว่าตนจะชดใช้เงินคืนทั้งหมด จากนั้นก็หลบหนีหายไปโดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลยและไม่ได้ชดใช้เงินคืนแต่อย่างใด ส่วนนางทองดี ไม่ได้ร่วมทำการทุจริตด้วย แต่ได้ลงนามในใบถอนเงินโดยไม่มีการขีดเส้นหน้าจำนวนเงินที่เขียนเป็นตัวเลขและตัวหนังสือ อันเป็นการเปิดโอกาสให้นายขุนทอง เขียนเพิ่มจำนวนเงินในภายหลังได้

พฤติการณ์ของนายขุนทอง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ และพฤติการณ์ของนางทองดี เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓(๔) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

อาชีพเสริม...

<u>อาชีพเสริม</u>

นางสาวแจ่มฟ้า ข้าราชการ ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนทำการล่อซื้อยาบ้าจากนางสาวแจ่มฟ้า ในระหว่างนัดหมายส่งมอบยาบ้า นางสาวแจ่มฟ้า ไหวตัวทันพยายามขับรถจักรยานยนต์หลบหนีจนเสียหลักล้มลง เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเข้าควบคุมตัวและตรวจค้นพบยาบ้าจำนวน ๓๐ เม็ด อยู่ในกระเป๋ากางเกงด้านหน้าข้างซ้าย นางสาวแจ่มฟ้า ยอมรับว่ายาบ้าดังกล่าวเป็นของตนเองที่จะนำมาจำหน่ายให้กับลูกค้าตามที่นัดหมายไว้ (สายลับ) ต่อมานางสาวแจ่มฟ้า ได้ถูกดำเนินคดีและศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกนางสาวแจ่มฟ้าในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่าย

พฤติการณ์ของนางสาวแจ่มฟ้า ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ไม่ยอมทำ</u>

นายขวัญใจ ข้าราชการ มีหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการเงินและบัญชีของหน่วยงาน นายขวัญใจ มีพฤติกรรมหลายประการอันเป็นการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และนำเงินส่งเข้าคลัง พ.ศ.๒๕๕๑ เช่น ไม่ออกใบเสร็จรับเงิน ไม่บันทึกรายรับรายจ่ายเงินในระบบบัญชี ไม่จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ขออนุมัติจ่ายเงินทั้งที่ยังไม่ได้รับอนุมัติให้มีการจัดซื้อ และเบิกจ่ายเงินสดแทนการจ่ายเช็ค เป็นต้น

พฤติการณ์ของนายขวัญใจ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

ยืมจนเกือบลืม ...

ยืมจนเกือบลืม

นายขุนเดช ข้าราชการ ได้ทำสัญญายืมเงินจากทางราชการสำหรับเป็นค่าวัสดุดำเนินการ ค่าอาหาร/อาหารว่าง ค่าตอบแทนวิทยากร เพื่อดำเนินการตามโครงการทางด้านสุขภาพ เป็นเงินจำนวนสองแสนบาทเศษ โดยสัญญายืมกำหนดให้ส่งคืนเงินยืมภายใน ๙๐ วัน แต่ปรากฏว่านายขุนเดช ไม่ได้ดำเนินการตามกลุ่มเป้าหมายและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการ มีการเปลี่ยนแปลงช่วงระยะเวลาและพื้นที่ดำเนินการโดยไม่มีการขอเปลี่ยนแปลงจากผู้มีอำนาจและไม่แจ้งให้พื้นที่ที่เกี่ยวข้องหรือกลุ่มเป้าหมายได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลง ทำให้ดำเนินการได้ไม่ครอบคลุมตามที่ระบุในโครงการ นอกจากดำเนินการล่าช้าแล้วยังส่งหลักฐานการใช้คืนเงินยืมล่าช้าเป็นเวลา ๒ ปีเศษ ทั้งนี้ เงินที่ยืมนั้นไม่ได้มีการนำไปใช้ส่วนตัว แต่นำไปบริหารโครงการทั้งหมด การส่งคืนเงินยืมได้ส่งเป็นเอกสารประกอบการอบรม และส่วนที่ไม่ได้จัดกิจกรรมไม่ได้มีการเบิกเงินแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายขุนเดช ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน

ใจไม่เย็น

นายสมควร ข้าราชการซึ่งเป็นหัวหน้างาน ได้เข้าร่วมประชุมในการประชุมเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงาน โดยมีนายสมชาย เป็นประธานที่ประชุม นายสมชายแจ้งว่าจากการประชุมครั้งที่ผ่านมามีการส่งรายชื่อผู้เข้าอบรมมาแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ จึงขอให้นายสมควร ประสานผู้ใต้บังคับบัญชาภายในงานว่าหากมีการเปลี่ยนแปลงขอให้แจ้งให้ทราบในวันรุ่งขึ้น ทำให้นายสมควร ไม่พอใจและพูดว่า“มึงบอกกูทำไม ไม่ไปบอกเอง”

จากนั้น...

จากนั้นจึงลุกขึ้นไปโทรศัพท์ตามผู้มีรายชื่อเข้าอบรมมาตอบยืนยันการเข้าอบรมด้วยตนเอง เมื่อเลิกประชุมแล้วนายสมชายกำลังจะเดินกลับไปปฏิบัติงานและพูดกับนายสมควร ว่าไม่จำเป็นต้องบอกให้เด็กมาก็ได้ ในฐานะหัวหน้างานเพียงแต่ให้ไปแจ้งให้เด็กทราบเท่านั้นเอง นายสมควร เกิดความไม่พอใจจึงพูดว่า “มึงจะเอายังไงกับกู” แล้วลุกขึ้นยืนยกเก้าอี้พร้อมที่จะทุ่มใส่นายสมชาย แต่มีเจ้าหน้าที่มาห้ามปรามไว้ก่อน เมื่อนายสมชาย เดินออกจากห้องประชุม นายสมควรก็เดินตามมาบริเวณนอกห้องประชุม แล้วกระโดดถีบที่บริเวณกกหูของนายสมชาย ทำให้นายสมชายล้มลง นายสมชายพูดว่าใจเย็นๆมีอะไรก็คุยกัน แต่นายสมควร ก็กระโดดถีบที่บั้นเอวของนายสมชายอีกครั้ง

พฤติการณ์ของนายสมควร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการและฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนมิให้เสื่อมเสียและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๗) และมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>ย่ามใจ</u>

นายยอด ข้าราชการ ได้กระทำการล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศเจ้าหน้าที่สตรี ซึ่งเป็นผู้ร่วมงานจำนวนหลายคนโดยไม่ยินยอมและกระทำบ่อยครั้ง ทั้งต่อหน้าเจ้าหน้าที่อื่นและตามลำพังสองต่อสอง เช่น จับหน้าอก ดันให้ล้มแล้วทับอยู่บนตัว ลูบขา โอบกอด จับและบีบหน้าอก สอดมือเข้าใต้รักแร้แล้วโอบกอดจนแน่นและหอมที่คอ กอดไหล่แล้วใช้มือลูบบริเวณเหนือหน้าอก จับและบีบหน้าอกขณะที่กำลังนั่งทำงานเกือบทุกวัน ขยำหน้าอกและไซร้ซอกคอ จูบหน้าผาก ตีก้นแรงๆ นอกจากนี้ในระหว่างที่ไปอบรมขณะที่ฝ่ายหญิงกำลังหลับอยู่ในห้องพักได้ขึ้นคร่อมบนตัวต่อหน้าเพื่อนร่วมงานหลายคน และมีพฤติกรรมเข้าไปในห้องพักแล้วผลักกดตัวให้ล้มนอนคว่ำลงกับพื้นแล้วขึ้นคร่อมและขย่มบนตัว เป็นต้น

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายยอด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

เทศบาลตำบลเสาไห้ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ได้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นช่างโยธาเป็นผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างปรับปรุงและตกแต่งอาคารที่ทำการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยนายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งด้วยวาจาให้ปลัดเทศบาลตำบลเสาไห้ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ปรับเปลี่ยนผู้ทำหน้าที่ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้างดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งด้วยวาจาให้ว่าที่ร้อยตรี อ. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้างแทนผู้ฟ้องคดี ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคตรวจสอบพบว่าการก่อสร้างดังกล่าวเสียค่าใช้จ่ายสูงเกินความเป็นจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ควบคุมงานจ้างจึงให้รับผิดร้อยละ ๒๕ ของค่าเสียหายทั้งหมด แต่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงโดยให้รับผิดในฐานะผู้ควบคุมงานในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายทั้งหมดและในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง ร่วมกับกรรมการอื่น จำนวนคนละ ๑๕,๓๓๘.๖๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ว่าคำสั่งแต่งตั้งกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน เป็นคำสั่งราชการที่ต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรผู้ฟ้องคดีสามารถร้องขอให้มีการยืนยันคำสั่งด้วยวาจาเป็นหนังสือได้

การที่...

การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งหรือร้องขอดังกล่าวย่อมแสดงว่ามีเจตนาที่จะผูกพันในสิทธิและหน้าที่การเป็นกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน เนื่องจากคำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนเวลาหรือโดยเหตุผลอื่น

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งหรือร้องขอให้มีการยืนยันคำสั่งเปลี่ยนแปลงผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้างเป็นหนังสือจะถือว่าผู้ฟ้องคดียังคงมีเจตนาที่จะผูกพันในหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่าสิทธิในการร้องขอให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งยืนยันเป็นหนังสือเป็นสิทธิของผู้รับคำสั่งซึ่งหากต้องการให้คำสั่งด้วยวาจามีการยืนยันเป็นหนังสือก็มีสิทธิร้องขอต่อผู้ออกคำสั่งได้ แต่การไม่ใช้สิทธิร้องขอไม่มีผลทำให้คำสั่งด้วยวาจาสิ้นผลไปและการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้างแล้ว คำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลเป็นการเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งเดิม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้าง ย่อมมีเจตนาที่จะไม่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบกับในใบตรวจรับการจ้างเหมาทั้งหมดไม่มีชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงนามในฐานะกรรมการตรวจการจ้างในทุกงวดงาน แต่ปรากฏชื่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และกรรมการตรวจการจ้างคนอื่น อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การยอมรับว่ามีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าทำหน้าที่ผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้าง และผู้ฟ้องคดีไม่เคยเข้าร่วมเป็นกรรมการตรวจการจ้างในทุกงวดงาน ดังนั้น แม้จะไม่มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี แต่คำสั่งด้วยวาจาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำหน้าที่ดังกล่าวแทน ได้มีการปฏิบัติตามตลอดมา จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้างตั้งแต่ต้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีส่วนต้องรับผิดใดๆในความเสียหายที่เกิดขึ้น คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย (**คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๕๘๙/๒๕๕๗**)

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาหภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นาวสางสาวิณี ลาวรรณ์ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

กลับไม่ได้

นางสาวส้มซ่า ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกัน รวม ๑๑ วัน สาเหตุเนื่องจากนางสาวส้มซ่า ได้เดินทางไปเยี่ยมเพื่อนชายคนสนิทที่ประเทศมาเลเซีย

แต่เกิดการทะเลาะวิวาทกัน เป็นเหตุให้เพื่อนชายดังกล่าวยึดหนังสือเดินทางและโทรศัพท์มือถือ ทำให้นางสาวส้มซ่าไม่สามารถเดินทางกลับประเทศไทยได้ทันตามกำหนดเวลา นอกจากนี้ยังพบว่านางสาวส้มซ่า เดินทางไปประเทศมาเลเซียโดยไม่ได้ขออนุญาตเดินทางออกนอกประเทศต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕

พฤติการณ์ของนางสาวส้มซ่า ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒(๒) มาตรา ๘๒(๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

โครงการลม

นางส้มเกลี้ยง ข้าราชการ ขณะที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสถานีอนามัย ได้รับอุดหนุนเงินงบประมาณเพื่อให้ดำเนินโครงการและรับผิดชอบโครงการ นางส้มเกลี้ยง ได้จัดทำ

โครงการ...

โครงการและจัดทำหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตามโครงการเป็นเท็จโดยไม่ได้มีการดำเนินโครงการและจ่ายเงินจริง คือ โครงการพัฒนาศักยภาพชมรมสร้างสุขภาพตำบล จำนวน ๕๑,๐๐๐ บาท และโครงการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ จำนวน ๘,๐๐๐ บาท นางส้มเกลี้ยง ได้จัดทำหลักฐานการเบิกจ่ายเงินทั้งสองโครงการเป็นเท็จ เช่น ค่าจ้างเหมาจัดทำอาหารว่าง ค่าวิทยากร ค่าจัดทำแบบบันทึกการออกกำลังกาย ค่าวุฒิบัตร ค่าจ้างเหมาจัดสถานที่และจัดกิจกรรมการประกวดชมรมสร้างสุขภาพ ค่าล้างรูป ค่ารางวัลในการประกวดชมรมสร้างสุขภาพ และค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เป็นต้น

พฤติการณ์ของนางส้มเกลี้ยงดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ถอนเพลิน</u>

นายส้มเช้า ข้าราชการ ขณะปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสถานีอนามัย มีหน้าที่จัดทำเอกสารเพื่อขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างและเอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายต่างๆ ของสถานีอนามัย และมีหน้าที่จัดทำรายงานทางการเงินและบัญชีต่างๆ นายส้มเช้า ได้ทำการเบิกเงินบำรุงของสถานีอนามัย โดยถอนเงินจากบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในช่วงระยะเวลา ๔ ปี จำนวน ๑๔๐ ครั้ง รวมเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายส้มเช้าอ้างว่าตนถอนเงินจำนวนดังกล่าวไปเพื่อใช้ในราชการของสถานีอนามัย ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แต่จากการตรวจสอบเอกสารของทางราชการและทะเบียนครุภัณฑ์พบว่ามีหลักฐานการจ่ายเงินที่ใช้ในงานราชการของสถานีอนามัยจริงเพียง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมานายส้มเช้าได้นำเงินมาคืนจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ยังพบว่านายส้มเช้าไม่ได้จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้เป็นปัจจุบัน

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายส้มเช้า ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เพราะว่าเครียด</u>

นายส้มป่อย ข้าราชการ มีพฤติกรรมขาดราชการเป็นช่วงๆ ไม่ต่อเนื่องกัน รวม ๑๘ วัน และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน

การขาดราชการดังกล่าวของนายส้มป่อย น่าจะเกิดจากความเครียดและคิดว่าตนเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยจิตเวชเสียชีวิตในขณะที่นายส้มป่อยเป็นผู้ดูแลคนสุดท้ายที่โรงพยาบาล เมื่อผู้บังคับบัญชาเรียกมาสอบถามถึงสาเหตุในการขาดราชการ นายส้มป่อยก็ไม่ตอบได้แต่นิ่งเงียบ และเมื่อเชิญบิดามารดาของนายส้มป่อยมาสอบถามถึงสาเหตุการขาดงาน บิดามารดาแจ้งว่านายส้มป่อยเป็นกังวลและคิดว่าตนเป็นเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยจิตเวชเสียชีวิต นอกจากนี้ยังพบว่า นายส้มป่อย มีปัญหาเรื่องหนี้สินทั้งที่ยืมเงินจากเพื่อนร่วมงานและจากบุคคลภายนอก ต่อมาทราบว่านายส้มป่อย ไปอยู่กับภรรยาที่ต่างอำเภอและไปทำงานที่หน่วยงานเอกชนที่จังหวัดแห่งหนึ่ง

พฤติการณ์ของนายส้มป่อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>นอกแผน</u>

นายส้มโอ ข้าราชการ ได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นผู้อนุมัติก่อหนี้ผูกพันด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการ นายส้มโอ ได้อนุมัติให้จ้างทำความสะอาดภายในและบริเวณรอบหน่วยงาน และอนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้าง โดยมิได้มีการจ้างจริง จำนวนหลายครั้งในระยะเวลาประมาณ ๒ ปี รวมเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ได้จัดทำเอกสารการตรวจรับและเบิกเงินค่าจ้างโดยใช้หลักฐานสำเนาบัตรประจำตัว

ของนางดาว...

ของนางดาวและปลอมลายมือชื่อนางดาวในใบส่งมอบงานจ้าง ใบสำคัญรับเงิน และรับรองสำเนาเอกสารบัตรประจำตัวประชาชนของนางดาว เมื่อเบิกเงินมาแล้วได้นำเงินมาเก็บไว้และจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆของหน่วยงาน เช่น ค่าจ้างตัดหญ้า ค่าจ้างเหมารถพาอาสาสมัครไปดูงาน ค่าจ้างเหมาเทปูนรอบอาคารหน่วยงาน และค่าปูกระเบื้องห้องปฏิบัติงาน เป็นต้น เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่ามีการดำเนินการและมีการใช้จ่ายเงิน ในเรื่องดังกล่าวจริง ส่วนสาเหตุที่ไม่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและเบิกจ่ายตามระเบียบของราชการ นั้น นายส้มโอให้เหตุผลว่าเนื่องจากรายจ่ายต่างๆ ดังกล่าวไม่ได้กำหนดไว้ในแผนเงินบำรุงของหน่วยงาน จึงเข้าใจว่าไม่สามารถเบิกจ่ายจากเงินบำรุงได้

พฤติการณ์ของนายส้มโอ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๒) มาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

นาย ก.ผู้อำนวยการกองของเทศบาล ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ กรณีป่วยรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล แต่ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่นำสมุดบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการและเอกสารอื่นๆ ไปให้ตนลงนามในขณะที่นอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล

นาย ก.ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง สรุปว่าตนไม่ได้กระทำผิดวินัย การปฏิบัติหน้าที่ของตนชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในช่วงนั้นได้เกิดน้ำท่วมในเขตพื้นที่ของเทศบาล และตนได้รับคำสั่งให้

จัดเตรียม...

จัดเตรียมเครื่องอุปโภคบริโภคสำหรับแจกจ่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัยตนจึงไม่ได้ยื่นใบลาป่วย เนื่องจากมีความสำนึกในหน้าที่ ตนยังคงปฏิบัติหน้าที่ตลอดมาโดยสั่งให้

ผู้ใต้บังคับบัญชานำเอกสารต่างๆ ไปให้ตรวจลงนามอนุมัติ และนำสมุดบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการไปให้ลงนามที่โรงพยาบาล ทั้งนี้มิได้มีระเบียบหรือคำสั่งใดๆที่ให้ตนต้องทำงานในห้องทำงานแต่เพียงอย่างเดียวหรือห้ามไม่ให้ออกทำงานนอกสถานที่ และมิได้มีผู้ใดทักท้วงว่าไม่เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วเห็นว่าในการปฏิบัติราชการโดยปกติทั่วไป ข้าราชการต้องมาปฏิบัติราชการยังสถานที่ปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้นๆและเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มาปฏิบัติราชการจึงได้มีระเบียบและธรรมเนียมปฏิบัติให้ข้าราชการลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ณ สถานที่ปฏิบัติราชการเป็นการประจำทุกวัน ในกรณีของนาย ก.นั้นป่วยเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล แต่เพื่อสร้างหลักฐานว่ามาปฏิบัติราชการจึงได้ให้ผู้ใต้บังคับบัญชานำสมุดลงลายมือชื่อมาให้ตนลงนาม ณ สถานพยาบาล ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของตนเองจะได้ไม่ต้องเสียวันลาซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของนาย ก. และในฐานะที่ นาย ก.เป็นผู้บริหารยิ่งเป็นการไม่สมควรที่จะประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ การที่นาย ก.ไม่ยื่นใบลาป่วยตามระเบียบว่าด้วยการลา จึงเป็นกรณีที่ นาย ก. ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการและจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของทางราชการ กรณีจึงถือได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และการลงโทษภาคทัณฑ์ก็เป็นโทษสถานเบาอยู่แล้ว ดังนั้น คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นาย ก. จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (**คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๘๗/๒๕๕๓**)

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายพชร ชูชำนาญ นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ฉุกเฉินมาก

นางการะเกด ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานการเงินและบัญชี ระหว่างปี ๒๕๕๕–๒๕๕๖ ได้ทำการปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานจำนวน ๗ คน ซึ่งเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยปลอมลายมือลงชื่อในแบบคำขอกู้เงินและหนังสือสัญญากู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยทั้ง ๗ คนไม่ทราบเรื่องนี้มาก่อน และเมื่อผู้บังคับบัญชาลงนามรับรองในเอกสารดังกล่าวแล้ว นางการะเกดได้ส่งไปที่สหกรณ์ออมทรัพย์ เมื่อสหกรณ์ฯ อนุมัติเงินกู้ฉุกเฉินและโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๗ คน แล้ว นางการะเกด ได้ไปหลอกลวงว่าตนเองได้ยืมเงินจากบุคคลภายนอกจะขอยืมบัญชีธนาคารของทั้ง ๗ คน รับโอนเงินที่ตนยืมมาและขอให้กดเอทีเอ็มหรือถอนเงินสดมามอบให้นางการะเกดโดยที่ไม่ทราบมาก่อนว่าเป็นเงินที่มีการปลอมเอกสารลายมือชื่อของพวกตนไปกู้เงินจากสหกรณ์ฯ เมื่อนางการะเกด ได้รับเงินแล้ว ต่อมาก็โอนเงินเข้าบัญชีคืนให้หลังจากเงินเดือนของทุกคนโอนเข้าบัญชีแล้วประมาณ ๒–๓ วัน เพื่อปิดบังความผิด

พฤติการณ์ของนางการะเกด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

แชร์ลม...

<u>แชร์ลม</u>

นางสาวแก้วตา ข้าราชการ ได้ถูกนางสาวไก่กับพวก แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีในข้อหาฉ้อโกงทรัพย์ โดยหลอกลวงว่านางสาวแก้วตา ได้ตั้งวงแชร์ วงละ ๒,๐๐๐ บาท จำนวน ๒ วงๆละ ๑๖ มือ และวงละ ๑๐๐๐ บาท จำนวน ๑ วงๆละ ๑๔ มือ กำหนดเปียแชร์ในวันที่ ๕ ของทุกเดือน เวลาเปียแชร์ให้แจ้งการเปียแชร์ทางโทรศัพท์ให้ลูกแชร์ทราบ ทั้งนี้ ลูกแชร์ได้ส่งเงินต้นค่าเปียแชร์จำนวนหลายเดือน รวมเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมานางสาวแก้วตา ได้แจ้งยกเลิกและล้มวงแชร์ทั้งหมดโดยตกลงว่าจะจ่ายเงินคืนให้ทั้งหมดแต่ก็ไม่ยอมจ่ายคืนให้ ลูกแชร์ได้ทราบในเวลาต่อมาว่าไม่ได้มีการตั้งวงแชร์ตามที่นางสาวแก้วตา กล่าวอ้าง จึงไปแจ้งความดำเนินคดีอาญา พนักงานอัยการได้ฟ้องนางสาวแก้วตา ต่อศาลแขวง ในฐานความผิดฉ้อโกงทรัพย์ ต่อมานางสาวแก้วตา ได้ตกลงยินยอมชดใช้เงินทั้งหมดให้กับนางสาวไก่กับพวก และได้มีการถอนคำร้องทุกข์โดยไม่ประสงค์ดำเนินคดีกับนางสาวแก้วตา สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับ ศาลแขวงจึงจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

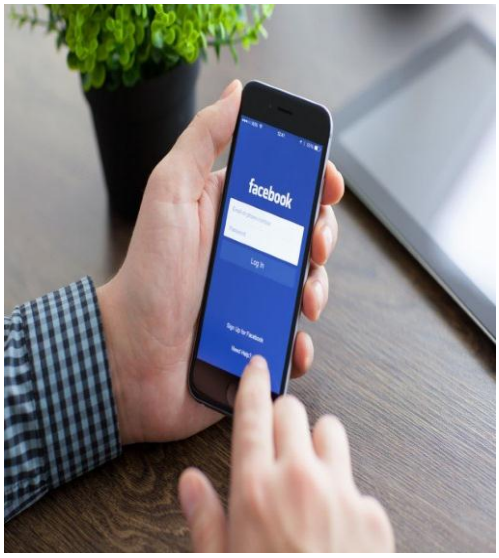
พฤติการณ์ของนางสาวแก้วตา เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน

<u>ยักยอกและปลอม</u>

นายสมหมาย ข้าราชการ มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงิน นายสมหมายได้รับเงินจากผู้ป่วยที่มารับบริการที่โรงพยาบาล จำนวน ๔ ราย รวมเงิน ๘,๐๐๐ บาท แต่ได้เขียนสำเนาใบเสร็จรับเงินให้น้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้รับ...

ที่ได้รับจริง และนำส่งทางราชการเพียง ๑๐๐ บาท แล้วยักยอกเงินส่วนต่างนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว รวม ๗,๙๐๐ บาท เพื่อนำไปใช้หนี้นอกระบบและใช้จ่ายในครอบครัว นอกจากนี้ยังได้ทำการปลอมลายมือชื่อเพื่อนร่วมงานเพื่อยื่นคำขอและทำหลักฐานการรับเงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน ๓ สัญญา และได้รับเงินไปรวม ๘๙,๐๐๐ บาท โดยมีการปลอมลายมือชื่อของผู้กู้/ผู้รับเงิน พยาน หัวหน้างานการเงินผู้รับรอง ในแบบคำขอและหนังสือกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน

พฤติการณ์ของนายสมหมาย ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ฝากรักผ่านเฟส</u>

นายยอดชาย ข้าราชการ ได้มีความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาวกับนางก้อย ลูกจ้างเหมาบริการ ทั้งที่บุคคลทั้งสองต่างมีสามีภริยาตามกฎหมายอยู่แล้ว โดยมีพฤติกรรมหลายอย่างที่แสดงให้ประชาชนและเพื่อนร่วมงานเข้าใจหรือรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของบุคคลทั้งสองในทางชู้สาว เช่น ออกไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน หยอกล้อกันในที่ทำงาน รับประทานอาหารด้วยกันในห้องทำงานส่วนตัวของนายยอดชาย นอกจากนี้ยังมีหลักฐานที่เป็นการสนทนาผ่านทางเฟสบุ๊คของบุคคลทั้งสองที่ใช้คำพูดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาวที่ผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้การบังคับบัญชา ไม่ควรใช้พูดกัน เช่น ใช้สรรพนามแทนกันว่า “เมียจ้า” “ผัว” หรือ“ที่รัก”ทั้งนี้ไม่ปรากฏว่าครอบครัวของทั้งสองเกิดความแตกแยกหรือหย่าร้างแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายยอดชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

<u>ระบายไลน์กลุ่ม</u>

นางนิด ข้าราชการ ขณะปฏิบัติหน้าที่ที่โรงพยาบาล ก. ได้เขียนข้อความผ่านโปรแกรมสนทนาแบบกลุ่ม (ไลน์กลุ่ม) ของโรงพยาบาล ก. ความว่า“เหลือพยาบาลหนึ่งคนทำงานดูแลคนไข้อยู่คนเดียว”“ทุกวันศุกร์หัวหน้าตึกกลับเที่ยงให้น้อง ๆ เฝ้าตึก”“โรงพยาบาล ก. ผ่าน HA มาได้ไง”“ขังคนไข้ไว้เจ้าหน้าที่ไปทำงานโรงงาน”“ปล่อยให้ผู้ช่วยเหลือคนไข้ดูแลและส่งเวรแทนพยาบาล” “เจ้าหน้าที่มาเซ็นชื่อแล้วออกไปข้างนอก ไม่กลับมาปฏิบัติงาน” โดยเรื่องราวตามข้อความดังกล่าวจากการตรวจสอบยังฟังไม่ได้ว่าเป็นความจริง จึงเป็นการแสดงข้อความเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ไม่มีมูลความจริง นางนิดให้การยอมรับว่าตนเป็นผู้ส่งข้อความผ่านทางโปรแกรมสนทนา เพราะคิดว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการเลื่อนเงินเดือน

พฤติการณ์ของนางนิด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

ผู้ฟ้องคดี เป็นอดีตข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ได้ขาดราชการติดต่อกันจำนวน ๑๓วัน เมื่อกลับมาปฏิบัติราชการได้ยื่นใบลาป่วยและแนบใบรับรองแพทย์มาแสดงว่าควรลางาน ๓ วัน ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วยังไม่อนุมัติการลา และได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนโดยได้เชิญแพทย์ที่ออกใบรับรองแพทย์มาให้ถ้อยคำด้วย ซึ่งแพทย์ยืนยันว่าป่วยจริง เนื่องจากเครียด ปวดศีรษะ นอนไม่หลับ โดยมีการรักษามาประมาณ ๒ ปี

กรรมการฯ ...

คณะกรรมการฯ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ป่วยหนักถึงขนาดไม่สามารถเข้าทำงานได้หรือมีเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ไม่สามารถมาทำงานได้ ต่อมาได้มีการดำเนินการทางวินัยและอธิการบดีได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้ววินิจฉัยสรุปว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีกลับมาปฏิบัติงานและยื่นใบลาป่วยในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ เป็นการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๕ ข้อ ๑๗ ประกอบกับมีใบรับรองแพทย์ประกอบการลาป่วยด้วย หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าใบรับรองแพทย์ที่ผู้ฟ้องคดีนำมายื่นขาดความน่าเชื่อถือก็ชอบที่จะสั่งให้ผู้ฟ้องคดีใช้ใบรับรองแพทย์ที่ตนเห็นชอบแทนหรือสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตตามระเบียบได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี มีประวัติเป็นคนไข้โรคจิตเวช มีอาการเครียด นอนไม่หลับ เบื่อ และซึมเศร้า ซึ่งแพทย์ผู้ตรวจรักษาได้ออกใบรับรองแพทย์โดยเห็นควรให้หยุดงาน ๓วัน เพราะมีความเครียด ปวดศรีษะ นอนไม่หลับ จึงเป็นใบรับรองแพทย์ที่ออกโดยชอบ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นใบลาป่วยโดยชอบด้วยระเบียบจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่ราชการในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ การที่ผู้บังคับบัญชามิได้มีคำสั่งเกี่ยวกับการลาป่วยของผู้ฟ้องคดีและมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเนื่องจากการงดเว้นไม่อนุญาตให้ลาป่วยดังกล่าวจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว **(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๒/๒๕๔๙)**

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

หนูจะไปนอก

นางแก้วตา ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันรวม ๑๒ วัน โดยนางแก้วตาอ้างว่าตนไปติดต่อดำเนินการขอวีซ่าและทำพาสปอร์ต เพื่อจะย้ายภูมิลำเนาติดตามสามีไปอยู่ต่างประเทศ โดยนางแก้วตา ไม่ได้ขออนุญาตการลาต่อผู้บังคับบัญชา แต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนางแก้วตา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ขับแท็กซี่ดีกว่า

นายนิคม พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้ขาดราชการไปตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเวลาติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จากการสืบสวนพบข้อเท็จจริงว่าในระหว่างที่ขาดราชการ นายนิคม ได้ไปขับรถแท็กซี่รับจ้างและไปเรียนเกี่ยวกับการซ่อมแอร์ และต่อมาได้ไปทำงานเป็นช่างซ่อมบำรุงของโรงแรมเอกชนแห่งหนึ่ง

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายนิคม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เพราะเชื่อใจถึงให้เงิน</u>

นายสมหวัง ข้าราชการ ถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดในข้อหาฉ้อโกงและความผิดเกี่ยวกับเอกสาร กล่าวคือ นายสมหวัง ได้ปลอมเอกสารการขอกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านแล้วนำเอกสารที่ทำปลอมนั้นไปหลอกลวง นางดำ ผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้นางดำหลงเชื่อว่านายสมหวัง อยู่ระหว่างการกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านและมีความต้องการใช้เงินเพื่อนำไปชำระเป็นค่าหุ้นในกองทุนและค่าประเมินราคาทรัพย์ ทำให้นางดำ ส่งมอบเงินให้แก่นายสมหวัง จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งความจริงแล้วกองทุนหมู่บ้านได้ปิดกิจการแล้ว และนายสมหวัง ไม่เคยกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านดังกล่าวแต่อย่างใด คดีนี้ศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาว่านายสมหวัง มีความผิดอาญาฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารสิทธิปลอม ลงโทษจำคุก ๒ ปี แต่มีเหตุบรรเทาโทษคงจำคุก ๑ ปี แม้นายสมหวังจะไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนและไม่มีพฤติกรรมเสียหายอื่น แต่ได้อาศัยความไว้วางใจของผู้เสียหาย หลอกลวงเอาเงินผู้เสียหายเป็นจำนวนมาก และเมื่อมีการตกลงในภายหลังให้มีการผ่อนชำระเงินคืนให้แก่ผู้เสียหายแล้ว นายสมหวัง ได้ชดใช้เงินคืนไปเพียงบางส่วนเท่านั้น จึงไม่มีเหตุให้รอการลงโทษ คดีถึงที่สุด

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>บัตรเงินสด</u>

นางสาวแน่งน้อย พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ได้ปลอมเอกสารต่างๆของแพทย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล เพื่อไปทำบัตรเครดิตและนำบัตรเครดิตไปกดเงินผ่านตู้ ATM นอกจากนี้ยังได้ทำการปลอมหนังสือรับรองเงินเดือนและลายมือชื่อของผู้อำนวยการโรงพยาบาลลงนามในหนังสือรับรองเงินเดือนเพื่อนำไปเป็นเอกสารประกอบในการค้ำประกันขอซื้อรถยนต์

พฤติการณ์ของนางสาวแน่งน้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๖ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกือบหมดบ้าน</u>

นายเดชา พนักงานราชการ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ได้ลักทรัพย์ภายในบ้านพักแพทย์ของโรงพยาบาล ซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางสาวสมศรี จำนวนหลายครั้งรวม ๑๕ รายการ มูลค่าประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนายเดชา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๔(๘) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้...

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ นั้น ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สรุปดังนี้

“มาตรา ๑๑๐ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

ฯลฯ

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรานี้แล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี และให้นำมาตรา ๑๐๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ดังกรณีตัวอย่าง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด มีคำสั่งให้นาย ก.ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ โรงพยาบาลทั่วไป ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ เนื่องจากมีวันลาป่วยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๑๘๓ วัน (๑๒๑ วันทำการ) เพราะประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนกับรถยนต์บรรทุกมีเลือดออกในสมองซึ่งแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาได้ตรวจและวินิจฉัยว่าไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และไม่สามารถปฏิบัติงานต่อได้ ทั้งนี้แพทย์ได้สรุปผลการตรวจและให้ความเห็นประกอบการพิจารณาเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เพื่อสั่งให้ออกจากราชการเพื่อให้ได้รับบำเหน็จบำนาญ

เหตุทดแทน...

เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ดำเนินการตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ พ.ศ.๒๕๕๖ข้อ ๓ ซึ่งกำหนดว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจพิจารณาดำเนินการ

ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ เมื่อปรากฏว่าผู้นั้นมีวันลาป่วยรวมกันในหนึ่งปีงบประมาณเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันทำการ หรือมีวันลาป่วยรวมกันเกินหกสิบวันทำการ ในแต่ละปีงบประมาณติดต่อกันสองปีงบประมาณ ทั้งนี้ ไม่รวมกรณีป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรสั่งให้ นาย ก.ออกจากราชการเพื่อให้ได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามมาตรา ๑๐๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และได้แจ้งคำสั่งให้นาย ก.ทราบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวว่าหากนาย ก. ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่ง ให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งนาย ก.ไม่ได้มีการอุทธรณ์ ต่อ ก.พ.ค.แต่อย่างใด อนึ่ง การสั่งให้ออกจากราชการของข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ระดับชำนาญการพิเศษลงมา นั้น เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา ๕๗(๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ โดยไม่ต้องมีการมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่อย่างใด และเมื่อได้มีคำสั่งแล้วจะต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ โดยอนุโลม ด้วย

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

เอ็นดูเด็ก

นายนพพร ข้าราชการ อายุ ๒๕ ปี ได้รู้จักกับเด็กหญิงจิ๋ม อายุ ๑๔ ปี นักเรียนโรงเรียนมัธยมซึ่งสวยหน้าตาเหมือนกับสาวญี่ปุ่นและน่ารักน่าเอ็นดู ตอนเย็นวันหนึ่ง

นายนพพรได้ขับรถยนต์ไปรับเด็กหญิงจิ๋มที่หน้าโรงเรียนแล้วพาไปเที่ยวที่วัด เมื่อไปถึงบริเวณลานจอดรถภายในวัด นายนพพร ได้ลวนลามเด็กหญิงจิ๋ม โดยหอมแก้ม ๒ ครั้ง ใช้มือล้วงเข้าไปบริเวณใต้เสื้อแล้วจับนมและล้วงเข้าไปใต้กางเกงวอร์มแล้วลูบคลำบริเวณอวัยวะเพศ ทำให้เด็กหญิงจิ๋มตกใจและขอกลับ นายนพพรจึงพากลับไปส่งที่โรงเรียน หลังจากนั้นนายนพพร ได้โทรศัพท์ไปหาเด็กหญิงจิ๋มแล้วพูดข่มขู่ว่าห้ามนำเรื่องที่เกิดขึ้นไปบอกผู้ปกครองและตนได้บันทึกภาพเคลื่อนไหวในขณะที่ลวนลามเด็กหญิงจิ๋มไว้ หากบอกผู้ปกครองจะนำภาพเคลื่อนไหวดังกล่าวไปเผยแพร่ให้ได้รับความอับอาย ต่อมานายนพพร ได้โทรศัพท์ไปข่มขู่อีกครั้งหนึ่งทำให้เด็กหญิงจิ๋มทนไม่ไหวจึงนำเรื่องที่เกิดขึ้นไปบอกกับอาจารย์และได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายนพพร ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลจังหวัด นายนพพรได้ให้การรับสารภาพ และศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุกนายนพพร ๒ ปี ๙ เดือน โดยไม่รอการลงโทษ และคดีถึงที่สุดในชั้นอุทธรณ์

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายนพพร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๔) และมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>ยืมจนหมด</u>

นางสมศรี ข้าราชการ ปฏิบัติงานฝ่ายการเงินและบัญชีของโรงพยาบาล มีหน้าที่ตรวจสอบความเรียบร้อยของเอกสารการล้างเงินยืมที่ใช้ในการจัดทำโครงการอบรม

ก่อนแจ้งให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบเสร็จรับเงินคืนเงินยืม (ถ้ามี) ซึ่งขั้นตอนในการล้างเงินยืม เมื่อผู้จัดทำโครงการอบรมส่งเอกสารทั้งหมดไปให้นางสมศรีตรวจสอบ ถ้านางสมศรีพบว่ารายการยืมเงินของรายใดมีเงินเหลือจากการอบรมเนื่องจากมีผู้เข้ารับการอบรมไม่ครบตามจำนวน นางสมศรีก็ทำการปลอมลายมือชื่อผู้เข้าอบรมให้ครบแล้วเบิกค่าอาหารที่เหลือจนครบ และปลอมเอกสารใบสำคัญการเบิกเงินค่าอาหาร รวมทั้งปลอมใบสำคัญ บันทึกข้อความเบิกเงินบำรุงเป็นค่าใช้จ่ายในการอบรม แล้วนำเงินส่วนต่างที่ผู้จัดทำโครงการอบรมนำเงินยืมที่เหลือมาคืนนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่ได้นำเงินไปให้งานการเงินและบัญชีออกใบเสร็จรับเงินตามระเบียบของทางราชการ รวม ๓๐ โครงการ ในระยะเวลา ๔ ปี รวมทั้งสิ้น ๖๐๐,๐๐๐ บาท นางสมศรีรับสารภาพว่าตนได้ทำการทุจริตยักยอกเงินดังกล่าวนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวจริง

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เพราะ...

<u>เพราะเดือดร้อน</u>

นายกุ๊กไก่ ข้าราชการ มีหน้าที่จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนของพนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างชั่วคราว เบิกจ่ายเงินจากเงินบำรุง จ่ายเงินเข้าบัญชีเงินเดือนของเจ้าหน้าที่แต่ละคน การเบิกจ่ายเงินประกันสังคม และอื่นๆ นายกุ๊กไก่ได้เสนอเรื่องเบิกเงินค่าจ้างรายเดือนของพยาบาลจำนวน ๒ คน ที่เคยเป็นลูกจ้างชั่วคราวมาก่อน แต่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการแล้ว นำไปตั้งเบิกเป็นค่าจ้างจากเงินบำรุงของโรงพยาบาลอีกหลายเดือนติดต่อกัน รวมเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วโอนเงินจำนวนดังกล่าวเข้าบัญชีของตนเอง และนายกุ๊กไก ซึ่งมีหน้าที่นำเงินสมทบผู้ประกันตนของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลไปชำระให้กับสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แต่กลับไม่ได้ชำระเต็มจำนวนโดยได้หักเงินไว้บางส่วนอีกด้วย รวมเป็นเงินค่าจ้างและเงินประกันสังคมที่นายกุ๊กไก่ยักยอก รวมทั้งสิ้น ๘๐๐,๐๐๐ บาท นายกุ๊กไก่ รับสารภาพว่าตนได้กระทำความผิดดังกล่าวจริง เนื่องจากครอบครัวมีความเดือดร้อนและมีปัญหาทางการเงิน

พฤติการณ์ของนายกุ๊กไก่ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ไปเมืองนอก</u>

นายสมหวังและข้าราชการรายอื่นรวมจำนวน ๑๕ คน ได้ไปต่างประเทศโดยซื้อแพ็คเก็จทัวร์จากบริษัทนำเที่ยวด้วยเงินส่วนตัวและเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศเกาหลี เป็นเวลา ๗ วัน ซึ่งในระหว่างเวลาดังกล่าวได้ขออนุญาตลาพักผ่อนและเป็นวันหยุดราชการรวมอยู่ด้วย แต่เมื่อตรวจสอบปรากฏว่าทั้ง ๑๕ คน ไม่ได้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยทุกคนอ้างว่าพวกตนไม่ทราบ

ระเบียบ...

ระเบียบของทางราชการดังกล่าว ทั้งนี้ ในระหว่างที่ไปต่างประเทศ มีเจ้าหน้าที่อื่นอยู่ปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนผู้มารับบริการโดยไม่มีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายใดๆ แก่ทางราชการ

พฤติการณ์ของนายสมหวังและพวกรวม ๑๕ คน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษ จึงมีคำสั่งงดโทษและให้ว่ากล่าวตักเตือน

<u>ฉลองปีใหม่</u>

นายวันชนะ ข้าราชการ เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. นายวันชนะ ได้ขับรถยนต์ไปบนถนนในขณะที่มีอาการเมาสุรา เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตั้งด่านตรวจ ให้สัญญาณหยุดรถและขอตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ นายวันชนะ ได้พูดเสียงดัง เอะอะโวยวายและใช้คำพูดไม่สุภาพ “มึง กู”กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในขณะปฏิบัติหน้าที่ และผลการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ของนายวันชนะวัดค่าได้ปริมาณ ๑๘๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ (๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์) พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีแก่นายวันชนะ ในความผิดฐานเป็นผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุราหรือเมาอย่างอื่น และศาลแขวงมีคำพิพากษาว่านายวันชนะ มีความผิดฐานดังกล่าว โดยให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และคุมประพฤติ ๑ ปี

พฤติการณ์ของนายวันชนะ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เกร็ดความรู้...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๕๒/๒๕๕๐ สรุปว่า "คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยระบุข้อกล่าวหาแต่เพียงว่า กรณีต้องหาคดีอาญาในข้อหาร่วมกับพวกฉ้อโกงประชาชนและจัดหางานให้คนงานไปทำงานในต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต อีกทั้งในส่วนของสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาก็ไม่มีรายละเอียดหรือมีการสรุปพยานหลักฐานที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาอันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้รวบรวมมาจนทำให้ผู้ฟ้องคดีหลงประเด็นในการแก้ข้อกล่าวหา นอกจากนั้นไม่ปรากฏหลักฐานว่าคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีในอันที่จะนำสืบพยานหลักฐานของตนเพื่อแก้ข้อกล่าวหาหรือพยานหลักฐานของคณะกรรมการสอบสวน จึงถือว่าการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้เข้าใจสภาพแห่งข้อหาและสิทธิในการให้ถ้อยคำ หรือนำสืบหักล้างพยานหลักฐานหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอย่างเพียงพอ ถือได้ว่าคณะกรรมการสอบสวนมิได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยมีสาระสำคัญครบถ้วนถูกต้อง เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย"

ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ นั้น ในส่วนของข้อกล่าวหาจะต้องมีรายละเอียดโดยมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และในส่วนของการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่ได้รวบรวมมาด้วย เช่น พยานบุคคลได้ถ้อยคำสรุปว่าอย่างใด หรือพยานเอกสารที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้นเป็นเอกสารที่แสดงว่าอย่างใด และเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาในกรณีใด

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

เพราะไลน์

นางสาวสมหญิง และนายสมชาย ข้าราชการ ได้คบหากันและมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวอย่างเปิดเผย โดยนางสาวสมหญิงทราบดีว่านายสมชายมีบุตรและภรรยา คือ นางสมปอง อยู่แล้ว บุคคลทั้งสองอยู่พักค้างคืนและไปเที่ยวด้วยกันเป็นประจำ จนนางสมปองจับได้ ซึ่งทั้งคู่ก็ให้สัญญาว่าจะเลิกคบหากัน แต่ปรากฏว่าทั้งคู่ก็ยังคบหากันอยู่เหมือนเดิมจนนางสาวสมหญิงตั้งครรภ์และคลอดบุตร นางสมปองได้ทราบเรื่องนี้เพราะไปพบภาพถ่ายของบุคคลทั้งสองอยู่บนเตียงนอนด้วยกัน และพบหลักฐานมีการพูดคุยกันทางโซเชียลมีเดียและ Line จาก notebook ของนายสมชาย ทำให้เกิดปัญหาแตกร้าวกันโดยทั้งคู่ได้แยกกันอยู่

ต่อมานายสมชาย ได้กลับมาคืนดีอยู่กินกับนางสมปองเหมือนเดิม และได้ตัดความสัมพันธ์กับนางสาวสมหญิง

พฤติการณ์ของนายสมชาย และนางสาวสมหญิง ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน นายสมชาย และนางสาวสมหญิงในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

ยักยอก...

ยักยอกรถยนต์

นางสาวไก่ฟ้า ข้าราชการ ได้ขอใช้รถยนต์ราชการของ รพ.สต. เพื่อไปติดต่อราชการที่อำเภอแล้วไม่ส่งคืน เมื่อมีการติดต่อทวงถามก็ไม่ยอมคืนรถยนต์ราชการ จึงถูกดำเนินคดีอาญา

และศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาสรุปว่านางสาวไก่ฟ้ายักยอกทรัพย์ซึ่งเป็นรถยนต์ราชการราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท ไปเป็นประโยชน์ของตนหรือของบุคคลที่สามโดยทุจริต มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ จำคุก ๒ ปี นางสาวไก่ฟ้ารับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี และให้คืนหรือชดใช้ราคารถยนต์เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย คดีถึงที่สุด

พฤติการณ์ของนางสาวไก่ฟ้า ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ขังเดี่ยว

นายบุญช่วย ข้าราชการ มีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานและนายบุญชัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เกิดการโต้เถียงกัน นายบุญช่วย ได้ขังนายบุญชัยไว้ในห้องทำงานโดยล็อคกุญแจห้องขณะที่นายบุญชัยทำงานอยู่ในห้องคนเดียว นายบุญช่วย ได้ก้าวร้าว ก่อกวนเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาด้วยการใช้กิริยาวาจาที่ไม่สุภาพเหมาะสม และยังมักทำตัวสนิทสนมกับเพื่อนร่วมงานและผู้มารับบริการที่เป็นเพศหญิงโดยใช้วาจาที่เกินเลยในลักษณะหยอกล้อ

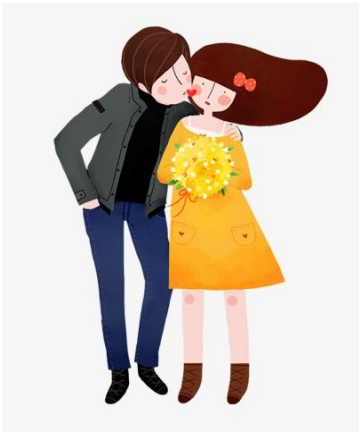

พฤติการณ์ของนายบุญช่วย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและรักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๗) มาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

จับทุกที่...

<u>จับทุกที่</u>

นายบุญมา ข้าราชการ เมื่อปฏิบัติงานเสร็จแล้วได้เดินออกมาจากห้องทำงาน และได้พบกับนางบุญมี ข้าราชการซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ นายบุญมาได้ใช้กำลังผลักดันตัวของนางบุญมี เข้าไปภายในห้องทำงานของตนแล้วกระทำอนาจารลวนลามโดยใช้มือจับที่แขนทั้งสองข้างของนางบุญมีไว้ นางบุญมีพยายามต่อสู้ดิ้นรนขัดขืน แต่ไม่สามารถสู้แรงของนายบุญมาได้ นายบุญมา กระชากตัวของนางบุญมีเข้าไปอีกห้องหนึ่งแล้วใช้มือโอบกอด พยายามจูบปาก และจับเต้านมของนางบุญมี ต่อมามีคนส่งเสียงเรียกชื่อของนายบุญมา จึงได้ปล่อยมือ และนางบุญมีก็หลุดออกมาได้

พฤติการณ์ของนายบุญมา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามมาตรา ๘๓ (๘) และมาตรา ๘๔ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>ลวงเป็นล้าน</u>

นายมิตร และนางเพชรา ข้าราชการได้ร่วมกันหลอกลวงผู้เสียหายที่เป็นประชาชนจำนวน ๑๕ คน ว่ามีตำแหน่งข้าราชการของโรงพยาบาลว่างหลายตำแหน่ง หากต้องการเข้าทำงานจะต้องจ่ายเงินตอบแทนในการช่วยให้ได้บรรจุเป็นข้าราชการ ผู้เสียหาย แต่ละคนได้จ่ายเงินให้กับนายมิตร จำนวนระหว่าง ๓๕,๕๐๐ – ๑๒๔,๐๐๐ บาท นายมิตรได้นำเงินไปส่งมอบต่อให้กับนางเพชรา ต่อมาปรากฏว่าไม่มีการเรียกผู้เสียหายรายงานตัวเพื่อบรรจุเข้าทำงานแต่อย่างใด ผู้เสียหายจึงแจ้งความให้ดำเนินคดีแก่บุคคลทั้งสอง ศาลจังหวัดได้พิพากษาลงโทษจำคุกนายมิตรและนางเพชรา ๑๐ ปี ในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงผู้อื่นและให้ชำระเงินคืนแก่ผู้เสียหายทั้ง ๑๕ ราย เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๕๖,๔๐๐ บาท

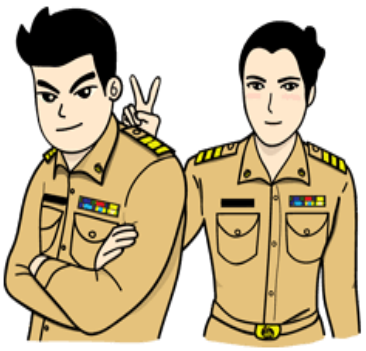
พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายมิตรและนางสาวเพชรา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๔) และมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>ยาหลวง</u>

นายสมบัติ ข้าราชการ ได้เปิดสถานพยาบาลโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าทำการตรวจค้นบ้านพักส่วนตัวของนายสมบัติ ผลการตรวจค้นพบว่ามีการจัดสถานที่เป็นคลินิกตรวจรักษาคนไข้ เช่น เตียงตรวจโรค อุปกรณ์ทางการแพทย์และยารักษาโรคจำนวน ๘๐ รายการ และพบว่ามียาจำนวน ๑๓ รายการเป็นยาที่หายไปจาก รพ.สต.รวมอยู่ด้วย จากการสอบสวนพบว่านายสมบัติ ได้นำยาดังกล่าวไปจากห้องเก็บยาของ รพ.สต.ในระหว่างที่นายสมบัติปฏิบัติหน้าที่รักษาพยาบาลคนไข้ที่ รพ.สต. ซึ่งเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต่อมานายสมบัติได้ถูกดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานประกอบกิจการสถานพยาบาลและดำเนินการสถานพยาบาลโดยไม่ได้รับอนุญาต

พฤติการณ์ของนายสมบัติดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๓/๙/๒๕๕๔ สรุปว่า ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ

ออกคำสั่ง...

ออกคำสั่งให้ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดหรือออกคำสั่งย้ายข้าราชการดังกล่าว โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

แต่การใช้อำนาจต้องตั้งอยู่บนความเป็นธรรม ในการบริหารงานบุคคลตามระบบคุณธรรมโดยต้องเป็นการใช้ดุลพินิจอย่างเหมาะสมหรือเป็นดุลพินิจโดยชอบโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ของทางราชการที่จะได้รับในการดำเนินการบริการสาธารณะและขวัญกำลังใจของข้าราชการประกอบกัน

เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีบริหารงานบกพร่อง มีปัญหาเรื่องการเงินและมีปัญหาด้านมนุษยสัมพันธ์และการประสานงานโดยผู้บังคับบัญชามีคำสั่งในท้ายบันทึกรายงานให้ตักเตือน และให้ปรับปรุงการทำงานและปรับปรุงตัวโดยให้เวลา ๒ สัปดาห์ และคอยติดตามประเมินผลจากบุคลากรของหน่วยงาน กรณีโยกย้ายผู้ฟ้องคดีมีเหตุผล คือ ผู้ฟ้องคดีไม่มีวุฒิภาวะในการบริหารงานขาดภาวะผู้นำไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในหน้าที่รับผิดชอบต่ำ ถูกร้องเรียนตลอดเวลาในเรื่องการบริหารงานและการเงินการคลัง ผู้บังคับบัญชาได้ว่ากล่าวตักเตือนแล้วหลายครั้ง และให้โอกาสย้ายไปปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภออื่นมาแล้ว ๑ ครั้งในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ แต่ไม่มีการปรับปรุงตนเองในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา และเจ้าหน้าที่รวม ๑๒ คน ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี จนทำให้เจ้าหน้าที่ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเพื่อแก้ไขปัญหาความวุ่นวาย การขาดขวัญกำลังใจ และความระส่ำระสายภายในองค์กร แม้ว่าการให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ ที่หน่วยงานแห่งใหม่อาจเป็นการลดบทบาทหน้าที่

ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งบริหารซึ่งมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนตามกฎหมาย มาปฏิบัติงานประจำที่หน่วยงานแห่งใหม่โดยไม่มีอัตราตำแหน่งที่เทียบเท่ากันรองรับ และจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างใดก็ขึ้นอยู่กับหัวหน้าหน่วยงานแห่งใหม่

จะมีการมอบหมายก็ตาม แต่ถือได้ว่าผู้บังคับบัญชาได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีแทนการลงโทษทางวินัยซึ่งถือเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรอันเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยการพัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยรวมทั้งขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามสมควรแก่กรณีได้ การว่ากล่าวตักเตือนและการย้ายผู้ฟ้องคดีจึงถือเป็นมาตรการป้องกันการกระทำผิดวินัยที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจกระทำได้โดยชอบอีกด้วย ดังนั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่(ย้าย) ที่หน่วยงานแห่งใหม่ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

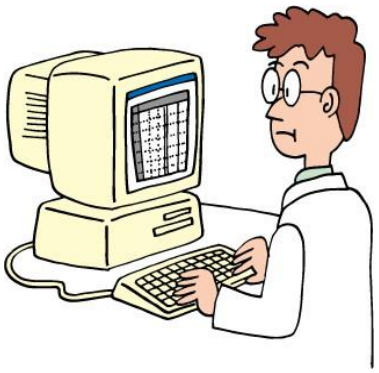
กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

สมบัติแม่

นางสมศรี ข้าราชการ ถูกควบคุมตัวโดยคำสั่งศาลและไม่มีหลักทรัพย์เพียงพอในการขอปล่อยชั่วคราวจึงต้องถูกควบคุมตัวไว้เป็นเวลา ๑๒ วัน ในคดีลักทรัพย์อันเป็น

หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ของมารดา แล้วทำการปลอมหนังสือมอบอำนาจเพื่อแสดงว่าตนมีอำนาจแล้วนำที่ดินไปจดทะเบียนขายฝากต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำอันไม่สมควรในฐานะที่เป็นข้าราชการและอาจคาดหมายได้ว่าอาจจะต้องรับโทษทางอาญา พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ไม่สนใจ

นายคมสัน ข้าราชการ ปฏิบัติงานที่กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกข้อมูลโปรแกรม ITEMS ของสถาบันแพทย์ฉุกเฉิน แต่กลับไม่สนใจในหน้าที่ที่รับผิดชอบและไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการทำให้บันทึกข้อมูลไม่ทันเวลาที่กำหนดไว้ทำให้

เบิกจ่าย...

เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยแพทย์ฉุกเฉินล่าช้า ผู้บังคับบัญชาได้ว่ากล่าวตักเตือนมาแล้วหลายครั้ง แต่พฤติการณ์ยังเหมือนเดิม นายคมสัน รับสารภาพว่าตนกระทำผิดจริง และจะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้ดีต่อทางราชการต่อไป

พฤติการณ์ของนายคมสัน ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>หลานกตัญญู</u>

นายรันทด ข้าราชการ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนตุลาคม ได้มาปฏิบัติงานสายเป็นประจำทุกเดือนโดยแต่ละเดือนมาสายจำนวน ๘–๑๘ ครั้ง นายรันทด อ้างว่าตนมีภาระรับผิดชอบดูแลลุงอายุ ๗๑ ปี ซึ่งมีความพิการบกพร่องในการเคลื่อนไหว มีอาการขาซ้ายอ่อนแรง และต้องดูแลน้าสาวที่มีปัญหาหย่าร้างกับสามีและมาอาศัยอยู่กับนายรันทด ประกอบกับนายรันทด ก็มีภาวะเจ็บป่วยจากอาการปวดหลังและบริเวณสะโพกด้านซ้ายจนต้องเข้ารับการรักษาที่แผนกศัลยกรรมกระดูกของโรงพยาบาล จึงทำให้มาปฏิบัติงานช้ากว่าเวลาที่ทางราชการกำหนด

พฤติการณ์ของนายรันทด ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เห็นใจลูกน้อง</u>

นายมิ่งขวัญ ข้าราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟู และทะเบียนการลา นายมิ่งขวัญปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ คือ นายมิ่งขวัญ ได้กำหนดให้มีการ

ลงเวลา...

ลงเวลาการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มเวชศาสตร์ฟื้นฟู กล่าวคือ หากมาปฏิบัติงานไม่เกินเวลา ๐๘.๔๕ น. ให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๘.๓๐ น. ถ้าเกินเวลา๐๘.๔๕ น.เมื่อเจ้าหน้าที่ขีดเส้นแดงแล้วให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๙.๐๐ น. และถ้าเกินเวลา ๐๙.๐๐ น. ไปแล้วให้ลงเวลาตามความเป็นจริงในช่องลงเวลามาสาย และให้ลงชื่อกลับเวลา ๑๖.๓๐ น. นายมิ่งขวัญได้กำหนดให้นางสาวอุบลและนายโอภาสซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว ลงเวลาเหลื่อมเวลาได้ โดยให้เริ่มปฏิบัติงานเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูทุกคนก็ปฏิบัติแบบเดียวกันทั้งหมด ถ้าหากเจ้าหน้าที่คนใดมาสายถ้านับรวมเวลาเข้าด้วยกันแล้วเกิน ๗ ชั่วโมง ก็ให้นับเป็นเวลา ๑ วัน แล้วให้เขียนใบลาพักผ่อน ซึ่งวันลาดังกล่าวนี้กำหนดให้มาปฏิบัติงานแต่ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติงาน นายมิ่งขวัญ รับว่าตนเป็นคนกำหนดการลงเวลาเช่นนั้นจริงเนื่องจากไม่รู้ระเบียบของทางราชการและตนเห็นว่าเจ้าหน้าที่มักจะมาปฏิบัติงานสายบ่อยครั้งเพราะมีที่พักอยู่ไกลสถานที่ทำงานและมีปัญหาด้านการจราจร ประกอบกับเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟูปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยในไม่ได้ปฏิบัติงานที่ตึกผู้ป่วยนอกจึงคิดว่าการกำหนดเช่นนี้ไม่ได้กระทบกับงานของทางราชการ

พฤติการณ์ของนายมิ่งขวัญ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการและไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑) มาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

ไปนอก...

<u>ไปนอกเพื่อใช้หนี้</u>

นางสาวดอกบัว ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการที่ รพ.สต.ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันก็ยังไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย สาเหตุที่ขาดราชการ เนื่องจากมีปัญหาหนี้สิน นางสาวดอกบัวรับว่าเงินเดือนของตนไม่พอใช้จ่าย ประกอบกับไม่สามารถกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์เพิ่มได้อีก จึงคิดว่าอยากจะลาออกจากราชการ แต่ยังมีภาระหนี้สินกับทางสหกรณ์ออมทรัพย์อยู่ หากลาออกเงินบำนาญรายเดือนก็ยังไม่พอใช้หนี้ เพื่อความอยู่รอด ตนจึงตัดสินใจไปทำงานที่ประเทศวานูอาตู

พฤติการณ์ของนางสาวดอกบัว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ทัศนศึกษา</u>

นายหอม และข้าราชการอื่นอีกรวม ๒๕ คน ได้ซื้อแพ็คเกจทัวร์จากบริษัทนำเที่ยวด้วยเงินส่วนตัว แล้วเดินทางไปทัศนศึกษาที่ประเทศเกาหลีในระหว่างวันหยุดราชการช่วงวันสงกรานต์ซึ่งมีวันหยุดติดต่อกันหลายวันโดยไม่ได้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้าราชการทั้ง ๒๕ คน อ้างว่าพวกตนไม่ทราบระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับเรื่องนี้

พฤติการณ์ของนายหอม กับพวกดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงงดโทษภาคทัณฑ์และให้ว่ากล่าวตักเตือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๑๖๐/๒๕๖๐ และ ที่ อ.๓๐๙/๒๕๖๑

เมื่อปี ๒๕๕๗ กรุงเทพมหานคร (กทม.) ได้เรียกคืนเงินค่าจ้างจากลูกจ้างประจำของ กทม. จำนวนหลายร้อยราย เนื่องจากตรวจสอบพบว่ามีการคำนวณเงินค่าจ้างผิดโดยจ่ายค่าจ้างให้เกินสิทธิไปตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ต่อมาลูกจ้างประจำของ กทม. จำนวน ๑๓๖ คน ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งของ กทม.ที่สั่งแก้ไขปรับลดเงินค่าจ้าง และ กทม.ได้ฟ้อง นาย ช.ลูกจ้างประจำ ต่อศาลปกครอง ให้คืนเงินที่ นาย ช. ได้รับไปเกินสิทธิแก่ กทม. จำนวน ๑๐๐,๓๗๐ บาท

ศาลปกครองสูงสุด มีความเห็นในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๐๙/๒๕๖๑ สรุปว่าผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นตามคำสั่งที่ไม่ชอบนั้นไปโดยสุจริต แต่หากให้คำสั่งของ กทม.ในส่วนที่ไม่ถูกต้องยังมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไป จะต้องจ่ายค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อไปอีกเป็นการสร้างภาระแก่งบประมาณแผ่นดิน ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะเป็นอย่างมาก ดังนั้น การออกคำสั่งของ กทม.ที่แก้ไขอัตราค่าจ้างและเลื่อนขั้นค่าจ้าง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง สำหรับคดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๑๖๐/๒๕๖๐ ศาลปกครองสูงสุดมีความเห็นสรุปว่า ขณะที่ นาย ช.ได้รับเงินค่าจ้างส่วนที่ปรับเพิ่มขึ้นโดยเข้าใจว่าเป็นผลมาจากการปรับอัตราค่าจ้างตามคำสั่งของ กทม.และ นาย ช.ไม่มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการพิจารณาเสื่อนค่าจ้าง ย่อมไม่อาจรู้ถึงความบกพร่องในการเลื่อนขั้นค่าจ้าง กรณีจึงถือว่านาย ช.ได้รับเงินในส่วนที่ไม่มีสิทธิไว้โดยสุจริต และขณะที่ผู้ฟ้องคดี เรียกคืนเงินดังกล่าวเชื่อว่านาย ช. ไม่มีเงินในส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิเหลืออยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ต้องคืนเงินจำนวน ๑๐๐,๓๗๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ลงทุนให้สหกรณ์

นายประสงค์ ข้าราชการ เป็นประธานกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๒ (๗)

โดยนำเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน ๒๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปลงทุนและได้ทำสัญญาซื้อขายสลากกินแบ่งรัฐบาลกับบริษัทเอกชน จำนวน ๔๘ งวด วงเงิน ๑,๙๐๐ ล้านบาท โดยคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์ไม่ได้รับรู้และไม่ได้มีมติให้ดำเนินการทำสัญญาแต่อย่างใด นอกจากนี้นายประสงค์ยังมีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องและฝ่าฝืนพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบหรือข้อบังคับของสหกรณ์อีกหลายกรณี ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงและสหกรณ์ออมทรัพย์ได้รับผลกระทบ สมาชิกสหกรณ์เสียความเชื่อมั่นอย่างรุนแรง หลังจากเกิดเหตุการณ์มีสมาชิกถอนเงินหลายสิบล้านบาท และมีสมาชิกลาออกเพื่อเอาเงินทุนเรือนหุ้นคืน มีการตั้งบัญชีสำรองเผื่อหนี้สูญเต็มจำนวน ต้องหาเงินใช้หนี้คืนธนาคาร และมีผลประกอบการ เช่น เงินผลกำไรหรือเฉลี่ยคืนให้แก่สมาชิกน้อยลง อาจต้องตั้งบัญชีสำรองเผื่อหนี้สูญเต็มจำนวนอีก เป็นเวลา ๑๑ ปี เฉลี่ยปีละ ๒๒% ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการดำเนินการโดยพลการ

ที่นอกเหนือ...

ที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของประธานกรรมการ ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๑๖ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

พฤติการณ์ของนายประสงค์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>โฆษณาทางเน็ต</u>

นายกมล ข้าราชการ ได้ลงข้อความโฆษณาในอินเตอร์เน็ตให้บุคคลอื่นทั่วไปทราบโดยใส่ความนางช่อฟ้า ซึ่งเป็นข้าราชการด้วยกันและเป็นผู้เสียหาย ว่าเป็นคนไร้สมองเหมือนเดรัจฉานและมีข้อความอื่นๆที่เป็นการหมิ่นประมาท โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้เสียหายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น เกลียดชัง ซึ่งศาลจังหวัดได้พิพากษาว่านายกมล จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖, ๓๒๘ ฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณา จำคุก ๔ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลย ๒ เดือน และปรับ ๒,๕๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด ๑ ปี

พฤติการณ์ของนายกมล ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๗) มาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เจ้าหนี้...

<u>เจ้าหนี้นอกระบบ</u>

นางย้อย ข้าราชการ ได้ให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกู้ยืมเงินนอกระบบคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ – ๒๐ ต่อเดือน โดยมีการทำสัญญากู้ยืมเป็นหนังสือและต้องมีผู้ค้ำประกันเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานด้วยกัน เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว นางย้อยได้ไปทวงถามลูกหนี้ด้วยตนเองในเวลาราชการโดยไม่อยู่ปฏิบัติงาน ถ้าลูกหนี้รายใดไม่ชำระก็จะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้บังคับคดีแก่ลูกหนี้ ลูกหนี้ที่ถูกฟ้องคดีบางรายก็ทำสัญญาประนีประนอมยอมความชดใช้หนี้ บางรายที่ขาดนัดยื่นคำให้การและแพ้คดีก็ถูกบังคับคดีโดยเจ้าพนักงานบังคับคดี ซึ่งในการบังคับคดี นางย้อยได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดทรัพย์ของลูกหนี้ด้วยตนเองใช้เวลาราชการโดยไม่ได้อยู่ปฏิบัติงาน เช่น ยึดรถจักรยานยนต์ซึ่งเป็นทรัพย์สินของลูกหนี้

พฤติการณ์ของนางย้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๓) มาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>หนูไม่รู้</u>

นางสาววรรณา ข้าราชการ รับผิดชอบงานด้านการพัสดุ ได้กำหนดเงื่อนไขในการสอบราคาและได้ขายเอกสารการสอบราคาให้กับผู้ซื้อจำนวน ๕ ราย อันเป็นข้อกำหนดที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากการจ้างก่อสร้างโดยวิธีการสอบราคานั้น จะกำหนดให้มีการขายเอกสารสอบราคาจ้างก่อสร้างไม่ได้ ตามนัยหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร. (กวพ) ๑๓๐๕/๑๐๗๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการขายเอกสารสอบราคาจ้างเหมา และนางสาววรรณา ไม่ได้ส่ง

ประกาศ...

ประกาศเผยแพร่การสอบราคาและเอกสารสอบราคาไปยังผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานโดยตรง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๑ (๑) ซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่พบว่ามีเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้

หากแต่เป็นเพราะไม่ได้ตรวจสอบกฎและระเบียบของทางราชการให้รอบคอบก่อนการดำเนินการ

พฤติการณ์ของนางสาววรรณา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการและฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากนางสาววรรณา รับราชการมานาน และเป็นกระทำผิดครั้งแรก รวมทั้งไม่ได้เป็นเหตุให้ทางราชการเสียหาย จึงงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

<u>ชำเราเด็ก</u>

นายวีกิจ ข้าราชการ ได้ข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงน้ำค้าง ซึ่งเป็นบุตรสาวของนางน้ำตาล กล่าวคือ นางน้ำตาล ขณะมาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาล ได้พาบุตรสาวอายุ ๕ ปี มาที่ทำงานด้วย เมื่อเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. นางน้ำอ้อย ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานได้พาเด็กหญิงน้ำค้างไปที่ห้องทำงานของสามีของตน คือ นายวีกิจ และฝากเด็กหญิงน้ำค้าง ไว้กับนายวีกิจ ที่ห้องทำงานภายในโรงพยาบาลจนกระทั่งเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. นายวีกิจ ได้นำเด็กหญิงน้ำค้างมาส่งคืน นางน้ำตาลจึงพาบุตรไปอาบน้ำที่ห้องเวรฉุกเฉิน ขณะอาบน้ำบุตรสาวบ่นว่าเจ็บและแสบที่อวัยวะเพศ เมื่อสอบถามจึงทราบว่าถูกนายวีกิจ ใช้มือจับและใช้นิ้วแหย่ที่อวัยวะเพศของเด็ก เมื่อตรวจดูก็พบรอยช้ำแดง จึงพาไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลและตรวจ

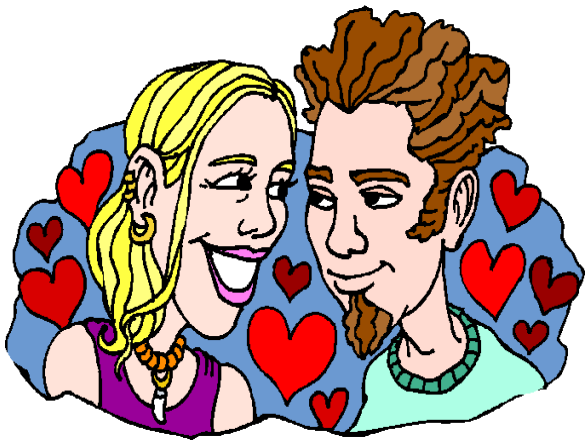
ชันสูตรร่างกาย พนักงานสอบสวนได้จับกุมนายวีกิจ ดำเนินคดีและส่งฟ้องศาล ต่อมาได้มีหมายให้จำคุกนายวีกิจ ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดที่ให้ลงโทษจำคุก เป็นเวลา ๕ ปี ๓ เดือน ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม คดีถึงที่สุด

พฤติการณ์ของนายวีกิจ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย</u>

มูลเหตุคดีนี้เกิดจาก ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลได้ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมในทางชู้สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีครอบครัวแล้ว การสอบสวนทางวินัยสรุปได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์โดยอ้างว่าตนเองไม่ได้มีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา และต่อมาได้นำคดีมาฟ้องขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในคดีนี้ คือ ผู้ฟ้องคดีทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหา หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่าเมื่อผลสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนสรุปว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชา แม้จะไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ แต่การยอมลงชื่อรับสารภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาวของผู้ฟ้องคดีต่อหน้านายกเทศมนตรี และจากถ้อยคำพยานถึงพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีกับผู้ใต้บังคับบัญชาในระยะเวลา ๑๐ เดือน

ที่มีการ...

ที่มีการพูดโทรศัพท์ติดต่อกันทั้งกลางวันและกลางคืน การไปพักในห้องเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดของทั้งคู่ และจากถ้อยคำพยานเพื่อนร่วมงานผู้หญิงในที่ทำงานหลายปาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่ไม่น่าไว้วางใจในเรื่องชู้สาว และแม้จะอ้างว่าขณะเกิดเหตุพิพาท ครอบครัวของทั้งสองฝ่ายอยู่ด้วยกันเป็นปกติสุขก็ไม่อาจนำมาอ้างให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากความผิดไปได้ เพราะผู้ฟ้องคดีในฐานะพนักงานเทศบาล ต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งข้าราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว เมื่อผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมฉันชู้สาวกับหญิงซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีคู่สมรสตามกฎหมายอยู่แล้ว แม้จะไม่มีพยานหลักฐานชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศก็ตาม แต่การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์โดยปราศจากข้อสงสัยถึงการกระทำความผิดดังเช่นในคดีอาญาจึงจะถือว่าเป็นความผิดวินัย ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (**คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.๔๑/๒๕๖๑**)

ที่มา : บทความจากเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการของสำนักงานศาลปกครอง

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

รถหลวง

นายโชคดี ข้าราชการ มีอำนาจอนุญาตการใช้รถยนต์ส่วนกลางของหน่วยงาน ได้ใช้รถราชการส่วนกลาง พร้อมกับพนักงานขับรถยนต์ขับรถเพื่อเดินทางไปส่งตนเองกลับบ้านพักส่วนตัวที่ต่างจังหวัดเป็นประจำในเย็นของวันศุกร์ ในช่วงระยะเวลา ๖ เดือน รวมจำนวนหลายครั้ง ในการเดินทางดังกล่าวนายโชคดีได้อนุมัติให้เบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากเงินราชการและอนุมัติเบิกจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการให้กับพนักงานขับรถยนต์ ซึ่งการอนุมัติดังกล่าวเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

พฤติการณ์ของนายโชคดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ อนึ่ง มติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดไว้สรุปว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

เบิกนาน...

เบิกนาน

นายชำนาญ ข้าราชการ ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่รักษาพยาบาลผู้ป่วยที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน นอกเวลาทำการของวันทำงานปกติและในวันหยุดราชการ นายชำนาญ มาปฏิบัติงานล่าช้ากว่าเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง แต่กลับใช้สิทธิเบิกค่าตอบแทน

การปฏิบัติงานเต็มเวลาโดยลงนามรับรองในเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนว่าตนเองปฏิบัติงานเต็มเวลา อีกทั้งยังเป็นผู้อนุมัติการจ่ายเงินบำรุงของหน่วยบริการสำหรับเป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติงานดังกล่าวเต็มเวลา ให้กับตนเองและได้รับเงินที่เบิกจ่ายครบถ้วน ทั้งนี้นายชำนาญได้กระทำการดังกล่าวเป็นระยะเวลาประมาณ ๑๕ ปี ทั้งที่ทราบดีว่าตนเองมิได้ปฏิบัติงานเต็มตามเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง อันเป็นการใช้สิทธิเบิกค่าตอบแทนและปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบและทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

พฤติการณ์ของนายชำนาญ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหนาที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ขายทุกอย่าง

นายสุดยอด ข้าราชการ กับพวกรวม ๗ คน ได้จดทะเบียนบริษัท ยอดเยี่ยม จำกัด โดยมีนายสุดยอด เป็นผู้ถือหุ้นสูงสุดและเป็นกรรมการบริษัท บริษัทนี้ประกอบกิจการโดยมีพฤติการณ์ฉ้อโกงผู้เสียหายจำนวน ๔๗ คน และประชาชนทั่วไป ด้วยการประกาศโฆษณา จ่ายแจกเอกสาร แพร่ข่าวแก่ประชาชนทั่วไปให้ทราบข้อความว่า บริษัทประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าระบบขายตรงอาหารเสริมบำรุงสุขภาพ เครื่องสำอาง แชมพู กระเป๋า

และ...

และสินค้าอื่น ๆ โดยเสียค่าสมัครเป็นสมาชิกคนละ ๕๐๐ บาท จึงมีสิทธิร่วมลงทุนกับบริษัทโดยสั่งซื้อสินค้าเพื่อนำมาเป็นเกณฑ์คำนวณจ่ายปันผลตอบแทนแก่สมาชิก

ในอัตราหนึ่งหน่วยหุ้นชุดละ ๑,๗๕๐ บาท ครบ ๓๐ วัน บริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้หนึ่งหน่วยหุ้นชุดละ ๒,๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นต้นเงิน ๑,๗๕๐ บาท และดอกเบี้ย ๗๕๐ บาท คิดเป็นอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนร้อยละ ๔๒.๘๕ ต่อเดือน หรือร้อยละ ๕๑๕.๒ ต่อปี ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินจะพึงจ่ายได้โดยการจ่ายเงินปันผลดังกล่าวมีเงื่อนไขว่าสมาชิกจะต้องหาสมาชิกใหม่ให้ได้ ๒ ราย และสมาชิกใหม่นั้นต้องร่วมลงทุนซื้อสินค้าอย่างน้อยจำนวนหนึ่งหน่วยหุ้น อันเป็นวิธีการหาสมาชิกเพิ่มเพื่อหาเงินลงทุนจากสมาชิกใหม่บางส่วนออกมาหมุนเวียนจ่ายเป็นผลประโยชน์ให้แก่สมาชิกผู้ให้กู้ยืมเงินรายนั้นเองหรือรายอื่น เมื่อได้เงินมากพอ นายสุดยอดได้นำเงินดังกล่าวหลบหนีไป ต่อมาผู้เสียหายได้แจ้งความดำเนินคดีอาญาแก่บริษัท และพนักงานตำรวจได้จับกุมนายสุดยอด มาดำเนินคดี ซึ่งศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่านายสุดยอด มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๔๓ วรรคแรก และพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒ การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด โดยให้ลงโทษจำคุก ๕ ปี

พฤติการณ์ของนายสุดยอด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

คงหอบเงิน...

<u>คงหอบเงินไปเกาหลี</u>

นางนกน้อย ข้าราชการ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินและบัญชี ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นเวลาติดต่อในคราวเดียวกันเกินสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย สาเหตุที่ขาดราชการเนื่องจากมีปัญหาหนี้สินและถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีทุจริตเงินราชการ บิดาของนางนกน้อย ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนว่าเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ นางนกน้อยได้มาเยี่ยมตนที่บ้านและบอกว่าได้ลาออกจากราชการแล้วและจะเดินทางไปทำงานที่ประเทศเกาหลีตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๐ และนางนกน้อยได้มีการติดต่อทางโทรศัพท์มาหาตนเป็นระยะๆ และบอกว่านางนกน้อยมีหนี้สินมาก ทั้งหนี้สหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคารออมสิน และค่าผ่อนงวดรถยนต์ ส่วนกรณีทุจริตเงินราชการ นั้น จากการสอบสวนทางวินัยพบว่านางนกน้อยได้จัดทำบันทึกขออนุมัติจ่ายค่าจ้างพนักงานกระทรวงสาธารณสุขและค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว แล้วโอนเงินเข้าบัญชีของตนเอง จำนวนหลายเดือน นอกจากนี้นางนกน้อย ยังยักยอกเงินสมทบผู้ประกันตนของเจ้าหน้าที่ที่นางนกน้อยได้หักไว้ซึ่งจะต้องนำไปส่งให้กับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดอีกด้วย รวมเงินค่าจ้างและเงินประกันสังคมดังกล่าวที่นางนกน้อยได้ทุจริตยักยอกและนำไปเป็นประโยชน์ของตนเอง รวมจำนวนทั้งสิ้น ๘๐๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางนกน้อย ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๑) และมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

มูลเหตุคดีนี้เกิดจาก ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานเทศบาลโดยเป็นหัวหน้าการเงินและบัญชี ผู้ฟ้องคดีได้ปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่

ในการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด จนเป็นเหตุให้นางสาว จ.พนักงานจ้างทั่วไป ซึ่งทำหน้าที่จัดทำบัญชี รับ-ส่ง เงินค่าบำบัดน้ำเสีย กระทำการยักยอกเงินของทางราชการ นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ลงชื่อในใบเสร็จรับเงิน รวมทั้งรับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไปที่เป็นพนักงานเก็บเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งจัดทำบัญชีและเอกสารต่างๆ ต้องละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก นางสาว จ.ให้ถ้อยคำว่า หลังจากได้รับเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้วจะนำเงินให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบใบนำส่งก่อนนำไปฝากธนาคาร ซึ่งระยะหลังไม่ได้นำสมุดบัญชีเงินฝากให้ผู้ฟ้องคดีดู โดยนางสาว จ. จะแก้ไขตัวเลขใหม่และแก้ไขลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในใบนำฝากเงิน เมื่อฝากเงินแล้วจะทำการแก้ไขสำเนาใบนำฝากเงิน และตกแต่งตัวเลขในสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารโดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่เคยพบข้อผิดพลาดหรือสงสัยเลย ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับว่าได้ตรวจใบนำฝากเงินบ้างไม่ตรวจบ้าง และไม่ได้ตรวจยอดเงินเข้าโดยจะตรวจสอบเพียงตัวเลขกับเงินนำส่งเพียง

อย่างเดียว...

อย่างเดียว ไม่เคยตรวจสอบสมุดบัญชีอย่างละเอียด ไม่ได้จัดทำบัญชีประจำวันงบดุลงบประจำปี ไม่เคยเรียกดูรายงานแสดงฐานะทางการเงิน และไม่ได้จัดเก็บสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารไว้ในตู้นิรภัย การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้เอาใจใส่และระมัดระวังในการควบคุมดูแลการรับ – ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียของนางสาว จ. ซึ่งหากมีความละเอียดรอบคอบ

เอาใจใส่ และระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ของหัวหน้าการเงินและบัญชีอย่างเพียงพอ ย่อมพบข้อพิรุธได้แต่ผู้ฟ้องคดีก็หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ และการที่ผู้ฟ้องคดีบ่ายเบี่ยงการรายงานตรวจสอบทางด้านการเงิน ทั้งที่ผู้อำนวยการส่วนช่างสุขาภิบาลได้ติดตามทวงถามมาตลอด ก่อนที่จะทราบเหตุการณ์ยักยอกเงิน อีกทั้งให้นางสาว จ. จัดเก็บสมุดบัญชีเงินฝากและงบแสดงฐานะการเงินที่ได้รับจากธนาคารไว้กับตัวเองเป็นเวลาหลายปี พฤติการณ์ดังกล่าวถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ที่ปล่อยปละละเลยไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กรณีจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียดังกล่าวจนเป็นเหตุให้มีการทุจริตยักยอกเงินและราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ซึ่งถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้นการที่นายกเทศมนตรีมีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว **(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๙๕/๒๕๖๑)**

ที่มา : บทความจากเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการของสำนักงานศาลปกครอง

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

เงินหลวง

นายขุนศรี ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบและจัดส่งเงินเดือนข้าราชการและลูกจ้างประจำ (จ่ายเงินเดือน) ได้ทำการเบิกเงินเดือน (ตกเบิก) ที่ต้องเบิกให้กับนางสมศรี จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของตนเอง ซึ่งเป็นการกระทำโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่ราชการและจงใจนำเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว และปรากฏว่าได้มีการถอนเงินออกไปใช้จำนวนหลายครั้ง โดยมีจำนวนที่ใกล้เคียงกับจำนวนเงินเดือน(ตกเบิก) ต่อมานายขุนศรี ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาคืนให้กับทางราชการ

พฤติการณ์ของนายขุนศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เมาแล้วขับ...

เมาแล้วขับ

นายสมศักดิ์ ข้าราชการ ได้ขับรถยนต์ราชการเดินทางไปประชุมโดยไม่ได้มีการขออนุญาตใช้รถยนต์ราชการตามระเบียบของทางราชการ หลังจากเสร็จจากการประชุมในเวลาเย็นไม่ได้เดินทางกลับไปที่ทำงานในทันที แต่ได้นำรถยนต์ราชการไปจอดไว้ที่บ้านของญาติแล้วเดินทางไปธุระส่วนตัว เมื่อเสร็จธุระได้ขับรถยนต์ราชการจากบ้านของญาติเพื่อเดินทางกลับที่ทำงาน ปรากฏว่าในระหว่างเดินทางกลับ นายสมศักดิ์ ได้ขับรถยนต์ราชการไปชนเกาะกลางถนน และทำให้เสาไฟจราจรและเสาไฟฟ้าส่องสว่างกลางถนนและรถยนต์ราชการได้รับความเสียหายมาก

เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของการเกิดอุบัติเหตุและสภาพความเสียหายของรถยนต์ราชการแล้วมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านายสมศักดิ์ เมาสุราในขณะที่ขับขี่รถยนต์ราชการ

พฤติการณ์ของนายสมศักดิ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน

ร้อนเงิน

นายสมหวัง ข้าราชการ เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้เขียนข้อความในแบบคำขอและสัญญากู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน เพื่อขอกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์จำนวน ๕๕,๐๐๐ บาท และได้รับเงินจำนวนดังกล่าวจากสหกรณ์ออมทรัพย์ ต่อมาเมื่อมีการส่งรายการหักเงินเดือน ปรากฏว่าเงินเดือนคงเหลือของนายสมหวัง ไม่พอหักเหมือนเช่นทุกเดือน เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่านายสมหวัง ได้ปลอมลายมือชื่อของนางสมศรี เจ้าหน้าที่การเงินและนายสมหมาย ผู้บังคับบัญชา ในฐานะเป็นผู้รับรอง ในแบบคำขอและสัญญากู้เงิน

เพื่อเหตุ...

เพื่อเหตุฉุกเฉิน โดยมิได้เป็นการปลอมลายมือชื่อของบุคคลอื่นเพื่อใช้สิทธิของบุคคลนั้นมากู้ยืมเงินสหกรณ์ออมทรัพย์ แต่อย่างใด นายสมหวัง รับสารภาพว่าตนได้ปลอมลายมือดังกล่าวจริง เนื่องจากต้องการนำเงินไปใช้เป็นค่าเทอมและค่าหอพักของบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๒ แต่เงินเดือนไม่พอให้หักตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด จึงได้ปลอมลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี และผู้บังคับบัญชาดังกล่าว หลังจากที่มีการตรวจสอบพบ นายสมหวังได้นำเงินมาชำระคืนให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ครบถ้วนแล้ว ทั้งนี้ นางสมศรี และนายสมหมายก็ไม่ติดใจที่จะดำเนินคดีอาญาแก่นายสมหวัง แต่อย่างใด

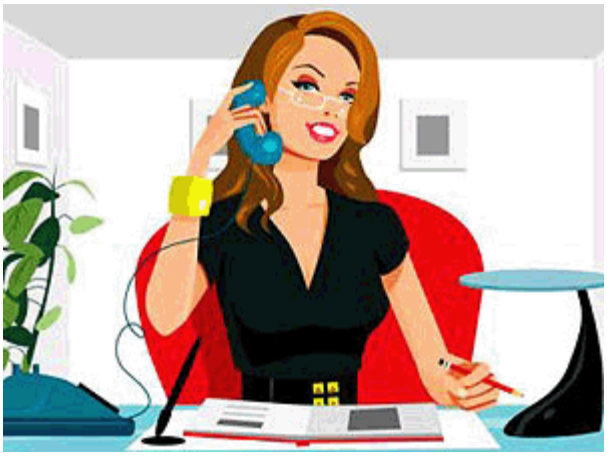
พฤติการณ์ของนายสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๓ เดือน

<u>เอาไปลงทุน</u>

นางดอกแก้ว ข้าราชการ มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินและส่งเงินของทางราชการ นางดอกแก้ว รับเงินจากผู้ป่วยที่มารับบริการ แต่เขียนจำนวนเงินในสำเนาใบเสร็จรับเงินน้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้รับจริง กล่าวคือ รับเงินมาจำนวน ๔ ฉบับ รวม ๘,๙๑๗ บาท แต่นำส่งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพียง ๑๑๒ บาท โดยได้ยักยอกเงินนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวรวมจำนวน ๘,๘๐๕ บาท นอกจากนี้ นางดอกแก้ว ได้ทำการปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่จำนวน ๓ คน เพื่อใช้สิทธิยื่นขอกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉินจากสหกรณ์ออมทรัพย์และได้รับเงินไปจากสหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน ๓ สัญญา รวมเป็นเงิน ๘๙,๐๐๐ บาท โดยปลอมลายมือชื่อผู้กู้/ผู้รับเงิน พยาน และหัวหน้างานการเงินผู้รับรองในแบบคำขอและหนังสือกู้เงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน นางดอกแก้ว รับสารภาพว่าตนมีปัญหา...

ตนมีปัญหาทางการเงินจึงยักยอกเงินของทางราชการนำเงินไปใช้หนี้นอกระบบและใช้จ่ายในครอบครัว เคยกู้เงินให้สามีไปลงทุนเปิดร้านขายคอมพิวเตอร์แต่ไม่ประสบความสำเร็จ

ต่อมาได้นำเงินมาคืนให้แก่ทางราชการทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยครบถ้วนแล้ว ส่วนกรณีที่ปลอมลายมือชื่อผู้อื่นไปทำการกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ นั้น เนื่องจากตนมีความจำเป็นต้องใช้เงิน และคิดว่าจะใช้สิทธิของเพื่อนร่วมงานเพียงเดือนเดียวแล้วจะหาเงินมาชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว โดยจะให้สามีไปกู้เงินธนาคาร มาชำระ แต่ปรากฏว่าหาเงินไม่ทัน และความได้ปรากฏต่อเพื่อนร่วมงานผู้ถูกปลอมลายมือชื่อเสียก่อน ต่อมาบิดาของนางดอกแก้ว ได้นำเงินมาชดใช้ให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์จนครบถ้วนแล้ว

พฤติการณ์ของนางดอกแก้ว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

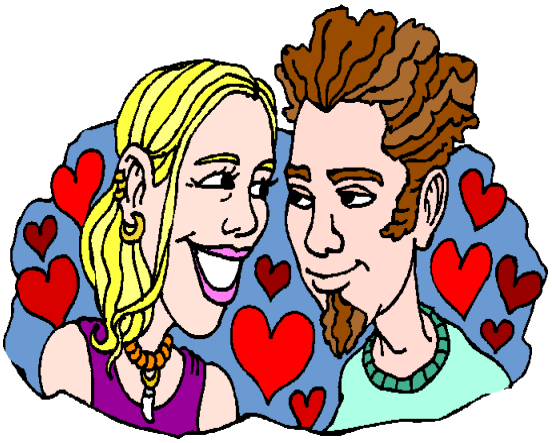
<u>มันบวมมาไม่ได้</u>

นายทองดำ ข้าราชการ ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ รวม ๒๖ วัน ได้ลาป่วยตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ และกลับมาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๔ – ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕ จากนั้น ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยไม่กลับมาอีกเลย สาเหตุที่ละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าว เนื่องจากนายทองดำมีปัญหาหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบ รวมทั้งมีภาวะเครียดเรื่องการเงินและเรื่องส่วนตัว

หัวหน้างาน...

หัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานได้ไปติดตามตัวนายทองดำ ที่บ้านหลายครั้ง โดยสอบถามคนข้างบ้านว่าอยู่ในบ้านแต่ก็ไม่ยอมออกมาพบ บางครั้งนายทองดำ โทรศัพท์แจ้งว่าไม่มีรถมาทำงาน ไม่มีค่าน้ำมันรถและไม่มีเงินในการทำงาน และบอกว่าตนมีแผลที่อัณฑะด้านขวายาวประมาณ ๑ เซนติเมตร บวมกว่าปกติ อักเสบและมีเลือดออก

พฤติการณ์ของนายทองดำ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติกรรมอันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ผัวจ๋า</u>

นางสมหญิง ข้าราชการ ได้หย่าร้างกับสามีแล้ว นางสมหญิงได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายสมบัติ ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งมีภรรยาอยู่แล้วโดยทั้งคู่มีพฤติกรรมหลายอย่างที่แสดงให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจหรือรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของบุคคลทั้งสอง เช่น ออกไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน มีการหยอกล้อกันในที่ทำงาน นอกจากนี้ยังมีหลักฐานการสนทนาผ่านทาง “เฟสบุ๊ค” ของบุคคลทั้งสองโดยใช้คำพูดแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาว เช่น ใช้สรรพนามแทนกันและคุยกันว่า “เมียจ๋า” “ผัวจ๋า” หรือ“ที่รัก” ทั้งนี้ไม่ปรากฏว่าครอบครัวของนายสมบัติ เกิดความแตกแยกหรือมีการหย่าร้างกันแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนางสมหญิง ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนนางสมหญิง ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

เกร็ดความรู้...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๒๙/๒๕๖๑ แม้ผู้รับจ้างจะส่งมอบงานจ้างให้แก่หน่วยงานทางปกครองผู้ว่าจ้างโดยไม่สมบูรณ์ตามสัญญา หน่วยงานทางปกครองผู้ว่าจ้างก็ไม่ได้รับมอบงานโดยชัดแจ้ง แต่หากหน่วยงานทางปกครองผู้ว่าจ้างและประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากงานก่อสร้างของผู้รับจ้างแล้วย่อมแสดงว่าหน่วยงานทางปกครองผู้ว่าจ้างยอมรับเอางานก่อสร้างตามผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบโดยปริยายแล้ว หน่วยงานทางปกครองผู้ว่าจ้างจึงมีหน้าที่ต้องชำระเงินค่าจ้างงานก่อสร้างดังกล่าวโดยหักค่าวัสดุค่าอุปกรณ์ ตามส่วนที่ไม่เป็นไปตามสัญญาโดยคำนวณตามราคาที่เป็นจริง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๕/๒๕๖๑ ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นกฎหมายเฉพาะได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนภายในสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่หรือภายในกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่ากระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้พิจารณาแล้วเห็นว่าในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ดำเนินการประกาศประกวดราคาเพื่อจัดซื้อปุ๋ยเคมีนำไปใช้ในโครงการศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชนของสำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ โดยผู้ฟ้องคดีได้ทำการแก้ไขคุณสมบัติของปุ๋ยเคมีแล้วพิจารณาอนุมัติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๓ ให้ซื้อปุ๋ยจากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ.ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลที่เสนอราคาในวงเงิน ๗,๐๓๒,๙๐๐ บาท โดยไม่พิจารณาสั่งซื้อปุ๋ยจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ช.ที่เสนอราคาต่ำสุดในวงเงิน ๕,๔๗๙,๔๔๐ บาท เป็นเหตุให้กรมส่งเสริมการเกษตรต้องซื้อปุ๋ยจากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ในราคาที่สูงกว่าของผู้เสนอราคาต่ำสุด เป็นเงิน ๑,๕๕๓,๔๖๐ บาท

อันเป็นการ...

อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและได้มีการจ่ายเงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. (ผู้ขาย) ไปเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ แล้ว ดังนั้น วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ จึงถือว่าเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดอันเป็นเหตุให้กรมส่งเสริมการเกษตรได้รับความเสียหาย การที่อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรได้รับความเห็นในเรื่องดังกล่าวจากกรมบัญชีกลางเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑,๕๕๓,๔๖๐ บาท ให้แก่

กรมส่งเสริมการเกษตร แม้จะอยู่ภายในอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่ได้มีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวก็เป็นการออกคำสั่งที่พ้นกำหนดอายุความ ๑๐ ปี นับแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดแล้ว คำสั่งของอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมส่งเสริมการเกษตร จำนวน ๑,๕๕๓,๔๖๐ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ที่มา : หนังสือแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาหภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ตัวเงินตัวทอง

นางแมว ข้าราชการ ได้โพสต์ข้อความเผยแพร่ต่อสาธารณชนทาง facebook แสดงความไม่พอใจต่อผู้บังคับบัญชาผู้ออกประกาศผลการปฏิบัติราชการผู้อยู่ในระดับดีเด่นและดีมาก โดยมีการใช้ถ้อยคำไม่เหมาะสม ไม่สุภาพ ส่อเสียดผู้บังคับบัญชา หลายกรณี เช่น “จะเอางาน..วันพฤหัสเสร็จมะ...พอความชอบ..มะเคยได้ดี... อ้ายเหี้ยๆๆๆๆ มัวนั่งผูกเนคไท้...ไม่เคยสนใจข้าราชการดีๆ ฯลฯ” ซึ่งจากการสอบสวนนางแมว ยอมรับว่าตนกระทำความผิดและเป็นผู้โพสต์ข้อความดังกล่าวจริง เนื่องจากไม่พอใจที่ตนได้ลำดับผลงานดีเด่นในลำดับที่ ๑๓๐ จึงโพสต์ข้อความเพื่อระบายความรู้สึกด้วยถ้อยคำดังกล่าว ต่อมานางแมว ได้ไปกล่าวยอมรับผิดและขอโทษต่อผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ออกประกาศดังกล่าว และได้ลบข้อความที่โพสต์ออกแล้ว

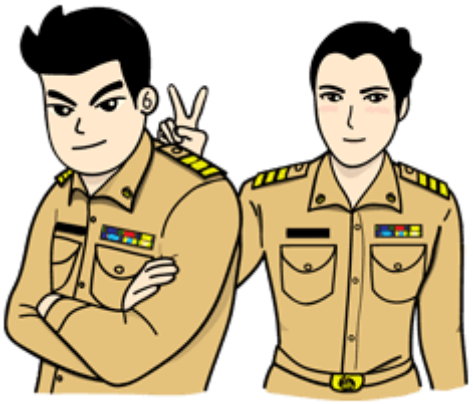

พฤติการณ์ของนางแมว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกัน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๗) มาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

ไม่ใส่ใจ...

ไม่ใส่ใจ

นางสมทรง ข้าราชการ ไม่ลงชื่อและเวลาปฏิบัติราชการทั้งเวลามาและกลับ และลงชื่อปฏิบัติราชการแต่ไม่ลงเวลามาหรือเวลากลับให้ครบถ้วน ในเอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการของหน่วยงาน ในช่วงระยะเวลา ๒ ปี เป็นเวลารวม ๙๐ วัน โดยในวันที่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าในวันดังกล่าวนางสมทรงได้รับอนุมัติให้ไปราชการ ฝึกอบรม หรือมีการลา แต่อย่างใด นอกจากนี้ยังพบว่าระหว่างที่มาปฏิบัติงาน นางสมทรงมีพฤติกรรมปฏิบัติงานสายเป็นประจำ

พฤติการณ์ของนางสมทรง ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เมาแล้วขับ

นายสมหวัง ข้าราชการ เวลาเย็นวันหนึ่งได้ไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนที่ร้านอาหารโดยมีการสั่งอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มารับประทานจนถึงเวลา ๒๔.๐๐ น. จากนั้นนายสมหวัง ได้ขับรถยนต์กลับบ้าน ขณะขับรถมาตามถนนพบว่ามีเจ้าหน้าที่ตั้งจุดตรวจจุดสกัดและได้ให้นายสมหวัง เป่าเครื่องวัดปริมาณแอลกอฮอล์ปรากฏว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์ ๑๗๒ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด เจ้าหน้าที่จึงได้แจ้งข้อหาขับรถยนต์ขณะเมาสุราและได้ควบคุมตัวนายสมหวัง มาดำเนินคดี ต่อมาศาลแขวงได้มีคำพิพากษาว่านายสมหวัง มีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๒) มาตรา ๑๖๐ ตรี กฎกระทรวง ฉบับที่๑๖ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ข้อ ๓ ให้ลงโทษจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี

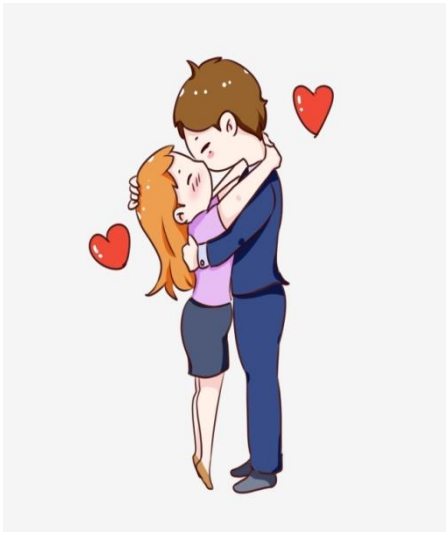

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนายสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

ทั้งไลน์และเฟส

นางน้ำค้าง นางสาวน้ำฝน และนางดอกฟ้า เป็นข้าราชการทำงานอยู่หน่วยงานเดียวกัน คืนวันหนึ่งนางดอกฟ้าได้ไปค้นหาภาพถ่ายเกี่ยวกับที่ดินในคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊คที่ตนใช้ร่วมกับนายดอกดิน สามีของตน และพบว่ามีภาพเปลือยของนางน้ำค้างและนางสาวน้ำฝน นางดอกฟ้า จึงเรียกบุคคลทั้งสองมาสอบถามเกี่ยวกับภาพที่พบดังกล่าว และได้ความว่านางน้ำค้างเคยเรียนด้วยกันกับนายดอกดินและเป็นคนรักกันมาก่อนที่นายดอกดินจะแต่งงานกับนางดอกฟ้า หลังจากนั้นนางน้ำค้างได้ไปแต่งงานและมีบุตรจำนวน ๒ คน และเมื่อปีที่ผ่านมา นายดอกดิน ได้โทรศัพท์ไปหานางน้ำค้าง ขอยืมเงินและมีการพูดคุยกันทางโปรแกรมแชทไลน์เรื่อยมา นายดอกดินได้ส่งภาพเปลือยของตนไปให้และขอให้นางน้ำค้างส่งภาพเปลือยมาแลกเปลี่ยนกันดู ซึ่งนางน้ำค้างได้ส่งภาพเปลือยของตนเองไปให้ทางโปรแกรมแชทไลน์ และนายดอกดินได้บันทึกภาพเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค ต่อมาทั้งคู่ได้เลิกติดต่อกัน นางน้ำค้าง ได้ยอมรับผิดและกราบขอขมานางดอกฟ้า ทั้งนี้ ในการสอบสวนทางวินัย นางน้ำค้าง ยอมรับว่าเป็นภาพของตนจริงแต่ตนไม่ได้มีความสัมพันธ์กันที่มากไปกว่านั้น เป็นเพียงการส่งข้อความทางไลน์และโทรศัพท์หากันเท่านั้น ส่วนนางสาวน้ำฝนได้ยอมรับว่าภาพเปลือยดังกล่าวเป็นภาพของตนและตนได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายดอกดินจริงและตนก็ทราบดีว่านายดอกดิน มีภรรยาอยู่แล้ว ประกอบกับพบว่ามีภาพถ่ายคู่กันมีการจับมือและโอบกอดแนบชิดกัน และพบ

ข้อความ...

ข้อความในเฟสบุ๊คของนายดอกดินและนางสาวน้ำฝน สนทนากันมีข้อความว่า “ที่รักหรือสามี” ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการหย่าและเรื่องดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้นางดอกฟ้าตัดสินใจหย่าขาดกับนายดอกดิน

พฤติการณ์ของนางน้ำค้าง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ และพฤติการณ์ของนางสาวน้ำฝนดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>ลักของหลวง</u>

นายยอดเพชร ข้าราชการ ได้นำทรัพย์สินของทางราชการ คือ เกย์ออกซิเจนที่ใช้งานภายในรถยนต์พยาบาลกู้ชีพ ไปจำหน่ายให้กับบุคคลภายนอกในราคา ๑,๘๐๐ บาท ต่อมานายยอดเพชร ได้ถูกดำเนินคดีอาญาและศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาว่านายยอดเพชร

จำเลย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๘) วรรคแรก จำคุก ๒ ปี และปรับ ๕,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒,๕๐๐ บาท เมื่อพิเคราะห์รายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยแล้วเห็นว่าจำเลยไม่เคยกระทำผิดในลักษณะนี้มาก่อน ทรัพย์ที่ลักก็มีราคาเพียงเล็กน้อย อีกทั้งทางราชการซึ่งเป็นผู้เสียหายก็ได้รับ...

ก็ได้รับทรัพย์ดังกล่าวคืนไปแล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เพื่อเป็นการให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี จึงเห็นสมควรให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖

พฤติการณ์ของนายยอดเพชร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

<u>ตรวจไม่ครบ</u>

นายอาทิตย์ ข้าราชการ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาล ในการก่อสร้างสนามกีฬาของเทศบาล วงเงินค่าก่อสร้างตามสัญญาจ้าง ๒๐ ล้านบาท ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบการก่อสร้างและทักท้วงว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและข้อกำหนดในสัญญา จำนวน ๑๐ รายการ โดยไม่ตรวจสอบการก่อสร้างตามใบปริมาณงาน (ใบ BOQ) ควบคู่กับแบบแปลนการก่อสร้าง คงยึดถือแต่แบบแปลนเพียงอย่างเดียวทั้งที่รู้ว่าใบปริมาณงานนั้นมีอยู่ที่ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ต่อมาได้มีการแก้ไขแบบแปลนการก่อสร้างตามที่ถูกทักท้วง แต่มีที่ไม่สามารถแก้ไขได้ คือ งานลาดผิวยางขาดไป ๔๓.๐๑ ตารางเมตร และงานพื้นผิวทาสีอะคีลิค ขาดไป ๘.๒๕ ตารางเมตร ซึ่งผู้รับจ้างได้คืนเงินในส่วนที่ขาดไปดังกล่าวให้กับทางราชการแล้ว

พฤติการณ์ของนายอาทิตย์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ (๔) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ช่วยราชการ...

ช่วยราชการ

นางแก้วตา ข้าราชการ มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม คือ นำใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาลที่อยู่ที่ตน ไปออกให้กับคนไข้ที่มารับบริการที่คลินิกส่วนตัว โดยในช่วงเวลา ๒ เดือน ได้มีการออกใบรับรองแพทย์จำนวนหลายฉบับ โดยมีทั้งที่เก็บเงินและไม่ได้เก็บเงินค่าออกใบรับรองแพทย์ ทั้งนี้ นางแก้วตา ให้การรับสารภาพว่าตนได้ออกใบรับรองแพทย์ดังกล่าวที่คลินิกส่วนตัวจริงโดยมีเจตนาเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของโรงพยาบาล

พฤติการณ์ของนางแก้วตา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๓ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๖๗/๒๕๔๗ การดำเนินการทางวินัยให้รีบดำเนินการโดยเร็ว ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนแล้ว เป็นอำนาจของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่จะสั่งการโดยเร็ว โดยไม่จำต้องรอผลการพิจารณาทางอาญาก่อน เพราะกระบวนการพิจารณาทางวินัยและทางอาญามีความแตกต่างกัน การรับฟังพยานหลักฐานก็แตกต่างกัน ทั้งการมีอยู่ของพยานหลักฐานและการให้ถ้อยคำหรือการเบิกความของพยานอาจจะมีความแตกต่างกัน

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

จิตดีแล้ว

นายจิตรดี ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ รวมเวลาประมาณ ๔ เดือนเศษ ซึ่งในระหว่างนั้นนายจิตรดี มีอาการทางจิตเวช ต่อมานายจิตรดีกลับมาปฏิบัติราชการเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จากนั้นทีมจิตเวชของโรงพยาบาล

ได้ควบคุมตัวนายจิตรดี นำส่งโรงพยาบาลจิตเวช และได้รักษาพยาบาลประมาณ ๑ เดือน แพทย์วิเคราะห์ว่านายจิตรดี ป่วยด้วยโรคหลงผิด (Delusionaldisorder) ซึ่งจัดเป็นโรคในกลุ่มโรคจิต (Psychoticdisorder) โดยมีอาการสำคัญ คือ การมีความเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง แม้จะได้ข้อมูลที่ครบถ้วนก็ไม่สามารถแก้ไขความเชื่อได้ ทำให้พฤติกรรมของผู้ป่วยเป็นไปตามความเชื่อ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น กรณีของการหลงผิดว่ามีคนปองร้าย (Persecutorydelusion) ผู้ป่วยจะคิดว่าคนในกลุ่มหนึ่งๆ สมคบคิดกันปองร้ายและเมื่อได้ข้อมูลใดๆก็จะแปลความไปตามความเชื่อของตน เมื่อนายจิตรดีได้รับการบำบัดรักษาจนอาการดีขึ้นและกลับมาปฏิบัติราชการเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการทรัพยากรบุคคลได้ประเมินอาการแล้วพบว่านายจิตรดีตั้งใจทำงานและสามารถทำงานกับผู้อื่นได้ดี และให้นายจิตรดี ผ่านการประเมิน

ผู้ว่าราชการ...

ผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่าพฤติการณ์ของนายจิตรดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการที่นายจิตรดี ไม่มาปฏิบัติราชการเป็นเวลา ๔ เดือนเศษ นั้น เนื่องจากมีอาการเจ็บป่วยและมีความผิดปกติทางสภาพจิตใจสติไม่สมบูรณ์ ต่อมาได้เข้ารับการบำบัดรักษาจนอาการดีขึ้นและกลับมาปฏิบัติราชการได้ตามปกติ อีกทั้งได้ทำการประเมินแล้วพบว่าตั้งใจทำงานและสามารถทำงานกับผู้อื่นได้ดี และในเวลาต่อมาได้ผ่านการประเมิน ดังนั้นจึงถือไม่ได้ว่านายจิตรดี มีเจตนาละทิ้งหน้าที่ราชการ กรณีจึงไม่มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัย และได้มีมติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งยกโทษและคืนเงินเดือนที่ตัดไปให้กับนายจิตรดี

<u>ทำไมไม่แจ้ง</u>

นางวันสว่าง ข้าราชการ ไม่ลงลายมือชื่อในการปฏิบัติราชการในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึง วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ รวม ๘๐ วัน และไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่แจ้งเหตุผลความจำเป็นให้ผู้บังคับบัญชาทราบก่อนนอกจากนี้ยังพบว่านางวันสว่าง ได้ขาดราชการโดยไม่ติดต่อกัน และไม่มีการยื่นใบลา ขอลาป่วยหรือลากิจ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๒ รวมทั้งสิ้น ๓๕ วัน และนางวันสว่างไม่มาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการและวันหยุดราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในวันที่ ๕, ๖, ๒๖, ๒๗, มกราคม ๒๕๖๒ รวมจำนวน ๔ วัน โดยไม่แจ้งเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางวันสว่าง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๒ (๔) มาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน

<u>สวมรอย</u>

นายสมบัติ ข้าราชการได้เสนอโครงการจำนวน๖ โครงการ โดยได้รับเงินจากราชการตามโครงการรวมจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ทางการแพทย์ปรับปรุงห้องตรวจโรค ห้องจ่ายยา และห้องฉีดยา–ทำแผล จัดซื้อเครื่องมือทันตกรรม รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานและมีการเบิกจ่ายเงินของทางราชการ ต่อมามีการตรวจสอบพบว่าไม่ได้มีการจัดซื้อ/จัดจ้างครุภัณฑ์ตามรายการที่เสนอไว้ในโครงการแต่กลับนำของเก่าที่มีการใช้มานานแล้วก่อนมีการจัดทำโครงการมาสวมทับ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการจัดซื้อสิ่งของในราคาที่สูงกว่าปกติแพงกว่าราคาท้องตลาด และมีการปลอมแปลงเอกสารและลายมือชื่อเพื่อขอเบิกเงิน คิดค่าเสียหาย รวมจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายสมบัติได้ชดใช้เงินคืนกับทางราชการครบถ้วนแล้ว

พฤติการณ์ของนายสมบัติ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงและฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตและฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

หมอเถื่อน...

<u>หมอเถื่อน</u>

นางสาวสมศรี ข้าราชการได้รับอนุญาตให้เปิดสถานพยาบาลเพื่อให้บริการเกี่ยวกับการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งนางสาวสมศรี มีหน้าที่ต้องเป็นผู้ให้บริการแก่ผู้ป่วยด้วยตนเองตามที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย แต่กลับรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นญาติ เป็นผู้ฉีดยาให้กับผู้ที่มารับบริการในสถานพยาบาลแทนตนทั้งๆ ที่ไม่สามารถกระทำได้ตามกฎหมาย และสุ่มเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอันตรายกับผู้ป่วย ต่อมานางสาวสมศรี ได้ถูกดำเนินคดีอาญาและศาลพิพากษาว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.๒๕๔๑ มาตรา ๓๔ (๑) และมาตรา ๖๓ และศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ให้ลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน แต่ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท คดีอาญาถึงที่สุด

พฤติการณ์ของนางสาวสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

<u>สายตาไม่ดี</u>

นายสมัย ข้าราชการ มีหน้าที่ปฏิบัติงานตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ควบคุมระบบคุณภาพตามมาตรฐานงานเทคนิคการแพทย์เพื่อให้ผู้รับบริการได้รับผลการตรวจวิเคราะห์ที่ถูกต้องแม่นยำ นายสมัย ได้แก้ไขผลการตรวจหาความเข้มข้นเลือด Hematocrit(Hct.)และHemoglobin(Hb.) ของผู้รับบริการหรือผู้ป่วยในระบบรายงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ของโรงพยาบาล

จำนวน...

จำนวน ๖๙ รายเช่น รายที่ ๑ แก้ไข Hct จาก ๒๙ เป็น ๓๐Hbจาก๘.๘ เป็น ๙.๘ รายที่ ๒ แก้ไข Hct จาก ๒๖ เป็น ๓๐ Hb จาก ๘.๗ เป็น ๙.๗ รายที่ ๓ แก้ไข Hct จาก ๒๕ เป็น ๓๐ Hb จาก ๗.๗ เป็น ๙.๗ เป็นต้น ทำให้รายงานผลความเข้มข้นของเลือดไม่ตรงตามผลการตรวจที่แท้จริง ซึ่งการแก้ไขผลการตรวจระดับความเข้มข้นของเลือดดังกล่าวทำให้ผลความเข้มข้นของเลือดไม่ตรงตามผลการตรวจที่แท้จริงเป็นเหตุให้ผู้รับบริการหรือผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยและได้รับการรักษาในแนวทางที่ถูกต้องล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็นและต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลนานขึ้นกว่าเดิมผู้ป่วยบางรายมีอาการทรุดลงจากการวินิจฉัยล่าช้า ทั้งนี้ นายสมัยรับสารภาพว่าตนได้แก้ไขผลการตรวจหาความเข้มข้นเลือด Hematocrit(Hct.) และHemoglobin(Hb.)ของผู้รับบริการในระบบรายงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ (LaboratoryInformationSystem:LIS) ของโรงพยาบาลจริงเหตุที่ตนกระทำไป นั้น เนื่องจากปฏิบัติหน้าที่มาเป็นเวลานานและมีอายุมากขึ้นจึงทำให้มีปัญหาทางสายตา จึงเกิดข้อผิดพลาดในการรายงานผลการตรวจในระบบคอมพิวเตอร์แต่ตนไม่ได้มีเจตนาทุจริตประพฤติมิชอบแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายสมัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะเอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๕ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้ ...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟ.๑๖/๒๕๖๒ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอลาพักผ่อนเพื่อไปเยี่ยมญาติที่ประเทศเบลเยี่ยมในระหว่างวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มีกำหนด ๒๕ วันทำการ และได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนตามคำขอแต่เมื่อครบกำหนดวันลาพักผ่อนดังกล่าวผู้ฟ้องคดีไม่ได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการและไม่ได้รับอนุญาตให้ลาเพิ่มเติมอันเข้าลักษณะเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินสิบห้าวัน โดยผู้ฟ้องคดีให้เหตุผลว่าขณะอยู่ต่างประเทศนั้นตนได้ป่วยเป็นโรคหอบหืดหายใจไม่ออกและไปพบแพทย์ที่ต่างประเทศ และมีอากาศแปรปรวนหิมะตกหนักเครื่องบินไม่สามารถขึ้นลงตามปกติได้ทำให้ไม่มีเที่ยวบินกลับประเทศไทยคณะกรรมการสืบสวนเบื้องต้นจึงให้โอกาสผู้ฟ้องคดีติดต่อหาหลักฐานทางเอกสารจากสถานเอกอัครราชทูตเบลเยี่ยมประจำประเทศไทยให้รับรองตามที่กล่าวอ้างแต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้มีหลักฐานใดมาแสดงกรณีจึงรับฟังได้ว่าพฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ฉะนั้น การที่มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดีนิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
นางสาวพรสุดา จันทร์หา นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

นักบริหาร

นายยอดชาย เป็นผู้บริหารและหัวหน้าหน่วยงาน ไม่ลงชื่อและเวลาในการมาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงนามในเอกสารการดำเนินงานต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่เสนอต่อตน ล่าช้าประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์ บางกรณีก็ลงนามล่าช้าถึง ๑ เดือน ทำให้การปฏิบัติราชการและการรายงานผลงานในเรื่องต่างๆ ของทางราชการล่าช้าและไม่ทันกำหนด นอกจากนี้ยังสั่งการและอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานใช้ตราประทับที่แกะเป็นลายเซ็นของตนเองประทับในเอกสารแทนการลงลายมือชื่อจริง

เพื่ออนุมัติหรืออนุญาตในเอกสารราชการต่างๆ เช่น แบบขออนุญาตใช้รถยนต์ส่วนกลางและการอนุญาตการลาของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น ซึ่งเป็นการยอมให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานใช้ดุลพินิจอนุมัติหรืออนุญาตแทนตนโดยที่ไม่มีอำนาจ นอกจากนี้ นายยอดชาย ในฐานะผู้บริหารก็ไม่เข้าร่วมประชุมประจำเดือนของผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานเป็นเวลา ๖ ปี ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการดำเนินการตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนและข้อสั่งการต่างๆ มีความล่าช้า รวมทั้งนายยอดชาย ได้ทำการออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงาน ให้เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งของตนโดยไม่มีอำนาจ เนื่องจาก

อำนาจ...

อำนาจในการออกคำสั่งดังกล่าวเป็นอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข

พฤติการณ์ของนายยอดชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ

อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๓ เดือน

<u>เพราะว่ารักษาการ</u>

นางสมจิต ข้าราชการ ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ นางสมจิตได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่การเงินของหน่วยงาน เขียนเช็คสั่งจ่ายระบุว่า “ค่าตอบแทน” โดยนางสมจิตเป็นผู้ลงนามรับเช็คไป เช็คดังกล่าวไม่ได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และไม่ขีดคร่อมเช็ค ซึ่งแต่ละเดือนนั้นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานแต่ละคนจะได้รับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เฉลี่ยคนละประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน และจะต้องมีการจ่ายเงินดังกล่าวให้กับเจ้าหน้าที่จำนวนหลายคน รวมประมาณ ๗๐,๐๐๐ – ๘๐,๐๐๐ บาท ต่อเดือน โดยจะจ่ายให้ประมาณต้นเดือนของเดือนถัดไป เมื่อรับเช็คมาแล้ว นางสมจิต ได้นำไปขึ้นเงินกับทางธนาคารแล้วนำไปจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานอยู่เวรนอกเวลาราชการพร้อมกับให้ลงนามรับเงินไว้เป็นหลักฐาน แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่บางรายได้รับเงินล่าช้า

เรื่องดังกล่าว นางสมจิต มีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา สมควรที่จะเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนให้กับผู้ที่มีสิทธิรับเงินโดยตรง

และ...

และการจ่ายเงินด้วยเช็ค นั้น จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๘ (๒) (๓) ในเรื่องเกี่ยวกับการเขียนเช็คสั่งจ่ายเงิน โดยจะต้องเขียนเช็คสั่งจ่ายให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิได้รับเงินโดยตรง หรือสั่งจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่การเงินเพื่อรับเงินสดมาจ่าย และเช็คจะต้องขีดฆ่าข้อความคำว่า “หรือผู้ถือ”

พฤติการณ์ของนางสมจิต ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

<u>อบ...ลม</u>

นางสาวลำพา ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์และแผน และเป็นผู้ดูแลแผนงานโครงการทั้งหมดของหน่วยงาน นางสาวลำพา ได้จัดทำโครงการและทำสัญญายืมเงินของทางราชการ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในโครงการพัฒนาการเรียนรู้ระบบสุขภาพระดับอำเภอ (DHML) ปี ๒๕๕๗ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ปรากฏว่าเอกสารมีการขีดฆ่าแก้ไขวัน เดือน ปี ในการจัดทำโครงการจากเดิมกำหนดไว้วันที่ ๒๕–๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นวันที่ ๑๙–๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ เมื่อผู้อำนวยการได้อนุมัติให้ยืมเงินโครงการ เจ้าหน้าที่การเงินได้เขียนเช็คลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท สั่งจ่ายให้ในนามนางสาวลำพา เมื่อรับเช็คไปแล้วได้นำไปขึ้นเงินจากธนาคาร ปรากฏว่านางสาวลำพา ไม่ได้นำเงินไปดำเนินการตามโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด แต่กลับจัดทำ

เอกสารหักล้างเงินยืมเป็นเท็จโดยใช้สำเนาเอกสารจากโครงการอื่น เช่น ใบสำคัญรับเงินค่าอาหาร สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้รับจ้าง และใบสำคัญรับเงินค่าจ้างเหมารถนำไปเป็นเอกสารประกอบการหักล้างเงินยืม

พฤติการณ์ของนางสาวลำพา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ชำนาญการโกง</u>

นางศรีสวาท ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินและบัญชี และการยืมเงินงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเพื่อจัดประชุม อบรม และสัมมนาของหน่วยงาน รวมทั้งการยืมเงิน การเบิกจ่ายเงิน การไปรับเงิน การเป็นผู้เก็บรักษาเงินยืม การเป็นผู้ถือเงินเพื่อช่วยจ่ายเงินในการประชุม อบรม และสัมมนาของโครงการต่างๆ การตรวจเอกสาร การรับหลักฐานใบสำคัญการส่งเงินสดเหลือจ่ายคืนคลัง การรายงานสถานการณ์ในการใช้จ่ายเงินตามแผนงานของโครงการของหน่วยงาน และจัดทำรายงานการเงินและบัญชีของหน่วยงานทุกรายการ ประกอบกับนางศรีสวาทปฏิบัติงานที่หน่วยงานแห่งนี้มานานจึงมีความชำนาญและได้รับความไว้วางใจจากนักวิชาการหรือเจ้าของโครงการ ปรากฏว่านางศรีสวาท ได้เบียดบังยักยอกเงินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗ หลายรายการ ทั้งจากเงินยืมทดรองราชการในส่วนของเงินบำรุง เงินงบประมาณและเงินหลักประกันสัญญา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๖๑๓,๖๔๔.๗๕ บาท ต่อมาระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙ นางศรีสวาท ได้นำเงินมาคืนให้กับทางราชการบางส่วนและยังเหลือค้างอยู่อีก จำนวน ๘๕๒,๘๕๐ บาท

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางศรีสวาท ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ปริญญาปลอม</u>

นางสมหวัง ข้าราชการ จบการศึกษาระดับอนุปริญญา นางสมหวัง ได้ทำการปลอมเอกสารวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยนำใบรายงานผลการศึกษา (Transcripts)

ที่เป็นวุฒิการศึกษาของผู้อื่น มาแก้ไขชื่อ–นามสกุลและภาพถ่าย ให้เป็นชื่อ–นามสกุล และภาพของตนเอง จากนั้นได้นำไปถ่ายเอกสารและรับรองสำเนา ส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาจัดคนสู่ตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อปรับเปลี่ยนสายงานจากตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน เป็นสายงานประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งให้นางสมหวังดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ในปี ๒๕๕๒ มีการตรวจสอบพบว่านางสมหวัง ไม่ได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีดังกล่าวแต่อย่างใด และนางสมหวัง ยอมรับว่าตนได้ทำการปลอมวุฒิการศึกษาจริง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงได้แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งนางสมหวัง จากตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ เป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน

พฤติการณ์ของนางสมหวังดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง

แห่ง...

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษปลดออกจากราชการ (นางสมหวัง กระทำความผิดเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ ก่อนที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลักษณะ ๔ และลักษณะ ๕ มีผลใช้บังคับ)และเรื่องนี้ได้มีการแจ้งความดำเนินคดีอาญาแก่นางสมหวัง ในเรื่องที่ปลอมวุฒิการศึกษาดังกล่าว

<u>ปลอมจนเหมือน</u>

นายบุญทิ้ง ข้าราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงานโสตทัศนศึกษา ได้ทำการปลอมเอกสาร โดยปลอมลายมือชื่อของนายสมชาย ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายสมหมาย รองผู้ว่าราชการจังหวัด ในหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องในการรับเงิน จำนวน ๖ ฉบับ เพื่อแจ้งสรรพากรพื้นที่ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และงานการเงินและบัญชีของหน่วยงานเพื่อเบิกจ่ายเงินในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่บริษัทเอกชน

พฤติการณ์ของนายบุญทิ้ง ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ</u>

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ.๑๕/๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดี ฟ้องว่าผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ (ด้านบริการทางวิชาการ) ผลปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้คะแนนในลำดับที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการดำเนินการคัดเลือกมีการเอื้อประโยชน์ให้กับนาง ส. ให้ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ ๑

จึงนำคดี...

จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลและขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งยกเลิกประกาศผลการคัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าว และการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.พ.ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ และหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์๒๕๕๓ ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการคัดเลือกโดยให้คณะกรรมการสรรหาบุคคลผู้เหมาะสมพิจารณาจัดลำดับและเสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสมอย่างน้อย ๒ คน ไม่เกิน ๕ คน ส่งให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขแต่ละเขตพิจารณาให้ความเห็นในการคัดเลือก แล้วเสนอต่อคณะกรรมการของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง จากนั้นจึงเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (ปลัดกระทรวงสาธารณสุข) พิจารณาเห็นชอบให้ผู้ที่เหมาะสม ส่งคำขอประเมินบุคคลและผลงานให้ ก.พ.พิจารณาเพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ความเห็นชอบและมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วเห็นว่าหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่เสนอรายชื่อผู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่งตามลำดับผลการประเมินของคณะกรรมการสรรหาบุคคลผู้เหมาะสมต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข นั้น เป็นเพียงการเสนอผลการคัดเลือกเบื้องต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่๓ เพื่อที่จะได้พิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนของการคัดเลือกและมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป ซึ่งยังไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

มีคำสั่ง...

มีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลใดให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ (ด้านบริการทางวิชาการ) แต่อย่างใด ดังนั้น หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว จึงเป็นเพียงขั้นตอนการเตรียมการ และการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

อันเป็นการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ศาลปกครองชั้นต้น มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
นางสาวพรสุดา จันทร์หา นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

รวยบนดิน

นายบุญมี ข้าราชการ พักอยู่บ้านพักของทางข้าราชการกับภรรยา คือ นางบุญมา ซึ่งเป็นแม่บ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการจับกุมเจ้ามือหวยใต้ดินที่บ้านพัก

โดยจับนางบุญมาและพวกรวม ๔ คน ที่ร่วมกันลักลอบเล่นการพนันสลากกินรวบ (หวยใต้ดิน) เป็นเจ้ามือรับกินและรับจ่ายพนัน เอาทรัพย์สินกันโดยรับมาจากผู้ขายหวยใต้ดินรายย่อยอีกต่อหนึ่ง ทั้งนี้ นางบุญมาได้จ้างพวกอีก ๓ คน ที่ถูกจับกุมด้วยกันมาช่วยควบคุมดูแลและดำเนินการ นายบุญมีเคยห้ามนางบุญมา ให้เลิกทำงานเกี่ยวกับหวยใต้ดิน แต่นางบุญมาก็ไม่เชื่อฟังและมีการทะเลาะกันทุกครั้งเมื่อพูดถึงเรื่องนี้ จากนั้นนายบุญมีก็ไม่ได้ว่ากล่าวอะไรเพราะไม่อยากทะเลาะกันอีก ในวันที่มีการจับกุมนายบุญมี ออกไปธุระไม่ได้อยู่ที่บ้านพัก

พฤติการณ์ของนายบุญมี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา ๘๓ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

หายไปไหน...

<u>หายไปไหน</u>

นายสมหวัง ข้าราชการ หัวหน้างานการเงิน นางสมศรี หัวหน้างานบัญชีของหน่วยงาน มีหน้าที่ตรวจสอบ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในงานของตน ให้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ นายสมหวังได้ปล่อยปละละเลยหน้าที่ จนทำให้เอกสารสูญหายจำนวนมากโดยเฉพาะใบเสร็จรับเงิน ซึ่งเกิดต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปีจนถูกตรวจสอบพบโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนนางสมศรี ได้ปล่อยปละละเลย ทำให้มีการจัดเก็บเอกสารทั้งที่เอกสารยังไม่ครบถ้วน และเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินและใบสำคัญคู่จ่ายสูญหาย จำนวน ๑,๒๓๑ รายการ

พฤติการณ์ของนายสมหวัง และนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนายสมหวังในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน และลงโทษตัดเงินเดือนนางสมศรี ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

<u>บ่อยครั้ง</u>

นายเทวิน ข้าราชการ ในช่วงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ รวมวันปฏิบัติราชการ ๒๑๐ วัน พบว่านายเทวิน ได้สแกนลายนิ้วมือเข้าปฏิบัติงานเลยเวลา ๐๘.๓๐ น. ซึ่งเป็นการมาสายจำนวน ๑๑๒ วัน ไม่สแกนลายนิ้วมือเข้าปฏิบัติงานจำนวน ๔๐ วัน ไม่สแกนลายนิ้วมือเมื่อออกจากการปฏิบัติงาน จำนวน ๑๓ วัน และขาดราชการ จำนวน ๔ วัน

พฤติการณ์ ...

พฤติการณ์ของนายเทวิน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

<u>พาไปเรียนพิเศษ</u>

นายสว่าง ข้าราชการ ขับรถยนต์มาพบนายแสวง อายุ ๑๖ ปี ยืนอยู่ข้างทาง จึงรบเร้าชักชวนให้ขึ้นรถยนต์บอกว่าจะพาไปส่งที่โรงเรียนมัธยม เมื่อนายแสวง ขึ้นมานั่งบนรถยนต์ นายสว่างได้ขับรถไปจอดที่ลานจอดรถของเทศบาลและเปิดโทรศัพท์มือถือดูคลิปร่วมเพศระหว่างชายกับหญิง ซึ่งนายแสวงก็มองไปที่โทรศัพท์มือถือของนายสว่างด้วย ระหว่างนั้นนายสว่างได้ใช้มือซ้ายลูบไปที่ต้นขาของนายแสวงหลายครั้ง นายแสวงจึงปัดมือออกพร้อมร้องโวยวาย นายสว่างจึงขับรถออกมาจากลานจอดรถและให้นายแสวงลงจากรถเพื่อไปเรียนพิเศษ นายแสวงจึงเดินไปดูป้ายทะเบียนรถยนต์ของนายสว่าง แล้วไปเรียนพิเศษต่อ เมื่อกลับมาถึงบ้าน นายแสวงได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้บิดาฟังและได้ไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน ต่อมานายสว่างได้ลาออกจากราชการและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่นายสว่าง สำหรับคดีอาญา นายสว่าง ถูกฟ้องเป็นจำเลยว่ากระทำความผิดต่อเสรีภาพ นายสว่างให้การ รับสารภาพต่อศาล และศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ ๒ ปี

พฤติการณ์ของนายสว่าง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และ ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเมื่อนายสว่างได้ลาออกจากราชการไปแล้ว จึงต้องมีคำสั่งงดโทษ ตามมาตรา ๑๐๐แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

แรงหึง...

<u>แรงหึง</u>

นางสมศรี ข้าราชการ ได้ทะเลาะกับนายสมบัติซึ่งเป็นสามีและหย่ากัน ต่อมาทั้งคู่ได้กลับมาคืนดีอยู่กินด้วยกันอีก คืนวันหนึ่งเวลาประมาณ ๒๓.๓๐ น. นางสมศรี ได้เข้าไปที่บ้านพักส่วนตัวของนางสาวแสงหล้า เพื่อตามหานายสมบัติ และพบว่านายสมบัติอยู่ที่บ้านหลังดังกล่าว นางสมศรีบันดาลโทสะ จึงใช้มือทุบประตูห้องและตะโกนต่อว่านางสาวแสงหล้า ว่า “รู้ว่าครอบครัวเขามีปัญหาอยู่ยังไปแย่งผัวเขามา ไปกินข้าวสองต่อสองกับผัวเขา ผู้หญิงกับผู้ชายมาอยู่ด้วยกันสองต่อสองมันต้องมีอะไรกัน” นางสาวแสงหล้า บอกให้นางสมศรีออกไปจากบ้านของตน แต่นางสมศรีก็ไม่ยอมออกจนกระทั่งมีคนพานางสมศรีออกไป ต่อมานางสมศรี ถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาหมิ่นประมาทและบุกรุกและศาลพิพากษาลงโทษปรับจำนวน ๕,๐๐๐ บาท และให้ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่นางสาวแสงหล้า เป็นเงิน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และ ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เรียกสินบน</u>

นางสาวน้ำค้าง เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่รับคำขอและพิจารณาเอกสารประกอบคำขออนุญาตเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นางสาวน้ำค้าง ได้รับเรื่องดำเนินการเพื่อขออนุญาตจดทะเบียนอาหารและขอเลขสารบบให้แก่ผู้ประกอบการจำนวน ๒ ราย โดยมีการเรียกและรับเงินจากผู้ประกอบการ และนางสาวน้ำค้าง ได้ยืมเงินจากผู้ประกอบการอีก ๒ ราย ที่มายื่นขออนุญาตประกอบการผลิตน้ำดื่ม จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ไม่เคยรู้จัก

กันมาก่อน...

กันมาก่อนและไม่ยอมชำระหนี้คืน นางสาวน้ำค้าง ได้เรียกและรับเงิน จากบริษัท ก.จำกัด เป็นค่าตอบแทนในการขออนุญาตผลิตเกลือไอโอดีนโดยไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงิน จำนวน ๓,๐๐๐ บาท และเมื่อบริษัท ข.จำกัด มายื่นขอจดทะเบียนอาหาร นางสาวน้ำค้าง อ้างว่าผู้ใหญ่เรียกรับเป็นค่าดำเนินการ ทำให้บริษัทดังกล่าวโอนเงินให้แก่นางสาวน้ำค้าง จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าดำเนินการในการเร่งรัดในการออกเลขสารบบอาหาร นอกจากนี้ยังได้เรียกและรับเงินจากบริษัท ค.จำกัด เป็นค่าดำเนินการในการออกใบอนุญาตนำหรือสั่งอาหารเข้ามาในราชอาณาจักร

พฤติการณ์ของนางสาวน้ำค้าง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๑) และมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>ชีวิตสมรส</u>

นายวันชนะ และนางวันดี ทั้งคู่เป็นข้าราชการ โดยต่างก็มีคู่สมรสและมีบุตรด้วยกันอยู่แล้วทั้งสองฝ่าย นางวันดี มีสามีที่ชอบด้วยกฎหมาย คือ นายวันสว่าง แต่ทั้งคู่ได้แยกกันอยู่แต่ยังไม่ได้จดทะเบียนหย่า เหตุที่แยกกันอยู่เนื่องจากนายวันสว่าง มีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ ดื่มสุรา อาละวาด และมีนิสัยเจ้าชู้ วันหนึ่งนายวันสว่างได้รับโทรศัพท์จากภรรยาของนายวันชนะว่าทั้งคู่คบหาและเป็นชู้กัน จึงติดตามไปที่บ้านพักของนายวันชนะและพบสิ่งของต่างๆที่บ้านพักทั้งรถยนต์และของใช้ส่วนตัวของนางวันดี และพบกล้องถ่ายวิดีโอของนายวันสว่างอยู่ด้วย เมื่อตรวจสอบก็พบว่ามีภาพถ่ายและภาพเคลื่อนไหวระหว่างนายวันชนะกับนางวันดี ซึ่งในภาพถ่ายนั้น มีการโอบกอดและจับมือกัน ต่อมานายวันสว่างได้ฟ้องคดีต่อศาลเยาวชนและ

ครอบครัว ศาลได้พิพากษาให้นายวันชนะจ่ายเงินค่าเสียหายให้แก่ นายวันสว่าง จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยคำพิพากษาบางส่วนระบุว่านายวันสว่างได้พบรูปถ่ายของทั้งคู่เดินทางไปเที่ยวด้วยกันในสถานที่ต่างๆ และนายวันชนะยอมรับว่าตนได้ล่วงเกินนางวันดีไปในทำนองชู้สาวจริง กับให้นางวันดีนำทรัพย์สินของใช้ส่วนตัวเข้าไปพักหลับนอนกับนายวันชนะที่บ้านพักของนายวันชนะ อีกทั้งเวลาที่ไปท่องเที่ยวและพักผ่อนก็พักอาศัยอยู่ห้องเดียวกัน

พฤติการณ์ของนายวันชนะและนางวันดี ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ</u>

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.๓๗/๒๕๖๒ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่จัดทำหนังสือชี้แจงสาเหตุการลาป่วย การลากิจ และการไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานในเวลาราชการ การออกนอกสำนักงานโดยไม่ได้ขออนุญาต ตามที่ปลัดเทศบาลได้มีคำสั่งเป็นหนังสือถึงผู้ฟ้องคดี โดยบางกรณีปลัดเทศบาลได้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีมากกว่าหนึ่งฉบับเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีจัดทำคำชี้แจงในเรื่องเดิมแต่ผู้ฟ้องคดีกลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการทั้งที่การจัดทำหนังสือชี้แจงดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสั้น และมิได้เป็นการสร้างภาระเกินสมควรกับผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ทำการชี้แจงเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการโดยชอบแล้ว กรณี

จึงเชื่อ...

จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาและมีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา อันเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีหนึ่งขั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งที่ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีหนึ่งขั้น จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๕๓/๒๕๖๒ เมื่อพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในกรณีนี้แต่อย่างใด กรณีจึงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการ ได้ร่วมกับพวกลักทรัพย์ (เครื่องอ่านแผ่นซีดีรอม) ของทางราชการจริง พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ราชการจังหวัด) มีอำนาจสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามความร้ายแรงแห่งกรณีได้ ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัด ที่ ๒๑๕๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมกับกรณีแห่งความผิด คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
นางสาวพรสุดา จันทร์หา นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ฉันก็มีสิทธิ์

นางสาวสมจิตร ข้าราชการ ถูกนายสมชายหลอกว่าเป็นโสดจึงได้คบหากับนายสมชายในทางชู้สาว ทั้งที่ความจริงนายสมชาย มีภริยาและได้จดทะเบียนสมรสกับนางสมปองโดยมีบุตรด้วยกันจำนวน ๓ คน ต่อมานางสาวสมจิตร ตั้งครรภ์ได้ ๓ เดือน นายสมชายจึงบอกความจริงให้นางสาวสมจิตรทราบว่าตนมีครอบครัวอยู่แล้วและได้จัดงานแต่งงานกับนางสาวสมจิตร หลังจากนั้นนางสาวสมจิตร ได้โทรศัพท์ไปหานางสมปอง บอกเรื่องของตนกับนายสมชาย ให้ทราบ และได้ทำการก่อกวนด้วยการโทรศัพท์เข้ามือถือและที่ทำงานของนางสมปอง นอกจากนี้ยังส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือไปก่อกวนนางสมปองบ่อยครั้ง และทำการก่อกวนทาง Facebook ของนางสมปองอีกด้วย ทั้งนี้ ได้มีการข่มขู่ว่าจะทำให้นางสมปองได้รับความอับอาย และบอกว่าตนก็มีบุตรกับนายสมชาย ๑ คน พร้อมทั้งขอสิทธิต่าง ๆ ในฐานะภรรยาอีกคนหนึ่ง นางสมปอง ทนไม่ไหวจึงมีหนังสือร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาของนางสาวสมจิตรจำนวนหลายครั้ง ต่อมานางสมปองได้ยื่นฟ้องหย่าและเรียกค่าเสียหายจากนางสาวสมจิตรต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ซึ่งบุคคลทั้งสามได้ตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความ และศาลเยาวชนและครอบครัวกลางได้มีคำพิพากษาตามยอม โดยให้นางสมปองและนายสมชาย หย่าขาดจากกัน ซึ่งทั้งสองคนก็ได้ไปจดทะเบียนหย่าขาดจากกันในเวลาต่อมา

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางสาวสมจิตร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนางสมศรี ในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

<u>ทะเลาะเพราะเมา</u>

นายสมคิด ข้าราชการมีหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่เวรเอ็กซเรย์เพื่อให้บริการผู้ป่วยนอกเวลาราชการ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาพักรับประทานอาหารมื้อเย็น นายสมคิด ได้แจ้งไปยังงานอุบัติเหตุฉุกเฉินว่าตนจะพักรับประทานอาหารและออกจากโรงพยาบาลเพื่อไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารใกล้โรงพยาบาล ขณะรับประทานอาหารนายสมคิดได้ร่วมดื่มสุรากับเพื่อนๆ นายสมคิดได้กลับมาปฏิบัติงานที่ห้องเอ็กซเรย์เมื่อเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. และงานอุบัติเหตุฉุกเฉินได้ส่งตัวผู้ป่วยเด็กอายุ ๑๓ ปี มีประวัติได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะและแพทย์สั่งตรวจเอ็กซเรย์กะโหลกศีรษะ ในระหว่างเตรียมการจัดท่าเด็กเพื่อตรวจ เด็กร้องไห้เสียงดังและดิ้นไปมาทำให้จัดท่าทางร่างกายสำหรับตรวจด้วยรังสีไม่ได้มาตรฐาน นายสมคิดจึงขอให้ญาติช่วยจับตัวคนไข้ให้อยู่นิ่งเพื่อจัดท่าตรวจเอ็กซเรย์ที่ศีรษะ และนายสมคิดได้เกิดความขัดแย้งกับญาติของผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยไม่พอใจจึงนำผู้ป่วยไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลอื่น เมื่อพยาบาลเวรประจำแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉินได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจึงเข้าไปดูเหตุการณ์ พบว่านายสมคิด อยู่ในห้องเอ็กซเรย์และมีสภาพคล้ายคนเมาสุรา จึงบอกให้ไปพักและได้โทรศัพท์ตามเจ้าหน้าที่เอ็กซเรย์คนอื่นให้มาปฏิบัติงานแทน

พฤติการณ์ของนายสมคิด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ต้อนรับ ให้ความสะดวก ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๘) มาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>แพ้ยา</u>

นางสมหญิง ข้าราชการ ขณะที่ปฏิบัติราชการอยู่เวรนอกเวลาราชการเพื่อให้บริการผู้ป่วยตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา นั้น มีคนไข้มาที่คลินิกส่วนตัวของสามีนางสมหญิงซึ่งได้รับอนุญาตให้เปิดสถานพยาบาล นางสมหญิงได้ออกไปที่คลินิกและนำยาของทางราชการไปฉีดให้กับคนไข้ พร้อมทั้งคิดค่าบริการ จำนวน ๑๐๐ บาท หลังจากคนไข้กลับบ้านไปแล้วก็มีอาการซึม ชักเกร็ง และอาเจียนหลายครั้งจนหมดสติ ต่อมาได้นำคนไข้ไปส่งที่โรงพยาบาลและเสียชีวิต ในเวลาต่อมาแพทย์วินิจฉัยสาเหตุการตายของคนไข้ว่าเสียชีวิตจากหัวใจหยุดเต้นจากภาวะช็อก กรณีดังกล่าวนางสมหญิงไม่ได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้นางสมหญิงไม่ได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจึงไม่สามารถที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้วยการตรวจโรค วินิจฉัยโรค และฉีดยาที่คลินิกส่วนตัวของสามีตนเอง ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายและทำให้คนไข้ได้รับความเสียหายถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของนางสมหญิง

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางสมหญิง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๘๕ (๑) ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>คลินิกเถื่อน</u>

นายสมบัติ ข้าราชการ ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จับกุมที่คลินิกในหมู่บ้าน ต่อมานายสมบัติได้ถูกดำเนินคดีในข้อหาประกอบกิจการและดำเนินการสถานพยาบาลโดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ พร้อมเวชภัณฑ์ยาของกลางจำนวน ๑๕ รายการ ศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาว่านายสมบัติ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔,๑๖,๒๔,๕๗ และประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๒, ๓๓ จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๑ ปี

พฤติการณ์ของนายสมบัติ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนายสมบัติ ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

ทั้งกินทั้งขาย...

ทั้งกินทั้งขาย

นายสมพร ข้าราชการ ได้เสพเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ แล้วขับรถยนต์ไปตามถนน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้วางแผนล่อซื้อยาเสพติดจากนายสมพร และมีการขายยาดังกล่าวจำนวน ๑๕ เม็ด ให้แก่สายลับไปในราคา ๓,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเข้าจับกุมตัว พร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีนที่มีไว้ครอบครองเพื่อจำหน่ายและที่จำหน่ายให้แก่สายลับ โทรศัพท์มือถือจำนวน ๑ เครื่อง ที่ใช้ในการติดต่อซื้อขายยาเสพติด ธนบัตรที่ใช้ในการล่อซื้อจำนวน ๓,๐๐๐ บาท และรถยนต์ จำนวน ๑ คัน เป็นของกลาง ต่อมานายสมพรได้ถูกดำเนินคดีอาญา และศาลจังหวัดพิพากษาว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน และเป็นผู้ขับขี่รถเสพยาเสพติดให้โทษ รวมจำคุก ๑๐ ปี ๘ เดือน และปรับ ๗๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๕ ปี ๔ เดือน และปรับ ๓๕๐,๐๐๐ บาท ให้ริบของกลาง

พฤติการณ์ของนายสมพร ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟ.๑/๒๕๖๒ อธิบดีได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี เป็นเหตุให้เสียหาย...

ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยมีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ไม่อาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่นจึงเป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมายมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่นจึงไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (อธิบดี) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิอาจถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีและมิได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.มีมติชี้มูลความผิด และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (ก.พ.ค.) มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ดังนั้น จึงให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลนับแต่วันที่มีคำสั่งและคำวินิจฉัยเป็นต้นไป

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ http://discipline.ops.moph.go.th/

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

ค้าขาย

นางสาวทองสร้อย ข้าราชการ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงาน มีหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง นางสาวทองสร้อย ได้เอื้อประโยชน์ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัดฟ้าใสซึ่งเป็นของตนเองแต่ใช้วิธีเชิดบุคคลอื่นเป็นเจ้าของร้านแทน ในการแนะนำ เสนอราคา ไปรับใบสั่งซื้อสั่งจ้าง ส่งมอบงาน รวมทั้งดูแล งานจ้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดฟ้าใสกับหน่วยงานของตนเองและกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ภายในจังหวัดและต่างจังหวัด เมื่อปี ๒๕๕๘ นางสาวทองสร้อย ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานได้ทำการแบ่งซื้อแบ่งจ้าง ในแต่ละโครงการให้มีวงเงินไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างเปลี่ยนวิธีจากวิธีสอบราคา เป็นวิธีตกลงราคา ซึ่งการใช้วิธีสอบราคานั้นจะต้องมีการแข่งขันเสนอราคา อันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๒๒ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ นางสาวทองสร้อย ได้อาศัยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวทำการแบ่งซื้อแบ่งจ้างและจัดซื้อจัดจ้างกับห้างหุ้นส่วนจำกัดฟ้าใสซึ่งเป็นของตนเองและจากบริษัทอื่นๆ จำนวนหลายครั้ง เป็นเหตุให้ราชการเสียหายและเป็นการหาประโยชน์ให้กับตนเอง

พฤติการณ์...

พฤติการณ์ของนางสาวทองสร้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ยังเครียดอยู่

นายทองใบ ข้าราชการ ได้ขาดราชการในวันทำการปกติติดต่อกันจำนวน ๔ วัน และไม่ปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้อำนวยการที่สั่งให้ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการจำนวน ๒ ครั้ง ทำให้เพิ่มภาระแก่เพื่อนร่วมงาน และเพิ่มระยะเวลารอคอยของผู้ป่วยที่มารับบริการ นายทองใบ อ้างเหตุผลที่ตนไม่มาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการว่าตนมีอาการเมาค้างทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้ และอีกครั้งหนึ่งอ้างว่าตนมาลงชื่อปฏิบัติงานเมื่อเวลา ๐๘.๑๐ น. และทำงานไปจนถึงเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น. จึงออกจากห้องทำงานไปโดยไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานเพราะมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนร่วมงาน เกรงว่าตนเองจะควบคุมอารมณ์ไม่ได้จึงเดินหนีออกไป และที่ตนขาดราชการจำนวน ๔ วัน นั้น อ้างว่ายังมีความเครียดอยู่ไม่พร้อมในการทำงานตนจึงได้ออกไปเก็บตัวอยู่ในห้องพักภายในโรงพยาบาล

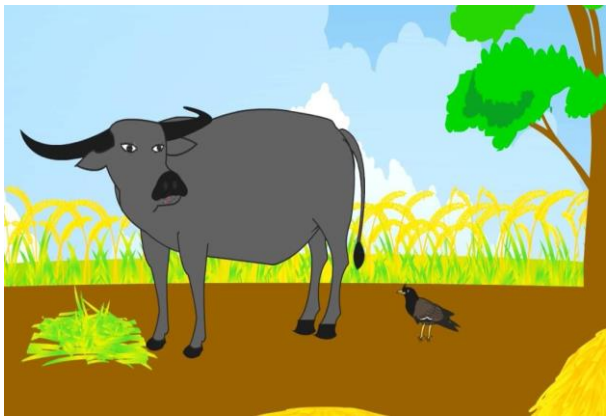
พฤติการณ์ของนายทองใบ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๔) มาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนายทองใบในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

ไปเสี้ยงควาย...

<u>ไปเลี้ยงควาย</u>

นางสาวทองหยิบ ข้าราชการ มีหน้าที่ให้บริการแก่ผู้ป่วย แต่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อผู้มารับบริการ โดยใช้กิริยาและวาจาที่ไม่สุภาพ พูดเสียงดัง ส่อเสียด และตะคอก เช่น พูดว่า “อย่าไปยกขึ้นเตียงนะ ให้นอนอยู่ตรงนั้น ไม่ต้องไปช่วย อะไรจะเหนื่อยง่ายขนาดนั้น” นอกจากนี้ยังแสดงพฤติกรรมในทำนองดังกล่าวต่อข้าราชการที่เป็นผู้ร่วมงาน เช่น พูดว่า “อีแก่ มายุ่งอะไรกับเขาด้วย งี่เง่า” และ “เกษียณออกไปต้องให้ไปเลี้ยงควาย”

พฤติการณ์ของนางสาวทองหยิบ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการด้วยกัน และฐานดูหมิ่นและเหยียดหยาม ประชาชนผู้ติดต่อราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) มาตรา ๘๓ (๙) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เงินลืม</u>

นายทองดี ข้าราชการ มีหน้าที่เบิกจ่ายเงินของทางราชการและจ่ายเงินทดรองราชการ นายทองดี ได้รับมอบเงินยืมที่ได้ยืมไว้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการอบรมตามโครงการอบรมของหน่วยงาน เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยงของผู้เข้าอบรม เป็นต้น เมื่อเสร็จจากการอบรม นายทองดีได้ส่งหลักฐานใบสำคัญการจ่ายเงินทดรองราชการส่งใช้หักล้างหนี้เงินยืม ซึ่งมีค่าเบี้ยเลี้ยงของผู้เข้าอบรม จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ นายทองดี ได้ให้ผู้เข้าอบรมลงชื่อในเอกสารไว้ก่อนว่าได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงแล้ว แต่ความจริงยังไม่ได้จ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงให้กับผู้เข้าอบรมแต่อย่างใด เมื่อส่งหลักฐานการหักล้างหนี้เงินยืมแล้ว นายทองดี ได้เก็บเงินค่าเบี้ยเลี้ยง จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไว้กับตนเองเป็นเวลานานถึง ๕ เดือน และไม่ได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ต่อมามีผู้ทวงถามในที่ประชุมประจำเดือน

นายทองดีจึงนำเงินค่าเบี้ยเลี้ยงทั้งหมดไปจ่ายให้กับผู้เข้าอบรม นายทองดี อ้างว่าเหตุผลที่ตนยังไม่ได้จ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงให้ นั้น เนื่องจากเอกสารหลักฐานในการส่งใช้เงินยืม ยังแก้ไขไม่เรียบร้อย ซึ่งความจริงแล้วเอกสารหลักฐานที่ต้องแก้ไขนั้นเป็นเรื่องอื่นๆ ไม่ใช่เป็นเอกสารเกี่ยวกับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายทองดีดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>คนหลอกคน</u>

นางทองย้อย ข้าราชการ ได้หลอกลวงประชาชน ๒ คน คือ นางทองดี และนางทองคำ ว่าตนเองสามารถจองห้องค้าขายที่จุดพักรถมอร์เตอร์เวย์ สายบางปะอิน – นครราชสีมา โดยนางทองย้อย คิดค่าดำเนินการในเรื่องดังกล่าว นางทองดี และนางทองคำได้จ่ายเงินมัดจำเป็นเงินสดให้แก่นางทองย้าย รวมเป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท ปรากฏว่านางทองย้อย ไม่ได้ดำเนินการติดต่อหรือจับจองสิทธิใดๆ ในการจองห้องค้าขายที่จุดพักรถมอร์เตอร์เวย์ สายบางปะอิน – นครราชสีมา ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด บุคคลทั้งสองจึงมาขอเงินคืนแต่ได้รับการบ่ายเบี่ยงจากนางทองย้อย ไม่ยอมคืนเงินให้นางทองดี และนางทองคำ จึงร้องเรียนเรื่องนี้และไปแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองต่อมาศาลแขวงได้ออกหมายจับ และเจ้าพนักงานตำรวจได้ทำการจับกุมนางทองย้อย หลังจากนั้นได้มีการเจรจาขอชดใช้เงินคืนเพื่อให้ถอนคำร้องทุกข์ โดยนางทองย้อยรับว่าตนจะนำเงินจำนวน ๙๐,๐๐๐ บาท มาคืนให้กับ

บุคคล...

บุคคลทั้งสอง ต่อมาในการคืนเงินดังกล่าว นางทองย้อยได้นำเงินซึ่งเป็นธนบัตรใบละ ๒๐ บาท และใบละ ๑๐๐ บาท ใส่ถุงพลาสติกไปมอบคืนให้ต่อกันที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง โดยไม่ยอมตรวจนับให้เรียบร้อยว่าจำนวนครบถ้วนหรือไม่ และขณะนั้น

นางทองย้อย ได้นำโทรศัพท์มาพยายามถ่ายภาพบุคคลทั้งสองไว้ แม้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้ตักเตือนแล้วแต่ก็ยังไม่เลิกถ่ายภาพ และยังมีพฤติกรรมอื่นๆ ที่แสดงอาการยั่วยวนและยั่วยุโดยไม่มีสำนึกในการกระทำของตนที่เป็นผู้กระทำความผิด นอกจากนี้พบว่านางทองย้อย เคยมีพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันกับบุคคลอื่นๆ มาก่อน

พฤติการณ์ของนางทองย้อย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนนางสมศรี ในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

<u>อยู่ที่ศาล</u>

นายทองหยด ข้าราชการได้ลงลายมือชื่อและเวลาปฏิบัติงานในบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของหน่วยงานแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงาน จำนวน ๒ ครั้ง กล่าวคือ ครั้งที่ ๑ ได้ไปที่ศาลและอยู่ในห้องพิจารณาคดี ในช่วงเวลา ๑๐.๐๐ น. – ๑๐.๓๐ น. และครั้งที่ ๒ ไปฟังคำพิพากษาของศาลในช่วงเวลา ๐๙.๐๐ น. – ๐๙.๒๕ น. โดยไม่ได้ขออนุญาตหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

พฤติการณ์ของนายทองหยด ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เกร็ดความรู้...

ภาคผนวก
จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับปี ๒๕๔๐/๒๕๔๑/๒๕๔๔

(มีไม่ครบชุด)

กลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 5901314, 5901417 โทรสาร. 5901424

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ครั้งที่ 9/2540

1.ความผิดฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง

<u>เลิกแล้วค่ะ หนูเลิกกับเขาแล้ว “ค่ะ”</u>

นางสาววริน พยาบาลเทคนิค 2 ซึ่งมาเข้ารับราชการใหม่ที่โรงพยาบาลชุมชน ได้มีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับ นายอรรถพล สามีของ นางกิ่งฟ้า พยาบาลวิชาชีพ 4 โรงพยาบาลแห่งเดียวกัน จนทำให้เกิดปัญหาทางครอบครัวของ นางกิ่งฟ้า โดยมีการทะเลาะวิวาทกันกับสามี และ นางกิ่งฟ้าได้ร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา นางสาววริน อ้างว่าตนถูก นายอรรถพล ขืนใจ เหตุเกิดขึ้นระหว่างที่ นางกิ่งฟ้า ลาไปศึกษาต่อ การที่ตนไม่ได้ไปแจ้งความให้ดำเนินคดี กับ นายอรรถพล เพราะว่าไม่ต้องการให้เรื่องราวใหญ่โตเป็นการประจานตัวเอง หลังจากนั้นก็ได้มีการติดต่อกันตลอดมา และตนได้พยายามที่จะเลิกติดต่อกับ นายอรรถพล โดยพยายามหลีกเลี่ยงไม่พบหน้าและไปทำงานนอกเวลาที่โรงพยาบาลเอกชนเพื่อไม่ให้มีเวลาว่าง แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อตนย้ายไปทำงานที่โรงพยาบาลแห่งใหม่ จึงเลิกติดต่อกับ นายอรรถพล และไม่ได้พบกันอีกเลย

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางสาววริน เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

<u>เวลาของเครื่องตอกบัตรไม่ได้มาตรฐาน</u>

1.2 นายบุลศักดิ์ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค 2 หลังเลิกงานแล้ว เวลาประมาณ18.00 น. ได้ไปร่วมดื่มสุรากับเพื่อนร่วมงานอีก 5-6 คน ที่บริเวณลานจอดรถ ในระหว่างที่สังสรรค์ดื่มสุราด้วยกันนั้นไม่มีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้นแต่อย่างใด ต่อมา ทุกคนจึงแยกย้ายกลับบ้านจนหมดเหลืออยู่แต่เพียง นายบุลศักดิ์ คนเดียว ในเวลาประมาณ 21.00 น. นายบุลศักดิ์ ได้เดินไปที่เครื่องปั๊มบัตรลงเวลาปฏิบัติงาน เพื่อดูเวลาและใช้มือกดหน้าปัดของเครื่องปั๊มบัตรลงเวลาอย่างแรงหลายครั้ง จนกระทั่งกระจกหน้าปัดแตกเสียหาย แล้วขึ้นไปนอนพักที่ชั้นบนของอาคารที่ทำงาน นายบุลศักดิ์

อ้างว่าที่ทำไปเช่นนั้นเพราะเวลาในเครื่องปั๊มบัตรไม่ตรงกับเวลาของนาฬิกา แต่ความเป็นจริง เครื่องปั๊มบัตรดังกล่าวมีสภาพใช้งานได้ดีตามปกติและมีเวลาที่ถูกต้อง เชื่อว่า นายบุลศักดิ์ ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการดังกล่าวชำรุดเสียหายได้กระทำในขณะที่ นายบุลศักดิ์ มีอาการมึนเมาสุรา

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายบุลศักดิ์ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน 5 % เป็นเวลา 1 เดือน

2.ความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

<u>หาเงินใช้หนี้</u>

นายสากล ลูกจ้างประจำตำแหน่งคนงาน ได้งัดประตูบ้านพักของโรงพยาบาล ซึ่งนางสาวโศรยา พักอยู่ เพื่อเข้าไปลักทรัพย์ เมื่อเวลาประมาณ 07.00 น.ขณะนั้นแพทย์หญิงโศรยาได้ออกไปผ่าตัดคนไข้ที่โรงพยาบาล ขณะที่นายสากล กำลังค้นหาทรัพย์สินอยู่ที่ชั้นล่างของบ้านพักอยู่นั้น แพทย์หญิงโศรยา ได้กลับเข้ามาที่บ้านพัก นายสากล จึงหลบเข้าไปซ่อนตัวในห้องน้ำชั้นบน เมื่อแพทย์หญิงโศรยาขึ้นมาที่ชั้นบนของบ้านพักเพื่อจะเข้าไปที่ห้องนอน นายสากล ได้แอบเข้ามาทางด้านหลังของแพทย์หญิงโศรยาแล้วใช้มือปิดปากพร้อมกับรวบมือทั้งสองข้างไว้ จากนั้นได้ใช้ผ้าเทปปิดปากและใช้สายไฟฟ้ามัดมือทั้งสองข้างของแพทย์หญิงโศรยา พร้อมกับบอกไม่ให้ส่งเสียงดังและถามที่ซ่อนของทรัพย์สิน นายสากลทำการค้นหาและได้ทรัพย์สินเป็นเงินสดและของมีค่าไปจำนวนหนึ่ง จากนั้นนายสากลได้นำแพทย์หญิงโศรยา ไปผูกมัดติดกับเสากลางของบ้านพักที่ชั้นล่าง แล้วหลบหนีไป แพทย์หญิงโศรยา ได้ช่วยเหลือตัวเองแก้มัดออกมาและร้องให้คนที่อยู่ใกล้เคียงช่วยเหลือ ต่อมา นายสากล ได้มามอบตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและให้การรับสารภาพว่าตนกระทำความผิดดังกล่าวจริง เนื่องจากมีปัญหาเรื่องหนี้สินจึงทำความผิดครั้งนี้ขึ้น

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายสากล เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 46 วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>หมายเหตุ</u> ความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติของข้าราชการ เนื่องจากข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับประชาชน หากมีความประพฤติที่ไม่ดีอาจเป็นที่เสื่อมศรัทธา ส่งผลให้งานของทางราชการเกิดความไม่ราบรื่น คำว่า ''ประพฤติชั่ว'' มีความหมาย

กว้าง การพิจารณาว่าการกระทำใดถือว่าเป็นการประพฤติชั่วนั้น จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเรื่องๆ ไป โดยมีหลักในการพิจารณา 3 ประการ คือ

1. เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพราะข้าราชการถือว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติอยู่ในฐานะต้องประพฤติตนให้เหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลลทั่วไป

2. เป็นการกระทำที่สังคมรู้สึกรังเกียจ หรือเป็นที่รังเกียจของสังคม โดยพิจารณาจากความรู้สึกของประชาชนหรือของข้าราชการทั่วไป ความรู้สึกของสังคมนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาได้

3. เป็นการกระทำโดยเจตนาชั่ว โดยพิจารณาเจตนาที่แท้จริงในการกระทำหรือเป็นการกระทำที่เกิดจากความชั่วในจิตใจ

3.ความผิดฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี

<u>ซี่โครงหัก 2ซี่</u>

นายพัง ลูกจ้างประจำตำแหน่งคนงาน และนายโชคดี ลูกจ้างประจำตำแหน่งคนสวน ซึ่งทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลแห่งเดียวกัน หลังจากเลิกงานแล้วในตอนเย็นของวันหนึ่ง ทั้งสองคนได้ไปดื่มสุราด้วยกันจนมีอาการมึนเมา เมื่อ นายโชคดี รู้สึกเมาสุราแล้วจึงกลับมาบ้านพักซึ่งอยู่ภายนอกโรงพยาบาล โดยนายพังได้ตามมาส่งด้วย เพื่อจะพูดคุยกันต่อในเรื่องที่คุยกันไว้ที่ร้านเหล้า เมื่อมาถึงที่หน้าบ้านพักของ นายโชคดี บุคคลทั้งสองได้เกิดการทะเลาะวิวาทชกต่อยกัน ปรากฏว่า นายโชคดี ได้รับบาดเจ็บซี่โครงหักไป 2 ซี่ ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลอยู่หลายวัน ส่วน นายพัง ได้รับบาดเจ็บที่บริเวณใบหน้าและศรีษะหลายแห่ง สำหรับ นายพัง นั้น มีประวัติเคยทำความผิดในทำนองเดียวกันนี้และถูกลงโทษตัดค่าจ้าง จำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน มาแล้วครั้งหนึ่ง

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายพัง และ นายโชคดี ที่ทะเลาะวิวาทกันโดยต่างก็ได้รับบาดเจ็บด้วยกันทั้งคู่นั้น เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่สุภาพและไม่รักษาความสามัคคี ตามข้อ 41 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 ลงโทษลดขั้นค่าจ้าง นายพัง จำนวน 1 ขั้น และลงโทษ นายโชคดี จำนวน 5 % เป็นเวลา 2 เดือน

<u>หมายเหตุ</u> ความผิดวินัยฐานไม่สุภาพและไม่รักษาความสามัคคี เป็นเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติและการปฏิบัติต่อกันของข้าราชการและลูกจ้างประจำ กล่าวคือ จะต้องสุภาพเรียบร้อยต่อกัน รักษาความสามัคคีระหว่างกัน และต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งจะเป็นทางนำไปสู่ความสงบเรียบร้อย ความร่วมมือร่วมใจและประสานงานกันเป็นอย่างดี ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

ของฝากจากกลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ...

ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัย มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยได้ ดังต่อไปนี้

1.กรณีที่อาจอุทธรณ์ ผู้รับและผู้พิจารณาอุทธรณ์

. 1.1 กรณีถูกลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง เช่น ไล่ออก และ ปลดออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.

1.2 กรณีถูกลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เช่น ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และ ลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด (กรณีผู้สั่งลงโทษเป็น ผู้อำนวยการโรงพยาบาล สาธารณสุขอำเภอ นายอำเภอ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด), อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (กรณีผู้สั่งลงโทษเป็นผู้อำนวยการกอง หรือ หัวหน้าส่วนราชการและหน่วยงานในสังกัดราชการบริหารส่วนกลาง ทั้งที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) อุทธรณ์ ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข (กรณีผู้สั่งลงโทษเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือ อธิบดี)

2.การยื่นอุทธรณ์ ผู้รับและสถานที่รับอุทธรณ์ เงื่อนไข และระยะเวลา ในการอุทธรณ์

2.1 ในการอุทธรณ์ จะต้องทำเป็นหนังสือ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าตนได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมลงชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ โดยจะให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนตนไม่ได้ ทั้งนี้ หนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวให้เรียนถึง ประธาน ก.พ./เลขาธิการ ก.พ. หรือ เรียนประธาน อ.ก.พ..... (โดยให้ระบุชื่อ จังหวัด... / สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข / กระทรวงสาธารณสุข) แล้วแต่กรณีว่าจะต้องอุทธรณ์ต่อผู้ใดตามข้อ 1. พร้อมกันนี้จะต้องแนบสำเนาหนังสืออุทธรณ์ที่รับรองสำเนาถูกต้องแล้วเพิ่มมาด้วยอีกจำนวน 1 ฉบับ โดยนำหนังสืออุทธรณ์มายื่นหรือส่งทางไปรษณีย์ไปที่ สำนักงาน ก.พ., ศาลากลางจังหวัด...(ระบุชื่อจังหวัด), สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และ กระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณี หรือ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชามาตามลำดับก็ได้ซึ่งกรณีนี้ผู้รับอุทธรณ์จะต้องออกหลักฐานการรับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสรรบรรณให้ไว้ด้วย

2.2 ในการอุทธรณ์ถ้าประสงค์จะไปแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. .... ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ด้วย หรือ จะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้แต่จะต้องยื่นหรือส่งตรงไปที่ ก.พ. หรือ อ.ก.พ..... ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

2.3 ในการอุทธรณ์ จะต้องยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

3. สิทธิของผู้อุทธรณ์ มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลและพยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลพินิจของผู้สั่งลงโทษว่าจะอนุญาตหรือไม่โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการตลอดจนเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่องๆไป และ มีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ได้

นายเสมอ กาฬภักดี นิติกร 6

นายสมสกุล ณ บางช้าง นิติกร 5

กลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ครั้งที่ 1/2541

การสั่งลงโทษทางวินัย ถือว่าเป็น "คำสั่งทางปกครอง" อย่างหนึ่ง ดังนั้น ในการจัดทำคำสั่งจะต้องถือปฏิบัติตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ประกอบกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0601/2169 ลงวันที่ 30 กันยายน 2540 โดยจะต้องแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่ง ให้แก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยทราบด้วย และควรจะแจ้งไปพร้อมกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัย ทั้งนี้ เพื่อจะได้ไม่หลงลืมหรือเกิดความผิดพลาดขึ้น หากไม่แจ้งสิทธิดังกล่าวหรือแจ้งไม่ถูกต้องก็จะทำให้ระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่ง ถูกขยายจากเวลา 30 วัน ออกไปเป็นเวลา 1 ปี อีกทั้งจะเป็นการไม่ถือปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ด้วย เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ จึงจัดทำตัวอย่างของข้อความในการแจ้งเรื่องนี้แนบมาด้วยแล้ว

1. ความผิดฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง

<u>ลูกพ่อขุน</u>

นายศรทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 6 ได้ไปเข้าร่วมประชุมในการประชุมคณะกรรมการคณะหนึ่งซึ่งเป็นของส่วนราชการกระทรวงอื่น ในระหว่างการประชุมปรากฏว่าได้มีการโต้เถียงกันขึ้นระหว่างนายศรทองและประธานในที่ประชุม จนทำให้นายศรทองระงับอารมณ์ของตนไว้ไม่อยู่ จึงได้กล่าวถ้อยคำที่ไม่สุภาพและมีลักษณะเป็นการท้าทายต่อประธานที่ประชุม โดยใช้คำพูดว่า "มึง-กู" และ "มึงจะเอายังไงกับกูก็ได้" ซึ่งเป็นการแสดงกริยาที่ไม่เหมาะสมในที่ประชุม และไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายศรทอง เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>เป็นควายทุกเดือน</u>

นายประดิษฐ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข 5 เป็นผู้ที่ใช้น้ำของประปาหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ได้กล่าววาจาที่ไม่สุภาพต่อกรรมการประปาหมู่บ้านจำนวนหลายคนที่มาเก็บเงินค่าน้ำประปาที่บ้านของตนเมื่อครบกำหนดการเก็บเงินในแต่ละเดือน โดยนายประดิษฐ์จะต่อว่าและด่ากรรมการประปาฯ ที่มาเก็บเงินดังกล่าวทุกครั้งในแต่ละเดือน จำนวนหลายครั้งด้วยคำว่า “ไอ้ควาย” และ “อีควาย” เนื่องจากเกิดความไม่พอใจเกี่ยวกับการออกใบเสร็จรับเงินค่าน้ำประปา ซึ่งการกล่าววาจาเช่นนี้ทางผู้บังคับบัญชาได้เคยว่ากล่าวตักเตือน นายประดิษฐ์ มาแล้วครั้งหนึ่ง แต่นายประดิษฐ์ก็ยังด่าผู้ที่มาเก็บเงินค่าน้ำประปาด้วยถ้อยคำดังกล่าวอยู่เหมือนเดิม และในบางเดือน นายประดิษฐ์ก็ไม่ยอมจ่ายเงินค่าน้ำประปาให้กับผู้ที่มาเก็บเงิน จนในที่สุดทำให้บ้านของนายประดิษฐ์ต้องถูกตัดน้ำประปา จากการสืบสวนเพิ่มเติมทราบว่าในขณะที่ปฏิบัติราชการนายประดิษฐ์ เป็นผู้ให้บริการที่ไม่ดี พูดดุและต่อว่าผู้ที่มารับบริการที่สถานีอนามัยอยู่เสมอ

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายประดิษฐ์ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอัได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>โรงพยาบาลยุงชุม</u>

นายพรศักดิ์ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค 4 ขณะที่ปฏิบัติหน้าที่พยาบาลเวรดึกประจำตึกผู้ป่วยใน ได้ประพฤติตนไม่เหมาะสมโดยชักชวนญาติผู้ป่วยซึ่งเป็นสตรี ที่มาเฝ้าคนไข้เพื่อไป

กระทำอนาจาร คือ เมื่อประมาณหลังเวลา 24.00 น. นายพรศักดิ์ เดินมาพบ นางใจแข็งนอนเฝ้าคนไข้อยู่ จึงปลุกขึ้นมาแล้วถามว่า “มาเฝ้าใคร” ได้รับคำตอบว่า”มาเฝ้าอา” นายพรศักดิ์ จึงชวนไปคุยนอกห้องคนไข้ แต่นางใจแข็งไม่ไป จากนั้นอีกประมาณ 10 นาที ได้เดินเข้ามาหาอีกและบอกว่า “นอนตรงนี้ไม่ดี ยุงกัด” แล้วชวนให้ไปคุยข้างหลังห้องแต่ก็ได้รับการปฏิเสธ ต่อมาครั้งที่ 3 นายพรศักดิ์ได้เดินเข้ามาดูคนไข้และมาที่นางใจแข็งแล้วบอกว่า “นอนที่นี่ยุงเยอะ” พร้อมกับจับมือของนางใจแข็งและพูดว่า “ไปนอนห้องโน้นเถอะ ยุงไม่กัด” นางใจแข็ง จึงบอกไปว่าตน“มีสามีแล้ว” นายพรศักดิ์ ได้พูดว่า “มีสามีแล้วก็ไม่เป็นไร คุยกันนิดเดียวก็รู้สึกถูกชะตาและชอบ”นางใจแข็งจึงปฏิเสธไปว่า “ไม่ไป” นายพรศักดิ์ ก็ไม่ละความพยายาม พยายามพูดชักชวนในทำนองเดียวกันนั้นอีก เป็นครั้งที่ 4 และครั้งที่ 5 แต่ก็ได้รับการปฏิเสธทุกครั้ง จนครั้งสุดท้ายเมื่อเวลาประมาณ 02.00 น. นายพรศักดิ์ จึงกลับไปนั่งที่โต๊ะทำงานของตน การกระทำดังกล่าวของ นายพรศักดิ์ ทำให้นางใจแข็ง เกิดความหวาดกลัวและนอนไม่หลับจนเกือบสว่าง

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายพรศักดิ์ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 98 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

2. ความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

<u>กินกระดาษ</u>

นายช่าง ลูกจ้างประจำตำแหน่งคนงาน ได้ทำการปลอมแปลงเอกสารใบยืมกระดาษและเอกสารใบสั่งซื้อกระดาษ แล้วนำเอกสารดังกล่าวไปยื่นและรับกระดาษจากบริษัทโรงงานอุตสาหกรรมกระดาษบางปะอิน จำกัด ต่อมาบริษัทโรงงานอุตสาหกรรมกระดาษบางปะอิน จำกัด ได้ทวงหนี้ค่ากระดาษมายังสำนักงาน... รวมเป็นเงิน 200,000 บาท พร้อมกับส่งสำเนาเอกสารมาด้วย จึงทำให้ทราบว่ามีการปลอมลายมือของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัสดุในเอกสารดังกล่าว เช่น เจ้าหน้าที่พัสดุ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และผู้อำนวยการ เมื่อเรียกนายช่าง มาสอบถาม นายช่าง ได้ให้การรับ

สารภาพว่าตนเป็นผู้ที่ปลอมเอกสารทั้งหมดแล้วนำไปรับกระดาษ จากนั้นได้นำไปขายต่อ นำเงินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายช่าง เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ 46 วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 ลงโทษปลดออกจากราชการ

<u>หมายเหตุ</u> ความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วและประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความประพฤติของข้าราชการและลูกจ้างประจำ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับประชาชนจึงต้องประพฤติและปฏิบัติตนให้เหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดี หากมีความประพฤติที่ไม่ดีอาจเป็นที่เสื่อมศรัทธาแก่ประชาชน ส่งผลให้งานของทางราชการเกิดความไม่ราบรื่น คำว่า “ประพฤติชั่ว”มีความหมายที่กว้าง จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเรื่องๆไป โดยมีหลักในการพิจารณา 3 ประการ คือ

1. เป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพราะข้าราชการถือว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติ และอยู่ในฐานะเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญแก่บุคคลทั่วไป

2. เป็นการกระทำที่สังคมรู้สึกรังเกียจ หรือเป็นที่รังเกียจของสังคม โดยพิจารณาจากความรู้สึกของประชาชนและของข้าราชการทั่วไป ความรู้สึกของสังคมนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลา

3. เป็นการกระทำโดยเจตนาชั่ว ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากเจตนาที่แท้จริงในการกระทำ หรือเป็นการกระทำที่เกิดจากความชั่วในจิตใจ

3. ความผิดฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคี

<u>เหนือกว่าหมัดของ “น้องตุ้ม”</u>

นายราชสีห์ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค 3 ได้รับมอบหมายจาก นายยืนยัน ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายและเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นให้เป็นผู้ดูแลการติดตั้งเครื่องปรับอากาศของบริษัทผู้รับจ้างให้กับโรงพยาบาล ในระหว่างนอกเวลาราชการจนกระทั่งติดตั้งแล้วเสร็จ นายราชสีห์ ได้ต่อรองว่าการติดตั้งเครื่องปรับอากาศดังกล่าวในเวลากลางคืนอาจเกิดความผิดพลาดและเสียหายต่อทรัพย์สินของทางราชการได้จึงขอให้ช่างของทางผู้รับจ้างทำงานเพียงแค่ไม่เกิน 19.00 น. แต่ นายยืนยันไม่ยอมและให้ นายราชสีห์ อยู่ดูแลจนกว่าการทำงานของผู้รับจ้างจะทำงานแล้วเสร็จโดยไม่ยอมรับฟังคำ

ชี้แจงและเหตุผลของนายราชสีห์ และได้เกิดการโต้เถียงกันขึ้น นายราชสีห์ ลุแก่โทสะจึงชกต่อย นายยืนยันและเกิดการชุลมุนกันขึ้นโดยต่างก็ชกต่อยกันจนล้มลง เมื่อ นายยืนยัน ลุกขึ้นมาก็พบว่ามีเลือดไหลออกมาทางจมูกและที่บริเวณหน้าผาก

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายราชสีห์ เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานไม่สุภาพและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน ตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น

<u>หมายเหตุ</u> ความผิดวินัยฐานไม่สุภาพและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกันนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติต่อกันของข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ กล่าวคือ จะต้องมีความสุภาพเรียบร้อยต่อกัน รักษาความสามัคคีระหว่างกัน นอกจากนี้ จะต้องไม่ทำการกลั่นแกล้งกัน รวมทั้งจะต้องช่วยเหลือกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะระหว่างเป็นข้าราชการด้วยกันหรือบุคคลอื่นที่ร่วมปฏิบัติราชการด้วย ซึ่งจะนำทางไปสู่ความสงบเรียบร้อยและความร่วมมือ ร่วมใจ และประสานงานกันเป็นอย่างดี ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

4. ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

<u>ปลอมทุกอย่าง</u>

นางบัวแย้ม ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 5 มีหน้าที่เกี่ยวกับเบิกจ่ายเงินของโรงพยาบาลชุมชน ได้เบิกจ่ายเงินของโรงพยาบาลไปใช้ส่วนตัวโดยมิชอบ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 250,000 บาท โดยนำใบเสร็จรับเงินของทางบริษัท/ห้างร้านซึ่งเป็นเจ้าหนี้ของโรงพยาบาลที่ได้ฝากไว้กับตน มาจัดทำหลักฐานบันทึกขออนุมัติเบิกจ่ายเงินออกจากบัญชีของโรงพยาบาลรวม 6 ราย แล้วนำเงินไปใช้ส่วนตัวโดยไม่นำเงินส่งให้แก่เจ้าหนี้ นอกจากนี้ นางบัวแย้ม ยังปลอมเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยปลอมลายมือของเจ้าหน้าที่พัสดุ กรรมการตรวจรับพัสดุและผู้อนุมัติการซื้อการจ้าง และนำใบเสร็จรับเงินที่มีการเบิกจ่ายเงินแล้วมาทำการเบิกจ่ายซ้ำอีกรวมทั้งได้นำหนี้สินจากการซ่อมรถยนต์ส่วนตัวของตนมารวมเบิกจ่ายกับหนี้ของทางราชการมาทำการเบิกจ่าย

จากเงินของทางราชการรวม 25 รายการ ทั้งนี้ นางบัวแย้ม ได้ให้การรับสารภาพว่าตนได้ทำความผิดดังกล่าวจริงและนำเงินที่ทุจริตไปทั้งหมดมาชดใช้คืนให้กับทางราชการ
และต่อมา นางบัวแย้ม ได้ถูกดำเนินคดีอาญาด้วย

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางบัวแย้ม เป็นการกระทำความผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

<u>หมายเหตุ</u> ความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 82 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 มีองค์ประกอบความผิด 3 ข้อ ดังนี้

1. มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ

หน้าที่ราชการ หมายความเฉพาะหน้าที่ที่เป็นเรื่องราชการโดยตรงเท่านั้น โดยพิจารณาได้จากกฎหมายหรือระเบียบ มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง การมอบหมายของผู้บังคับบัญชา และพฤตินัยทางปฏิบัติ

การมีสิทธิกับการมีหน้าที่ นั้นต้องแยกต่างหากจากกัน เช่น ข้าราชการมีสิทธิขอเบิกเงินสวัสดิการต่างๆ จากทางราชการ **ไม่ถือว่าเป็นหน้าที่ราชการ**

2. ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่รวมถึงการปฏิบัติในการใช้สิทธิขอเบิกจ่ายเงินที่ทางราชการ ให้ตนมีสิทธิที่จะเบิกได้ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการ ค่าเช่าบ้าน หรือเงินสวัสดิการต่างๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล

ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หมายถึง มีหน้าที่ราชการต้องปฏิบัติแต่ไม่ปฏิบัติหรืองดเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่ โดยจงใจหรือเจตนาไม่ปฏิบัติ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่พลั้งเผลอหลงลืมหรือเข้าใจผิด

มิชอบ หมายความว่าไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา มติคณะรัฐมนตรี แบบธรรมเนียมของทางราชการ หรือตามทำนองคลองธรรม คือไม่เป็นไปตามทางที่ถูกที่ควร

3. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้

ประโยชน์ที่มิควรได้ หมายถึง ประโยชน์ที่ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทอง หรือการอื่นใดที่เป็นผลได้ หรือสิทธิบางอย่าง หรือได้รับบริการพิเศษ เป็นต้น

ผู้ที่กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรี ได้มีมติตามหนังสือ ที่ สร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการเพียงสถานเดียว การที่นำเงินทุจริตแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุอันควรลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ นอกจากนี้กฎหมายยังถือว่าเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติของการเป็นข้าราชการพลเรือน ไม่อาจจะขอกลับเข้ารับราชการใหม่อีกได้

5. ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

<u>โทรอะไรกันนักหนาตั้ง 2 ชั่วโมงกว่า</u>

นางแก่นใจ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 3 โรงพยาบาลชุมชน เคยได้รับการว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาจากผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับเรื่องการใช้โทรศัพท์ของทางราชการ โทรศัพท์ทางไกลไปในเรื่องส่วนตัวโดยตักเตือนให้ไปใช้โทรศัพท์สาธารณะ และเคยทวงถามค่าโทรศัพท์ทางไกลที่ทางโรงพยาบาลถูกเรียกเก็บจากองค์การโทรศัพท์ ที่ นางแก่นใจได้ใช้ไปในเรื่องส่วนตัว ต่อมาวันหนึ่ง เวลาประมาณ 10.00 น. นางแก่นใจ ได้ใช้โทรศัพท์ของโรงพยาบาล โทรทางไกลไปในกิจธุระส่วนตัวอีกเป็นเวลาติดต่อกันนานถึง 130 นาที และต่อมาเมื่อเวลา 12.00 น. ใช้เวลานานถึง 32 นาที รวมเป็นเงินที่ทางโรงพยาบาลถูกเรียกเก็บ จำนวน 2,430 บาท ทั้งนี้ โดยมิได้ขออนุญาตใช้โทรศัพท์ตามระเบียบราชการแต่อย่างใด และต่อมาวันอื่นๆ ก็ปฏิบัติเช่นนี้อีกหลายครั้ง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางแก่นใจ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ลงโทษภาคทัณฑ์

<u>หมายเหตุ</u> ความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ นั้น จะต้องเป็นเรื่องเฉพาะระเบียบหรือแบบธรรมเนียมของทางราชการ เท่านั้น โดยเป็นเรื่องทั่วๆ ไป เช่น แบบธรรมเนียมการเสนองานต่อผู้บังคับบัญชา ระเบียบการใช้โทรศัพท์ราชการ ระเบียบการแต่งกายและการไว้ผมของข้าราชการ ระเบียบการลาและลงชื่อมาปฏิบัติราชการ ฯลฯ ทั้งนี้ ไม่จำเป็นจะต้องกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์เสมอไป โดยอาจเป็นระเบียบหรือแบบธรรมเนียมที่ได้มีการปฏิบัติสืบทอดกันมา จนเป็นที่ยอมรับในส่วนราชการนั้นๆก็ได้

ของฝากจากกลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ...

1. <u>การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสถานเบาที่เป็นคำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุข</u> ในการสั่งลงโทษทางวินัยสถานเบา คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือน ของปลัดกระทรวงสาธารณสุข นั้น เดิมมีความเข้าใจกันว่าต้องอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข เพราะสั่งลงโทษในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะอธิบดี (คำสั่งของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข) แต่ต่อมาสำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ที่ นร 0709.3/343 ลงวันที่ 29 เมษายน 2541 แจ้งว่า ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีมติว่า ในกรณีที่ปลัดกระทรวงสั่งลงโทษสถานเบา ให้ผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.พ. แม้ว่าสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะเป็นหน่วยงานที่มีฐานะเป็นกรมก็ตาม ดังนั้น *การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ทางวินัยของปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่สั่งลงโทษแก่ข้าราชการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคผู้ถูกลงโทษจะต้องอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา 125(4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535* สำหรับตัวอย่างข้อความแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ สำหรับใช้ต่อท้ายข้อความในคำสั่งลงโทษ ดังนี้ คือ

<u>การแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2540 กรณีลงโทษข้าราชการ</u>

" อนึ่ง ผู้ถูกลงโทษทางวินัยดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อ ก.พ. /อ.ก.พ.... *(ระบุชื่อ จังหวัด..., สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข)* ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง โดยทำเป็นหนังสือ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าตนได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมลงชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวให้เรียนถึง ... ประธาน ก.พ./เลขาธิการ ก.พ/ประธาน อ.ก.พ....*(ระบุชื่อ จังหวัด...,สำนักงานปลัดระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข)* พร้อมกับแนบสำเนาหนังสืออุทธรณ์ที่รับรองสำเนาถูกต้องอีก จำนวน 1 ฉบับ โดยนำหนังสืออุทธรณ์มายื่นหรือส่งทางไปรษณีย์ ไปที่... *(สำนักงาน ก.พ., ศาลากลางจังหวัด..., สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข,กระทรวงสาธารณสุข)* หรือผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชามาตามลำดับก็ได้ ในการอุทธรณ์ถ้าประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.พ./ อ.ก.พ.... *(ระบุชื่อ จังหวัด..., สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข)* ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ด้วย หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้น ต่อ ก.พ./ อ.ก.พ.... *(ระบุชื่อจังหวัด...,สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข)* โดยตรงภายใน 30 วัน นับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.พ./ อ.ก.พ....*(ระบุชื่อจังหวัด...,สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวง*

สาธารณสุข) จะเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งโดยตรงต่อ ก.พ./ อ.ก.พ.... *(ระบุชื่อจังหวัด..., สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข)* และมีสิทธิอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.พ. ฉบับที่ 16 (พ.ศ.2540) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....

สั่ง ณ วันที่.....”

<u>หมายเหตุ</u> ผู้พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการ ตามมาตรา 125 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535

1. คำสั่งลงโทษไล่ออก และปลดออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.

2. คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และ ลดขั้นเงินเดือน

2.1 ผู้สั่งลงโทษ เป็นผู้มีตำแหน่งต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น ผู้อำนวยการโรงพยาบาล สาธารณสุข-อำเภอ นายอำเภอ และนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ให้อุทธรณ์ ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด....

2.2 ผู้สั่งลงโทษ เป็นผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลาง เช่น ผู้อำนวยการกอง/สำนัก/สถาบัน/วิทยาลัย/ศูนย์ ทั้งที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวง

2.3 ผู้สั่งลงโทษ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวง

2.4 ผู้สั่งลงโทษ เป็นปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.

<u>การแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2540 กรณีลงโทษลูกจ้างประจำ</u>

“ อนึ่ง ผู้ถูกลงโทษทางวินัยดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อ....(*ผู้ว่าราชการจังหวัด..., ปลัดกระทรวงสาธารณสุข, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข)* ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง โดยทำเป็นหนังสือ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าตนได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมลงชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวให้เรียนถึง ... (*ผู้ว่าราชการจังหวัด...,ปลัดกระทรวงสาธารณสุข, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข)* โดยนำหนังสืออุทธรณ์มายื่นที่... *(ศาลากลางจังหวัด..., สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข)* และมีสิทธิอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/ว 2159 ลงวันที่ 19 มกราคม 2526 เรื่อง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....

สั่ง ณ วันที่.....”

<u>หมายเหตุ</u> ผู้พิจารณาอุทธรณ์ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0510/ว 2159 ลงวันที่ 19 มกราคม 2526

1. คำสั่งลงโทษปลดออก และไล่ออกจากราชการ

1.1 ผู้สั่งลงโทษ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด (ซึ่งได้รับมอบหมาย) หรืออธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวง

1.2 ผู้สั่งลงโทษ เป็นปลัดกระทรวง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

2.คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดขั้นค่าจ้าง

2.1 ผู้สั่งลงโทษ เป็นผู้มีตำแหน่งต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น ผู้อำนวยการโรงพยาบาล นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

2.2 ผู้สั่งลงโทษ เป็นผู้มีตำแหน่งต่ำกว่าปลัดกระทรวง (ในราชการส่วนกลาง) เช่น ผู้อำนวยการกอง/สถาบัน/สำนัก และผู้สั่งลงโทษ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด (ซึ่งได้รับมอบหมาย) ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวง

2.3 ผู้สั่งลงโทษ เป็นปลัดกระทรวง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

2. <u>การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด</u> เมื่อเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของทางราชการ *ควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น* เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเสียก่อนว่าความเสียหายนั้นเกิดจากสาเหตุใด เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ (เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด/อธิบดี) พิจารณาผลการสอบสวนดังกล่าวแล้วเห็นว่าความเสียหายมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงจะ*แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด* ถ้าไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการฯดังกล่าว แต่ต้องรายงานไปให้ปลัดกระทรวงพิจารณาต่อไป. (ตามหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0601/186 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2541)

นายเสมอ กาพภักดี นิติกร 7 (ด้านวินัย)

นายสมสกุล ณ บางช้าง นิติกร 5

กลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
โทร. 5901314, 5901417 โทรสาร. 5901424

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ครั้งที่ 1/2544

1. ความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

อุลตร้าซาวด์

นายย่ามใจ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ 3 มีหน้าที่ตรวจอุลตร้าซาวด์ให้ผู้ป่วยตามคำสั่งของแพทย์ นายย่ามใจได้จับอวัยวะเพศ ของนางดำ ที่มาตรวจอุลตร้าซาวด์ ดันขึ้นระหว่างที่สั่งให้ยืนตรวจและไม่มีสิ่งปกปิดอยู่ นอกจากนี้ ขณะที่ นายย่ามใจ ทำการตรวจอุลตร้าซาวด์ ให้แก่ นางแดง นายย่ามใจ ได้ใช้นิ้วมือของตนเอง สอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศ ของนางแดง แล้วหมุนนิ้วมือไปรอบๆ จนนางแดง รู้สึกเจ็บ ซึ่งการกระทำดังกล่าว ไม่เกี่ยวกับการตรวจอุลตร้าซาวด์แต่อย่างใด เรื่องนี้ นายย่ามใจ ได้ให้การรับสารภาพ ว่าตนได้กระทำเกินเลยจากหน้าที่และกระทำการดังกล่าวจริง

พฤติการณ์ ของนายย่ามใจ เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงลงโทษปลดนายย่ามใจ ออกจากราชการ

แหม นายย่ามใจ นี่แกย่ามใจจริงๆ การที่ทางราชการ ให้นายย่ามใจ ออกจากราชการนั้น ก็เหมาะสมแล้ว ความผิดแบบนี้ น่าจะให้ใช้ กับเหล็กดัดหนูที่มีสปริง หนีบมือคนที่ทำความผิด ด้วยก็จะดี

2. ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ขายของหลวง

นายจนจัง ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 3 ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลเครื่องคอมพิวเตอร์ของทางราชการ ที่มีไว้สำหรับการเรียนการสอนนักศึกษา นายจนจัง ได้นำ Hard Disk ออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์แล้วเอาไปขายที่ พันธุ์ทิพย์พลาซ่า ในราคาตัวละ 2,000 บาท ทั้งหมด

จำนวน 16 ตัว รวมเป็นเงิน 32,000 บาท โดยทยอย นำออกไปขาย เป็นระยะๆ เมื่อมีผู้มาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ตนนำ Hard Disk ออกไป ก็จะบอกว่าเครื่องนั้นเสียใช้งานไม่ได้ และอยู่ระหว่างรอส่งไปซ่อม ต่อมาเมื่อเกิดข้อสงสัยในเรื่องนี้ทางราชการจึงทำการตรวจสอบ ก็พบว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ไม่มี Hard Disk และนายจนจัง ได้รับสารภาพว่าตนนำไปขายจริง นอกจากนี้ นายจนจัง ได้ยืมเงินราชการ จำนวน 9,000 บาท เพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ตามโครงการคลายเครียด ที่นายจนจัง เป็นผู้จัดทำและเสนอโครงการขออนุมัติ เมื่อรับเงินมาแล้ว ได้นำเงินไปใช้ส่วนตัว นายจนจัง รับว่าตนจะนำเงินมาชดใช้คืน เมื่อตนกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ได้แล้ว แต่ปรากฏว่าไม่สามารถกู้เงินมาได้ ประกอบกับ นายจนจัง ทำกิจการร้านคอมพิวเตอร์ ขาดทุน และมีปัญหาทางครอบครัว นายจนจัง เกิดความเครียด จึงขาดราชการไปโดยไม่กลับได้มาปฏิบัติงานอีกเลย

พฤติการณ์ ของนายจนจัง เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 92 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงลงโทษไล่ นายจนจัง ออกจากราชการ

หน่วยงานใด ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ เสียอยู่บ่อยๆ ยังไง ก็ลองให้ผู้ที่มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ ตรวจสอบดูบ้าง ว่าเสีย เพราะอะไร จะได้ไม่เป็นเหมือนกับเรื่องนี้อีก

3. ความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

<u>หายตัว</u>

นางหาย ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 4 นางหาย มาลงเวลาปฏิบัติงานแล้วไม่ค่อยนั่งอยู่ที่ทำงาน ทำให้งานไม่ค่อยประสานกันและทำให้ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถมอบหมายงานให้ปฏิบัติในบางครั้งได้ สำหรับเวลาปฏิบัติงานในช่วงบ่าย นางหาย จะไม่ค่อยอยู่ในสถานที่ทำงาน นางหาย ให้การรับว่าหลังจากตนปฏิบัติงานเสร็จแล้วจะไปนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุดประชาชน

พฤติการณ์ ของนางหาย เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงลงโทษภาคทัณฑ์

การปฏิบัติหน้าที่ เป็นจิตสำนึกของคนราชการ ที่จะต้องทำงานให้คุมค่ากับเงินเดือน หรือทำให้มากกว่าเงินเดือน ที่ตนเองได้รับ ดังนั้น ทุกคน จึงควรมีจิตสำนึกในเรื่องนี้

ของฝากจากกลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม ...

คำสั่งลงโทษทางวินัย เป็น "คำสั่งทางปกครอง" ดังนั้น จะต้องแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยทราบ ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 และผู้ถูกลงโทษทางวินัย มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ว่าตนได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ฉบับที่16 (พ.ศ.2540) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งตามข้อ 16 แห่งกฎ ก.พ. ฉบับนี้ กำหนดไว้ว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ได้สั่งตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณี โดยสั่งยกอุทธรณ์ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้แต่ถ้าเป็นการสั่งเพิ่มโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ ก็ยังมี**สิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แล้วแต่กรณีได้อีกชั้นหนึ่ง** สำหรับการนำเรื่องเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยไปฟ้องศาลปกครอง นั้น ผู้ถูกลงโทษทางวินัย จะต้องดำเนินการอุทธรณ์เสียก่อน จะฟ้องศาลปกครองในทันทีมิได้

นายเสมอ กาฬภักดี นิติกร 6

นายสมสกุล ณ บางช้าง นิติกร 5

กลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข